

The Wright to J. Flinders
Arcana Cœlestia,

QUÆ IN
S. SCRIPTURA SACRA,
S E U
VERBO DOMINI

SUNT, DETECTA:

Hic quæ in

E X O D O,

Una cum Mirabilibus

Quæ visa sunt

In Mundo Spirituum, & in Coelo Angelorum.

PARS PRIMA.

MDCLIII.

Handwritten text at the top of the page, likely a title or address, appearing upside down.

PARS PRIMA
LIBRI EXODI.

CAPUT PRIMUM.]

6627. **A**NTE Capita Libri Exodi, præmittenda sunt Doctrinalia, primum DOCTRINALIA CHARITATIS, & postea Doctrinalia fidei; ex causa, ut quæ in Explicationibus sparsim tradita sunt, in serie exponantur; & sic appareat in suo ordine Doctrina, qualis est & esse debet Ecclesiæ, ut concordet cum bono & vero in Cælo.

6628. In Explicationibus, quæ præcedunt, passim ostensum est, quod Doctrina Charitatis fuerit Doctrina in Antiquis Ecclesiis, & quod illa Doctrina conjunxerit omnes Ecclesias, ac ita ex pluribus unam fecerit; pro hominibus enim Ecclesiæ agnoscebant omnes illos qui in bono charitatis vixerunt, & vocabant fratres, utcunque præterea in veris, quæ hodie fidei vocantur, discreparent: in his unus alterum instruebat, quod erat inter opera eorum Charitatis, & quoque non indignabantur, si unus ad alterius sententiam non accederet; scientes quod quisque tantum veri recipiat, quantum in bono est.

6629. Quia tales fuerunt Antiquæ Ecclesiæ, idcirco Interiores homines fuerunt, & quia interiores, fuerunt sapientiores; nam qui in

bono amoris & charitatis sunt, illi quoad Internum hominem in cœlo sunt, & ibi in Societate Angelica, quæ in simili bono est; inde elevatio mentis eorum ad interiora, & consequenter illis sapientia; aliunde enim sapientia non venire potest quam e cœlo, hoc est, per cœlum a Domino; ac in cœlo est sapientia, quia ibi in bono sunt.

6630. Sed sapientia illa antiqua successu temporis decrevit; quantum enim genus humanum a bono amoris in Dominum, & charitatis erga proximum, se removet, tantum etiam a sapientia, quia tantum se removet e cœlo: inde est, quod homo ab Interno homine factus sit Externus, & hoc successive.

6631. Et cum homo factus est Externus, etiam factus est mundanus & corporeus; & cum talis, nihil amplius curat quæ cœli sunt; sunt enim ea tantum remota, ut non credantur quod sint, nam tunc occupant totum jucunda amorum terrestrium, & cum illis omnia mala, quæ ei ex amoribus illis jucunda sunt; & tunc quod audit de vita post mortem, de cœlo, & de inferno, est sicut palea in vento, quæ ad primum visum evolat.

6632. Inde quoque est, quod Doctrina Charitatis, quæ tanti pretii fuerat apud Antiquos, hodie inter res deperditas sit; quis enim hodie novit, quid in genuino sensu est Charitas, & quid in genuino sensu est Proximus; cum tamen illa Doctrina tot & tantis arcanis abundat, ut quoad millefimam partem non describi queat; tota Scriptura Sacra non aliud est, quam Doctrina amoris & charitatis; quod etiam Dominus docet, dicendo, "*Amabis Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & in tota anima tua, & in tota mente tua; hoc est primum & magnum mandatum: secundum simile est illi, amabis Proximum tuum sicut te ipsum: ex his duobus mandatis Lex & Prophetæ pendent,*" Matth.: xxii: 35. 36. 37. 38. Lex & Prophetæ sunt Verbum in omnibus & singulis.

6633. Quia Doctrina charitatis hodie inter res deperditas est, & inde doctrina fidei multum a vero abalienata, licet Doctrinam illam, ex Divina Domini Misericordia, ante singula Capita Libri Exodi tradere, ac ita illam Ecclesiæ restituere.

CAPUT I.

1. **E**T hæc nomina filiorum Israelis venientium Ægyptum cum Jacobo, vir & domus ejus venerunt.
2. Reuben, Schimeon, Levi, & Jehudah.
3. Jisafchar, Sebulun, & Benjamin.
4. Dan & Naphtali, Gad & Ascher.
5. Et fuit omnis anima, egressæ femur Jacobi, septuaginta animæ : & Joseph fuit in Ægypto.
6. Et mortuus est Joseph, & omnes fratres ejus, & omnis generatio illa.
7. Et filii Israelis fructificabantur & producebantur, & multiplicabantur & numerosi facti in valde valde, & impleta terra illis.
8. Et surrexit rex novus super Ægyptum, qui non novit Josephum.
9. Et dixit ad populum suum, ecce populus filiorum Israelis multus & numerosus præ nobis.
10. Age, prudentia utamur illi; forte multiplicabitur, & erit, quod obveniant bella; & adjunget se etiam ille ad inimicos nostros, & pugnabit in nos; & ascendet e terra.
11. Et posuerunt super illum principes tributorum, propter ut affligere illum oneribus; & ædificavit urbes promptuariorum Pharaoni, Pithom, & Raamses.
12. Et quemadmodum afflixerunt illum, ita multiplicabatur, & ita augebatur; & fastidio affecti propter filios Israelis.
13. Et servire fecerunt Ægyptii filios Israelis in sævitia.
14. Et amaram reddiderunt vitam illorum servitute gravi, in luto & in lateribus, & in omni servitio in agro, cum omni servitio illorum, quo servire fecerunt illos in sævitia.
15. Et dixit rex Ægypti obstetricibus Hebræarum, quarum nomen unius Schiphra, & nomen alterius Puah.
16. Et dixit, in obstetricando vos Hebræis, & videritis super fellis, si filius ille, & occidetis illum, & si filia illa, & vivat.
17. Et timebant obstetrices DEUM, & non fecerunt quemadmodum loquutus ad illos rex Ægypti, & vivificabant pueros.

18. Et

18. Et vocavit rex Ægypti obstetrices, & dixit illis, quapropter facitis verbum istud, & vivificatis pueros.

19. Et dicebant obstetrices ad Pharaonem, quia non sicut mulieres Ægypticæ, Hebrææ, quia viventes illæ; antequam venit ad eas obstetrix & pepererunt.

20. Et benefecit DEUS obstetricibus, & multiplicabatur populus, & numerosi facti valde.

21. Et fuit, quia timuerunt obstetrices DEUM, & fecit illis domos.

22. Et præcepit Pharaon omni populo suo vivendo, omnem filium, qui nascitur, in flumen projicietis illum, & omnem filiam vivificetis.

CONTENTA.

6634. **I**N primo hoc Capite in sensu interno agitur de statu Ecclesiæ instauratæ, cum Bonum primas agit, & fructificatur per multiplicationem verorum fidei.

6635. Postea de infestatione verorum illorum a falsis & malis in naturali; & quod per infestationem illam Bonum adhuc magis fructificaretur per vera: continuatur ad finem Capitis de infestatione illa & ejus incrementa in serie qua fit, & de implantatione & confirmatione veri ex bono inde.

SENSUS INTERNUS.

6636. **V**ERS: 1. 2. 3. 4. 5. *Et hæc nomina filiorum Israelis venientium Ægyptum cum Jacobo, vir & domus ejus venerunt. Reuben, Schimeon, Levi & Jehudah. Jisafchar, Sebulun, & Benjamin. Dan & Naphtali, Gad & Ascher. Et fuit omnis anima, egressa femur Jacobi, septuaginta animæ; & Joseph fuit in Ægypto.* Hæc nomina filiorum Israelis, significat quale Ecclesiæ: venientium Ægyptum cum Jacobo, significat postquam vera initiata sunt scientificis: vir & domus ejus venerunt, significat quoad verum & quoad bonum: Reuben, Schimeon, Levi & Jehudah; Jisafchar, Sebulun & Benjamin: Dan & Naphtali, Gad & Ascher, significant processum a principio ad finem: & fuit omnis anima egressa femur Jacobi, significat omnia quæ ex vero communi: septuaginta animæ, significat plenum: & Joseph fuit in Ægypto, significat quod Cœleste Internum esset in naturali.

6637. Hæc nomina filiorum Israelis, quod significet quale Ecclesiæ, constat ex significatione nominis, quod sit quale, de qua n: 144. 145. 1754. 1896. 2009. 2628. 2724. 3006. 3421; ex repræsentatione filiorum Israelis, quod

quod sint vera spiritualia, de qua n: 5414. 5879. 5951; & ex representatione Israelis, quod sit bonum veri, seu bonum spirituale, de qua n: 3654. 4598. 5803. 5806. 5812. 5817. 5819. 5826. 5833. Quia Israel representat bonum veri seu bonum spirituale, ac filii ejus vera spiritualia in naturali, ideo filii Israelis representant Ecclesiam, nam Ecclesia est Ecclesia ex Bono spirituali, & ex veris inde: qui non est in bono spirituali, hoc est, in bono charitatis, & in veris spiritualibus, hoc est, in veris fidei, non est ab Ecclesia, utcumque natus est intra Ecclesiam: totum enim Regnum cœlestis Domini est in Bono amoris & fidei, nisi Ecclesia sit in simili, non potest esse Ecclesia, quia non conjuncta cum cœlo, nam Ecclesia est Regnum Domini in terris. Quod Ecclesia dicatur, non est ex eo, quod Verbum ibi sit, & quod Doctrinalia inde, nec ex eo quod Dominus ibi notus sit, & quod Sacramenta sint ibi, sed Ecclesia est ex eo, quod secundum Verbum, seu secundum Doctrinam e Verbo, vivatur, ac ut Doctrina sit norma vitæ; qui non tales sunt, non ab Ecclesia sunt, sed sunt extra illam; & qui in malo vivunt, ita qui contra doctrinam, sunt longius extra Ecclesiam, quam Gentiles qui prorsus nihil sciunt de Verbo, de Domino, deque Sacramentis; nam illi, quia sciunt bona & vera Ecclesiæ, apud se extinguunt Ecclesiam, quod Gentiles nequeunt facere, quia ignorant illa. Sciendum quoque, quod unusquisque qui in bono charitatis & fidei vivit, sit Ecclesia, & quod sit Regnum Domini, inde etiam vocatur Templum, ut & domus Dei: ex illis qui sunt Ecclesiæ in particulari, utcumque diffusi sunt, constituitur Ecclesia in communi: hoc nunc est Ecclesia, quæ per filios Israelis, hic & in sequentibus intelligitur.

6638. Venientium Ægyptum cum Jacobo, quod significet postquam vera initiata sunt scientificis, constat ex significatione Ægypti, quod sit Scientifica, de qua n: 1164. 1165. 1186. 1462. 4749. 4964. 4966. 6004. 5700. 5702. 6015. 6125; ex representatione Jacobi, quod sit verum, ut & bonum, in naturali, seu naturale quoad verum & bonum, de qua n: 3305. 3509. 3525. 3544. 3576. 3599. 3659. 3669. 3677. 3775. 3829. 4009. 4234. 4286. 4337. 4538. 5806. 5533. 5535. 6001. 6236; quod venire Ægyptum, sit initiari scientificis, constare potest ab explicationibus rerum in illis Capitibus, ubi agitur de profectioe filiorum Jacobi ad Ægyptum ad emendum frumentum, & postea de adventu eorum cum Jacobo illuc: quomodo se habet cum initiatione verorum Ecclesiæ in scientifica, videatur n: 6004. 6023. 6052. 6071. 6077. Ex his patet, quod per filios Israelis venientes Ægyptum, significetur vera initiata scientificis.

6639. Vir & domus ejus venerunt, quod significet quoad verum & quoad bonum, constat ex significatione viri, quod sit verum, de qua n: 3134. 3459; & ex significatione domus, quod sit bonum, de qua n: 3720. 4982. Quia in illis Capitibus in Genesi, ubi agitur de adventu filiorum Jacobi, & de Ipsius Jacobi, in Ægyptum ad Josephum, actum est de initiatione verorum, quæ sunt Ecclesiæ, in scientifica, & prius Ecclesia non instaurata est, quam postquam initiatio illa facta est, hic ideo secundum seriem rerum in sensu interno agitur de Ecclesia instaurata, & quomodo illa continue infestatur

a scientificis & falsis; nam utcunque vera initiata sunt, & Ecclesia apud hominem instaurata est, usque tamen scientifica & falsa continue insurgunt, & illa quæ Ecclesiæ sunt apud illum, impugnant: hæc sunt quæ repræsentantur per quod Pharaon & Ægyptii afflixerint filios Israelis, & necare voluerint infantes pueros illorum. Qui non scit, quomodo se habet cum impugnatione veri Ecclesiæ a scientificis & falsis, apud illos qui ab Ecclesia sunt, in altera vita, nequaquam potest credere quod ita sit: homo Ecclesiæ, qui in alteram vitam venit, purificandus est a talibus, quæ infestant vera & bona, alioquin non elevari potest in cælum, & ibi interesse societati quæ purificata est a talibus; si illius prius elevaretur, foret sicut vapor densus terrestris in serena aura, aut sicut moles nigricans in candida luce: ut itaque homo ille Ecclesiæ recens e mundo veniens, purificetur, tenetur ille in statu, ut impugnetur a scientificis quæ discordant cum veris, & quoque a falsis, & hoc eousque, dum scientifica illa nauci fiunt & removentur: hoc raro fit apud hominem dum vivit in corpore, sed in altera vita cum illis, qui elevandi sunt in cælum, ita fit; sed hoc cum plus varietate: hoc, quod ita sit, datum est scire ex multa experientia, quæ omnis si adduceretur, plures paginas impleret. Hæc sunt, quæ in sensu interno describuntur per filios Israelis, quod oppressi fuerint ab Ægyptiis, ac postea quod liberati, ac demum post varios status in deserto, quod introducti in terram Canaanem. Quod ita se res habeat, nequaquam possunt comprehendere illi, qui credunt, quod salvatio sit modo introductio in cælum ex misericordia, quæ datur unicuique, qui ex apparente fiducia, quæ vocatur fides, cogitaverit, quod quia passus pro illo Dominus, salvetur, utcunque vixerit; si enim salvatio foret solum introductio in cælum ex misericordia, omnes in universo orbe terrarum salvarentur; nam Dominus, Qui est ipsa Misericordia, omnium salutem vult, & nullius mortem seu damnationem.

6640. Reuben, Schimeon, Levi & Jehudah, Jisfchar, Sebulun & Benjamin, Dan & Naphtali, Gad & Ascher, quod significant processum a principio ad finem, nempe instaurationis Ecclesiæ, de qua in sequentibus nunc agitur; duodecim enim filii Jacobi, ut quoque Tribus ab illis nominatæ, significant omnia boni & veri, hoc est, omnia amoris & fidei in complexu, videatur n: 3858. 3926. 3939. 4060. 6335, sed varia secundum ordinem, in quo nominantur, n: 3862. 3926. 3939. 4603 seq: & quod ita innumerabilia, ac omnia & singula quæ sunt Ecclesiæ & Regni Domini, n: 6337: sed quid in specie significant, cum in tali vel alio ordine nominantur, nemo scit quam solus Dominus, nec aliquis in cælo nisi a Domino, ubi vera & bona, quæ significantur, per lucas cum adjuncta perceptione manifestantur. Quia duodecim Tribus repræsentabant Regnum Domini & omnia quæ ibi, ideo ut quoque lucas illæ repræsentarentur, & sic omnia vera & bona Ecclesiæ, duodecim lapides pretiosi in suo ordine insculpti sunt auro, unus lapis pro unaquavis Tribu, & id Pectorale vocatum est, ac impositum Ephodo Aharonis, ac inde per effulgurationes varias lucis tulerunt responsa, quibus adjuncta fuit vel viva vox, vel perceptio interna: inde quoque constare

CAPUT PRIMUM.

9

stare potest, quod duodecim Tribus Israelis significant vera & bona Regni Domini ac Ecclesiae omnia in complexu, & quod varia secundum ordinem in quo nominantur. Quod hic in alio ordine nominentur, quam secundum natiuitates, patet ex eo, quod Jisachar & Sebulun prius nominentur quam Dan & Naphtali, tametsi hi prius nati sunt; & quoque Benjamin ante Danem, Naphtali, Gadem & Ascherem, qui tamen ultimo natus est; tum quod Gad & Ascher post omnes: similiter alibi in Verbo, ubi adhuc alio ordine nominantur.

6641. Et fuit omnis anima egressae femur Jacobi, quod significet omnia quae ex vero communi, constat ex significatione animae, quod in communi sensu sit homo, hic homo Ecclesiae spiritualis; in sensu autem interno est anima verum & bonum, quia inde homo est homo, n: 6605. 6626; ex significatione femoris, quod sit amor conjugialis, de qua n: 3021. 4277. 4280. 5050 ad 5062; & quia femur est amor conjugialis, est omnis amor tam coelestis quam spiritualis, n: 3021. 4277. 4280. 4575; inde egredi femur, significat verum & bonum ex conjugio coelesti, consequenter verum & bonum Ecclesiae, nam haec, cum genuina sunt, ex conjugio coelesti, quod est boni & veri, nata sunt; & ex representatione Jacobi, quod sit verum ut & bonum in naturali, sed in communi; quia filii ejus sunt vera & bona distincta in illo communi, de qua n: 6637. Quod Jacob hic representet vera in communi, est quia agitur de Ecclesia spirituali, haec enim a veris in communi inchoat, & per illa introducit ad suum bonum; nam apud hominem Ecclesiae spiritualis, non scitur quid bonum spirituale, ita nec agnoscitur, quam per verum: nullam enim perceptionem veri ex bono habet, sicut homo Ecclesiae coelestis.

6642. Septuaginta animae, quod significant plenum, constat ex significatione septuaginta; quod sint plenum, de qua n: 6388. 6643. Et Joseph fuit in Aegypto, quod significet quod Coeleste Internum esset in naturali, constat ex representatione Josephi, quod sit Coeleste Internum, de qua n: 5866. 5877. 6224; & ex significatione Aegypti, quod sit naturale, de qua n: 6147. 6254. Quod Coeleste Internum esset in naturali ubi scientifica, & ibi disponderet omnia, representatum est per quod Josephus factus sit dominus super totam terram Aegypti, & quod praefectus sit domui Pharaonis: hoc representatum est, quia in sensu interno de institutione Ecclesiae spiritualis ageretur; & quia Naturale non posset fieri Ecclesia, nisi ibi Coeleste Internum esset; & ageret omnia: sed de his videantur quae prius n: 6273. 6284. 6299. 6451. 6587, dicta sunt.

6644. Vers: 6. 7. Et mortuus est Joseph, & omnes fratres ejus, & omnis generatio illa. Et filii Israelis fructificabantur & producebantur, & multiplicabantur, & numerofi facti sunt in valde valde; & impleta terra illis. Et mortuus est Joseph, significat quod cum Interno Ecclesiae nunc se aliter haberet: & omnes fratres ejus, & omnis generatio illa, significat etiam cum externo in particulari & in communi: & filii Israelis fructificabantur & producebantur, significat quod vera Ecclesiae crescerent quoad bonum: & multiplicabantur,

& numerosi facti in valde valde, significat quod plurimum crescerent quoad vera a bono: & impleta terra illis, significat usque ad plenum Ecclesiae.

6645. Mortuus est Joseph, quod significet quod cum Interno Ecclesiae nunc se aliter haberet, constat ex significatione mori, quod sit status prioris finis, ac novi principium, ita quod status Ecclesiae se aliter nunc haberet, quod mori sit desinere esse talis, videatur n: 494. 6587. 6593, & quod sit finis representationis prioris, n: 3253. 3259. 3276. 6302; & ex representatione Josephi, quod sit Internum, de qua n: 6177. 6224. Status Ecclesiae, qualis nunc est, in sequentibus in sensu interno describitur; tum quoque status externi ejus, qui significatur per quod mortui fratres ejus, & omnis generatio illa. Cum Ecclesia apud hominem ita se habet, illa novos status per vices subit; prout enim homo firmatur in vero fidei & bono charitatis, ita in alios status introducitur; status prior tunc inservit pro plano statui sequenti, & sic continue: ita homo, qui est Ecclesia seu qui regeneratur, jugiter versus interiora ducitur, sic interior in coelum: quod ita fiat, est ex eo, quod Dominus ex Amore, qui infinitus est quia Divinus, hominem usque ad se velit trahere, & sic illum beare omni gloria & felicitate; quod quoque manifeste patet a Domini verbis apud Johannem, "*Oro ut omnes unum sint, sicut Tu Pater in Me, & Ego in Te, ut etiam illi in Nobis unum sint: Ego gloriam, quam dedisti Mihi, dedi illis, ut sint unum, sicut nos unum sumus, Ego in illis, & Tu in Me. Pater, quos dedisti Mihi volo, ut ubi sum Ego, etiam illi sint Mecum; ut videant gloriam meam, quam dedisti Mihi; nam notum feci illis Nomen Tuum, & notum faciam, ut Amor, quo amasti Me, in illis sit, & Ego in illis,*" XVII: 20 ad 26; quod haec verba Divini amoris sint, erga omnes, qui recipiunt, evidenter patet: ac insuper constare potest ex eo, quod Dominus appareat in altera vita ut Sol, ac inde calore & luce impleat universum coelum; flamma illius Solis non aliud est, quam Divinus amor, & Lux inde est sanctum amoris, quod est Divinum Verum, inde quantus Domini amor sit, constare potest: ex hoc nunc est, quod qui ab Ecclesia sunt, perducantur successive in novos status, ac ita jugiter interior in coelum, proinde propius ad Dominum.

6646. Et omnes fratres ejus, & omnis generatio illa, quod significat etiam cum externo in particulari & in communi, constat ex representatione filiorum Jacobi, qui hic sunt fratres, quod sint vera Ecclesiae in naturali, de qua n: 5403. 5419. 5427. 5458. 5512, ita Externum ejus, & ex significatione generationis illius, quod sit externum Ecclesiae in communi, nam generatio hic idem involvit, quod fratres Josephi, sed in sensu communi respective.

6647. Et filii Israelis fructificabantur & producebantur, quod significet quod vera Ecclesiae crescerent quoad bonum, constat ex representatione filiorum Israelis, quod sint vera Spiritualia, de qua n: 5414. 5879, & quod sint Ecclesia, n: 6637; ex significatione fructificari, quod sit crescere quoad bonum, de qua n: 43. 55. 913. 983. 2846. 2847. 3146; & ex significatione produci, quod sit derivatio ulterior, cum enim Ecclesia apud hominem in-

staurata

staurata est, tunc bonum continue crescit & derivatur, tam in Interno, quam quoque versus Externum, & inibi. Quod apud illos, qui ab Ecclesia spirituali sunt, bonum crescat per vera, prius sæpe ostensum est; nam homo Ecclesie spiritualis non perceptionem habet, sicut homo Ecclesie celestis, quare nec scit, quid bonum Ecclesie seu spirituale, nisi per vera; quapropter cum homo illius Ecclesie regeneratur, vera excitantur a Domino per Angelos, qui apud illum, & inde in bonum ducitur; cum autem ille homo regeneratus est, tunc simul & verum & bonum excitantur, & sic ducitur; sed apud hominem spiritualis Ecclesie, tale est bonum quale est verum, & inde talis conscientia, quæ ei est sicut perceptio, secundum quam vivit.

6648. Et multiplicabantur & numerosi facti in valde valde, quod significet quod plurimum crescerent quoad vera a bono, constat a significatione multiplicari, quod sit crescere quoad vera, de qua n: 43. 55. 913. 983. 2846. 2847; & ex significatione numerosi facti sunt, quod sit derivatio ulterior, sic incrementum veri continue; quod sit incrementum veri ex bono, est quia nunc agitur de Ecclesia instaurata; nam cum Ecclesia apud hominem ita se habet; cum instauratur, tunc homo est in veris, & per illa crescit bonum; cum autem Ecclesia apud illum instaurata est, tunc homo est in bono & ex bono in veris, quæ tunc crescunt continue; parum cum vivit in mundo, quia ibi impediunt curæ pro victu & amictu, & pro rebus aliis, at in altera vita in immensum, & hoc perpetuo in æternum; sapientia enim, quæ a Divino, non aliquem finem habet; ita Angeli perficiuntur continue, ac ita omnes, qui cum in alteram veniunt, fiunt Angeli; unaquævis enim res, quæ est sapientiæ, est extensionis infinitæ, & res sapientiæ sunt numero infinito; inde constare potest, quod sapientia in æternum possit crescere, & tamen usque non longe ultra gradum primum perveniri; hoc ex eo est, quia Divinum est Infinitum, & quod ex Infinito est, tale est.

6649. Et impleta terra illis, quod significet usque ad plenum Ecclesie, constat ex significatione impleri, quod sit plenum; & a significatione terris, quod sit Ecclesia, de qua n: 82. 662. 1066. 1067. 1262. 1411. 1413. 1607. 1733. 1850. 2117. 2118 fin: 2928. 3355. 4447. 4535. 5577; per terram Goshen, ubi nunc erant filii Israelis, significatur Ecclesia; quod ibi Ecclesia, antequam filii Israelis venerunt in terram Canaanem, constat ex sequentibus, quod nempe ibi non plagæ, quæ alibi in Ægypto, tum quod ibi Lux, cum alibi tenebræ, Exod: x: 21. 22. 23; & quod sit terra illa esset prorsus separata a reliquis terris in Ægypto; & quoque constat ex eo, quod per terram Goshen significetur medium seu intimum in naturali, n: 5910. 6028. 6031. 6068, ita Ecclesia, nam in intimo naturalis est Ecclesia spiritualis.

6650. Vers: 8 ad 14. Et surrexit rex novus super Ægyptum, qui non novit Josephum. Et dixit ad populum suum, ecce populus filiorum Israelis multus est & numerosus præ nobis. Age prudentia utamur illi, forte multiplicabitur, & erit, quod obveniant bella, & adjunget se etiam ille ad inimicos nostros, & pugnabit in nos; & ascendet e terra. Et posuerunt super illum principes tributorum,

propter ut affligere illum oneribus; & edificavit urbes promptuariorum Pharaoni, Pithom & Raamses. Et quemadmodum afflixerunt idum, ita multiplicabatur, & ita augebatur: & fastidio affecti propter filios Israelis. Et servire fecerunt Ægyptii filios Israelis in servitia. Et amaram reddiderunt vitam illorum servitute gravi, in luto, & in lateribus, & in omni servitio in agro, cum omni servitio illorum, quo servire fecerunt illos in servitia. Et surrexit rex novus super Ægyptum, significat scientifica separata, quæ contra vera Ecclesiæ: qui non novit Josephum, significat quæ prorsus abalienata ab Interno: & dixit ad populum suum, significat scientifica subordinata: ecce populus filiorum Israelis multus & numerosus præ nobis, significat quod invalescant vera Ecclesiæ super scientificis abalienatis: age prudentia utamur illi, significat astum: forte multiplicabitur, & erit quod obveniant bella, significat prævalentiam si crescit; & adjunget se etiam ille ad inimicos nostros, & pugnabit in nos, significat quod sic corroborabuntur socii qui malum inferent: & ascendet e terra, significat quod sic instaurata erit Ecclesia: & posuerunt super illum principes tributorum, significat falsa quæ adigerent ad serviendum: propter ut affligere illum oneribus, significat ingravescentiam per servitutes: & edificavit urbes promptuariorum Pharaoni, significat doctrinas & falsificationis veris in naturali ubi scientifica abalienata: Pithom & Raamses, significat quale earum: & quemadmodum afflixerunt illum, ita multiplicabatur, significat quod secundum infestationes vera crescerent: & ita augebatur, significat quod firmarentur: & fastidio affecti propter filios Israelis, significat aversionem majorem: & servire fecerunt Ægyptii filios Israelis, significat subjugationis intentionem: in servitia, significat immisericordiam: & amaram reddiderunt vitam illorum servitute gravi, significat usque ut infesta fieret subjugationis intentio: in luto & in lateribus, significat propter mala quæ invenerunt, & falsa quæ finxerunt: & in omni servitio in agro, significat subjugationis intentionem contra illa quæ sunt Ecclesiæ, cum omni servitio illorum, quo servire fecerunt illos in servitia, significat subjugationis intentionem multis modis ex immisericordia.

6651. Et surrexit rex novus super Ægyptum, quod significet scientifica separata, quæ contra vera Ecclesiæ, constat ex representatione Pharaonis, qui hic rex, quod sit scientificum in communi, de qua n: 6015; rex vocatur, quia rex significat in genuino sensu verum, n: 1672. 2015. 2069. 3670. 4581. 4966. 5044. 6148; & in opposito sensu falsum; & cum per regem intelligitur Pharo, significatur scientificum falsum, hoc est, scientificum quod est contra vera Ecclesiæ; inde etiam dicitur rex novus, nam qui fuit tempore Josephi, is representabat scientificum quod cum veris Ecclesiæ concordabat; quod Ægyptus sit scientificum, hic in particulari, videatur supra n: 6638.

6652. Qui non novit Josephum, quod significet quæ prorsus abalienata ab Interno, constat ex significatione non nosse, quod sit abalienatum esse, nam qui non novit verum, & non novisse vult, is a vero Ecclesiæ abalienatus est; quod abalienatio hic significetur, patet a sequentibus, nam duriter & seve afflixit

Amixit filios Israelis, per quos representatur Ecclesia, n: 6637, & ex representatione Iosephi, quod sit Internum, de qua n: 6177, 6224; scientifica abalienata ab Interno, sunt scientifica opposita Ecclesiae; nam bonum & verum, quæ faciunt Ecclesiam, influunt per Internum; quæ si non recipiuntur a Naturali, clauditur Internum, & sic homo abalienatur a bono & vero, & tunc scientifica, quæ in naturali non alia pro scientificis veris agnoscuntur, quam quæ falsa sunt; hæc tunc multiplicantur, & ipsa vera foras ex terminantur.

6653. Et dixit ad populum suum, quod significet scientifica subordinata, constat ex significatione populi, quod sint vera, & in opposito sensu falsa, de qua n: 1259, 1260, 3295, 3581, hic scientifica separata a vero, quia est populus Egypti, quod Egyptus sit scientificum, videatur n: 6638; quod sint scientifica quæ subordinata, est quia dicitur, quod rex dixit ad populum suum. Quod per populum significantur vera, est quia in Verbo populus vocatur, qui sub rege est, & per regem significatur verum, n: 6651. Per populum significantur vera, sed intelliguntur illi qui in veris sunt; quod vera dicantur abstracte, est quia ita cogitant & loquuntur spiritus & Angeli, sic enim universaliter rem comprehendunt, & simul tunc singulariter illa quæ ad rem pertinent, absque reflexione ad aliquem populum, qui est in veris, in specie, quæ reflexio abstraheret mentem ab idea universali, ita ab extensione intuitionis, proinde a sapientia; nam determinatio cogitationis ad aliquem populum in specie, ut quoque ad aliquam personam, limitat & finit ideas, & avertit a perceptione rei, qualis est a termino uno ad alterum. Similiter ac cum populo, se habet cum aliis de nominationibus quod in sensu interno interminata significant, sicut cum gente, quod sit bonum, cum rege quod sit verum, cum principe quod sit primum verum, cum sacerdote quod sit bonum, cumque filio, filia, genero, nuru, fratre, sorore, patre, matre, & pluribus aliis.

6654. Ecce populus filiorum Israelis multus & numerosus præ nobis, quod significet quod invalescant vera Ecclesie super scientificis abalienatis, constat ex representatione filiorum Israelis, quod sint vera & bona Ecclesie, de qua supra n: 6647; ex significatione multus & numerosus, quod sit invalescere, quod multiplicari seu multus fieri, & numerosus, prædicetur de vero, videatur etiam supra n: 6648; & ex representatione regis Egypti & populi ejus, qui hic intelliguntur per præ nobis, quod sint scientifica abalienata, ut supra n: 6652; inde patet, quod per ecce populus Israelis multus & numerosus præ nobis, significetur, quod invalescant vera super scientificis abalienatis.

6655. Age prudentia utamur illi, quod significet astum, constat ex significatione prudentie, cum dicitur a malis, qui abalienati sunt a vero & bono, quod sit astus, nam id quod mali agunt ex astu, & quoque ex dolo, vocant prudentiam. De astu, qui significatur per prudentiam, licet hic aliquid memorare; qui in malo sunt, omnes astum vocant prudentiam, nec in alio ponunt intelligentiam & sapientiam; qui tales sunt in mundo, peiores sunt

in

in altera vita, & ibi ex actu contra bona & vera continue agunt: & apud illos pro intelligentibus & sapientibus agnoscuntur, qui per falsa infirmare & destruere posse sibi videntur vera, quacunque arte aut malitia hoc fiat: inde constare potest, cum homines intra Ecclesiam prudentiam ponunt in actu, quales sunt, quod nempe illis communicatio sit cum infernis: qui veri homines Ecclesie sunt, tantum remoti sunt ab actu, ut prorsus abhorreant illum, & qui eorum sunt sicut angeli, volunt, si fieri posset, ut mens eorum aperta sit, & pateat cuivis manifeste quid cogitant, nam non nisi quam bonum intendunt erga proximum, & si malum apud aliquem vident, excusant: aliter qui in malo sunt, illi timent ne quicquam quod cogitant & volunt, eluceat, nam non nisi quam malum intendunt proximo, si bonum, est pro se, & si bonum faciunt, est modo in externa forma, ut appareant, luci & honoris causa, sciunt enim quod bonum & verum, iustum & æquum, cum honestum, vim latentem fortem habeant attrahendi animos, etiam malorum.

6656. Forte multiplicabitur, & erit quod obveniant bella, quod significet prævalentiam si crescit, constat ex significatione multiplicari, quod sit crescere quoad vera, de qua n: 43. 55. 913. 983. 2846. 2847; & ex significatione bellorum, quod sint pugnae de veris & falsis, seu pugnae spirituales, de qua n: 1664. 2686; & quia sequitur, quod adjunget se etiam ille ad inimicos nostros, significatur in pugnis illis prævalentia.

6657. Et adjunget se etiam ille ad inimicos nostros, & pugnabit in nos, quod significet quod sic corroborabuntur socii qui malum inferunt, constat ex significatione adjungere se, quod sit corroborari, hostes enim, cum multitudo illis adjungitur, corroborantur; ex significatione inimicorum, quod sint socii qui commilitant; & ex significatione pugnare in nos, quod sit malum inferre, cum enim pugnatur contra aliquem, ei malum, quantum non resisti potest, infertur. Cum his ita se habet; est circum unumquemvis hominem, & quoque circum unumquemvis spiritum bonum, sphaera communis conatum ab inferno, & sphaera communis conatum e caelo; sphaera quæ ab inferno, est sphaera conatum faciendi malum & perdendi, quæ e caelo est sphaera conatum faciendi bonum & salvandi, videatur n: 6477; hæc sphaeræ sunt communes, pariter sunt sphaeræ particulares circum unumquemvis hominem, sunt enim apud eum spiritus ab inferno, & sunt angeli e caelo, de quibus n: 5846 ad 5866. 5976 ad 5993; inde homo est in æquilibrio, & ei liberum cogitandi volendique malum, ac liberum cogitandi volendique bonum. Cum ergo homo Ecclesie in tentationem venit, quod fit cum is militat in suum malum, tunc est pugna circum illum inter spiritus ab inferno & angelos e caelo, n: 3927. 4249. 5036; quæ pugna durat, quamdiu homo tenetur in suo malo: in pugna illa quandoque apparet spiritibus ab inferno quod vincent, & tunc insurgunt, quandoque quod vincuntur, & tunc retrahunt se, quapropter tunc timent, quod adjungent se plures e caelo contra illos, & sic quod deicientur in infernum, a quo non amplius exibunt, quod etiam fit quando victi sunt: hæc sunt quæ intelliguntur per prævalentiam si crescit, & quod corroborarentur

CAPUT PRIMUM.

15

rentur loci qui malum inferent. Spiritus ab inferno cum pugnant contra Angelos, sunt in mundo spirituum, & ibi in statu libero, n: 5852. Ex his nunc constare potest, quid in sensu interno intelligitur, per quod filii Israelis ita infestati & oppressi fuerint ab Aegyptiis, & quod quantum infestati sunt, tantum multiplicati sint; & quod Jehovah, hoc est, Dominus pugnaverit pro illis, & represserit Aegyptios per plagas, & tandem submerferit omnes in mari Suph.

6658. Et ascendet e terra, quod significet quod sic instaurata erit Ecclesia, constat ex significatione ascendere, quod sit elevari, nempe versus interiora quæ Ecclesiæ, de qua n: 3084. 4539. 4969. 5406. 5817. 60073. & ex significatione terræ, hic terræ Goshen, quod sit Ecclesia, de qua supra n: 6649. Elevari versus interiora, quod significatur per ascendere e terra, & venire in terram Canaanem, est quod instaurata erit Ecclesia; apud hominem quidem Ecclesia instaurata est, cum ex affectione bonum agit, sed usque non plene instaurata est, quam postquam pugnaverit contra mala & falsa, ita postquam sustinuerit tentationes; dein fit ille vere Ecclesia, & tunc introducit in cælum, quod representatur per filiorum Israelis introductionem in terram Canaanem.

6659. Et posuerunt super illum principes tributorum, quod significet falsa quæ adigerent ad serviendum, constat ex significatione principum, quod sint primaria vera, de qua n: 1482. 2089. 5044; hic in opposito sensu primaria falsa; & ex significatione tributorum, ad quæ a præpositis illis principibus adigebantur, quod sint servitutes, de qua n: 6394.

6660. Propter ut affligere illum oneribus, quod significet ingravescentiam per servitutes, constat ex significatione affligere, quod sit ingravescentia; & ex significatione onerum, quæ erant tributa, quod sint servitutes.

6661. Et ædificavit urbes promptuariorum Pharaoni, quod significet doctrinas ex falsificatis veris in naturali ubi scientifica abalienata, constat ex significatione urbium, quod sint doctrinæ in utroque sensu, de qua n: 402. 2450. 2943. 3216. 4492. 4493; ex significatione promptuariorum, quod sint falsificata vera, de qua sequitur; & ex representatione Pharaonis, quod sit naturale, de qua n: 5460. 5799. 6015 f; quod ibi scientifica abalienata, videatur supra n: 6651. 6652. Quod urbes promptuariorum, quas populus Israelis ædificavit Pharaoni, sint doctrinæ ex falsificatis veris, est quia illi, qui in scientificis abalienatis a vero sunt, qui per Pharaonem & Aegyptios hic significantur, omnia vera Ecclesiæ pervertunt & falsificant, & ex ita perversis & falsificatis veris sibi doctrinæ faciunt. Vox, per quam in Lingua originali exprimitur Promptuaria, etiam significat Armamentaria, & quoque Thesauraria, quæ in sensu interno significatione pene simili sunt. Promptuaria enim sunt, ubi Annona colligitur, & per Annonam significatur verum, n: 1276. 5280. 5292. 5402; & in opposito sensu falsum; Armamentaria autem sunt, ubi reconduntur arma belli, per quæ significantur talia quæ sunt veri pugnantis contra falsa, & in opposito sensu quæ sunt falsi pugnantis contra vera, n: 1788. 2686; Thesauraria sunt, ubi opes reponuntur, & per opes

opes ac divitias significantur cognitiones boni & veri, n: 4508, in opposito sensu cognitiones mali & falsi; ita per urbes promptuariorum, seu armamentariorum, seu thesaurariorum, significantur in genere doctrinae ex falsificatis veris.

6661. Pithom & Raames, quod significant quale earum, nempe doctrinarum ex falsificatis veris, constat ex nominibus in Verbo, quod sint quale & status rei, de qua agitur.

6663. Et quemadmodum affixerunt illum, ita multiplicabatur, quod significet quod secundum infestationes vera crescerent, constat ex significatione affigere, quod sit infestatio; & ex significatione multiplicari, quod sit crescere quodam vera, de qua supra n: 6656. Haec quomodo se habent, quia non absque experientia ex illis quae sunt in altera vita, hodie non sciri possunt, dicendum est; plerique spiritus, qui e mundo veniunt, & vixerunt vitam praeceptorum Domini, antequam elevari possunt in caelum, & ibi adjungi societatibus, infestantur a malis & falsis apud illos, ob finem ut illa removeantur, videntur n: 6659, nam impura sunt, quae contraxerunt in vita corporis, quae nullatenus concordant cum caelo; infestationes sunt per immersiones in sua mala & falsa, in quibus cum sunt, spiritus qui in similibus malis & falsis sunt, adsunt, & allaborant omni modo illos a vero & bono abducere; sed usque non altius in sua mala & falsa immerguntur, quam ut influxus per Angelos a Domino praevaleat, hoc fit exactitudine sicut ad librum; ex causa, ut qui infestatur, appareat sibi in libero esse, & sic ex se contra mala & falsa pugnare, cum agnitione tamen, si non tunc, usque postea, quod a Domino omnis vis resistendi fuerit, videatur n: 1937, 1947, 2881, 5660; cum hoc fit, tunc non modo firmantur vera & bona, quae prius implantata sunt, sed etiam plura insinuantur; hoc omnis pugna spiritalis, in qua pugnant fit victor, secum habet, quod ita fit, etiam a communis experientia patet, qui enim defendit sententiam suam contra alios qui eam impugnant, is confirmat se magis in sua sententia, & quoque tunc plura confirmantia pro sua sententia, quae prius non animadverterat, ex ut & plura negantia pro opposita, invenit, ac ita se in sententia sua firmat, & quoque illam pluribus illustrat: cum pugnis spiritualibus adhuc perfectius se habet, quia pugna fit in spiritu, ac de bonis & veris, ac imprimis quia Dominus adest & per Angelos ducit, nam agitur de vita & salute aeterna; in talibus pugnis commune est, quod Dominus omnia mala, quae Inferna intendunt, vertat in bonum, quare nec permittitur plura & alia mala producere, quam quae in bonum conveniens ei, qui in pugna est, verti queant; causa, quod ita fiat, ducit originem ex eo, quod Regnum Domini sit Regnum usumque quapropter nihil ibi fieri potest, quam unde bonum. Ex his nunc constare potest, quomodo intelligendum, quod vera secundum infestationes crescant, quae significantur per quemadmodum affixerunt illum, ita multiplicabatur: n: 6664. Et ita agitur, quod significet quod firmarentur, nempe vera, constat a significatione augeri, cum praedicatur de veris multiplicatis per infestationes a malis & falsis, quod sit firmari; nam non alia vera manent, quam

quam quæ firmantur, quapropter quot vera firmantur tot augentur; quod per infestationes firmentur vera, videatur mox supra n: 6663.

6665. Et fastidio affecti propter filios Israelis, quod significet averfationem majorem, constat ex significatione fastidio affici; quod sit averfatio, hic averfatio major, quia adhuc magis per affectiones multiplicabantur & augebantur.

6666. Et servire fecerunt Ægyptii filios Israelis, quod significet subjugationis intentionem, constat ex significatione servire facere, quod sit subjugatio, hic subjugationis intentio, quia in continuo conatu subjugandi sunt, sed nusquam contra bonos prævalent; ex significatione Ægyptiorum, quod sint scientifica separata, quæ contra vera Ecclesiæ, de qua n: 6651; & a significatione filiorum Israelis, quod sint Ecclesia, de qua n: 6637; exinde patet, quod per servire fecerunt Ægyptii filios Israelis, significetur subjugationis intentio ab illis qui sunt in scientificis separatis quæ contra vera Ecclesiæ. Quod subjugationis intentionem attinet, qualis sit apud malos qui ab inferno, etiam scire datum est, talis est illis conatus & intentio subjugandi eos qui in bono & vero sunt, ut non describi queat; utuntur enim omni malitia, omni astu & fraude, omni dolo, & omni crudelitate, quæ tanta & talia sunt, ut si modo quoad aliquam partem memorarentur, vix aliquis in mundo potuisset credere, tam astuosa & artificiosa sunt, & quoque tam nefanda; verbo talia sunt, ut nequaquam ab ullo homine, ne quidem ab ullo angelo, resisti queant, sed a solo Domino: causa, quod talis illis conatus & intentio sit, est quia omne jucundum vitæ, ita ipsa vita eorum, in male faciendo consistit; quapropter nihil aliud cogitationes eorum occupat, consequenter nihil aliud intendunt; bonum facere prorsus non possunt, quia repugnat; si bonum faciunt, est propter se, ita sibi. Ex talibus inferna hodie augentur immensum, & quod mirum, imprimis ab illis qui intra Ecclesiam sunt, ob astus, dolos, odia, vindictas, adulteria, quæ ibi vigent plus quam alibi, nam ibi nunc astus pro ingenioso, & adulteria pro honesto habentur, ac ridentur qui aliter sentiunt; quia ita hodie est intra Ecclesiam, indicium est, quod ultimum ejus tempus instet, nam "nisi finis, nulla caro salvaretur," secundum Domini verba apud Matthæum Cap: xxiv: 22; quippe omne malum contagiosum est, ac infectat, sicut fæx massam, ita tandem omnes.

6667. In sævitia, quod significet immisericordiam, constare potest absque explicatione; nam illis, de quibus mox supra, nulla misericordia est, quia nullus amor proximi, sed solum amor sui; amor proximi, qui apud illos apparet, nec aliud est, quam amor sui, nam quantum alter favet, hoc est, quantum is suus est, tantum amatur; at quantum non favet, seu quantum non suus est, tantum rejicitur, & si prius fuerat amicus, tantum odio habetur, talia latent in amore sui; nec se manifestant in mundo, sed in altera vita, ubi erumpunt; causa quod ibi erumpant, est quia externa ibi auferuntur; & tunc patet, qualis homo interius fuerat.

6668. Et amarum reddiderunt vitam eorum servitute gravi, quod significet usque ut infesta fieret subjugationis intentio, constat ex significatione

amara

amara reddi vita, quod sit infesta fieri; & ex significatione servitutis, quod sit subjugatio, hic subjugationis intentio, ut supra n: 6666.

6669. In luto & in lateribus, quod significet propter mala quæ invenerunt, & falsa quæ finxerunt, constat ex significatione luti, quod sit bonum, & in opposito sensu malum, de qua sequitur; & ex significatione laterum, quod sint falsa quæ fingunt, de qua n: 1296; de malis & falsis, quæ infernales inveniunt & fingunt, videatur mox n: 6666. Quod lutum sit malum ex quo falsum, patet ab his locis in Verbo, apud Esaiam, "Impii sicut mare impulsus, quando quiescere non potest, *ejiciunt aquæ ejus cænum & lutum,*" LVII: 20; cænum pro falso ex quo malum, & lutum pro malo ex quo falsum. Apud Jeremiam, "*Immersi sunt in lutum pedes tui, recesserunt retrorsum,*" XXXVIII: 22; immersi in lutum pedes, pro quod naturale in malum. Apud Nahum, "Aguas obsidii hauri tibi, confirma munimenta tua, *intra in cænum, & calca lutum,* repara fornacem lateritiæ, ibi comedet te ignis, & excindet te gladius," III: 14. 15, calcare lutum pro ex malo cogitare falsum. Apud Habakuk, "Dicet, væ multiplicanti non suum, quousque? & *oneranti super se lutum,* nonne subito surgent mordentes te," II: 6. 7, onerare super se lutum, pro malum. Apud Davidem, "Jehovah fecit ascendere me e fovea devastationis, *e cæno luti,* & constituit super petra pedes meos," Psalm: XL: 3. Apud Eundem, "*Submersus sum in Luto profundo,* nec consistens, veni in profunditates aquarum, & fluctus obruit me: *eripe me e luto ne submergar,* & e profunditatibus aquarum, & ne absorbeat me profunditas," Psalm: LXIX: 3. 16; lutum pro malo, ex quo falsum. Apud Esaiam, "Venient antistites *sicut Lutum,* & sicut figulus *calcat cænum,*" XLI: 25. Lutum autem pro Bono, in his locis; apud Esaiam, "Nunc Jehovah Pater noster Tu, *nos Lutum,* & Tu *figulus* noster, & opus manus tuæ omnes nos," LXIV: 7; lutum pro homine Ecclesiæ qui formatur, ita pro bono fidei, per quod homo formatur, hoc est, reformatur. Similiter apud Jeremiam, "Dixit Jehovah ad Jeremiam, surge & descende *domum figuli,* & ibi audire faciam te verba mea; descendi itaque *in domum figuli,* cum ecce ille fecit opus super tabula, sed corruptum est vas quod ille faciens, *sicut lutum in manu figuli,* & reversus est, & fecit illud vas aliud, quemadmodum rectum fuit, in manu *figuli* facere. Tunc factum est verbum Jehovah ad me, dicendo, num sicut figulus hic non possum facere vobis domus Israelis, dictum Jehovah; ecce *quemadmodum lutum in manu figuli,* sic vos in manu mea, domus Israelis," XVIII: 1 ad 6, domus Israelis pro Ecclesia quæ formanda, & quia formatio sit per bonum charitatis & verum fidei, & illa significantur per lutum & vas figuli, ideo Propheta jussus est ire in domum figuli; quod non factum nisi per lutum & per vas figuli illa significata fuerint. Alibi etiam Jehovah seu Dominus vocatur *Figulus,* & homo qui reformatur *Lutum,* nempe Esai: XXIX: 15. 16. Cap. XLV: 9. Hiob: x. 9. Cap: XXXIII: 6. "Quod Dominus fecerit *Lutum ex sputo,* & inunxerit super oculos cæci nati, & jusserit ut lavaret se in lacu Siloam, & quod inde cæcus factus videns," Job: ix: 6. 7. 11, factum erat, quia representabatur Reformatio hominis, qui

qui in ignorantia veri natus est, & quod reformatio fiat per bonum fidei, quod est lutum.

6670. Et in omni servitio in agro, quod significet subjugationis intentionem contra illa quæ Ecclesiæ, constat ex significatione servitii, quod sit subjugationis intentio, de qua supra n: 6666; & ex significatione agri, quod sit Ecclesiæ, de qua n: 2971. 3766.

6671. Cum omni servitio illorum, quo servire fecerunt illos in servitia, quod significet subjugationis intentionem multis modis, ex immiserordia, constat ex significatione servitii, quod sit intentio subjugationis, ut supra n: 6666. 6668. 6670; & quia dicitur omne servitium, significatur quod multis modis; & ex significatione servitiæ, quod sit immiserordia, de qua n: 6667.

6672. Vers: 15 ad 21. *Et dixit rex Ægypti obstetricibus Hebræarum, quarum nomen unius Schiphra, & nomen alterius Puah. Et dixit in obstetricando vos Hebræis, & videritis super sellis, si filius ille, & occidetis illum, & si filia illa, & vivat. Et timebant obstetrices Deum, & non fecerunt quemadmodum loquutus ad illos rex Ægypti, & vivificabant pueros. Et vocavit rex Ægypti obstetrices, & dixit illis, quapropter facitis verbum istud, & vivificatis pueros. Et dicebant obstetrices ad Pharaonem, quia non, sicut mulieres Ægyptiæ, Hebrææ, quia viventes illæ, antequam venit ad eas obstetrix, & pepererunt. Et benefecit Deus obstetricibus, & multiplicabatur populus, & numerosi facti valde. Et fuit, quia timuerunt obstetrices Deum, & facit illis domos. Et dixit rex Ægypti obstetricibus Hebræarum, significat influxum ex scientificis in naturale, ubi vera scientifica quæ Ecclesiæ: quarum nomen unius Schiphra, & nomen alterius Puah, significat quale & statum naturalis ubi scientifica: & dixit, in obstetricando vos Hebræis, & videritis super sellis, significat apperceptionem influentis veri & boni ab Interno in scientifica: si filius ille, & occidetis illum, significat si verum, quod quo modo possent, destruerent: & si filia illa, & vivat, significat quod non si bonum: & timebant obstetrices Deum, significat quod vera scientifica, quia a Divino, custodirentur: & non fecerunt, quemadmodum loquutus ad illos rex Ægypti, significat quod non ita factum, sicut intendebant qui in falsis: & vivificabant pueros, significat quod vera quia boni conservarentur: & vocabat rex Ægypti obstetrices, significat quod consilium inirent illi qui in falsis contra illos qui in veris scientificis in naturali: & dixit illis, quapropter facitis verbum istud, & vivificatis pueros, significat iracundiam quod vera non destruerentur: & dicebant obstetrices ad Pharaonem, significat apperceptionem de veris illis scientificis in naturali: quia non, sicut mulieres Ægyptiæ, Hebrææ, significat quod talia non sint scientifica Ecclesiæ qualia scientifica illis contraria: quia viventes illæ significat quod in illis vita spiritualis: illæ, antequam venit ad eas obstetrix, pepererunt, significat quod naturale non sciat antequam illis vita: & benefecit Deus obstetricibus, significat quod naturali a Divino benedictum sit: & multiplicabatur populus, & numerosi facti valde, significat quod vera inibi producerentur continue, & sic crescerent: & fuit, quia timuerunt obstetrices*

stetrices Deum, significat quia vera scientifica a Divino custodiebantur: & fecit illis domos, significat quod in coelestem formam disponderentur.

6673. Et dixit rex Ægypti obstetricibus Hebræarum, quod significet influxum ex scientificis separatis in naturale ubi vera scientifica quæ Ecclesiæ, constat ex significatione dicere, quod sit influxus, de qua n: 5743. 6291; ex significatione regis Ægypti, quod sint scientifica separata quæ sunt contra vera Ecclesiæ, de qua n: 6651; ex significatione obstetricum, quod sint naturale, de qua n: 4587. 4921; & ex significatione Hebræarum, quod sint quæ Ecclesiæ, de qua n: 5136. 5236; ita quoque vera scientifica, quæ sunt Ecclesiæ. Quod obstetrices sint naturale, est quia naturale recipit id quod ab Interno influit, & sic quasi obstetricatur.

6674. Quarum nomen unius Schiphra, & nomen alterius Puah, quod significet quale & statum naturalis ubi scientifica, constat ex significatione nominis, quod sit quale, de qua n: 144. 145. 1896. 2009; & quoque status, n: 1946. 2643. 3422. 4298; nomina enim in Verbo omnia significant res, & in summa comprehendunt illa quæ istius rei sunt de qua agitur, ita quale & statum ejus, hic itaque nomina Schiphra & Puah quale & statum Naturalis ubi vera scientifica, quia hæc est res, de qua agitur, ut patet a mox præcedentibus n: 6673. Qui non novit, quod nomen sit quale & status rei de qua agitur, is credere potest, quod ubi nomen dicitur, sit modo nomen quod intelligitur; ita ubi de Nomine suo Dominus dicit, quod sit modo Nomen, cum tamen est quale cultus, nempe omne fidei & charitatis per quæ colendus; ut apud Matthæum, "Ubi sunt duo aut tres congregati in Nomine Meo, ibi sum in medio eorum," xviii: 20; ibi non Nomen intelligitur, sed cultus ex fide & charitate. Apud Johannem, "Quotquot receperunt, dedit illis potestatem, ut filii Dei essent, *credentibus in Nomen Ipsi*us," i: 2, hic etiam per Nomen intelligitur fides & charitas, quibus Dominus colitur. Apud Eundem, "Hæc scripta sunt, ut credatis, quod Jesus sit Christus, Filius Dei, *ut credentes vitam habeatis in Nomine Ipsi*us," xx: 31, similiter. Apud Eundem, "Si quid petieritis in Nomine Meo, hoc faciam," xiv: 13. 14. & alibi, "Quodcunque petieritis Patrem in Nomine Meo, dabit vobis," xv: 16. 17. Cap: xvi: 23. 24; hic non intelligitur quod peterent Patrem in Nomine Domini, sed quod Ipsum Dominum, nam ad Divinum Bonum, Quod est Pater, n: 3704, non pater aditus quam per Divinum Humanum Domini, ut quoque notum est in Ecclesiis; quare petere Ipsum Dominum, est secundum vera fidei, si secundum illa petitur, datur; ut quoque Ipse dicit in priori loco apud Johannem, "Si quid petieritis in Nomine Meo, hoc faciam," hoc adhuc constare potest ex eo, quod Dominus sit Nomen Jehovah, de quo ita apud Moysen, "Ego mitto Angelum coram te, ad custodiendum te in via, caveto a faciebus Ipsius, & audi vocem Ipsius, nec exacerba Ipsum, *quia Nomen Meum in medio Ipsi*us," Exod: xxiii: 20. 21: Apud Johannem, "Pater glorifica Nomen Tuum, exiit vox e caelo, & glorificavi, & rursus glorificabo," xii: 28: Apud Eundem, "Manifestavi Tuum Nomen hominibus, quos dedisti Mihi ex mundo. Notum feci illis Nomen Tuum,

Tuum, & notum faciam; ut amor quo amasti Me, in illis sit, & Ego in illis, xvii: 6. 17; ex quibus patet, quod Dominus quoad Divinum Humanum sit Nomen Jehovah, seu omne Quale Ipsius, inde a Divino Humano est omnis cultus Divinus, & Illud est quod colendum, sic enim colitur Ipsum Divinum ad quod nulla cogitatio alioquin pertingit, & si nulla cogitatio, nec conjunctio. Quod Nomen Domini sit omne fidei & amoris, per quod Dominus colendus, ulterius ab his locis patet; apud Matthæum, "Eritis odio habiti quibuscunque *propter Nomen Meum,*" x: 22. Apud Eundem, "Qui recipit unum puellum talem *in Nomine Meo,* Me recipit," xviii: 8. Apud Eundem, "Omnis qui reliquerit domos, aut fratres, aut sorores, aut patrem, aut matrem, aut uxorem, aut liberos, aut agros, *propter Nomen Meum,* centuplum accipiet," xix: 29. Apud Eundem, "Clamabant, Osanna Filio Davidis, *benedictus qui venit in Nomine Domini,*" xxi: 9. Apud Lucam, "Amen dico vobis, quia non Me videbitis, usque dum veniat, ut dicatis, *benedictus qui venit in Nomine Domini,*" xiii: 35. Apud Marcum, "Quisquis potaverit vos poculo aquæ *in Nomine Meo,* eo quod Christi sitis, amen dico vobis, non perdet mercedem," ix: 41. Apud Lucam, "Reversi sunt septuaginta cum gaudio, dicentes, Domine, etiam dæmonia obediunt nobis *in Nomine Tuo:* Jesus dixit illis, in hoc ne gaudete, quod spiritus obediant vobis, sed gaudete potius *quod Nomina vestra scripta sint in celo,*" x: 17. 20; nomina scripta in coelo, non sunt nomina, sed quale fidei & charitatis eorum: similiter Nomina scripta in Libro Vitæ, in Apocalypsi, "*Habes pauca nomina etiam in Sardis, quæ non polluerunt vestimenta sua: qui vicerit, hic induetur vestimentis albis, & non delebo Nomen ejus e Libro vitæ, & confitebor Nomen ejus coram Patre, & coram Angelis Ipsius,*" iii: 4. 5. Pariter apud Johannem, "Ingrediens per januam, pastor ovium est, *hic proprias oves vocat Nomine tenus,*" x: 2. 3. in Exodo, "Jehovah ad Moysen, *nomi te Nomine,*" xxxiii: 12. 17. Apud Johannem, "Multi crediderunt in Nomen Ipsius, videntes Ipsius signa, quæ faciebat," iii: 23. Apud Eundem, "Qui credit in Ipsum, non judicatur; qui autem non credit, jam judicatus est, *quia non credidit in Nomen Unigeniti Dei,*" iii: 18. Apud Esaiam, "Timidum ab occasu *Nomen Jehovah,*" lxi: 19. Apud Micham, "Omnes populi ambulant *in Nomine Dei sui, & nos ambulabimus in Nomine Jehovah Dei nostri,*" iv: 5. Apud Moysen, "*Jehovam Deum colerent in loco quem electurus est, & positurus Nomen suum,*" Deut: xii: 5. 11. 14. pariter apud Esaiam Cap: xviii: 7. & apud Jeremiam Cap: vii: 12. Præterea pluribus aliis in locis, ut Esai: xxvi: 8. 13. Cap: xli: 25. Cap: xliii: 7. Cap: xlix: 1. Cap: l: 10. Cap: liii: 5. Cap: lxii: 2. Jerem: xxiii: 27. Cap: xxiv: 16. Ezech: xx: 14. 44. Cap: xxxvi: 21. 22. 23. Mich: vi: 3. Malach: i: 11. Deut: x: 8. Apoc: ii: 17. Cap: iii: 12. Cap: xiii: 8. Cap: xvii: 8. Cap: xiv: 11. Cap: xv: 2. Cap: xix: 12. 13. 16. Cap: xxii: 3. 4. Quod Nomen Jehovah sit omne quo colitur, ita in supremo sensu omne quod procedit a Domino, constat a Benedictione, "Benedicat tibi

tibi Jehovah, & custodiat te, illuminet Jehovah facies suas super te, & miseretur tui; tollat Jehovah facies suas super te, & ponat tibi pacem: *ita ponent Nomen meum super filios Israelis.* Num: vi: 23 ad 27. Ex his nunc patet, quid intelligitur per Præceptum hoc Decalogi, "*Non sumes Nomen Dei tui in vanum,*" quia non innocentem habebit Jehovah eum, *qui sumserit Nomen Ipsi in vanum.* Exod: xx: 7. Tum quid in Oratione Domini, per "*Sanctificetur Nomen Tuum,*" Matth: vi: 9.

6675. Et dixit in obstetricando vos Hebræis, & videritis super sellis, quod significet apperceptionem influentis veri & boni ab Interno in Scientifica Ecclesiæ, constat ex significatione obstetricari, quod sit receptio boni & veri influentis ab Interno in naturale, est enim obstetrix naturale, quatenus recipit influxum, videatur n: 4587. 6673; ex significatione Hebræarum, quod sint illa quæ sunt Ecclesiæ, de qua n: 5136. 5236; ex significatione videre, quod sit apperceptio, de qua n: 2150. 3764. 4567. 4723. 5400; & ex significatione sellarum, quod sint illa in naturali, quæ recipiunt influentia bona & vera ab Interno, ita sunt vera scientifica, nam hic recipiunt: inde patet, quod per in obstetricando vos Hebræis, & videritis super sellis, significet apperceptio influentis veri & boni ab Interno in Scientifica Ecclesiæ, quæ in naturali.

6676. Si filius ille, & occidatis illum, quod significet si verum, quod, quo modo possunt, destruerent, constant ex significatione filii, quod sit verum, de qua n: 489. 491. 533. 1147. 2623. 3373; & ex significatione occidere, quod sit destruere, nam dicitur de vero; sed destruerent modo quo possent, nam mali apud bonos vera destruere non possunt.

6677. Si filia illa, & vivat, quod significet quod non, si bonum, constat ex significatione filia, quod sit bonum, de qua n: 489. 490. 491. 2362; & ex significatione vivere, quod sit quod non destruendum. Causa, quod rex Egypti dixerit, quod filius occideretur, non autem filia, patet a sensu interno, qui est, quod verum conarentur destruere, non autem bonum; cum enim infernales infestant, tunc licet illis aggredi vera, non autem bona; causa est, quia vera sunt, quæ oppugnari possunt, non autem bona, hæc tuta sunt a Domino, cumque infernales tentant aggredi bona, deiciuntur profunde in infernum, nam ad præsentiam boni consistere nequeunt, est enim in omni bono Dominus præsens; inde est, quod Angeli, quia in bono sunt, tantam potestatem super infernales spiritus habeant, ut unus illorum millia infernalium domare possit: sciendum, quod in bono sit vita, nam bonum est amoris, & amor est vita hominis; si malum, quod est amoris sui & mundi, & est apparens bonum iis qui in illis sunt, impugnat bonum quod est amoris cœlestis, pugnat vita unius contra vitam alterius, & quia vita ex bono amoris cœlestis est ex Divino, idcirco vita ex amore sui & mundi tunc, si collidit cum illa, incipit exstingui, suffocatur enim, & sic cruciantur sicut qui in agone mortis sunt; quapropter se præcipitant in infernum, ubi iterum vitam suam recuperant, videatur n: 3938. 4225. 4226. 5057. 5058: hæc quoque

que causa est, quod a malis genis & spiritibus bonum oppugnari nequeat, ac ita quod illi non audent bonum destruere; aliter se habet cum vero, hoc non vitam habet in se, sed a bono, hoc est, per bonum a Domino.

6678. Et timebant obstetrices Deum, quod significet quod vera scientifica, quia a Divino, custodirentur, constat a significatione timere Deum, quod sit custodire quod Divinum præcepit, nam qui Deum timent, custodiunt præcepta; at quia omnis timor sanctus, & inde obedientia ac custodio præceptorum, sunt ex Divino, & prorsus nihil ab homine, idcirco per timebant Deum, significatur quod a Divino custodirentur; & ex significatione obstetricum, quod sint naturale ubi vera scientifica, de qua n: 4587. 6673. 6676.

6679. Et non fecerunt quemadmodum loquutus ad illis rex Ægypti, quod significet quod non ita factum sicut intendebant qui in falsis, constat ex significatione non fecerunt quemadmodum loquutus, quod sit non ita factum sicut intendebant, nempe quod non destruere potuerint vera, quæ significantur per filios, sed quod intenderent destruere omni modo quo possent, n: 6676; & ex significatione regis Ægypti, quod sit scientificum separatum quod contra verum Ecclesiæ, de qua n: 6651, ita falsum, nam scientificum illud est falsum.

6680. Et vivificabant pueros, quod significet quod vera quia boni conservarentur, constat a significatione vivificare, quod sit conservare; & a significatione filiorum, qui hic vocantur pueri, quod sint vera, de qua supra n: 6676: filii hic vocantur pueri, quia per pueros significatur bonum innocentie, n: 430. 2782. 5236; quare pueri hic sunt vera quæ boni.

6681. Et vocavit rex Ægypti obstetrices, quod significet quod consilium inirent illi qui in falsis contra illos qui in veris scientificis in naturali, constat ex significatione vocare, quod hic sit consilium inire, nam causa vocationis erat destruere vera, sed consilium irritum factum est, quia vera a Divino custodiebantur, quod significatur per quod obstetrices timerent Deum, n: 6678; seipsa etiam mali in altera vita, qui infestant bonos, consilium inter se ineunt, quod etiam ab experientia scire datum est; ex significatione regis Ægypti, quod sint qui in falsis, de qua mox supra n: 6679; & ex significatione obstetricum, quod sint naturale ubi vera scientifica, de qua n: 4587. 6673. 6675. 6678: inde patet, quod per vocavit rex Ægypti obstetrices, significetur quod consilium inirent illi qui in falsis contra illos qui in veris scientificis in naturali.

6682. Et dixit illis, quapropter facitis verbum istud, & vivificatis pueros, quod significet iracundiam quod vera non destruerentur, constat ex significatione quapropter facitis verbum istud, quod sint verba increpationis, ita iracundiæ; & ex significatione vivificare, quod sit non destruere, ut supra n: 6677. 6680; & ex significatione puerorum, quod sint vera quæ boni, de qua n: 6680.

6683. Et dicebant obstetrices ad Pharaonem, quod significet apperceptionem de veris illis scientificis in naturali, constat a significatione dicere in historicis

storici Verbi, quod sit apperceptio, de qua sæpius; ex significatione obstetricum, quod sint vera scientifica in naturali, de qua mox supra n: 6681; & ex representatione Pharaonis, quod sint scientifica falsa in communi, de qua etiam supra n: 6679. 6681.

6684. Quia non, sicut mulieres Egyptiæ, Hebrææ, quod significet quod talia non sint scientifica Ecclesiæ, qualis scientifica illis contraria, constat ex significatione mulierum Hebræarum, quod sint illa quæ sunt Ecclesiæ, de qua n: 5136. 5236. 6673. 6675; & ex significatione mulierum Egyptiarum, quod sint talia quæ sunt contra illa quæ Ecclesiæ; quæ quod sint scientifica, patet ab illis quæ præcedunt, tum ex significatione Egypti, quod sint scientifica n: 6638, hic scientifica contraria veris scientificis Ecclesiæ; quod mulieres sint illa quæ Ecclesiæ, videatur n: 252. 253.

6685. Quia viventes illæ, quod significet quod in illis vita spiritualis, constat ex significatione vivere, quod sit vita spiritualis, de qua n: 5890, hic vita spiritualis in illis quæ Ecclesiæ, quæ significantur per mulieres Hebræas. Quid vita spiritualis, aliquoties prius dictum est, sed quia hodie quid spirituale pauci sciunt, licet adhuc paucis exponere quod sit; Spirituale in sua prima origine est Divinum Verum procedens a Divino Humano Domini, quod Verum in se habet Divinum Bonum, quia Divinum Verum exit a Divino Humano Domini. Quod est Divinum Bonum; Divinum illud Verum, in quo Divinum Bonum, est ipsum Spirituale in sua origine, & est ipsa vita quæ implet cælum; imo quæ implet universum; & ubi est subjectum, ibi influit; sed in subjectis variatur secundum formam; in subjectis quæ concordant cum bono, ibi sistit vitam spiritualement; at in subjectis quæ discordant a bono, ibi sistit vitam contrariam vitæ spirituali, quæ in Verbo appellatur mors: inde nunc patet, quid vita spiritualis, quod nempe sit esse in veris a bono, quæ a Domino procedunt.

6686. Illæ antequam venit ad illas obstetrix, & pepererunt, quod significet quod naturale non sciat antequam illis vita, nempe veris scientificis quæ Ecclesiæ, constat ex significatione obstetricis, quod sit Naturale ubi vera scientifica quæ Ecclesiæ, de qua supra n: 6681; & ex significatione parere, quod sint illa quæ fidei & charitatis, de qua n: 3860. 3868. 3905. 3915, ita quæ sunt vitæ spiritualis; quod non sciat Naturale, significatur antequam venit ad illas obstetrix. Cum hoc, quod Naturale non sciat antequam vita veris scientificis, ita se habet; vita veris scientificis in naturali omnis est a bono quod per Internum influit; quando bonum influit, prorsus nescit naturale, quia naturale est in obscuro respective; quod in obscuro sit in luce mundi & inde simul in mundanis, in quæ cum lux cœli influit, sit apperceptio obscura; & quoque ex eo, quod in naturali sint communia, quæ non perceptibilia sunt singularium, nam quo communius aliquid est, eo minus percipit singularia; & inde eo minus percipit contingentia quæ apud se existunt; & præterea in naturali non sunt ipsa bona & vera, sed sunt representativa illorum; inde nunc est, quod naturale non sciat quando vita veris scientificis, consequenter quando regeneratur, nec quomodo, secundum Domini verba apud

apud Johannem, " Spiritus ubi vult, spirat, & vocem ejus audis, atque non scis unde venit, ac quo abit; sic est cum omni qui regeneratur a spiritu," 111: 8. Per naturale intelligitur homo Externus, qui etiam homo Naturalis vocatur.

6687. Et benefecit Deus obstetricibus, quod significet quod naturali a Divino benedictum sit, constat ex significatione benefacere, cum dicitur de Deo, quod sit benedicere; & a significatione obstetricum, quod sint naturale, ubi vera scientifica, de qua supra n: 4587. 6673. 6675. 6678.

6688. Et multiplicabatur populus, & numerosi facti valde, quod significet quod vera inibi producerentur continue, & sic crescerent, constat ex illis, quæ supra n: 6648, dicta sunt, ubi similia verba; quod populus prædicetur de veris, videatur n: 1259. 1260. 3295. 3581.

6689. Et fuit, quia timuerunt obstetrices Deum, quod significet quia vera scientifica a Divino custodiebantur, constat ab illis, quæ supra n: 6678 dicta sunt, ubi similia verba.

6690. Et fecit illis domos, quod significet quod in cœlestem formam disponerentur, nempe vera scientifica in naturali, constat ex significatione domus, quod sit mens naturalis, de qua n: 4973. 5023, ita ea quæ sunt illius mentis, quæ hic, quia de obstetricibus dicitur, sunt vera scientifica in naturali, n: 6687; facere itaque illis domos, est disponere illa in ordinem, ac in ordinem disponuntur cum in formam cœlestem. Quod hæc per facere illis domos significantur, non facile sciri potest, nisi sciatur quomodo cum veris scientificis, quæ sunt mentis naturalis, se habet; paucis itaque dicendum; scientifica in naturali in continuas series disposita sunt, una series cum altera, & sic omnes, coherent secundum varias affinitates & propinquitates; seque habent non absimiliter ac familiæ & earum generationes, nascitur enim unum ab altero, & sic producuntur; inde illa quæ sunt mentis, nempe bona & vera, ab antiquis dicta fuerunt domus, bonum ibi regnans pater, & verum illi bono adjunctum mater, & derivationes filii, filiæ, generi, nurus, & sic porro: sed dispositio verorum scientificorum in naturali variatur apud unumquemvis hominem; formam enim illis inducit amor dominans, ille amor in medio est, & circum se ordinat singula; sibi proxime ponit illa, quæ maxime conveniunt, & reliqua in ordine secundum convenientias; inde forma scientificis: si amor cœlestis dominatur, tunc a Domino disponuntur ibi omnia in formam cœlestem, quæ forma est qualis est cœli, ita forma ipsius boni amoris; in hanc formam disponuntur vera, quæ cum ita disposita sunt, unum agunt cum bono; & tunc cum excitatur unum a Domino, excitatur alterum, nempe cum illa quæ fidei, excitantur illa quæ charitatis, & vice versa: talis dispositio est, quæ significatur per quod Deus fecerit obstetricibus domos.

6691. Vers: 22. *Et præcepit Pharao omni populo suo, dicendo, omnem filium, qui nascitur, in flumen projiciatis illum, & omnem filiam vivificetis.* Et præcepit Pharao omni populo suo, significat influxum communem in scientifica contraria veris Ecclesiæ: dicendo, omnem filium qui nascitur in flumen
D
proji-

projiciatis illum, significat quod omnia vera quæ apparent immergerent falsis: & omnem filiam vivificetis, significat quod bonum non aggredierentur.

6692. Et præcepit Pharaon omni populo, quod significet influxum communem in scientifica contraria veris Ecclesiæ, constat ex significatione præcipere, quod sit influxus, de qua n: 5486. 5732, hic influxus communis, quia a Pharaone, per quem repræsentatur scientificum in communi, n: 6015; & ex significatione populi ejus, quod sint scientifica contraria veris Ecclesiæ; quod Ægyptii, qui hic sunt populus, sint scientifica, sæpius ostensum est, videatur n: 6638. Quod per Ægyptios scientifica contraria veris Ecclesiæ significantur, est, quia repræsentativa & significativa Ecclesiæ Antiquæ, Ecclesia etiam apud illos fuerat, ibi versa fuerunt in magica, nam per repræsentativa & significativa Ecclesiæ eo tempore fuit communicatio cum cælo; quæ communicatio fuit apud illos qui in bono charitatis vixerunt, & aperta apud plures; at qui non in bono charitatis vixerunt, sed in contrariis, communicatio quandoque dabatur aperta cum spiritibus malis, qui omnia vera Ecclesiæ perverterunt, & cum illis destruxerunt bona, inde magica; hoc quoque constare potest a Hieroglyphicis Ægyptiorum, quibus etiam in sacris utebantur, nam per illa significabant spiritualia, & ordinem Divinum perverterunt, Magia non aliud est quam perversio ordinis, imprimis est abusus correspondentiarum; ordo est, ut bona & vera quæ a Domino procedunt, ab homine recipiantur, cum hoc sit, ordo est in singulis quæ homo intendit & cogitat; at cum homo non recipit illa secundum ordinem, qui est a Domino, sed credit, quod omnia sint fluxus cæci, & si aliquid determinatum existit, quod sit prudentiæ propriæ, is ordinem pervertit, nam illa quæ ordinis sunt applicat ad se, ut modo sibi consulat, non autem proximo, nisi quantum ille sibi favet; inde, quod mirum, omnes qui sibi firmiter impresserunt, quod omnia sint propriæ prudentiæ, & nihil Providentiæ Divinæ, illi in altera vita ad magiam pronissimi sunt, & quantum possunt, etiam imbuunt; imprimis illi, qui quia sibi fiderunt, & omnia suæmet prudentiæ adscripserunt plures artes & astutias excogitarunt ad se elevandos supra alios; tales, cum in altera vita judicati sunt, conjiciuntur versus inferna magicorum, quæ sunt in plano sub plantis ad dextram paulo versus anteriora, extensa ad multam distantiam, in quorum profundissimis sunt Ægyptii: inde nunc est, quod per Pharaonem, Ægyptios, & Ægyptum, significantur scientifica contraria veris Ecclesiæ. Ne itaque amplius repræsentativa & significativa Ecclesiæ in magica verterentur, assumptus est populus Israeliticus, apud quem repræsentativa & significativa Ecclesiæ restaurarentur; qui populus talis erat, ut is non posset magicum inde facere, nam erat prorsus in externis, & in nulla fide quod aliquid internum esset, minus quod aliquid spirituale, apud tales magicum non potest existere, quale apud Ægyptios.

6693. Dicendo, omnem filium qui nascitur in flumen projiciatis, quod significet quod omnia vera quæ apparent immergerent falsis, constat ex significatione filii quod sit verum, de qua n: 489. 491. 533. 1147. 2623. 3373; & ex significatione fluminis, quod sint illa quæ sunt intelligentiæ, de qua

n: 108.

n. 108. 109. 2702. 3051, hic in opposito sensu quæ contraria sunt, ita falsa; quod projicere sit immergere patet. Quod flumen Ægypti sit contrarium intelligentiæ, ita falsum, constat quoque apud Esaiam, "*Recedent flumina, comminuentur & exsiccabuntur fluvii Ægypti, papyri juxta flumen, juxta os fluminis, & omne semen fluminis exarescet, impelletur, & ideo lugebunt piscatores, & tristes erunt omnes projicientes in flumen hamum, & expandentes rete super facies aquarum languescent,*" xix: 6. 7. 8; quod hic per flumen Ægypti non flumen intelligatur, nec piscatores per piscatores, sed quod alia, quæ non patent nisi sciatur, quid per Ægyptum, per flumen ibi, & per piscatores intelligitur, si illa sciuntur, patet sensus; quod per flumen Ægypti significetur falsum, ex singulis ibi patet. Apud Jeremiam, "*Quis hic sicut flumen ascendit, cujus aqua sicut flumina commoventur; Ægyptus sicut flumen ascendit, & sicut flumina commoventur aqua ejus, nam dixit, ascendam, obtegam terram, perdam urbem, & habitantes in ea,*" xlv: 7. 8; hic quoque flumen Ægypti pro falsis; ascendere & obtegere terram pro Ecclesiam; perdere urbem pro doctrinam Ecclesiæ; & habitantes in ea, pro bona quæ inde; quod terra sit Ecclesia, videatur n: 6649; quod urbs sit doctrina Ecclesiæ, n: 402. 2450. 3216. 4492. 4493; & quod habitatores sint bona ibi, n: 2268. 2451. 2712. Apud Ezechielem, "*Ecce Ego contra te Pharaon rex Ægypti, balæna magna, quæ cubas in medio fluviorum suorum; qui dixit, meus est fluvius, & ego feci me; propterea dabo hamos in maxillas tuas, & adherere faciam pisces fluviorum tuorum squamis tuis, & faciam ascendere te e medio fluviorum tuorum, & omnis piscis fluviorum tuorum in squamis tuis hæreat; relinquam in deserto te, & omnem piscem fluviorum tuorum,*" xxix: 3. 4. 5. 9. 10; quid hæc significant, nec quisquam scire potest absque sensu interno, quod non Ægyptus intelligatur, patet; ita nisi sciatur, quid Pharaon, quid flumen, quid balæna, quid piscis, quid squamæ; quod Pharaon sit naturale ubi scientificum, videatur n: 5469. 5799. 6015, quod balænae sint communia scientificorum quæ in naturali, n: 42, quod pisces sint scientifica sub communi, n: 40. 991; squamæ sunt illa quæ plane externa sunt, ita sensualia, quibus scientifica quæ falsa adherent; ex his cognitis, putet quid ibi per flumen Ægypti intelligitur, quod nempe falsum. Apud Eundem, "*In die illo, quo descensurus est Pharaon in infernum, lugere faciam, obtegam super eum abyssum, & inbibabo flumina ejus, & occulentur aquæ magnæ,*" xxxi: 15. Apud Amos, "*Num propter hoc non commoveatur terra, & lugeat omnis habitans in ea, ita ut ascendat sicut rivus tota, & expellatur, & submergatur sicut flumine Ægypti: in die illo occidere faciam solem in meridie, & obtenebrabo terram in die lucis,*" viii: 8. 9. Cap: ix: 5; terra, quæ commovebitur, pro Ecclesia, n: 6649, submergi sicut flumine Ægypti, pro a falsis perire: & quia falsa significantur, dicitur, quod occidet sol in meridie, & obtenebrabitur terra in die lucis; per occidere sol in meridie, significatur quod bonum amoris cœlestis recedet, & per obtenebrari terra in die lucis, quod falsa Ecclesiam occupabunt; quod sol sit bonum amoris cœlestis, videatur n: 1529. 1530. 2441. 2495. 3636.

3643. 4060. 4696; quod tenebræ sint falsa, n: 1839. 1860. 4418. 4531;
 & quod terra sit Ecclesia, n: 82. 662. 1066. 1067. 1262. 1411. 1413.
 1607. 1733. 1850. 2117. 2118 f. 2928. 3355. 4447. 4535. 5577; quisque
 videre potest, quod alia significantur, quam quæ apparent ibi in litera, ut
 quod commovebitur terra, & lugebit omnis habitans in ea, quod occidet sol
 in meridie, & obtenebrabitur terra in die lucis; nisi Ecclesia intelligatur per
 terram, falsum per flumen, amor cœlestis per solem, non aliquis sensus,
 qui explicari potest, ibi invenitur. Quia flumen Ægypti significat falsum,
 idcirco mandatum fuit Mosi, quod percuteret baculo *super aquas fluminis il-*
lius, & quod illæ inde versæ sint in sanguinem, & *in flumine* mortuus omnis
 piscis, & *fæcruit flumen*," Exod: vii: 17. 18. 20. 21; & quoque quod A-
 haron extenderet manum cum baculo *super fluvios, super flumina, & super*
stagna, ex quo ascendebant ranæ super terram Ægypti," Exod: viii: 1. 2;
 quod aquæ in opposito sensu significant falsa, videatur n: 790; & quia aquæ
 sunt fluminis, est flumen falsum in communi respective.

6694. Et omnem filiam vivificetis, quod significet quod bonum non ag-
 grederentur, constat ex illis quæ supra n: 6677, dicta sunt, ubi similia.

De Incolis aliarum Tellurum.

6695. **Q**UIA ex Divina Domini Misericordia, mihi aperta sunt in-
 teriora, quæ sunt spiritus mei, ac ita loqui datum est cum
 illis qui in altera vita, nec solum cum illis qui ex hac tellure sunt, sed
 etiam cum illis qui ex aliis telluribus, idcirco, quia hoc scire desiderium
 meum fuit, & quæ scire datum digna memoratu sunt, licet illa ad finem
 Capitulum sequentium referre. Loquutus non sum cum ipsis incolis tellu-
 rum, sed cum spiritibus & angelis, qui fuerant incolæ ibi; & hoc non
 per diem aut septimanam, sed per plures menses, cum aperta instructione
 e cœlo unde essent. Quod plures Tellures sint, & super illis homines, &
 inde spiritus & angeli, notissimum est in altera vita, nam cuius, si desi-
 derat, cum illis loqui conceditur.

6696. Sunt Spiritus, qui in Maximo Homine referunt Memoriam,
 sunt illi ex Planeta Mercurii; illis licet circumvagari, & sibi acquirere
 cognitiones rerum quæ in universo; & quoque licet illis extra hujus
 Solis mundum transire in alios; hi dixerunt, quod non solum sint Tel-
 lures, super quibus homines, in hoc mundo, sed etiam in universo, immenso
 numero.

6697. Loquutus sum cum Spiritibus aliquoties de ea re, & dictum,
 quod homo, qui intellectu pollet, scire possit ex multis, quod plures Tellures
 sint,

sint, & ibi incolæ, nam ex rationali concludi potest, quod tanta moles, quales sunt planetæ, quarum aliqua magnitudine superant hanc tellurem, non sint moles vacuæ, & creatæ ut modo spatientur circum solem, & luceant pro una tellure, sed quod illarum usus insignior, quam talis, oporteat esse. Qui credit, sicut quisque credere debet, quod Divinum non creaverit universum propter alium finem, quam ut humanum genus existat, & inde cælum, nam genus humanum est seminarium cæli, is non potest non credere, quam quod homines sint, ubicunque aliqua tellus. Quod Planetæ, qui coram oculis nostris visibiles sunt, quia intra terminos mundi hujus solis, Tellures sint, manifeste sciri potest ex eo, quod corpora terrestris materiæ sint, quia lumen solis reflectunt; tum quod illæ, similiter ac nostra tellus, circum solem ferantur, & inde faciant annos & anni tempora, nempe ver, æstatem, autumnum, & hyemem, cum variatione secundum climata; ut & quod circum axem suum, similiter ac nostra tellus, rotentur, & inde faciant dies, & horum tempora, nempe mane, meridiem, vespeream, & noctem; & insuper quod aliqui eorum habeant Lunas, quæ vocantur Satellites, & circum orbem suum statis temporibus vagantur, sicut luna circum nostrum; & quod Planeta Saturnus, quia longissime a Sole distat, habeat quoque Cingulum magnum lunare, quod multam lucem, tametsi reflexam, telluri illi dat: quis unquam, qui hæc novit, & ex ratione cogitat, dicere potest, quod hæc inania corpora sint.

6698. Insuper cum Spiritibus loquutus sum, quod ab homine credi queat, quod plures tellures in universo sint quam una, ex eo, quod universum aspectabile tot innumerabilibus astris illustre, tam immensum sit, & tamen id solum est medium ad finem qui ultimus creationis, qui finis est Regnum cæleste, in quo Divinum habitare potest; universum enim aspectabile est medium ut existant Tellures, & super illis homines, ex quibus Regnum cæleste; quis unquam cogitare potest, quod tam immensum medium factum sit pro tam parvo & limitato fine, qui foret si incole-retur una tellus, & ex illa sola cælum existeret; quid hoc foret pro Divino, quod Infinitum, cui parum, & vix aliquid essent millia, imo myriades tellurum, & omnes plenæ incolis. Præterea Cælum Angelicum tam immensum est, ut correspondeat singulis apud hominem, & myriades cuiusvis membro, organo & visceri; & scire datum est, quod cælum, quoad omnes suas correspondentias, nequaquam existere possit, nisi ex incolis plurimum tellurum.

6699. Aliquoties vidi sicut flumen magnum continuum, ad dextrum ad multam satis distantiam, in plano plantæ pedis; & dictum ab Angelis,

lis, quod per illam viam veniant qui e mundis, & quod appareant sicut flumen ob multitudinem: a fluminis magnitudine & torrente judicare potui, quod aliquot myriades hominum per diem alluant: inde quod Tellures multo numera essent, etiam scire datum est.

6700. Quod cultum Divinum incolarum aliarum Tellurum attinet, qui ibi non idololatrae sunt, omnes agnoscunt Dominum pro Unico Deo; non quidem sciunt, nisi paucissimi, quod Dominus Humanum in hac Tellure assumerit, & Illud Divinum fecerit; sed adorant Divinum non ut Divinum prorsus incomprehensibile, veram ut comprehensibile per Humanam formam; nam cum Divinum illis apparet, in illa forma apparet, sicut etiam olim Abrahamo & aliis in hac Tellure; & quia Divinum sub Humana forma adorant, Dominum adorant: sciunt etiam, quod nemo conjungi Divino fide & amore possit, nisi Divinum in forma sit, quam aliqua idea comprehendant, si non in forma dissiparetur idea, sicut visus in universo. Cum dictum illis a nostrae telluris spiritibus, quod Dominus in hac tellure suscepit Humanum, pensitarunt aliquantum, & mox dixerunt, quod propter salvationem generis humani; hoc factum sit; & quod Divinum, quod lucet ut Sol in Caelo, & cum apparet se in forma Humana sistit videndum, sanctissimo cultu adorent; quod Dominus ut Sol in altera vita appareat, & quod inde omnis lux caeli, videatur n: 1053. 1521. 1529. 1530. 1531. 3636. 3643. 4060. 4321 f. 5097. Sed de his in sequentibus plura in specie memoranda sunt.

6701. Spiritus & Angeli, qui ex aliis telluribus, omnes secundum tellures inter se separati sunt; non apparent in uno loco simul; causa est, quia incolae unius telluris prorsus alio genio sunt quam incolae alterius; nec consociantur in caelis, modo in intimo seu tertio caelo; qui illuc veniunt, simul sunt ab omni tellure, & illud caelum conjunctissime constituunt.

6702. Ad finem sequentis Capitis, dicetur de Spiritibus Planetae Mercurii.

EXODI

CAPUT SECUNDUM.

DOCTRINA CHARITATIS.

6703. **Q**UIA ante Capita Libri Exodi institutum est tradere Doctrinam Charitatis, primum dicendum est quid Proximus, ille enim est erga quem Charitas exercenda, nisi enim scitur qui sunt Proximus, Charitas potest exerceri simili modo absque distinctione, æque erga malos quam erga bonos; unde Charitas non fit charitas, mali enim ex benefactis malefaciunt proximo, sed boni benefaciunt.

6704. Communis opinio hodie est, quod omnis homo sit æque proximus, & quod benefaciendum unicuique qui opis indiget; sed prudentiæ Christianæ interest, bene scrutari qualis hominis vita est, & secundum illam, charitatem exercere: Internæ Ecclesiæ homo cum discrimine, ita cum intelligentia, hoc agit; at Externæ Ecclesiæ homo, quia non ita discernere res potest, indiscriminatim facit.

6705. Antiqui Proximum redegerunt in Classes, & ubamquamvis Classem nominaverunt secundum nomina eorum qui apparent in mundo præ aliis opitulandi; & docuerunt quomodo Charitas exercenda esset erga illos qui in una Classe, & erga illos qui in altera; & sic in ordinem redegerunt Doctrinam, & secundum illam redegerunt vitam; inde Doctrina Ecclesiæ illorum continebat Leges vitæ; & inde videbant, qualis unus & alter esset homo Ecclesiæ, quem vocabant fratrem, sed cum discrimine in sensu interno secundum exercitia charitatis ex genuina Ecclesiæ Doctrina, aut ex Doctrina immutata a se; quisque enim, quia vult apparere inculpatus, vitam suam defendit, & ideo Leges Doctrinæ, in sui favorem, vel explicat vel immutat.

6706. Discrimina Proximi, quæ homo Ecclesiæ omnino scire debet, ut sciat quale charitatis, se habent secundum bonum quod est apud unumquemvis; & quia omne Bonum procedit a Domino, est Dominus in supremo sensu ac in supereminente gradu Proximus a Quo origo; inde sequitur, quod quantum Domini quisque apud se habet, tantum sit Proximus, & quia nullus simili modo recipit Dominum, hoc est, Bonum quod ab Ipso procedit, idcirco nec unus simili modo est Proximus ac alter; omnes enim, quicunque in cælis sunt, &

omnes

omnes quicunque in terris, differunt bono: nusquam datur apud duos bonum prorsus unum & idem, varium erit, ut unumquodvis per se subsistat. Sed omnia illa varia, ita omnia discrimina Proximi, quæ se habent secundum receptionem Domini, hoc est, secundum receptionem Boni ab Ipso procedentis, nusquam aliquis homo, ne quidem Angelus, scire potest, sed modo in communi, ita genera & horum aliquot species: nec Dominus plus ab homine Ecclesiæ requirit, quam ut vivat secundum id quod scit.

6707. Ex his nunc liquet, quod quale Boni Christiani, determinet in quo gradu unusquisque est Proximus; est enim Dominus in Bono præsens, quia id Ipse est, & præsens est secundum quale ejus; & quia a Domino origo Proximi ducenda est, quod idcirco discrimina Proximi se habeant secundum præsentiam Domini in Bono, ita secundum quale Boni.

6708. Quod Proximus sit secundum quale boni, patet a Domini parabola de illo qui incidit in latrones, quem semimortuum Sacerdos præterivit, & quoque Levita, sed Samarita, postquam obligavit vulnera ejus, & infudit oleum & vinum, sustulit super proprium jumentum, & duxit in diversorium, & curam ejus habuit; hic, quia bonum charitatis exercuit, Proximus dicitur. Luc: x: 29 ad 37: inde sciri potest, quod Proximus sint qui in Bono: at qui in malo, quidem Proximus sunt, sed prorsus alio respectu; & quia ita, aliter illis benefaciendum est: at de his, ex Divina Domini Misericordia, in sequentibus dicendum.

6709. Quia quale Boni est, quod determinat, quomodo quisque Proximus est, est Amor qui hoc facit; nam non datur aliquod Bonum, quod non est amoris, inde omne Bonum, & inde quale Boni existit.

6710. Quod Amor sit qui facit ut Proximus sit, & quod quisque Proximus sit secundum quale ejus, patet manifeste ab illis qui in amore sui sunt; illi pro Proximo agnoscunt, qui se maxime amant, hoc est, quantum sunt sui, ita in se, hos amplectuntur, hos osculantur, his benefaciunt, & hos fratres vocant; imo etiam, quia mali sunt, hos dicunt Proximum esse præ aliis; reliquos, sicut se amant, pro Proximo habent; ita secundum quale & quantum amoris: tales a se originem Proximi ducunt, ex causa quia amor determinat.

6711. Qui autem se non amant præ aliis, prout omnes qui a Regno Domini sunt, originem Proximi ducent ab Ipso Quem supra omnia amare debent, ita a Domino; & pro Proximo habebunt unumquemvis secundum

secundum quale amoris in Ipsum. Qui itaque alios amant sicut se, & magis, qui, ut Angeli; alios plusquam se, ii omnes originem Proximi ducunt a Domino, nam in Bono est Ipse Dominus, procedit enim ab Ipso: inde quoque constare potest, quod quale amoris determinet quis Proximus. Quod Dominus sit in Bono, Ipse Dominus docet apud Mattheum, "Dicit enim illis qui in Bono fuerunt, quod illi dederint Ipsi quod ederet, quod illi potaverint Ipsum, collegerint Ipsum, induerint Ipsum, visitaverint Ipsum, & in custodio venerint ad Ipsum: & dein, quod quantum fecerint uni ex fratribus suis minimis, Ipsi fecerint," xxv: 34 ad 40.

6712. Ex his nunc constat, unde origo Proximi ab homine Ecclesiæ ducenda; & quod quisque Proximus sit in eo gradu, quo propior est Domino; & quia Dominus est in Bono charitatis, quod Proximus sit secundum quale Boni, ita secundum quale Charitatis.

CAPUT II.

1. **E**T ivit vir e domo Levi, & duxit filiam Levi.
2. Et concepit mulier, & peperit filium, & vidit illum, quod bonus ille, & abscondit illum tribus mensibus.
3. Et non potuit amplius abscondere illum, & accepit sibi capsam junci, & bituminavit illam bitumine & pice, & posuit in illa natum, & posuit in alga ad ripam fluminis.
4. Et stabat soror ejus e longinquo ad cognoscendum quod fieret illi.
5. Et descendit filia Pharaonis ad lavandum ad flumen; & puellæ ejus euntes ad latus fluminis, & vidit capsam in medio algæ, & misit ancillam suam, & accepit illam.
6. Et aperuit, & vidit illum natum, & ecce puer flens, & miserta super illum, & dixit, de natis Hebræorum hic.
7. Et dixit soror ejus ad filiam Pharaonis, num ibo & vocabo tibi mulierem nutricem ex Hebræis, & lactet tibi natum.
8. Et dixit illi filia Pharaonis, abi, & ivit puella, & vocavit matrem nati.
9. Et dixit ei filia Pharaonis, adduc tibi natum hunc, & lacta illum mihi, & ego dabo mercedem tuam, & accepit mulier natum, & lactavit illum.

10. Et crevit natus, & adduxit illum filiæ Pharaonis, & fuit ei in filium, & vocavit nomen illius Moscheh, & dixit, quia ex aquis eduxi illum.

11. Et factum in diebus illis, & crevit Moscheh, & exivit ad fratres suos, & vidit onera illorum, & vidit virum Ægyptium percutientem virum Hebræum e fratribus suis.

12. Et prospexit huc & illuc, & vidit quod nullus vir, & percussit Ægyptium, & abscondidit illum in arena.

13. Et exivit die altero, & ecce duo viri Hebræi altercantes, & dixit improbo, quare percutis socium tuum.

14. Et dixit, quis posuit te ad virum principem & iudicem super nos, num ad occidendum me tu dicis, quemadmodum occidisti Ægyptium: & timuit Moscheh, & dixit, certe notum est verbum.

15. Et audivit Pharaon verbum hoc, & quæsit occidere Moschen; & fugit Moscheh a coram Pharaone, & habitavit in terra Midian, & habitavit juxta puteum.

16. Et sacerdoti Midianis septem filiæ, & venerunt, & hauserunt, & impleverunt canaliculos, ad potandum gregem patris sui.

17. Et venerunt pastores, & depulerunt illas; & surrexit Moscheh, & adjuvit illas; & potavit gregem earum.

18. Et venerunt ad Reuelem patrem suum; & dixit, quapropter festinastis venire hodie.

19. Et dicebant, vir Ægyptius liberavit nos e manu pastorum, & etiam hauriendo, hausit nobis, & potavit gregem.

20. Et dixit ad filias suas, & ubi ille, quare hoc reliquistis virum, vocate illum, & edat panem.

21. Et voluit Moscheh habitare cum viro, & dedit Zipporam filiam suam Moschi.

22. Et peperit filium, & vocavit nomen ejus Gerschem, quia dixit, peregrinus sum in terra aliena.

23. Et factum in diebus multis his, & moriebatur Rex Ægypti; & suspirabant filii Israelis e servitio, & clamabant, & ascendit clamor illorum ad DEUM e servitio.

24. Et audivit DEUS gemitum illorum, & recordatus est DEUS fœderis sui cum Abrahamo, cum Jischako, & cum Jacobo.

25. Et vidit DEUS filios Israelis, & cognovit DEUS.

CONTENTA.

6713. **I**N hoc Capite in sensu interno agitur de Vero Divino; de eius inchoamentis & successivis statibus apud hominem Ecclesiæ.

6714. In supremo sensu agitur de Domino, quomodo Ipse quoad Humanum Lex Divina factus est; Moses repræsentat Dominum quoad Legem Divinam, quæ est Verbum; & in sensu respectivo repræsentat Verum Divinum apud hominem Ecclesiæ.

SENSUS INTERNUS.

6715. **V**ERS: 1. 2. 3. 4. *Et ivit vir e domo Levi, & duxit filiam Levi. Et concepit mulier, & peperit filium, & vidit illum quod bonus ille, & abscondit illum tribus mensibus. Et non potuit amplius abscondere illum, & accepit sibi capsam junci, & bituminavit illam bitumine & pice, & posuit in illa natum, & posuit in alga ad ripam fluminis. Et stabat soror ejus e longinquo ad cognoscendum quid fieret illi. Ivit vir e domo Levi, significat originem veri ex bono: & duxit filiam Levi, significat conjunctionem cum bono: & concepit mulier, significat primum ortus: & peperit filium, significat Legem Divinam in sua origine: vidit illum quod bonus ille, significat apperceptionem quod per cælum & abscondit illum tribus mensibus, significat plenum temporis quo non apparuit: & non potuit amplius abscondere illum, significat tempus cum apparere debuit: & accepit sibi capsam junci, significat vile quod circumcirca, sed usque a vero derivatum: & bituminavit illam bitumine & pice, significat bonum mixtum malis & falsis: & posuit in illa natum, significat quod intime ibi Lex Divina in suo origine: & posuit illum in alga ad ripam fluminis, significat quod primum inter scientifica falsa: & stabat soror ejus e longinquo ad cognoscendum quid fieret illi, significat verum Ecclesiæ procul inde, & advertentiam.*

6716. Ivit vir e domo Levi, quod significet originem veri ex bono, constat ex significatione viri, quod sit verum, de qua n: 3134; ex significatione esse e domo, quod sit origo; & ex repræsentatione Levi, quod sit bonum, Levi enim in supremo sensu repræsentat Divinum Amorem, de qua n: 3875; & in sensu interno amorem spirituales, n: 3875. 4497. 4502. 4503; & quia amorem, repræsentat bonum, nam omne bonum est amoris. Quod attinet originem veri ex bono, quæ hic per virum e domo Levi significatur, sciendum, quod in sequentibus in supremo sensu agatur de Domino, quomodo Ipse quoad Humanum suum factus est Lex Divina, hoc est, Ipsum

verum: notum est, quod Dominus natus sit sicut alius homo, & quod cum infans, didicerit loqui sicut alius infans, & quod dein creverit scientia, tum intelligentia & sapientia; inde patet, quod Humanum Ipsi non fuerit Divinum a nativitate, sed quod Ipse illud ex propria potentia Divinum fecerit. Quod ex propria potentia, erat, quia conceptus fuit a Jehovah, inde erat intimum vitæ Ipsi Ipse Jehovah; nam intimum vitæ cujusvis hominis, quod Anima vocatur, est a patre, quod autem induit illud intimum, quod corpus dicitur, est a matre: quod intimum vitæ, quod a patre, continue influat & operetur in externum quod a matre, & connitatur hoc sibi simile facere, etiam in utero, constare potest ex filiis, quod nascentur in indolem patris, & quandoque nepotes & pronepotes in indolem avi & atavi; hoc inde est, quia anima, quæ est a patre, continue vult externum, quod a matre, sibi simile & sui imaginem facere. Cum ita apud hominem sit, constare potest quod ita imprimis apud Dominum factum; intimum Ipsi fuit Ipsum Divinum, quia Ipse Jehovah, nam Ipsi Unigenitus Filius fuit; & quia intimum fuit Ipsum Divinum, annon Hoc, plusquam apud omnem hominem, potuit externum, quod a matre, sui imaginem, hoc est, sibi simile facere, ita Humanum, quod externum & a matre, Divinum; & hoc ex propria potentia, quia Divinum, quod intimum, ex Quo operatus est in Humanum, fuit Ipsi; sicut anima hominis, quæ est intimum, est ejus: & quia Dominus progressus est secundum ordinem Divinum, Humanum suum, cum erat in mundo, fecit ut esset Divinum Verum, postmodum autem, cum plene glorificatus est, fecit ut esset Divinum Bonum, ita unum cum Jehovah. Quomodo hoc factum est, in hoc Capite in supremo sensu describitur; sed quia illa, quæ in supremo sensu sunt, quæ omnia agunt de Domino, intellectum humanum excedunt, licet in sequentibus exponere, quæ in hoc Capite in sensu interno continentur; hæc agunt de Veri Divini inchoamenti & successivis statibus apud hominem Ecclesiæ, hoc est, apud hominem qui regeneratur, n: 6713. 6714; causa, quod ea in sensu interno contineantur, est, quia regeneratio hominis est imago glorificationis Humani Domini, videatur n: 3138. 3212. 3296. 3490. 4402. 5688. 3145. 3146.

6717. Et duxit filiam Levi, quod significet conjunctionem cum bono, constat ex significatione ducere filiam, nempe in uxorem, quod sit conjunctio; & ex representatione Levi, quod sit bonum, de qua mox supra n: 6716. Quomodo intelligendum est, quod verum, cujus origo ex bono, conjunctum sit cum bono, dicendum: Verum quod a Domino insinuat apud hominem qui regeneratur, originem trahit ex bono; bonum primo tempore se non manifestat, quia est in Interno homine, verum autem se manifestat, quia est in Externo, & quia Internum agit in Externum, & non vice versa, n: 6322, est Bonum quod agit in Verum, & hoc suum facit; nam non aliud agnoscit & recipit Verum quam Bonum; hoc apparet ex affectione veri, quæ est apud hominem qui regeneratur; ipsa affectio est ex bono, aliunde affectio, quæ est amoris, non venire potest: sed hoc verum, quod primo hoc tempore, hoc est, ante regenerationem, recipitur, non est verum.

verum genuinum boni, sed est verum doctrinae; nam homo tunc non expendit num verum sit, sed agnoscit quia est doctrinae Ecclesiae; & quamdiu non expendit num verum sit, & inde agnoscit, suum non est, quare nec ei appropriatur; hic status est primus homini, qui regeneratur: ac cum regeneratus est, tunc bonum se manifestat, imprimis per id, quod amet vivere secundum verum, quod a se agnoscit esse verum; tunc quia vult verum, quod agnoscit, & agit secundum id, appropriatur ei; quia est, non ut prius, modo in intellectu, sed etiam in voluntate, & quod in voluntate est, hoc appropriatum est; & quia tunc intellectus unum facit cum voluntate, nam intellectus agnoscit & voluntas facit, est conjunctio utriusque, nempe boni & veri: cum haec conjunctio facta est, tunc, sicut ex conjugio, nascuntur continue proles, quae sunt vera & bona, cum eorum beatis & jucundis. Hi bini status sunt qui intelliguntur per originem veri ex bono, & per conjunctionem eorum. Sed verum quod conjungitur cum bono, quod hic significatur per ivit vir e domo Levi & duxit filiam Levi, non est tale verum, quod ab homine in primo statu recipitur, nam id est verum doctrinae illius Ecclesiae in qua natus est; sed est ipsum verum, nam agitur in supremo sensu de Domino, quomodo Ipse Lex Divina quoad Humanum factus est, hujus Legis verum est quod intelligitur: quod ejus origo sit bonum, est quia Divinum, quod fuit intimum Domini ac Esse vitae Ipsius, produxit id in Humano Ipsius: ita Veri illius conjunctio facta est cum Bono, nam Divinum non est nisi quam Bonum.

6718. Et concepit mulier, quod significet primum ortus, nempe Legis Divinae in Humano Domino, constat ex significatione concipere, quod sit primum ortus; per mulierem significatur hic idem quod mox supra per filiam Levi, quam vir e domo Levi duxit, nempe verum conjunctum bono.

6719. Et peperit filium, quod significet Legem Divinam in sua origine, constat ex significatione parere, quod sit existentia, de qua n: 2621. 2629; ita origo; & ex significatione filii, quod sit verum, de qua n: 489. 491. 533. 1147. 2623. 3373; hic Lex Divina quia per filium intelligitur Moses, qui quod Dominum, quoad Legem Divinam, seu Verbum, repraesentaverit, in sequentibus ostendetur.

6720. Vidit illum quod bonus ille, quod significet apperceptionem quod per coelum, constat ex significatione videre, quod sit apperceptio, de qua n: 2150. 3764. 4567. 4723. 5400; & ex significatione boni, quod hic, quia praedicatur de Lege Divina in Domino, sit per coelum: sed quod bonus hic significet per coelum, est arcanum, quod nisi detegatur, non sciri potest; Dominus cum Humanum suum Divinum fecit, ex Divino per transfluxum per coelum hoc fecit; non quod coelum aliquid ex se contribuerit, sed ut ipsum Divinum influere posset in Humanum, trans coelum influxit; hic transfluxus fuit Divinum Humanum ante Domini adventum, & fuit Ipse Jehovah in coelis seu Dominus; Divinum, quod per coelum transfluxit, fuit Divinum Verum, seu Divina Lex, quam Moses repraesentavit; & Divinum, quod

quod per coelum transluit, est bonum; inde patet, unde est, quod per-
vidit illum, nempe filium, quod bonus ille, significetur apperceptio quod per
coelum.

6721. Et abscondit illum tribus mensibus, quod significet plenum tem-
poris, quo non apparuit, constat ex significatione abscondi, quod sit non
apparere; & ex significatione trium mensium, quod sit plenum temporis
& plenum status; quod tria sint plenum, seu integra periodus a principio
ad finem, videatur n: 2788. 4495, & quod mensis, sicut dies & annus, sit
tempus est status, n: 2788; inde a tribus mensibus est status novus.

6722. Et non potuit amplius abscondere illum, quod significet tempus
cum apparere debuit, constat ex significatione abscondi, quod sit non appa-
rere, de qua mox supra n: 6721, inde, non amplius abscondi est apparere;
quod sit tempus cum apparere debuit, est quia per tres menses, quibus ab-
sconditus est, significatum est plenum temporis a principio ad finem, videatur
mox supra, n: 6721.

6723. Et accepit capsam junci, quod significet vile quod circumcirca, sed
usque ex vero derivatum, constat ex significatione capsae seu arculae, quod sit
id quod circumcirca est, seu id in quo aliquid inclusum est, de qua sequi-
tur; & ex significatione junci, quod sit vile, sed usque a vero derivatum;
quod juncus sit vile, patet, quod sit a vero derivatum, est quia juncus id
significat, ut liquet apud Esaiam, "Vae terrae adumbranti alis, quae trans
flumina Kuschi, qui mittit in mare legatos, & in vasis junci super faciebus
aquarum," xviii: 2, terra adumbrans alis pro Ecclesia, quae per ratiocinia
ex scientificis se obtenebrat; trans flumina Kuschi pro ad cognitiones per
quas confirmant principia falsa, n: 1164; mittere in mare legatos pro consu-
lere scientifica, n: 28; in vasis junci super faciebus aquarum pro receptaculis
veri vilissimis. In sensu opposito, apud Eundem, "Erit aridus locus in stag-
num, & siticulosus in scaturigines aquarum, *gramen pro calamo & junco*,"
xxxv: 7, *gramen* pro calamo & *junco* pro quod erit verum scientificum pro
talibus in quibus non aliquid verum datur; quod *gramen* sit verum scien-
tificum, patet a locis in Verbo ubi nominatur. Quia provisum fuit, quod
Moses repraesentaret Dominum quoad Legem Divinam seu Verbum, in specie
quoad Verbum Historicum, idcirco factum est, cum infans, quod poneretur
in capsula seu arcula, sed in vili, quia in primo ortu, & quia erat modo reprae-
sentativum quod ibi erat; sed dein, quod ipsa Lex Divina, postquam ex-
splenduerat e monte Sinai, poneretur in Arca, quae Arca Testimonii vocata
est, quod intus in Arca Lex Divina posita fuerit, videatur Exod: xl: 20;
1 Reg: viii: 9, & quoque quod Libri Moysi, Deut: xxxi: 24, 25, 26; inde
arca sanctissima fuit, quia repraesentabat Divinum Humanum Domini quoad
Divinam Legem; nam a Divino Humano Domini procedit Divina Lex seu
Divinum Verum, quod idem est cum Verbo apud Johannem, "In principio
erat Verbum, & Verbum erat apud Deum, & Deus erat Verbum; & Ver-
bum caro factum, & habitavit apud nos, & vidimus gloriam Ipsius, glo-
riam

CAPUT SECUNDUM.

39

riam ut Unigeniti a Patre." Joh: 1: 1. 14: & quia arca sanctissimum illud representabat, ponebatur super arcam Propitiatorium cum Cherubis, & juxta velum ejus Candelabrum cum lucernis, & mensa aurea cum panibus, quæ bina significabant Divinum Amorem. Hæc nunc causa est, quod Moses cum infans, quia repræsentaret Legem Divinam, positus fuerit in arcula.

6724. Et bituminavit illum bitumine & pice, quod significet bonum mixtum malis & falsis, constat ex significatione bituminis, quod sit bonum mixtum malis; & ex significatione picis, quod sit bonum mixtum falsis; quod bitumen & pix illa significant, inde est, quia in se ignea sunt, & per igneum in Verbo significatur bonum, & in opposito sensu malum; sed quia sulphurea sunt, & quoque nigra, significant malum & falsum, ut apud Esaiam, "Dies ultionis Jehovæ, convertentur torrentes ejus in picem, & pulvis ejus in sulphur, & erit terra ejus in picem ardentem," xxxiv: 8. 9. pix & sulphur pro falsis & malis: inde nunc est, quod per bituminavit illam bitumine & pice, significetur bonum mixtum malis & falsis. Quod ipsam rem attinet, quod nempe circum Verum Divinum esset bonum mixtum malis & falsis, nemo potest intelligere, nisi sciat quomodo se habet cum reformatione hominis: is cum reformatur, quoad Internum suum tenetur a Domino in bono & vero, at quoad Externum immittitur in sua mala & falsa, consequenter inter spiritus infernales qui in illis malis & falsis sunt, hi circum volitant, & intentant omni modo perdere illum, sed bonum & verum, quæ per Internum influunt, illum ita tutum reddunt, ut spiritus infernales ne hilum damni queant inferre; quod enim interius agit, hoc immensum prævalet super id quod exterius agit, nam interius quia purius agit in singula ipsaque individua exterioris, & sic Externum ad sui nutum disponit; sed tunc erit bonum & verum in Externo, in quo influxus ab Interno figi potest; ita potest bonum esse inter mala & falsa, & tamen in tuto esse: in hunc statum mittitur omnis qui reformatur, ita mala & falsa, in quibus est, remonentur, ac bona & vera loco illorum inferuntur. Hoc Arcanum nisi sciatur, nequaquam sciri potest, cur circum Divinum Verum apud hominem sint bona mixta malis & falsis, quæ significantur per bitumen & picem, quibus arcula, in qua positus fuit infans, bituminata fuit. Sciendum porro, quod bonum misceri possit cum malis & falsis, sed usque ideo non conjunguntur, unum enim fugit alterum, & ex lege ordines se a se mutuo separant; bonum enim est coeli, ac malum & falsum est inferni, ideo sicut coelum & infernum separata sunt, ita quoque omnia & singula quæ inde se separant.

6725. Et posuit in illa natum, quod significet quod intime ibi Lex Divina in sua origine, constat ex significatione ponere in illa, quod sit intime ibi, quia in arcula; & ex repræsentatione Moysi, quod sit Lex Divina, de qua in sequentibus, hic Lex Divina in sua origine, quia infans.

6726. Et posuit illum in alga ad ripam fluminis, quod significet quod primum inter scientifica falsa, constat ex significatione algæ, quod sint scientifica, de qua sequitur; & ex significatione fluminis Aegypti, quod sit falsum,

sum, de qua n: 6693. Quomodo se habet cum hoc, quod illi, qui inician-
tur in Verum Divinum, primum inter falsa ponantur, videatur mox supra
n: 6714. Quod Alga sit Scientificum, est quia omnis herba in Verbo signi-
ficat aliquam speciem scientifici; alga, quæ ad ripam fluminis, scientificum
vile; ut quoque apud Esalam, "Recedent flumina, & exsiccabuntur fluvii
Ægypti, calamus & alga marcescent," xix: 6, flumina pro illis quæ sunt
intelligentiæ, n: 2702. 3031; exsiccabuntur fluvii Ægypti, pro illis quæ
sunt scientiæ; calamus & alga pro scientificis infimis, quæ sunt sensualia;
Alga pro scientificis falsis apud Jonam, "Circumdederunt me aquæ usque
ad animam, abyssus circumcinxit me, alga alligata capiti meo," ii: 6; in
prophético illo describitur status tentationum, aquæ quæ circumdederunt
usque ad animam sunt falsa, quod inundationes aquarum sint tentationes &
desolationes, videatur n: 705. 709. 790. 5725; abyssus qui circumcinxit est
malum falsi; alga alligata capiti, pro quod scientifica falsa obsiderent verum
& bonum; ita in statu desolationum se habet. *quoniam omni: aliam & aliam oia*
6727. Et stabat soror ejus e longinquo, ad cognoscendum quid fieret illi,
quod significet verum Ecclesiæ procul inde & advertentiam, constat ex signi-
ficatione sororis, quod sit verum rationale, de qua n: 1495. 2508. 2524.
2556. 3160. 3386. ita verum Ecclesiæ, nam hoc verum est verum ratio-
nale; & ex significatione ad cognoscendum quid fieret, quod sit adver-
tentia. *quoniam omni: aliam & aliam oia*
6728. Vers: 5. 6. 7. 8. 9. Et descendit filia Pharaonis ad lavandum ad
flumen, & puellæ ejus euntes ad latus fluminis, & vidit capsam in medio algæ,
& misit ancillam suam, & accepit illam. Et aperuit, & vidit illum, natum,
& ecce puer flens; & miserta super illum, & dixit, de natis Hebræorum hic.
Et dixit soror ejus ad filiam Pharaonis, num ibo & vocabo tibi mulierem nu-
tricem ex Hebræis, & lactet tibi natum. Et dixit illi filia Pharaonis, abi, &
ivit puella, & vocavit matrem nati. Et dixit ei filia Pharaonis, adduc tibi
natum hunc, & lacta illum mihi, & ego dabo mercedem tuam; & accepit mu-
lier natum, & lactavit illum. Et descendit filia Pharaonis, significat religio-
sum ibi: ad lavandum ad flumen, significat cultum ex falso: & puellæ ejus
euntes ad latus fluminis, significat ministeria illius religiosi quod ex falso: &
vidit capsam in medio algæ, significat apperceptionem veri quod vile, inter
scientificum falsum: & misit ancillam suam, significat servitium: & accepit
illam, significat curiositatem: & aperuit, & vidit illum natum, significat in-
vestigationem quale esset, & apperceptionem quod verum ex Divino esset:
& ecce puer flens, significat tristitiam: & miserta super illum, significat ad-
monitionem a Divino: & dixit, de natis Hebræorum hic, significat quod
ab ipsa Ecclesia esset: & dixit soror ejus ad filiam Pharaonis, significat verum
Ecclesiæ juxta religiosum ibi: num ibo & vocabo tibi mulierem nutricem
ex Hebræis, significat perceptionem quod insinuandum ei bonum ab ipsa
Ecclesia: & dixit illi filia Pharaonis, abi, significat consensum a religioso
ibi: & ivit puella, & vocavit matrem nati, significat verum boni Ecclesiæ,
quod adjunxerit illa quæ Ecclesiæ: & dixit ei filia Pharaonis, significat
consensum

consensum a religioso ibi: adduc tibi natum hunc, significat ut illum adjungeret sibi: & lacta illum mihi, significat quod insinueret ei bonum religioso conveniens: & ego dabo mercedem tuam, significat remunerationem: & accepit mulier natum, & lactavit illum, significat quod insinuaretur ei bonum ab Ecclesia.

6729. Et descendit filia Pharaonis, quod significet religiosum ibi, constat ex significatione filiae, quod sit affectio veri & boni, & inde Ecclesia, de qua n: 2362. 3963; & in sensu opposito, affectio falsi & mali, & inde religiosum quod ex illis, n: 3024, hic religiosum ex scientificis falsis, quia filia Pharaonis, per Pharaonem enim hic representatur scientificum falsum, n: 6651. 6679. 6683. 6692. Quod per filias in Verbo significantur Ecclesiae, constare potest ex per pluribus illis locis, ubi Ecclesia vocatur *filia Zionis*, & *filia Hierosolymae*; & quoque quod per filias significantur plurium gentium religiosa, quae falsa, patet quoque ex illis locis, ubi illa vocantur filiae, sicut *filia Tyri*, Psalm: XLV: 13; *Filia Edomi*, Thren: IV: 22. *Filia Chaldaeorum & Babelis*, Esai: XLVII: 1. 5. Jer: L: 41. 42. Cap: LI: 33. Sach: II: 11. Psalm: CXXXVII: 8. *Filia Philistaeorum*, Ezech: XVI: 27. 57. *Filia Tharschisebi*, Esai: XXIII: 10. *Filia Aegypti* apud Jeremiam, "Ascende Gilead, & sume balsamum *virgo filia Aegypti*: vasa migrationis fac tibi habitatrix *filia Aegypti*: pudefacta est *Filia Aegypti*, data in manum populi septentrionis," XLVI: 11. 19. 24; *filia Aegypti* pro affectione ratiocinandi de veris fidei, num ita sit, ex scientificis, cum negativum regnat, ita pro religioso, quod inde exsurgit, quod tale est, ut nihil credatur nisi falsum.

6730. Ad lavandum, & flumen, quod significet cultum ex falso, constat a significatione lavare, quod sit purificatio a sordibus spiritualiter intellectis, de qua n: 3147, inde est cultus, quia cultus est purificationis causa; & ex significatione fluminis, hic fluminis Aegypti, quod sit falsum, de qua n: 6693.

6731. Et puellae euntes ad latus fluminis, quod significet ministeria illius religiosi quod ex falso, constat ex significatione puellarum, quod sint ministeria, nam cum filia Pharaonis significat religiosum, puellae ejus significant ministeria illius religiosi; & ex significatione fluminis, quod sit falsum, ut mox supra n: 6730: ita sunt ministeria religiosi quod ex falso, quae significantur per puellas euntes ad latus fluminis.

6732. Et vidit capsam in medio algæ, quod significet apperceptionem veri quod vile inter scientificum falsum, constat ex significatione videre, quod sit apperceptio, de qua n: 2150. 3764. 4567. 4723. 5400; ex significatione capsae junci, quod sit vile sed usque a vero derivatum, de qua n: 6723, ita verum quod vile; & a significatione Algæ, quod sit scientificum falsum, de qua n: 6726; ita in medio algæ, est inter id scientificum: quomodo hæc se habent, supra explicatum est.

6733. Et misit ancillam suam, quod significet servitium, constat absque explicatione.

6734. Et accepit illam, quod significet curiositatem, constare potest ex significatione accipere illam, nempe capsam, cum apperciperet quod esset aliquod verum, quod vile, inter scientificum, n: 6732, quod sit curiositas, nempe sciendi quale ad verum esset.

6735. Et aperuit, & vidit illum, natum, quod significet investigationem quale esset, & apperceptionem quod verum a Divino esset, constat ex significatione aperire, quod sit investigare quale esset, nam qui aperit ut videat quid sit & quale sit, is investigat; ex significatione videre, quod sit apperceptio, de qua mox supra n: 6732; & ex repræsentatione Moïsis, qui hic est natus, quod sit Lex Divina, seu Verum Divinum, de qua in sequentibus; ita verum a Divino.

6736. Et ecce puer flens, quod significet tristitiam, constat absque explanatione.

6737. Et miserta super illum, quod significet admonitionem a Divino, constat ex significatione misereri; quod sit influxus charitatis a Domino, nam cum quis ex charitate videt aliquem in miseria, ut hic filia Pharaonis natum in capsâ junci & flentem, existit commiseratio, & quia hæc a Domino, est admonitio: qui etiam in perceptione sunt, cum commiserantur, sciunt quod admoneantur a Domino, ut opem ferant.

6738. Et dixit, de natis Hebræorum hic, quod significet quod ab ipsa Ecclesia esset, constat ex significatione Hebræorum, quod sint illa quæ Ecclesiæ, de qua n: 6675. 6684; ita nati Hebræorum sunt qui ab ipsa Ecclesia. Quod Hebræi significant illa quæ sunt Ecclesiæ, est quia cum defuit Antiqua Ecclesia, incepit Ecclesia Hebræa, quæ erat altera Ecclesia Antiqua; hæc Ecclesia plura ex repræsentativis & significativis Ecclesiæ Antiquæ retinuit, & quoque Jehovam agnovit; inde est, quod per Hebræos significetur Ecclesia: de Ecclesia Hebræa videatur n: 1238. 1241. 1343. 4516. 4517. 4874. 5136.

6739. Et dixit soror ejus ad filiam Pharaonis, quod significet Verum Ecclesiæ juxta religiosum ibi, constat ex significatione sororis, quod sit Verum Ecclesiæ, de qua supra n: 6727; & ex significatione filię Pharaonis, quod sit religiosum, de qua etiam supra n: 6729; *juxta* significatur per quod adesset cum filia Pharaonis aperuit capsam.

6740. Num ibo & vocabo tibi mulierem nutricem ex Hæbræis, quod significet perceptionem quod insinuandum ei bonum ab ipsa Ecclesia, constat ex significatione mulieris nutricis, quod sit insinuatio boni, de qua n: 4563, nam per lac, quod nutrix insinuat, significatur bonum veri, seu quod idem, cœleste spirituale, n: 2184; & ex significatione Hebræarum, quod sint illa quæ sunt Ecclesiæ, de qua n: 6675. 6684; quod sit perceptio, quod insinuandum bonum inde, significatur per dixit, num ibo & vocabo, nam in sensu interno intelligitur verum boni est perceptio, in sensu autem literæ intelligitur puella, cui non perceptio. Nutrix, quod sit insinuatio boni, patet quoque apud Esaiam, "Afferent filios tuos in sinu, & filiæ tuæ super humero

mero apportabuntur; & erunt *Reges nutritii tui*, & dominæ illorum *Nutrices tui*," XLIX: 22. 23; reges nutritii, pro insinuatione veri, quod intelligentiæ; dominæ nutrices pro insinuatione boni, quod sapientiæ. Apud Eundem, "Attolle oculos tuos circumcirca & vide, omnes congregantur, veniunt ad te, filii tui e longinquo veniunt, & *filiae tuæ ad latus a nutricibus* apportantur," LX: 4, filii, qui e longinquo veniunt, pro veris apud gentes, quæ quia procul a vero Ecclesiæ sunt, dicuntur e longinquo venire; filiæ quæ ad latus a nutricibus apportantur, pro bonis quæ continue insinuantur; sunt enim filiæ bona, & nutrices quæ insinuant.

6741. Et dixit illi filia Pharaonis, abi, quod significet consensum a religioso illo, constat ex repræsentatione filiæ Pharaonis, quod sit religiosum, de qua supra n: 6729: quod sit consensus, absque explicatione patet.

6742. Et ivit puella, & vocavit matrem nati, quod significet verum boni Ecclesiæ, constat ex significatione puellæ, quod sit verum boni Ecclesiæ, de qua sequitur; ex significatione vocare, quod sit adjungere, quod enim puella vocaret, erat ut adjungeret; & ex significatione matris, quod sit Ecclesia, de qua n: 289. 2691. 2717. 5580, ita quoque illa quæ Ecclesiæ. In Verbo nominatur Virgo, & quoque Puella, sed hæc, nomine quo hic, in Lingua originali raro; virgo significat bonum quod est Ecclesiæ Cœlestis, puella autem verum boni, quod est Ecclesiæ spiritualis; ut apud Davidem, "Viderant gressus tuos, Deus, gressus Dei mei, Regis mei, id Sanctuario; præcesserunt cantantes, post pulsantes, *in medio puellarum tympanyzantium*," Psalm: LXVIII: 25. 26; voces, quæ in hoc Versu sunt, omnes prædicantur de veris boni, quæ sunt Ecclesiæ spiritualis; quod Deus dicatur ubi de vero agitur, videatur n: 2769. 2807. 2822. 4402; quod Rex sit verum, n: 1672. 2015. 2069. 3099. 4575. 4587. 4966. 5044. 5068. 6148; quod cantantes prædicentur de veris quæ sunt Ecclesiæ spiritualis, n: 418. 419. 420; tympanizantes de bono spirituali, n: 4138; inde sciri potest, quod puellæ sint vera boni, quæ Ecclesiæ spiritualis.

6743. Et dixit ei filia Pharaonis, quod significet consensum a religioso ibi, patet, nam dederat natum matri ut lactaret illum; consensus a religioso illo hic significatur, ut supra n: 6741, ubi similia verba.

6744. Adduc tibi natum hunc, quod significet ut illum adjungeret sibi, constat ex significatione adducere, quod sit adjungere; ex significatione matris, qui hic est tibi, quod sit Ecclesia, de qua mox supra n: 6742; ex repræsentatione Moïsis, qui hic natus, quod sit Lex Divina in sua origine, in supremo sensu apud Dominum, cum Ipse Humanum suum faceret ut effet Lex Divina; & in sensu respectivo apud hominem qui regeneratur, cum is in Verum Divinum initiatur, videatur supra n: 6716.

6745. Et lacta illum mihi, quod significet quod insinuaret ei bonum religioso conveniens, constat ex significatione lactare, quod sit insinuare bonum, de qua sequitur; & ex repræsentatione filiæ Pharaonis, quod sit religiosum, de qua n: 6729; & quia dicit, quod lactaret illum sibi, significatur quod insinuaret bonum religioso conveniens. Quod lactare sit insinuare bonum,

patet a significatione nutricis seu lactatricis, quod sit insinuatio boni, de qua supra n: 6740; tum præter a locis ibi e Verbo allatis, etiam ab his; apud Moſen, "Populos in montem vocabunt, ibi ſacrificabunt ſacrificia juſtitie, quia *affluentiam maris ſugent*, & obſecta occultorum arenæ," Deut: xxxiii: 19; propheticum Moſis de Sebulone & Jifaſchare; populos in montem vocare, ibi ſacrificare ſacrificia juſtitie, ſignificat cultum ex amore; affluentiam maris ſugere, ſignificat quod verum ſcientificum in copia tunc haurient, ſeu quod inſinuabitur, ſugere hic eſt eadem vox cum lactari, etiam in locis ſequentibus. Apud Eſaiam, "Ponam te in magnificentiam æternitatis, gaudium generationis & generationis; & *ſuges lac gentium*, imo *ubera regum ſuges*," LX: 15. 16; ibi de Sione & Hieroſolyma, quæ ſunt Eccleſia Cœleſtis, Sion ejus internum, & Hieroſolyma ejus externum; ſugere lac gentium pro inſinuatione boni cœleſtis; ubera regum ſugere pro inſinuatione veri cœleſtis: quiſque videre poteſt, quod in verbis illis lateat ſenſus, qui non apparet in litera, & quod ſanctum ſit quod in ſenſu illo latet, quia eſt Verbum Divinum, alioquin quid foret ſugere lac gentium, & ubera regum ſugere; ſenſus qui latet, & qui ſanctus, neutiquam patet niſi ſciatur quid ſignificat ſugere, quid lac, quid gentes, quid ubera, & quid reges; quod lac ſit cœleſtis ſpirituale, ſeu verum boni, videatur n: 2184; quod gentes ſint bona in cultu, n: 1259. 1260. 1416. 1849. 6005; quod ubera ſint affectiones boni & veri, n: 6432; quod reges ſint vera, n: 1672. 2015. 2069. 3009. 4575. 4581. 4966. 5044. 5068. 6148; & quod ſugere ſit inſinuatio boni; ex his nunc ſciri poteſt, quis ſenſus verborum illorum ſit, cum applicantur ad Eccleſiam cœleſtem, quæ eſt Sion & Hieroſolyma; cum Sion & Hieroſolyma una nominantur, tunc ſignificatur per illas Eccleſia cœleſtis, per Sionem ejus internum, & per Hieroſolyamam ejus externum, ut ſupra dictum; at cum Hieroſolyma abſque Sione nominatur, tunc utplurimum ſignificatur Eccleſia ſpirituale. Apud Eundem, "*Sugatis* & ſaturemini ex ubere conſolationum Hieroſolymæ, & *exprimatis* & deliciemini ex ſplendore gloriæ ejus: ecce Ego expando ſuper illam, ſicut flumen, pacem, & ſicut torrentem inundantem, gloriâ gentium, *ut ſugatis*, ad latus ſuſcipiemini, & ſuper genibus delectabimini," LXVI: 11. 12, ſugere hic quoque pro inſinuatione boni. Apud Jeremiam, "Etiam balænæ præbent mammam, *lactant ſatus ſuos*; filia populi mei crudelis, adhæſit *lingua lactentis* palato ejus ob ſitim," Thren: iv: 3. 4; filia populi mei pro Eccleſia ſpirituale, hic pro illa vaſtata, quæ quod non lactet foetus ſuos, cum tamen balænæ, pro quod nulla inſinuatio veri; adhæſit lingua lactentis palato ejus ob ſitim, pro quod defectus veritatis ut omne innocentia pereat; lactens eſt innocentia, & ſitis eſt defectus veri.

6746. Et ego dabo mercedem tuam, quod ſignificet remunerationem, conſtat abſque explicatione.

6747. Et accepit mulier natum, & lactavit illum, quod ſignificet quod inſinuaretur ei bonum ab Eccleſia, conſtat a ſignificatione mulieris, quod ſit Eccleſia, de qua n: 252. 253; & ex ſignificatione lactare, quod ſit inſinuatio boni,

boni, de qua mox supra n: 6745. Et status alter, qui hic describitur; primus status fuit status inmissionis inter mala & falsa, n: 6724, alter hic est status insinuationis boni Ecclesiae.

6748. Vers. 10. *Et crevit natus, & adduxit illum filia Pharaonis, & fuit ei in filium, & vocavit nomen illius Moscheb, & dixit, quia ex aquis eduxi illum.* Et crevit natus, significat quod incrementum a bono: & adduxit illum filia Pharaonis, significat affectionem scientificorum: & fuit ei in filium, significat quod inde ei vera prima: & vocavit nomen ejus Moscheb, significat quale status tunc: & dixit, quia ex aquis eduxi illum, significat liberationem a falsis.

6749. Et crevit natus, quod significet quod incrementum a bono, constat ex significatione crescere, quod sit incrementum; quod a bono, est quia crevit per lactationem, & lactatio ab Hebræa, est insinuatio boni Ecclesiae, n: 6745.

6750. Et adduxit illum filia Pharaonis, quod significet affectionem scientificorum, constat ex repræsentatione filia Pharaonis, quod sit religiosum de qua n: 6729, hic autem affectio scientificorum, nam est tertius status qui in hoc Versu describitur, & tunc per filiam significatur affectio, n: 2362. 3963; & per Pharaonem scientificum in communi, n: 6015, ita per filiam Pharaonis affectio scientificorum; patet hoc etiam a serie rerum in sensu interno, nam Moscheb, quia repræsentat Dominum quoad Legem Divinam, non potuit adduci filia Pharaonis, & esse ei in filium, si per illam significaretur religiosum, ut prius; & præterea scientifica sunt, quæ illi, qui regenerantur, primum addiscunt, sunt enim illa planum rebus intellectus, & intellectus est recipiens veri fidei, n: 6125, & verum fidei est recipiens boni charitatis; inde constare potest, quod scientificum sit primum planum cum regeneratur homo. Quod etiam scientificum fuerit primum planum Domino cum Humanum suum fecit Divinum Verum, seu Divinam Legem, significatur per quod Dominus, cum infans, in Ægyptum adduceretur, Matth: 11: 13. 14, ita per Propheticum apud Hoscheam, "Ex Ægypto vocavi Filium meum," x1: 1. Matth: 11: 15; quod per Ægyptum significantur scientifica, pluries ostensum est; at per scientifica non intelliguntur scientifica Philosophica, sed scientifica Ecclesiae, de quibus videatur n: 4749. 4964. 4965. 4966. 6004; hæc scientifica quoque sunt, quæ in genuino sensu per Ægyptum significantur. Quod per illa primum planum, videatur n: 5901.

6751. Et fuit ei in filium, quod significet quod inde ei vera prima, constat ex repræsentatione filia Pharaonis, quæ hic est ei, quod sit affectio scientificorum, de qua mox supra n: 6750; & ex significatione filii, quod sit verum, de qua n: 489. 491. 533. 2623. 3373, hic verum primum, nam esse ei in filium, est esse in primis veris per scientifica, prima enim vera nascuntur ex scientificis, ac ita sunt sicut filii a matre quæ est affectio scientificorum: quod scientificum sit planum veris quæ intellectus & fidei, videatur supra n: 6750. Procedit homo in rebus fidei cum regeneratur, pæne sicut procedit in veris non fidei cum adest; cum adest, tunc sensibilia sunt primum.

primum planum, dein scientifica & super his planis postea crescit iudicium, apud unum plus, apud alterum minus: cum regeneratur homo, tunc communia fidei seu rudimenta doctrinae Ecclesiae sunt primum planum, dein sunt particularia doctrinae & fidei, postea successive magis interiora, hæc plana sunt quæ illustrantur a luce cæli; inde intellectualem, & perceptivum fidei & boni charitatis.

6752. Et vocavit nomen ejus Moscheh, quod significet quale status tunc, constat ex significatione Nominis, & vocare nomen, quod sit quale, de qua n: 144. 145. 1754. 1896. 2009. 2724. 3006. 3421. 6674, hic quale status, quia cum nominatur aliquis, ipsum nomen tunc significat statum, n: 1946. 2643. 3422. 4298; quale status quod significatur, est quale status Legis Divinae in principio apud Dominum, & quale status veri Divini in principio apud hominem qui regeneratur. Duo sunt imprimis, qui representant Dominum quoad Verbum, nempe Moses & Elias, Moses Dominum quoad Libros historicos, Elias quoad Prophetas; præterea etiam sunt Eliseus, & ultimo Johannes Baptista, quare hic est qui intelligitur per Eliam qui venturus, Matth: XVII: 10. 11. 12. 13. Luc: 1: 17; sed antequam ostendi potest, quod Moses representet Legem Divinam, dicendum est quid Lex Divina; Lex Divina in lato sensu significat totum Verbum; in minus lato significat Verbum Historicum; in stricto quod per Moysen scriptum est; & in strictissimo decem præcepta tabulis lapideis super monte Sinai inscripta; Moses Legem in minus lato sensu, tum in stricto, & quoque in strictissimo representat. *Quod Lex in lato sensu sit totum Verbum*, tam historicum, quam propheticum, constat apud Johannem, "Nos audivimus ex Lege, quod Christus (: Messias :) manet in æternum," XII: 34, quod hic per Legem intelligatur etiam Verbum Propheticum, patet, nam hoc scriptum est apud Esaiam, Cap: IX: 5. 6; apud Davidem, Psalm: CX: 4; & apud Danielelem, Cap: VII: 13. 14. Apud Eundem, "Ut impleretur Verbum scriptum in Lege, odio habuerunt Me sine causa," XV: 25, similiter, nam hoc scriptum est apud Davidem, Psalm: XXXV: 19. Apud Matthæum, "Amen dico vobis, usque dum prætereat cælum & terra, jota unum, ac unum corniculum non præteribit de Lege, donec omnia fiant," V: 8, hic Lex in lato sensu pro toto Verbo. *Quod Lex in minus lato sensu sit Verbum historicum*, constat apud Matthæum, "Omnia quaecunque volueritis ut faciant vobis homines, sic & vos facite illis; hæc enim est Lex & Propheta," VII: 12, hic distinguitur Verbum in Legem & Prophetas, & quia Verbum & distinctum in Historicum & Propheticum, sequitur quod per Legem intelligatur Verbum historicum, & per Prophetas Verbum propheticum. Similiter apud Eundem, "In his duobus mandatis Lex & Propheta pendent, XXII. Apud Lucam, "Lex & Propheta usque ad Johannem, abhinc Regnum Dei evangelizatur," XVI: 16. Joh: XI: 13. *Quod Lex in stricto sensu sit Verbum quod scriptum est per Moysen*, constat apud Moysen, "Cum absolvisset Moyses scribere verba Legis hujus super librum, usque dum consummavit illa; præcepit Moyses Levitis portantibus arcam Jehovæ, dicendo, accipiendo Librum Legis hujus, & ponite illum

illum a latere arcae foederis Jehovæ Dei vestri," Deut. : xxxi : 24. 25. 26. : Liber legis pro libris Moſis. Apud Eundem, " Si non custodias *facere omnia verba legis hujus scripta in Libro hoc*, omnem morbum & omnem plagam, quæ non scripta in *Libro legis hujus*, occulte mittet Jehovah super te, usque dum perdaris," Deuter. : xxvi : 58. 61, similiter. Apud Davidem, " In *Lege Jehovæ* beneplacitum illius, & in *Lege Ipsius* meditatur diu & noctu," Psalm : 119 : 2, Lex Jehovæ pro Libris Moſis, nam nondum Libri prophetici, nec historici modo Liber Joschua & Judicum : præter in locis ubi dicitur Lex Moſis, de quibus in mox sequentibus. Quod Lex in *strictissima sensu* sint decem præcepta tabulis lapideis super monte Sinai inscripta, notum est, videatur Josua : viii : 32, sed hæc Lex etiam vocatur Testimonium, Exod. : xxv : 16. 21. Quod Moſes *repræsentet Legem in minus lato sensu, seu Verbum historicum, tum quoque Legem in stricto, & quoque in strictissimo*, constat ex illis locis, ubi loco leges dicitur Moſes, & ubi Lex vocatur Lex Moſis, ut apud Lucam, " Dixit illi Abraham, habent Moſen & Prophetas, audiunt illos, si Moſen & Prophetas non audiunt, nec si quis ex mortuis resurrexerit, persuadebuntur," xvi : 29. 31, hic per Moſen & Prophetas simile significatur, quod per Legem & Prophetas, nempe Verbum historicum & propheticum, inde patet quod Moſes sit Lex seu Verbum historicum. Apud Eundem, " Jesus incipiens a Moſe & ab omnibus prophetis, & interpretatus est in omnibus scripturis, quæ ad Ipsum pertinerent," xxiv : 17. Apud Eundem, " Oportet impleri omnia quæ scripta sunt in *Lege Moſis & Prophetis & Psalmis de Me*," xxiv : 44. Apud Johannem, " Philippus dixit, quem scripsit Moſes in *Lege*, invenimus Jesum," i : 46. Apud Eundem, " In *Lege Moſes* nobis præcepit," viii : 5. Apud Danielem, " Defluxit super nos maledictio & juramentum, quod scriptum in *Lege Moſis* servi Dei, quia peccavimus Ipsi. Sicut scriptum in *Lege Moſis*, omne malum venit super nos," ix : 11. 13. Apud Joschuam, " Joschua scripsit super lapide Altaris *cepiam Legis Moſis*," viii : 32, Lex Moſis dicitur, quia per Moſen repræsentatur Dominus quoad Legem, hoc est, quoad Verbum, in lato sensu quoad Verbum Historicum, inde est, quod tribuatur Moſi, quod est Domini, ut apud Johannem, " Moſes dedit vobis *Legem* : Moſes dedit vobis *circumcisionem* : si circumcisionem accipit homo in sabbatho, ita ut non solvatur *Lex Moſis*," vii : 19. 22. 23. Apud Marcum, " Moſes dixit, honora patrem tuum & matrem tuam," vii : 10. Apud Eundem, " Jesus respondens dixit illis, quid vobis præcepit Moſes, dixerunt, Moſes permisit libellum repudii scribere, & dimittere," x : 4. 5. Et quia ob repræsentationem tribuitur Moſi, quod Domini est, dicitur & Lex Moſis, & Lex Domini, apud Lucam, " Cum impleti sunt dies purificationis illorum, juxta *legem Moſis*, deduxerunt Ipsum in Hierosolymam, ut sisteret Domino, quemadmodum scriptum est in *Lege Domini*, quod omnis masculus aperiens uterum, sanctum Domino vocandus, & darent sacrificium, juxta quod dictum in *Lege Domini*, par turturum, & duos pullos columborum," ii : 22. 23. 24. 39. Quia Moſes repræsentabat Legem, licuit illi intrare ad Dominum super monte Sinai, & non solum

recipere

recipere tabulas Legis ibi, sed etiam audire Legis statuta & judicia, & illa mandare populo; & quoque dicitur, *quod inde in Mosen crederent in eternum*, "Dixit Jehovah ad Mosen, ecce Ego veniam ad te in nebula nubis, ut audiat populus quando loquutus fuero ad te, & etiam in te credant in eternum," Exod: xix: 9; in nebula nubis dicitur, quia per nubem intelligitur Verbum in litera, inde quoque cum Moses intravit ad Dominum super monte Sinai, dicitur quod intraverit in Nubem, Exod: xx: 18. Cap: xxiv: 2. 18. Cap: xxxv: 2. 3. 4, quod Nubes sit sensus literalis Verbi, videatur Præfatio ad Genes: Cap: xviii, tum n: 4060. 4391. 5922. 6343 f. Et quia repræsentabat Legem seu Verbum, ideo quoque cum descendit de monte Sinai, *radiabat cutis faciem ejus cum loqueretur*; & dabat super facies suas velamen," Exod: xxxv: 28 ad fin: radiatio facierum significabat internum Legis, nam hoc est in Luce coeli, & ideo vocatur gloria, n: 5922, & velamen significabat Externum Legis; quod velaret faciem cum loqueretur cum populo, erat quia Internum illi obtectum erat, & ita obscuratum isti populo, ut non sustinerent aliquid lucis inde, quod facies sit Internum, videatur n: 1999. 2434. 3507. 3573. 4066. 4796. ad 4805. 5102. 5695. Quia per Mosen repræsentabatur Dominus quoad Verbum Historicum, & per Eliam Dominus quoad Verbum Propheticum, idcirco cum transformatus Dominus, visi sunt *Moses & Elias* cum Ipso colloquentes," Matth: xvii: 3; nec alii cum Domino, quando in Mundo Divinum Ipsius apparuit, colloqui potuerunt, quam qui repræsentabant Verbum, nam colloquutio cum Domino est per Verbum; quod Elias repræsentaverit Dominum quoad Verbum, videatur n: 2762. 5247 f. Et quia uterque, tam Moses quam Elias, simul repræsentabat totum Verbum, idcirco ubi agitur de Elia, quod mitteretur ante Dominum, memoratur uterque apud Malachiam, "*Mementote Legis Mosi, Servi mei, quam præcepi illi in Chorebo pro toto Israele, statutorum & judiciorum: En Ego mittens vobis Eliam prophetam, antequam veniat dies Jehovah magnus & terribilis*," III: 22. 23. 24; involvunt illa, quod præcederet qui annuntiaret adventum secundum Verbum.

6753. Et dixit, quia est aquis eduxi illum, quod significet liberationem a falsis, constat ex significatione aquarum, hic aquarum fluminis Egypti, quod sint falsa, de qua n: 6693; & ex significatione educere, quod sit liberatio. In his verbis continetur quale status, quod significatur per nomen Moschis, quod quale in sensu supremo involvit, quod Dominus, ut Lex Divina quoad Humanum fieret, liberaverit ab omni falso, quod Humano suo a matre adhæsit, & hoc usque dum factus est Divina Lex, hoc est, Ipsum Divinum Verum, & postmodum cum glorificatus, factus est Divinum Bonum, quod est Esse Divini Veri seu Jehovah.

6754. Vers: 11. 12. 13. 14. *Et factum est in diebus illis, & crevit Moscheb, & exiit ad fratres suos, & vidit onera illorum; & vidit virum Egyptium percutientem virum Hebræum e fratribus suis. Et prospexit huc & illuc, & vidit quod nullus vir, & percussit Egyptium, & abscondit illum in arena. Et exiit die altero, & ecce duo viri Hebræi altercantes, & dixit improbo, quare percutis socium*

locum tuum. Et dixit, quis posuit te ad virum principem & iudicem super nos, num ad occidendum me tu dicis, quemadmodum occidisti Ægyptium; & timuit Moscheh, & dixit, certe notum est verbum. Et factum in diebus illis & crevit Moscheh, significat cum status illi perstarent, & incrementum in veris scientificis: & exivit ad fratres suos, significat conjunctionem cum veris Ecclesiæ: & vidit onera illorum, significat apperceptionem quod infestarentur a falsis: & vidit virum Ægyptium percutientem virum Hebræum, significat scientificum abalienatum conans destruere verum Ecclesiæ: e fratribus suis, significat quibus conjunctus esset: & prospexit huc & illuc, & vidit quod nullus vir, significat prudentiam, num in tuto esset: & percussit Ægyptium, significat quod destrueret scientificum abalienatum: & abscondidit illum in arena, significat quod ablegaverit ubi falsa: & exivit die altero, significat conjunctionem iterum cum Ecclesia: & ecce duo viri Hebræi altercantes, significat apperceptionem quod intra Ecclesiam inter se pugnarent: & dixit improbo quare percutis socium tuum, significat increpationem quod unus alterius fidem destruere vellet: & dixit, quis posuit te ad virum principem & iudicem super nos, significat perceptionem quod nondum in vera Ecclesiæ tantum provectus ut dirimeret dissidia intra Ecclesiam: num ad occidendum me tu dicis, significat num meam fidem destruere velis: quemadmodum occidisti Ægyptium, significat sicut destruxisti falsum: & timuit Moscheh, & dixit certe notum est verbum, significat quod inter scientifica abalienata esset, & nondum in veris, ut tutus.

6755. Et factum in diebus illis, & crevit Moscheh, quod significet cum status illi perstarent, & incrementum in veris scientificis, constat ex significatione dierum, quod sint status, de qua n: 23. 487. 488. 493. 893. 2788. 3462. 3785. 4850, inde factum in diebus illis, est cum status illi perstarent; & ex significatione crescere, quod sit incrementum, ut supra n: 6749, quod incrementum in veris scientificis patet ab illis quæ mox prius n: 6751, explicata sunt.

6756. Et exivit ad fratres suos, quod significet conjunctionem cum veris Ecclesiæ, constat a significatione fratrum, quod sint vera Ecclesiæ, de qua sequitur; & ex significatione exire ad illos, quod sit conjungi illis. Quod fratres attinet, significant illi nunc bona, nunc vera Ecclesiæ; ubi agitur de Ecclesia cœlesti, significant bona, & cum agitur de Ecclesia spiritali, significant vera; causa est, quia Ecclesia cœlestis est in bono, at Ecclesia spiritalis in vero; & antiquis temporibus, omnes qui ab Ecclesia fuerunt, vocabant se fratres; qui ab Ecclesia spiritali fuerunt, se quidem vocabant fratres ex bono, n: 3803, sed Internæ Ecclesiæ homines hoc faciebant cum differentia secundum quale boni, ita secundum vera, nam bonum suum quale habet a veris: postea cum Ecclesia deflexit a bono, & inde quoque a vero, tunc non amplius ex consanguinitate & affinitate spiritali, quæ sunt charitatis & fidei, se mutuo appellabant fratres, sed solum ex consanguinitate & affinitate naturali, ut & ex amicitia; & quoque indigne ferre cæperunt vi-
liorem se fratrem vocare; causa erat, quia parum vel nihili faciebant proxi-

mitates ex origine spiritali, ac plurimum & præ omni proximitates ex origine naturali & civili. Quod Vera Ecclesiæ dicantur fratres, constat ex eo, quod filii Jacobi repræsentarent vera Ecclesiæ in complexu, n: 5403. 5419. 5427. 5458. 5512. Quod Antiquis temporibus fratres dicti fuerint ex affinitate spiritali, est quia nova nativitas seu regeneratio faciebat consanguinitates & affinitates, in superiori gradu quam nativitas naturalis; & quia illa ab uno Patre ducunt originem, nempe a Domino; inde est, quod homines post mortem, qui in cælum veniunt, non agnoscant amplius aliquem fratrem, ne quidem matrem & patrem, nisi ex bono & vero; secundum hæc novas ibi fraternitates nanciscuntur; inde nunc est, quod, qui ab Ecclesia fuerunt, se mutuo vocaverint fratres. Quod filii Israelis omnes illos fratres dixerint, qui ex Jacobo fuerunt, reliquos autem socios, patet ab his locis; apud Esaiam, "Commiscebo Ægyptum cum Ægypto, ut pugnet vir contra fratrem, & vir contra socium suum," xix: 2. Apud Eundem, "Vir socium suum adjuvat, & fratri suo dicit, confirma te," xli: 6. Apud Jeremiam, "Vir a socio suo cavete vobis, & super ullo fratre ne confidite; omnis namque fratre supplantando supplantat, & omnis socius calumniatur," ix: 3. Quod omnes qui ex Jacobo se vocaverint fratres, apud Esaiam, "Tunc adducent omnes fratres vestros ex omnibus gentibus, manus Jehovah, super equis, super curru, & super rhedis cameratis," lxxvi: 20. Apud Moysen, "Ponendo pones super eos regem, quem elegerit Jehovah Deus tuus, e medio fratrum tuorum pones super eos regem; non poteris dare super eos virum alienigenam, qui non frater eorum sit," Deut: xvii: 15. Etiam filios Esavi, quia ex Jacobo fuerunt, dixerunt fratres, apud Moysen, "Transivimus cum fratribus nostris filiis Esavi habitantibus in Scir," Deut: ii: 8. Quod antiquis temporibus se fratres appellaverint, qui erant ab Ecclesia, erat, ut supra dictum, quia Dominum pro Unico Patre agnoverunt, & quia ab Ipso eis nova anima, & nova vita; idcirco Dominus dicit, "Nolite vocari Rabbi, unus est vester Magister, Christus, Omnes autem vos fratres estis," Matth: xxiii: 8. Quia fraternitas spiritalis est ex amore, quod nempe unus sit alterius, & qui in bono sunt, in Domino sunt, & Dominus in illis," Joh: xiv: 20, idcirco fratres vocantur a Domino, apud Matthæum, "Jesús extendens manum suam super discipulos suos, dixit, ecce Mater mea, & fratres mei; quisquis enim fecerit voluntatem patris mei, qui est in cœlis, ille meus frater, & soror, & mater est," xii: 49. Apud Eundem, "In quantum fecistis uni ex fratribus meis minimis Mihi fecistis," xxv: 40, & quoque discipulos fratres vocat Matth: xxviii: 20. Joh: xx: 17; per discipulos in sensu repræsentativo intelliguntur omnes qui in veris fidei & bono charitatis.

6757. Et vidit onera illorum, quod significet apperceptionem quod infestarentur a falsis, constat ex significatione videre, quod sit apperceptio, de qua supra n: 6732; & ex significatione onerum, quod sint infestationes a falsis; onera enim, quæ filiis Israelis a Pharaone imponebantur, in sensu spiritali non aliud sunt; Pharaon est scientificum falsum, n: 6651. 6679. 6683; infesta-

infestationes a falsis nec aliud quam onera sunt illis qui in veris sunt. Quomodo infestationes a falsis, quæ sunt onera illis qui in veris sunt, se habent, non sciri potest ab homine dum vivit in mundo, nam tunc non infestatur ita, vel enim mens ejus tunc adhæret falsis, vel discudit illa, & hoc absque infestatione sensibili: at in altera vita, cum illi qui in veris infestantur a falsis, tunc tenentur a spiritibus malis in illis sicut vincti, at interiora mentis in veris a Domino, per quæ discutiuntur falsa: status infestationum a falsis, qualis est in altera vita, hic in sensu interno intelligitur, sicut plura alia, nam Verbum non modo scriptum est pro homine, sed etiam pro spiritibus & angelis.

6758. Et vidit virum Ægyptium percutientem virum Hebræum, quod significet scientificum abalienatum conans destruere verum Ecclesiæ, constat a significatione viri Ægyptii, quod sit scientificum abalienatum a vero, de qua n: 6692; ex significatione percutere, quod sit destruere, hic destruere conari, quia falsa non possunt destruere vera; & ex significatione viri Hebræi, quod sit verum Ecclesiæ, per virum enim significatur verum, n: 3134, & per Hebræum Ecclesiæ, n: 6675, 6684.

6759. E fratribus suis, quod significet quibus conjunctus esset, constat ex significatione fratrum, quod sint vera Ecclesiæ, de qua supra n: 6756; in quibus quia ipse erat, & vera Ecclesiæ, quæ per fratres significantur, erant, cum quibus conjunctus esset, hic ob nexum rerum in sensu interno intelligitur conjunctio.

6760. Et prospexit huc & illuc, & vidit quod nullus vir, quod significet prudentiam num in tuto esset, constare potest absque explicatione.

6761. Et percussit Ægyptium, quod significet quod destrueret scientificum abalienatum, constat ex significatione percutere, quod sit destruere, ut supra n: 6758, & ex significatione Ægyptii, quod sit scientificum abalienatum a vero, de qua n: 6692.

6762. Et abscondidit illum in arena, quod significet quod ablegaverit ubi falsa; constat a significatione abscondere quod sit ablegare; & a significatione arenæ, quod sit scientificum verum, & in opposito sensu scientificum falsum; quod arena id sit, est quia lapis, ex quo arena est, significat utrumque, n: 1298. 3720. 3769. 3771. 3773. 3789. 3798. 6426; verum etiam per arenam significatur apud Moysen, "Sebulon & Jisachar populos in montem vocabunt, & sacrificabunt sacrificia justitiæ, quia affluentiam maris fuent, & oblecta oculorum arene," Deut: xxxiii: 18. 19; populos in montem vocare, pro facere ut vera fiant bona, seu fides charitas, populi enim sunt vera fidei, mons bonum charitatis, sacrificare sacrificia justitiæ, pro cultu ex charitate; affluentiam maris fuent, pro abundare veris scientificis; oblecta oculorum arene pro scientificorum verorum arcanis; & quia arena significat scientificum verum, etiam in opposito sensu significat scientificum falsum, nam pleraque in Verbo etiam oppositum sensum habent, & qualis est sensus oppositus, cognoscitur ex genuino. Cum hoc quod ablegaverit inter falsa, quæ significantur per abscondidit illum in arena, ita se habet, spiritus infer-

nales qui in falsis sunt, cum in mundo spirituum fuerunt, & ibi destruere conati sunt vera apud illos qui in tentatione sunt, relegantur dein in inferna, unde amplius exire nequeunt; hoc per experientias plures mihi scire datum est; tale est, quod significatur per relegationem inter falsa.

6763. Et exivit die altero, quod significet conjunctionem iterum cum Ecclesia, constat ex illis quæ supra n: 6756 dicta sunt ubi similia.

6764. Et ecce duo viri Hebræi altercantes, quod significet apperceptionem quod intra Ecclesiam inter se pugnarent, constat ex significatione ecce seu videre, quod sit apperceptio, de qua n: 2150. 3764. 4567. 4723. 5400; ex significatione virorum Hebræorum, quod sint qui ab Ecclesia, de qua supra n: 6758 f; & ex significatione altercari, quod sit pugnare.

6765. Et dixit improbo, quare percutis socium tuum, quod significet increpationem quod unus alterius fidem destruere vellet, constat ex significatione improbi, quod sit qui non in vero fidei, sed usque intra Ecclesiam; sunt enim intra Ecclesiam qui in vero fidei, & sunt qui non in vero, ut constare potest ex variis hæresibus; qui in hæresi, seu in non vero fidei sunt, hic intelliguntur per improbum; ex significatione percutere, quod sit destruere, ut supra n: 6758; & ex significatione socii, quod sit qui in vero fidei; cum enim per improbum significatur qui in non vero fidei, per socium significatur qui in vero fidei; socius dicitur, non frater, tametsi uterque Hebræus, quia inimici; quod increpatio sit patet. Cum his ita se habet; cum regeneratur homo, mittitur in pugnas contra falsa, & tunc tenetur a Domino in vero, sed in illo vero, quod sibi persuaferat verum esse, ex hoc vero pugnatur contra falsum; ex vero non genuino etiam pugnari potest, modo sit tale, ut conjungi aliquo modo possit cum bono, & conjungitur cum bono per innocentiam, nam innocentia est medium conjunctionis; inde est quod regenerari queant intra Ecclesiam ex quacunque doctrina, sed illi præ aliis, qui in veris genuinis sunt.

6766. Et dixit, quis posuit te ad virum principem & judicem super nos, quod significet perceptionem, quod nondum in vera fidei tantum provectus, ut dirimeret dissidia intra Ecclesiam, constat ex significatione dixit, quod sit perceptio, de qua sæpius; ex significatione viri principis, quod sit qui in primariis veris est, ita qui præ aliis in doctrina veri illustratus est; hic intellectus est per principem in Ecclesia repræsentativa; inde est, quid per quis posuit te ad virum principem, significetur, quod nondum in vera Ecclesiæ tantum provectus; quod princeps sit qui in primariis veris, videatur n: 5044; & ex significatione judicis, quod sit qui dirimit lites seu dissidia, hic dissidia intra Ecclesiam, quia inter duos viros Hebræos, per quos significantur illi qui ab Ecclesia. Actum est in sensu supremo de inchoamentis Legis Divinæ in Humano Domini, agitur nunc de progressu illius Legis; in sensu autem interno agitur hic de progressu Divini Veri apud hominem qui regeneratur; progressus est talis, quod homo primum discernere possit inter falsum & verum, nam ex vero, in quo est, videre potest falsum, quia hoc oppositum est; at non potest primo illo tempore dirimere inter vera fidei intra Ecclesiam,

siam, ut hoc possit, progressus ultiores faciet, nam homo successive illustratur; ut manifeste constare potest ab illis, qui in ætate adolescentiæ & primæ juventutis sunt, quod doctrinalia, quæ Ecclesiæ suæ, credant, ipsa vera esse, & inde falsa dijudicent, sed quod nondum possint dirimere dissidia inter illa quæ sunt fidei intra Ecclesiam: hoc successive venit; quare etiam homo, cui hoc dari potest, provectioris ætatis erit, cui interiora intellectus illustrata sunt.

6767. Num ad occidendum me tu dicis, quod significet num meam fidem destruere velis, constat ex significatione occidere, quod sit destruere, de qua sequitur; & ex significatione viri Hebræi, qui hic est me, quod sit qui ab Ecclesia, ita quoque fides, nam fides est Ecclesiæ, quæ ita unitæ sunt, ut qui destruit fidem apud aliquem, is destruat Ecclesiam apud illum; & hoc quoque est occidere illum, nam qui fidem, is vitam spiritualem aufert, vita quæ remanet est vita quæ vocatur mors; inde patet, quod per num ad occidendum me tu dicis, significetur num meam fidem destruere velis. Quod occidere sit vitam spiritualem auferre, patet a locis pluribus in Verbo; ut apud Jeremiam, "Abripe eos sicut pecudem ad mactationem, & destina eos ad diem occisionis: quousque lugebit terra, & herba omnis agri exarescet, propter malitiam habitantium in ea, consumentur bestię & avis," xi: 3. 4; dies occisionis pro tempore vastationis Ecclesiæ, cum non amplius aliqua fides, quia non charitas; terra quæ lugebit pro Ecclesia; herba omnis agri pro omni vero scientifico Ecclesiæ; consumentur bestię & avis pro quod bona & vera; quod terra sit Ecclesia, videatur n: 566. 662. 1067. 1262. 1413. 1607. 1733. 1850. 2117. 2118 f. 2928. 3355. 4335. 4447. 5577; quod herba sit verum scientificum constat a locis in Verbo ubi herba nominatur, & quod ager sit id quod est Ecclesiæ, n: 2971. 3310. 3766; quod bestię sint affectiones boni, ita bona, n: 45. 46. 142. 143. 246. 714. 715. 719. 1823. 2179. 2180. 3218. 3519. 5198; quod aves sint affectiones veri, n: 5149; inde constare potest, quis sensus illorum verborum est, & quoque quod sensus spiritualis sit in singulis ibi; quisque videre potest, quod absque interiori sensu, non intelligeretur, quid dies occisionis, quid quod lugebit terra, quod herba omnis agri exarescet, propter malitiam habitantium in ea, & quod consumentur bestię & avis. Apud Sachariam, "Sic dixit Jehovah Deus meus, *pasce oves occisionis, quas possessores earum occidunt,*" xi: 4. 5; oves occisionis manifeste pro illis, quorum fidem possessores destrunt. Apud Ezechielem, "Prophanasti Me apud populum meum, pro pugillis hordeorum, & pro frustis panis, *ad occidendum animas quæ non mori debent, & ad vivificandum animas quæ non vivere debent,*" xiii: 19, hic occidere etiam manifeste pro destruere vitam spiritualem, hoc est, fidem & charitatem. Apud Esaïam, "Quid facietis die visitationis & vastationis, infra vinctos, & *infra occisos cadent,*" x: 3. 4, ibi occisi pro illis qui in inferno, ita qui in malis & falsis. Apud Eundem, "Tu projectus es e sepulchro tuo sicut furculus abominabilis, *vestimentum peccatorum, confossi gladio,* non adunaberis cum

lis in sepulchro, nam terram tuam perdidisti, *populum tuum occidisti*," xiv : 19. 20; occisi pro illis qui privati vita spiritali; *populum occidisti* pro quod destruxerit vera & bona fidei. Apud Johannem, "Fur non veniet nisi ut furetur, *occidet & perdat*: Ego veni, ut vitam habeant," x : 10; occidere, pro vitam fidei destruere; quare dicitur Ego venio ut vitam habeant. Apud Marcum, "Tradet frater fratrem *in mortem*, & pater liberos, & consurgent liberi contra parentes, & *occident illos*," xiii : 12, ibi de ultimis temporibus Ecclesiæ, cum non amplius aliqua charitas, & ideo nec aliqua fides; frater, liberi, & parentes, in sensu interno sunt bona & vera Ecclesiæ, & occidere est destruere illa. Quia per occisum significabitur deprivatus vita spiritali, & per agrum Ecclesia, idcirco statutum erat in Ecclesia Repræsentativa, quod si quis tangeret in *superficie agri* aliquem *confossum gladio*, aut *occisum*, immundus esset septem dies," Num : xix : 16; confossus gladio quod sit verum a falso extinctum, videatur n : 4503, nam gladius est falsum quod exstinguit verum, n : 2799. 4499. 6353. Pariter hoc statutum erat : si quis *occisus* inveniretur in terra hæreditatis *super agro*, nec notus quis *occiderit*, seniores & iudices mensurarent inter urbes quæ circumcirca, inventa sic urbe proxima, acciperent vitulum, & ad flumen rapidum decollarent; præter plura," Deut : xxi : 1 ad 10.

6768. Quemadmodum occidisti Ægyptium, quod significet sicut destruxisti falsum, constat ex significatione occidere, quod sit destruere, de qua mox supra n : 6767; & ex significatione Ægyptii, quod sit scientificum abalienatum a vero, ita falsum, de qua n : 6692. 6758. 6761.

6769. Et timuit Moscheh, & dixit, certe notum est verbum, quod significet quod inter scientifica abalienata esset, & nondum in veris, ut tutus, constat ex significatione timere, quod sit non esse in tuto, tunc enim timor; quod non in tuto, est quia non in veris; nam qui in veris sunt, illi in tuto sunt ubicunque vadunt, etiam si in mediis infernis; quod qui nondum in veris, non in tuto sint, causa est, quia non vera, communicant cum spiritibus malis; hæc significantur per illa verba, quod timuit Moscheh, & dixit, certe notum est verbum, nempe Ægyptiis, inter quos erat; ut quoque patet a mox sequentibus, "quod audiverit Pharao verbum hoc, & quæsierit occidere Moschen."

6770. Vers : 15. 16. 17. 18. 19. Et audivit Pharao verbum hoc, & quæsierit occidere Moschen; & fugit Moscheh a coram Pharaone; & habitavit in terra Midian, & habitavit juxta puteum. Et sacerdoti Midianis septem filie, & venerunt & hauserunt, & impleverunt canaliculos, ad potandum gregem patris sui. Et venerunt pastores, & depulerunt illos; & surrexit Moscheh, & adjuvit illas, & potavit gregem earum. Et venerunt ad Reulem patrem suum; & dixit, quapropter festinastis venire bodie. Et dicebant, vir Ægyptius liberavit nos e manu pastorum, & etiam hauriendo hausit nobis, & potavit gregem. Et audivit Pharao verbum hoc, & quæsiuit occidere Moschen, significat quod scientificum falsum eo appercepto destruere vellet verum quod Legis a Divino :

vino: & fugit Moscheh a coram Pharaone, significat quod separaretur a falsis: & habitavit in terra Midian, significat vitam in Ecclesia apud illos qui in simplici bono: & habitavit juxta puteum, significat studium ibi in Verbo: & sacerdoti Midianis septem filiae, significat sancta Ecclesiae illius: & venerunt & hauserunt, significat quod instruerentur in veris ex Verbo: & impleverunt canaliculos, significat quod inde ditarent doctrinam charitatis: ad potandum gregem suum, significat ut inde instruerentur illi qui in bono: & venerunt pastores, & depulerunt illos, significat quod docentes, qui in malis, se opponerent: & surrexit Moscheh & adjuvit illos, significat opem a veris quae Legis a Divino: & potavit gregem earum, significat quod instruerentur inde qui in bono: & venerunt ad Reulem patrem suum, significat conjunctionem cum ipso Ecclesiae illius bono: & dixit, quapropter festinatis venire hodie, significat perceptionem quod nunc certa conjunctio: & dicebant, vir Aegyptius liberavit nos e manu pastorum, & significat quia verum scientificum, quod Ecclesiae, valuit supra potentiam doctrinae falsi ex malo: & etiam hauriendo hausit nobis, significat quod ex Verbo instrueret: & potavit gregem, significat illos qui ab Ecclesia ibi: & dixit ad filias suas, significat cogitationem de sanctis Ecclesiae: & ubi ille, quare hoc reliquistis virum, significat quomodo absque illo vero conjungi possent bono Ecclesiae: vocate illum, significat quod jungendum: & edat panem, significat confirmationem in bono.

6771. Et audivit Pharaon verbum hoc, & quaesivit occidere Moscheh, quod significet quod scientificum falsum eo appercepto destruere vellet verum quod Legis a Divino, constat ex significatione audire, quod sit appercipere, de qua n: 5017; ex representatione Pharaonis, quod sit scientificum quod contra vera Ecclesiae, ita falsum, de qua n: 6651. 6679. 6683; ex significatione occidere, quod sit destruere, de qua n: 6767, ita quaesire occidere, est velle destruere; & ex representatione Moschis, quod sit Lex Divina, & Verum Divinum, de qua n: 6752; ita verum quod Legis Divinae: dicitur Verum quod Legis Divinae, non Lex Divina, quia adhuc agitur de progressu Legis Divinae in Humano Domini: ex his constat, quod per audivit Pharaon verbum hoc, & quaesivit occidere Moschen, significetur quod scientificum falsum eo appercepto destruere vellet verum, quod Legis Divinae.

6772. Et fugit Moschen a coram Pharaone, quod significet quod separaretur a falsis, constat ex significatione fugere, quod sit separari; ex representatione Moschis, quod sit verum quod Legis a Divino, de qua mox supra n: 6771. Hic nunc inchoat quintus status progressionis Legis Divinae in Humano Domini, ac in sensu respectivo progressionis Veri Divini apud hominem qui regeneratur, qui est separationis a falsis, & adjunctionis cum veris simplicis boni; sequitur dein sextus status, qui est adjunctionis cum bono.

6773. Et habitavit in terra Midian, quod significet vitam inter illos qui in simplici bono, constat ex significatione habitare, quod sit vita, de qua n: 1293. 3384. 3613. 4451. 6051; & ex significatione Midianis, quod sint qui

qui in veris simplicis boni, de qua n: 3242. 4756. 4788; terra dicitur, quia significatur Ecclesia, ubi illi; quod terra sit Ecclesia, videatur n: 6765, med:

6774. Et habitavit juxta puteum, quod significet studium ibi in Verbo, constat ex significatione habitare, quod sit vita, de qua mox supra n: 6774, hic studium vitæ; & ex significatione putei, quod sit Verbum, de qua n: 2702. 3424: Verbum vocatur quandoque puteus, quandoque fons, cum vocatur puteus significatur Verbum quoad sensum literalem, & cum fons, significatur Verbum quoad sensum internum, n: 3765; hic habitare dicitur juxta puteum, quia significatur Verbum quoad sensum literalem, nam ille sensus est primus illis qui regenerantur, & ad Verum Divinum progrediuntur, de quibus in sensu interno hic agitur; qui etiam in veris simplicis boni sunt, qui hic per Midianem intelliguntur, nec alium sensum quam literalem curant.

6775. Et sacerdoti Midianis septem filia, quod significet sancta Ecclesiae illius, constat ex significatione filiarum sacerdotis, quod sint illa quæ sunt Ecclesiae, quod filia sit Ecclesia, videatur n: 2362. 3963. 6729, & quod sacerdos sit bonum amoris, n: 1728. 3670. 6148; ita per sacerdotis filias significatur Ecclesia quoad bonum; ex significatione Midianis, quod sint qui in veris simplicis boni, de qua mox supra n: 6773; & ex significatione septem, quod sint sanctum, de qua n: 395. 433. 716. 881. 5265. 5268; ita per quod Sacerdoti Midianis septem filia, significantur sancta Ecclesiae illorum qui in veris simplicis boni. In simplici bono dicuntur esse, qui in Ecclesiae externis sunt, ac simpliciter credunt Verbo quoad sensum ejus literalem, quisque secundum suum captum, & secundum illa quæ credunt etiam vivunt, ita in bono secundum quale ejus ex veris; Internum Ecclesiae influit apud illos per bonum, sed quia non in veris interioribus sunt, bonum quod influit sit commune, ita obscurum, nam Lux spiritualis non ibi influere potest in singularia, & sic res distincte illustrare; qui tales in altera vita donantur coelo secundum quale boni ex veris: tales sunt qui hic per Midianem intelliguntur; in proprio autem sensu sunt illi, qui extra Ecclesiam sunt, & in bono secundum religiosum suum vivunt.

6776. Et venerunt & hauserunt, quod significet quod instruerentur in veris ex Verbo, constat ex significatione haurire, quod sit instrui in veris fidei, & illustrari, de qua n: 3058. 3071; quod ex Verbo, significatur per puteum, ex quo hauserunt; quod puteus sit Verbum, videatur supra n: 6774.

6777. Et impleverunt canaliculos, quod significet quod inde ditarent doctrinam charitatis, constat ex significatione ex puteo implere, quod sit inde seu ex Verbo ditare; & ex significatione canaliculi, quod sit doctrina charitatis: quod canaliculus seu aqualis sit doctrina charitatis, inde est, quia est canalis ligneus, in quem hauritur aqua ex puteo ad potandum greges; ligneum enim in sensu interno significat bonum charitatis, n: 3720; haurire significat instrui, n: 3058. 3071; aqua, quæ hauritur, significat verum fidei, n: 2702. 3058. 4976. 5668; puteus ex quo hauritur, significat Verbum, n: 2702.

3424. 6774, & potare greges significat instruere in bono, ex Verbo, n: 3772: ex his constare potest, quod canaliculus sit doctrina charitatis.

6778. Ad potandum gregem patris sui, quod significet ut inde instruerentur in bono, constat ex significatione potare, quod sit instruere, de qua n: 3772; ex significatione gregis, quod sint qui discunt & ducuntur ad bonum charitatis, de qua n: 343. 3772. 5913. 6048; & ex representatione Reulis, qui hic est pater, & qui erat sacerdos, quod sit bonum illius Ecclesiæ, ubi illi qui in vero simplicis boni, de quibus supra n: 6773. 6775.

6779. Et venerunt pastores, & depulerunt quod significet docentes, qui in malis, quod se opponerent, constat ex significatione pastorum, quod sint qui docent & ducunt ad bonum charitatis, de qua n: 343. 3795. 6044, hic qui docent, sed quia in malis sunt, non ducunt ad bonum charitatis, de qua sequitur; ex significatione depellere, quod sit se opponere; & ex significatione filiarum, quæ sunt quas depulerunt, quod sint quæ Ecclesiæ, de qua supra n: 6775. Per pastores hic quidem significantur qui docent, sed qui non ducunt ad bonum charitatis, quia in malis sunt; nam qui in malis sunt, nusquam agnoscunt quod charitas & ejus opera ad salutem faciant, non enim agnoscere possunt quæ contra vitam eorum sunt, nam hoc foret contra semet, & quia in malis sunt, ne quidem sciunt quid charitas, ita nec quid charitatis opera; fidem docent, per illam justificant, & per illam pollicentur coelum; hi sunt qui se opponunt doctrinæ charitatis quæ ex Verbo, proinde illis qui in vero simplicis boni, qui significantur per filias sacerdotis Midianis, quas e puteo postquam hauserunt & impleverunt canaliculos ad potandum gregem, pastores depulerunt.

6780. Et surrexit Moscheh, & adjuvit illas, quod significet opem a veris quæ Legis a Divino, constat ex representatione Moschis, quod sit verum quod Legis a Divino, de qua supra n: 6771; & a significatione adjuvare, quod sit opem ferre.

6781. Et potavit gregem earum, quod significet quod instruerentur inde qui in bono, constat ex significatione potare, seu bibere facere, quod sit instruere, de qua n: 3069. 3092. 3772; & ex significatione gregis, quod sint qui discunt, & ducuntur ad bonum charitatis, de qua n: 343. 3772. 5913. 6048, ita qui in bono sunt.

6782. Et venerunt ad Reulem patrem suum, quod significet conjunctionem cum ipso Ecclesiæ illius bono, constat ex significatione venire ad aliquem, quod sit conjungi; & ex representatione Reulis, qui quia sacerdos quod sit bonum; quod sacerdos sit bonum amoris, videatur n: 1728. 3670. 6148: conjunctio, quæ hic significatur, est verorum Ecclesiæ cum ejus bono.

6783. Et dixit, quapropter festinastis venire hodie, quod significet perceptionem quod nunc certa conjunctio, constat ex significatione dixit in historicis Verbi, quod sit perceptio, de qua sæpius; & ex significatione festinare venire, quod sit certa conjunctio, quod festinare sit certum, videatur n: 5284; & quod venire sit conjunctio, mox supra n: 6782; hic non intelligitur certa conjunctio, per quod filiæ festinaverint venire ad patrem suum, sed

per verum quod Legis a Divino, quod per Mosen representatur; hoc est quod perceptum.

6784. Et dicebant, vir Ægyptius liberavit nos e manu pastorum, quod significet quia verum scientificum quod Ecclesiae adjunctum, valuit supra potentiam doctrinae falsi ex malo, constat ex significatione viri Ægyptii, quod sit verum scientificum; per virum enim significatur verum, n: 3134, & per Ægyptium scientificum, n: 1164. 1165. 1186. 1462. 4749. 4964. 4966. 6004. 4967. 5700. 6692; quod Moscheh hic appelletur vir Ægyptius, est quia per Moschen hic representatur verum, quale est illis qui in vero simplicis boni, quod per filias sacerdotis Midianis significatur, illi in tali vero sunt, externae enim Ecclesiae homines sunt, n: 6775, ideo etiam dicitur verum scientificum quod Ecclesiae adjunctum; & ex significatione liberare e manu pastorum, quod sit quod voluerit supra potentiam falsi ex malo, liberare enim est valere, nam qui liberat e manu aliorum, is valet prae illis, manus est potentia, n: 878. 3387. 4931 ad 4937. 5327. 5328. 5544, & pastores sunt docentes, hic docentes falsum ex malo, n: 6779, & quia sunt docentes, etiam sunt doctrina talis. Quod verum scientificum valeat supra potentiam doctrinae falsi ex malo, est quia Divinum est in omni vero ex bono, at in falso ex malo est contrarium, & quod contrarium est Divino, prorsus nihil valet; idcirco in altera vita mille qui in falso sunt ex malo, prorsus nihil valent contra unum qui in vero ex bono, ad praesentiam unius hujus fugiunt mille, & nisi fugiant, torquentur & cruciantur. Falsum ex malo dicitur, quia id falsum est vere falsum; at falsum non ex malo, sed ex ignorantia veri, non tale est; malum est, quod est oppositum coelo, non autem falsum ex ignorantia; imo si in ignorantia est aliquid innocentiae, tunc falsum illud acceptatur a Domino sicut verum, nam qui in tale, verum recipiunt.

6785. Et etiam hausit nobis, quod significet quod ex Verbo instrueret, constat ex significatione haurire, quod sit instruere in veris fidei & illustrari, de qua n: 3058. 3071; quod ex Verbo, significatur per puteum e quo hauserunt; quod puteus sit Verbum, videatur n: 6774.

6786. Et potavit gregem, quod significet illos qui ab Ecclesia ibi, constat ex significatione gregis, quod sint qui in bono, quique se instrui patiuntur, de qua n: 343. 3772. 5913. 6048, hic illi qui ab Ecclesia ibi, qui quod sint qui in vero simplicis boni, & significantur per Midianem, supra ostensum est. Grex significat & bonum & Ecclesiam, hoc est, illos qui in bono sunt & ab Ecclesia, nam ea ita conjuncta sunt, ut unum ab altero separari nequeat, qui enim in bono fidei est is est Ecclesia, & qui Ecclesia est is in bono fidei est.

6787. Vers: 20. 21. 22. Et dixit ad filias suas, & ubi ille, quare hoc reliquistis virum, vocate illum, & edat panem. Et voluit Moscheh habitare cum viro, & dedit Zipporam filiam suam Moschei. Et peperit filium, & vocavit nomen ejus Gersedom, quia dixit, peregrinus sum in terra aliena. Et dixit ad filias suas, significat cogitationem de sanctis Ecclesiae: & ubi ille, quare hoc
reli-

reliquistis virum, significat quomodo absque illo vero conjungi possent bono Ecclesiae: vocate illum, significat quod conjungendum: & edat panem, significat confirmationem in bono: & voluit Moscheh habitare cum viro, significat quod concordarent: & dedit Zipporam filiam suam Moschi, significat quod adjunxerit ei bonum suae Ecclesiae: & peperit filium, significat vera inde: & vocavit nomen ejus Gerschom, significat quale illorum: quia dixit, peregrinus sum in terra aliena, significat se instructum in veris in Ecclesia non sua.

6788. Et dixit ad filias suas, quod significet cogitationem de sanctis Ecclesiae, constat ex significatione dicere, quod sit cogitatio, de qua n. 3395; & ex significatione filiarum, quod sint sancta Ecclesiae, de qua supra n. 6775: sancta, quae hic significantur per filias, sunt vera; haec in Verbo vocantur sancta: ex causa, quia vera quae apud hominem sunt fidei, sunt ex bono; & quia quod procedit ex Divino Humano Domini est Divinum Verum ex Divino bono; inde est quod Sanctus spiritus, sit sanctum quod procedit ex Domino: nam non ipse spiritus procedit, sed sanctum quod spiritus loquitur; quod quisque intelligere potest qui expendit: quod Sanctus Spiritus, qui vocatur etiam Paracletus, sit Divinum Verum praecedens ex Divino Humano Domini, & quod Sanctum dicatur de Divino Vero, constat ex Domini verbis apud Johannem, "Ego rogabo Patrem, ut alium Paracletum det vobis, ut maneat vobiscum in aeternum, Spiritum veritatis, quem mundus non potest accipere, quoniam non videt illum, neque cognoscit illum: Paracletus, Spiritus Sanctus, quem mittet Pater in nomine meo, ille vos docebit omnia, & commonificet vos de omnibus quae dixi vobis," XIV: 16. 17. 26: apud Eundem, "Quando venerit Paracletus, quem Ego missurus sum vobis a Patre, Spiritus veritatis, qui ex Patre exit, ille testabitur de Me," XVI: 26: & apud Eundem, "Quando venerit ille Spiritus veritatis, ducet vos in omnem veritatem: non loquetur a seipso, sed quaecunque audiverit, loquatur; ille Me glorificabit, quia ex Meo accipiet & annuntiabit vobis: omnia quaecunque Pater habet, Mea sunt, propter hoc dixi, quod de Meo accepturus sit, & annuntiaturus vobis," XVI: 13. 14. 15; si haec loca conferantur, cum aliis pluribus, intelligi potest, quod Sanctus Spiritus sit sanctum quod procedit a Divino Humano Domini, dicit enim Dominus, Quem Pater missurus in Nomine Meo, tum quem Ego missurus sum vobis a Patre; aut &, Ille ex Meo accipiet & annuntiabit vobis, omnia quaecunque Pater habet, Mea sunt, propter hoc dixi, quod de Meo accepturus sit, & annuntiaturus vobis; patet quoque, quod Sanctum praedicetur de Vero, nam Paracletus vocatur Spiritus veritatis.

6789. Et ubi ille, quare hoc reliquistis virum, quod significet quomodo absque illo vero conjungi possent bono Ecclesiae, constat ex significatione viri Aegyptii, qui hic est vir quem reliquerunt, quod sit verum scientificum, de qua supra n. 6784; & ex significatione quare hoc reliquistis virum, quod sit quomodo absque illo vero conjungi possent bono, nam relinquere virum hic test non posse conjungi. Hoc quomodo se habet, dicendum, Verum

scientificum, quod hic per Moschen representatur, est verum Ecclesie externae; hoc Verum existit a Vero quod Legis a Divino, quod quoque est Moscheh, n: 6771. 6786, & verum quod Legis ex Divino est verum Ecclesie internae, verum externum nisi sit ex vero interno, non coniungi potest bono; sit illustrationi Verbum, nisi internum Verbi influat apud illos qui legunt Verbum & manent in sensu literalis, non sit conjunctio Veri ex Verbo cum Bono, & tunc internum Verbi influit, & coniungitur cum bono, cum homo Verbum sanctum habet, & tunc sanctum habet cum est in bono; sit illustrationi etiam Sancta Coena, vix aliqui sciunt quod panis ibi significet amorem Domini erga universum Genus humanum, & reciprocum hominis; & quod Vinum significet charitatem; sed usque qui sancte recipiunt illa, illis est conjunctio cum coelo & cum Domino per illa, & influunt bona amoris & charitatis per angelos, qui tunc non cogitant de pane & vino, sed de amore & charitate, n: 3464. 3735. 5915; inde patet, quod verum externum coniungatur cum vero interno, cum homo in bono est, illo nesciente.

6790. Vocare illum, quod significet quod coniungendum, constat ex significatione vocare, quod sit coniungi, de qua n: 6047.

6791. Et edat panem, quod significet confirmationem in bono, constat ex significatione panis, quod sit bonum amoris, de qua n: 2165. 2177. 3478. 3435. 3813. 4211. 4217. 4735; quod edere panem sit confirmatio in bono, est quia per edere hic intelligitur commessatio, quae in Verbo vocatur convivium; commessiones seu convivia fiebant apud antiquos intra Ecclesiam, causa conjunctionis, & confirmationis in bono, videatur n: 3596. 3832. 5161.

6792. Et voluit Moscheh habitare cum viro, quod significet quod concordarent, constat ex representatione Moschis, quod hic sit verum scientificum, de qua supra n: 6784; ex significatione habitare, quod sit vivere, de qua n: 1293. 3384. 3613, & habitare cum aliquo, quod sit vivere simul, n: 4451, proinde concordare; & ex significatione viri, quod sit verum boni illius Ecclesiae, quod vir sit verum, videatur n: 3134.

6793. Et dedit Zipporam filiam suam Moschi, quod significet quod adjunxerit ei bonum suae Ecclesiae, constat ex significatione dare, nempe in uxorem, quod sit adungere; ex significatione filiae, quod sit bonum, de qua n: 489. 490. 491; sit adungere; & quoque Ecclesia, n: 2368. 3963. 6729; Zippora significat quale boni illius Ecclesiae; & ex representatione Moschis, quod sit verum scientificum, de qua n: 6784.

6794. Et peperit filium, quod significet vera inde, constat ex significatione parere, quod praedicetur de illis quae Ecclesiae, quae sunt fides & charitas; hi partus existunt ex conjugio caelesti, quod est boni & veri, quod conjugium representatur per conjugia in terra; & ex significatione filii, quod sit verum, de qua n: 489. 491. 533. 2623. 3373.

6795. Et vocavit nomen eius Gerschom, quod significet quale illorum, nempe verorum, constat ex significatione nominis, & vocare nomen, quod sit quale, de qua n: 144. 145. 1754. 2009. 2724. 3006. 3421. 6674; Gerschom involvit

involyit quale illorum verorum, quod nempe sint in quibus instructus in Ecclesia non sua, ut nunc sequitur.

6796. Quia dixit, peregrinus sum in terra aliena, quod significet se instructum in veris in Ecclesia non sua, constat ex significatione peregrinus esse, quod sit qui instruitur in illis, quæ sunt Ecclesiæ; & ex significatione terræ, quod sit Ecclesia, de qua n: 662. 1067. 1262. 1733. 1850. 2117. 2118 f. 2928. 3355. 4447. 4535. 5577: inde terra aliena est Ecclesia non sua.

6797. Vers 123. 24. 25. *Et factum in diebus multis his & moriebatur rex Ægypti, & suspirabant filii Israelis e servitio, & clamabant; & ascendit clamor illorum ad Deum e servitio. Et audivit Deus gemitum illorum, & recordatus est Deus fœderis sui cum Abrahamo, cum Jischako, & cum Jacobo. Et vidit Deus filios Israelis, & cognovit Deus.* Et factum in diebus multis his, significat post status mutationes plures: & moriebatur rex Ægypti, significat finem falsi prioris: & suspirabant filii Israelis e servitio, significat dolorem ob conatum subjugationis veri Ecclesiæ: & clamabant, significat implorationem: & ascendit clamor illorum ad Deum e servitio, significat quod auditi: & audivit Deus gemitum illorum, significat opem: & recordatus est Deus fœderis sui cum Abrahamo, cum Jischako, & cum Jacobo, significat ob conjunctionem cum Ecclesia per Divinum Humanum Domini: & vidit Deus filios Israelis, significat quod Ecclesiam fide donavit: & cognovit illos, significat quod charitate.

6798. Et factum in diebus multis his, quod significet post status mutationes plures, constat ex significatione dierum, quod sint status, de qua n: 23. 487. 488. 493. 893. 2788. 3462. 3785. 4850; ita, factum in diebus multis, est post plures status, seu post plures status mutationes.

6799. Et moriebatur rex Ægypti, quod significet finem falsi prioris, constat ex significatione mori, quod sit desinere esse, de qua n: 494. 6587. 6593, ita finis; & ex representatione Pharaonis seu regis Ægypti, quod sit scientificum falsum, de qua n: 6651. 6679. 6683. 6692.

6800. Et suspirabant filii Israelis e servitio, quod significet dolorem ob conatum subjugationis veri Ecclesiæ, constat ex significatione suspirare, quod sit dolor; ex representatione filiorum Israelis, quod sint vera Ecclesiæ, de qua n: 5414. 5879. 5951; & ex significatione servitii, quod sit conatus subjugationis, de qua n: 6666. 6670. 6671.

6801. Et clamabant, quod significet implorationem, constat absque explicatione.

6802. Et ascendit clamor illorum ad Deum e servitio, quod significet quod auditi, constare etiam potest absque explicatione, nam sequitur, quod audivit Deus gemitum illorum, & recordatus est fœderis sui cum Abrahamo, cum Jischako, & cum Jacobo.

6803. Et audivit Deus gemitum eorum, quod significet opem constat ex significatione audire, quod sit obedire, de qua n: 2542. 3869. 4652 ad 4660. 5017; at cum dicitur de Domino, est providere & opem ferre, nam quem

audit

audit Dominus, ei opem fert; & ex significatione gemitus, quod sit dolor ob conatum subjugationis a falsis.

6804. Et recordatus est Deus foederis sui cum Abrahamo, cum Jischako, & cum Jacobo, quod significet ob conjunctionem cum Ecclesia per Divinum Humanum Domini, constat ex significatione foederis, quod sit conjunctio, de qua sequitur; & ex representatione Abrahami, Jischaki, & Jacobi, cum quibus foedus, quod sit Divinum Humanum Domini; quod Abrahamus representet Dominum quoad Ipsum Divinum, Jischakus quoad Divinum Rationale, & Jacobus quoad Divinum Naturale, videatur n. 1893. 2011. 2066. 2072. 2083. 2630. 3194. 3210. 3245. 3251. 3305. 3439. 3576. 3599. 3704. 4180. 4286. 4538. 4570. 4615. 6098. 6185. 6276. 6424. quod ubi nominantur Abraham, Jischak, & Jacob in Verbo, in sensu spirituali non intelligantur illi, constare potest ex eo, quod nomina nusquam penetrent in caelum, sed modo quid per illos qui nominantur, significetur; ita ipsae res, rerum quale, & rerum status, quae nempe sunt Ecclesiae, & quae sunt Regni Domini, & quae sunt Ipsius Domini; & praeterea Angeli in caelo nusquam determinant suas cogitationes ad singulares personas, hoc foret finire cogitationes, & abstrahere a perceptione rerum universali, ex qua loquela angelica, inde est, quod quae loquuntur Angeli in caelo, sint ineffabilia, & longe supra cogitationem humanam, quae non extenditur ad universalia, sed contrahitur ad particularia; cum itaque legitur, quod multi ab Oriente & Occidente venient, & decumbent cum Abrahamo, & Jischako & Jacobo, in Regno caelorum, Matth. viii: 11, percipiunt Angeli Domini praesentiam & appropriationem veri & boni, quae a Divino Humano Ipsius procedunt: tum cum legitur, "Quod Lazarus sublatu sit in sinum Abrahami," Luc. xvi: 22, Angeli percipiunt, quod sublatu sit in caelum ubi Dominus est praesens; inde quoque constare potest, quod per foedus cum Abrahamo, Jischako & Jacobo, in sensu interno intelligatur conjunctio per Divinum Humanum Domini. Quod Divinum Humanum sit foedus, hoc est, ipsa Conjunctio, constare potest a pluribus locis in Verbo, ut apud Esaia, "*Dabo Te in foedus populo, in lucem gentium,*" xlii: 6. Apud Eundem, "*Dedi Te in foedus populi ad restituendum terram, ad dividendum haereditates devastatas,*" xlix: 8. Apud Eundem, "*Inclinate aurem vestram, & ite ad Me, audite & vivat anima vestra, ita pangam vobis foedus aeternitatis, Misericordias Davidis firmas; en testem populis dedit Ipsum Principem & Legislatorem gentibus,*" lv: 3. 4. Apud Malachiam, "Subito venit ad Templum suum Dominus, Quem vos quaeritis, & Angelus foederis, Quem vos desideratis, ecce venit," iii: 1. In Libro ii Samuelis, "*Foedus aeternitatis posuit Mibi,*" disponendum in omnes & servandum, xxiii: 5; in his locis agitur manifeste de Domino, & de conjunctione generis humani cum Ipso Divino Domini per Divinum Humanum Ipsius; quod Dominus quoad Divinum Humanum sit Mediator, & quod nullus ad Ipsum Divinum, quod in Domino & Pater vocatur, venire queat quam per Filium, hoc est, per Divinum Humanum, notum est in Ecclesia;

Ecclesia; ita est Dominus quoad Divinum Humanum Conjunctio: quis potest comprehendere Ipsum Divinum aliqua cogitatione, & si non cogitatione, quis potest Ipsi conjungi amore; sed Divinum Humanum quisque potest comprehendere cogitatione, & conjungi Ipsi amore. Quod fœdus sit conjunctio, constare potest ex fœderibus inter Regna, quod per illa conjungantur; & quod sint constipulationes ab utraque parte, quæ custodiendæ, ut conjunctio facta teneatur; constipulationes illæ seu pacta etiam vocantur fœdus. Constipulationes seu pacta, quæ in Verbo fœdus vocantur, sunt a parte hominis, in stricto sensu decem præcepta seu decalogus; in latiori sensu sunt omnia statuta, mandata, leges, testimonia, præcepta, quæ Dominus e monte Sinai per Moſen injunxit, & in adhuc latiori sensu Libri Moſis, quæ ibi continentur erant a parte filiorum Israelis observanda; a parte Domini est Misericordia & Electio: *quod decem Præcepta seu decalogus sint fœdus*, constat ab his locis; apud Moſen, “Jehovah indicavit vobis *fœdus suum*, quod præcepit vobis ad faciendum, *decem Verba*, quæ scripsit super duas tabulas lapideum.” IV: 13. 23; & quia duæ tabulæ lapideæ, quibus inscripta fuerunt decem præcepta, reposita sunt in arca, Exod: XXV: 16. 21. 22. Cap: XXXI: 18. Cap: XXXII: 15. 16. 19. Cap: XL: 20; idcirco arca vocabatur *arca fœderis*, Deut: XXXI: 9. 24. 25. 26. Jos: III: 3. 6. 14. Cap: IV: 7. Judic: XX: 27. 2 Sam: XV: 24. 1 Reg: VIII: 21, hic Salomo ita loquitur, “*Posui ibi locum arce, ubi fœdus Jehovæ*, quod pepigit cum patribus nostris:” & apud Johannem, “Apertum est Templum Dei in cœlo, & *visa est arca fœderis Ipsi in Templo Ipsi*,” Apoc: XI: 19. *Quod fœdus appellantur omnia judicia & statuta, quæ Dominus per Moſen mandavit populo Israelitico; & quoque ipsi Libri Moſis*; apud Moſen, “Super ore verborum horum *pepigi vobiscum fœdus*, & cum Israele,” Exod: XXIV: 27, quæ ibi vocantur fœdus, erant plura de sacrificiis, festis, azymis. Apud Eundem, “Moſes sumſit *Librum fœderis*, & legit in auribus populi, qui dixerunt, omne quod loquutus est Jehovah, faciemus & audiemus,” Deut: XXIV: 78. In Libro II Regum, “Joschia Rex Jehudæ in domo Jehovæ coram omnibus legit verba *Libri fœderis inventi in domo Jehovæ*: & *pepigit fœdus coram Jehovah*, ad stabilendum verba fœderis scripta in Libro illo; & stetit omnis populus in *federe*. Præcepit Rex omni populo, ut facerent Pascha Jehovæ Deo, juxta scriptum in *Libro fœderis*,” XXIII: 2. 3. 21. Apud Davidem, “Si custodiverint filii tui *fœdus meum* & testimonium meum, quod docui illos, etiam filii eorum usque in æternum sedebunt super throno tibi,” Psalm: CXXXII: 12. *Quod fœdus sit conjunctio per amorem & fidem*, apud Jeremiam, “Ecce dies venientes, dictum Jehovæ, quibus *pangam* cum domo Israelis, & cum domo Jehudæ, *fœdus novum*, non sicut *fœdus quod pepigi* cum patribus eorum, quia illi irritum fecerunt *fœdus meus*; sed *hoc fœdus quod pangam* cum domo Israelis post dies hos, dabo Legem meam in medio eorum, & super cor illorum scribam illam, & ero illis in Deum, & illi erunt Mihi in populum,” XXXI: 31. 32. 33; dare Legem in medio eorum, & super cor eorum scribere illam, est donare fide & charitate; per fidem & charitatem fit conjunctio, quæ descri-

describitur per quod ero illis in Deum, & illi erunt Mihi in populum. Apud Eundem, "*Pangam illis fœdus sæculi*, quod non amplius averſurus Me poſt illos, & benefaciam illis; *timorem autem meum dabo in cor eorum, ut non recedant a Me*," xxxii : 4 ; conjunctio per amorem, quæ fœdus, ſignificatur per timorem meum dabo in cor eorum, ut non recedant a Me. Apud Ezechielem, "*Pangam illis fœdus pacis, fœdus æternitatis erat cum illis, & dabo eos, & multiplicabo eos, & ponam ſanctuarium in medio eorum, & erit habitaculum Meum apud illos, & ero illis in Deum, & erunt Mihi in populum*," xxxvii : 26. 27 ; ibi conjunctio per amorem & fidem, quæ ſunt fœdus, deſcribitur per ſanctuarium in medio eorum, & per habitaculum apud illos, & quod ero illis in Deum, & erunt Mihi in populum. Apud Eundem, "*Cum præterivi præter te, & vidi te, quod ecce tempus tuum, tempus amorum, & inii fœdus tecum, ut eſſes Mihi*," xvi : 8, ibi de Hieroſolyma, per quam ſignificatur Eccleſia Antiqua ; quod inire fœdus ut eſſes Mihi, ſit conjugium ſeu ſpiritualis conjunctio, patet. Quia fœdus ſignificat conjunctionem, etiam uxor vocatur *uxor fœderis*, Malach : ii : 14 ; & conjunctio inter fratres vocatur *fœdus fratrum*, Amos i : 9. Per fœdus etiam conjunctio ſignificatur apud Davidem, "*Pepigi fœdus Electo meo*, juravi Davidi ſervo meo," Pſalm : lxxxix : 4. Quod *Patrum fœderis a parte Domini ſit Miſericordia & Electio*, conſtat apud Davidem, "*Omnes viæ Jehovæ Miſericordia & Veritas cuſtodientibus fœdus Ipſius, & Teſtimonia Ipſius*," Pſalm : xxv : 10. Apud Eſaiam, "*Montes recedent, & colles dimovebuntur, & Miſericordia mea non recedet, & fœdus pacis meæ non dimovebitur, dixit Miſerator tuus Jehovæ*," liv : 10. Apud Moſen, "*Jehovah Deus tuus, Ipſe Deus, Deus fidelis, cuſtodiens fœdus & Miſericordiam amantibus Ipſum, & cuſtodientibus præcepta Ipſius, milleſimæ generationi*," Deut : vii : 9. 12. Apud Eundem, "*Si cuſtodiveritis fœdus meum, eritis Mihi in peculium ex omnibus populis*," Exod : xix : 5. Apud Eundem, "*Reſpiciam ad vos, & fructificabo vos, & multiplicabo vos, & confirmabo fœdus meum vobiſcum*," Lev : xxvi : 9 ; reſpicere ad illos, eſt Miſericordiæ, fructificare & multiplicare illos, eſt donare charitate & fide, qui illis donantur, vocantur Electi, ita ſunt hæc Electionis, tum quoque quod erunt in peculium. *Signa fœderis etiam in Eccleſia Repræſentativa fuerunt*, & fuerunt illa ex quibus recordarentur conjunctionis ; *Circumciſio erat tale ſignum*, Gen : xvii : 11, Circumciſio enim ſignificabat purificationem ab amoribus ſpurcis, quibus remotis inſinuatur amor cœleſtis, per quem conjunctio : *Sabbatum etiam vocatur fœdus æternum*, Exod : xxxi : 16 : etiam *Panes propoſitionis dicuntur quod eſſent filiis Iſraelis fœdere æterno*," Levit : xxiv : 10 : imprimis *Sanguis*, ut conſtat apud Moſen, "*Moſes ſumſit Librum fœderis, & legit in auribus populi, qui dixerunt, omne quod loquutus eſt Jehovah, faciemus & audiemus ; tunc ſumſit Moſes Sanguinem Sacrificii pacifici, & ſparſit ſuper populum, & dixit, ecce Sanguis fœderis quod pepigit Jehovah vobiſcum ſuper omnibus verbis his*," Exod : xxiv : 7. 8. Apud Sachariam, "*Per ſanguinem fœderis tui emittam vinctos e fovea, in qua non aqua*," ix : 11 ; Sanguis erat fœdus ſeu ſignum fœderis, quia

quia significabat conjunctionem per amorem spiritualement, hoc est, per charitatem erga proximum: idcirco cum Dominus instituit Sanctam Cœnam, Sanguinem suum vocabat sanguinem novi foederis, Matth: xxvi: 28. Ex his nunc constare potest, quid per foedus in sensu interno in Verbo intelligitur.

6805. Et vidit Deus filios Israelis, quod significet quod Ecclesiam fide donavit, constat ex significatione videre, quod sit fidem habere, de qua n: 897. 2325. 2807. 3863. 3869. 4403 ad 4421. 5400, inde vidit Deus est fide donare, nam fides est a Deo; & ex significatione filiorum Israelis, quod sint Ecclesia, de qua n: 6637.

6806. Et cognovit illos, quod significet quod charitate, nempe donavit, constat ex significatione cognoscere, cum prædicatur de Deo, hoc est, de Domino, quod sit donare charitate; charitas enim est, quæ conjungit Dominum cum homine, & facit ut Dominus præsens sit apud illum, consequenter ut cognoscat illum; Dominus quidem omnes in universo cognoscit, sed non sicut pater filios, quam illos qui in bono amoris & charitatis sunt; idcirco Dominus dicit de illis qui in bono sunt, quas oves suas vocat, "Ego sum Pastor bonus, & cognosco meos, & cognoscor a meis: oves meæ vocem meam audiunt, & Ego cognosco eas, & sequuntur Me," Joh: x: 14. 27. At de illis qui in malo sunt, dicit Dominus, quod illos non cognoscat; apud Matthæum, "Multi dicent Mihi in illa die, Domine, Domine, nonne per Nomen tuum prophetavimus, & per Nomen tuum dæmonia ejecimus, & in Nomine tuo virtutes multas fecimus; sed tunc confitebor illis, non cognosco vos, discedite a Me operarii iniquitatis," vii: 22. 23. Apud Eundem, "Tandem venerunt etiam reliquæ virgines, dicentes, Domine, Domine, aperi nobis; Ille vero respondens dixit, amen dico vobis, non cognosco vos," xxv: 11. 12. Apud Lucam, "Ex quo surrexit Paterfamilias, & occlusit januam, tunc incipietis foris stare, & pulsare januam, dicentes, Domine, Domine, aperi nobis, sed respondens dicet vobis, non novi vos unde sitis: tunc incipietis dicere, edimus coram Te, & bibimus, & in plateis nostris docuisti; sed dicet, dico vobis, non novi vos unde sitis, discedite a Me omnes operarii iniquitatis," xiii: 25. 26. 27; inde patet, quod cognosci, cum dicitur a Domino, quod sit in bono charitatis esse, hoc est, quod sit donari illo bono, quia omne bonum charitatis venit a Domino; & quod non cognosci, sit in malo esse; cognoscere involvit conjunctionem, & tantum cognosci dicitur homo a Domino, quantum Ipsi conjunctus est: qui non conjuncti sunt, hos Dominus etiam cognoscit, imo singularissima apud unumquemvis, Joh: ii: 24. 25, sed hi quia in malo sunt, in alia præsentia sunt, quæ quasi est absentia, tametsi Dominus non abest, sed homo est spiritus, qui in malo, est qui abest, hoc dicitur quod Dominus non cognoscat illos: imago hujus rei apparet apud Angelos & Spiritus, qui similes sunt quoad status vitæ, illi apparent prope sibi esse; & sic mutuo cognoscunt se; at qui dissimiles quoad status vitæ sunt, illi apparent sibi e longinquo esse, nec ita cognoscunt se: verbo, in altera vita, status similitudo facit, quod præsentis apparent & cog-

cognoscantur, & status dissimilitudo facit ut absentes appareant, & non cognoscantur.

De Spiritibus Planetæ Mercurii.

6807. **Q**UOD universum Cælum referat Hominem, qui Maximus Homo vocatus est, & quod omnia & singula apud hominem, tam ejus exteriora quam interiora, illi Homini seu Cælo corrépondeant, ad finem plurium Capitulorum ostensum est: sed ad Maximum illum Hominem constituendum, non sufficiunt qui ex hac Tellure in alteram vitam veniunt, sunt hi pauci respectivé, erunt ex pluribus aliis Telluribus: & providetur a Domino, quod, ut primum deest alicubi quale aut quantum corrépondentiæ, illico ex aliqua Tellure arcessantur, qui impleant, ut ratio constet, ac ita cælum consistat.

6808. Quid Spiritus e Planeta Mercurii referunt in Maximo Homine, mihi quoque e Cælo detectum est, quod nempe Memoriam, sed Memoriam rerum abstractarum a terrestribus & mere materialibus. Verum quia cum illis datum est loqui, & hoc per plures septimanas, & audire quales sunt, & explorare, quomodo cum illis, qui in tellure illa sunt, se habet, velim ipsas experientias adducere.

6809. Quondam venerunt ad me, & inquisiverunt illa quæ in memoria mea essent, (: hoc Spiritus solertissime possunt facere, cum enim ad hominem veniunt, in memoria ejus vident singula, quæ homo novit :) cum itaque Spiritus Mercurii inquisiverunt varia, & inter illa etiam urbes. & loca ubi fueram, animadverti, quod templa, palatia, domos, plateas, non vellent scire, sed modo illa quæ audiivi facta in locis illis, tum quæ essent regiminis ibi, quæ geniorum & morum illis qui ibi, & similia, talia enim cum locis cohærent in memoria apud hominem, quapropter cum loca excitantur, etiam, subeunt illa. Quod tales essent, miratus sum, quare interrogabam, cur præterirent magnifica locorum, & modo res & facta ibi inquirerent, dicebant quod illis nulla delectatio sit spectare materialia, corporea & terrestria, sed solum realia: inde primum potuit, quod illius Telluris Spiritus in Maximo Homine referrent Memoriam rerum abstractarum a materialibus & terrestribus.

6810. Dictum est mihi, quod talis eorum vita in Tellure sua sit, quod nempe nihil curent terrestria & corporea, sed gentium ibi statuta, leges, regimina, tum quoque quæ cæli sunt, quæ innumerabilia: & porro

porro dictum, quod homines illius Telluris plures loquantur cum Spiritibus, & quod inde illis cognitiones rerum spiritualium, & statuum vitæ post mortem, ac inde etiam contentus corporeorum & terrestrium, qui enim pro certo sciunt, & credunt vitam post mortem, cælestia illis curæ sunt, quia æterna & felicia, non autem mundana, modo quantum necessitates vitæ requirunt.

6811. Quam avidè inquirunt & hauriunt cognitiones rerum, quales sunt Memoria elevatæ supra sensualia corporis, constare mihi potuit ex eo, quod cum inspicerent in illa, quæ ego sciebam de cælestibus, percurrerent omnia, & continue dicerent, quod tale sit, quod tale sit, cum enim Spiritus ad hominem veniunt, intrant in omnem ejus memoriam, & excitant inde sibi convenientia, imo, quod sæpe animadverti, legunt, quæ ibi sunt, quasi e libro; Spiritus Mercurii hoc solertius & celerius faciebant, quia non morati sunt circa talia, quæ lenta sunt, & coarctant & consequenter retardant visum internum, ut sunt omnia terrestria & corporea, cum præ fine sunt, hoc est, cum unice amantur; sed intuiti sunt ipsas res; res enim quibus non adhærent terrestria, ferunt animum sursum, ita in latum campum, mere materialia autem ferunt animum deorsum, ita in angustum. Aviditas eorum acquirendi sibi cognitiones, ex his etiam patuit; quondam cum scriberem aliquid de venturis, & tunc erant e longinquo, unde non potuerunt inspicere illa e memoria mea; quia illa non legere vellem in præsentia illorum, valde indignati sunt, & volebant contra morem solitum inroebere in me, dicentes quod pessimus essem, & similia; utque iracundiam suam indicarent, dextræ parti Capitis mei usque ad aurem inducebant speciem contractionis cum dolore; sed talia nihil nocuerunt mihi; at quia malum fecerunt, elongabant se adhuc magis, at usque subsistebant, volentes scire quid de futuris scripseram; talis illis est cupido cognitionum.

6812. Spiritus Mercurii præ reliquis Spiritibus cognitiones rerum, tam quæ in hujus Solis mundo, quam quæ extra hunc in cælo astrifero sunt possident; & quæ semel sibi acquisiverunt, illa retinent, & quoque illorum reminiscuntur, quoties similia occurrunt: inde quoque manifeste constare potest, quod memoria spirituum multo perfectior sit memoria hominum, tum quod quæ spiritus audiunt, vident, & appercipiunt, retineant, & maxime talia, quibus delectantur, ut hi spiritus cognitionibus rerum; nam quæ delectationi sunt & amor, ea quasi sponte sua influunt; & remanent, cætera non intrant, sed modo superficiem tangunt, & præterlabuntur.

6813. Cum Spiritus Mercurii ad alias societates veniunt, ab illis explorant quæ sciunt, quibus exploratis discedunt; datur etiam talis communicatio inter spiritus, ut, cum in societate sunt, si accepti sunt & amati, communicentur omnia quæ norunt, & hoc non per aliquam loquelam, sed per influxum. Ex cognitionibus suis sunt spiritus Mercurii præ aliis fastuosi, quare illis dictum, quod licet innumera sciunt usque tamen infinita sint quæ non sciunt; & si cognitiones apud illos in æternum augerentur, quod ne quidem ad notitiam communium pervenire queant; quod illis fastus & elatio animi, dictum est, & quod hoc non deceat, sed responderunt, quod non fastus sit, sed modo gloriatio ex memoriæ suæ facultate; ita possunt nævos suos exsculpere.

6814. Loquelam vocum, quia illa materialis est, averfantur, quare cum illis non aliter quam per speciem cogitationis activæ loqui potui. Memoria illorum, quia est rerum, non imaginum pure materialium, propius subministrat cogitationi objecta sua; cogitatio enim, quæ supra imaginationem est, requirit pro objectis res e materialibus abstractas: sed tametsi ita est, usque tamen spiritus Mercurii parum facultate iudicii pollent; illis quæ iudicii sunt & conclusionum ex cognitionibus, non delectantur, sunt enim nudæ cognitiones illis delectationi.

6815. Insinuare datum illis, annon ex cognitionibus suis aliquem usum facere vellent, nam delectari cognitionibus non satis est, quia cognitiones spectant usus, & usus erunt fines; ex solis cognitionibus non illis est usus, sed aliis cum quibus cognitiones suas communicare velint, & quod nequaquam conveniat homini, qui sapiens vult esse, in solis cognitionibus subsistere, quia hæ sunt modo causæ instrumentales, inservituræ indagandis usibus, qui vitæ erunt: sed responderunt, quod delectentur cognitionibus, & quod cognitiones illis usus sint.

6816. Mercurii Spiritus differunt prorsus a spiritibus nostræ telluris, nam spiritus nostræ telluris res non ita curant, sed materialia, mundana, corporea & terrestria; quapropter Mercurii Spiritus cum nostræ telluris spiritibus non simul esse possunt, ideo ubicunque hos offendunt, aufugiunt; spbææ enim spirituales, quæ ex utrisque exhalantur, sunt pæne contrariæ: Spiritus Mercurii in ore ferunt, quod producta ex materialibus ament, & quod non spectare velint vaginam, sed res a vagina sua nudatas, ita interiora.

6817. Continuatio de Spiritibus Planetæ Mercurii, ad finem Capitis sequentis.

EXODI

CAPUT TERTIUM.

DOCTRINA CHARITATIS.

6818. **D**E Proximo ulterius dicendum, nam absque cognitione Proximi, non sciri potest quomodo Charitas exercenda est. In præmissis ad Caput præcedens, dictum est, quod unusquisque homo sit Proximus, sed unus non similiter ac alter; & quod is Proximus præ aliis sit, qui in bono est, ita quod bonum, quod apud hominem est, sit amandum; nam cum amatur bonum, amatur Dominus, Dominus enim est, a Quo Bonum, Qui in Bono, & Qui ipsum Bonum.

6819. Ast non modo homo in singulari est Proximus, sed etiam est homo in plurali; est namque Societas minor & major, est Patria, est Ecclesia, est Regnum Domini, & supra omnes est Dominus; hi sunt Proximus, quibus benefaciendum ex charitate. Sunt quoque hi gradus Proximi ascendentes; in priori enim gradu est Societas plurium, quam homo singularis; in priori gradu est Patria, quam societas; in adhuc priori gradu est Ecclesia; & in adhuc priori gradu est Regnum Domini; in supremo autem est Dominus: gradus hi ascendentes, sunt sicut gradus scalæ, in cuius vertice est Dominus.

6820. Societas est Proximus præ singulari homine, quia illa consistit ex pluribus; erga illam charitas similiter exercenda est, ac erga hominem in singulari, nempe secundum quale boni quod apud illam; ita prorsus aliter erga societatem proborum, quam erga societatem non proborum.

6821. Patria est Proximus præ societate, quia parentis instar est, ibi enim homo natus est, ipsum nutrit, & ab injuriis tutatur. Patriæ ex amore benefaciendum secundum necessitates ejus, quæ imprimis spectant ejus victum, ejus vitam civilem, & ejus vitam spiritualem. Qui amat Patriam, & ei ex benevelle benefacit, is in altera vita amat Regnum Domini, nam ibi est Regnum Domini ei Patria; & qui amat Regnum Domini, is amat Dominum, quia Dominus est omne in omnibus, sui Regni; nam quod proprie vocatur Regnum Domini, est bonum & verum, quod apud illos, qui ibi, a Domino.

6822. Ec-

6822. Ecclesia est Proximus præ patria, nam qui consulit Ecclesiæ, consulit animabus & vitæ æternæ hominum qui in patria: & consulitur Ecclesiæ, cum ducitur homo ad bonum, & qui hoc facit ex charitate, is amat Proximum, nam is cælum & felicitatem vitæ in æternum alteri optat & vult. Bonum potest alteri ab unoquoque in patria insinuari, non autem verum, nisi ab illis qui ministri docentes sunt; si alii, existunt hæreses, & Ecclesia turbatur & discerpitur. Charitas exerceatur, si per Verum, quod est Ecclesiæ, ducitur Proximus ad bonum; si in Ecclesia aliquid dicitur Verum quod a bono abducit, hoc non memorandum est, nam non est verum. Verum quisque sibi primum acquirit ex doctrina Ecclesiæ, & postea ex Verbo Domini, hoc verum fidei ejus erit.

6823. Regnum Domini est Proximus in superiori gradu quam Ecclesia, ubi quis natus est; nam Regnum Domini consistit ex omnibus qui in bono sunt, tam qui in terris, quam qui in cælis; ita est Regnum Domini Bonum cum omni ejus quali in complexu: hoc Bonum cum amatur, amantur singuli qui in bono. Ita totum, quod est omne Bonum in complexu, est Proximus in primo gradu, & est Maximus ille Homo, de quo ad finem plurimum Caputum actum est, qui Homo est Imago representativa Ipsius Domini: ille Homo, hoc est, Regnum Domini, amatur, cum ex affectione intima beneficit illis, qui sunt homo per illum Hominem a Domino, ita apud quos est Regnum Domini.

6824. Hi gradus sunt Proximi, & secundum hos gradus ascendet charitas; sed hi gradus sunt gradus in ordine successivo, in quo præfertur semper prior seu superior gradus posteriori seu inferiori, & quia Dominus est in supremo, & Ipse spectandus in singulis gradibus, ut finis ad Quem, ita est Ipse supra omnes, & supra omnia amandus.

C A P U T III.

1. **E**T Moscheh fuit pascens gregem Jethronis soceri sui Sacerdotis Midianis, & duxit gregem post desertum, & venit ad montem DEI Chorebum.

2. Et visus Angelus JEHOVÆ ad illum in flamma ignis e medio rubi, & vidit, & ecce rubus ardebat igne, & rubus nullatenus consumebatur.

3. Et

3. Et dixit Moscheh, secedam ergo, & videbo visionem magnam hanc, quare non comburitur rubus.

4. Et vidit JEHOVAH quod secederet ad videndum, & vocavit ad illum DEUS e medio rubi, & dixit, Moscheh, Moscheh, & dixit, ecce me.

5. Et dixit, ne appropinques huc, detrahe calceos tuos e super pedibus tuis, qui locus quo tu stas super, humus sanctitatis ille.

6. Et dixit, Ego DEUS patris tui, DEUS Abrahami, DEUS Jischaki, & DEUS Jacobi: & obtexit Moscheh facies suas, quia timuit ab intuendo DEUM.

7. Et dixit JEHOVAH, videndo vidi afflictionem populi mei, qui in Aegypto, & clamorem illorum audiui a coram exactoribus illius, quia novi dolores illius.

8. Et descendi ad liberandum illum e manu Aegyptiorum, & ad ascendere faciendum illum e terra illa ad terram bonam & latam, ad terram fluentem lacte & melle, ad locum Cananai, & Chitai, & Emorraei, & Perisai, & Chivai & Jebusai.

9. Et nunc ecce clamor filiorum Israelis venit ad Me, & etiam vidi oppressionem, qua Aegyptii opprimunt illos.

10. Et nunc ito, & mittam te ad Pharaonem, & educ populum meum filios Israelis ex Aegypto.

11. Et dixit Moscheh ad DEUM, quis ego quod eam ad Pharaonem, & quod educam filios Israelis ex Aegypto.

12. Et dixit, quia ero eum te, & hoc tibi signum quod Ego miserim te, in educendo te populum ex Aegypto, coletis DEUM juxta montem hunc.

13. Et dixit Moscheh ad DEUM, ecce ego venio ad filios Israelis, & dico illis, DEUS patrum vestrorum misit me ad vos, & dicant mihi, quodnam Nomen Ejus, quid dicam ad illos.

14. Et dixit DEUS ad Moschen, SUM QUI SUM, & dixit, ita dices filiis Israelis, SUM misit me ad vos.

15. Et dixit adhuc DEUS ad Moschen, ita dicas ad filios Israelis, JEHOVAH DEUS patrum vestrorum, DEUS Abrahami, DEUS Jischaki, & DEUS Jacobi, misit me ad vos; hoc Nomen meum in aeternum, & hoc memoriale meum in generationem, generationem.

16. Ito & congreges seniores Israelis, & dicas ad illos, JEHOVAH DEUS patrum vestrorum visus est ad me, DEUS Abrahami, Jischaki, & Jacobi, dicendi, visitando visitavi vos, & quod factum vobis in Aegypto.

17. Et

17. Et dico, ascendere faciam vos ex afflictione Ægypti ad terram Cananai, & Chittai, & Emorrai, & Perisai, & Chivai, & Jebusai, ad terram fluentem lacte & melle.

18. Et audiverint vocem tuam, & intres tu & seniores Israelis ad regem Ægypti, & dicatis ad illum, JEHOVAH DEUS, Hebræorum occurrit nobis; & nunc eamus quæso viam trium dierum in desertum, & sacrificemus JEHOVÆ DEO nostro.

19. Et Ego novi, quod non dabit vobis rex Ægypti ad eundum, & non manu forti.

20. Et mittam manum meam, & percutiam Ægyptum omnibus mirabilibus meis, quæ faciam in medio illius, & postea mittet vos.

21. Et dabo gratiam populi hujus in oculis Ægyptiorum, & erit, cum itis non ibitis vacui.

22. Et petat mulier e vicina sua, & ex hospita domus suæ, vasa argenti, & vasa auri, & vestes, & ponetis super filios vestros, & super filias vestras, & deprædabimini Ægyptios.

CONTENTA.

6825. **I**N Primo Capite in sensu interno actum est de infestatione illorum qui ab Ecclesia a falsis & malis; in Secundo de inchoamentis & successive statibus Veri Divini apud illos; in hoc Capite in sensu interno agitur de Liberatione illorum; & tunc primum instruuntur, quis Deus est Qui liberavit illos, quod sit Dominus; & quod Ille introducet eos in cælum, postquam donati sunt multiplici vero & bono.

SENSUS INTERNUS.

6826. **V**ERS: 1. 2. 3. *Et Moscheb fuit pascens gregem Jethronis socii sui sacerdotis Midianis, & duxit gregem post desertum, & venit ad montem Dei Chorebum. Et visus Angelus Jehovæ ad illum in flamma ignis e medio rubi; & vidit, & ecce rubus ardebat igne, & rubus nullatenus consumebatur. Et dixit Moscheb, secudam ergo, & videbo visionem magnam hanc, quare non comburitur rubus. Et Moscheb fuit pascens gregem Jethronis socii sui sacerdotis Midianis, significat quod Lex a Divino instrueret illos qui in vero simplicis boni; sacerdos, est bonum Ecclesiæ, ubi illi: & duxit gregem post desertum, significat postquam tentationes subierunt: & venit ad montem*

montem Dei, significat quod bonum amoris Divini ei apparuerit: Chorebum, significat quale & visus Angelus Jehovæ ad illum, significat Dominum quoad Divinum Humanum: in flamma ignis e medio rubi, significat Amorem Divinum in Vero scientifico: & vidit, & ecce rubus ardebat igne, significat apperceptionem quod verum scientifico esset plenum bono Amoris Divini: & rubus nullatenus consumebar, significat Divinum Verum unitum Divino Bono in naturali: & dixit Moscheh, significat perceptionem ex Lege a Divino: secedam ergo, & videbo visionem magnam hanc, significat reflexionem super revelatione hac: quare non comburitur rubus, significat quod talis unio fit.

6827. Et Moscheh fuit pascens gregem Jethronis foci sui sacerdotis Midianis, quod significet quod Lex a Divino instrueret illos qui in vero simplicis boni, & quod sacerdos Midianis, sit bonum Ecclesiæ ubi illi, constat ex repræsentatione Moschis; quod sit Dominus quoad Legem Divinam, de qua n: 6752; in principio autem quoad Verum, quod Legis a Divino, n: 6771, hic vero quoad Legem a Divino; ita nominare licet gradus progressionis in Domino, antequam quoad Humanum factus est ipsa Lex Divina. In toto Verbo in sensu ejus intimo seu supremo, agitur de solo Domino, deque ejus Humani Glorificatione; sed quia intimus seu supremus sensus transcendit intellectum humanum, licet explicare Verbum quoad sensum ejus internum, in quo agitur de Regno Domini & de Ecclesia, & hujus instauratione, tum de hominis Ecclesiæ regeneratione a Domino; quod in sensu interno de his agatur, est quia regeneratio hominis est imago repræsentativa Glorificationis Domini, videatur n: 3138. 3212. 3296. 3490. 4402. 5688. 3145. 3146; ex significatione pascere, quod sit instruere, de qua n: 3795. 5201; ex significatione gregis, quod sit qui discit & ducitur per verum ad bonum charitatis, de qua n: 343, ita grex in sensu communi est Ecclesia, n: 3767. 3768, hic Ecclesia, ubi illi qui in vero simplicis boni, qui significantur per Midianem, n: 3242. 4756; & ex significatione foci, quod sit bonum, ex quo ut a patre existit id bonum quod conjunctum est vero, hic vero quod Legis a Divino, quod repræsentatur per Moschen, videatur n: 6793; quale illius boni est Jethro; & ex significatione sacerdotis Midianis, quod sit bonum Ecclesiæ ubi illi qui in vero simplicis boni, de qua n: 6775: ex his patet, quod per Moscheh fuit pascens gregem Jethronis foci sui sacerdotis Midianis, significetur quod Lex a Divino instrueret illos qui in vero simplicis boni, & quod sacerdos Midianis, sit bonum Ecclesiæ ubi illi.

6828. Et duxit gregem post desertum, quod significet postquam tentationes subierunt, nempe illi qui in vero simplicis boni, constat ex significatione gregis, quod sit Ecclesia ubi illi qui in vero simplicis boni, de qua mox supra n: 6827; & ex significatione deserti, quod sit status tentationis: Desertum enim significat parum habitatum & excultum, & quoque profus non habitatum & excultum, ita in sensu spiritali hominem vastatum quoad bonum & desolatum quoad verum; proinde hominem qui in tentatione est, qui enim in tentatione est, in vastatione est & in desolatione, falsum enim &

malum, quæ apud illum, emergunt, ac obscurant & pæne auferunt influxum veri & boni a Domino; verum quod influit nec apparet ei talem vitam habere, ut falsa & mala discutiat; adsunt etiam tunc spiritus mali, qui dolorem inferunt, & desperationem de salute. Quod desertum talem statum significet, constat ex plurimis locis in Verbo, videatur n: 2708; & quia desertum significabat statum tentationis, & numerus quadraginta durationem ejus quamcunque, n: 730. 862. 2272. 2273, idcirco filii Israelis erant *in deserto quadraginta annis*; & idcirco Dominus fuit *in deserto quadraginta diebus* cum tentatus, Matth: 111: 2. Marc: 1: 13.

6829. Et venit ad montem Dei, quod significet quod bonum amoris Divini dein appareret, constat ex significatione montis Dei, quod sit bonum amoris Divini, quod mons sit bonum amoris, videatur n: 795. 796. 2722. 4210. 6415; quod id bonum appareret postquam subierunt tentationes, significatur per quod veniret ad illum montem post desertum. Cum hoc ita se habet; cum homo est in tentatione, circum obsessus est a falsis & malis, quæ impediunt influxum lucis a Divino, hoc est, veri & boni, est homo tunc quasi in tenebris; tenebræ in altera vita non aliud sunt quam obsessio a falsis, nam hæc demunt lucem, ac ita perceptionem consolationis a veris ei qui in tentatione est: cum autem homo ex tentatione emergit, tunc apparet lux cum suo calore spirituali, hoc est, verum cum suo bono; inde ei lætum post anxium; hoc est mane quod succedit nocti in altera vita: causa quod tunc percipiatur bonum, & appareat verum, est quia post tentationem verum & bonum versus interiora penetrant & irradicantur; cum enim homo in tentatione est, est quasi in fame boni & in siti veri, quare cum emergit, haurit bonum sicut esuriens cibum, & recipit verum sicut sitiens potum; & præterea cum Lex a Divino apparet, falsa & mala remonentur, quibus remotis est aditus vero & bono interiori penetrandi: hæc causæ sunt, quod post tentationes appareat bonum amoris cum sua luce a Domino. Quod post obscurum & anxium tentationum, appareat lucidum & lætum, quia commune est in altera vita, omnibus ibi notum est.

6830. Chorebum, quod significet quale, nempe boni amoris Divini quod appareret, constat ex eo quod nomina cum adjiciuntur involvant quale rei, de qua agitur; quale rei quod Choreb involvit, patet ex illis quæ ibi visa sunt, nempe ex flamma ignis e medio rubi, ita quod sit Divinum Bonum Amoris per Verum quod Legis Divinæ elucens.

6831. Et visus Angelus Jehovæ ad illum, quod significet Dominum quoad Divinum Humanum, constat ex significatione Angeli Jehovæ, quod sit Divinum Humanum Domini, de qua n: 6280: causa, quod Divinum Humanum dicatur Angelus Jehovæ, est quia Jehovah, ante adventum Domini, cum pertransiit cælum, apparuit in forma Humana ut Angelus, nam totum cælum Angelicum refert unum hominem, qui Maximus Homo dicitur, de quo ad finem plurium Capitulorum actum est; quare cum Ipsum Divinum illud pertransit, in forma Humana ut Angelus apparuit coram illis cum quibus loquutus est; hoc fuit Divinum Humanum Jehovæ ante adventum Domini;

Humanum

Humanum Domini, cum Divinum factum, idem est, est enim Dominus Ipse Jehovah in Divino Humano. Quod Dominus quoad Divinum Humanum dicatur Angelus, videatur n: 6280, & quoque constat ex pluribus locis in Novo Testamento, ubi Dominus se dicit *Missum* a Patre, & Mitti significat procedere, & Missus in Lingua Hebræa Angelum; quod Dominus se dicat Missum, videatur Matth: x: 40. Cap: xv: 24. Marc: ix: 37. Luc: iv: 43. Cap: ix: 48. Cap: x: 16. Johan: iii: 17. 34. Cap: iv: 34. Cap: v: 23. 24. 36. 37. 38. Cap: vi: 29. 39. 40. 44. 57. Cap: vii: 16. 18. 28. 29. Cap: viii: 16. 18. 29. 42. Cap: ix: 4. Cap: x: 36. Cap: xi: 41. 42. Cap: xii: 44. 45. 49. Cap: xiii: 20. Cap: xiv: 24. Cap: xvi: 5. 7. Cap: xvii: 3. 8. 18. 21. 23. 25.

6832. In flamma ignis e medio rubi, quod significet amorem Divinum in Vero scientifico, constat ex significatione flammæ ignis, quod sit amor Divinus, de qua sequitur; & ex significatione rubi, quod sit verum scientificum; quod rubus sit verum scientificum, est quia omnes arbusculæ cujuscunque generis significant scientifica, ipsa autem arboreta majora Cognitiones & Perceptiones; rubus quia producit flores & baccas, significat verum scientificum. Verum scientificum Ecclesiæ non aliud est quam Verbum in sensu literæ, & quoque omne repræsentativum & significativum Ecclesiæ, quod apud posteros Jacobi; hæc in forma sua externa vocantur vera scientifica, at in forma interna sunt vera spiritualia: sed quia vera in forma interna, seu in forma spirituali, non apparere potuerunt posteritati ex Jacobo, ex causa, quia in solis externis fuerunt, & prorsus non scire voluerunt de aliquo interno; idcirco apparuit Dominus in Rubo; Dominus enim cum apparet, secundum quale hominis apparet, nam homo non aliter recipit Divinum, quam secundum quale suum: idcirco etiam cum Dominus apparuit super monte Sinai, apparuit populo sicut ignis ardens usque ad cor coeli, & sicut tenebræ, nubes, & caligo, Deut: iv: 11. Cap: v: 19. 20. 21. 22. tum Exod: xix: 18; apparuisset prorsus aliter, si populus, qui sub monte aspectabat, non talis fuisset; & quia populus ille modo in externis fuit, idcirco cum Moses intravit ad Dominum super monte Sinai, dicitur quod intraverit in Nubem, Exod: xx: 18. Cap: xxiv: 2. 18. Cap: xxxv: 2. 3. 4; quod Nubes sit externum Verbi, videatur Præfat: ad Genes: Cap: xviii, & n: 4060. 4391. 5922. 6343 f: consequenter etiam repræsentativum Ecclesiæ spectatum in forma externa. Quod Dominus appareat unicuique secundum quale ejus, constare potest ex eo, quod Dominus appareat illis qui in intimo seu tertio cœlo ut Sol, ex quo Lux ineffabilis, ex causa quia illi qui ibi in bono amoris in Dominum sunt; & quod appareat illis qui in medio seu secundo cœlo ut Luna, ex causa quia remotius & obscurius ibi in amore in Dominum sunt, sunt enim in amore erga proximum; in ultimo autem seu primo cœlo, non apparet Dominus ut Sol nec ut Luna, sed modo sicut Lux, quæ lux multum excedit lucem mundi: & quia Dominus apparet cuique secundum quale ejus, ideo etiam non apparere potest illis qui in inferno aliter quam sicut

furva nubes & caligo; nam ut primum Lux cœli, quæ a Domino, in aliquod infernum illabatur fiunt ibi tenebræ & caligo. Ex his nunc constare potest, quod Dominus appareat unicuique secundum quale ejus, quia secundum receptionem; & quia posterius ex Jacobo erant solum in externis, idcirco apparuit Dominus Mosi in rubo, & quoque in nube cum intravit ad Dominum super monte Sinai. Quod flamma sit amor Divinus, est quia Amor in sua prima origine non aliud est quam ignis & flamma a Domino ut Sole; Solis hujus ignis seu flamma est quæ dat Esse vitæ unicuique homini; & est ipse ignis vitalis, qui quod interiora hominis calore impleat, constare potest ex amore, quantum enim amor crescit apud hominem, tantum homo calefit, & quantum amor decrefcit, tantum frigescit: inde est, quod cum Dominus apparuit in Visione, apparuerit sicut ignis & flamma; ut apud Ezechielem, "Aspectus quatuor Animalium, (: quæ fuerunt Cherubi:), sicut *prunæ ignis ardentis, juxta aspectum lampadum*; is incedens inter animalia, ut *splendor ignis, & ex igne exiens fulgur*: supra expansum quod super capite eorum, quasi aspectus lapidis sapphiri, similitudo throni, & super similitudine throni similitudo quasi *aspectus Hominis super illo superius*; & vidi *speciem prunæ ardentis juxta speciem ignis* intra illam circumcirca, ab aspectu lumborum Ipsius & sursum, sed ab aspectu lumborum Ipsius & deorsum vidi quasi *aspectum ignis, cui splendor circumcirca*," 1: 13. 21. 27. 28; quod singula in hac visione significativa & repræsentativa Divinorum sint, nullus negare potest, sed nisi scitur quid significatur per Cherubos, per prunas ignis ardentis juxta aspectum lampadum, per thronum, per aspectum hominis super illo, per lumbos a quibus sursum & deorsum ignis, & ex igne splendor, nusquam sciri potest sanctum arcanum quod inibi, quod Cherubi sint Providentia Domini, videatur n: 308; quod thronus sit cœlum, proprie Divinum Verum procedens a Domino, quod format cœlum, n: 5313; quod aspectus Hominis super throno superius, sit Dominus quoad Divinum Humanum, patet; quod Lumbi sint amor conjugal, & inde omnis amor cœlestis, n: 3021. 4277 4280. 4575. 5050 ad 5062, qui Amor repræsentatus est per speciem prunæ ardentis juxta speciem ignis cui splendor circumcirca. Apud Danielelem, "Videns fui usque dum throni projecti fuerunt, & Antiquus dierum sedit, vestis Ipsius sicut nix alba, & crinis capitis Ipsius sicut lana munda; Thronus Ipsius *flamma ignis*; rotæ Ipsius *ignis ardens, flumen ignis emanans & exiens a coram Ipso*," vii: 9. 10; Divinum Bonum Divini Amoris Domini etiam hic visum est ut flamma ignis. Apud Johannem, "Sedens super equo albo; oculi Ipsius *sicut flamma ignis*," Apoc: xix: 12; quod sedens super equo albo sit Dominus quoad Verbum, aperte ibi dicitur, Vers: 13. 16, ita flamma ignis est Divinum Verum quod in Verbo, quod ex Divino Bono Domini. Apud Eandem, "In medio septem Candelabrorum similis *Filio Hominis*, indutus talari, caput Ipsius & capilli albi sicut lana alba, sicut nix, sed oculi Ipsius sicut *flamma ignis*," Apoc: 1: 13. 14, hic quoque oculi sicut flamma ignis, est Divinum Verum procedens

procedens a Divino Bono Domini. Quod flamma ignis sit Divinum Verum procedens a Domino, patet quoque apud Davidem, "Vox Jehovæ illabens sicut *flamma ignis*," Psalm: xxix: 7, vox Jehovæ pro Divino Vero. Ut repræsentaretur Divinum Verum procedens a Divino Bono Domini, mandatum fuit, ut Candelabrum facerent ex puro auro *cum septem lucernis*, & quod poneretur in Tentorio Conventus ad mensam ubi panes propositionis, & quod *lucernæ arderent jugiter coram Jehovah*, Exod: xxv: 31 ad f. Cap: xxxvi: 17 ad 24. Cap: xl: 24. 25. Levit: xxiv: 4. Num: viii: 2. Sachar: iv: 2, per Candelabrum cum septem lucernis, repræsentabatur Divinum Verum procedens a Divino Bono Domini. Ut quoque repræsentaretur ipsum Divinum Bonum, mandatum est ut ignis perpetuus esset super altari, "*Ignis super altari ardebit, & non exstinguitur*, sacerdos accendet super eo ligna sub auroris singulis: *ignis jugiter ardebit super altari, & non exstinguetur*," Levit: vi: 5. 6. Quod Ignis repræsentativum fuerit Divini amoris, notissimum Antiquis fuerit, constare potest ex eo, quod repræsentativum hoc emanaverit ab Antiqua Ecclesia usque ad gentes diffusas, quæ in cultu idololatrico fuerunt, quæ quod Ignem sacrum perennem instituerint, & ei præfecerint virgines, quæ Vestales dictæ sunt, notum est. Quod ignis & flamma in opposito sensu significant amores spurcos, sicut amores vindictæ, crudelitatis, odii, adulterii, & in genere concupiscentias quæ ex amoribus sui & mundi, constat etiam a pluribus locis in Verbo, quorum hæc solum licet afferre; apud Esaiam, "Ecce facti sunt sicut stipula, *ignis adussit illos*, non eripiunt animam suam *e manu flammæ*; *nulla pruna ad incallescendum*, *ignis ad sedendum coram eo*," xlvi: 14. Apud Ezechielem, "Ecce Ego *incendam in te ignem*, qui comedet in te omnem arborem viridem, & omnem arborem aridam, *non exstinguetur flamma flammæ gravis*, unde comburentur omnes facies a meridie ad septentrionem," xxi: 3, hic per ignem & flammam significatur cupiditates mali & falsi, quæ exstinguunt omne bonum & verum Ecclesiæ, inde hujus vastatio. Apud Lucam, "Dives dixit ad Abrahamum, Pater Abraham, miserere mei, & mitte Lazarum, ut intingat extremum digiti sui in aquam, & refrigeret linguam meam, quia *crucior in flamma hac*," xvi: 24; qui non sciunt, quod ignis vitalis apud hominem sit ex alia origine, quam ignis elementaris, illi nequaquam aliter scire possunt, quam quod per ignem inferni intelligatur ignis qualis in mundo, cum tamen in Verbo non talis ignis intelligitur, sed ignis qui est amoris, ita qui est vitæ hominis, procedens a Domino ut sole, qui ignis cum intrat apud illos qui in contrariis sunt, vertitur in ignem cupiditatum, quæ sunt, ut supra dictum, vindictæ, odii, crudelitatis, scaturientes ex amore sui & mundi; hic ignis est qui cruciat illos qui in infernis, nam cum frænum laxatur cupiditatibus illorum, tunc ruit unus in alterum, ac diris & ineffabilibus modis se mutuo cruciant, nam quisque supereminere vult, & alteri auferre quæ ejus sunt, artibus occultis & apertis; cum hæc cupit unus & alter, intestina odia inde existunt, & inde immanitates quæ exercentur, imprimis per artes magicas & per phantasias, quæ artes sunt innumerabiles & prorsus ignotæ in mundo.

mundo. Qui spiritualia non credunt, imprimis naturæ cultores, nusquam possunt induci credere, quod calor apud viventes, quæ facit ipsam vitam internam, ex alia origine sit, quam ex qua calor mundi, nam nequeunt scire, minus agnoscere, quod ignis cœlestis sit procedens a Domino ut Sole, & quod ille Ignis sit purus amor; inde nec possunt scire innumerabilia quæ in Verbo, ubi non alius ignis intelligitur, nec scire possunt innumerabilia in homine, qui organum recipiens ejus est.

6833. Et vidit, & ecce rubus ardebat igne, quod significet apperceptionem, quod verum scientificum esset plenum bono amoris Divini, constat ex significatione videre, quod sit apperipere, de qua n: 2150. 3764. 4567. 4723. 5400; ex significatione rubi, quod sit verum scientificum, de qua mox supra n: 6832; & ex significatione ignis, quod sit amor Divinus, de qua n: 934 f. 4906. 5071. 5215. 6314. 6832; inde ardere igne, est plenum esse bono amoris Divini.

6834. Et rubus nullatenus consumebatur, quod significet Divinum Verum unitum Divino Bono in naturali, constat ex significatione rubi, quod sit verum scientificum, de qua supra n: 6832. 6833, hic quia de Domino, est Divinum Verum in Naturali; Naturale significatur, quia ibi est verum scientificum; & ex significatione non consumi igne, quod sit non dissipari a bono Divini Amoris, quod ignis sit bonum Divini Amoris, videatur mox supra n: 6832, ita quod unitum sit, nempe Divinum Verum cum Divino Bono in Naturali; hæc significatio horum verborum est in sensu supremo, in quo agitur de Domino. Cum hoc ita se habet, Divinum Bonum Divini Amoris est ipse Ignis solaris in altera vita, qui Ignis talis ardoris est, ut si absque intermedia temperatura incideret in aliquem, etiam si in angelum intimi cœli, orbaretur is omni sensu, ac periret; tali ardore est amor Divinus Domini: Dominus autem, cum fuit in mundo, ac univit Essentiam Humanam Divinæ, hujus amoris Ignem in Humano suo recepit, ac univit Vero ibi cum se fecit Legem Divinam; hoc nunc est quod intelligitur per quod Divinum Verum unitum sit Divino Bono in naturali.

6835. Et dixit Moscheh, quod significet perceptionem ex Lege a Divino, constat ex significatione dicere in historicis Verbi, quod sit perceptio, de qua sæpius; & ex repræsentatione Moschis, quod sit Lex a Divino, de qua supra n: 6827.

6836. Secedam ergo & videbo visionem magnam hanc, quod significet reflexionem super revelatione hac, constat ex significatione secedere & videre, quod sit reflectere, secedere enim in sensu spirituali est divertere a cogitatione in qua est, & videre est percipere, ita utrumque simul est reflectere; & ex significatione visionis, quod sit revelatio, de qua n: 6000; visio magna dicitur, quia in sensu supremo per flammam in rubo significatur Divinum Verum unitum Divino Bono in Humano Domini, n: 6834.

6837. Quare non comburitur humus, quod significet quod talis unio sit, constat ex illis quæ supra n: 6834, dicta sunt.

6838. Vers: 4. 5. 6. *Et vidit Jehovah quod secederet ad videndum, & vocavit ad illum Deus e medio rubi, & dixit, Moscheh, Moscheh, & dixit, ecce me. Et dixit, ne appropinques huc, detrahe calceos tuos e super pedibus tuis, quia locus, quo tu stas super, humus sanctitatis ille. Et dixit, Ego Deus patris tui, Deus Abrahami, Deus Jischaki, & Deus Jacobi; & obtexit Moscheh facies suas, quia timuit ab intuendo Deum.* Et vidit Jehovah quod secederet ad videndum, significat reflexionem a Domino: & vocavit ad illum Jehovah, significat influxum a Divino: e medio rubi, significat e veris scientificis: & dixit, Moscheh, Moscheh, & dixit ecce me, significat exhortationem internam, & auditionem: & dixit, ne appropinques huc, significat quod non de Divino cogitaret adhuc ex sensualibus: detrahe calceos tuos e super pedibus tuis, significat quod sensalia, quæ sunt externa naturalis, removerentur: quia locus, quo tu stas super, humus sanctitatis ille, significat quod alioquin Divinum intrare nequeat: & dixit, Ego Deus patris tui, significat Divinum, quod Antiquæ Ecclesiæ: Deus Abrahami, Deus Jischaki, & Deus Jacobi, significat Ipsum Divinum & Divinum Humanum, ita Dominum: & obtexit Moscheh facies suas, significat quod interiora tutarentur: quia timuit ab intuendo Deum, significat ne læderentur a præsentia Ipsius Divini.

6839. Et vidit Jehovah quod secederet ad videndum, quod significet reflexionem a Domino, constat ex significatione secedere ad videndum, quod sit reflexio, de qua supra n: 6836; quod Jehovah sit Dominus, videatur n: 1343. 1736. 2921. 3023. 3035. 5663. 6303. Qualis sensus literæ Verbi sit, patet etiam hic; dicitur quod videret Jehovah quod secederet ad videndum, sicut non novisset prius, & sicut non indiderit & egerit ut secederet ad videndum, ita tamen dictum est, quia secundum apparentiam; at sensus internus docet, quomodo id intelligendum est, quod nempe Dominus influeret in cogitationem ejus, ut reflecteret super id; inde constare potest, quomodo se habet cum sensu literæ Verbi respective ad sensum internum; & quod quæ in sensu literæ sunt, talia sint, ut accommodent se ad captum simplicium, qui non credunt nisi si sicut apparet; quod non apparet, hoc non credunt, quia non intrare possunt in rerum interiora; quapropter nisi Verbum tale fuisset in litera, non receptum fuisset: qui in sensualibus est, & qui occupatus a mundanis, nequaquam capit interiora, videre vult quæ credit, quæ non videt, quasi aliena sunt, & rejicit inter negativa, ad minimum inter dubia, cum de illis ex se cogitat.

6840. Et vocavit ad illum Jehovah, quod significet influxum a Divino, constat ex significatione vocare, quod sit influxus; in sensu enim interno non intelligitur vocatio per loquelam, ut in sensu externo historico, sed vocatio per influxum in voluntatem, quæ vocatio est interna, nam Jehovah seu Dominus influit in voluntatem, & agit ad faciendum quod Ipsi placet; hoc internum cum cadit in historicum, in quo non nisi quam externa sunt, cadit vel in mandare, vel in vocare, vel in alloqui, vel in voces alias similes.

6841. E medio rubi, quod significet e veris scientificis, constat ex significatione rubi, quod sit verum scientificum, de qua n: 6832. 6833.

6842. Et dixit, Moscheh, Moscheh, & dixit ecce me, quod significet exhortationem internam & auditionem, constat a significatione vocari a Jehovah, in historicis Verbi, quod sit influxus a Divino, n: 6840, ipsa illa vocatio est in his verbis, *Et Jehovah dixit, Moscheh, Moscheh*, quæ quia involvunt omnia illa quæ sequuntur, & primum quod non appropinquaret illuc, sed quod detraheret calceos suos e super pedibus suis, significatur exhortatio, & per responsum Moschis, *Ecce me*, auditio.

6843. Et dixit, ne appropinques huc, quod significet quod non de Divino cogitaret adhuc ex sensualibus, constat ex significatione appropinquare, ad Jehovah, quod sit cogitare de Divino; quod appropinquare, cum dicitur de homine ad Dominum, sit cogitatio de Divino, est, quia homo ad Divinum non accedere potest corpore sicut homo ad hominem, sed mente, ita cogitatione & voluntate, accessus non alius est ad Divinum, quia Divinum est supra illa quæ loci & temporis sunt, est in illis apud hominem, quæ vocantur status, nempe status amoris & status fidei, ita status utriusque facultatis mentis, nempe voluntatis & cogitationis, per hæc appropinquare potest homo ad Divinum; inde est, quod hic per *ne appropinques huc*, significetur quod de Divino non cogitaret, nempe ex sensualibus externis, quæ significatur per calceos, quos primum detraheret: dicitur *adhuc*, quia sensualia externa naturalis ultimo regenerantur, & sic ultimo recipiunt influxum a Divino, & status, de quo hic agitur, nondum erat, ut sensualia reciperent illa; de sensualibus videantur quæ nunc sequuntur.

6844. Detrahe calceos tuos e super pedibus tuis, quod significet quod sensualia, quæ sunt externa naturalis, removerentur, constat ex significatione calceorum, quod sint sensualia, quæ sunt externa naturalis, de qua n: 1748; & ex significatione pedum, quod sint naturale, de qua n: 2162. 3147. 3761. 3986. 4280. 4938 ad 4952; quod detrahere sit remove, patet, de sensualibus enim dicitur; & nam voces applicandæ sunt suo subjecto de quo agitur, ita detrahi calceis, & removeri sensualibus. Quomodo cum his se haber, dicendum est; quisque videre potest, quod calcei repræsentent hic aliquid, quod non cum sancto Divino concordaret, & sic quod detrahere calceos esset repræsentativum remotionis talium; aliter quid hoc foret Divino, si homo in calceis accederet, vel si nudis plantis, modo interius sit talis, ut accedere ad Divinum fide & amore possit; quapropter per calceos significantur sensualia, & sensualia, quæ sunt externa naturalis, talia sunt, ut non una possint esse cum sancte cogitatur de Divino, idcirco, quia illo tempore repræsentativa observanda erant, non licuit Moschi, ut indutus calceis appropinquare. Quod sensualia, quæ externa naturalis sunt, talia sint ut non recipere possint Divinum, causa est, quia illa sunt in mundanis, corporeis, & quoque in terrestribus, nam proxime recipiunt illa, inde quæ in memoria ex sensualibus sunt, trahunt sua a luce & calore mundi, & parum a luce & calore cæli; quapropter ultima sunt quæ regenerari possunt, hoc est, aliquid lucis cæli recipere; exinde est, cum homo est in sensualibus illis, & ex illis cogitat, quod de Divino non aliter cogitet quam sicut de terrestribus, sique in malo est,

est, quod ex illis prorsus contra Divinum cogitat: quapropter cum homo cogitat de talibus quæ sunt fidei & amoris in Deum, si in bono est, elevatur ille a sensualibus quæ sunt externa naturalis, versus interiora, consequenter a terrestribus & mundanis propius ad coelestia & spiritualia. Hoc homo nescit, ex causa, quia non scit, quod apud illum interiora sint distincta ab exterioribus, & quod cogitatio sit interior magis & magis, & quoque exterior, & quia non novit illa, non potest reflectere super illa. Sed videantur, quæ de cogitatione ex sensualibus prius dicta sunt, quod nempe ii qui cogitant ex illis, perparum sapiant, n: 6312. 5089. 5094. 6201. 6310. 6311. 6312. 6314. 6316. 6318. 6598. 6612. 6614. 6622. 6624. Quod elevatur homo a sensualibus, & cum elevatur in lumen mitius veniat; & quod hoc imprimis fiat illis qui regenerantur, n: 6183. 6313. 6315. Ex his nunc patet, quid intelligitur per exuere calceos e super pedibus. Quod Naturale apud hominem sit Externum, Medium, & Internum, videatur n: 4570. 5118. 5126. 5497. 5649; Internum Naturale significatur per Pedes, Medium Naturale per Plantas, & Externum per Calceos.

6845. Quia locus, quo tu stas super, humus sanctitatis ille, quod significet quod alioquin Divinum intrare nequeat, constat ex significatione loci, quod sit status, de qua n: 2625. 2837. 3356. 3387. 4321. 4882. 5606; inde locus, quo tu stas super, est status in quo adhuc est; & ex significatione humi sanctitatis, quod sit sanctum quod procedit ex Domino, ita est status sancti procedentis a Divino Humano Domini, qui per illa verba intelligitur. Quod significetur quod alioquin Divinum intrare nequeat, sequitur ex antecedentibus; si nempe homo non removeretur a sensualibus, quæ sunt externa Naturalis, hoc est, si non elevaretur ab illis ad interiora, quod Divinum non posset influere; causa quod Divinum non influere possit apud hominem, quamdiu ille est in sensualibus illis, est, quia influxus a Divino pergit usque ad illa quæ in ordine ultima sunt, ita usque ad sensuality quæ sunt externa naturalis apud hominem, si inibi mere corporea & terrestria sunt, Divina, quæ influunt, ibi dissipantur, nam non concordant; quapropter cum homo recepturus est Divinum, hoc est, illa quæ fidei & amoris sunt, elevatur is a sensualibus, & cum elevatus est ab illis, tunc Divinum non amplius influit illuc, nempe in sensuale externum, sed in planum interius, in quod homo elevatus est. Quod ita sit, a multa experientia scire datum est.

6846. Et dixit, Ego Deus patris tui, quod significet Divinum quod Antiquæ Ecclesiæ, constat ex significatione patris, quod sit Antiqua Ecclesia, de qua n: 6075; quod Antiqua Ecclesia dicatur pater, est quia ex illa natæ sunt Ecclesiæ quæ post illam, nempe Ecclesia Hebræa, & postea Ecclesia apud Jacobi posteros; ritualia enim & statuta quæ mandata fuerunt posteris Jacobi per Moysen, non fuerunt nova, sed fuerunt prius in Antiquis Ecclesiis, & modo restaurata apud filios Jacobi; restaurata sunt, quia apud alias gentes idololatra facta sunt, & in Ægypto inque Babele versa in magica: quod eadem fuerint in Antiquis Ecclesiis, a pluribus locis in Verbo constare potest. Inde nunc est, quod Antiqua Ecclesia intelligatur per patrem, & quoque

quod dicatur pater in Verbo ubi agitur de Ecclesia. Deus, qui in Antiqua Ecclesia colebatur, erat Dominus quoad Divinum Humanum; & notum erat illis, quod Dominus esset Qui repræsentaretur in singulis Ecclesiæ eorum ritibus; & quoque plures eorum sciverunt, quod Dominus venturus esset in mundum, & Humanum in Se Divinum faceret; in illa Ecclesia nec alius intelligebatur per Jehovam; apparuerat enim illis ut Divinus Homo, & vocabatur Jehovah n: 1343. 5663. ut quoque postea Abrahamo, Genes: xviii: 2 seq: Josuæ, Cap: v: 13. 14. 15. Guideoni, Jud: vi: 11 seq: Manoacho & uxori ejus, Judic: xiii: 3 seq: & agnitus erat pro Deo universi, & pro Unico Quem adorarent: inde nunc est, quod per Deum patris tui in sensu interno intelligatur Divinum quod Antiquæ Ecclesiæ, hoc est, Dominus; at in sensu externo historico intelligitur Abraham, tum Jischak, & quoque Jacob.

6847. Deus Abrahami, Deus Jischaki, & Deus Jacobi, quod significet Ipsum Divinum, ac Divinum Humanum, ita Dominum, constat ex repræsentatione Abrahami, Jischaki, & Jacobi, quod sit Ipsum Divinum & Divinum Humanum Domini; quod Abraham repræsentet Dominum quoad Ipsum Divinum, Jischak quoad Divinum Rationale, & Jacob quoad Divinum Naturale, videatur n: 1893. 2011. 2066. 2072. 2089. 2245. 2251. 2630. 3144. 3210. 3305 f. 3439. 3704. 4180. 4286. 4538. 4570. 4615. 6098. 6185. 6276. 6424. 6804; per Deum significatur Divinum, & per nomina illorum repræsentativum, inde illa in Domino sunt quæ per Deum Abrahami, Deum Jischaki, & Deum Jacobi, intelliguntur.

6848. Et obtexit Moscheh facies suas, quod significet quod interiora tutarentur, constat ex significatione facierum, quod sint interiora, de qua n: 1999. 2434. 3527. 4066. 4796. 4797. 5102; quod obtegere sit tutare, sequitur ex serie in sensu interno, nam dicitur, quod obtexit facies suas quia timuit ab intuendo Deum, & per hoc significatur ne interiora læderentur a præsentia Ipsius Divini. Quomodo hæc se habent, in nunc sequentibus dicitur.

6849. Quia timuit ab intuendo Deum, quod significet ne læderentur a præsentia Ipsius Divini, constat a significatione timere, quod sit ne læderentur, nempe interiora, causa enim timoris hoc erat; & a significatione intueri Deum, quod sit præsentia Ipsius Divini, nam non aliter quam per intuitionem internam, quæ fit per fidem quæ ex charitate, sistitur Dominus coram homino præsens; si Dominus alicui in externa forma apparet, sunt usque interiora quæ afficiuntur, nam Divinum penetrat ad intima. Cum hoc, quod Interiora non læderentur a præsentia Ipsius Divini, & quod ideo tutarentur, ita se habet; Ipsum Divinum est Purus Amor, & Purus Amor est sicut Ignis ardentior quam ignis solis hujus mundi; quapropter si Divinus Amor in puritate sua influeret apud aliquem angelum, spiritum, aut hominem, is prorsus periret; inde est, quod Jehovah seu Dominus in Verbo toties dicatur Ignis consumens: ne itaque Angeli in Coelo lædantur ab influxu caloris ex Domino ut Sole, obvelantur singuli aliqua tenui & conveniente nube, per quam temperatur calor a Sole illo influens. Quod unusquisque absque illa conser-

conservatione a præsentia Divini periret, notum fuerat Antiquis, quapropter timuerunt videre Deum, ut constat in Libro Judicum, "*Vidit Guideon, quod Angelus Jehovæ, quare dixit Guideon, Domine Jehovih, quandoquidem vidi Angelum Jehovæ facie ad faciem; & dixit illi Jehovah, pax tibi, noli timere, quia non morieris,*" VI: 23-24. In eodem Libro, "*Dixit Manochus ad uxorem suam, moriendo moriemur quia Deum vidimus,*" XIII: 22. Et in Libro Exodi, "*Jehovah dixit ad Moysen, non poteris videre facies meas, quia non videbit Me homo & vivet,*" XXXIII: 20; quapropter cum daretur Moysi videre Deum, positus erat in foramine petrae," *ibid*: Vers: 22, per quod repræsentabatur obscurum fidei, ac nebulosum, quod obtexit, & per quod tutatus est. Quantum discrimen sit Angelis spectari a Divino absque obvelatione nubis, constare manifeste potest ex eo, quod, cum Angeli inspiciunt aliquem spiritum qui in malo est, is appareat in quoddam simile inanimato verti, quod sæpius videre mihi datum est; causa est, quia per visum Angelicum incidit illuc lux & calor cœli, & cum his verum fidei & bonum amoris, a quibus, cum penetrant, mali pæne exanimantur. Cum hoc sit per intuitionem ab Angelis, quid non per intuitionem a Domino; hæc causa est, quod Inferna prorsus remota sint a cœlo, & quod illi, qui ibi sunt, remoti esse velint, nam si non remoti sunt, dire cruciantur: inde patet, quid intelligitur per hæc verba, "*Dicent montibus & petris, ruite super nos, & abscondite nos a facie sedentis super throno,*" Apoc: VI: 16. Luc: XXIII: 30. Hos: X: 8. Ex eo, quod præsentia Ipsius Divini talis sit, ut nullus Angelus illam sustineat, nisi tutatus sit per nubem, quæ radios & calorem e sole illo temperat & moderatur, manifeste constare potest, quod Humanum Domini Divinum sit, nam nisi Divinum esset, nusquam potuisset ita uniri Ipsi Divino, Quod Pater vocatur, ut unum sint, secundum Domini verba apud Johannem Cap: XIV: 10 seq: & alibi; quod enim recipit ita Divinum, omnino Divinum erit; non Divinum a tali unione plane dissiparetur; ut comparative loquar, quid immitti potest in ignem solarem, & non perire, nisi sit simile solare; ita quis in ardorem infiniti amoris, nisi qui in similis amoris ardore est, proinde nisi Solus Dominus; quod in Ipso Pater sit, & quod Pater non appareat nisi in Divino Suo Humano, constat a Domini verbis apud Johannem, "*Deum nemo vidit unquam, Unigenitus Filius, Qui in sinu Patris est, Ille exposuit,*" I: 18: & alibi apud Eundem, "*Neque vocem Ipsius audivistis usquam, neque speciem Ipsius vidistis,*" V: 37.

6850. Vers: 7. 8. *Et dixit Jehovah, videndo vidi afflictionem populi mei, qui in Aegypto, & clamorem illorum audiivi a coram exactoribus illius, quia novi dolores illius. Et descendi ad liberandum illum e manu Aegyptiorum, & ad ascendere faciendum illum e terra illa ad terram bonam & latam, ad terram fluentem lacte & melle, ad locum Cananæi, & Chittæi, & Emorrhæi & Perisæi, & Chivæi & Jebusæi. Et dixit Jehovah, videndo vidi afflictionem populi mei, significat Misericordiam erga illos qui ab Ecclesia spirituali post infestationes a falsis: & clamorem eorum audiivi a coram exactoribus illius, signi-*

ficat Misericordiae opem contra illos qui ad serviendum adigere voluerunt: quia novi dolores illius, significat Providentiam, quantum falsis immerfi fuerint: & descendi ad liberandum illum e manu Ægyptiorum, significat quod se demitteret ad illos ad eximendum e potentia falsorum scientificorum, quæ vera Ecclesiae destruere conantur: & ad ascendere faciendum illum e terra illa, significat quod elevarentur: ad terram bonam & latam, significat ad coelum ubi bonum charitatis & verum fidei: fluentem lacte & melle, significat & inde amœnum & jucundum: ad locum Cananæi & Chittæi, significat regionem occupatam a malis ex falsis: & Emorrhæi & Perisæi, significat a malis & inde falsis: & Chivæi & Jebusæi, significat ab idololatrico in quo aliquid boni & veri.

6851. Et dixit Jehovah, videndo vidi afflictionem populi mei, quod significet Misericordiam erga illos qui ab Ecclesia spirituali post infestationes a falsis, constat ex significatione dicere in historicis Verbi, quod sit perceptio, de qua sæpius; at cum prædicatur de Jehovah seu Domino, non est perceptio sed omniscientia, quia Dominus percipit & novit omnia & singula ab æterno; a significatione videndo videre, cum dicitur de Jehovah seu Domino, quod sit Misericordia, nam cum Dominus videt aliquem in miseria, seu in afflictione, ejus miseretur; Dominus quidem omnes videt, & ita omnium miseretur, sed non de aliis dicitur quod illorum misereatur, quam qui Misericordiam Ipsius recipiunt, qui sunt illi qui in bono; ex significatione afflictionis, quod sit infestatio, n: 6663, hic a falsis, quia ab Ægyptiis, per quos significantur scientifica falsa, n: 6651. 6679. 6683; & a significatione populi, quod sint illi qui ab Ecclesia spirituali, de qua n: 2928; qui ab Ecclesia cœlesti sunt, in Verbo vocantur Gens.

6852. Et clamorem illorum audiui a coram exactoribus illius, quod significet Misericordiae opem contra illos qui ad serviendum adigere voluerunt, constat ex significatione clamoris, quod sit imploratio, de qua n: 6801; ex significatione audire, quod sit obedire & appercipere, de qua n: 5017, at cum dicitur de Jehovah seu Domino, est imploranti Misericordiae opem ferre; se habet cum audire, sicut supra n: 6851, cum videre, quod Dominus omnes audiat, ac ita omnibus opem ferat, sed secundum necessitates; qui clamant & implorant Ipsum pro se solis, ac ita contra alios, ut solent mali, hos quoque Dominus audit, sed non illis opem fert; & cum non opem fert, dicitur quod non audiat: & ex significatione exactorum, quod sint qui ad serviendum adigere volunt: quod Exactor sit, qui ad serviendum adigit, patet apud Esaïam, "Accipient illos populi, & deducunt illos ad locum suum, & dominabuntur Exactoribus suis: fiet in die quo quietem daturus est Jehovah tibi, & a commotione tua, & a servitute gravi, qua servire coactus es, ut enunties hanc parabolam de rege Babelis, quomodo cessavit Exactor," xiv: 2. 3. 4. & apud Zachariam, "Castra ponam domui meæ de exercitu propter abeuntem & redeuntem, ut non transeat amplius super eos Exactor," ix: 8. Exactores dicebantur qui exigebant tributa, 2 Reg: xxiii: 35. Deur:

Deut: xv: 3, & quoque qui adigebant ad opus faciendum secundum impositionem tributorum: vocantur principes tributorum Exod: Cap: i: 11; qui quod sint qui ad serviendum adigerent, videatur n: 6659.

6853. Quia novi dolores illius, quod significet Prævidentiam quantum falsis immerfi fuerint, constat ex significatione nosse, cum dicitur de Domino, quod sit Prævidentia; quod nosse sit Prævidentia, & quia Dominus omnia & singula ab æterno novit; & ex significatione dolorum, quod sit immersio in falsa; qui enim in bono sunt, cum immerguntur falsis, in angores & anxietates veniunt, & cruciantur, amant enim vera & averfantur falsa, & cogitant jugiter de salute, & de infelicitate, si apud illos falsa dominarentur; qui autem non in bono sunt, nihil curant sive in falsis sive in veris sint, nihil enim cogitant de salute, nec de infelicitate, non enim credunt illa; jucunda amorum sui & mundi auferunt fidem de vita post mortem; hi perpetuo immerfi sunt falsis. Immersio in falsa apparet in altera vita, sicut qui immersus undis, quæ secundum falsorum copiam altius usque tandem supra caput ascendunt; unde apparent tenuiores aut spissiores secundum falsorum quale: immersio quæ est improbis, apparet ut nimbosum ac ut nebulosum magis minusve furvum, quod circumcingit, & prorsus separat a sereno quod est lucis cœli.

6854. Et descendi ad liberandum illum e manu Ægyptiorum, quod significet quod se demitteret ad illos ad eximendum e potentia falsorum scientificorum quæ vera Ecclesiæ destruere conantur, constat a significatione descendere, quod sit se demittere, de qua sequitur; ex significatione ad liberandum, quod sit ad eximendum, nam qui eximit a falsis, is liberat; ex significatione manus, quod potentia, de qua n: 878. 3387. 3563. 4931 ad 4937. 5544; & ex significatione Ægyptiorum, quod sint scientifica falsa, quæ sunt contra vera Ecclesiæ, de qua n: 6651. 6679. 6683, ita quæ hæc destruere conantur. Cum hoc, quod Dominus descendat, ita se habet; dicitur de Domino descendere aut se demittere, cum ad iudicium, n: 1311; & quoque cum ad inferiora, hic ad illos qui ab Ecclesia spiritali sunt, qui per filios Israelis significantur, agitur enim in sensu interno de illis, quomodo infestantur a falsis, & tunc sustinent tentationes, & postmodum quomodo liberantur, ut in cœlum introducantur. At in his quæ in hoc Versu, & quoque in sequentibus in sensu interno continentur, est adhuc majus mysterium, quod nondum in Ecclesia notum est; quapropter detegendum; illi qui Spirituales dicuntur, qui sunt illi qui non regenerari queunt nisi solum quoad partem intellectualem, non autem quoad partem voluntariam; in quorum parte intellectuali ideo a Domino implantatur nova voluntas, quæ voluntas est secundum doctrinalia fidei, quæ sunt Ecclesiæ illorum; hi, nempe tales spirituales, unice salvati sunt per adventum Domini in mundum; causa est, quia Divinum transiens per cœlum, quod fuit Divinum Humanum ante adventum Domini, ad illos non potuit pertingere, quippe doctrinalia Ecclesiæ illorum erant quoad plurimam partem non vera, ac inde bonum quod voluntatis, nec bonum, n: 6427: quia hic unice salvati potuerunt per adventum Domini,

ita

ita nec prius potuerunt elevari in cœlum, quapropter interea tenebantur in terra inferiore, ibi in locis, quæ in Verbo foveæ vocantur; quæ terra circum obsessa erat ab infernis, ubi falsa, a quibus tunc multum infestabantur; sed usque custodiebantur a Domino: at postquam Dominus in mundum venit, & Humanum in Se Divinum fecit, tunc illos, qui ibi in foveis, liberavit, & ad cœlum elevavit; exque illis etiam cœlum spirituale, quod est secundum cœlum, formavit: hoc est quod intelligitur per descensum Domini ad inferos, & per liberationem illorum qui vincti fuerunt. Hoc Mystrium est, quod quoque in sensu interno describitur in hoc Versu, & in sequentibus: videantur quæ prius de Spiritualibus illis ostensa sunt, nempe quod Spirituales in obscuro sint quoad verum & bonum fidei, n: 2708. 2715. 2718. 2831. 2849. 2935. 2937. 3241. 3833. 6289. Quod obscurum illorum illuminetur a Divino Humano Domini, n: 2716. 4402. Quia in obscuro sunt quoad verum & bonum fidei, quod oppugnentur valde ab infernis, sed quod Dominus illos continue tutetur, n: 6419. Quod Spirituales non regenerari queant quoad partem voluntariam, sed modo quoad partem intellectualem, & quod ibi nova voluntas a Domino formetur, n: 863. 875. 895. 927. 928. 1023. 1043. 1044. 2256. 4328. 4493. 5113. Quod spirituales salvati sint per adventum Domini in mundum, n: 2833. 2834. 3969. In Verbo prophetico passim memorantur Vincti, ac vincti in fovea, & quod a Domino liberati sint, per quos illi, de quibus nunc dictum, in specie intelliguntur; ut apud Esaiam, "Ego Jehovah vocavi Te in iustitia, & apprehendam manum Tuam, quia custodiam Te, & dabo Te in foedus populo, in lucem gentium, ad aperiendum oculos cæcos, *ad educendum e carcere vinctum, e domo claustris sedentes in tenebris,*" XLII: 6. 7. Apud Eundem, "Custodivi Te, & dedi in foedus populi, ad restituendum terram, ad dividendum hæreditates devastatas, *ad dicendum Vinctis, exite, eis qui in tenebris, revelamini,* super viis pascent, & in omnibus clivis pascuum eorum," XLIX: 8. 9; ibi manifeste de Domino; Vincti in specie pro illis qui detenti fuerunt in terra inferiore, usque ad adventum Domini, & qui tunc elevati in cœlum; in genere pro omnibus qui in bono sunt, & sicut vincti a falsis, e quibus tamen eniti volunt, tenentur. Apud Sachariam, "Per sanguinem foederis Tui *emittam vinctos tuos e fovea,*" IX: 11. Apud Esaiam, "Colligendo colligentur *Vinctus in fovea,* & claudentur *in claustro;* post multitudinem dierum visitabuntur," XXIV: 22; vincti in fovea, pro iisdem. Et præterea, ab his apud Esaiam, "Unxit Jehovah me ad evangelizandum pauperibus, misit me ad obligandum fractos corde, *ad prædicandum captivis libertatem, vinctis, oculis capto,* ad proclamandum annum beneplaciti Jehovah," LXI: 1: & alibi, "Populus *ambulantes in tenebris,* viderunt lucem magnam; habitantes *in terra umbræ mortis,* lux effulfit super illos," IX: 1.

6855. Et ad ascendere faciendum illum e terra illa, quod significet quod elevarentur nempe e loco & statu ubi infestantur a falsis, constat a significatione ascendere facere, quod sit elevari; & a significatione terræ, hic terræ Ægypti, quod sit locus & status, ubi infestantur a falsis; quod Ægyptus sit scien-

scientificum falsum, quod infestat, ostensum est; simile etiam significatur per terram Ægypti.

6856. Ad terram bonam & latam, quod significet ad cœlum, ubi bonum charitatis & verum fidei, constat ex significatione terræ, hic terræ Canaanis, quod sit Regnum Domini, ita cœlum, de qua n: 1607. 3038. 3481. 3705. 4447; ex significatione terræ bonæ, quod sit bonum charitatis ibi, & a significatione terræ latæ, quod sit verum fidei ibi; quod latum sit verum quod fidei, videatur n: 3433. 3434. 4482.

6857. Fluentem lacte & melle, quod significet & inde amœnum & jucundum, constat ex significatione lactis, quod sit cœleste spirituale seu verum boni, de qua n: 2184; & quia est verum boni, est quoque amœnum ejus, conjuncta enim sunt; & ex significatione mellis, quod sit jucundum, de qua n: 5620. Ex illis quæ supra n: 6854 ostensa sunt, constare potest quod intelligitur per facere ascendere e terra illa ad terram bonam & latam, fluentem lacte & melle, quod nempe illi qui in terra inferiore in foveis ibi usque ad adventum Domini detenti fuerunt, elevarentur tunc ad cœlum, ubi bonum charitatis & verum fidei, & inde amœnum & jucundum. Hæc in specie significantur per illa verba; in genere autem omnes qui e spirituali Ecclesia in tentatione sunt, & inde liberantur.

6858. Ad locum Cananæi & Chittæi, quod significet regionem occupatam a malis ex falsis, constat ex repræsentatione Cananæorum, quod sint mala ex falsis mali, de qua n: 4818; & ex repræsentatione Chittæorum, quod sint falsa ex quibus mala, de qua n: 2913. Per Gentes in terra Canaane, quæ enumerantur hic & quoque alibi, ut Genes: xv: 18. 19. Exod: xxxiii: 23. 28. Cap: xxxiii: 2. Cap: xxxiv: 11. Deut: vii: 1. Cap: xx: 17. Jos: iii: 10. Cap: xxiv: 11. Judic: iii: 5, significantur omnia genera mali & falsi. Quid per regionem occupatam a malis ex falsis, & quoque a reliquis generibus mali & falsi, intelligitur, dicendum; ante adventum Domini in mundum, mali genii & spiritus omnem illam regionem cœli occupabant, ad quam postea elevati sunt spirituales; nam ante adventum Domini multa pars talium libere grassabatur, & infestabat bonos, imprimis spirituales qui in inferiore terra; sed post adventum Domini omnes in sua inferna detrusi sunt, & regio illa liberata est, ac in hæreditatem data illis qui ab Ecclesia spirituali: sæpius observatum est, quod, ut primum aliquis locus a spiritibus bonis relinquitur, occupetur a malis, & quod mali inde expellantur, quibus expulsis quod iterum cedat illis qui in bono; causa est, quia infernales continue ardent destruere illa quæ cœli sunt, in specie illa quibus in opposito sunt; quapropter cum locus alicubi relinquitur, quia tunc absque tutela, occupatur is illico a malis. Hoc intelligitur in specie, ut dictum, per regionem occupatam a malis & falsis, quæ significatur per locum ubi gentes, quæ expellendæ. Hoc, una cum illis quæ supra n: 6854, est Mysterium magnum, quod absque revelatione notum esse non potest.

6859. Et Emoræi & Perisæi, quod significet a malis & inde falsis, constat ex repræsentatione Emoræi, quod sit malum, de qua n: 1857. 6306;

&

& a repræsentatione Perisæi, quod sit falsum, de qua n: 1573. 1574. Sunt binæ origines mali, & quoque binæ origines falsi; una origo mali est ex falso doctrinæ aut religiosi; altera est ex cupiditatibus amoris sui & mundi: falsum primæ originis, est, ut dictum, ex falso doctrinæ aut religiosi; & falsum alterius originis est ex malo cupiditatum dictorum amorum: mala illa sunt quæ significantur per Cananæum & Emorræum, & falsa per Chittæum & Perisæum.

6860. Et Chivæi & Jebusæi, quod significet ab idololatrico in quo aliquid boni & veri, constat ex repræsentatione Chivæi, quod sit idololatrium in quo aliquid boni; & ex repræsentatione Jebusæi, quod sit idololatrium in quo aliquid veri: quod per illas gentes talia significantur, constare potest ex eo, quod permissum fuerit ut fœdus cum Gibeonitis a Josua & senioribus pangeretur, Jos: 1x: 3 seq: & quod facti sint cæsores lignorum & haustores aquarum domui Dei, ibid: Vers: 23. 27; quod illi Chivæi fuerint, videatur ibid: Vers: 7. & Cap: xi: 19: quod per Jebusæos repræsententur qui in idololatrico, sed in quo aliquid veri, constare potest ex eo, quod Jebusæi fuerint in Hierosolyma diu tolerati, & non inde expulsi, Jos: xv: 63. Cap: xviii: 16. 28. 2 Sam: v: 6 ad 10.

6861. Vers: 9. 10. 11. 12. *Et nunc ecce clamor filiorum Israelis venit ad Me, & etiam vidi oppressionem, qua Ægyptii opprimunt illos. Et nunc ito, & mittam te ad Pharaonem, & educ populum meum filios Israelis ex Ægypto. Et dixit Moscheb ad Deum, quis ego quod eam ad Pharaonem, & quod educam filios Israelis ex Ægypto. Et dixit, quia ero cum te, & hoc tibi signum quod Ego miserim te, in educendo te populum ex Ægypto, coletis Deum juxta montem hunc.* Et nunc ecce clamor filiorum Israelis venit ad Me, significat miserationem super illos qui ab Ecclesia spirituali: & etiam vidi oppressionem quæ Ægyptii opprimunt illos, significat propter subjugationis conatum ab illis qui in falsis: & nunc ito, & mittam te ad Pharaonem, significat sanctum procedens ab Humano Domini, quo falsa infestantia dissiparentur: & educ populum meum filios Israelis ex Ægypto, significat inde liberationem illorum qui ab Ecclesia spirituali a falsis infestantibus: & dixit Moscheb ad Deum, significat perceptionem a Divino, & humiliationem: quis ego quod eam ad Pharaonem, significat quod nondum in tali statu, ut falsa infestantia adire & removere sibi posse videretur: & quod educam filios Israelis, significat & sic liberare illos qui ab Ecclesia spirituali: & dixit, quia ero cum te, significat quod Divinum in Humano: & hoc tibi signum, quod miserim te, significat cognitionem quod Divinum procederet ab Ipso: in educendo te populum ex Ægypto, significat cum spirituales ex infestatione a falsis liberati sunt: coletis Deum juxta montem hunc, significat tunc perceptionem & agnitionem Divini ex Amore.

6862. Et nunc ecce clamor filiorum Israelis venit ad Me, quod significet miserationem super illos qui ab Ecclesia spirituali, constat ex significatione clamoris, quod sit imploratio de ope, de qua n: 6801; inde cum dicitur, quod clamor venit ad Jehovam seu Dominum, involvit simile ac *audire*, quod audire sit ferre Misericordiæ opem seu misratio, videatur n: 6852; & ex signifi-

significatione filiorum Israelis, quod sint illi qui ab Ecclesia spirituali, de qua n: 6637.

6863. Et etiam vidi oppressionem qua Ægyptii opprimunt illos, quod significet propter subjugationis conatum ab illis qui in falsis, constat ex significatione oppressionis qua opprimunt, quod sit subjugationis conatus; quod sit conatus subjugationis, non subjugatio, est quia illi qui ab Ecclesia spirituali Domini sunt, non subjugari possunt ab illis qui in falsis, quoniam Dominus illos tutatur; & ex significatione Ægyptiorum, quod sint falsa, de qua n: 6692.

6864. Et nunc ito, mittam te ad Pharaonem, quod significet Sanctum procedens ab Humano Domini, quo falsa infestantia dissiparentur, constat ex representatione Moschis, qui iret & qui mittebatur, quod sit Dominus quoad Legem Divinam, de qua n: 6723. 6752. 6771. 6827, ita quoad Humanum; nam cum Dominus in mundo fuit, Humanum suum primum fecit Divinum Verum, quod idem est cum Lege Divina; postmodum Humanum suum prorsus glorificavit, & fecit Divinum Bonum: inter Divinum Verum & Divinum Bonum, differentia est, qualis inter Lucem a sole & Ignem in sole; ex significatione mitti, quod sit procedere, de qua n: 2397. 4710. 6831, hic sanctum Verum; quod sanctum prædicetur de vero, videatur n: 6788; & a representatione Pharaonis, quod sit falsum, de qua n: 6651. 6679. 6683. 6692; additur quod falsa infestantia dissiparentur, nempe a sancto procedente ab Humano Domini, quia in sequentibus agitur de liberatione filiorum Israelis, hoc est, illorum qui ab Ecclesia spirituali Domini sunt, a falsis, a quibus liberari nequaquam possunt, quam a Sancto quod procedit a Domino; Sanctum enim procedens a Domino non modo dissipat falsa infestantia, sed etiam redigit omnia in Divinum ordinem, tam illa quæ in cælis sunt, quam illa quæ in infernis, & fecit ut cæli distinctissimi sint secundum bona & inde vera, & quoque quod inferna distinctissima sint secundum mala & inde falsa; & quod mala in opposito sint contra bona, ac falsa contra vera, ut æquilibrium spirituale existat, & nihil non in statu libero sit.

6865. Et educ populum meum filios Israelis ex Ægypto, quod significet inde liberationem illorum qui ab Ecclesia spirituali a falsis infestantibus, constat ex significatione educere, quod sit liberatio; ex significatione filiorum Israelis, quod sint illi qui ab Ecclesia spirituali, de qua n: 6637; & ex significatione Ægypti, quod sit scientificum falsum quod contra vera Ecclesiæ, ita falsum infestans, de qua n: 6692. Est falsum scientificum, quod maxime infestat illos qui ab Ecclesia spirituali; causa est, quia non perceptionem veri ex bono habent, sed modo cognitionem veri ex doctrina; qui tales sunt, quam maxime infestantur a scientificis; scientifica enim sunt vasa communissima, quæ apparent quandoque contraria veris, priusquam vera illis immissa faciunt ut transluceant, & sic non appercipiantur; & præterea scientifica sunt plena fallaciis sensuum, quæ discuti nequeunt ab illis, qui in solis cognitionibus ex doctrina sunt, & non in perceptione veri ex bono; impi-

mis quia lux mundi apud illos praeponderant. habet, quae lux apparet clara quamdiu lux coeli non in illam influit, sed ut primum lux coeli illabitur, fit loco lucis obscurum: inde est quod illi illuminati & ingeniosi sint in rebus mundi, sed obscurati & hebetes in rebus coeli. Hi credunt se illuminatos, cum doctrinalia Ecclesiae apud se confirmarunt, sed est lumen sensuale, quod ex lumine mundi, quod tunc fallit illos; doctrinalia enim confirmari possunt qualiacunque sint, sicut sua a Judaeis, sua ab Enthusiasticis, sua a Socinianis, & sua a quibusvis haereticis; & cum confirmata sunt, apparent in lumine sensuali illis ut ipsa vera. At qui in luce coeli sunt, in illustratione sunt a Domino, & ante confirmationem appereipiunt per intuitionem in scientifica quae infra sunt, & ibi in ordinem disposita, num verum confirmabile sit vel non: inde patet, quod hi interiorem intuitionem habeant, quae est supra scientifica, ita distinctam; illi autem intuitionem inferiorem, quae est intra scientifica, ita perplexam, n: 2831.

6866. Et dixit Moscheb ad Deum, quod significet perceptionem a Divino, & humiliationem, constat ex significatione dicere, quod sit perceptio, de qua saepius; ex representatione Moschis, quod sit Dominus. quoad Legem Divinam, de qua n: 6723. 6752. 6771. 6827; Divinum significatur per Deum: quod illa verba etiam involvunt humiliationem, patet ab illis quae sequuntur, nam dicit, quis ego quod eam ad Pharaonem, & educam filios Israelis. Quia per Moschen representatur Dominus, & hic memoratur humiliatio, aliquid de statu humiliationis Domini, cum in mundo fuit, dicendum est; quantum Dominus in Humano nondum Divino facto fuit, tantum in humiliatione fuit; sed quantum in Humano Divino facto, tantum non potuit esse in humiliatione, nam tantum Deus erat & Jehovah; quod in humiliatione fuerit cum in humano nondum Divino facto erat quia Humanum, quod a matre traxit, ex haereditario malum fuit, & hoc non potuit approximare ad Divinum absque humiliatione; nam homo in humiliatione genuina exuit se omnipotentia ex se aliquid cogitandi & faciendi, & se prorsus Divino relinquit; ac ita ad Divinum accedit: Divinum quidem fuit in Ipso, quia conceptus a Jehovah, sed hoc tantum apparuit remotum, quantum Humanum Ipsius in haereditario materno fuit; in spiritualibus enim & coelestibus, est status dissimilitudo quae facit remotionem & absentiam, & est status similitudo quae facit appropinquationem & praesentiam; ac similitudinem & dissimilitudinem facit amor. Ex his nunc constare potest, unde status humiliationis apud Dominum, cum fuit in mundo; postea autem, cum exuit omne humanum quod a matre traxit, usque adeo ut non amplius ejus filius esset, & induit Divinum, tunc status humiliationis cessavit, nam tunc fuit unum cum Jehovah.

6867. Quis ego quod eam ad Pharaonem, quod significet quod nondum in tali statu ut falsa infestantia adire & removere sibi posse videretur, constat ex significatione quis ego, quod sit quod nondum in tali statu; ex significatione ire ad Pharaonem, quod sit adire falsa infestantia, per Pharaonem enim significatur falsum quod infestat, n: 6651. 6679. 6683; quod etiam sit removere,,

movere, est quia sanctum procedens ab Humano Domini, de qua supra n: 6864, removet falsa & mala, nam hæc præsentiam Illius prorsus non sustinent. Quia ex humiliatione hæc dicta sunt, dicitur quod id sibi non posse videretur.

6868. Et quod educam filios Israelis, quod significet & sic liberare illos qui ab Ecclesia spirituali, constat ex significatione educere, quod sit liberare, ut supra n: 6865; & a representatione filiorum Israelis, quod sint illi qui ab Ecclesia spirituali, de qua n: 6637. 6862. 6865.

6869. Et dixit, quia ero cum te, quod significet quod Divinum in Humano, constat ex representatione Moschis, quod sit Dominus quoad Legem Divinam, de qua n: 6723. 6752. 6771. 6827, ita quoad Humanum, nam, ut supra ostensum, Dominus Humanum suum fecit Legem Divinam, hoc est, Divinum Verum, cum in mundo fuit; & ex significatione ero cum te, quod sit Divinum, nam Jehovah est Qui loquitur.

6870. Et hoc tibi signum quod Ego miserim te, quod significet cognitionem quod Divinum procederet ab Ipso, constat ex significatione signi, quod sit confirmatio veritatis, & inde cognitio quod ita sit; & ex significatione mitti, quod sit procedere, de qua n: 2397. 4710. 6831, ita mitti a Deo, est procedere a Divino, & quoque est Divinum procedere ab Ipso, nam qui procedit a Divino, is Divinum recipit, & ulterius promovet.

6871. In educendo te populum ab Ægypto, quod significet cum spirituales ex infestatione a falsis liberati sunt, constat ex significatione educere, quod sit liberare, ut supra n: 6865. 6868; ex significatione filiorum Israelis, qui hic sunt populus, quod sint spirituales, hoc est, illi qui ab Ecclesia spirituali, de qua n: 6637. 6862. 6865; ex significatione Ægypti, quod sit scientificum falsum infestans, de qua n: 6692.

6872. Coletis Deum juxta montem hunc, quod significet tunc perceptionem & agnitionem Divini ex amore, constat ex significatione colere Deum, quod sit adoratio Divini, sed cum dicitur de Domino, est perceptio & agnitio Divini in Humano; & ex significatione montis, quod sit bonum amoris Divini, de qua n: 795. 796. 2722. 4210. 6435. 6829; inde patet, quod perceptio & agnitio Divini ex amore. Quid sit perceptio & agnitio Divini ex amore, dicendum est; quisque homo cognoscitur qualis est ex amore; est enim amor esse vitæ cujusvis, ipsissima vita inde existit; qualis itaque amor est apud hominem, talis est homo; si amor sui & mundi, indeque vindictæ, odii, crudelitatis, adulterii, & similium, est is homo, utcunque apparet in externa forma, quoad spiritum suum, seu quoad interiorem hominem, qui post mortem vivit, diabolus; si autem apud hominem est amor Dei & amor proximi, & inde amor boni & veri, tum justi & honesti, is, utcunque apparet in externa forma, quoad spiritum suum, qui post mortem vivit, est angelus: apud quem autem Amor Divinus est, qui apud solum Dominum fuit, Deus est; ita Humanum Ipsius Divinum factum est, cum Amorem Patris sui,

fui, qui fuit Esse Ipsius vitæ, in Humano recepit. Ex his constare potest, quid intelligitur per perceptionem & agnitionem Divini ex amore. Quod homo sit prorsus sicut ejus amor, constans veritas est, hoc patet ab angelis in altera vita, qui visi apparent sicut formæ amoris, ipse amor ab illis non modo elucet, sed etiam exhalat; sic ut dicas illos totos non esse nisi amores; causa est, quia omnia interiora angeli, sicut etiam hominis, non sunt nisi quam formæ recipientes vitæ, & quia sunt formæ recipientes vitæ, sunt formæ recipientes amorum, nam amores faciunt vitam hominis; cum itaque amor influens & formaiciens concordant, sequitur quod talis sit angelus seu homo, qualis ejus amor; & hoc non solum in principiis ejus organicis, quæ in cerebro sunt, sed etiam in toto corpore, nam corpus non est nisi quam organum, derivatum a suis principiis. Ex his constare potest, quod homo prorsus novus fiat, cum regeneratur, nam tunc disponuntur omnia & singula apud illum ad recipiendos amores cœlestes; verum apud hominem non delentur priores formæ, sed removentur; apud Dominum autem priores formæ, quæ ex materno fuerunt, prorsus deletæ & extirpatæ sunt, ac Divinæ loco illarum receptæ; amor enim Divinus non concordat cum aliqua forma nisi Divina, reliquas plane ejicit; inde est, quod Dominus cum glorificatus, non amplius filius Mariæ esset.

6873. Verſ: 13. 14. 15. *Et dixit Moſcheh ad Deum, ecce ego venio ad filios Iſraelis, & dico illis, Deus patrum veſtrorum miſit me ad vos, & dicant mihi, quodnam nomen Ejus, quid dicam ad illos. Et dixit Deus ad Moſchen, Sum Qui Sum, & dixit, ita dices filiis Iſraelis, Sum miſit me ad vos. Et dixit adhuc Deus ad Moſchen, ita dicas, ad filios Iſraelis Jehovab Deus patrum veſtrorum, Deus Abrahami, Deus Jiſchaki, & Deus Jacobi, miſit me ad vos; hoc Nomen meum in æternum, & hoc memoriale meum in generationem, generationem. Et dixit Moſcheh ad Deum, ſignificat perceptionem ex Divino: ecce ego venio ad filios Iſraelis, ſignificat de illis qui ab Eccleſia ſpirituale: & dico ad illos, Deus patrum veſtrorum miſit me ad vos, ſignificat quod Divinum Eccleſiæ Antiquæ apud illos qui ab Eccleſia ſpirituale erit: & dicant mihi, quodnam nomen illius, ſignificat quale Ipſius: quid dicam ad illos, ſignificat quid reſponſi: & dixit Deus ad Moſchen, ſignificat inſtructionem primam. Sum Qui Sum, ſignificat Eſſe & Exiſtere omnium in univerſo: & dixit, ita dices filiis Iſraelis, ſignificat inſtructionem alteram: Sum miſit me ad vos, ſignificat quod Divinum Exiſtere in Eccleſia illa erit: & dixit adhuc Deus ad Moſchen, ita dicas ad filios Iſraelis, ſignificat inſtructionem tertiam: Deus patrum veſtrorum, ſignificat Divinum Antiquæ Eccleſiæ: Deus Abrahami, Deus Jiſchaki, & Deus Jacobi, ſignificat Ipſum Divinum & Divinum Humanum, ita Dominum: miſit me ad vos, ſignificat quod in Eccleſia illorum erit: hoc Nomen Meum in æternum, ſignificat quod Divinum Humanum ſit quale Ipſius Divini: & hoc memoriale meum in generationem, generationem, ſignificat quod colendum perpetuo.*

6874. Et dixit Moſcheh ad Deum, quod ſignificet perceptionem ex Divino, conſtat ex ſignificatione dicere in Hiſtoricis Verbi, quod ſit perceptio; quod

quod Deus sit Divinum patet: perceptio a Divino dicitur, quia omnis perceptio inde est.

6875. Ecce ego venio ad filios Israelis, quod significet de illis qui ab Ecclesia spirituali, constat ex repræsentatione filiorum Israelis, quod sint illi qui ab Ecclesia spirituali, de qua n: 6657. 6862. 6865.

6876. Et dico ad illos, Deus patrum vestrorum misit me ad vos, quod significet quod Divinum Ecclesiæ Antiquæ apud illos, qui ab Ecclesia spirituali, erit, constat ex significatione Dei patrum, quod sit Divinum Ecclesiæ Antiquæ; quod patres sint illi qui ab Ecclesia Antiqua, videatur n: 6050. 6075. 6346; ex repræsentatione filiorum Israelis, qui hic sunt vos, quod sint qui ab Ecclesia spirituali, de qua mox supra n: 6875; & ex significatione mitti, quod sit procedere, de qua n: 2527. 1710. 6821, hic quod erit apud illos, nam dicitur de Divino Ecclesiæ Antiquæ, quod Hoc erit in Ecclesia spirituali, quæ per filios Israelis repræsentatur. Divinum quod fuit Ecclesiæ Antiquæ, fuit Dominus quoad Divinum Humanum; Antiqua Ecclesia hoc habuit ab Antiquissima; & quoque ex eo, quod Jehovah illis visus fuerit in forma humana; quapropter cum de Jehovah cogitabant, non cogitabant ut de Ente Universalis, cujus nullam ideam habuissent, sed ut de Humano Divino, in quod determinare cogitationem suam possent; sic enim & cogitare de Jehovah, & conjungi Ipsi amore potuerunt: qui ab Ecclesia Antiqua fuerunt, & imprimis qui ab Ecclesia Antiquissima, multo sapientiores fuerunt nostratibus, & tamen usque non cogitare potuerunt aliter de Jehovah, quam ut de Homine, cujus Humanum Divinum esset; nec tunc in cogitationem illorum influebat aliquod indecens captum ex homine naturali ejusque infirmo & malo, sed quod de Illo influebat, erat omne sanctum: ipsi angeli, qui in tanta sapientia sunt præ homine, nec aliter possunt cogitare de Divino, vident enim Dominum in Divino Humano; sciunt quod angelus, apud quem omnia finita sunt, nequaquam aliquam ideam habere possit de Infinito, nisi per simile finito. Quod antiquis temporibus Jehovah adoraverint sub Humano Divino, constat manifeste ab angelis visis Abrahamo in forma humana, tum dein Lotho, ut & Josuæ, atque Guideoni & Manoacho, qui Angeli vocati sunt Jehovah, ac ut Deus universi adorati. Hodie si Jehovah appareret in Ecclesia sicut Homo, scandalizarentur, & cogitarent quod nequaquam Creator & Dominus Universi esset, quia visus ut Homo; ac præterea non aliam haberent de Ipso ideam, quam qualem de vulgari homine: credunt se in hoc sapientiores antiquis, non scientes quod in eo sint a sapientia prorsus remoti; nam cum in Ens universale prorsus incomprehensibile effunditur cogitationis idea, cadit idea in nullum, & prorsus dissipatur; & tunc loco ejus venit idea naturæ, cui omnia & singula tribuuntur; inde naturæ cultus in orbe imprimis Christiano hodie tam communis est.

6877. Et dicant mihi, quodnam nomen Illius, quod significet quale Illius, constat ex significatione nominis, quod sit quale, de qua n: 1754. 1896. 2009. 2628. 2724. 3006. 6674. Ex hoc, quod Moscheh interrogavit apparet, qualis fuit posteritas ex Jacobo, quod nempe non solum obliti fuerint

Nominis

Nominis Jehovah; sed etiam quod plures Deos agnovissent, quorum unus major esset altero; inde erat quod scire vellent Nomen Illius; credebant etiam, quod satis esset agnoscere Deum quoad nomen; causa quod posteri Jacobi tales essent, erat, quia solum in externis absque internis erant; & qui absque internis sunt, illi non aliter de Deo opinari possunt, quia nihil lucis e coelo, quæ interiora illorum illustret, recipere possunt. Ut itaque Jehovah agnoscerent, dictum illis est, quod Deus patrum illorum, Deus Abrahami, Deus Jisfchaki, & Deus Jacobi, visus esset, & quod Ille miserit; ita inducebantur ad agnoscendum Jehovah ex cæca veneratione pro patribus suis, non autem ex perceptione aliqua interna. Satis etiam illi populo erat Jehovah modo quoad nomen colere, quia non potuerunt aliud recipere quam eternum Ecclesiæ, ita id quod solum repræsentaret internum ejus; hoc quædam apud illos institutum fuit, ex causa, ut, quod repræsentarent, sisteretur in coelo in forma interna; & sic aliqua usque conjunctio esset coeli cum homine.

6878. Quid dicam ad illos, quod significet quid responsi, constat absque explicatione.

6879. Et dixit Deus ad Moschen, quod significet instructionem primam, constat ex significatione dicere Deus, hic ad Moschen, per quem repræsentatur Dominus quoad Divinum Verum, & a Mosche ad populum, ita a Divino Verò procedente a Divino Humano Domini ad illos qui ab Ecclesia spiritali, quod sit instructio, hic prima quia agitur de Ipso Deo Qui colendus; primum enim Ecclesiæ est cognitio quod Deus sit, & quod Ille colendus; quale Ipsius primum, quod sciendum, est quod creaverit universum, & quod universum creatum ab Ipso subsistat.

6880. Sum Qui Sum, quod significet Esse & Existere omnium in universo, constat ex eo, quod Sum sit Esse, & quia est Solus Esse, in nominativo dicitur; quod bis dicatur Sum, nempe Sum Qui Sum, est quia unum significat Esse & alterum Existere, ita unum significat Ipsum Divinum, quod Pater vocatur, alterum Divinum Humanum quod Filius, nam Divinum Humanum Existit ab Ipso Divino; cum autem Dominus etiam quoad Humanum factus est Divinum Esse seu Jehovah, tunc Divinum Verum, quod procedit a Divino Humano Domini, est Divinum Existere ex Divino Esse: exinde constare potest, quod Divinum Esse non possit se communicare alicui nisi per Divinum Existere; hoc est, Ipsum Divinum nisi quam per Divinum Humanum, & Divinum Humanum nisi quam per Divinum Verum, quod est Sanctum Spiritus; hoc intelligitur per quod omnia per Verbum facta sint" Joh: 1: 3. Apparet homini, sicut Divinum Verum non sit tale, ut per illud existere aliquid possit, creditur enim quod sit sicut vox quæ emissa ore dissipatur; sed prorsus aliter se habet; Divinum Verum procedens a Domino est ipsissimum reale, & tale ut inde existerint omnia, & inde subsistant omnia; quicquid enim procedit a Domino, est ipsissimum reale in universo; tale est Divinum Verum, quod vocatur Verbum, per quod omnia facta sunt.

6881. Et dixit, ita dices filiis Israelis, quod significet instructionem alteram, constat ex significatione dixit Deus, cum denuo dicitur, quod sit novum perceptionis, de qua n: 2061. 2238. 2260; novum perceptionis est hic instructio altera; & ex repræsentatione filiorum Israelis, quod sint illi qui ab Ecclesia spirituali, pro quibus illa instructio.

6882. Sum misit me ad vos, quod significet quod Divinum Existere in illa, nempe Ecclesia, erit, constat ex significatione Sum, quod sit Ipsum Divinum & Divinum Humanum, de qua mox supra n: 6880; & ex repræsentatione Moschis, quod sit Dominus quoad Divinam Legem, hoc est, quoad Divinum Verum; quod Divinum Verum sit Existens ex Divino Humano, quia ab Ipso procedens, videatur etiam supra n: 6880; ex significatione mitti ad illos, quod sit quod erit in Ecclesia spirituali, de qua n: 6876. Hæc altera instructio est; prima, quod Deus, a quo omnia, agnoscendus, altera, quod Divinum Verum, quod ab Ipso, recipiendum.

6883. Et dixit adhuc Deus ad Moschen, ita dicas ad filios Israelis, quod significet instructionem tertiam, constat ex illis quæ mox supra n: 6881, explicata sunt.

6884. Deus patrum vestrorum, quod significet Divinum Antiquæ Ecclesiæ, constat ex illis quæ supra n: 6876, dicta sunt, ubi similia. In sensu externo historico, per Deum patrum eorum, intelliguntur Abraham, Jischak, & Jacob, sed in sensu interno Divinum Ecclesiæ Antiquæ; quod hoc non illud intelligatur in sensu interno, constare potest ex eo, quod historicum Verbi non intrare possit in cœlum; historicum enim Verbi est naturale & mundanum, & qui in cœlo sunt non nisi quam in ideis spiritualibus sunt, ita spiritualiter intelligunt illud, ac mundanum, quod est sensus literæ Verbi, ad primum limen cœli, vertitur in sensum spirituales: quod ita sit, quodammodo etiam constare potest ex eo, quod homo sæpenumero vertat illa quæ dicuntur, etiam in talia, in quibus ille est tota cogitatione, ita qui in immundis est, in immunda, & qui in mundis in munda: inde nunc est, quod qui in cœlo per Deum patrum vestrorum, non percipiant Deum Abrahami, Jischaki, & Jacobi, nam non cognoscuntur in cœlo Abraham, Jischak, & Jacob, sed Dominus Qui repræsentatur per illos: quapropter est Divinum Ecclesiæ Antiquæ, quod per illa verba significatur.

6885. Deus Abrahami, Deus Jischaki, & Deus Jacobi, quod significet Ipsum Divinum ac Divinum Humanum, ita Dominum, constat ex illis quæ supra n: 6847 ostensa sunt, ubi similia.

6886. Misit me ad vos, quod significet quod in Ecclesia illorum erit, constat ex significatione mitti ad vos, quod sit quod erit in Ecclesia spirituali, de qua supra n: 6876. 6882.

6887. Hoc Nomen meum in æternum, quod significet quod Divinum Humanum sit quale Ipsius Divini, constat ex significatione nominis Dei, quod sit omne in uno complexu, per quod colitur Deus, ita quale, de qua n: 2724. 3006. 6674; & quoniam coli non potest Ipsum Divinum, quia
adiri

adiri nec fide nec amore potest, est enim supra omnem ideam, secundum Domini verba apud Johannem, "Deum nemo vidit unquam, Unigenitus Filius, Qui in sinu Patris est, Ille exposuit," 1: 18; & alibi apud Eundem, "Neque vocem Ipsius audivistis unquam, neque speciem Ipsius vidistis," v: 37, idcirco est Divinum Humanum, quia quale Ipsius Divini, quod adiri potest & coli. Quod Divinum Humanum sit Nomen Jehovah, patet apud Johannem, "Jesús dixit, Pater *glorifica Nomen Tuum*; exiit igitur vox e cœlo, & glorificavi, & rursum glorificabo," xii: 28; ibi Dominus quoad Divinum Humanum se vocat Nomen Patris. Apud Esaïam, "Ego Jehovah vocavi Te in justitia, & apprehendam manum Tuam, quia custodiam Te, & dabo Te in fœdus populo, in lucem gentium; ad aperiendum oculos cæcos, ad educendum e carcere vinctum, e domo claustrî sedentes tenebris: Ego Jehovah, *hoc Nomen Meum*, & gloriam meam alteri non dabo," xlii: 6. 7. 8, ibi & in præcedentibus hujus Capituli aperte agitur de Domino; quod Ipse sit Qui intelligitur per Nomen Jehovah, patet ex eo, quod dicatur, quod gloriam suam alteri non dabit, cum de Domino, est Sibi, quia unum sunt. Apud Mosen, "Ecce Ego mitto Angelum coram te, ad custodiendum te in via, & ad deducendum te ad locum, quem præparavi: caveto tibi a faciebus Ipsius, & audi vocem Ipsius, quia non sustinebit prævaricationem vestram; *quoniam Nomen Meum in medio Ipsius est*," Exod: xxxiii: 20. 21; quod per Angelum Jehovah hic Dominus quoad Divinum Humanum intelligatur, videatur n: 6831; & quia Divinum Humanum est quale Ipsius Divini, dicitur quod Nomen Jehovah sit in medio Ipsius. Etiam in Oratione Domini per Pater noster in cœlis, *sanctificetur Nomen Tuum*, intelligitur Dominus quoad Divinum Humanum; & quoque omne in uno complexu, per quod colendus.

6888. Et hoc Memoriale meum in generationem, generationem, quod significet quod colendum perpetuo, constat ex significatione Memorialis, quod sit cujus recordandum, & cum prædicatur de Divino, est quale in cultu; & ex significatione generationis, generationis, quod sit in perpetuo. In Verbo dicitur in æternum, & in generationem generationum, & hoc quandoque in uno Versu; hoc inde est, quia æternum prædicatur de Divino Bono, & generatio generationum de Divino Vero; similiter se habet cum significatione Memorialis & Nominis; Memoriale prædicatur de quali Divini in cultu quoad verum, at nomen de quali Divini in cultu quoad utrumque, tam verum quam bonum, in specie autem quoad Bonum. Quod Memoriale sit quale Divini in cultu, patet apud Hofchæam, "Jehovah Deus Zebaoth, *Jehovah Memoriale Ipsius*; tu ergo in Deo reverteris, pietatem & judicium serva," xii: 6; hic agitur de quali cultus quoad verum, quapropter dicitur Jehovah Memoriale Ipsius. Apud Davidem, "Cantate Jehovah sancti Ipsius, & *confitemini Memoriali sanctitatis Ipsius*," Psalm: xxx: 5. Psalm: xcvii: 12, sanctum quod prædicetur de vero, videatur n: 6788, cultus inde significatur per Memoriale sanctitatis Ipsius.

6889. Verſ: 16. 17. 18. 19. 20. *Ito & congreges ſeniores Iſraelis, & dicas ad illos Jehovah Deus patrum veſtrorum viſus eſt ad me, Deus Abrahami, Jiſchaki, & Jacobi, dicendo, viſitando viſitavi vos, & quod factum vobis in Ægypto. Et dico, ascendere faciam vos ex afflictione Ægypti, ad terram Cananæi, & Chittæi, & Emorræi, & Perifæi, & Chivæi & Jebuſæi, ad terram fluentem lacte & melle. Et audiverint vocem tuam, & intres tu & ſeniores Iſraelis ad regem Ægypti, & dicatis ad illum, Jehovah Deus Hebræorum occurrat nobis, & nunc eamus quæſo viam trium dierum in deſertum, & ſacrificemus Jehovah Deo noſtro. Et Ego novi, quod non dabit vobis rex Ægypti ad eundum, & non manu forti. Et mittam manum meam, & percutiam Ægyptum omnibus mirabilibus meis, quæ faciam in medio illius; & poſtea mittet vos. Ito & congreges ſeniores Iſraelis, ſignificat intelligentes in Eccleſia ſpirituale: & dicas ad illos, ſignificat inſtructionem: Jehovah Deus patrum veſtrorum, ſignificat Divinum Antiquæ Eccleſiæ: viſus eſt ad me, ſignificat præſentiam Ipſius: Deus Abrahami, Jiſchaki & Jacobi, ſignificat Ipſum Divinum & Divinum Humanum Domini: dicendo, viſitando viſitavi vos, ſignificat adventum Ipſius ad illos qui ab Eccleſia: & quod factum vobis in Ægypto, ſignificat ſubjugationis conatum: & dico, ascendere faciam vos ex afflictione Ægypti, ſignificat elevationem & liberationem a ſcientificis falſis: ad terram Cananæi & Chittæi, & Emorræi & Perifæi, & Chivæi & Jebuſæi, ſignificat regionem cœli occupatam ab illis qui in malis & falſis: ad terram fluentem lacte & melle, ſignificat ubi amœnum & jucundum: & audiverint vocem tuam, ſignificat obedientiam: & intres tu & ſeniores Iſraelis ad regem Ægypti, ſignificat communicationem cum illis qui in falſis & infeſtarunt: & dicatis ad illum, ſignificat influxum: Jehovah Deus Hebræorum occurrat nobis, ſignificat Divinum Domini in Eccleſia, & Ipſius mandatum: & nunc eamus quæſo viam trium dierum in deſertum, ſignificat vitam veri in ſtatu prorsus remoto a falſis, tametſi in obſcuro: & ſacrificemus Jehovah Deo noſtro, ſignificat ita cultum Domini: & Ego novi, ſignificat Prævidentiam: quod non dabit vobis rex Ægypti ad eundum, ſignificat quod falſum ſe oppoſiturum: & non manu forti, ſignificat quod contra illos non prævalebit potentia eorum qui ab Eccleſia ſpirituale: & mittam manum meam, ſignificat potentiam ex Divino: & percutiam Ægyptum omnibus mirabilibus meis, ſignificat potentiæ Divinæ media contra falſa: quæ faciam in medio illius, ſignificat quæ illos directe tangent: & poſtea mittet vos, ſignificat abactionem illorum & liberationem.*

6890. *Ito & congreges ſeniores Iſraelis, quod ſignificet intelligentes in Eccleſia ſpirituale, conſtat ex ſignificatione ſeniorum, quod ſit præcipua ſapientiæ & intelligentiæ, de qua n: 6523. 6525, ita intelligentes; & ex repræſentatione Iſraelis, quod ſit Eccleſia ſpirituale, de qua n: 4286. 6426.*

6891. *Et dicas ad illos, quod ſignificet inſtructionem, conſtat a ſignificatione dicere ad illos, cum hoc a Moſche, per quem repræſentatur Lex a Divino, quod ſit inſtructio, ut ſupra n: 6879. 6881. 6883.*

6892. Jehovah Deus patrum vestrorum, quod significet Divinum Antiquæ Ecclesiæ, constat ex illis quæ supra n: 6884 explicata sunt, ubi similia verba.

6893. Visus est ad me, quod significet præsentiam, constat ex significatione videri ad aliquem, quod sit præsentia; per videri enim in sensu interno non significatur videri oculis, sed cogitatione; ipsa cogitatio etiam facit præsentiam, apparet enim is, de quo cogitatur, sicut præsens coram visu interno: in altera vita hoc fit actualiter, nam cum ibi cogitatur de aliquo intenso, sistitur is præsens; inde est quod convenient ibi amici, & quoque inimici, & quod ab his patiantur dura.

6894. Deus Abrahami, Jischaki, & Jacobi, quod significet Ipsum Divinum, & Divinum Humanum Domini, constat ex illis quæ supra n: 6847, ostensa sunt.

6895. Dicendo, visitando visitavi vos, quod significet adventum Ipsius ad illos qui ab Ecclesia spirituali, constat ex significatione visitare, quod sit adventus Domini, qui præcedit ultimum tempus Ecclesiæ, quod tempus in Verbo ultimum Judicium vocatur; quod Visitatio id sit, videatur n: 2242. 6588; quod id adventus Domini dicatur, patet ab his apud Matthæum, "Discipuli dixerunt ad Jesum, dic nobis quando ista fient, quodnam *signum Tui Adventus*, & Consummationis sæculi," xxiv: 3, ac instruebat tunc Dominus discipulos de ultimo tempore Ecclesiæ, ut constare potest ab illis, quæ n: 3353 ad 3356. 3486 ad 3489. 3897 ad 3901. 4056 ad 4060. 4229 ad 4235. 4422 ad 4424, explicata sunt; & dicebat, quod, cum omnia illa existerent, appareret *signum Filii hominis*; & tunc plangent omnes tribus terræ, & *videbunt Filium hominis venientem in nubibus cæli cum virtute & gloria*," ibid: Vers: 30; quod per Adventum Domini non intelligatur apparitio Ipsius cum angelis in nubibus, sed agnitio in cordibus per amorem & fidem, videatur n: 3353. 3900; tum Apparitio Ipsius e Verbo, cujus sensus intimus seu supremus de solo Domino agitur, n: 4060; hic adventus intelligitur per adventum Domini, qui tunc sit, quando Ecclesia vetus rejicitur, & nova a Domino instauratur: & quia nunc apud posteros Jacobi novum Ecclesiæ instauraretur, dicitur, *visitando visitavi vos*; ut quoque a Josepho cum moreretur, "Dixit Joseph ad fratres suos, ego morior, & *Deus visitando visitabit vos*, & ascendere faciet vos e terra hac ad terram, quam juravit Abrahamo, Jischako, & Jacobo," Genes: I: 24. Per visitando visitare vos in sensu literæ hic significatur liberatio a servitute in Ægypto, & introductio in terram Canaanem; sed hoc non est spirituale quod in Verbo, sed est Naturale; spirituale quod in Verbo agit de Domino, de Ipsius Regno & Ecclesia, deque amore & fide, quapropter per visitando visitare in sensu spirituali intelligitur liberatio a falsis, & sic initiatio in illa quæ sunt Ecclesiæ & Regni Domini, ita adventus Domini in amore & fide apud illos qui ab Ecclesia nova erunt.

6896. Et quod factum vobis in Ægypto, quod significet subjugationis conatum,

natum, constat ex illis quæ præcedunt de afflictione & oppressione filiorum Israelis, hoc est, illorum qui ab Ecclesia spirituali, hæc sunt quæ intelliguntur per quod factum vobis in Ægypto; quod afflictiones & oppressiones illæ significant infestationes & subjugationis conatus, videatur n: 6663. 6666. 6668. 6670. 6671. 6851. 6852. 6863.

6897. Et dico, ascendere faciam vos ex afflictione Ægypti, quod significet elevationem & liberationem ab infestatione a scientificis falsis, constat ex significatione ascendere facere, quod sit elevatio versus interiora, de qua n: 3084. 4539. 5406. 5817. 6007; elevatio versus interiora est ab infestatione a falsis ad vera & bona fidei; inde quoque ascendere facere est liberatio; ex significatione afflictionis, quod sit infestatio, de qua n: 6663. 6851; & ex significatione Ægypti, quod sit scientificum falsum, de qua n: 6651. 6679. 6683.

6898. Ad terram Cananæi & Chittæi, & Emorræi & Perisæi, & Chivæi & Jebusæi, quod significet regionem cœli occupatam ab illis qui in malis & falsis, constat ab illis, quæ supra n: 6854. 6858, ostensa sunt. Quod Cananæi & Chittæi sint qui in malis ex falsis, videatur n: 6850; quod Emorræi & Perisæi sint qui in malis & inde falsis, n: 6859; & quod Chivæi & Jebusæi sint qui in idololatræico, in quo aliquid boni & veri, n: 6860.

6899. Ad terram fluentem lacte & melle, quod significet ubi amœnum & jucundum, constat ex significatione lactis & mellis, quod sit amœnum & jucundum, de qua supra n: 6887.

6900. Et audiverint vocem tuam, quod significet obedientiam, constat ex significatione audire, quod sit obedientia, de qua n: 2542. 3869. 4652 ad 4660.

6901. Et intres tu & seniores Israelis ad regem Ægypti, quod significet communicationem cum illis qui in falsis & infestarunt, constat ex significatione intrare, quod sit communicatio, nam intrare in spirituali sensu est communicare alteri cogitationem suam; ex repræsentatione Moschis, quod sit Lex a Divino, de qua n: 6827; a significatione seniorum, quod sint intelligentes, de qua n: 6523. 6525. 6890; & a repræsentatione Pharaonis seu regis Ægypti, quod sit falsum infestans vera Ecclesiæ, de qua n: 6651. 6679. 6683; ex his patet, quod per intres tu & seniores Israelis ad regem Ægypti, significetur communicatio talium quæ sunt Legis a Divino ac inde intelligentiæ cum illis qui in falsis & infestarunt.

6902. Et dicatis ad illum, quod significet influxum, constat ex significatione dicere, quod sit influxus, de qua n: 5743. 6152. 6291; quod dicere hic sit influxus, est quia communicatio talium quæ sunt Legis a Divino & inde intelligentiæ, de qua n: 6901, sit per influxum.

6903. Jehovah Deus Hebræorum occurrit nobis, quod significet Divinum Domini in Ecclesia, & Ipsius mandatum, constat ex significatione Hebræorum, quod sit Ecclesia, de qua n: 5136. 6675. 6684; Quod Jehovah Deus sit Divinum Domini, est quia per Jehovah non alius in Verbo, quam Do-

minus, intelligitur, n: 1736. 2921. 3023. 3035. 5041. 5663. 6303; & ex significatione occurrere, quod hic sit mandatum; nam per occurrere hic intelligitur quod loquutus cum illis, & quod iusserit; quod occurrit id involvat, constat ex eo, quod non amplius dicatur quid loquutus, sed quod mandatum Ipsius immediate sequatur.

6904. Et nunc eamus quæso viam trium dierum in desertum, quod significet vitam veri in statu prorsus remoto a falsis, tametsi in obscuro, constat ex significatione ire, quod sit vita, de qua n: 3335. 4882. 5493. 5606; a significatione viæ, quod sit verum, de qua n: 627. 2333; ex significatione trium dierum, quod sit status plenus, de qua n: 2788. 4495, ita cum de remotione a falsis agitur, est status prorsus remotus ab illis; quod ponere viam trium dierum sit prorsus separare, videatur n: 4010; & a significatione deserti, quod sit inhabitatum & inexcultum, de qua n: 2708. 3900, quod in sensu spirituali est obscurum fidei; agitur enim hic de instauratione Ecclesiæ Spiritualis, quæ per filios Israelis significatur; qui ab illa Ecclesia sunt, in obscuro sunt quoad bonum & verum fidei respective, videatur n: 2708. 2715. 2716. 2718. 2831. 2849. 2935. 2937. 3241. 3246. 3833. 4402. 6289. 6500. 6865. Vita veri est vita, quam illi, qui ab Ecclesia spirituali sunt, vivunt; verum enim, quod ex Verbo seu ex doctrina suæ Ecclesiæ sciunt, cum sit vitæ, vocatur bonum, sed est verum actu.

6905. Et sacrificemus Jehovah Deo nostro, quod significet ita cultum Domini, constat ex significatione sacrificare, quod sit cultus in communi, de qua n: 923, nam in Ecclesia Hebræa, & postea apud posteros Jacobi, omnis cultus se referebat ad sacrificia; quod constare potest ex eo, quod quotidie facta sint, & quibusvis festis plura, tum cum inaugurarentur, cum purificarentur, pro peccatis, pro reatibus, præter ex votis, & ex libero; inde est quod per sacrificia significetur cultus in genere; quod sit cultus Domini, qui significatur per sacrificare Jehovah Deo, patet manifeste ex eo, quod sacrificia non alium quam Dominum, ac Divina cœlestia & spiritualia, quæ ab Ipso, repræsentaverint, n: 1823. 2180. 2805. 2807. 2830. 3519; tum ex eo, quod per Jehovah Deum in Verbo non alius quam Dominus intelligatur, videatur supra n: 6903; per Jehovah Divinum Esse Ipsius, & per Deum inde Divinum Existere; ita per Jehovah Divinum Bonum Divini Amoris Ipsius, & per Deum Divinum Verum procedens a Divino Ipsius Bono.

6906. Et Ego novi, quod significet Prævidentiam, constat ex significatione nosse, cum prædicatur de Jehovah seu Domino, quod sit Prævidentia, de qua supra n: 6853.

6907. Quod non dabit vobis rex Ægypti ad eundum, quod significet quod falsum se oppositurum, constat ex significatione non dare vobis, quod sit se opponere, nam qui non dat cum dicitur quod Divinum mandatum sit, n: 6903, & qui negat ut quis colat Deum, is se opponit, ut solent omnes facere qui in falso apud se confirmati sunt; ex repræsentatione Pharaonis seu regis Ægypti, quod sit falsum, de qua n: 6651. 6679. 6683; & ex significatione ad eundum, nempe viam trium dierum in desertum ad sacrificandum

ficandum Jehovah Deo, quod sit ad vivendum secundum verum in statu prorsus remoto a falsis, ac ad colendum ita Dominum n: 6904. Quomodo cum illis qui in falso sunt, qui repræsentantur per regem Ægypti, quod se opponant illis qui in veris, se habet, dicendum; in mundo, qui in falso sunt, non se aperte opponunt illis qui in vero, inhihent enim vincula externa, quæ sunt timores, ne contra leges regni & Ecclesiæ appareant esse, ita non videri potuerunt ut boni cives, quisque enim justus & verus in externa forma vult in mundo videri, ac improbi plus quam probi, ob causam ut animos captent, & fallant propter lucrum & honores, sed intus se opponunt se, nam quotiescunque audiunt aliquem vera Ecclesiæ profitentem non ex officio sed ex zelo, apud se subsannant, & si tunc non arcerent vincula externa, aperte irriderent; tales cum in alteram vitam veniunt, non magis illos inhihent vincula externa, nam hæc tunc illis auferuntur, ex causa, ut quisque pateat qualis est; & tunc aperte se opponunt illis qui in veris sunt, ac illos secundum omne possibile infestant; hoc tunc illis est ipsum jucundum vitæ; cumque admonentur ne talia faciant, quia si non desistunt, quod removeantur tandem prorsus, & detrudantur in infernum; usque ad hoc nihil attendunt, sed persistunt jugiter in infestatione, ut prius; nam tantum in jucundo vitæ ex falso sunt; hoc ita illos occupat, ut nihil quicquam quod est intelligentiæ admittant; hæc sunt quæ significantur per quod non dabit vobis rex Ægypti ad eundem, & quæ repræsentantur per Pharaonem, quod toties se opposuerit; remotio talium spirituum, & detrusio in infernum, repræsentatur per interitum Pharaonis & Ægyptiorum in mari Suph. Qui in malo vitæ ac inde in falso sunt, illi sunt in luce mundi, nam est lux per quam, videntur objecta intellectualia, hæc lux apud illos qui in falso ex malo sunt, rutilans est, & quo magis in falso ex malo, eo rutilantior; gloria mundi, quæ ex amore sui, accendit illam, & fecit rutilum ejus; & quia ita, apparent inibi vera illis prorsus ut falsa, ac falsa prorsus ut vera; causa est, quia in jubar hujus lucis non influere potest lux cœlestis, hæc apud talem lucem fit caligo; inde est, quod tales in forti persuasivo sint de falsis contra vera, quia vident illa ita in luce ista: at apud illos qui in veris sunt ex bono, lux mundi non rutilat, sed obscura est; lux autem cœli est apud illos candida; & quia hæc candida est, in illa apparent vera ut vera, ac falsa ut falsa; nam cum incidit illa lux in falsa, quæ in luce mundi separata a luce cœli apparent ut vera, tunc non modo obscurat illa, sed prorsus exstinguit; hæc lux, nempe lux cœli, fit successive magis & magis apud illos candida, & tandem adeo, ut lux mundi cum illa non comparari queat: ex his apparet causa, cur illi, qui in falsis ex malo sunt, ex tam forti persuasivo se opponant illis qui in veris; de qua oppositione nunc supra actum est.

6908. Et non manu forti, quod significet quod contra illos non prævalebit potentia illorum qui ab Ecclesia spirituali, constat ex significatione manus, quod sit potentia, de qua n: 878. 3387. 4931 ad 4937; inde non manu
forti

forti est potentia quæ non prævalebit; quod intelligatur potentia illorum qui ab Ecclesia spirituali, patet a mox sequentibus, "Et mittam manum meam, & percutiam Ægyptum omnibus mirabilibus meis," per quæ significatur, quod superandi per potentiam ex Divino, & per illius media.

6909. Et mittam manum meam, quod significet potentiam ex Divino, constat ex significatione manus, quod sit potentia, de qua n: 878. 3387. 4931 ad 4937; & quia Jehovah seu Dominus hoc de Se dicit, est potentia ex Divino.

6910. Et percutiam Ægyptum omnibus mirabilibus meis, quod significet potentiae Divinae mediae contra falsa, constat ex significatione Ægypti, quod sit falsum, de qua sæpe prius; & ex significatione mirabilium, quod sint potentiae Divinae media, per quæ illi qui in falsis & infestant, subjunguntur. Quod mirabilia sint potentiae Divinae media, per quæ subjunguntur illi qui in falsis, constat ex mirabilibus seu miraculis factis in Ægypto, per quæ tandem adacti sunt ut demitterent filios Israelis; unumquodvis mirabile seu miraculum ibi significat medium Divinae potentiae.

6911. Quæ faciam in medio illius, quod significet quæ illos directe tangant, constat ex significatione medii, quod sit quod intus est, de qua n: 1074. 2940. 2973, ita quod directe tangit; nam quod directe aliquem tangit, est intra illum, quod autem non directe tangit, est etiam extra, nam oblique ferit, & quoad partem præterlabitur.

6912. Et postea mittet vos, quod significet abactionem illorum nempe qui in falsis, & liberationem nempe illorum qui in veris, constat ex significatione mittere, seu dimittere, quod hic sit abigi, nam qui in falsis sunt, nusquam dimittunt, si vel foret in æternum, nisi abigantur; quapropter per mittere in sensu interno hic significatur abactio, & inde liberatio.

6913. Vers: 21. 22. *Et dabo gratiam populi hujus in oculis Ægyptiorum, & erit cum itis non ibitis vacui. Et petat mulier e vicina sua, & ex hospita domus suæ, vasa argenti & vasa auri, & vestes, & ponetis super filios vestros, & super filias vestras, & deprædabimini Ægyptios.* Et dabo gratiam populi hujus in oculis Ægyptiorum, significat timorem illorum qui in falsis pro illis qui ab Ecclesia spirituali, propter plagas: & erit cum itis non ibitis vacui, significat non magis vitam in egestate quoad illa quæ sunt mentis naturalis; & petat mulier e vicina sua & ex hospita domus suæ; significat quod bonum cujusvis locupletabitur talibus quæ conducunt: vasa argenti, significat scientifica veri: & vasa auri, significat scientifica boni: & vestes, significat illis correspondentia scientifica inferiora: & ponetis super filios vestros, significat applicationem ad vera illorum: & super filias vestras, significat applicationem ad bona: & deprædabimini Ægyptios, significat quod auferenda talia illis qui in falsis & inde malis.

6914. Et dabo gratiam populi hujus in oculis Ægyptiorum, quod significet timorem illorum qui in falsis pro illis qui ab Ecclesia spirituali, propter plagas, constat a significatione dare gratiam, quod sit timorem propter plagas, de

de qua sequitur; ex repræsentatione filiorum Israelis, qui hic sunt populus, quod sint qui ab Ecclesia spirituali, de qua n: 6637; & ex repræsentatione Ægyptiorum, quod sint qui in falsis, de qua sæpe prius. Quod dare gratiam in oculis Ægyptiorum significet timorem propter plagas illis qui in falsis, constat ex intellectu rerum in sensu interno; agitur enim de illis qui in falsis, qui per Ægyptios significantur, quod illis auferenda sint vera & bona, & transferenda ad illos qui ab Ecclesia spirituali; & quia de illis qui in falsis agitur, per gratiam non significatur gratia, nam illis qui in falsis & malis sunt, nusquam gratia est pro aliquo, sed si benefaciunt, aut si non malefaciunt, est ex timore propter plagas, inde gratia illorum; hæc gratia est, quæ in sensu interno hic intelligitur; sensus internus exponit res quales sunt, non quales sistuntur in litera, & applicat singula ad subiectum: quod ita sit, patet etiam a sequentibus de Ægyptiis, quod non dimiserint filios Israelis ex aliqua gratia, sed ex timore propter ulteriores plagas, Exod: Cap: xi: 1. Cap: xii: 33. Quia in his binis Versibus agitur de deprædatione Ægyptiorum, per quod mulieres Israelis mutuo peterent a mulieribus Ægyptiis argentum, aurum, & vestes; & quomodo hoc se habet, nequaquam sciri potest, nisi ex revelatione de illis quæ fiunt in altera vita, sensus enim internus involvit talia quæ fiunt apud Angelos & Spiritus, idcirco dicendum: quod locus cœli inferior ante adventum Domini a malis geniis & spiritibus occupatus fuerit, & quod inde postea expulsi, & regio illa data sit illis qui ab Ecclesia spirituali, videatur supra n: 6858; quamdiu mali genii & spiritus ibi erant, sub intuitu continuo angelorum superiores cœli fuerunt; inde arcebantur a malis aperte faciendis: hodie etiam quidam, qui dolosiores aliis sunt, quia per simulationem innocentiae & charitatis fallunt, sub intuitu cœlestium sunt, & tamdiu detinentur a nefandis suis dolis; sunt illi directe supra caput, & angeli cœlestes, sub quorum intuitu sunt, adhuc superius; ex quibus scire datum est, qualis status malorum geniorum & spirituum fuit, qui ante adventum Domini occuparunt inferiorem regionem cœli, quod nempe tunc a malis aperte faciendis ab Angelis superioris cœli detenti fuerint. Quomodo autem a malis aperte faciendis detenti fuerint, etiam scire datum est; tenebantur in vinculis externis, nempe in timore jacturæ honoris & famæ, in timore deprivationis possessionum in regione illa cœli, ac destructionis in infernum; & tunc adjungebantur illis spiritus boni simplices; sicut fit hominibus in mundo, hi tametsi interius sunt diaboli, usque tamen per externa illa vincula tenentur in simulatione honesti ac justī, & ad benefaciendum; utque ita teneantur, adjunguntur illis spiritus qui in simplici bono sunt; ita se habuit cum malis qui in regione inferiore cœli ante adventum Domini fuerunt; & tunc quoque potuerunt adigi ad verum dicendum & bonum faciendum per proprios amores; non aliter ac sacerdotes mali, imo etiam pessimi, qui intus diaboli sunt, qui doctrinalia suæ Ecclesiæ, cum tali ardore & simulato zelo prædicare possunt, ut corda auditorum ad pietatem moveant; sunt tamen tunc in amore sui & mundi, nam cogitatio de honore

&

& de lucro universaliter apud illos regnat, ex illo igne ad ita prædicandum excitantur; sunt mali spiritus apud illos, qui in simili amore & inde in simili cogitatione sunt, qui ducunt, quibus adjuncti sunt simplices boni spiritus: ex his constare potest, qualis status cœli ante adventum Domini fuit. Post autem adventum Ipsi, cœli & inferni status prorsus mutati sunt; tunc enim mali genii & spiritus, qui regionem cœli inferiorem occuparunt, dejecti sunt, & loco illorum illi, qui ab Ecclesia spirituali, illuc elevati: mali, qui dejecti sunt, tunc deprivati sunt externis vinculis, quæ, ut supra dictum, fuerunt timores jacturæ honoris & famæ, ac amissionis possessionum in regione illa; ac ita relictæ sunt suis interioribus, quæ non nisi quam diabolica & infernalicia erant; & sic in inferna ablegati: Deprivatio a vinculis externis fit in altera vita per ablationem spirituum bonorum, qui illis adjuncti sunt; cum hi ablati sunt, non magis possunt in aliqua simulatione boni, justi, & honesti, esse, sed sunt quales in mundo fuerunt intus, hoc est, quales fuerunt cogitatione & voluntate, quas coram aliis ibi absconderunt; & tunc nihil aliud cupiunt quam malefacere. Simplices hi boni spiritus, qui illis ablati sunt, dati seu adjuncti sunt illis qui ab Ecclesia spirituali, quibus regio illa cœli in possessionem data est; inde est, quod hi locupletati sint veris & bonis, quæ prius habuerunt mali genii & spiritus; nam locupletari veris & bonis in altera vita, fit per adjunctionem spirituum qui in vero & bono sunt, nam per illos fit communicatio. Hæc sunt, quæ significantur per quod filii Israelis ab Ægypto non ituri vacui, sed quod mulier a vicina sua & ab hospita domus suæ peteret vasa argenti, & vasa auri, & vestes, & sic deprædarentur Ægyptios. Quisque videre potest, quod, nisi talia repræsentata fuissent, nusquam a Divino mandatum fuisset, ut tali astu uterentur contra Ægyptios; omne enim tale longissime abest a Divino; sed quia populus ille prorsus repræsentativus esset, id, quia ita fieret cum malis in altera vita, permissum fuit a Divino, ut ita facerent: sciendum est, quod per plura, quæ mandata sunt a Jehovah seu Domino, in sensu interno non significant quod mandata sint, sed quod permissa.

6915. Et erit, cum itis non ibitis vacui, quod significet non magis vitam in egestate quoad illa quæ sunt mentis naturalis, constat ex significatione ire, quod sit vita, de qua n: 3335. 4882. 5493. 5606. 6901; & ex significatione non ibitis vacui, quod sit non magis vita in egestate; quod vacuum sit ubi non verum, videatur n: 4744, ita ubi egestas spiritualis; quod sit quoad illa quæ mentis naturalis sunt, patet ab illis quæ præcedunt, quod nempe illi qui ab Ecclesia spirituali, qui repræsentantur per filios Israelis, infestati fuerint ab illis qui in scientificis falsis fuerunt, qui significantur per Ægyptios, inde quoad illa quæ sunt mentis naturalis, nam quæ hujus mentis sunt, vocantur scientifica; hæc etiam præcipue Spirituales infestant, nam cogitatio eorum intra scientifica est, & parum supra, videatur n: 6865.

6916. Et petat mulier e vicina sua, & ex hospita domus suæ, quod significet quod bonum cujusvis locupletabitur talibus quæ conducunt, constat ex signi-

significatione mulieris, quod sit affectio boni charitatis, de qua n: 6014; ex significatione vicinæ, quod sit affectio veri, quæ illis qui in scientificis sunt; & ex significatione hospitæ domus, quod sit affectio boni, quæ etiam illis: quia ex vicina & ex hospita domus peteret, significantur vera & bona quæ proxima sunt, ita quæ conducunt. Quomodo hæc se habent, constat ex illis, quæ mox supra n: 6914, allata sunt; quod mulier peteret, est qui per mulierem significatur bonum charitatis, & hoc erit quod locupletabitur, nam bonum ut sit bonum, erunt vera quæ qualificabunt; causa est, quia cum vivitur secundum vera, ipsa vera tunc fiunt bona; quapropter quale verum est, tale sit bonum; hoc bonum postea non alia vera adseiscit & sibi adjungit, quam secundum quale suum, consequenter non alia quam quæ conducunt, ita quæ in vicinia sunt & in domo.

6917. Vasa argenti, quod significant scientifica veri, & vasa auri, quod significant scientifica boni, constat ex significatione vasorum, quod sint scientifica, de qua n: 3068. 3079; scientifica vocantur vasa, quia communia sunt, & in se continere possunt innumerabilia vera & multiplicia bona; ex significatione argenti, quod sit verum; & auri, quod sit bonum, de qua n: 1551. 1552. 2954. 5658; quod argentum Ægypti sit scientificum verum & aptabile, videatur n: 6112. Quod vasa argenti & vasa auri apud Ægyptios sint scientifica veri & scientifica boni, cum tamen per Ægyptios hic & in præcedentibus, tum quoque in sequentibus, significantur scientifica falsa, sciendum, quod scientifica in se non sint vera, nec sint falsa, sed quod fiant vera apud illos qui in veris sunt, & falsa apud illos qui in falsis, applicatio illorum & usus hoc facit; se habent scientifica apud hominem, sicut divitiæ & opes apud illum; divitiæ & opes apud illos qui in malo sunt, perniciosæ sunt, quia applicant illas ad usus malos; at divitiæ & opes apud illos qui in bono sunt, utiles sunt, quia applicant illas ad usus bonos; quapropter si divitiæ & opes, quæ apud malos, transferuntur ad bonos, fiunt bonæ; ita quoque scientifica; ut pro exemplo; apud Ægyptios remanserunt plura ex repræsentativis Ecclesiæ Antiquæ, ut constat ex illorum Hieroglyphicis; sed quia applicuerunt illa ad magica, & usum malum inde fecerunt, idcirco non illis fuerunt scientifica vera, sed scientifica falsa; ast eadem in Antiqua Ecclesia fuerunt scientifica vera, quoniam applicuerunt illa rite ad cultum Divinum. Sint etiam pro exemplo altaria & sacrificia, hæc apud gentem Hebræam, & postea apud Gentem Judaicam & Israeliticam fuerunt ritualia vera, quia applicuerunt illa ad cultum Jehovæ; sed apud Gentes in terra Canaanæ erant ritualia falsa, quia applicuerunt illa ad cultum idolorum suorum; quapropter etiam mandatum est, ut gentium altaria ubi vis destruerentur: similiter se habet cum quampluribus aliis; quapropter ab illis qui in malis & falsis sunt, multa scientifica hauriri queunt, quæ ad usus bonos applicari possunt, & sic fieri bona: talia quoque significata sunt per deprædationes Gentium in terra Canaanæ, per opes, armenta, pecudes, domos, vineas, quas filii Israelis ibi deprædati sunt; hoc adhuc magis patet ex eo, quod aurum & argentum deprædatum a Gentibus, etiam ad usum sanctum

sanctum adhibitum fuerit, ut constat ex Libro 2 Samuelis, "Fuerunt in manu ejus vasa argenti, & vasa auri, & vasa æris; etiam hæc sanctificavit rex David Jehovæ, cum argento & auro, quod sanctificaverat de omnibus gentibus, quas subegit: de Syris, de Moabo, & de filiis Ammonis, & de Philistæis, & de Amaleck, & de præda Hadad-Eseris filii Rechobi, regis Zobæ: viii: 10. 11. 12: & apud Esaïam, "Tandem erit Mercatura Tyri, & merces meretricia ejus, sanctum Jehovæ, non reponetur, neque detinebitur; sed habitantibus coram Jehovab erit mercatura ejus, ad comedendum, ad exsatiandum se, & tegenti se antiquo," xxiii: 18. Etiam hæc, quæ mulieres filiorum Israelis ab Ægyptiis mutuo petierunt, & sic deprædati sunt, applicata deinceps erant ad usum construendi arcam, & ad plura quæ sancta cultus eorum fuerunt.

6918. Et vestes, quod significant illis correspondentia scientifica inferiora, constat a significatione vestium, quod sint scientifica inferiora, de qua n: 2576. 5248; vestes illa significant, quia investiunt interiora.

6919. Et ponetis super filios vestros, quod significet applicationem ad vera illorum; & super filias vestras, quod significet applicationem ad bona, constat ex significatione filiorum, quod sint vera, de qua n: 489. 491. 533. 1147. 2623. 3373; ex significatione filiarum, quod sint bona, de qua n: 489. 490. 491. 2362. 2363; & ex significatione ponere super illos, quod sit applicare, nam quod ponitur super aliquo, hoc ei applicatur.

6920. Et deprædabimini Ægyptios, quod significet quod auferenda talia illis qui in falsis & inde malis, constat ex significatione deprædari, quod sit auferre; & ex significatione Ægyptiorum, quod sint qui in falsis, de qua sæpe prius. Quomodo hæc se habent, constat ab illis, quæ supra n: 6914. 6917, allata sunt.

Continuatio de Spiritibus Planetæ Mercurii.

6921. **A**D finem Capituli præcedentis ostensum est, quod Spiritus planetæ Mercurii in Maximo Homine constituent Memoriam rerum non materialium; & quia ideo res abstractas a materialibus scire amant, aliis spiritibus in pervidendo, cogitando, loquendoque promptiores & citiores sunt; materialia enim sunt sicut gravia, quæ lentorem inducunt & retardant, nam ferunt mentem deorsum & immergunt terrestribus, & sic remonent a spirituali mundo, unde omnis perspicacia. Spiritus illi quam prompti sunt, ex his constare potest.

6922. Apparuit flamma satis candida flagrans late, & hoc per aliquantum temporis; flamma illa significabat adventum Spirituum Mercurii

curii reliquis promptiorum: cum venerunt, illico percurrerant illa quæ in Memoria mea erant, (hoc possunt omnes spiritus, & qui apud hominem sunt, in possessione omnium ejus memoriæ sunt, n: 5853. 5857. 5859. 5860:) sed quæ observabant, non appercipere potui ob promptitudinem illorum; audiebam subinde dicentes, quod tale sit; ad illa quæ videram in cælis & in mundo spirituum, dicebant se prius nosse: percipiebam, quod multitudo spirituum illis consociatorum esset a tergo paulo ad sinistrum in plano occipitis.

6923. Alio tempore vidi multitudinem talium spirituum, sed ad aliqualem distantiam a me, antrorsum paulo ad dextrum, & inde loquebantur mecum, sed per spiritus intermedios, nam loquela illorum tam cila est sicut cogitatio, quæ in loquelam humanam non cadit nisi per spiritus intermedios; & quod miratus sum, loquebantur volumatim, & tamen usque tam prompte & cito; appercipiebatur loquela eorum, quia plurium simul, sicut undulatio; & quod memorabile, labebatur illa versus sinistrum meum oculum, tametsi illi erant ad dextrum; causa erat, quia sinister oculus correspondet cognitionibus rerum a materialibus abstractarum, ita illis quæ sunt intelligentiæ; dexter autem oculus illis quæ sunt sapientiæ. Simili promptitudine, qua loquebantur, etiam res auditas percipiebant, & de illis judicabant, dicendo hoc ita esse, hoc non ita; judicium eorum quasi instantaneum erat.

6924. Erat spiritus ex alia tellure, qui cum illis dextre loqui potuit, quia prompte & celeriter; momento judicabant de iis quæ loquebatur, dicendo hoc nimis eleganter; hoc nimis scite; sic ut modo attenderent, num aliquid illis nondum notum ab eo audirent, rejiciendo sic talia quæ innumbrarent; quæ sunt præcipue affectiones elegantiae sermonis & eruditionis, nam illa ipsas res abscondunt, & loco illorum sistunt voces, quæ sunt formæ rerum materiales.

6925. Spiritus telluris Mercurii non morantur in uno loco, seu intra sphaeram spirituum unius mundi, sed vagantur per universum; causa est, quia Memoriam rerum in Maximo Homine referunt, quæ continue locupletabitur; inde illis datum est circumvagari, & sibi cognitiones ubivis acquirere. Cum ita peregrinantur, si offendunt spiritus, qui materialia, hoc est, corporea & terrestria amant, eos fugiunt, seque conferunt illuc ubi talia non audiunt. Exinde constare potest, quod mens eorum elevata sit supra sensualia, & sic quod in lumine interiori sint: hoc quoque dabatur actualiter percipere cum prope me essent, & mecum loquerentur, animadverti tunc, quod abducerer a sensu-

sualibus, usque adeo ut inciperet lumen oculorum meorum hebetari & obscurum fieri.

6926. Spiritus telluris illius vadunt per cohortes & phalanges, & cum congregati sunt, formant quasi globum, ita a Domino conjunguntur ut unum agant, utque cognitiones cujuslibet communicentur cum omnibus, & cognitiones omnium cum quolibet. Quod Spiritus illi vagentur per universum, ut conquirant rerum cognitiones, constabat mihi etiam ex eo, quod, semel cum a me admodum remoti apparebant, loquerentur inde mecum, & dicerent, quod nunc congregati sint, & quod nunc vadant extra sphaeram hujus mundi in cælum stelliferum, ubi sciunt dari tales, qui non curant terrestria & corporea, sed res ab illis abstractas, cum quibus esse volunt. Dicebatur quod non sciant ipsi quo vadant, sed quod ex auspicio Divino ferantur illuc, ubi possunt instrui de talibus quæ nondum sciunt, & quæ cum cognitionibus quas habent, conveniunt: dicebatur etiam, quod non sciant quomodo conveniunt socios, cum quibus conjunguntur, & quod hoc etiam fiat ex auspicio Divino.

6927. Quia ita per universum vadunt, & inde præ aliis scire possunt de Mundis & Telluribus extra sphaeram Mundi nostri Solis, idcirco cum illis de ea re etiam loquutus sum; dicebant, quod in universo per plures essent Tellures, & ibi homines; & quod mirarentur quod aliqui putarent, quos exigui judicii homines vocabant, Cælum Omnipotentis Dei solum modo constare ex spiritibus & Angelis qui ex una Tellure veniunt, cum illi tam pauci sint, ut respectivo ad Omnipotentiam Dei vix aliquid sint, etiam si forent myriades mundorum & myriades tellurum: porro dicebant, quod sciant Tellures in universo ultra aliquot centena millia dari, & tamen quid hoc ad Divinum quod Infinitum.

6928. Spiritus telluris Mercurii differunt prorsus a spiritibus nostræ telluris, nam spiritus nostræ telluris, cum primis recentes in altera vita, corporea & mundana, hoc est, materialia amant, ac talia in altera vita nosse cupiunt; quapropter ut simul possint esse cum bonis spiritibus qui talia non curant, tenentur in locis, quæ sub plantis pedum sunt, & vocantur terra inferior in Verbo, & hoc eo usque, dum corporea & terrestria everfantur, & sic exiunt; quo facto elevantur in cælum, & initiantur in interiora, & sunt Angeli.

6929. Spiritus Mercurii cum apud me essent, cum scriberem & explicarem Verbum quoad sensum ejus internam, & perciperent quid scriberem, dicebant quod illa quæ scriberem, admodum crassa essent, & quod

quod expressiones pæne omnes sicut materiales apparerent; sed respondere dabatur, quod homines nostræ telluris usque videant hæc quæ scripta sunt, sicut subtilia & elevata, quorum plura nec capiunt; addebam, quod per plures in hac tellure non sciant, quod Internus homo sit qui agit in Externum, & facit ut hic vivat, persuadeantque sibi ex fallacia sensus quod, corpus ex se vivat, consequenter quod moriturus sit totus homo, cum moritur is quoad corpus, & sic vitam post mortem in dubio apud se ponunt; tum quod non vocent spiritum, sed animam illud hominis quod victurum post mortem corporis, & quod litigent quid anima, & ubinam sedes ejus, credantque quod corpori materiali iterum conjungenda sit, ut vivat homo; præter plura similia: cum hæc audirent spiritus Mercurii, quærebant an tales possunt angeli fieri; ad quæ respondere datum est, quod angeli fiant qui in bono fidei & charitate vixerunt, & quod tunc non amplius in externis & materialibus sint, sed in internis & spiritualibus, & cum ad illum statum veniunt, quod sint in luce supra illam in qua sunt spiritus ex Mercurio: ut scirent quod ita esset, dabatur ut angelus qui in cælo e nostra tellure, qui talis fuerat cum vixit in mundo, cum illis loqueretur, de quo in sequentibus.

6930. Postea mihi a spiritibus Mercurii mittebatur charta longa, inæqualis, a pluribus chartis conglutinata, quæ apparebat sicut impressa typis, qualibus in hac tellure; quæstui num talia haberent apud se, sed dicebant quod non habeant, verum quod scient tales chartas in nostra tellure dari; non volebant plura dicere; sed dabatur percipere, quod cogitarent, quod in hac tellure cognitiones rerum essent tales, ita separatae ab ipso homine, nisi cum homo in talibus chartis teneret oculum, & sic mentem: ita subsannabant apud se homines hujus telluris, quasi nihil scirent nisi ex chartis; sed instruebantur quomodo cum hoc se haberet. Post aliquod tempus redierunt, & ad me mittebant aliam chartam etiam sicut typis exaratam, ut erat prior, sed non ita conglutinatam & incomtam, verum decentem & nitidam; dicebant quod informati ulterius essent, quod in hac tellure tales chartæ sint, & inde libri.

6931. Ex his quæ hætenus de spiritibus telluris Mercurii dicta sunt, constat manifeste, quod spiritus, quæ vident & audiunt in altera vita, retineant, & quod illi æque ac cum fuerunt homines, instrui queant, ita in illis quæ fidei sunt, & sic perfici: quo purioris spiritus ac angeli sunt, eo promptius & plenius hauriunt, & perfectius retinent

retinent memoria, quæ audiunt; & quia hoc in æternum, patet quod crescant sapientia continue: Mercurii autem Spiritus continue crescunt scientia rerum, sed inde non sapientia, quia cognitiones, quæ media sunt, amant, non autem usus qui fines; secundum ea quæ de illis n: 6814. 6815, memorata sunt.

6932. Continuatio de Spiritibus Telluris Mercurii, ad finem Capitis sequentis.

EXODI

CAPUT QUARTUM.

DOCTRINA CHARITATIS.

6933. **I**N communi sermone est, quod quisque sibi proximus sit, hoc est, quod quisque sibi primum consulat; Doctrina Charitatis docet, quomodo cum hoc se habet; quisque sibi proximus est, non primo sed ultimo loco; in priori loco sunt alii qui in bono; in adhuc priori est societas plurium; in adhuc priori est patria, inque priori adhuc est Ecclesia; & adhuc in priori est Regnum Domini; & supra omnes & supra omnia est Dominus.

6934. Hoc, quod quisque sibi proximus sit, & sibi primum consulat, intelligendum ita est; quisque primum sibi prospiciet ut habeat necessitates vitæ, ut nempe victum, ut amictum, ut habitationem, & plura, quæ in vita civili, ubi est, necessario requiruntur; & hoc non modo pro se, sed etiam pro suis; nec modo pro tempore præsentis, sed etiam pro venturo: nisi quisque sibi comparat necessitates vitæ, non esse potest in statu exercendi charitatem erga proximum; in omnium enim egestate est.

6935. Finis declarat, quomodo quisque sibi proximus erit, ac sibi primum consulat; si finis sit ut ditescat præ aliis, solum divitiarum causa, vel voluptatis causa, vel eminentiæ causa, & similibus, est finis malus; quare qui ex tali fine credit se proximum esse sibi, nocet sibi in æternum: at si finis sit, ut opes sibi comparet necessitatum vitæ causa, pro se & pro suis, ut in statu sit bonum faciendi secundum præcepta doctrinæ charitatis, is sibi in æternum consulit. Ipse finis facit hominem, nam finis est amor illius, quisque enim pro fine habet, quod amat.

6936. Quomodo cum hoc se habet, constare ulterius potest ab hoc simili; quisque consulere debet corpori suo victu & amictu, hoc primum erit, sed ob finem ut mens sana sit in corpore sano; & quisque consulere debet menti suo victu, nempe talibus quæ sunt intelligentiæ & sapientiæ, ob finem ut illa inde in statu sit serviendi Domino; qui hoc facit, sibi consulit bene in æternum. Qui autem consulit corpori suo solum pro corpore, nec cogitat de sanitate mentis,

&c

& qui consulit menti suæ non talibus quæ sunt intelligentiæ & sapientiæ, sed talibus quæ contra illa sunt, is consulit sibi male in æternum. Ex his patet, quomodo quisque sibi proximus esse debet, quod nempe non primo loco sed ultimo, finis enim non erit pro se, sed pro aliis; & ubi finis, ibi primum.

6937. Se habet quoque hoc, sicut qui construit domum, primum ponet fundamentum, sed fundamentum erit pro domo, & domus pro habitatione; ita quisque sibi primum consulet, verum non pro se, sed ut in statu sit serviendi proximo, ita Patriæ, Ecclesiæ, & supra omnia Domino: qui credit sibi proximum esse primo loco, is similis est ei qui spectat fundamentum ut finem, non domum & habitationem, cum tamen habitatio est ipse finis primus & ultimus, & domus cum fundamento est modo medium ad finem.

6938. Sicut se habet cum opibus, ita quoque se habet cum honoribus in mundo; quisque etiam prospicere se talibus potest, verum non propter se sed propter proximum; qui propter se, male sibi prospicit; qui autem propter proximum, bene sibi prospicit: nam qui vertit fines ad se, vertit se versum infernum; qui autem vertit fines a se ad proximum, vertit se versus cælum.

C A P U T IV.

1. **E**T respondit Moscheh, & dixit, & ecce non credent mihi, & non audient vocem meam, quia dicent, non visus ad te JEHOVAH.

2. Et dixit ad illum JEHOVAH, quid istud in manu tua, & dixit, baculus.

3. Et dixit, projice illum terram, & projecit illum terram, & factus in serpentem, & fugit Moscheh a coram eo.

4. Et dixit JEHOVAH ad Moschen, mitte manum tuam, & prehende caudam ejus, & misit manum suam, & apprehendit eum, & factus in baculum in vola illius.

5. Propterea ut credant, quod visus ad te JEHOVAH, DEUS patrum eorum, DEUS Abrahami, DEUS Jischaki, & DEUS Jacobi.

6. Et dixit JEHOVAH illi adhuc, adduc nunc manum tuam in sinum tuum, & adduxit manum suam in sinum suum, & eduxit illam, & ecce manus ejus leprosa sicut nix.

7. Et

7. Et dixit, reduc manum tuam ad finum tuum, & reduxit manum suam ad finum suum, & eduxit illam e finu suo, & ecce reversa sicut caro illius.

8. Et erit, si non credunt tibi, & non audiunt vocem signi prioris, & credent voci signi posterioris.

9. Et erit, si non credunt etiam binis signis illis, & non audiunt vocem tuam, & accipias de aquis fluvii, & effundas in aridam, & erunt aquæ quas accepisti e fluvio, & erunt in sanguinem in arida.

10. Et dixit Moscheh ad JEHOVAM, in me, DOMINE, non vir verborum ego, etiam ab heri, etiam a nudius tertius, etiam a nunc loqui Te ad fervum tuum, quia gravis ore, & gravis lingua ego.

11. Et dixit JEHOVAH ad illum, quis ponit os homini, aut quis posuit mutum, aut surdum, aut videntem, aut cæcum, nonne Ego JEHOVAH.

12. Et nunc vade, & Ego ero cum ore tuo, & docebo te quæ loqueris.

13. Et dixit, in me, DOMINE, mitte quæso, per manum mittas.

14. Et accensa ira JEHOVÆ in Moschen, & dixit, annon Aharon frater tuus Levita, novi quod loquendo loquetur illa; & etiam ecce ille exit obviam tibi, & videbit te, & lætabitur in corde suo.

15. Et loquaris ad illum, & ponas verba in ore illius, & Ego ero cum ore tuo, & cum ore ejus, & docebo vos quæ facietis.

16. Et loquetur ille tibi ad populum, & fiet, ille erit tibi ad os, & tu eris illi ad deum.

17. Et baculum hunc accipias in manu tua, quo facies signa.

18. Et ivit Moscheh, & reversus ad Jethronem socerum suum, & dixit ei, ibo quæso, & revertar ad fratres meos qui in Ægypto, & videbo num adhuc illi vivunt; & dixit Jethro Moschi, vade in pace.

19. Et dixit JEHOVAH ad Moschen in Midian, vade, revertere Ægyptum, quia mortui sunt omnes viri quærentes animam tuam.

20. Et accepit Moscheh uxorem suam, & filios suos, & equitare fecit illos super asino, & reversus terram Ægypti; & accepit Moscheh baculum DEI in manu sua.

21. Et dixit JEHOVAH ad Moschen, in eundo te ad revertendum Ægyptum, vide, omnia portenta quæ posui in manu tua, & facias illa coram Pharaone; & Ego obfirmabo cor illius, & non mittet populum.

22. Et dicas ad Pharaonem, ita dixit JEHOVAH, filius meus primogenitus meus, Israel.

23. Et dico ad te, dimitte filium meum, & serviet mihi, & renuis dimittere illum, ecce Ego occido filium tuum primogenitum tuum.

24. Et fuit in via in diverforio, & occurrit illi JEHOVAH, & quasi-vit occidere illum.

25. Et accepit Zippora petram, & abscidit præputium filii sui, & tangere fecit pedes ejus, & dixit, quod sponsus sanguinum tu mihi.

26. Et cessavit ab illo, tunc dixit, sponsus sanguinum ad circumcisiones.

27. Et dixit JEHOVAH ad Aharonem, vade obviam Moschi desertum, & ivit, & occurrit illi in monte DEI, & osculatus illum.

28. Et indicavit Moscheh Aharoni omnia verba JEHOVÆ, quibus misit illum, & omnia signa quæ præcepit illi.

29. Et ivit Moscheh & Aharon, & congregaverunt omnes seniores filiorum Israelis.

30. Et loquutus Aharon omnia verba, quæ loquutus JEHOVAH ad Moschen; & fecit signa ad oculos populi.

31. Et credidit populus, & audiverunt quod visitaverit JEHOVAH filios Israelis, & quod viderit afflictionem illorum; & inflexerunt se, & incurvaverunt se.

C O N T E N T A.

6939. **C**Ontinuatio in hoc Capite in sensu interno de liberatione illorum qui ab Ecclesia spiritali; describitur primum status illorum, si non spem & fidem haberent, quod detraherent falsa, ac mala, & quoque prophana: hæc sunt quæ significantur per tria signa.

6940. Postea agitur de Lege Divina, quod bono ejus adjunctum sit verum; & quod sic bono potentia liberandi, ac spem & fidem insinuandi: Moscheh representat Legem Divinam quoad bonum, & Aharon quoad verum.

6941. Demum agitur de populo illo, quod modo representaret Ecclesiam spiritualem, non quod apud illam ea Ecclesia institui posset, ex causa, quia in externis absque internis erat: hoc significatur per circumcisionem filii a Zippora, & per sanguinem quo tincti pedes ejus.

SENSUS INTERNUS.

6942. **V**ERS: 1. 2. 3. 4. *Et respondit Moscheh, & dixit, & ecce non credent mihi, & non audient vocem meam, quia dicent, non visus ad te Jehovah. Et dixit ad illum Jehovah, quid istud in manu tua, & dixit, baculus. Et dixit, projice illum terram, & projecit illum terram, & factus in serpentem, & fugit Moscheh a coram eo. Et dixit Jehovah ad Moschen, mitte manum tuam, & prebende caudam ejus, & misit manum suam, & apprehendit eum, & factus in baculum in vola ejus. Et respondit Moscheh, & dixit, significat cogitationem a Lege Divina: & ecce non credent mihi, & non audient vocem meam, significat illos qui ab Ecclesia spirituali quod non fidem haberent, ita non reciperent: quia dicent, non visus ad te Jehovah, significat Divinum Domini in Humano Ipsius: & dixit ad illum Jehovah, significat Prævidentiam quales futuri si non fidem haberent: quid istud in manu tua, & dixit, baculus, significat potentiam Divini Humani Domini: & dixit, projice illum terram, significat potentiam Divini Naturalis Domini influxum in sensuale: & factus in serpentem, significat inde sensualem & corporeum hominem separatum ab interno: & fugit Moscheh a coram illo, significat horrorem pro sensuali separato: & dixit Jehovah ad Moschen, significat Providentiam a Divino: mitte manum tuam, & prebende caudam, significat potentiam elevandi a sensuali ultimo; & misit manum suam, & apprehendit eum, significat elevationem versus interiora: & factus in baculum in vola illius, significat quod tunc communicata potentia a Divino.*

6943. *Et respondit Moscheh & dixit, quod significet cogitationem a Lege Divina, constat ex significatione respondere & dicere, quod sit cogitatio: quæ enim in sensu literæ historico exprimuntur per externa, illa in sensu interno significant interna; nam spiritualia, quæ cœli sunt, nusquam aliter possunt fisci hominibus; nam nuda spiritualia homo non capit, nec exprimi possunt vocibus loquelæ humanæ; quapropter spiritualia per correspondentia naturalia descripta sunt, & sic data homini; ita Verbum conducit homini in naturali mundo, tum homini in spirituali mundo, inde communicatio cœli cum homine, & communio; & ex repræsentatione Moschis, quod sit Dominus quoad Legem Divinam, de qua n: 6752: inde patet, quod per respondit Moscheh & dixit, significetur cogitatio ex Lege Divina: cogitatio ex Lege Divina, est ex Vero a Divino; hic quod filii Israelis non credituri nisi videant signa & portenta.*

6944. *Et ecce non credent mihi, nec audient vocem meam, quod significet illos qui ab Ecclesia spirituali, quod non fidem haberent, ita non reciperent, constat ex repræsentatione filiorum Israelis, de quibus hæc dicuntur, quod sint qui ab Ecclesia spirituali, de qua n: 6426. 6637; ex significatione*

non credere, quod sit non fidem habere; & ex significatione non audire vocem, quod sit non recipere, de qua n: 5471. 5475.

6945. Quia dicent, non visus ad te Jehovah, quod significet Divinum quod in Humano Domini, constat ex significatione dicere, quod sit perceptio, de qua sæpius, hic perceptio illorum qui ab Ecclesia spiritali; ex significatione visus Jehovah, quod sit apparitio Divini Domini in Humano Ipsius; quod videri sit apparere, patet; & quod Jehovah sit Dominus quoad Ipsum Divinum & quoad Divinum Humanum, de qua n: 1736. 2004. 2005. 2018. 2025. 2156. 2329. 2921. 3023. 3038. 5041. 5663. 6303. 6281. 6905; quod visus Jehovah, sit apparitio Divino Domini in Humano Ipsius, patet etiam ex eo, quod Ipsius Divinum non apparere queat alicui homini, ne quidem Angelo, nisi per Divinum Humanum; & Divinum Humanum non nisi quam per Divinum Verum quod procedit ab Ipso. Agitur hic in sensu interno de liberatione illorum, qui ab Ecclesia spiritali, qui quod liberati sint per adventum Domini in mundum, videatur n: 2661. 2716. 3969. 6854. 6914, & quod illi in specie salvati sint per Divinum Humanum Domini, n: 2716. 2833. 2834. Cum hoc, quod illi, qui ab ea Ecclesia, non fidem habituri sint, nec recepturi, quod Lex Divina, quæ per Moschen representatur, hoc est, quod Verbum dicit, nisi signa viderint, ita se habet; illi, quia ab Ecclesia spiritali sunt, non perceptionem veri ex bono habent, sicut cœlestes, sed pro vero agnoscunt omne doctrinale suæ Ecclesiæ quod apud se confirmarunt, quapropter in obscuro sunt respective, n: 2718. 2831. 2849. 2935. 2937. 3813. 6427. 6500. 6865; quod etiam manifeste constare potest ex eo, quod prorsus non capiant quomodo Humanum Domini possit Divinum esse; nec quod Amor Divinus in Humano hoc facere possit; cogitationem enim tenent in humano quale est apud hominem, nec inde recedunt cum cogitant de Domino; in tali perplexo sunt; etiam constare potest ex eo, quod nec capiant, quomodo homo possit vivere post mortem, & tunc habere sensus, prout visum, auditum, tactum, & olfactum, & esse ibi in forma humana; quod homo talis sit, cum suum corpus & hujus sensus & membra rejecerit, illis apparet a vero alienum; ita implicati sunt sensualibus & inde scientificis & fallaciis; quapropter nisi crederent quod corpus iterum conjungeretur animæ, prorsus non crederent aliquam resurrectionem: ex his satis manifeste apparet, in quanto obscuro sunt de illis quæ sunt cœli; inde est, quod illis nusquam aliqua fides implantari possit, nisi a Domino vi forti detineantur a falsis; & quia talis vis non fuit ante adventum Domini, sed post Ipsius adventum, cum Ipse Humanum in Se Divinum fecerat, idcirco non prius potuerunt eximi e terra inferiore, ubi infestabantur a falsis, ac elevari in cœlum, quam post Domini resurrectionem, n: 6914: inde nunc est, quod dicatur, quod non credituri sint, ita nec recepturi quod Lex Divina, hoc est, quod Verbum Divinum dicit, nisi videant quod ita sit; ita nisi signa videant, de quibus mox sequitur.

6946. Et dixit ad illum Jehovah, quod significet prævidentiam quales futuri,

futuri, si non fidem haberent, constat ex significatione dicere, cum prædicatur de Jehovah seu Domino, quod sit Prævidentia, de qua n: 5361; quod sit Prævidentia quales futuri, si non fidem haberent, patet a tribus signis, de quibus sequitur; signa enim illa in sensu interno repræsentant statum illorum si non crederent.

6947. Quid istud in manu tua, & dixit baculus, quod significet potentiam Divini Humani Domini, constat ex significatione manus, quod sit potentia, de qua n: 878. 3387. 4931 ad 4937. 5327. 5328. 5544; & ex significatione baculi, quod etiam sit potentia, de qua n: 4013. 4876. 4936; quod sit potentia Divini Humani Domini, est quia per Moschen repræsentatur Dominus quoad Legem Divinam seu Verbum, quod est Divinum Verum procedens a Divino Humano Domini, n: 6752: potentia, quæ significatur per manum, est potentia procedens a Divino Rationali Domini, at potentia quæ significatur per baculum, est potentia procedens a Divino Naturali Domini; quod baculus sit potentia procedens a Divino Naturali Domini, est quia baculus instar pedis suffulcit corpus, & per pedem significatur Naturale, n: 2162. 3147. 3761. 3986. 4280. 4938 ad 4952; quod extollere manum sit potentia in spirituali, & extollere pedem sit potentia in naturali, videatur n: 5327. 5328; & quia ita, secundum rerum elevationes in sensu interno, nunc dictum est Moschi, cum faceret miracula, quod tolleret manum, nunc quod baculum.

6948. Et dixit, projice illum terram, quod significet potentia Divini Naturalis Domini influxum in sensuale, constat ex significatione baculi, quod sit potentia in naturali, & cum dicitur de Domino, quod sit potentia procedens a Divino Naturali Ipsius, de qua mox supra n: 6947; ex significatione projicere seu emittere, quod sit procedens, ita influxus; & ex significatione terræ, quod sit externum hominis, de qua n: 82. 913. 1411. 1733, hic sensuale & corporeum ejus, quæ sunt extrema, quia baculus factus est in serpentem, & per serpentem homo sensualis & corporeus significatur. Per potentiam Divinam Domini hic intelligitur Divinum Verum procedens a Domino, nam Divino Vero inest potentia adeo ut sit ipsa potentia, n: 3091. 4931. 6344. 6413: Divinum Verum procedens a Domino influit in omnem hominem, per interiora ejus in exteriora, usque in sensuale externum & in corporeum, & excitat ubivis correspondentia in suo ordine, in sensuali correspondentia qualia apparent in mundo & super tellure; sed quia illa quæ in mundo & super tellure, apparent aliter quam sunt, ideo sunt plena fallaciis; quare sensuale cum in illis solis malis, non potest non contra bona & vera fidei cogitare, quia ex fallaciis cogitat, & cum influit Divinum Verum, illud in falsum vertere; quod homo, qui non elevatus est a sensuali, sed in illo, & cogitat ex illo, ex fallaciis cogitet, illustrari potest ab exemplis; sicut fallaciæ de vita hominis, quod sit corporis, cum tamen est spiritus in corpore; de visu quod sit oculi, de auditu quod sit auris, de loquela quod sit linguæ & oris, cum tamen spiritus est qui videt, qui audit, qui loquitur, per organa illa corporis: fallaciæ de vita quod ea sit in homine permanens, cum tamen

tamen influit; fallaciæ de anima, quod non possit esse in humana forma, & in humanis sensibus, & affectionibus: fallaciæ de cœlo & de inferno, quod illud sit supra hominem, & hoc infra illum, cum tamen sunt in illo: fallaciæ quod objecta influant in interiora, cum tamen externum non influit in internum, sed internum in externum: fallaciæ de vita post mortem, quod non dari queat nisi simul sit cum corpore: præter fallacias in naturalibus, unde conjecturæ tam plurium inter se collidentes; quis non videre potest, quod fallaciæ & inde falsa, pro veris dominantur, solum ex lite quæ diu existerat de circulatione sanguinis, quæ tametsi tot suffulta fuit documentis experientiarum, usque tamen in ambiguo diu permanfit: & quoque ex lite de Sole, quod quotidie circumferretur circum hanc tellurem, & non modo sol, sed etiam Luna, omnes Planetæ, & universum cœlum stelliferum, semel quovis die: & quoque ex lite, quæ adhuc perstat de anima, ejus conjunctione cum corpore, & de sede ibi; cum fallaciæ sensus in talibus dominantur, quæ tamen patent qualia sunt ex tam multis phænomenis & effectibus, quid non in talibus quæ sunt cœli; quæ quia sunt spiritualia, non patent nisi per correspondentias. Ex his nunc constare potest, quale est sensuale hominis in se spectatum, & sibi relictum, quod nempe sit in fallaciis, & inde in falsis, ita contra vera & bona fidei: inde est, cum homo in sensuali est, & in ejus lumine, in caligine sit quoad illa quæ sunt spiritualis mundi, hoc est, quoad illa quæ sunt in luce a Divino; & quod lumen sensuale vertatur in meram caliginem cum incidit in illud Lux e Cœlo; causa est, quia vera quæ sunt Lucis Divinæ, non possunt una esse cum fallacibus & inde falsis, sed extinguunt illa, & sic inducunt caliginem.

6949. Et factus in serpentem, quod significet sensualem & corporeum hominem separatum ab interno, constat ex significatione serpentis, quod sit homo qui ratiocinatur ex sensualibus, de qua n: 195. 196. 197. 6398. 6399, ita sensuale hominis; & quia per serpentem significatur sensuale, etiam significatur corporeum, nam sensuale habet sua a sensibus corporis: & quia sensuale in se spectatum tale est, ut mox supra n: 6948 descriptum, etiam serpens, qui est sensuale, significat omne malum in genere, n: 251. 254. 257. Quod hic per serpentem intelligatur sensualis & corporeus homo *separatus ab interno* seu rationali, patet ex eo, quod Moscheh fugerit a coram illo, per quod significatur horror pro illo; & quoque ex eo, quod per hoc signum describatur status illorum qui ab Ecclesia spirituali, si non fidem haberent, tunc enim internum eorum clauderetur, nec plus lucis cœli influeret, quam ut ex sensuali separato cogitare possent, & inde loqui. Ex sensuali separato cogitant omnes illi, qui falsa defendunt contra vera, & mala contra bona, verbo omnes qui in malo vitæ sunt, & inde in nulla fide, nam qui male vivit, is nihil credit: illi qui tales sunt, dote ratiocinandi præ aliis pollent, & quoque persuadendi, imprimis simplicibus; ex causa, quia ex fallaciis sensuum, & apparentiis in mundo, loquuntur; sciunt etiam extinguere vel obvelare vera per fallaciâ, inde etiam per serpentes significatur calliditas & astutia;

astutia; cum autem sensuale conjunctum est cum interno, seu rite subordinatum rationali, tunc per serpentem significatur prudentia & circumspectio, n: 197. 4211. 6398.

6950. Et fugit Moscheh a coram illo, quod significet horrorem pro sensuali separato, constat ex significatione fugere, quod sit horror, nam qui horret aliquid, is fugit id; & ex significatione serpentis, qui est a coram quo fugit, quod sit sensuale separatum, de qua mox supra n: 6949.

6951. Et dixit Jehovah ad Moschen, quod significet Providentiam a Divino, constat ex significatione dicere, cum prædicatur de Jehovah seu Domino, quod sit Prævidentia, de qua supra n: 6946; & quia Prævidentia, est quoque Providentia, nam conjuncta sunt, Dominus enim Providet quæ Prævidet, Prævidet malum & Providet bonum; hic igitur per dixit Jehovah significatur Providentia, quia vertitur nunc serpens in baculum, hoc est, malum in bonum; & ex repræsentatione Moschis, quod sit Dominus quoad Verum Divinum; ita Providentia a Divino prædicatur de Domino quoad Humanum, cum fuit in mundo.

6952. Mitte manum tuam, & prehende caudam, quod significet potentiam elevandi a sensualis ultimo, constat ex significatione manus, quod sit potentia, de qua supra n: 6947; & ex significatione caudæ serpentis, quod sit sensualis ultimum; quod serpens sit sensuale, videatur supra n: 6949, ita cauda ejus est ultimum seu infimum ibi; elevatio significatur per mittere & prehendere, nam qui mittit manum & prehendit quoddam repens super terra, is elevat id. Quia per serpentem significatur sensuale separatum, & inde ratiocinatio ex fallaciis sensuum de veris fidei, per caudam serpentis significatur ipsum falsum, nam hoc ultimum seu infimum est, & qui in falso ita in ultimo & intimo est, is prorsus spectat deorsum seu extrorsum, hoc est, in mundum & ad terram, non autem sursum seu introrsum, hoc est, in cælum & ad Dominum. Quod per caudam serpentis talia significantur, constat apud Johannem, "*Locustæ Caudas habebant similes scorpiis, & stimuli erant in caudis illarum, & potestas illarum, ut damno afficerent homines,*" Apoc: ix: 10, caudæ similes scorpiis, & stimuli in caudis, sunt ratiocinia callida ex falsis, per quæ persuadent, & sic nocent, quare dicitur quod potestas illarum sit damno afficere homines. Apud Eundem, "*Caudæ equorum similes erant serpentibus, habentes capita, & per illas damno afficiunt,*" Apoc: ix: 19, pariter hic Caudæ similes serpentibus pro ratiociniis ex falsis, per quæ damnum infertur; & magis, quia dicitur quod tales caudæ essent equorum, & quod haberent capita, per equos enim significatur intellectuale, & quoque per caput, inde per caudas ibi significantur ratiocinia callidiora ex fallaciis & inde falsis contra vera, quæ ratiocinia infima sunt, nam quo ratiocinia contra vera callidiora sunt, eo inferiora. Apud Eundem, "*Cauda draconis traxit tertiam partem stellarum cæli, & projecit in terram,*" Apoc: xii: 3. Cauda draconis similiter pro ratiociniis ex falsis; stellæ cæli pro cognitionibus boni & veri; projicere illas in terram pro destruere; quod draco sit serpens, qui per ratiocinia ex falsis seducit, & qui seduxit matrem viventium seu

seu Evam in paradiso ex arbore scientiæ, hoc est, per scientifica quæ ex sensualibus, ita ex fallaciis, liquet etiam apud Johannem, "Conjectus est draco magnus, *serpens antiquus*, qui vocatur diabolus & satanas, qui seducit orbem terrarum totum," XII: 9. Quod cauda in genere sit sensuale separatim, quod non spectat sursum sed deorsum, ita non ad cælum sed ad terram, consequenter falsum, constat apud Esaïam, "Exscindet Jehovah ex Israele *Caput & Caudam*, ramum & juncum; senex & honoratus *Caput* est, *Propheta autem doctus mendacii Cauda est*," IX: 13. 14, ibi cauda manifeste pro falso, quod in Verbo vocatur mendacium. Apud Eundem, "Non erit Ægypto opus, *quod faciat Caput & Caudam*, ramum & juncum," XIX: 15, juncus pro infimo. Apud Moysen, "Ita dabit te Jehovah *in Caput*, & non *in Caudam*, ut sis tantum sursum, non autem sis deorsum, quando obediveris præceptis Dei tui," Deut: XXVIII: 13, cauda pro infimo, quod spectat deorsum seu extrorsum, hoc est, in mundum & ad terram, non autem ad cælum & ad Dominum; interiora enim hominis cum sensualibus sursum elevantur a Domino, cum homo est in bono fidei & charitatis; si autem est in malo & falso, tunc interiora ejus cum sensualibus spectant deorsum, ita solum ad illa quæ in mundo sunt, inde exiit naturam humanam, & induit ferinam, nam feræ spectant deorsum, seu solum ad illa quæ super terra sunt; qui spectat deorsum, is vult malum & cogitat falsum, qui autem a Domino elevatur sursum, is vult bonum & cogitat verum; elevatio a Domino actualiter fit, & inde remotio a malis & falsis, Angeli ipso sensu id percipiunt; est sicut nifus ad centrum gravium, centrum est ubi Dominus in suo Sole, huc capita angelorum elevantur, at illuc pedes infernalium, ita illi spectant sursum & hi deorsum, n: 3641. 3643. Apud Eundem, "Peregrinus, qui in medio tui, *ascendet supra te sursum* magis magisque; tu vero *descendes deorsum* magis magisque, *ille erit in Caput*, tu autem eris *in Caudam*," XXVIII: 43. 44, similiter. Apud Esaïam, "Dic ad eum, cave tibi, & quietus esto, ne time, & cor tuum mollescat *propter duas caudas titionum fumantium* istorum, propter exscandescientiam Rezini & Syriæ, ac filii Remaliæ," VII: 4, Rezinus rex Syriæ pro cognitionibus mali, quod Syria sint cognitiones boni, videatur n: 1232. 1234. 3680, ita in opposito sensu cognitiones mali; filius Remaliæ rex Samariæ pro cognitionibus falsi; hæ & illæ sunt caudæ, quia infimæ; titiones fumantes pro excandescencia.

6953. Et misit manum suam, & apprehendit eum, quod significet elevationem versus interiora, constat ex significatione mittere manum & apprehendere, cum de illis quæ infra jacent dicitur, quod sit elevari versus superiora, seu quod idem, versus interiora, ut supra n: 6952; & ex significatione manus, quod sit potentia interior, de qua etiam n: 6952; & ex significatione serpentis, qui est quem apprehendit, quod sit sensuale & inde ratiocinatio, de qua supra n: 6949; cum sensuale elevatur versus interiora, quod communicetur potentia a Divino, videbitur in nunc sequentibus.

6954. Et factus in baculum in vola illius, quod significet quod tunc communicata potentia a Divino, constat a significatione serpentis qui factus in baculum,

baculum, quod sit sensuale, de qua supra n: 6949; ex significatione baculi quod sit potentia in naturali, & ex significatione volæ, quod sit potentia interior, utroque potentia a Divino, de quibus n: 6952. Cum hoc ita se habet; homo ex se spectat modo deorsum, hoc est, in mundum & ad terram, quia ex se in malo & falso est; & cum illuc spectat, tunc sensuale dominatur, ac interiora nihil contra agunt, quia sequuntur vim fluminis & condescendunt: ast homo non ex se sed a Domino spectat sursum, hoc est, ad cælum & ad Dominum; hoc fit per elevationem; tunc cum eleventur interiora, etiam elevatur sensuale, sed lumen hujus tunc obscuratur, dominatur enim Lux cæli; cum hoc fit, influit bonum & verum a Domino, & quoque recipitur; hoc intelligitur per communicatam potentiam a Divino: sed ita elevari non possunt alii, quam qui in bono fidei & charitatis vixerunt. Quod Elevationes versus interiora sint, scire datum est ex viva experientia, nam millies apperceptæ sunt.

6955. Vers: 5. 6. 7. *Propterea ut credant, quod visus ad te Jehovah, Deus patrum eorum, Deus Abrahami, Deus Jischaki, & Deus Jacobi. Et dixit Jehovah illi adhuc, adduc nunc manum tuam in sinum tuum, & adduxit manum suam in sinum suum, & eduxit illam, & ecce manus ejus leprosa sicut nix. Et dixit, reduc manum tuam ad sinum tuum, & reduxit manum suam ad sinum suum, & eduxit illam e sinu suo, & ecce reversa sicut caro illius.* Propterea ut credant, quod visus ad te Jehovah, significat ut fidem habeant de Divino Humano Domini: Deus patrum eorum, significat quod illud Divinum fuerit Antiquæ Ecclesiæ: Deus Abrahami, Deus Jischaki, & Deus Jacobi, significat Dominum quoad ipsum Divinum & Divinum Humanum: & dixit illi Jehovah adhuc, significat Prævidentiam quales futuri qui ab Ecclesia spirituali si non fidem haberent: adduc manum tuam in sinum tuum, significat appropriationem veri: & adduxit manum in sinum suum, significat actualitatem: & eduxit illam, significat quod inde: & ecce manus ejus leprosa sicut nix, significat prophanationem veri: & dixit, significat Providentiam quales futuri qui ab Ecclesia spirituali si fidem haberent: reduc manum tuam ad sinum tuum, significat appropriationem veri: & reduxit manum suam in sinum suum, significat actualitatem: & eduxit illam e sinu suo, significat quod inde: & ecce reversa sicut caro illius, significat quod tunc bonum.

6956. Propterea ut credant quod visus ad te Jehovah, quod significet ut fidem habeant de Divino Humano Domini, constat ex significatione credere, quod sit fidem habere, non fidem quod oculis visus Jehovah seu Dominus sed fidem in spirituali sensu in Dominum; & ex significatione visus Jehovah, quod sit apparitio Domini in Divino Humano Ipsius, de qua n: 6945; ita per credant quod visus ad te Jehovah, significatur ut fidem habeant de Divino Humano Domini.

6957. Deus patrum eorum, quod significet quod illud Divinum fuerit Antiquæ Ecclesiæ, constat ex significatione Deus patrum, quod sit Divinum Ecclesiæ Antiquæ, de qua n: 6876. 6884; quod id fuerit Dominus quoad Divinum Humanum, videatur etiam ibi.

6958. Deus Abrahami, Deus Jischaki, & Deus Jacobi, quod significet Dominum quoad Ipsum Divinum & Divinum Humanum, constat ab illis quæ n: 6847 ostensa sunt, ubi similia verba.

6959. Et dixit Jehovah illi adhuc, quod significet Prævidentiam quales futuri qui ab Ecclesia spirituali si non fidem haberent, constat ex significatione dixit Jehovah, quod sit Prævidentia, ut supra n: 6946; quod sit quales futuri qui ab Ecclesia spirituali si non fidem haberent, est quia agitur in nunc sequentibus de illis, qui ab Ecclesia spirituali, qui representantur per filios Israelis, quales ulterius futuri, si non fidem haberent, quod nempe fierent prophanatores veri; nam primum Miraculum quod baculus serpens factus significat statum eorum, quod prorsus sensuales & corporei fierent; hoc miraculum, quod manus facta leprosa, significat prophanationem, nam hæc succedit, si Ecclesia illa perstat in infidelitate. Illi qui ab Ecclesia spirituali, quia in pueritia sua, & dein in adolescentia fidem habent doctrinalibus suæ Ecclesiæ, sed tunc fidem habent ex parentibus & magistris, non autem ex se, quapropter si postea recedunt a fide, non prophanant verum nisi leviter, quæ prophanatio per media Divina removeri potest, & sic homo a reatu inde liberari: at si homo fidem habet doctrinæ Ecclesiæ & Verbo ex se, hoc est, per confirmationes apud se, si tunc postea recedit, & apud se negat quod prius crediderat, imprimis si vivit contra verum quod apud se confirmaverat, & id vel explicat in sui favorem, vel prorsus rejicit, is prophanat verum; ex causa quia verum & falsum intus in se commiscet & conjungit; tales quia reliquias veri & boni vix aliquas habent, fiunt tandem in altera vita sicut sceleta, & tam paucam vitam residuam habent, qualis est ossium respective ad vitam organicam carnis; attamen durior sors est illorum, qui prophanant bonum, quam eorum qui prophanant verum; qui ab Ecclesia spirituali Domini sunt, prophanare verum possunt, non autem ita bonum. Quia Lepra prophanationem veri significat, & de illa in nunc sequentibus agitur, videantur primum, quæ de prophanatione prius dicta & ostensa sunt; nempe, quod, qui intra Ecclesiam sunt, prophanare possint sancta, non autem qui extra, n: 2051. 3399. Quod sancta prophanari nequeant nisi ab illis, qui prius agnoverunt, n: 1008. 1010. 1059. 1898. 3398. 4289. Quod Prophanatio etiam sit agnoscere & credere vera & bona, & tamen vivere contra illa, n: 4601. Quod teneatur homo a prophanatione, quantum possibile, n: 301. 302. 303. 1327. 1328. 3398. 3402. Quod sors prophanatorum omnium pessima sit in altera vita, n: 6348.

6960. Adduc manum tuam in sinum tuum, quod significet appropriationem veri, constat ex significatione manus, quod sit potentia, de qua supra n: 6947; & ex significatione sinus, quod sit amor, quæ enim pectoris sunt, correspondent amor, nam inibi est Cor, quod correspondet amor celesti, & pulmo qui correspondet amor spirituali, n: 3635. 3883 ad 3896. 4112. 4113. 4133; & quia sinus inde correspondet amor, per illum quoque significatur proprium, nam id hominis proprium est quod est amoris eius; idcirco hic per adducere manum in sinum significatur appropriatio;

atio; quod sit appropriatio veri, ex sequentibus patet, tum ex eo, quod in vero consistat potentia spiritualis, n: 6948. Quod sinus sit ipsum illud quod hominis, ita proprium, ac inde appropriatio & conjunctio per amorem, constat ex his locis; apud Micham, "Ne confidite socio, ne fiduciam ponite in duce, *a cubante in sinu tuo custodi januas oris tui,*" vii: 5, cubans in sinu pro illo qui ei per amorem conjunctus est: inde quoque uxor vocatur *uxor sinus mariti*, Deut: xxviii: 50. 2 Sam: xii: 8; & maritus vocatur *maritus sinus uxoris*, Deut: xxviii: 56, & hoc quia unus alterius est. Apud Davidem, "Precatio mea *super sinum meum relabitur,*" Psalm: xxxv: 3, pro quod ad ipsum. Apud Eundem, "Memento Domine opprobrii servorum tuorum, *portare mei in sinu meo omnes magnos populos,*" Psalm: lxxxix: 50, pro apud seipsum, ut proprium. Apud Esaiam, "Sicut pastor gregem suum pascit, in brachium suum colligit agnos, & *in sinu suo portat,*" xl: 11, similiter. Apud Lucam, "Date & dabitur vobis, mensura bona, pressa, agitata, & superfluens, *dabitur in sinum vestrum,*" vi: 38, dari in sinum pro illis ipsis ut proprium. Apud Eundem, "Dein factum ut moreretur Lazarus, & auferretur ab Angelis in *sinum Abrahami,*" xvi: 22, auferri in sinum Abrahami pro ad Dominum, Qui intelligitur per Abrahamum, ex conjunctione per amorem. Apud Johannem, "Erat accumbens unus discipulorum *in sinu Jesu, quem amabat Jesus,* allapsus ille *ad pectus Jesus,* dicit Ipsi, Domine quis est," xiii: 23. 25, accumbere in sinu, manifeste pro amari, ac per amorem conjungi. Apud Eundem, "Deum nemo vidit unquam, Unigenitus Filius *Qui in sinu Patris est,* Ille exposuit," i: 18, in sinu Patris pro unum esse. Sinus pro ipso illo quod hominis, & pro appropriatione non per amorem, in sequentibus locis; apud Esaiam, "Retribuam, *retribuam super sinum illorum iniquitates vestras,* & iniquitates patrum vestrorum simul; admetiar pretium operæ illorum *super sinum illorum,*" lxxv: 6. 7. Apud Jeremiam, "Jehovah faciens misericordiam in millenos, & *retribuens iniquitatem patrum in sinum filiorum eorum* post illos," xxxii: 18. Apud Davidem, "Retribue vicinis nostris septuplum *in sinum illorum,* opprobrium illorum, quo affecerunt Te, Domine," Psalm: lxxix: 12; retribuere in sinum, pro in illos ipsos.

6961. Et adduxit manum in sinum suum, quod significet actualitatem, nempe appropriationis veri, constat ex illis, quæ nunc supra dicta sunt.

6962. Et eduxit illam, quod significet quod inde, constat ex significatione educere manum e sinu & videre, quod sit animadvertere qualis est, ita quod inde.

6963. Et ecce manus ejus leprosa sicut nix, quod significet prophanationem veri, constat ex significatione manus, quod sit potentia, ut supra n: 6947, & quod sit verum, quia potentia spiritualis consistit in vero, n: 6948. 6960; & ex significatione Lepre, quod sit prophanatio, in specie prophanatio veri, de qua sequitur. In Verbo Historico multum agitur de Lepra, de ejus varia apparentia, in cute, de qualitate ejus inde judicanda, de leproso quod vel includendus, vel exiturus e communione, vel liberandus;

deque lepra in vestibus, in vasis, inque ipsis domibus: quod tantum de lepra agatur, non est propter lepram ut morbum, sed quia significabat prophanationem veri, ita propter sensum spiritualem; & quia Judæi & Israëlitarum præ aliis prophanare verum potuerunt; si enim novissent interna Verbi, & ipsa vera quæ repræsentabant ritualia Ecclesiæ apud illos, & fidem illis habuissent, & tamen vixissent secundum genium suum, nempe in amore sui & mundi, in odiis & vindictis inter se, inque crudelitate contra gentes, non potuissent non prophanare vera quibus semel fidem habuerant; nam credere veris, & vivere contra illa, est prophanare illa; quapropter etiam a cognitionibus veri interni detinebantur quantum possibile erat, n: 3398. 3489, usque adeo, ut ne quidem sciverint, quod victuri post mortem; nec crediderint quod Messias venturus ut salvaret animas in æternum, sed ut gentem illam eveheret super omnes in universo; & quia gens illa talis fuit, & quoque hodie talis est, ideo adhuc detinentur a fide, etiam si in medio Christianismo vivunt; inde nunc est, quod Lepra quoad quale suum tantum descripta sit. Quod Lepra significet prophanationem veri, patet ab illis quæ de Lepra statuta sunt apud Moysen Levit: xiiii: 1 ad f. in descriptione illa continetur in sensu interno omne-quale prophanationis veri, ut qualis prophanatio illa si recens sit, qualis si vetus, qualis si interius in homine, qualis si etiam exterius, qualis si sanari possit, qualis si non possit, quæ media, & plura, quæ omnia nusquam alicui nota fieri possunt, quam per sensum internum Verbi; sed quia prophana sunt, quæ describuntur per lepram, non licet singulariter explicare illa, quæ in descriptione ejus sunt; cœlum etiam horret ad solam nominationem prophani; tantum licet hoc inde adducere; quod, Si efflorescendo effloruerit lepra in cute, & contexerit lepra universam cutem plagæ a capite ejus usque ad calcem ejus, sub omni conspectu oculorum sacerdotis; & viderit sacerdos, quod ecce lepra contexerit universam carnem ejus, tunc mundam pronuntiabit plagam; tota conversa est in albam, mundus est. Quo vero die apparuerit in eo caro viva, immundus erit," Levit: xiiii: 12. 13. 14; nisi ex sensu interno sciretur, quomodo hoc se haberet, quod ille mundus qui totus leprosus a capite a calcem, appareret hoc sicut paradoxen; sed per leprosum a capite ad calcem, intelligitur qui novit interna vera, sed non agnoscit illa, seu credit illis, is non interius in prophanatione est, sed exterius, quæ removetur; idcirco is mundus est; si autem scit vera fidei, & credit illis, & tamen vivit contra illa, is in prophanatione est interius, & quoque qui crediderat, & postea negat; quare dicitur, quo die apparuerit in eo caro viva, immundus erit; per carnem vivam intelligitur agnitio & fides: videantur quæ supra n: 6959, allata sunt.

6964 Et dixit, quod significet Providentiam, quales futuri qui ab Ecclesia spirituali si fidem haberent, constat ex significatione dixit Jehovah, quod sit Providentia, ut supra n: 6951: quod sit, quales futuri si fidem haberent, ex sequentibus patet; nam per quod manus reversa fuerit sicut caro ejus, significatur quod tunc illis spirituale bonum; cui oppositum est, quod manus per adductionem in sinum facta sit leprosa, quod significatur, quod in

in prophanatione veri essent illi qui ab Ecclesia spirituali, si non fidem haberent, de qua supra n: 6959. 6963.

6965. Reduc manum tuam ad sinum tuum, quod significet appropriatorem veri, constat ex significatione adducere manum in sinum, quod sit appropriatio veri, de qua n: 6960.

6966. Et reduxit manum suam in sinum suum, quod significet actualitatem, videatur supra n: 6961.

6967. Et eduxit illam e sinu suo, quod significet quod inde, videatur etiam supra n: 6962.

6968. Et ecce reversa sicut caro illius, quod significet quod tunc bonum veri, constat ex significatione carnis, quod sit proprium voluntarium hominis vivificatum a Proprio Divini Humani Domini, seu proprium cœleste, de qua n: 3813; & quia hoc per carnem significatur, est bonum amoris in Dominum & erga proximum quod significatur; at apud illos, qui ab Ecclesia spirituali sunt, est bonum veri, nam bonum apud illos est ex vero & secundum verum doctrinæ Ecclesiæ eorum, hoc verum, cum fit vitæ, vocatur bonum.

6969. Vers: 8. 9. *Et erit, si non credunt tibi, & audiunt vocem signi prioris, & credent voci signi posterioris. Et erit, si non credunt etiam binis signis illis, & non audiunt vocem tuam, & accipias de aquis fluvii, & effundas in aridam, & erunt aquæ quas accepisti e fluvio, & erunt in sanguinem in arida.* Et erit, si non credunt tibi, significat si non fidem habeant: & non audiunt vocem signi prioris, significat si non obediunt annuntiato ex Verbo quod pro spirituali & rationali homine fierent non spirituales & non rationales: & credent voci signi posterioris, significat quod fidem haberent prænuntiato ex Verbo, quod fierent veri prophanatores: & erit, si non credunt etiam binis signis illis, significat si prorsus nullam haberent fidem, quod evenitura: & non audiunt vocem tuam, significat si nec aliquid obedientiæ præstant: accipias de aquis fluvii, significat falsa scientifica: & effundas in aridam, significat immisionem in naturale: & erunt aquæ quas accepisti, significat inversionem status: & erunt in sanguinem in arida, significat falsificationem omnis veri, & inde privationem ejus in naturali.

6970. Et erit, si non credunt tibi, quod significet si non fidem habeant, constat ex significatione credere, quod sit fidem habere, ut supra n: 6956, hic fidem habere non significat fidem ex signis, quod liberandi ex Ægypto, nam hæc fides de mundanis est, sed fidem si non permanent in veris, quod fierent mere sensuales & corporei; & demum veri prophanatores; hæc enim sunt, quæ bina signa significant; sensus internus non agit de mundanis, prout sensus externus historicus, sed de spiritualibus, fides in mundanis prorsus differt a fide in spiritualibus, ut pro exemplo, credere quod a facturi sicut loquuntur, quod verus homo sit vel non verus, quod ita faciendum, non aliter, ut res succedat; quod dicta aut scripta fide digna sint vel non sint, præter similia innumera, talia sunt fidei in mundanis, ut quoque hic

quod filii Israelis liberandi sint a servitute in Aegypto. At credere, quod cœlum sit, quod infernum; quod victuri post mortem, boni in felicitate, in æternum, mali in infelicitate; quod vita unumquemvis maneat; quod fides & charitas faciant vitam spiritualem, & quod hæc vita sit, quæ est angelis in cœlo; quod Domino sit omnis potestas in cœlis & in terris, sicut Ipse dicit, Matth: xxviii: 18; quod ab Ipso vivamus; quod Verbum sit doctrina veritatum cœlestium & Divinarum, & similia; talia sunt fidei in spiritualibus, & significantur hic per credere.

6971. Et non audiunt vocem signi prioris, quod significet si non obediunt annuntiato ex Verbo, quod pro spirituali & rationali homine fierent non spirituales & non rationales, constat ex significatione audire, quod sit obedire, de qua n: 2542. 3869. 5017; ex significatione vocis, quod sit annuntiatum ex Verbo, de qua sequitur; & ex significatione signi prioris, quod sit quod pro spirituali & rationali homine fierent non spirituales & non rationales; quod ita sit patet ex significatione serpentis, qui factus ex baculo Moschis projecto in terram, quod hic est signum prius, quod sit homo sensualis & corporeus, n: 6949, ita non spiritualis & non rationalis; nam homo qui sensualis & corporeus est, non est rationalis, ita nec spiritualis, cogitat enim falsa, & vult mala; qui hoc facit, non est rationalis, minus spiritualis, agnitio enim & fides veri, & vita boni, est ipsissimum spirituale in rationali, nam illa ex Divino sunt; at agnitio & fides falsi, & vita mali, est contrarium: quod mere sensuales & corporei homines tales sint, videatur n: 6844. 6845. 6948. 6949. Mere sensuales & corporei homines fiunt, quæ primum novērunt illa quæ spiritualis mundi sunt, & postea rejecerunt illa, & imbuerunt principia falsi contra vera, & quoad vitam solum spectarunt ad mundana, corporea, & terrestria, & inde crediderunt quod jucundanda sit vita omni voluptate, dicentes quid homo plus habet cum vivit, cum morimur, morimur, quod sit vita post mortem, quis inde venit & narravit, quid victurum nescimus, cum exit vita ex homine; si quis per rationalia ponit illos in aliqua cogitatione de vita æterna, cogitant quod illis non pejus fiat quam aliis, ac statim relabuntur ad statum vitæ prioris: apud tales clauditur transitus pro luce cœli, & ejus influxu, & fit lux cœli in naturali illorum sicut caligo, at lux mundi ibi fit splendor, n: 6907, & splendor eo fulgurantior, quo plus lux cœli intenebratur; inde est quod tales non videant aliter, quam quod mala vitæ eorum sint bona, & inde quod falsa sint vera; inde nunc est, quod homo fiat sensualis & corporeus: verbo, cum semel apertus est aditus pro influxu lucis cœli, & dein clauditur, tunc homo adigitur ut spectet deorsum, non autem sursum; & hoc ex ordine Divino, ne vera quæ semel agnovit, & in interiori ejus homine manent, contaminentur falsis, & sic prophanentur. Similiter se habet cum gentibus, quæ a religioso suo recedunt; at fors harum melior est, quam fors illorum qui intra Ecclesiam sunt, nam non vera ex Verbo habent, inde non vera genuina, sed vera multis fallacijs conjuncta, quæ non ita prophanari possunt. Quod significationem Vocis attinet, quod sit annuntiatum ex Verbo, sciendum, quod vox sæpius dicatur,

&

CAPUT QUARTUM.

127

& quoque adjungatur talibus quæ non vocis sunt, sicut hic quod adjungatur signo, "Si non audiunt vocem signi prioris, credent voci signi posterioris." & quoque alibi, ut apud Nahum, "*Vox scuticæ, & vox sonitus rotæ,*" III: 22 & apud Davidem, "*Sustulerunt flumina vocem suam, præ vocibus aquarum multarum magnificarum,*" Psalm: xciii: 3. 4. Quod vox significet annuntiationem, & in sensu bono annuntiationem ex Verbo, quæ vox dicitur vox Jéhovæ, constat apud Davidem, "*Vox Jéhovæ in potentia; vox Jéhovæ in gloria, vox Jéhovæ confringens cedros; vox Jéhovæ succidens flammam ignis; vox Jéhovæ trepidare facit desertum; vox Jéhovæ parturire facit cervas, & denudat sylvas,*" Psalm: xxix: 3. 4. 5. 7. 8. 9: & alibi apud Eundem, "*Equitanti super cælo cæli antiquitatis, ecce dabit in voce sua, vocem roboris,*" Psalm: lxxviii: 34. hic Vox pro Divino Verbo, ita pro Verbo, & pro annuntiatione ex illo: quid præterea vox significat, videatur n: 219, & quod vox prædicetur de vero, n: 3563.

6972. Et credent voci signi posterioris, quod significet quod fidem haberent prænuntiatio ex Verbo, quod fierent veri prophanatores, constat ex significatione credere, quod sit fidem habere, de qua mox supra n: 6970; ex significatione vocis, quod sit annuntiatum, de qua n: 6971, ita quoque prænuntiatio; & ex significatione lepræ, quæ hic est signum posterius, quod sit prophanatio veri, de qua supra n: 6963: quid prophanatio, videatur n: 6960, & in locis ibi citatis.

6973. Et erit, si non credunt etiam binis signis illis, quod significet si prorsus nullam haberent fidem quod talia eventura, constat ex significatione credere, quod sit fidem habere, nempe in spiritali sensu, de qua supra n: 6970; & ex significatione binorum signorum, quod sit quod sensuales, & corporei, & dein prophanatores veri fierent, quæ significantur per serpentem, qui factus est ex projectione baculi Moschis super terram, n: 6971; & per manum, quod missa in sinum leprosa facta sit, n: 6963; ita per non credere binis signis illis, significatur prorsus nullam fidem habere, quod talia eventura.

6974. Et non audiunt vocem tuam, quod significet si nec aliquid obedientiæ præstant, constat ex significatione audire, quod sit obedientia, de qua n: 2542. 3869. 5017; ex significatione vocis, quod sit annuntiatum & prænuntiatio, de qua n: 6971. 6972; & ex representatione Moschis, cujus vocem audirent, quod sit Dominus quoad Divinam Legem, hoc est, quoad Divinum Verum, ita quoad Verbum, nam ibi est Divinum Verum; inde patet, quod per si non audiunt vocem tuam, significetur si nec aliquid obedientiæ præstant. Hic & prius in Vers: 1 & 8, dicitur, si non credunt, & si non audiunt, & tamen utramque simile apparet, nam qui non credit is nec audit, sed distincta sunt, nam credere, per quod significatur fides, dicitur de vero quod est fidei, ac ita se refert ad intellectuale; audire autem, per quod significatur obedire, dicitur de bono quod est charitatis, ac ita se refert ad voluntarium; in Verbo enim, imprimis Prophetico, ubi Verum exprimitur suis vocibus, etiam bonum exprimitur suis, ob conjugium cæleste in singulis Verbi,

Verbi, quod conjugium est boni & veri, videatur n: 683. 793. 801. 2173. 2516. 2712. 4138 l. 6343.

6975. Accipias de aquis fluvii, quod significet falsa scientifica, constat ex significatione aquarum fluvii, nempe Ægypti seu Nili, quod sint falsa scientifica; quod aquæ sint vera, videatur n: 2702. 3424. 4976, & in opposito sensu falsa, n: 790; & quod fluvius Ægypti sit scientificum falsum, n: 6693.

6970. Et effundas in aridam, quod significet immiſſionem in naturale, constat ex significatione effundere, quod sit immittere; & ex significatione aridæ, quod sit naturale; arida vocatur locus siccus, & quoque vocatur ita terra, & per terram Ægypti significatur mens naturalis, quæ in falso est, ita naturale, n: 5276. 5278. 5280. 5288. 5301, & magis per aridam.

6977. Et erunt aquæ quas accepisti, quod significet inversionem status, constat ab illis quæ mox sequuntur, nam dicitur quod erunt in sanguinem in arida, per quod significatur falsificatio omnis veri, & privatio ejus in naturali; cum hoc sit, status prorsus invertitur; inde est, quod illa verba, quia involvunt, etiam significare dicuntur inversionem status. Est etiam totalis inversio status in naturali, cum id nihil nisi quam falsa occupant; hoc raro fit apud hominem cum vivit in mundo, sed in altera vita cum omnibus qui conjiciuntur in infernum: quod fiat raro cum homine cum vivit in mundo, est quia tunc continue tenetur in statu ut reformari queat, modo ex libero desistat a malis; at post mortem sequitur illum vita ejus, & manet in statu, quem sibi comparavit per totum vitæ suæ cursum in mundo; tunc qui in malo est, non amplius reformari potest; & ne communicationem habeat cum aliqua societate cœli, adimitur ei omne verum & bonum, unde manet in malo & falso, quæ, nempe malum & falsum, accrescunt ibi secundum facultatem, quam sibi acquisivit in mundo, recipiendi illa, sed usque non ultra terminos acquisitos licet ei transcendere; hæc inversio status est, quæ hic intelligitur; quæ talis est, ut non amplius emendari queat quoad interiora, sed modo quoad exteriora, nempe per timores propter pœnas, quas cum sæpe sustinuit, abstinet tandem, non ex libero, sed ex coacto, manente usque cupiditate faciendi malum; quæ cupiditas in freno tenetur per timores ut dictum, qui sunt media emendationis externa, & cogunt: hic status est malorum in altera vita.

6978. Et erunt in sanguinem in arida, quod significet falsificationem omnis veri, & inde privationem ejus in naturali, constat ex significatione sanguinis, quod sit sanctum verum procedens a Domino, & in opposito sensu verum falsificatum & prophanatum, de qua n: 4735: quomodo cum hoc se habet, in mox præcedentibus dictum est; & ex significatione aridæ, quod sit naturale, de qua mox supra n: 6976. Quod Sanguis falsificationem veri & ejus prophanationem significet, constat imprimis apud Nahum, "*Væ Urbi Sanguinum*, tota mendacio, rapina, plena, nec recedet præda. Vox scuticæ, & vox sonitus rotæ, & equus hinniens, & currus saltitans: eques ascendere faciens, & splendor gladii, & fulgor hastæ, & multitudo confessorum, &

acervus

acervus cadaveris, nec finis corporis, impingunt in corpore eorum. Præ multitudine scortationum scorti, boni gratia, magistræ præstigiarum, vendentis gentes per scortationes suas, & familias per præstigias suas," III: 1. 2. 3. 4; quod per urbem sanguinum significetur doctrina falsi, ita per sanguinem falsificatum & prophanatum verum, patet ex omnibus descriptionis ejus verbis in sensu interno, nec modo in his Versibus qui allati sunt, sed etiam in sequentibus, nam in toto Capite continuatur ejus descriptio; urbs enim est doctrina; tota mendacio & rapina plena est falso & malo ex falso; vox scuticæ vox sonitus rotæ, est defensio falsi ex fallaciis; equus hinnens & currus saltitans est ex intellectuali perverso & doctrinali simili; eques ascendere faciens, splendor gladii, fulgor hastæ, est pugna contra verum; multitudo confessorum est quod inde innumera falsa, & qui in falsis; acervus cadaveris, nec finis corporis, est quod inde innumera mala, & qui in malis; scortationes scorti, sunt ipsæ falsificationes, præstigiæ similiter.

6979. Vers: 10. 11. 12. *Et dixit Moscheb ad Jehovah, in me, Domine, non vir verborum ego, etiam ab heri, etiam a nudius tertius, etiam a nunc loqui Te ad servum tuum, quia gravis ore, & gravis lingua ego. Et dixit Jehovah ad illum, quis ponit os hominis, aut quis posuit mutum, aut surdum, aut videntem, aut cæcum, nomen Ego Jehovah. Et nunc vade, & Ego ero cum ore tuo, & docebo te quæ loqueris.* Et dixit Moscheb ad Jehovah, significat perceptionem a Divino: in me, Domine, significat certum: non vir verborum ego, significat quod illi non loquela: etiam ab heri, etiam a nudius tertius, significat non ab æterno: etiam a nunc loqui Te ad servum tuum, significat ita nec in æternum influente Divino in Humanum: quia gravis ore, & gravis lingua ego, significat quod vox & loquela a Divino, non audiat nec percipiat: & dixit Jehovah ad illum significat influxum Divinum: quis ponit os hominis, significat enuntiationem: aut quis posuit mutum, significat non enuntiationem: aut surdum, significat non perceptionem, & non inde obedientiam: aut videntem, aut cæcum, significat fidem per cognitiones, & non fidem per non cognitiones: nonne Ego Jehovah, significat quod illa ex influxu vitæ a Divino: & nunc vade, significat vitam a Divino: & Ego ero cum ore tuo, & docebo te quæ loqueris, significat Divinum in omnibus & singulis quæ a Divino Humano procedunt.

6980. Et dixit Moscheb ad Jehovah, quod significet perceptionem a Divino, constat ex significatione dicere in Historicis Verbi, quod sit percipere, de qua sæpius; ex representatione Moschis, quod sit Dominus quoad Divinam Legem in Humano cum in mundo fuit, de qua n: 6723. 6752. 6771. 6827; Divinum a Quo, significatur per Jehovah; inde patet, quod per dixit Moscheb ad Jehovah, significetur quod Domino a Divino suo perceptio fuerit Humano.

6981. In me, Domine, quod significet certum, constat ex eo, quod in me sit formula asseverationis quod ita sit, proinde quod certum.

6982. Non vir verborum ego, quod significet quod illi non loquela, constat ex significatione viri verborum, quod fit quod illi non facultas loquendi, ita quod non loquela. Quomodo hoc se habet, dicendum; in supremo sensu agitur hic de Domino, nam Moscheh Dominum quoad Legem Divinam, ita quoad Verum Divinum repræsentat; Verum quod immediate procedit a Divino, non audiri potest ulli, ne quidem alicui angelo; Divinum enim ut audiatur, fiet primo humanum, & humanum fit cum transit per cœlos, cumque transivit per cœlos sistitur in humana forma, & fit loquela, quæ loquela enuntiatur per spiritus, qui cum in illo statu sunt, vocantur Spiritus Sanctus, & ille dicitur procedere a Divino, quia sanctum spiritus seu sanctum verum quod spiritus ille tunc loquitur a Domino procedit: ex his constare potest, quod Verum, quod procedit immediate a Divino, non possit sisti alicui ut sermo aut loquela, nisi per Spiritum Sanctum: hoc intelligitur in sensu supremo per quod Moscheh, qui repræsentat Dominum quoad Verum Divinum, dicat se non esse virum Verborum, & per id quod ei adjunctus fuerit Aharon frater ejus, qui illi pro ore esset, & is Aharoni pro Deo.

6983. Etiam ab heri, etiam a nudius tertius, quod significet non ab æterno, quod nempe ei fuerit loquela, constat ex significatione ab heri & a nudius tertius, fit ab æterno; quod ab heri & a nudius tertius fit ab æterno, est quia significat tempus, & quidem tempus præteritum, & tempus cum prædicatur de Domino seu de Divino, non significat tempus, sed æternum: sunt duo, quæ naturæ propria sunt, quæ non dantur in cœlo, minus in Divino, nempe spatium & tempus; quod illa non dentur in cœlo, sed quod loco illorum sint status, spatium status quoad esse, & tempus status quoad existere, videatur n: 2625. 3938; quod spatia & tempora in cœlo sint status, n: 1274. 1382. 2625. 2788. 2837. 3254. 3356. 3387. 3404. 3827. 4321. 4814. 4882. 4901. 4916. 5606. 6110; in Divino autem, quod supra cœlos est, adhuc minus est spatium & tempus, & ne quidem status, sed pro spatio est infinitum, & pro tempore est æternum; hæc duo sunt, quibus correspondent tempora & spatia quæ in mundo; ac status quoad esse & quoad existere in cœlis. Quod in Verbo per heri & nudius tertius, non significetur heri & nudius tertius, sed in genere tempus præteritum, constat ex locis ubi nominantur, ut apud Josuam, "Redierunt aquæ Jordanis in locum suum, & iverunt sicut heri nudius tertius super omnibus ripis suis," iv: 18. In Libro 1 Samuelis, "Factum est, omnis qui noverat Schaulum ab heri & nudius tertius, cum viderent, quod ecce cum prophetis prophetaret," x: 11. In Libro 2 Samuelis, "Tribus Israelis dicebant ad Davidem, iam heri quam nudius tertius, cum esset Schaul rex super nos, tu fuisti educens & reducens Israel," v: 2, in his locis & alibi heri nudius tertius pro antea seu pro tempore præterito? Nunc quia per heri & nudius tertius significatur tempus præteritum, & in sensu supremo agitur de Domino, Qui quoad Divinam Legem seu quoad Divinum Verum repræsentatur per Moschen, patet, quod per ab heri & a nudius tertius significetur ab æterno. Æternum quod per heri significatur,

nificatur, ita exprimitur apud Davidem, "Mille anni in oculis tuis, sicut dies heri cum transiit," Psalm: xc: 4.

6984. Etiam a nunc loqui Te ad servum tuum, quod significet ita nec in æternum, influente Divino in Humanum, constat a significatione a nunc seu ab hodie, quod sit æternum, de qua n: 2838. 3998. 4304. 6165, ita in æternum, quia involvit tempus sequens; ex significatione loqui, quod sit influxus, de qua n: 2951. 5481. 5743. 5797; quod sit influxus a Divino, significatur per loqui Te, hoc est, Jehovah; & ex significatione servi, quod sit Humanum Domini cum adhuc non Divinum factum est, de qua n: 3159, at cum Divinum factum est, quia unum cum Jehovah, fuit Dominus.

6985. Quia gravis ore, & gravis lingua ego, quod significet quod vox & loquela a Divino, non audiatur nec percipiatur, constat ex significatione oris, quod sit vox; & ex significatione linguae, quod sit loquela; per os significatur vox, quia est organum vocis, & per linguam significatur loquela, quia est organum loquelæ; quæ differentia sit inter vocem & inter loquelam cuiusvis patet, tum quod de voce prædicetur audiri, & de loquela percipi. Hoc non aliter in sensu literæ historico exprimi potest, ubi agitur de Moscheh qui homo, & loqui potuit sed difficulter, quam per gravem ore & gravem lingua; quod cum abit in sensum internum, percipitur ab Angelis prædicare ad subiectum, & cum dicitur de Divino, percipitur, quod vox inde immediate non possit audiri, nec loquela percipi, sed mediate per spiritus, secundum illa quæ supra n: 6983 dicta sunt.

6986. Et dixit Jehovah ad illum, quod significet influxum Divinum, constat ex significatione dixit, quod sit influxus, de qua n: 5743. 5797. 6152. 6291; quod a Divino, est quia dixit Jehovah.

6987. Quis ponit os hominis, quod significet enuntiationem, constat ex significatione oris, quod sit vox, de qua supra n: 6985, & quia est vox, est enuntiatio. Quid os in specie significat, non constare potest, nisi ex correspondentia; os cum labiis correspondet loquelæ interiori, quæ est cogitationis: cogitatio hominis est activa & passiva, cogitatio activa est homini cum loquitur, & vocari potest cogitatio loquens; at cogitatio passiva est, quæ est homini cum non loquitur; qualis differentia sit inter utramque, constare potest ei qui reflectit: per os hominis significatur cogitatio activa seu loquens, ita enuntiatio. Quod cogitationem activam, quæ significatur per os, attinet, sciendum, quod illa cogitatio etiam sit suo modo loquens, & quod per loquelæ illius activitatem excitet organa corporis ei correspondentia; apparet, quasi voces loquelæ forent in cogitatione, sed est fallacia, est modo sensus loquelæ qui ibi, qui qualis sit, homo vix scire potest, nam est loquela spiritus ejus, quæ loquela est loquela universalis, qualis est loquela spirituum in altera vita; hæc loquela cum influit in organa correspondentia corporis, sistit loquelam vocum, quæ valde differt a cogitatione quæ producit; quod valde differat, patet manifeste ex eo, quod homo cogitare possit uno minuto, quod per temporis spatia eloquitur aut scribit; aliter foret, si cogitatio illa

foret vocum, qualis est loquela oris: ex correspondentia loquelæ cogitationis, & loquelæ oris est, quod homo cum post mortem inter spiritus venit, sciat loqui lingua universali, ita cum spiritibus ex quacunque lingua fuerunt in mundo, tum quod tunc vix aliter sciat, quam quod loquatur ibi sicut in mundo; cum tamen voces loquelæ illorum non sunt voces, quales homini in corpore, sed sunt ideæ, quæ cogitationis ejus fuerunt, & uni ideæ insunt perplura; quapropter spiritus momento eloqui possunt, quæ homo vix per semihorium, & usque sunt plura, quæ eidem ideæ insunt, quæ nusquam loquela corporea exprimi possunt. Sed usque aliter loquuntur angeli qui in coelo, quam spiritus; angelis, qui in coelo, est loquela ex ideis intellectuales, quæ a Philosophis vocantur ideæ immateriales; at spiritibus est loquela ex ideis imaginationis, quæ vocantur ideæ materiales; inde uni ideæ cogitationis angelorum insunt perplura, quæ spiritus non possunt per plures series suarum idearum eloqui, præter multa quæ nusquam possunt exprimere: at cum spiritus sit angelus, in loquela angelica est, sicut homo, cum post mortem sit spiritus, in loquela spirituum est, ex simili causa. Ex his constare potest, quid cogitatio activa est, quod nempe sit loquela spiritus hominis.

6988. Aut quis posuit mutum, quod significet non enuntiationem, constat ex significatione muti, quod sit non enuntiatio, nam opponitur ori, per quod significatur enuntiatio, de qua mox supra n: 6987. Hic per Enuntiationem non intelligitur enuntiatio vocis seu loquela, nam hæc enuntiatio est naturalis, sed per enuntiationem intelligitur confessio Domini & prædicatio fidei in Ipsum, nam hæc enuntiatio est spiritualis; inde patet, quid per mutum in sensu interno significatur, nempe quod illi, qui non possunt confiteri Dominum, ita nec prædicare fidem in Ipsum, ex ignorantia, in quo statu sunt gentes extra Ecclesiam, & quoque simplices intra Ecclesiam; quod tales per mutum significantur, patet apud Esaiam, "Tunc saliet sicut cervus claudus, & cantabit lingua Muti; quia erumpent in deserto aquæ, & fluvii in planitie deserti," xxxv: 5. 6; cantabit lingua muti, pro quod illi confitebuntur Dominum, & quæ fidei in Ipsum sunt; erumpent aquæ in deserto, & fluvii in planitie deserti, pro quod cognitiones veri & boni illis, desertum est: status non cognitionum fidei ex ignorantia: per Mutos a Domino sanatos significantur etiam gentes, quæ per adventum Ipsius in mundum a falsis & inde malis liberati sunt; ut per mutum apud Matthæum, "Ecce attulerunt ad Ipsum hominem mutum a dæmone obsessum, sed ejecto dæmone loquutus est Mutus," ix: 32. 33; perque Mutum apud Eundem, "Adductus est ad Jesum dæmonio obsessus, cæcus & mutus, & sanavit eum, ita ut cæcus & mutus tam loqueretur, quam videret," xii: 22: similiter per mutum etiam a dæmone obsessum, apud Marcum, Cap: ix: 17 ad 30. Sciendum, quod miracula a Domino facta omnia significant statum Ecclesiæ ac generis humani salvati per adventum Ipsius in mundum, quod nempe tunc liberati sint ab inferno, qui fidem charitatis receperunt; hæc involvunt miracula Domini: in genere omnia miracula, de quibus in Vet. Testamento, significant statum Ecclesiæ & Regni Domini; in eo distinguuntur Miracula Divina a Miraculis diabo-

diabolicis seu magicis, utcunque in externa forma apparent similia, sicut miracula magorum in Ægypto.

6989. Aut surdum, significat non perceptionem veri, & inde non obedientiam, constat ex significatione surdi, quod sint qui non percipiunt quid verum, & inde non obediunt, ita abstracte, non perceptio veri & inde non obedientia; quod surdus illa significet, est quia auditus correspondet & perceptioni & obedientiæ; perceptioni, quia illa quæ audiuntur intus percipiuntur, & obedientiæ, quia inde noscitur quid faciendum; quod illa correspondentia sit auditus, & quoque auris, videatur n: 3869. 4652 ad 4660. 5017; inde patet, quid per surdos significatur. In Verbo, per surdos, significantur etiam gentes, quæ non sciunt vera fidei, quia non habent Verbum, & ideo non possunt vivere secundum illa, at usque cum instructi sunt, recipiunt illa, & vivunt secundum illa; hi intelliguntur apud Esaiam, "Tunc aperientur oculi cæcorum, & aures surdorum aperientur," xxxv: 5. Apud Eundem, "Sardi audite, & cæci spectate videndo," xlii: 18. 19. 20. Apud Eundem, "Audient in die illo surdi verba libri, & ex caligine, eque tenebris oculi cæcorum videbunt," xxix: 18. Apud Eundem, "Educ populum cæcum cui oculi sunt, & surdos quibus aures," xliii: 8. 9, per surdos ibi intelliguntur qui per adventum Domini venirent in statum recipiendi vera fidei, hoc est, percipiendi illa & obediendi illis. *Iidem per surdos, quos Dominus sanavit*, significantur, de quibus Marc: vii: 31 ad fin: Cap: ix: 25. Quia surdi tales significabant, vetitum fuit illis, apud quos Ecclesia repræsentativa instituta fuit, *maledicere surdo*, & coram cæco dare offendiculum," Levit: xix: 14.

6990. Aut videntem aut cæcum, quod significet fidem per cognitiones, & non fidem per non cognitiones, constat ex significatione videre, quod sit intelligere & fidem habere, de qua n: 897. 2325. 2807. 3863. 3869. 4403 ad 4421, ita fidem ex cognitionibus, nam in Lingua originali est vox quæ significat apertum nempe oculis, ita videntem ex cognitionibus, nam cognitiones aperiunt; & ex significatione cæci, quod sit non fides ex non cognitionibus, quia cæcus est non videns. Quod per Cæcos in Verbo etiam significantur gentes, quæ in ignorantia veri quod fidei, quia extra Ecclesiam, vivunt, at qui instructi recipiunt fidem, videatur n: 2383; iidem quoque significantur per Cæcos, quos Dominus sanavit, de quibus Matth: ix: 27 ad 31. Cap: xii: 22. Cap: xx: 29 ad fin: Cap: xxi: 14. Marc: viii: 22 ad 37. Cap: x: 46 ad fin: Luc: xviii: 35 ad fin: Joh: ix: 1 ad fin.

6991. Nonne Ego Jehovah, quod significet quod illa ex influxu vitæ a Divino, constare potest ex eo, quod talia, quæ significantur per mutum, per surdum, perque cæcum, tum quoque per os, & per videntem, existant apud hominem ex influxu vitæ a Jehovah seu Domino; inde enim existunt tam mala, quam bona apud unumquemvis; sed mala ab homine, & bona a Domino; quod mala ab homine existant, est quia vita quæ a Domino influit, hoc est, bonum & verum, ab homine vertatur in malum & falsum, ita in contrarium vitæ, quæ mors spiritualis vocatur; se habet hoc sicut lux a sole, quæ

quæ prout recipitur ab objectis, talis inde color fit, in quibusdam vivus & lucidus, in quibusdam quasi mortuus & fuscus. At quia apparet, sicut Dominus etiam inducat malum, quia dat vitam, idcirco ex apparentia in Verbo tribuitur Jehovah seu Domino malum, ut ex pluribus locis constare potest; ita quoque hic, quod faciat mutum, surdum, & cæcum, quæ quia existunt ex influxu vitæ a Divino, ideo dicitur, quod Jehovah illa faciat: at sensus internus rem, qualis in se est, exponit & docet, non qualis apparet.

6992. Et nunc vade, quod significet vitam a Divino, constat a significatione vadere seu ire, quod sit vita, de qua n: 3335. 4882. 5493. 5606; quod a Divino est, quia per Moschen repræsentatur Dominus.

6993. Et ero cum ore tuo, & docebo te quæ loqueris, quod significet Divinum in omnibus & singulis, quæ a Divino Humano procedunt, constat ex significatione esse cum ore, cum a Jehovah dicitur, quod sit esse cum illis quæ enuntiat; quod per os significetur enuntiatio, videatur supra n: 6987. 6988; & quia ea dicuntur ad Moschen, per quem repræsentatur Dominus quoad Legem Divinam in Divino Humano, per ero cum ore tuo significatur Divinum in illis quæ a Divino Humano procedunt; & ex significatione docere te quæ loqueris, quod sit procedere, per docere enim & per loqui significatur influere, & cum prædicatur de Divino Domini, est procedere; ab Ipso enim Divino Humano Domini procedit Divinum Verum, quod vocatur Spiritus Sanctus; & quia Dominus cum in mundo fuit, fuit Ipse Divinum Verum, docuit Ipse quæ amoris & fidei erant, & tunc non per Spiritum Sanctum, ut Ipse docet apud Johannem, "Nondum erat Spiritus Sanctus, quia Jesus nondum glorificatus erat," VII: 39, at postquam Dominus etiam quoad Humanum factus est Jehovah, hoc est, Divinum Bonum, quod fuit post resurrectionem, tunc non amplius fuit Divinum Verum, sed hoc a Divino Bono Ipsius processit: quod Spiritus Sanctus sit Divinum Verum quod a Divino Humano Domini procedit, & non aliquis spiritus aut aliqui spiritus ab æterno, manifeste patet a Domini verbis in loco citato, quod nempe nondum erat Spiritus Sanctus; tum quod ipse spiritus non possit procedere, sed sanctum spiritus, hoc est, sanctum quod procedit a Domino, & spiritus eloquitur; videatur etiam n: 6788. Ex his nunc sequitur, quod in Domino omne Trinum sit perfectum, nempe Pater, Filius, & Spiritus Sanctus, & sic quod unus Deus sit, non autem Tres, qui quoad personas distincti, unum Divinum dicuntur constituere. Quod in Verbo dictum sit Pater, Filius, & Spiritus Sanctus, fuit ut agnoscerent Dominum & quoque Divinum in Ipso; homo enim in tanta caligine fuit, sicut etiam hodie est, ut aliter non agnovisset aliquod Divinum in Humano Domini, nam hoc illi, quia prorsus incomprehensibile, fuisset supra omnem fidem; & præterea Veritas est, quod sit Trinum, sed in uno, nempe in Domino; & quoque in Christianis Ecclesiis agnoscitur, quod Trinum in Ipso habitat perfecte; docuit etiam Dominus aperte, quod Ipse cum Patre unum esset," Joh: XIV: 9. 10. 11. 12; & quod sanctum, quod Spiritus Sanctus loquitur, non sit illius, sed Domini, apud Johannem, "Paracletus, Spiritus veritatis, non loquetur a seipso, sed quæcunque audi-

audiverit, loquetur: Ille Me glorificabit, quia ex Meo accipiet, & annuntiabit vobis," XVI: 13. 14, quod Paracletus sit Spiritus Sanctus, dicitur Joh: XIV: 26.

6994. *Verf: 13. 14. 15. 16. 17. Et dixit, in me, Domine, mitte quæso, per manum mittas. Et accensa ira Jehovæ in Moschen; & dixit, annon Aharon frater tuus Levita, novi quod loquendo loquetur ille, & etiam ecce ille exit obviam tibi, & videbit te, & lætabitur in corde suo. Et loquaris ad illum, & ponas verba in ore illius, & Ego ero cum ore tuo, & cum ore ejus, & docebo vos quæ facietis. Et loquetur ille tibi ad populum, & fiet, ille erit tibi ad os, & tu eris illi ad Deum. Et baculum hunc accipias in manu tua, quo facies signa.* Et dixit, in me, Domine, significat asseverationem: mitte quæso, per manum mittas, significat quod Divinum Verum a Divino Humano procedens mediate enuntiabitur: & accensa ira Jehovæ in Moschen, significat clementiam: & dixit, annon Aharon frater tuus Levita, significat doctrinam boni & veri: novi quod loquetur ille, significat prædicationem: & etiam ecce ille exit obviam tibi, significat receptionem: & videbit te, significat perceptionem: & lætabitur in corde suo, significat affectionem amoris: & loquaris ad illum, significat influxum: & ponas verba in ore illius, significat quod quæ enuntiat a Divino Humano procedent: & Ego ero cum ore tuo, significat quod Verum Divinum procedet per Divinum Humanum ab Ipso Divino: & cum ore ejus, significat ita cum illis quæ inde: & docebo vos quæ facietis, significat ita Divinum in omnibus & singulis quæ fient: & loquetur ille tibi ad populum, significat quod ille doctrina erit Ecclesiæ spirituali: & fiet, ille erit tibi ad os, significat Verum Divinum quod etiam mediate a Domino procedit: & tu eris illi ad deum, significat Divinum Verum quod immediate a Domino procedit: & baculum hunc accipias in manu tua, significat potentiam Divinam in illis: quo facies signa, significat inde illustrationem & confirmationem veritatum.

6995. Et dixit, in me, Domine, quod significet asseverationem, constat ex eo, quod in me sit formula asseverationis quod ita sit, ut supra n: 6981.

6996. Mitte quæso, per manum mittas, quod significet quod Divinum Verum a Divino Humano procedens mediate enuntiabitur, constat ex representatione Moschis, qui hæc dicit, quod sit Dominus quoad Verbum, hoc est, quoad Divinum Verum, de qua n: 6752; ex significatione mittere, cum dicitur de Domino, quod sit procedere, de qua n: 2397. 4710; & ex significatione per manum mittere, quod sit per alium cui dabitur potentia, nempe enuntiandi Divinum Verum a Divino Humano Domini procedens, & quia per alium cui potentia data, est mediate. Supra n: 6982. 6985 ostensum est, quod Divinum Verum immediate procedens a Divino Humano Domini a nullo homine, & ne quidem ab angelo audiri & percipi possit; idcirco ut audiatur & percipiatur, erit mediatio, quæ mediatio sit per coelum, & dein per angelos ac per spiritus apud hominem; hoc manifeste potest inde sciri, quod homo ne quidem audire possit spiritus, qui apud se sunt, inter se loquentes, & si audiret non potuisset percipere, ex causa quia loquela spirituum est absque vocibus.

vocibus humanis, & est universalis omnium linguarum: & porro, spiritus non possunt audire angelos, & si audirent non potuissent percipere, nam loquela angelica est adhuc magis universalis; imo Angeli intimi cœli adhuc minus possunt audiri & percipi, quia loquela illorum non est loquela idearum, sed est affectionum, quæ sunt amoris cœlestis: cum hæ loquelæ tantum distant ab homine, ut nequaquam ab illo audiri nec percipi possint, quid tunc, ut ita dicatur, loquela Divina, quæ infinite est supra loquelas in cœlis; loquela Divina dicitur, sed intelligitur Divinum Verum a Divino Humano Domini procedens: cum ita sit, constare potest, quod Divinum Verum a Domino procedens, ut audiatur & percipiatur, transibit ad hominem per mediationes; ultima mediatio est per spiritum qui apud hominem, qui influit vel in cogitationem ejus, vel per vivam vocem. Quod Divinum Verum immediate procedens a Domino non audiri nec percipi possit, etiam patet a Correspondentiis, & inde repræsentativis, quod nempe quæ homo loquitur sistantur prorsus aliter apud spiritus, & quæ spiritus loquuntur prorsus aliter apud Angelos, ut constare potest a sensu spirituali Verbi & ejus sensu literali, quod sensus literalis, qui adæquatus est homini, sit significativus & repræsentativus rerum quæ in sensu spirituali; cum hic sensus non perceptibilis sit homini, nisi modo quantum fisti & exponi potest per talia quæ sunt mundi & naturæ, & adhuc minus Angelicus; quid non Divinum Verum immediate procedens a Divino Domini, quod infinite est supra intellectum Angelicum, nec in cœlo perceptibile, nisi quantum transit per cœlum, & sic induit formam adæquatam & convenientem perceptioni illorum qui ibi; quod fit per influxum mirabilem, & nusquam alicui comprehensibilem. Hæc dicta sunt, ut sciatur quod Divinum Verum a Domino procedens non ab aliquo audiri nec percipi possit, nisi per mediationes.

6997. Et accensa ira Jehovah in Moschen, quod significet clementiam, constat ex significatione iræ Jehovah, quod non sit ira, sed iræ oppositum, ita misericordia, hic clementia: quod Jehovah non sit aliqua ira, patet ex eo, quod sit ipse Amor, ipsum Bonum, & ipsa Misericordia, & ira est oppositum, & quoque est infirmum, quod non cadere potest in Deum; quapropter cum ira in Verbo prædicatur de Jehovah seu Domino, Angeli non percipiunt iram, sed vel Misericordiam, vel remotionem malorum e cœlo; hic clementiam, quia dicitur ad Moschen, per quem repræsentatur Dominus cum in mundo fuit quoad Divinum Verum. Quod tribuatur Jehovah seu Domino ira in Verbo, est quia communissimum Verum est, quod omnia a Deo veniant, ita tam mala quam bona, at communissimum hoc verum, quod erit infantibus, pueris, simplicibus, postmodum illustrabitur, nempe quod mala sint ab homine, sed quod appareant sicut a Deo, & quod ita dictum sit ob causam ut discant timere Deum, ne a malis, quæ ipsi faciunt, pereant, & postmodum possint amare Ipsum, nam timor præcedet amorem, ut in amore sit sanctus timor; cum enim timor insinuat amor, fit ille sanctus a sancto amoris, & tunc non est timor pro Domino quod irascetur & puniet, sed ne contra Ipsum Bonum faciant, quia hoc cruciabit conscientiam. Præterea

terea Israelitæ & Judæi adigebantur ad observanda statuta & præcepta in externa forma per punitiones, & inde credebant quod Jehovah irasceretur & puniret, cum tamen essent ipsi qui per idololatrias sibi talia inducebant, & separabant a cælo, unde punitiones, ut quoque dicitur apud Esaiam, "*Iniquitates vestrae sunt dividentes inter vos & Deum vestrum; & peccata vestra abscondunt facies a vobis,*" LIX: 2; & quia Israelitæ & Judæi modo in externis erant absque interno, ideo tenebantur in opinione, quod Jehovah irasceretur & puniret; nam qui in externis sunt absque interno, ex timore omnia faciunt, & ex amore nihil. Ex his nunc constare potest, quid per iram & excandescientiam Jehovah in Verbo intelligitur, quod nempe punitiones; ut apud Esaiam, "Ecce Nomen Jehovah venit e longinquo, *ardens ira Ipsius, & gravitas oneris, labia Ipsius plena sunt indignatione, & lingua Ipsius sicut ignis ardens,*" xxx: 27; ira pro redargutione, & admonitione ne per mala pereant. Apud Eundem, "*In inundatione iræ abscondi facies meas momento a te,*" LIV: 8; inundatio iræ pro tentatione, in qua mala angunt & cruciant. Apud Jeremiam, "Pugnabo Ego Ipse nobiscum, per manum extensam, & per brachium forte, & *in ira, & in furore, & in indignatione magna: ne exeat sicut ignis furor meus, ardeatque ut non exstinguens,* propter malitiam operum vestrorum," XXI: 5. 12. Apud Eundem, "Ad implendum cadaveribus hominum, quos percussi in *ira mea, & in excandescencia mea,*" XXXIII: 5. Apud Zephaniam, "Effundam super eos *indignationem meam, omnem excandescientiam iræ meæ,* quia in *igne zeli mei:* comedetur tota terra," III: 8. Apud Davidem, "Misit in illos *excandescientiam iræ suæ, indignationem & furorem, & angustiam, & immisionem Angelorum malorum,*" Psalm: LXXVIII: 49, præter multis aliis in locis; in quibus ut in his per iram, excandescientiam, furorem, ignem, intelliguntur punitiones & damnationes, in quas se homo conjicit, cum in mala, nam ex ordine Divino bona secum habent remunerationes, inde est quod mala secum habeant punitiones, adeo, ut sint conjuncta; Punio & damnatio etiam intelliguntur per *diem iræ Jehovah,*" Esai: XIII: 9. 13. Thren: II: 1. Zephani: II: 3. Apoc: VI: 17. Cap: XI: 18: tum per *vinum iræ Dei,* perque *Calicem iræ Dei,*" Jer: XXV: 15. 28. Apoc: XIV: 10. Cap: XVI: 19; "ut & per *torcular iræ & furoris Dei,*" Apoc: XIV: 19. Cap: XIX: 15. Quod punio & damnatio per iram significantur, patet quoque apud Matthæum, "Progenies viperarum quis demonstravit vobis, *fugituros a futura ira,*" III: 7. Apud Johannem, "Qui non credit Filio, non videbit vitam, *sed ira Dei manet super illo,*" III: 36. Apud Lucam, "In ultimo tempore erit angustia magna super terra, & *ira in populo hoc,*" XXI: 23; ex his locis patet, quod per iram Jehovah significantur punitiones & damnationes; quod per iram intelligatur clementia & misericordia, est inde, quia omnes punitiones malorum existunt ex Misericordia Domini erga bonos, ne hi a malis lædantur; sed Dominus non irrogat illis punitiones, sed illi sibi ipsis, nam mala ac pænæ in altera vita conjuncta sunt: mali imprimis sibi irrogant punitiones, cum Dominus Misericordiam facit bonis, nam tunc illis mala accrescunt, & inde pænæ: inde est quod pro ira Jehovah, per quam

significantur punitiones malorum, ab Angelis intelligatur Misericordia. Ex his constare potest, quale est Verbum in sensu literæ, tum quale est Verum Divinum in suo communissimo, quod nempe sit secundum apparentias; ex causa, quia homo talis est, ut quod videt, & ex sensuali suo capit, credat, & quod non videt, nec ex sensuali suo capit, non credat, ita non recipiat: inde est, quod Verbum in sensu literæ sit secundum illa quæ apparent; sed usque in interiori suo sinu recondita habeat genuina vera, & in intimo sinu ipsum Verum Divinum, quod procedit immediate a Domino, ita quoque Divinum Bonum, hoc est, Ipsum Dominum.

6998. Et dixit, annon Aharon frater tuus Levita, quod significet doctrinam boni & veri, constat ex repræsentatione Aharonis, quod sit Dominus quoad Divinum Bonum seu Sacerdotium, hic autem, antequam in Sacerdotium initiatus est, est doctrina boni & veri; quapropter etiam dicitur quod ille erit Moschi ad os, & Moscheh illi ad Deum, per Moschen enim repræsentatur Dominus quoad Divinum Verum quod immediate a Domino procedit, inde per Aharonem Divinum Verum quod mediate a Domino procedit, quod verum est doctrina boni & veri; illud Verum quod Moscheh hic repræsentat, est Verum quod ab homine non audiri, nec percipi potest, n: 6982, at Verum quod Aharon repræsentat, est Verum quod ab homine & audiri & percipi potest, inde Aharon dicitur os, & Moscheh ejus Deus; & inde Aharon dicitur Levita, nam per Levitam significatur doctrina boni & veri Ecclesiæ, quæ sacerdotio ministrat & inservit.

6999. Novi quod loquetur ille, quod significet prædicationem, constat ex significatione loqui, cum dicitur de doctrina, quæ per Aharonem repræsentatur, quod sit prædicatione, nam hæc est doctrina, hoc est, ejus qui repræsentat doctrinam, & qui vocatur os, quod est enuntiatio, n: 6987.

7000. Et etiam ecce ille exit obviam tibi, quod significet receptionem, constat ex significatione obviam exire, quod hic sit paratum sisti recipiendi, nempe Divinum Verum, quod per Moschen repræsentatur, ita receptio ejus: angeli & spiritus, qui Divinum Verum a Domino procedens recipiunt, & ulterius promovent, dicuntur obviam exire, cum sistuntur a Domino parati ad recipiendum.

7001. Et videbit te, quod significet perceptionem, constat ex significatione videre, quod sit intelligere & percipere, de qua n: 2150. 2807. 3764. 3863. 4567. 4723.

7002. Et lætabitur in corde suo, quod significet affectionem amoris, constat ex significatione lætari in corde, quod sit amænum & jucundum ex affectione quæ est amoris; ex affectione enim amoris omnis lætitia procedit. Quod affectio amoris dicatur de doctrina boni & veri, & non de illis qui in doctrina sunt, est ex loquela Angelica, ita enim loquuntur angeli, quia nolunt loqui de personis; nam loquela de personis averteret ideas ab intuitionem rerum universali, ita a comprehensione rerum innumerabilium simul; idcirco doctrinæ tribuunt amænum & jucundum, tum affectionem, & similia; in doctrina etiam insunt cum homo illam sibi applicat, quia in doctrina est Verum Divinum

Divinum procedens a Domino; & in Vero Divino procedente a Domino est amor, ita amœnum & jucundum.

7003. Et loquaris ad illum, quod significet influxum, constat ex significatione loqui, quod sit influxus, de qua n: 2951. 5481. 5743. 5797.

7004. Et ponas verba in ore illius, quod significet quod quæ enuntiat a Divino Humano procedent, constat ex repræsentatione Moschis, qui poneret in ore Aharonis verba, quod sit Dominus quoad Divinum Verum, quod procedit a Divino Humano Ipsius, de qua prius; ex significatione oris, quod sit vox & enuntiatio, de qua supra n: 6987, ita ponere in ore, est dare ut enuntiet, at cum prædicatur de Domino, est procedere, nam Verbum, quod enuntiat a spiritu seu Angelo, a Divino Humano Domini procedit; Aharon enim repræsentat doctrinam boni & veri, quæ enuntiatur. Cum hoc ita se habet; a Domino procedit Divinum Verum immediate & mediate; quod immediate procedit, hoc est supra omnem intellectum Angelorum; quod autem mediate procedit, hoc adæquatum est Angelis in cœlis, & quoque hominibus, nam transit per cœlum, & inde induit quale Angelicum, & quale humanum; sed in hoc Verum etiam influit Dominus immediate, & sic ducit Angelos & homines tam mediate quam immediate, videatur n: 6058; sunt enim omnia & singula a Primo Esse, & ordo ita institutus est, ut Primum Esse in derivatis adsit mediate & immediate, ita æque in ultimo ordinis ac in primo ejus; ipsum enim Divinum Verum est unicum substantiale, derivata non sunt nisi quam formæ successivæ inde, inde etiam patet, quod Divinum influat etiam immediate in omnia & singula, nam a Divino Vero omnia creata sunt, est enim Divinum Verum unicum essentiale, n: 6880, ita a quo omnia; Divinum Verum est quod vocatur Verbum apud Johannem, "In principio erat Verbum, & Verbum erat apud Deum, & Deus erat Verbum; omnia per Ipsum facta sunt, & sine Ipso factum est nihil quod factum est," 1: 1. 3. Per talem influxum ducit Dominus hominem non modo Providentia in universali, sed etiam in omni singulari, imo in omnium singularissimis; inde nunc est, quod dicatur, quod, quæ enuntiantur, a Divino Humano procedent. Quod immediatus sit influxus Domini ubi etiam mediat, ita in ultimo ordinis æque ac in primo ejus, dictum mihi est e cœlo, & data ejus rei viva perceptio; tum quod id quod per mediatum influxum fit, hoc est, per cœlum ac per angelos ibi, sit per parum respectivè; ut & quod Dominus per immediatum influxum simul ducat cœlum, & per illum omnia & singula ibi in suo nexu & ordine teneat.

7005. Et Ego ero cum ore tuo, quod significet quod Verum Divinum procedet per Divinum Humanum ab Ipso Divino, constat ex repræsentatione Moschis, quod sit Dominus quoad Verum Divinum, de qua prius; & ex significatione esse cum ore tuo, quod sit inesse Vero Divino quod a Divino Humano procedit; Ipsum Divinum, quod Pater vocatur, intelligitur per Ego seu Jehovam, inde patet, quod per Ego ero cum ore tuo, significetur quod Verum Divinum procedat per Divinum Humanum ab Ipso Divino, quod idem est ac quod sanctum spiritus procedat a Filio, & quod Filius a

Patre, secundum doctrinale Ecclesiæ; quod tamen ita intelligendum, quod Trinum illud in Domino sit, & ibi unum.

7006. Et cum ore ejus, quod significet ita cum illis quæ inde, constat ex repræsentatione Aharonis, quod sit doctrina boni & veri, de qua n: 6998; & ex significatione esse cum ore ejus, quod sit Divinum cum doctrina illa, & in illa; & quia doctrina illa est ex Divino Vero, quod immediate a Divino Humano procedit, de quo mox supra n: 7005, ideo per esse cum ore ejus significatur cum illis quæ inde: quod doctrina boni & veri a Divino Humano Domini procedat mediate & immediate, videatur supra n: 7004.

7007. Et docebo vos quæ facietis, quod significet ita Divinum in omnibus & singulis quæ fient, constat ex significatione docere, quod sit influere, & cum prædicatur de Divino, ut hic, quod sit procedere, ut supra n: 6993; & ex significatione quæ facietis, quod sit quæ fient; quod sit in omnibus & singulis, est quia dicitur de Divino. Quod Divinum sit in omnibus & singulis, quæ apud hominem fiunt, hic aliquid dicendum; quod ita sit, apparet homini prorsus aliter, ex causa, quia cogitat, si Divinum foret in omnibus & singulis quæ fiunt, quod non fierent mala, nec foret alicui damnatio, tum quod causæ justum semper triumpharet, quod probi felices in mundo essent præ improbis, & plura similia; & quia contrarium vident, non credunt quod Divinum sit in omnibus & singulis; inde est, quod sibi met suæque prudentiæ tribuant singularia, & Divino solum regimen universale, & quod cætera vocent fortunam ac casum, quæ illis sunt cæca naturæ: sed ita cogitat homo, quia non scit arcana cœli, quæ sunt, quod Dominus unicuique relinquat suum liberum, nam nisi homo in libero sit, nusquam potest reformari, coactum non reformat, quia nihil irradicat; coactum enim non est hominis velle, sed liberum est ejus velle; & tamen bonum & verum, ut sit homini sicut ejus proprium, irradicandum est in ejus voluntate; quod extra illam est, non est hominis; & quia quisque libero suo ob illam causam relinquitur, inde est quod liceat homini cogitare malum, & facere malum, quantum non timores externi non inhihent; & quoque inde est, quod improbus lætetur & gloriatur in mundo ad apparentiam plusquam probus, sed gloriatio & lætitia improbi est externa seu corporis, quæ in altera vita vertitur in infaustum infernale, gloriatio autem & lætitia probi est interna seu spiritus, quæ manet & sit faustum cœleste: & præterea in eminentia & opulentia est felicitas mundana, non autem æterna, inde illa est tam improbis quam probis, si non probis est ne per talia avertantur a bono; & quia homo in mundanis bonis & faustatibus ponit benedictionem Divinam, ideo cum videt contrarium, ex infirmo suo labitur in errores de Providentia Divina: concludit etiam a præsentibus quæ videt, nec cogitat quod Divina Providentia spectet æternum; imprimis ut omnia in ordine sint in cœlo, & quoque in inferno, ita ut cœlum jugiter referat unum Hominem, ac ut infernum in opposito sit, unde equilibrium; & quod hæc nequaquam existere possint, nisi per Providentiam Divinam in omnium singularissimis, ita nisi Divinum continue hominis liberum regat & flectat. In cæteris videantur, quæ prius de Providentia Divina

Divina dicta & ostensa sunt, quod nempe Providentia Domini non dari queat universalis nisi sit in singularissimis, n: 1919 f. 4324. 5122 f. 5904 f. 6481 ad 6486. 6490. Quod Providentia Domini spectet æternum, n: 5264. 6491. Quod a Domino prævideatur malum, & provideatur bonum, n: 5155. 5195. 6489. Quod Dominus malum quod prævidet, vertat in bonum, n: 6574. Quod contingentia sint Providentiæ, n: 5508. 6493. 6494. Quod propria prudentia sit sicut rarus grumus in athmosphæra, & quod Providentia sit sicut tota athmosphæra, n: 6485. Quod plures fallaciæ impugnent Providentiam Divinam in singularibus, n: 6481.

7008. Et loquetur ille tibi ad populum, quod significet quod ille doctrina erit Ecclesiæ spirituali, constat ex repræsentatione Aharonis, de quo dicitur quod loquetur Moschi ad populum, quod sit doctrina boni & veri, de qua n: 6998; ex significatione loqui, quod sit confessio & prædicatio, de qua n: 6999; & ex repræsentatione filiorum Israelis, qui hic sunt populus, quod sint Ecclesia spiritualis, de qua n: 6426.

7009. Et fiet, ille erit tibi ad os, quod significet verum doctrinæ, quod etiam mediate a Domino procedit, constat ex repræsentatione Aharonis, qui erit Moschi ad os, quod sit doctrina, de qua n: 6998; & ex significatione esse Moschi ad os, quod sit enuntiatio seu prædicatio ejus, de qua n: 6987. quod dicatur Verum doctrinæ, quod etiam mediate a Domino procedit, est quia Verum doctrinæ, quod per Aharonem repræsentatur, est quale auditur & percipitur ab Angelis & ab hominibus, hoc verum est quod mediate procedit a Domino; at Verum, quod per Moschen repræsentatur, est quod immediate a Domino procedit, & non auditur nec percipitur ab hominibus, & ne quidem ab angelis, videatur n: 6982. 6985. 6996. 7004.

7010. Et tu eris illi ad deum, quod significet Divinum Verum quod immediate a Domino procedit, constat ex repræsentatione Moschis, quod sit Dominus quoad Divinum Verum, de qua n: 6752; quod sit Divinum Verum quod immediate a Domino procedit, significatur per quod esset Aharoni ad deum; per deum enim in Verbo intelligitur Dominus quoad Divinum Verum, & per Jehovah Dominus quoad Divinum Bonum: quod in Verbo Dominus dicatur Deus, ubi agitur de Vero, at Jehovah ubi agitur de bono, videatur n: 2586. 2769. 2807. 2822. 3921 f. 4402; quod angeli dicantur dii ex veris in quibus sunt a Domino, n: 4402: & in opposito sensu quod dii gentium sint falsa, n: 4402 f. 4544.

7011. Et baculum hunc accipias in manu tua, quod significet potentiam Divinam in illis, constat ex significatione baculi, quod sit potentia, de qua n: 4013. 4015. 4876. 4936, & quidem tunc quando in manu est; per manum enim significatur potentia spiritualis, & per baculum potentia naturalis; sicut nihil potentiæ est naturali nisi ex spirituali, ita non baculo nisi in manu sit, quapropter dicitur ut acciperet illum in manu: quod manus cum prædicatur de Domino, sit potentia procedens a Divino Rationali Ipsius, & baculus potentia procedens a Divino Naturali Ipsius, videatur n: 6947. dicitur poten-
tia

tia Divina in illis, nempe in Veris, de quibus supra, quia potentia prædicatur de Verbo, n: 3091. 6344. 6413. 6948.

7012. Quo facies signa, quod significet inde illustrationem & confirmationem veritatum, constat ex significatione signi, quod sit confirmatio veritatum, de qua n: 6870; quod quoque sit illustratio, est quia confirmatio veritatum fit per illustrationem a Domino cum homo Verbo studet sine sciendi vera. Quod illustrationem attinet, & inde confirmationem veritatum, sciendum, quod illi qui in externis absque interno sunt, ut fuerunt Judæi & Israelitæ, non possint illustrari, ita nec confirmari in veris; at qui in externis sunt, & simul in internis, cum legunt Verbum, illustrantur, & in illustratione vident vera, in quibus postea magis & magis confirmantur: & quod mirum, talis unicuique est illustratio, qualis ei affectio veri est, & talis affectio veri, quale bonum vitæ; inde quoque est, quod qui in nulla affectione veri sunt propter verum, sed propter lucra, prorsus non illustrentur cum legunt Verbum, sed modo confirmantur in doctrinalibus, qualiacunque sint, sive falsa, ut sunt hæretica, sive prorsus contraria veris, ut sunt Judaica, nam Regnum Domini non quærunt, sed mundum, non fidem sed famam, ita non divitias cœlestes sed modo terrestres; sique illis forte incidit cupido sciendi vera ex Verbo, offerunt se falsa loco verorum, & tandem negatio omnium: hæc dicta sunt, ut sciatur quid illustratio, & inde confirmatio veri.

7013. Vers: 18. 19. 20. *Et ivit Moscheb, & reversus ad Jethronem socerum suum, & dixit ei, ibo quæso, & revertar ad fratres meos qui in Ægypto, & videbo num adhuc illi vivunt; & dixit Jethro Moschi, vade in pace. Et dixit Jehovah ad Moschen in Midian, vade, revertere Ægyptum, quia mortui sunt omnes viri quærentes animam tuam. Et accepit Moscheb uxorem suam, & filios suos, & equitare fecit illos super asino, & reversus terram Ægypti: & accepit Moscheb baculum Dei in manu sua.* Et ivit Moscheh & reversus, significat vitæ prioris continuum: ad Jethronem socerum suum, significat in simplici bono: & dixit ei, ibo quæso, & revertar ad fratres meos qui in Ægypto, significat elevationem ad interiorē & magis spiritualem vitam in naturali: & videbo, num adhuc illi vivunt, significat illius vitæ perceptionem: & dixit Jethro Moschi, vade in pace, significat assensum & votivum: & dixit Jehovah ad Moschen in Midian, significat illustrationem & confirmationem a Divino in illo statu: vade, revertere Ægyptum, significat spiritualem vitam in naturali: quia mortui sunt omnes viri quærentes animam tuam, significat remotionem falsorum vitam veri & boni destruere conantium: & accepit Moscheh uxorem suam, significat bonum adjunctum: & filios suos, significat vera inde: & equitare fecit illos super asino, significat illa quæ novæ intelligentiæ inservirent: & reversus terram Ægypti, significat in mente naturali: & accepit Moscheh baculum Dei in manu sua, significat quod illa ex potentia Divina.

7014. Et ivit Moscheh & reversus, quod significet vitæ prioris continuum, constat ex significatione ire, quod sit vita, de qua n: 4882. 5493. 5606; ex signi-

significatione reverti seu redire, quod sit vivere ubi prius; & ex repræsentatione Moschis, quod sit Dominus quoad Legem seu Verum a Divino, de qua n: 6771. 6827: cum Moscheh fuit in Chorebo monte apud Jehovam in flamma visum, tunc repræsentabat Dominum quoad Divinum Verum; nunc autem apud Jethronem socerum suum, qui est bonum Ecclesiæ quæ in vero simplicis boni, repræsentat Dominum quoad Verum a Divino. Hic & alibi in Verbo in sensu interno describuntur, omnes status vitæ Domini in mundo, quomodo tunc Humanum suum Divinum fecit; quod status successivi fuerint, constare potest ex eo, quod Dominus cum infans sicut infans fuerit, & quod postea succreverit in intelligentia & sapientia, ac jugiter illis insinuaverit Divinum Amorem, usque dum etiam quoad Humanum suum factus sit Divinus Amor, hoc est, Divinum Esse seu Jehovah: & quia Dominus ita successive induit Divinum, inde est quod primum se fecerit Verum a Divino, postmodum Divinum Verum, & tandem Divinum Bonum: hi gradus glorificationis Domini fuerunt, qui hic & alibi in sensu interno Verbi describuntur.

7015. Ad Jethronem socerum suum, quod significet in simplici bono, nempe vitæ continuum, constat ex repræsentatione Jethronis, qui quia sacerdos Midianis, quod sit bonum Ecclesiæ quæ in vero simplicis boni, de qua n: 6827; hoc bonum intelligitur per simplex bonum; & ex significatione soceri, quod sit a quo conjunctio boni & veri, de qua n: 6827.

7016. Et dixit, ibo quæso & revertar ad fratres meos qui in Ægypto, quod significet elevationem ad interiorē & magis spiritualem vitam in naturali, constat a significatione ire & reverti, quod sit vitæ successivum, & vitæ successivum hic est elevatio ad interiorē & magis spiritualem vitam, ita propius ad Divinum; cum enim de Domino, Qui per Moschen repræsentatur, dicitur ire & reverti, intelligitur elevari ad Divinum Esse seu Jehovam Qui in Ipso, & a Quo Ipse; a repræsentatione filiorum Israelis, qui hic sunt fratres, quod sint Regnum Spirituale Domini, & inde Ecclesia spiritualis, de qua n: 6426. 6637; & ex significatione Ægypti, quod sit naturale, de qua n: 6147. 6252; inde patet, quod per ibo & revertar ad fratres meos qui in Ægypto, significetur elevatio ad interiorē & magis spiritualem vitam in naturali; nam sicut Moschis habitatio in Midiane significabat vitam cum illis qui in vero simplicis boni, ita in simplici bono, n: 7015; ita habitatio nunc cum filiis Israelis significat vitam cum illis qui in vero & bono Ecclesiæ spiritualis; quæ vita priori est interior & magis spiritualis; quod bonum & verum illius Ecclesiæ sint in naturali, videatur n: 4286. 4402.

7017. Et videbo num adhuc illi vivunt, quod significet illius vitæ perceptionem, constat ex significatione videre, quod sit intelligere & percipere, de qua n: 2325. 2807. 3764. 3863. 4403 ad 4421. 4567. 4723. 5400; & ex significatione vivere, quod sit vita spiritualis, de qua n: 5407. Per illius vitæ perceptionem intelligitur perceptio quæ præcedit, nam cum quis sibi proponit aliquid, percipit id sicut præsens, mittet enim mentem suam in statum illius rei, inde desideria, & inde jucundum sicut rei præsentis, ita

ita fines medii conjungunt se cum fine ultimo, & faciunt sicut unum finem.

7018. Et dixit Jethro Moschi, vade in pace, quod significet assensum & votivum, constat ex significatione dixit Jethro ad Moschen, quod sit responsum; quod sit assensus, significatur per vade in pace, tum quod sit votivum.

7019. Et dixit Jehovah ad Moschen in Midian, quod significet illustrationem & confirmationem a Divino in illo statu, constat ex eo, quod Jehovah Moschi diceret quod reverteretur Ægyptum, cum tamen Moschi id prius a Jehovah mandatum fuerit, Cap: 111: 10 seq: & supra in hoc Capite Vers: 12: seq: & cum Moscheh ex mandato jamdum præparaverit se ad viam, inde constare potest, quod per hoc mandatum significetur illustratio & confirmatio a Divino: quod illustratio & confirmatio fuerit in illo statu, nempe in statu veri simplicis boni, significatur per quod a Jehovah dictum id ad Moschen in Midian; quod Midian sit verum simplicis boni, videatur n: 3242. 4756. 4788. 6773.

7020. Vade, revertere Ægyptum, quod significet spirituales vitam in naturali, constat ex significatione vadere seu ire & reverti, quod sit interior & magis spiritualis vita, de qua supra n: 7016; & ex significatione Ægypti, quod sit naturale, de qua n: 6147. 6252.

7021. Quia mortui sunt omnes viri quærentes animam tuam, quod significet remotionem falsorum vitam veri & boni destruere conantium, constat ex significatione mortui esse, quod sit quod remoti, nam qui mortui sunt, illi quoque remoti sunt; ex significatione Ægyptiorum, qui hic sunt viri, quod sint qui in falsis, de qua n: 6692; & ex significatione quærentium animam, quod sint qui vitam destruere conantur; & quia vita spiritualis est vita veri quæ fidei, & boni quæ charitatis, ideo dicitur vita veri & boni: inde patet, quod per quod mortui sint omnes viri quærentes animam tuam, significetur remotio falsorum vitam veri & boni destruere conantium. Per animam in Verbo intelligitur omne vivum, ac tribuitur quoque animalibus, at propria dicitur anima de homine, & cum de homine, in vario sensu; ipse homo vocatur anima, quia ejus vita in communi; tum ejus vita intellectualis in specie, seu intellectus, & quoque ejus vita voluntaria seu voluntas; sed in spirituali sensu per animam intelligitur vita veri quæ fidei, & boni quæ charitatis; & in genere ipse homo quoad spiritum suum, qui vivit post mortem; in quo sensu apud Matthæum, "Ne timete vobis ab iis qui occidere corpus possunt, animam vero occidere non possunt," x: 28: apud Eundem, "Quid prodest homini, si totum mundum lucratus fuerit, animæ autem jacturam fecerit, aut quod dabit homo pretium sufficiens redemptionis animæ suæ," xiv: 26: apud Lucam, "Filius hominis non venit ad perdendum animas hominum, sed ad servandum," ix: 56: apud Ezechielem, "Prophanastis Me apud populum meum, ad occidendum animas quæ non mori debent; & ad vivificandum animas, quæ non vivere debent," xiii: 19; in illis locis anima pro hominis vita spirituali,

spirituali, quæ vita est spiritus ejus post mortem; occidere animam, jacturam animæ facere, perdere animam, pro mori spiritualiter seu damnari.

7022. Et accepit Moscheh uxorem suam, quod significet bonum adjunctum, constat ex repræsentatione Moschis, quod sit Dominus quoad Legem seu Verum a Divino, de qua pius; & a significatione uxoris, quod sit bonum adjunctum, de qua n: 4510. 4823. Quod in sensu interno, & quoque in sensu supremo, in quo agitur de Domino, per uxorem, quæ Moschi, repræsentetur bonum conjunctum vero, est quia in omnibus & singulis quæ in spirituali mundo, & quæ in naturali sunt, instar conjugii est; instar conjugii est, ubi agens & patiens; ac agens & simul patiens erit ubi aliquid existet, absque illorum conjunctione nequicquam aliquid produci potest: quod instar conjugii sit in omnibus, est quia omnia se referunt ad bonum & verum, ita ad conjugium cœleste quod est boni & veri; & conjugium cœleste ad conjugium Divinum, quod est Divini Boni & Divini Veri; & quia, ut dictum, nihil existere ac produci potest, nisi sit agens & patiens, ita nisi sit instar conjugii; inde manifeste patet, quod Verum quod fidei absque bono quod charitatis, nihil possit producere, nec bonum quod charitatis absque vero quod fidei, sed erit utriusque conjunctio quæ producet fructus, & efficiet vitam cœli apud hominem. Quod in omnibus & singulis sit instar conjugii, videatur n: 1432. 2173. 2176. 5794. Quod in singulis Verbi sit conjugium boni & veri, n: 683. 793. 801. 2576. 2712. 4138 f. 5738. 6343, consequenter in singulis Verbi est Cœlum, nam Cœlum est ipsum illud conjugium; & quia in singulis Verbi est Cœlum, est in singulis Verbi Dominus, quoniam Dominus est omne in omnibus cœli. Ex his constare potest, unde est, quod uxor Moschis representet bonum conjunctum vero, etiam in supremo sensu, in quo de Domino agitur, similiter ac Sarah uxor Abrahami, de qua n: 2063. 2065. 2172. 2173. 2198, tum Rebecca uxor Jischaki, n: 3012. 3013. 3077.

7023. Et filios suos, quod significet vera inde, constat ex significatione filiorum, quod sint vera, de qua n: 489. 491. 533. 1147. 2623. 3373; inde dicitur, quia ex conjugio, de quo nunc supra.

7024. Et equitare fecit illos super asino, quod significet illa quæ novæ intelligentiæ inservirent, constat ex significatione equitare, quod sint illa quæ sunt intellectus, hic quæ sunt novæ intelligentiæ, quæ erit vitæ inter illos qui in Ecclesia spirituali, n: 7016; quod equitare sint illa, est quia equus significat intellectuale, de quibus videatur n: 2761. 2762. 3217. 5321. 6534; & ex significatione asini, quod sit verum inserviens, hic novæ intelligentiæ, de qua n: 2781. 5741; & quoque quod sit scientificum, n: 5492.

7025. Et reversus terram Ægypti, quod significet in mente naturali, constat ex significatione terræ Ægypti, quod sit mens naturalis, de qua n: 5276. 5278. 5280. 5288. 5301.

7026. Et accepit Moscheh baculum Dei in manu sua, quod significet quod illa ex potentia Divina, constat ex significatione baculi, quod sit potentia, de qua n: 4013. 4015. 4876. 4936, ita baculus Dei est potentia Divina: quod baculus sit potentia naturalis & manus potentia spiritualis, & quod naturali sit

potentia ex spiritali, ita quod per baculum significetur potentia cum est in manu, videatur supra n: 7011. Quod baculus sit potentia, originem ducit a repræsentativis in altera vita, ibi enim, qui magica exercent, cum baculis apparent, qui illis quoque inserviunt pro potentiis; inde quoque Magis Ægyptiis fuerunt baculi, per quæ fecerunt talia, quæ apparebant sicut miracula; inde Antiqui in suis scriptis ubique assignant Magis baculos; ex his constare potest, quod baculus sit repræsentativum potentiæ, & quod etiam realis correspondentia sit, nam actualiter potentia per baculos exercetur, sed hoc apud Magos est correspondentiæ abusus, nec valet quicquam nisi intra inferna ubi sunt, & ibi quia elusiones & phantasiæ regnant. Et quia realis correspondentia est baculi cum potentia, idcirco Moschi mandatum est, ut baculum acciperet in manu, & per illum signa faceret; & idcirco etiam regibus est sceptrum, quod est curtus baculus, & per illud significatur potentia regia. Correspondentia baculi & potentiæ inde est, quod baculus sustentet manum & brachium, ita simul corpus, & manus & brachium correspondet potentiæ in Maximo Homine, videatur n: 878. 3387. 4931 ad 4937. 5327. 5328. 5544. 6947. 7011.

7027. Vers: 21. 22. 23. *Et dixit Jehovah ad Moschen, in eundo te ad revertendum Ægyptum, vide omnia portenta, quæ posui in manu tua, & facias illa coram Pharaone; & Ego obfirmabo cor illius, & non mittet populum. Et dicas ad Pharaonem, ita dixit Jehovah, filius meus, primogenitus meus, Israel. Et dico ad te, dimitte filium meum, & serviat Mihi, & renuis dimittere illum, ecce Ego occido filium tuum, primogenitum tuum.* Et dixit Jehovah ad Moschen, significat perceptionem a Divino: in eundo te ad revertendum Ægyptum, significat spirituales vitam in naturali: vide, omnia portenta, quæ posui in manu tua, significat media potentiæ ex spiritali tunc: & facias illa coram Pharaone, significat contra falsa infestantia: & Ego obfirmabo cor illius, & non mittet populum, significat obstinationem, & sic nondum liberationem: & dicas ad Pharaonem, significat adhortationem: ita dixit Jehovah, significat a Divino: filius meus primogenitus meus, Israel, significat quod illi, qui in vero & bono spiritali, adoptati sint: & dico ad te, significat mandatum: dimitte filium meum, significat ut abstineant ab infestatione verorum Ecclesiæ: & serviat Mihi, significat elevationem in cælum ad usus inde præstandos: & renuis dimittere illum, significat obstinationem usque ad ultimum: ecce Ego occido filium tuum, primogenitum tuum, significat extinctionem fidei absque charitate, & inde devastationem veri apud illos.

7028. Et dixit Jehovah ad Moschen, quod significet perceptionem a Divino, constat ex significatione dicere in historicis Verbi, quod sit perceptio, de qua sæpius; quod sit a Divino, significatur per quod Jehovah dixit: quod hic iterum dicatur, dixit Jehovah ad Moschen, est quia nova perceptio significatur, n: 2061. 2238. 2260. 2506. 2515. 2552.

7029. In eundo te ad revertendum Ægyptum, quod significet spirituales vitam in naturali, constat ex significatione ire & reverti, quod sit elevatio ad inte-

interiorem & magis spiritualem vitam; & ex significatione Ægypti, quod sit naturale, de quibus supra n: 7016.

7030. Vide omnia portenta quæ posui in manu tua, quod significet media potentiæ ex spirituali tunc, constat ex significatione portentorum seu miraculorum, quod sit potentiæ Divinæ media, de qua n: 6919; & ex significatione manus, quod sit potentia spiritualis, de qua n: 7011; inde patet, quod per vide omnia portenta, quæ posui in manu tua, significantur media potentiæ ex spirituali.

7031. Et facias illa coram Pharaone, quod significet contra falsa infestantia, constat ex repræsentatione Pharaonis, quod sit falsum infestans vera Ecclesiæ, de qua n: 6651. 6679. 6683. 6692: quod facias illa coram Pharaone, sit contra illa falsa, est, quia sequitur in serie ex illis quæ præcedunt, ibi enim per vide omnia portenta quæ posui in manu tua, significantur media potentiæ ex spirituali, ita, contra falsa infestantia; in sensu enim interno res in serie sequuntur, quibus verba sensus literæ applicantur.

7032. Et Ego obfirmabo cor illius, & non mittet populum, quod significet obstinationem, & sic nondum liberationem, constat ex significatione obfirmare, quod sit obstinatio; & ex significatione cordis, quod sit voluntas, de qua n: 2930. 3888; ita per illa verba significatur obstinatio ex voluntate, proinde ex jucundo faciendi malum, nam quod voluntatis est, hoc jucundum est, & quod jucundum hoc ex amore est; & ex significatione non mittere populum, quod sit ex obstinato non liberare velle, ita nondum liberatio. Dicitur hic & in sequentibus, quod Jehovah obfirmaverit cor Pharaonis; ita dicitur ex apparentia, & ex communi notione de Divino, quod efficiat omnia, sed hoc intelligendum est, prout quod Jehovah seu Domino tribuatur malum, ira, furor, devastatio, & similia plura, n: 2447. 6073. 6992. 6997. Quod obstinationem illorum attinet, qui in falsis & inde malis, ac in malis & inde falsis sunt, sciendum, quod obstinatio talis sit, ut describi non possit, nusquam desistunt, nisi per graves punitiones & inde timores; exhortationes & minæ nihil profus faciunt; causa est, quia jucundum vitæ eorum est malum facere; jucundum illud traxerunt dum vixerunt in mundo, ex eo imprimis, quod se solum amaverint, non proximum, ita quod in nulla charitate Christiana fuerint; illi qui tales sunt, quia non duci se patiuntur a Domino, ex proprio voluntario suo agunt, quod voluntarium malum est ex hæreditario, & quoque ex actuali vita; & qui ex proprio voluntario agunt, illi ex amore malum agunt, nam quod voluntarii est, amoris est; inde illis jucundum malum faciendi, & quantum in jucundo illo sunt, tantum in obstinatione sunt: quod ita sit, non apparet in mundo, sed hoc ex causa, quia in mundo detinet illos amor sui & mundi, nam timent jacturam famæ, & inde lucris & honoris, si malum aperte facerent; leges quoque & timor vitæ arcet; at si non obstarent illa, ruerent in perniciem omnium, qui sibi non favent, ac depredarentur omnium facultates, & absque ulla misericordia occiderent quovis; talis est homo interius, hoc est, talis est quoad spiritum suum, utique in mundo non talis apparet: hoc perquam manifeste constare potest ab illis in

altera vita, illis, qui tales fuerunt in mundo, auferuntur externa, & relinquuntur voluntati, ita suis amoribus; & cum iis relicta sunt, nihil iucundius appercipiunt, quam malum facere; quod etiam faciunt cum tanta obstinatione, ut nusquam desistant, nisi per punitiones, ut dictum est, & dein per demersiones in infernum. Ex his constare potest, qualis est homo, qui in nulla charitate erga proximum est; tum quod unumquemque vita sua maneat, non vita civilis quæ fuit externa & apparens in mundo, sed vita spiritualis, quæ fuit interna, & non in mundo apparuit.

7033. Et dicas ad Pharaonem, quod significet exhortationem, constat ex significatione dicere, cum sit ex mandato Divino, quod sit exhortatio: & ex repræsentatione Pharaonis, quod sit falsum infestans vera Ecclesiæ, ita illi qui in falso sunt & infestant, de qua n: 6651. 6679. 6683. 6692.

7034. Ita dixit Jehovah, quod significet ex Divino, nempe exhortatio, constat ab illis quæ nunc supra dicta sunt, tum quoque ex nunc sequentibus.

7035. Filius meus, primogenitus meus, Israel, quod significet quod illi, qui in vero & bono spirituali, adoptati sint, constat ex significatione filii, cum a Jehovah seu Domino dicitur de illis qui ab Ecclesia spirituali sunt, quod sit adoptatus, de qua sequitur; ex significatione primogeniti, quod sit fides charitatis, quæ est Ecclesiæ spiritualis, de qua n: 367. 2435. 3328. 4925. 4926. 4928. 4930; & ex repræsentatione Israelis, quod sit Ecclesia spiritualis, de qua n: 6637. Quod filius meus, primogenitus meus, Israel, sint illi qui in vero & bono spirituali, hoc est, qui ab Ecclesia spirituali sunt, adoptati sint, ita pro filiis agniti, est quia Dominus per adventum suum in mundum illos salvavit, videatur n: 6854. 6914; inde etiam, & quoque ex fide in Dominum, vocantur filius primogenitus: illi quoque intelliguntur a Domino apud Johannem, "Et alias oves habeo, quæ non sunt ex ovili hoc; etiam illas oportet Me adducere, vocemque meam audient, & fiet unus grex, & unus Pastor," x: 16.

7036. Et dico ad te, quod significet mandatum, constat ex significatione dicere, cum a Jehovah, quod sit mandatum.

7037. Dimitte filium meum, quod significet ut abstineant ab infestatione verorum Ecclesiæ, constat ex repræsentatione Pharaonis, quod sit falsum infestans vera Ecclesiæ, de qua n: 6651. 6679. 6683. 6692; ex significatione dimitte, quod sit mandatum ut abstineant; & ex significatione filii, quod sint qui in vero & bono spirituali, & adoptati, de qua mox supra n: 7034; inde patet, quod per dimitte filium meum significetur, ut abstineant ab infestatione illorum qui in veris Ecclesiæ.

7038. Et servient Mihi, quod significet elevationem in Cælum ad usus inde præstandos, constat ex significatione servire Jehovah seu Domino, quod sit usus præstare; & quia agitur de illis qui ab Ecclesia spirituali salvati sunt per adventum Domini, & qui illorum ante adventum Domini fuerunt in terra inferiore, & dein elevati in cælum, n: 6854. 6914, ac inde venerunt in statum usus præstandi, ideo per servient Mihi, significatur elevatio in cælum ad usus inde præstandos. Quod servire Domino, sit usus præstare, est inde, quia

quia verus cultus consistit in præstatione usuum, ita in charitatis exercitiis: qui credit, quod servire Domino consistat solum in frequentare templum, audire ibi prædicationem, & precari, & quod hoc satis sit, multum fallitur, ipse cultus Domini consistit in præstandis usibus; & usus sunt, cum homo vivit in mundo, ut quisque in sua statione functionem suam rite obeat, ita inserviendò patriæ, societatibus, & proximo, ex corde, utque sincere cum socio agat, & officia præstet prudenter secundum cujusvis quale; hi usus sunt præcipue exercitia charitatis, & sunt per quæ præcipue colitur Dominus; frequentatio templi, auditio prædicationum, & preces, sunt quoque necessaria; sed absque illis usibus nihil valent, nam illa non sunt vitæ, sed docent qualis vita erit. Angeli in cœlo omnem felicitatem habent ex usibus, & secundum usus, adeo ut usus sint illis cœlum. Quod ex ordine Divino secundum usus sit felicitas, constare potest ex illis quæ apud hominem correspondent illis quæ in Maximo Homine, prout ex sensibus externis, nempe ex visu, auditu, gustu, odoratu, tactu, qui quod corresponsdeant, ad finem plurimum Caputum ostensum est; his sensibus inde sunt jucunda prorsus secundum usus quos præstant; jucundissimum est sensus amoris conjugialis, ob maximum usum, quia inde propagatio generis humani, & ex genere humano cœlum; jucundum gustus dein sequitur, cui tale jucundum est quia inservit nutritioni, ac inde sanitati corporis, secundum quam mens sane agat; jucundum adoratus est minus jucundum, quia modo inservit recreationi, ac ita quoque sanitati: jucundum auditus, & jucundum visus, ultimo loco sunt, quia modo excipiunt illa quæ inservitura sunt pro usibus, ac intellectualem partem, non ita voluntariæ, famulantur. Ex his & aliis similibus patescit, quod usus sint secundum quos a Domino datur felicitas in cœlo; & quod usus sint, per quos Dominus principaliter colitur: inde est quod Johannes ad pectus Domini ad mensam accubuerit, & Dominus illum præ cæteris amaverit, sed hoc non propter ipsum, sed quia repræsentavit exercitia charitatis, hoc est, usus; quod Johannes illa repræsentaverit, videatur Præfatio ad Cap: XVIII & XXII Genes: & n: 3934. Et renuis dimittere illum, quod significet obstinationem usque ad ultimum, constat ex significatione renuere dimittere illum, quod sit ex obstinato non liberatio, ut supra n: 7032.

7039. Ecce Ego occido filium tuum primogenitum tuum, quod significet extinctionem fidei absque charitate, & inde devastationem veri apud illos, constat ex significatione occidere, quod sit extinctio; & ex significatione filii primogeniti, nempe Pharaonis & Ægyptiorum, quod sit fides absque charitate, de qua n: 3325; per Pharaonem enim & per Ægyptios repræsentata sunt scientifica quæ Ecclesiæ, n: 4749. 4964. 4966. 6004, ita scientifica quæ sunt fidei, nam hæc scientifica sunt Ecclesiæ; at quia verterunt scientifica illa in magica n: 6692, & inde opera illorum mala fuerunt, & absque ulla charitate, idcirco per primogenitos illorum significantur talia quæ scientiæ fidei sunt, ita fides absque charitate; quod illa per primogenitos Ægypti significantur, patet a significatione primogenitorum Israelis, quod sint fides charitatis, de qua supra n: 7035: fides absque charitate dicitur, sed per fidem
hic

hic intelligitur scientia talium quæ fidei sunt, nam non datur fides ubi non charitas; talia quæ fidei, apud illos qui non in charitate sunt, modo sunt res memoriæ, & in memoria non sub alia forma, quam est aliud scientificum; nec ibi est scientificum veri quod fidei, quia conspurcatum est ideis falsi, & quoque inservit pro mediis ad patrocinauda falsa; quia ita se habet cum fide absque charitate, idcirco exstinguitur illa apud malos in altera vita, & illi devastantur prorsus quoad verum; ex causa, ne vera inserviant illis pro mediis ad mala, & sic ne apud illos infernum aliquo modo dominetur super talia quæ sunt cœli, & ne inde pendeant inter cœlum & infernum; hæc extinctio & hæc devastatio veri est quæ significatur per quod occiderentur primogeniti in Ægypto: quod dein perierint in mari Suph, repræsentabat statum damnationis seu mortis spiritualis talium postea, nam oblatis illis quæ sunt fidei seu Veri, quæ fuerunt quasi alæ quæ elevabant, mox sicut pondera delabuntur in infernum.

7040. Vers: 24. 25. 26. *Et fuit in via in diversorio, & occurrit illi Jehovah, & quæsit occidere illum. Et accepit Zippora petram, & abscondit præputium filii sui, & tangere fecit pedes ejus, & dixit, quod sponsus sanguinum tu mihi. Et cessavit ab illo; tunc dixit, sponsus sanguinum ad circumcisiones.* Et fuit in via in diversorio, significat posteritatem ex Jacobo, quod in externis absque interno: & occurrit illi Jehovah, significat oppositionem: & quæsit occidere illum, significat quod apud illam Ecclesia repræsentativa non institui posset: & accepit Zippora petram, significat quale ostensum ab Ecclesia repræsentativa per verum: & abscondit præputium filii sui, significat remotiorem amorum spurcorum, & per id nudationem interni: & tangere fecit pedes ejus, significat quod ostensum quale tunc naturale: & dixit, quod sponsus sanguinum tu mihi, significat quod plenum omni violentia & hostilitate contra verum & bonum: & cessavit ab illo, significat quod permissum ut repræsentarent: tunc dixit, sponsus sanguinum ad circumcisiones, significat quod tametsi internum plenum esset violentia & hostilitate contra verum & bonum, usque reciperetur circumcisio pro signo repræsentativo purificationis ab amoribus spurcis.

7041. Et fuit in via in diversorio, quod significet posteritatem ex Jacobo quod in externis absque interno, constare potest a repræsentatione Moschis hic; in illis quæ præcedunt, & quæ sequuntur, agitur in sensu interno de Ecclesia spirituali, & intelligitur illa per filios Israelis; in his autem tribus Versibus agitur de illa Ecclesia, quod instituenda esset apud posteros Jacobi, sed quod apud illos institui non posset, quia in externis erant absque interno; idcirco Moscheh hic non repræsentat Legem seu Verbum, sed repræsentat gentem illam seu posteritatem ex Jacobo, cujus dux futurus esset, ita quoque cultum illius gentis, nam in Verbo ubivis dux aut judex, & quoque rex, repræsentat gentem & populum, cujus dux, judex aut rex est, ex causa quia caput ejus est, videatur n: 4789; inde est quod hic non Moscheh nominetur, sed usque, per fuit in via in diversorio, intelligatur, & quod Jehovah tunc occurrerit illi, & quæsierit occidere illum, cum tamen prius tam expresse mandaverit,

verit, ut iret & reverteretur Ægyptum: per quod esset in via, significatur institutum; & per diversorium, significatur externum naturale seu sensuale, n: 5495: & quia agitur, ut dictum est, de Ecclesia instituenda apud posteritatem illam, significatur tale quod fuit illi genti, nempe externum absque interno; ita quoque externum naturale seu sensuale, at separatum; quod sensuale separatum ab interno sit plenum fallaciis & inde falsis, & quod sit contra vera & bona fidei, videatur n: 6948. 6949. Antequam explicantur sequentia, videantur quæ de posteritate illa prius ostensa sunt, nempe quod apud illam fuerit repræsentativum Ecclesiæ, non autem Ecclesia, n: 4281. 4288. 6304. Quod cultus Divinus apud illos fuerit modo externus separatus ab interno, & quod ad illum cultum adigerentur per media externa, n: 4281. 4432. 4844. 4847. 4865. 4899. 4903. Quod non electi fuerint, sed quod contumaciter institerint, ut essent Ecclesia, n: 4290. 4295. Quod tales fuerint, ut repræsentare possent sancta, tametsi in amoribus corporeis & mundanis essent, n: 4293. 4307. Quod gens illa talis fuerit a primis originibus, n: 4314. 4316. 4317; & plura alia quæ de illa gente ostensa sunt, n: 4444. 4459. 4503. 4750. 4815. 4817. 4820. 4825. 4832. 4837. 4868. 4874. 4911. 4913. 5057. 6877.

7042. Et occurrit illi Jehovah, quod significet oppositionem, constat ex significatione occurrere, quod sit oppositio, quod nempe aliqua Ecclesia apud gentem illam institui posset; quod oppositio sit contra Divinum, significatur per quod Jehovah illi occurrerit; ex sensu literæ apparet, sicut Jehovah seu Divinum se opposuerit, quia dicitur quod occurrerit illi Jehovah; sed sensus internus est, quod oppositio fuerit contra Divinum; Divinum enim nusquam se opponit alicui, sed est homo seu gens quæ se opponit Divino, & cum se opponit, quia non sustinet Divinum, apparet sicut foret resistentia a Divino: quomodo hoc se habet, constare potest ab illis qui in alteram vitam veniunt, & cupiunt venire in cælum, & tamen non tales sunt, ut ibi esse queant, cum illis permittitur quod cupiunt, tunc cum in via sunt, & prope ad introitum in cælum, apparent sibi ut monstra, & incipiunt angi & cruciari, quia non sustinent verum & bonum quæ ibi, & credunt quod cælum & Divinum se illis opposuerit, cum tamen illi sunt, quia in opposito sunt, qui hoc sibi inferunt. Inde quoque constare potest, quod Divinum non se alicui opponat, sed quod homo sit qui se opponit Divino.

7043. Et quæsit occidere illum, quod significet quod apud illam Ecclesia repræsentativa non institui posset, constat ex significatione quærere occidere, quod sit non recipere, de qua n: 3387. 3395, hic itaque non recipere seu eligere gentem illam, ut apud eam Ecclesia repræsentativa institueretur: gens illa per Moschen futurum illius ducem & caput jugiter in tribus his Versibus intelligitur, videatur supra n: 7041: quod gens illa non electa sit, sed quod contumaciter institerit, ut esset Ecclesia videatur n: 4290. 4293: & quod non aliqua Ecclesia, sed modo repræsentativum Ecclesiæ apud illam institutum fuerit, n: 4281. 4288. 6304: quodque illa quæ Ecclesiæ & sancta sunt, repræsentari possint etiam a malis, quia repræsentativum non spectat personam sed

sed rem, n: 3670. 4208. 4281. Simile quod hic, in sensu interno intelligitur per id quod Jehovah gentem illam prorsus delere vellet, & loco ejus aliam gentem ex Mosche exsuscitare, Num: XIV: 12; & quoque quod dicatur, quod Jehovah pœnituerit, quod gentem illam introduceret, & quod introduxerit in terram Canaanem.

7044. Et accepit Zippora petram, quod significet quale ostensum ab Ecclesia repræsentativa per verum, constat ex repræsentatione Zipporæ hic, quod sit Ecclesia repræsentativa; & ex significatione petræ, quod sit verum fidei. Quod circumcisio facta fuerit per gladiolos petrarum, significabat quod purificatio ab amoribus spurcis fieret per vera fidei, n: 3039. 2046. 2799; nam circumcisio erat repræsentativum purificationis ab amoribus illis, n: 2799. Causa, quod purificatio fiat per vera fidei, est, quia hæc docent quid bonum, tum quoque quid malum, ac ita quid faciendum, & quid non faciendum; ac cum homo scit vera illa, & vult facere secundum illa, tunc ducitur ille a Domino, & per Divina Ipsius media purificatur. Quia vera fidei docent quid malum & quid bonum, patet, quod per accepit Zippora petram, significetur quale ostensum per verum. Quod Zippora repræsentet Ecclesiam repræsentativam, constat ab illis quæ in his Versibus sequuntur.

7045. Et abscidit præputium filii sui, quod significet remotionem amorum spurcorum, & per id nudationem interni, constat ex significatione abscindere, quod sit remove; ex significatione præputii, quod sit amor terrestris & corporeus, qui conspurcat amorem spirituales & cœlestem, de qua n: 3412. 4462; & ex significatione filii, quod sit verum Ecclesiæ repræsentativæ; quod filius sit verum, videatur n: 489. 491. 533. 1143. 2623. 3373; & quod sit illius Ecclesiæ, est quia Zippora repræsentat Ecclesiam illam, & vocat illum filium suum, & per illum ostendit quale gentis illius, & inde quale cultus ejus. Quod per præputium significantur amores spurci, est quia Jumbi cum genitalibus correspondent amori conjugiali, n: 5050 ad 5062; & quia correspondent amori conjugiali, correspondent omni amori cœlesti & spirituali, n: 686. 4277. 4280. 5054; ideo præputium correspondet amoribus maxime externis, qui vocantur amores corporei & terrestres; hi amores si absque amoribus internis sunt, qui vocantur amores spirituales & cœlestes, sunt spurci, ut apud gentem illam, quæ in externis absque interno fuit. Absque interno dicitur, & per id intelligitur nulla agnitio veri, & nulla affectio boni, ita nulla fides & nulla charitas, hæc enim sunt interni hominis, & inde procedunt charitatis exercitia, quæ sunt bona externa; internum hoc, quod absque fide & charitate, & tamen plenum malis & falsis, vocatur a Domino vacuum, Matth: XII: 43. 44. 45, inde dicitur externum absque interno: nunc quia per præputium significantur amores maxime externi, idcirco cum illi remoti sunt, quod significatur per quod Zippora absciderit præputium, apparet quale amorum illorum, ita nudatio interni.

7046. Et tangere fecit pedes ejus, quod significet quod ostensum quale tunc naturale, constat ex significatione tangere facere, quod sit ostendere, nam per tactum ostenditur; & ex significatione pedum, quod sit naturale, de qua

n: 2162.

n: 2162. 3147. 3761. 3986. 4280. 4938 ad 4952. Per quod ostensum quale sit naturale, intelligitur, qualis gens illa interius esset, quod apparet quando exterius remouetur: interius apud hominem in mundo non potest apparere, priusquam remotum est exterius; exterius enim apud malos prorsus aliter agit, quam interius vult & cogitat, fingit enim homo honestum, fingit justum, & quoque bonum Christianum seu Charitatem, & hoc ut credatur quod interius talis sit, ad sic faciendum, etiam adigunt timores iacturæ lucri, famæ & honoris, pœnarum legis, & vitæ; at cum timores illi remoti sunt, & is agit ex interiori suo, tunc sicut vesanus alterius bona deprædatur, ac necem & sanguinem, etiam concivium, spirat, ut sit in bellis intestinis: quod interiora talia sint, patet adhuc manifestius a malis in altera vita, ab illis enim externa auferuntur, & interna nudantur, de qua re videatur n: 7039, & tunc detegitur, quod plures, qui ut angeli apparuerunt in mundo, sint diaboli. Quod interiora tantum dissideant ab exterioribus, indicium est, quod status hominis prorsus perversus sit; apud illum qui in sincero est, in iusto, & in bono, talis dissidentia non datur, is loquitur sicut cogitat, & cogitat sicut loquitur; aliter prorsus apud illos, qui non in sincero sunt, non in iusto, & non in bono, apud illos dissident interiora ab exterioribus; quod Gens Judaica talis fuerit, describitur his verbis a Domino, apud Matthæum, "Væ vobis scribæ & Pharisei, hypocritæ, quia purgatis exterius poculi & patinæ, interiora vero plena sunt rapina & intemperantia: Phariseæ cæce, purga prius interius poculi & patinæ, ut fiat etiam exterius mundum. Væ vobis Scribæ & Pharisei, hypocritæ; quia similes vos facitis sepulchris dealbatis, quæ foris quidem apparent pulchra, intus vero plena sunt ossibus mortuorum, & omni immunditie; sic etiam vos foris apparetis hominibus iusti, intus vero pleni estis hypocrisi & iniquitate," xxiii: 25. 26. 27. 28.

7047. Et dixit quod sponsus sanguinum tu mihi, quod significet quod plenum omni violentia & hostilitate contra verum & bonum, constat ex significatione sponsi, quod hic sit Ecclesiæ repræsentativum seu ejus externum, cum ipsa Ecclesia repræsentativa est sponsa; quod Moscheh in his tribus Versibus repræsentet gentem illam, & Ecclesiæ repræsentativum apud illam, videatur supra n: 7041; & quod Zippora repræsentet Ecclesiam repræsentativam, n: 7044: quia Zippora repræsentat Ecclesiam illam, & Moscheh ejus externum, idcirco Zippora non vocat illum suum maritum nec virum, sed sponsum, nam diversum repræsentare potest sponsa quam sponsus, non autem vir seu maritus & uxor, nam conjugiale facit unum; & ex significatione sanguinis, quod sit violentia illata charitati, de qua n: 374. 3005; & quod sit verum falsificatum & prophanatum, n: 4735. 4978, ita hostilitas contra verum & bonum.

7048. Et cessavit ab illo, quod significet quod permissum ut repræsentarent, constat a significatione cessare ab illo, nempe occidendo, quod sit permissum ut repræsentarent; nam quod Jehovah quæsierit occidere illum, significabat quod apud illam gentem Ecclesia repræsentativa institui non posset, n: 7043, quare nunc cum dicitur, quod cessaverit ab illo, significatur quod permissum repræsentarent, hoc est, ut apud illam gentem institueretur repræ-

sentativum Ecclesiæ, non autem Ecclesiæ; quod aliud sit representare Ecclesiæ, & aliud esse Ecclesiæ, patet ex eo, quod Ecclesiæ representare possint etiam mali, sed esse Ecclesiæ non nisi quam boni, nam representare Ecclesiæ est modo externum, videatur n: 3670. 4208. 4281.

7049. Tum dixit, sponsus sanguinum ad circumcisiones, quod significet quod tametsi internum plenum esset violentia & hostilitate contra verum & bonum, usque reciperetur circumcisio pro signo representativo purificationis ab amoribus spurcis, constat ex significatione sponsi sanguinis, quod sit plenum omni violentia & hostilitate contra verum & bonum, de qua supra n: 7047; & significatione circumcisionis, quod sit signum representativum purificationis ab amoribus spurcis, de qua n: 2039. 2632. 3412. 3413. 4462. 4486. 4493. Dicitur hoc a Zippora, quia nunc genti illi permixtum fuit representare Ecclesiæ, quod significatur per quod cessaverit ab illo occidendo, n: 7048. Quod Circumcisio facta sit signum representativum purificationis, est quia per abscissionem præputii significabatur remotio amorum spurcorum, & per id nudatio interni, n: 7045, cum itaque ad internum nihil attenditur, ut apud illam gentem, quæ fuit in externis absque interno, tunc remanet significatio circumcisionis seu abscissionis præputii, nempe quod sit remotio amorum spurcorum, ita purificatio, quapropter illud pro signo representativo inservire potuit.

7050. Quod in his tribus Versibus arcana sint, quæ nusquam sciri possunt absque sensu interno, a singulis ibi patet; quis enim sciret quid significat quod Jehovah, postquam Moschi mandaverat ut iret Ægyptum, mox dein, cum esset in via, occurreret illi, & quæreret occidere illum; quis sciret quid significat quod Zippora, cum absciderat præputium filii sui, faceret tangere pedes ejus, & diceret ad Moschen, quod sponsus sanguinum is sibi esset; tum quod dein diceret, sponsus sanguinum ad circumcisiones: quis non videt, quod in his arcana recondita sint, & quod illa nequaquam detegi queant nisi ex sensu interno.

7051. Qui de sensu interno Verbi nihil sciunt, illi non aliter credere possunt, quam quod Gens Hæraelitica & Judaica fuerit præ omni alia gente electa, & inde reliquis præstantior, ut quoque crediderunt ipsi; & quod mirum, hoc non solum credit ipsa illa gens, sed etiam id credunt Christiani; utcumque hi sciunt, quod gens illa sit in spurcis amoribus, in sordida avaritia, in odio, & in fastu; & præterea, quod interna, quæ sunt Charitatis & fidei, & quæ sunt Domini, nihili faciant, & quoque aversentur: quod Christiani etiam credant, quod gens illa præ aliis electa fuerit, est ex causa, quia credunt, quod electio & salvatio hominis sit ex Misericordia, utcumque homo vivit, ac ita quod scelesti possint æque in cælum recipi, ac pii & probi, non considerantes, quod Electio sit universalis, nempe omnium qui in bono vivunt; & quod Misericordia Domini sit erga omnem hominem, qui abstinet a malo, & vult vivere in bono, & sic qui patitur se duci a Domino, ac regenerari, quod sit per continuum vitæ ejus: inde quoque est, quod plerique in Christiano orbe etiam credant, quod gens illa iterum eligetur, &

tunc

tunc reducetur in terram Canaanem, & hoc quoque secundum sensum literæ, ut in sequentibus his locis; apud Esaiam, Cap: x: 20. 23. Cap: xi: 11. 12. Cap: xxix: ad fin: Cap: xliii: 5. 6. Cap: xlix: 6 ad 26. Cap: lvi: 8. Cap: lx: 4. Cap: lxi: 3 ad 10. Cap: lxii. Apud Jeremiam, Cap: iiii: 14 ad 19. Cap: xv: 4. 14. Cap: xvi: 13. 15. Cap: xxiii: 7. 8. Cap: xxiv: 9. 10. Cap: xxx: 31. 33. Cap: xxv: 29. Cap: xxix: 14. 18. Cap: xxx: 3. 8. 9. 10. 11. Cap: xxxi: 8. 9. 10. 17. Cap: xxxiii: 16. 20. 26. Apud Hezechielem, Cap: v: 10. 12. 15. Cap: xvi: 60. Cap: xx: 41. Cap: xxii: 15. 16. Cap: xxxiv: 12. 13. Cap: xxxvii: 21. 22. Cap: xxxviii: 12. Cap: xxxix: 23. 27. 28. Apud Danielelem, Cap: vii: 27. Cap: xii: 7. Apud Hoscheam, Cap: iiii: 4. 5. Apud Joelem, Cap: ii: 32. Cap: iiii: Apud Amosum, Cap: ix: 8. 9. seq. Apud Michiam, Cap: v: 7. 8; ex his & quoque ex aliis locis credunt etiam Christiani, quod gens illa iterum eligeretur, ac introduceretur in terram Canaanem, tamen si sciunt quod gens illa expectet Messiam qui introducet, & tamen norunt quod illa expectatio vana sit, & quod Regnum Messie seu Christi non sit ex hoc mundo, ac sic quod terra Canaan, in quam Messias introducet, sit cœlum: illi nec expendunt, quod in Verbo sit sensus spiritualis, & quod in illo sensu per Israel non intelligatur Israel, nec per Jacobum Jacob, nec per Jehudam Jehudah, sed quod per illos intelligantur quæ representant: nec expendunt, quid Historica de illa gente memorant, qualis illa fuit in deserto, & qualis dein in terra Canaane, quod corde idololatrica; tum quid Prophetæ de illa, & ejus scortatione spirituali & abominationibus; qualis illa sit, describitur in Cantico apud Moschen, his verbis, "Occultabo facies meas ab iis; videbo quid posteritas eorum: generatio enim perversionum illi, filii in quibus fidelitas non: dixerim, in extremos angulos ejiciam illos; cessare faciam ab homine memoriam illorum; nisi inimici dicerent, manus nostra alta, neque Jehovah fecit omne hoc. Nam gens perdita consiliis illi, nec in illis intelligentia: de Vite Sodomæ vitis eorum, & de agris Gomorrhæ; uvæ ejus uvæ fellis; botri amaritudinum illis. Venenum draconum vinum eorum, & fel aspidum crudele: nonne istud absconditum apud Me, obsignatum in thesauris meis: Mihi vindicta & retributio; in tempus nutabit pes eorum, prope namque est dies interitus eorum, & properent futura illis," Deut: xxxii: 20. 26. 27. 28. 33. 34. 35. quod Jehovah Canticum illud Moschi dictaverit, videatur ibi Cap: xxxi: 19. 21. De illa gente ita quoque Dominus, apud Johannem, "Vos ex patre diabolo estis, & desideria patris vestri vultis facere, ille homicida erat ab initio, & in veritate non stetit," viii: 44, præter in multis aliis locis. Quod Christiani, tamen hæc sciunt, usque credant, quod Gens illa tandem convertetur ad Dominum, & tunc introduceretur in terram, ubi prius fuerat, est, ut dictum, quia non sciunt sensum internum Verbi; & quia putant, quod nihil faciat vita hominis; & quod malum etiam per crebros actus iradicatum, nihil obstat, quin homo per fidem, etiam unius horulæ, spiritualis fieri possit, & regenerari, & sic acceptari a Domino; tum quod intrmissio in cœlum sit solius Misericordiæ, & quod hæc sit erga singularem gentem, &

non ita erga omnes in universo, qui Misericordiam Domini recipiunt; qui ita cogitant, non sciunt, quod prorsus contra Divinum sit, quod quidam ut electi nascerentur ad salutem & coelum, & quidam ut non electi ad damnationem & infernum; ita cogitare de Divino, foret horrendum, quia foret summa immisericordia, cum tamen Divinum est ipsa Misericordia. Ex his nunc constare potest, quod Gens Israelitica & Judaica non electa fuerit, & minus quoad eligeretur; tum quod non aliquid Ecclesiae apud illam fuerit, nec esse potuerit, sed modo repræsentativum ejus; & quod usque ad hunc diem conservata sit, fuerit propter Verbum Veteris Testamenti, de qua re videatur n: 3479.

7052. Vers: 27. 28. 29. 30. 31. *Et dixit Jehovah ad Abaronem, vade obviam Moschi desertum; & ivit, & occurrit illi in monte Dei, & osculatus illum. Et indicavit Moscheb Abaroni omnia verba Jehovah, quibus misit illum, & omnia signa quæ præcepit illi. Et ivit Moscheb & Abaron, & congregaverunt omnes seniores filiorum Israelis. Et loquutus Abaron omnia verba, quæ loquutus Jehovah ad Moschen, & fecit signa ad oculos populi. Et credidit populus, & audiverunt quod visitaverit Jehovah filios Israelis, & quod viderit afflictionem illorum; & inflexerunt se & incurvaverunt se. Et dixit Jehovah ad Aharonem, significat verum doctrinæ, & ibi perceptionem a Divino: vade obviam Moschi, significat quod conjungeretur cum vero immediate a Divino procedente: desertum, significat ubi non ita prius est: & ivit & occurrit illi in monte Dei significat conjunctionem in bono amoris ibi: & osculatus illum, significat affectionem conjunctionis: & indicavit Moscheb Aharoni omnia verba Jehovah, significat influxum veri immediate procedentis a Divino Domini in Verum quod mediate procedit, & instructionem in singulis doctrinæ: quibus misit illum, significat quæ procedunt: & omnia signa quæ præcepit illi, significat illustrationem & inde confirmationem simul: & ivit Moscheb & Aharon, significat vitam conjunctionis utriusque: & congregaverunt omnes seniores filiorum Israelis, significat præcipua sapientiæ, quæ Ecclesiae spiritali: & loquutus Aharon omnia verba quæ loquutus Jehovah ad Moschen, significat doctrinam inde a Divino: & fecit signa ad oculos populi, significat confirmationem ad captum: & credidit populus, & audiverunt, significat fidem & spem: quod visitaverit Jehovah filios Israelis, significat illos qui ab Ecclesia spiritali quod liberarentur & salvarentur per adventum Domini: & quod viderit afflictionem illorum, significat post tantas tentationes: & inflexerunt se & incurvaverunt, se significat humiliationem.*

7053. Et dixit Jehovah ad Aharonem, quod significet verum doctrinæ, & ibi perceptionem a Divino, constat a significatione dixit, quod sit perceptio, de qua sæpius; inde dixit Jehovah, est perceptio a Divino; & a repræsentatione Aharonis, quod sit doctrina veri & boni, de qua n: 6998. 7009, ita verum ejus; nam omnis doctrina est veri, agit enim doctrina de vero & inde bono, quæ doctrina fidei dicitur, & agit de bono & inde vero, quæ doctrina charitatis vocatur; sed utraque est veri.

7054. Vade obviam Moschi, quod significet quod conjungeretur cum Vero immediate a Divino procedente, constat ex significatione vadere obviam, quod

fit

fit conjungi; & a representatione Moschis, quod sit Verum immediate a Divino procedens, de qua supra n: 7010.

7055. Desertum, quod significet ubi non ita prius est, nempe conjunctio, constat a significatione deserti, quod sit ubi parum vitale adhuc, de qua n: 1927, ita ubi non bonum & inde verum, n: 4736, nam inde est vitale; hic ubi non conjunctio veri immediate a Divino procedentis cum vero mediate procedente, quod ibi conjunctio fieret, significatur per quod Aharon vaderet obviam Moschi desertum. Quod conjunctionem illam concernit, sciendum, quod apud hominem Verum mediate a Divino procedens dari possit, & tamen usque id non esse conjunctum cum vero quod immediate a Divino procedit. Sed hæc res, quia arcana est, illustretur exemplis; qui secundum doctrinam suæ Ecclesiæ apud se confirmatam cogitant & docent, & non sciunt num vera sint, aliunde, quam ex eo quod ex doctrinæ Ecclesiæ sint, & quod a viris doctis & illustratis tradita; apud illos verum mediate a Divino procedens potest esse, sed usque hoc non conjunctum est cum Vero quod immediate a Divino procedit; si enim conjunctum foret, tunc haberent affectionem sciendi verum propter verum, & imprimis propter vitam, inde quoque donati forent perceptione num doctrinalia Ecclesiæ suæ sunt vera antequam confirmant illa apud se, & viderent in singulis num concordarent confirmantia cum ipso vero. Sint etiam pro exemplo, Prophetæ, per quos Verbum scriptum est, illi scripserunt sicut spiritus a Divino dictavit, ipsa enim verba, quæ scriberent, in auribus illorum enuntiabantur; apud illos fuit Verum mediate a Divino procedens, hoc est, per cælum, sed non ideo Verum quod immediate a Divino processit, nam non perceptionem habebant, quid singula in sensu interno significarent, nam cum conjuncta sunt, tunc ut dictum, perceptio datur. Conjunctio illa raro datur apud hominem, sed datur apud omnes qui in cælo, cum primis qui in cælo intimo seu tertio sunt; nec apud hominem datur, nisi ille in tantum regeneratus sit, ut elevari queat a sensuali usque versus rationale suum, & sic in luce cæli, ubi sunt angeli, sisti. Apud omnem quidem hominem est influxus Divinus tam immediatus quam mediat, n: 6063. 7004, sed conjunctio non est, nisi apud illos qui perceptionem veri ex bono habent; nam illi, apud quos conjunctus est influxus immediatus Divinus cum mediato, se patiuntur a Domino duci, sed apud quos non conjuncti sunt influxus illi, semetipsos ducunt, & hoc amant. Ex his nunc constare potest, quid per desertum hic intelligitur, quod sit ubi non conjunctio.

7056. Et occurrit illi in monte Dei, quod significet conjunctionem in bono amoris ibi, constat ex significatione occurrere seu obviam venire, quod sit conjunctio, de qua mox supra n: 7054; & ex significatione montis Dei, quod sit bonum amoris Divini, de qua n: 6829. Cum hoc ita se habet; conjunctio veri immediate a Divino procedentis, cum vero quod mediate procedit, non dari potest quam in bono, nam bonum est ipsa humus; vera sunt semina, quæ non alibi quam in bono ut in sua humo crescunt: bonum etiam est ipsa anima veri, inde verum ut sit verum existit, & inde vivit. Verum, quod

quod immediate a Divino procedit, vocatur Verum, sed est in se bonum, quia a Divino Bono procedit; at est bonum, cui omne verum Divinum unitum est; Verum dicitur, quia in coelo apparet ut lux, at est lux qualis lux vernalis, cui calor vivificans omnia telluris unitus est: ex his constare quoque potest, quod conjunctio Veri immediate a Divino procedentis cum Vero quod mediate procedit, non dari queat nisi in bono, consequenter nisi homo afficiatur vero propter verum, imprimis propter bonum, ita propter vitam, tunc enim homo in bono est. Adhuc sciatur quomodo se habet cum conjunctione illa, ex his; Verum immediate a Divino procedens intrat in voluntatem hominis, hæc via ejus est; at Verum, quod mediate a Divino procedit, intrat in intellectum hominis, quapropter non conjunctio fieri potest, nisi voluntas & intellectus unum agant, nempe nisi voluntas velit bonum, & intellectus confirmet id per verum: cum itaque conjunctio est, tunc apparet Dominus ut præsens, ejus præsencia etiam percipitur; at cum non conjunctio est, tunc est Dominus sicut absens, sed absentia Ipsius non percipitur, si non scitur ex aliqua perceptione, quid Ipsius præsencia.

7057. Et osculatus illum, quod significet affectionem conjunctionis, constat ex significatione osculari, quod sit conjunctio ex affectione, de qua n: 3573. 3574. 4353. 5929. 6260.

7058. Et indicavit Moscheh Aharoni omnia verba Jehovah, quod significet influxum veri immediate procedentis a Divino Domini, in Verum quod mediate procedit, & instructionem in singulis doctrinæ, constat ex significatione indicare, quod sit influxus, de qua n: 5966; ex repræsentatione Moschis, quod sit Verum immediate procedens a Divino Domini, de qua n: 7010. 7054; ex repræsentatione Aharonis, quod sit verum mediate procedens a Divino Domini, de qua n: 7009; & ex significatione omnium verborum Jehovah, quod sint singula doctrinæ; instructio significatur per quod Moscheh indicavit illa Aharoni, sit enim instructio a Divino per influxum, qui significatur per indicare: ex his patet, quod per indicavit Moscheh Aharoni omnia verba Jehovah, significetur influxus Veri immediate procedentis a Divino Domini, in Verum quod mediate procedit, & instructio in singulis doctrinæ. Quod instructionem in singulis doctrinæ attinet, datur illa cum Verum immediate procedens a Divino Domini conjungitur cum Vero, quod mediate procedit, nam tunc datur perceptio, videatur supra n: 7055; conjunctio illa datur imprimis apud Angelos, qui in tertio seu intimo coelo sunt, ac cœlestes vocantur; illi habent exquisitam perceptionem utriusque veri, & inde præsencia Domini; causa est, quia in bono sunt præ aliis, nam illis bonum innocentiae est; idcirco Domino proximi sunt ac in luce fulgurante, & quasi flammante, nam Dominum vident ut Solem, cujus lucis radii tales sunt ex propinquitate. Verum immediate procedens a Divino Domini dicitur, tametsi agitur hic in sensu interno de Domino cum fuit in mundo, & cum invocavit Patrem suum sicut a se separatum; sed quomodo hoc se habet, prius aliquoties dictum est, quod nempe Ipsum Divinum seu Jehovah fuit in Ipso, nam a Jehovah conceptus est, quare etiam Ipsum vocat Patrem suum, & Semet

Semet Filium Ipsius; sed Dominus tunc fuit in Humano infirmo ex hereditario a matre; & quantum in hoc fuit, tantum Jehovah seu Ipsum Divinum, quod fuit in Ipso, apparuit absens, at quantum Dominus fuit in Humano glorificato seu Divino facto, tantum Jehovah seu Ipsum Divinum præsens fuit, ac in Ipso Humano: inde nunc sciri potest, quomodo intelligitur per quod dicatur, quod Verum quod immediate processerat ex Divino, fuerit ex Divino Domini.

7059. Quibus misit illum, quod significet quæ procedunt, nempe singula doctrinæ, constat ex significatione mitti, quod sit procedere, de qua n: 2397. 4710.

7060. Et omnia signa, quæ præcepit illi, quod significet illustrationem, & inde confirmationem simul, constat ex significatione signorum, quod sint illustratio & confirmatio veritatum, de qua n: 7012.

7061. Et ivit Moscheh & Aharon, quod significet vitam conjunctionis utriusque, nempe Veri immediate a Divino Domini procedentis, & Vero quod mediate procedit, constat ex significatione ire, quod sit vita, de qua n: 3395. 3690. 4882. 5493; ex representatione Moschis, quod sit Verum immediate a Divino procedens, de qua n: 7010. 7054; & a representatione Aharonis, quod sit Verum mediate a Domino procedens, de qua n: 7009; inde nunc, quia iverunt simul significatur vita conjunctionis utriusque.

7062. Et congregarunt omnes seniores filiorum Israelis, quod significet præcipua sapientia quæ Ecclesiæ spirituali, constat ex significatione seniorum, quod sint præcipua sapientiæ, ita quæ concordant cum bono, de qua n: 6523; & ex representatione filiorum Israelis, quod sit Ecclesia spiritualis, de qua n: 6426. 6637.

7063. Et loquutus Aharon omnia verba quæ loquutus Jehovah ad Moschen, quod significet doctrinam inde a Divino, constat ex significatione loqui, cum prædicatur de doctrina quæ per Aharonem representatur, quod sit enuntiatio & prædicatio, de qua n: 6987. 6999; ex representatione Aharonis, quod sit Verum mediate procedens a Divino Domini, ita doctrina veri & boni, de qua n: 6998. 7009; & ex significatione verborum, quæ loquutus Jehovah ad Moschen, quod sit ex Divino, hoc est, per Verum quod immediate procedit a Divino Domini, quod Verum representatur per Moschen, n: 7010. 7054.

7064. Et fecit signa ad oculos populi, quod significet confirmationem ad eaptum, constat ex significatione signorum, quod sint confirmatio veritatum, ac ita cognitio, de qua n: 6870; & ex significatione oculorum, quod sint illa quæ sunt visus interni seu intellectus, de qua n: 2701. 3820. 4403. ad 4421. 4523 ad 4534; ita ad oculos est ad intellectum seu eaptum.

7065. Et credidit populus, & audiverunt, quod significet fidem & spem, constat ex significatione credere, quod sit credere in spirituali sensu, seu fides, de qua n: 6956. 6970; & ex significatione audire, quod sit obedire & quoque appercipere, de qua n: 5017, hic spem habere, nam qui in fide & obedientia est, cum appercipit confirmationes, spem accipit; nam spes est inde.

7066. Quod visitaverit Jehovah filios Israelis, quod significet illos qui ab Ecclesia spirituali, quod liberarentur & salvarentur per adventum Domini, constat ex significatione visitare, quod sit liberatio per adventum Domini in mundum, de qua n: 6895; ita quoque salvatio, quod illi qui ab Ecclesia spirituali per adventum Domini in mundum adoptati sint ac salvati, videatur n: 685. 6914. 7035; & ex representatione filiorum Israelis, quod sint Ecclesia spiritualis, de qua n: 6426. 6637; quod Jehovah in Verbo sit Dominus, videatur n: 1343. 1736. 2921. 3023. 3035. 5663. 6281. 6303. 6905.

7067. Et quod viderit afflictionem illorum, quod significet post tantas tentationes, constat ex significatione afflictionis, quod sit tentatio, de qua n: 5356; & ex representatione filiorum Israelis, quod sint qui ab Ecclesia spirituali, de qua n: 6426. 6637; de afflictione seu infestatione a falsis, ita de tentationibus illorum, qui ab Ecclesia spirituali fuerunt, ante adventum Domini, videatur n: 6854. 6914. 7035.

7068. Et inflexerunt se incurvaverunt se, quod significet humiliationem, constat ex significatione inflectere se, & incurvare se, quod sit effectus humiliationis, de qua n: 2153. 6266; sed quod inflectere se sit humiliatio exterior, & illorum qui in vero sunt, & quod incurvare se sit humiliatio interior, & illorum qui in bono sunt, videatur n: 5682: quod ita sit, patuit sæpius ab illis qui in vero sunt, & ab illis qui in bono; qui in vero sunt, sunt quasi rigidi, ac stant erecti sicut duri, & cum se coram Divino humiliare debent, solum inflectunt parumper corpus; at qui in bono sunt, illi sunt quasi molles, & cum se coram Divino humiliant, se incurvant usque ad terram; verum enim absque bono prorsus rigidum est, & cum spectat bonum ut finem, rigidum illud incipit mollescere; at bonum in se molle est, & verum, quod insinuatur, quia fit ibi bonum, etiam mollescit; causa est, quia verum non in formam cœlestem ordinari potest nisi a bono, inde est in se durum, forma enim cœlestis est liberrima & nullius resistentiæ; inde bonum, apud quod verum rite ordinatum est, simile est, ac, ut dictum, est molle.

Continuatio de Spiritibus Planetæ Mercurii.

7069. **P**orro, qualis est genius spirituum, qui ex Planeta Mercurio sunt, ex sequentibus adhuc patefcere potest. Sciendum, quod omnes, quotcunque spiritus sunt, fuerint homines; humanum enim genus est seminarium cœli; tum quod ipsi spiritus tales prorsus sint, quales fuerunt cum vixerunt in mundo, nam unumquemque sequitur vita ejus; quia ita est, genius hominum cujuscunque telluris, cognosci potest a genio spirituum, qui inde sunt.

7070. Quia spiritus e Mercurio in Maximo Homine referunt Memoriam

riam rerum a materialibus abstractarum, n: 6808; idcirco cum aliquis cum illis de terrestribus, corporeis & mere mundanis, loquitur, nolunt prorsus audire, cumque audire de illis coguntur, tunc transmutant ea in alia, & plerumque in contraria, ex causa ut evitent.

7071. Ut pro certo scirem, quod talis eorum genius esset, licuit repræsentare illis prata, novalia, hortos, sylvas, flumina, sed illico transmutabant illa, prata & novalia obscurabant, & per repræsentationes implebant anguibus; flumina denigrabant, ut aqua non limpida appareret; cum quærerem cur ita facerent, dicebant, quod non velint cogitare de talibus, sed de realibus, quæ sunt cognitiones rerum a terrestribus abstractarum, imprimis talium quæ existunt in cælis.

7072. Postea repræsentabam illis volucres majores & minores, quales in nostra tellure sunt, si nam in altera vita repræsentari possunt talia quasi ad vivum, ipsa loquela spirituum & angelorum repræsentationibus plena est: Cum volucres illas repræsentatas viderent, primum volebant illas mutare, sed dein delectabantur illis, & quiescebant; causa erat, quia volucres significant cognitiones rerum, cujus rei perceptio quoque tunc influebat; ideo abstinebant ab illis transmutandis, & sic ab ideis memoriæ suæ avertendis. Postea repræsentare licebat coram illis amænissimum hortum plenum lampadibus & lucernis; tunc morabantur & detinebantur, ex causa quia lampades cum lucernis significant veritates quæ lucent a bono; inde patuit, quod teneri potuerint in spectandis materialibus, modo simul insinuaturs significatio illorum in sensu spirituali; quæ enim sensus spiritualis sunt, a materialibus abstracta sunt, sed repræsentantur in materialibus.

7073. Præterea loquutus sum cum illis de ovibus & agnis, sed talia non volebant audire, quia ea illis percepta sunt ut terrestria; causa erat quia non intelligebant quid Innocentia, quam Agni significant; quod apperceptum est ex eo, cum dicerem, quod Agni nec in Cælo ut Agni repræsentati appareant, sed cum nominantur, ibi loco illorum percipiatur Innocentia; tunc dicebant, se non scire quid Innocentia, sed modo scire quoad vocem; causa est, quia modo cognitionibus, non autem usibus, qui sunt cognitionum fines, afficiuntur, n: 6815; ita quia non afficiuntur cognitionum finibus, nec scire possunt ex perceptione interna, quid Innocentia.

7074. Aliqui ex spiritibus telluris Mercurii ad me veniebant missi ab aliis, ut audirent quid apud me ageretur; quibus unus ex spiritibus nostræ telluris dicebat, quod dicerent suis, ut non aliud quam verum loquerentur, & non, ut solent, interrogantibus opposita objicerent; nam si

aliquis ex nostræ telluris spiritibus ita faceret, plecteretur; sed tunc respondebat cohors, quæ remota erat, & quæ spiritus illi emissi erant, quod si ideo plecterentur, omnes plecterentur, quoniam aliter facere nequeunt ex continuo usu; dicebant, quod cum loquuntur cum hominibus suæ telluris, ita quoque faciant; at hoc non animo illos fallendi, sed ut sic inspicerent desiderium sciendi; cum enim opposita objiciunt, & occultant res certo modo, tunc cupido sciendi excitatur, & sic ex studio explorandi illa, memoria locupletatur.

7075. De eadem re cum illis alia vice quoque loquebar; & quia sciebam, quod loquerentur cum hominibus suæ telluris, quærebam quomodo incolas suos instruunt; dicebant, quod non instruunt illos quomodo se res habet, sed usque insinuant aliquam rei apperceptionem, ut inde cupido sciendi alatur & crescat; nam si responderent ad omnia, periret cupido: addebant, quod opposita objiciant etiam ob causam, ut veritas dein melius appareat; nam omnis veritas apparet relative ad opposita.

7076. Pro more habent, ut non dicant alicui quæ sciunt, sed usque ob omnibus scire velint quæ illi sciunt: sed cum sua societate communicant omnia, usque adeo, ut quæ unus scit, omnes sciant, & quæ omnes, quisque ibi.

7077. Quia spiritus Mercurii tales sunt, & usque abundant cognitionibus, in aliqua specie fastus sunt, n: 6813; inde putant, quod tam multa sciant, ut vix sciri plus possit; sed illis a nostræ Telluris Spiritibus dictum est, quod non multa sciant sed pauca, & quod illa, quæ non sciunt, sint infinita respective; quodque illa quæ non sciunt ad illa quæ sciunt, sint sicut aquæ maximi oceani ad aquas pusilli fontis. Ut scirent quod ita esset, dabatur ut quidam angelicus spiritus cum illis loqueretur, & diceret illis in genere, quid scirent & quid non scirent, & quod infinita essent quæ non scirent, tum quod in æternum ne quidem communia rerum scire possent. Loquebatur ille per ideas angelicas, multo promptius quam illi, & quia detegebat quid scirent, & quid non scirent, stupore perculsi sunt. Postea vidi alium Angelum cum illis loquentem, apparuit ille in aliqua altitudine dextrorsum; is enumerabat per plurima quæ non scirent; & postea loquebatur cum illis per mutationes status, quas dicebant se non intelligere; tunc illis dicebat, quod unaquævis mutatio status infinita contineat, & quoque unumquodvis minimum ejus. Cum hoc audiverunt, quia fuerunt in fastu propter cognitiones, ceperunt se humiliare; humiliatio repræsentabatur per voluminis eorum demissionem deorsum (nam apparebat cohors illa tunc sicut volumen, antrorsum versus sinistrum ad distantiam, in plano regionis infra umbilicum:) sed volumen apparebat sicut inca-

incurvatum in medio, & a lateribus elevatum; reciproca etiam motitatio ibi animadvertebatur; dicebatur etiam illis, quid id significaret, hoc est, quid cogitarent in sua humiliatione, & quod illi qui a lateribus elevati apparebant, nondum in aliqua humiliatione essent: & vidi quod separaretur volumen, & quod illi qui non in humiliatione erant, relegarentur versus suum orbem, reliquis remanentibus. Quia spiritus planetæ Mercurii fugiunt spiritus nostræ telluris propter materialia, in quibus sunt, & quæsierunt, num tales possent angeli fieri, n: 6928, nunc responsum tulerunt, quod Angelus, qui cum illis loquutus est, ex hac tellure fuerit.

7078. Sciendum, quod Spiritus aliarum tellurum non appareant intra sphaeram, ubi spiritus nostræ telluris, sed extra illam, quidam ad maiorem, quidam ad minorem distantiam, & quoque ad diversas plagas; causa est, quia spiritus unius telluris non similis genii ac vitæ sunt cum spiritibus alius telluris; tum quia alias provincias in Maximo Homine constituunt; status vitæ dissimilitudo facit apparentiam illam: sed in cælo intimo non apparent a mutuo separati. Spiritus autem Mercurii non apparent ad certam plagam, nec ad certam distantiam, sed apparent nunc antrosum, nunc sinistrorsum, nunc paulo ad tergum; causa est, quia licet illis pervagari universum ad comparandum sibi cognitiones, & sic ad locupletandum memoriam: planeta illorum sistitur spiritibus a tergo, similiter etiam sol mundi, cum de illo cogitant, nam de illo ne hilum apparet; quod a tergo sistatur, causa est, quia sol mundi, illis, qui in altera vita, prorsus in obscuro est, & caligo; Sol cæli autem seu Dominus apparet antrosum ante dextrum oculum, quia inde illis omnis lux; oculus enim dexter non modo correspondet visui intellectualem quatenus illuminatur a vero, sed etiam quatenus a bono, n: 4410; ita Dominus aspicit hominem ex bono, & illuminat illum per bonum.

7079. Continuatio de spiritibus planetæ Mercurii ad finem Capitis sequentis.

E X O D I

CAPUT QUINTUM.

DOCTRINA CHARITATIS.

7080. **I**N præcedentibus dictum est, quid Proximus, sequitur nunc dicere quid Charitas seu Amor, qui erit erga Proximum.

7081. Ipsa vita hominis, est ejus amor, & qualis est amor, talis est vita ejus, imo talis est totus homo. Sed amor dominans seu regnans, hoc est, amor rei quæ pro fine habetur, est quæ facit hominem: ille amor sibi subordinatus habet plures amores particulares & singulares, qui sunt derivationes, & sub alia specie apparent, sed usque singulis his amor dominans inest, & dirigit eos, & per eos, ut per fines medios, spectat & intendit finem suum, qui est omnium primarius & ultimus; & hoc tam directe quam indirecte.

7082. Sunt duo in mundo naturali, quæ faciunt ibi vitam, nempe Calor & Lux; & sunt duo in mundo spirituali, quæ faciunt ibi vitam, nempe Amor & Fides: Calor in mundo naturali correspondet Amori in mundo spirituali, & Lux in mundo naturali correspondet Fidei in mundo spirituali: inde est, cum dicitur Calor seu Ignis spiritualis, quod intelligatur Amor; & cum dicitur Lux spiritualis, quod intelligatur Fides: etiam Amor actualiter est Calor vitalis hominis, quod enim ex Amore incalescat homo, notum est; & Fides actualiter est Lux hominis, quod enim ex fide illuminetur homo, notum esse potest.

7083. Calor & Lux in mundo naturali existunt ex sole mundi; at spiritualis Calor & spiritualis Lux, seu Amor & Fides, existunt ex Sole Cœli: Sol Cœli est Dominus, Calor qui ab Ipso ut Sole venit, est Amor, & Lux quæ ab Ipso ut Sole venit, est Fides: quod Dominus sit Lux, constat apud Johannem, "Jesus dixit, Ego sum *Lux mundi*, qui Me sequitur, non ambulabit in tenebris, sed *habebit Lucem vitæ*," VIII: 12; & quod Dominus sit Sol, constat apud Matthæum, "Cum Jesus transformatus est, splenduit *facies* Ipsi *sicut Sol*, & *vestimenta* Ipsi *facta sunt sicut Lux*," XVII: 2.

7084. Ex hac Correspondentia etiam sciri potest, quomodo se habet cum Fide, & cum Amore, Fides absque Amore, est sicut Lux absque Calore,

Calore, qualis est lux hyemis; & Fides cum Amore, est sicut Lux cum Calore, qualis est lux veris; quod in luce veris omnia & singula crescant & floreat, notum est; & quoque quod in luce hyemis omnia & singula torpescant & emoriantur; similiter se habet cum Fide & Amore.

7085. Quia nunc amor est unde vita hominis, & quia totus homo talis est qualis ejus amor, ut & quia Amor est Conjunctio spiritualis, inde consequitur, quod omnes in altera vita consociantur secundum amores, nam vita sua, hoc est, amor suus unumquemvis sequitur: qui in Amore erga proximum, & in Amore in Deum, sunt, consociantur in Cælo; at qui in Amore sui & in Amore mundi sunt, consociantur in Inferno; est enim Amor sui oppositus Amori in Deum, & Amor mundi oppositus amori erga proximum.

7086. Amor in Deum dicitur, & intelligitur Amor in Dominum, quia in Ipso est Trinitas, & Ille est Dominus Cæli, nam Ipsi est omnis potestas in Cælo & in Terra," Matth: xxviii: 18.

CAPUT V.

1. **ET** postea venerunt Moscheh & Aharon, & dixerunt ad Pharaonem, ita dixit JEHOVAH DEUS Israelis, dimitte populum meum, & festum agant Mihi in deserto.

2. Et dixit Pharao, quis JEHOVAH, cujus audiam vocem, ad dimittendum Israellem; non novi JEHOVAM, & etiam Israellem non dimittam.

3. Et dixerunt, DEUS Hebræorum occurrit nobis; eamus quæso viam trium dierum in desertum, & sacrificemus JEHOVÆ DEO nostro; ne forte incidat in nos peste & gladio.

4. Et dixit ad illos rex Ægypti, quare, Mosche & Aharon, abstrahitis populum ab operibus ejus; ite ad onera vestra.

5. Et dixit Pharao, ecce multi nunc populus terræ, & cessare fecistis illos ab oneribus illorum.

6. Et præcepit Pharao die illo exactoribus in populo, & moderatoribus ejus, dicendo.

7. Non addetis dare paleam populo ad laterificandum lateres, sicut heri nudius tertius, illi ibunt, & colligant sibi paleam.

8. Et demensum laterum, quod illi facientes heri nudius tertius, ponetis

ponetis super illos, non detrahetis ab illo, quia remissi illi, propterea illi clamant, dicendo, eamus, sacrificemus Deo nostro.

9. Aggravetur servitium super viros, & faciant illud, & ne respiciant ad verba mendacii.

10. Et exiverunt exactores populi, & moderatores ejus, & dixerunt ad populum, dicendo, ita dixit Pharao, nequaquam do vobis paleam.

11. Vos ite, sumite vobis paleam, ex quo inveneritis, quia nihil detrahetur e servitio vestro quicquam.

12. Et disperfit se populus in omnem terram Ægypti ad colligendum stipulum ad paleam.

13. Et exactores urgentes, dicendo, absoluite opera vestra, verbum diei in die ejus, quemadmodum in esse palea.

14. Et percussi sunt moderatores filiorum Israelis, quos posuerunt super illos exactores Pharaonis, dicendo, quare non absolvitis, statutum vestrum ad laterificandum sicut heri nudius tertius, etiam heri etiam hodie.

15. Et venerunt moderatores filiorum Israelis, & clamaverunt ad Pharaonem, dicendo, quare facis sic servis tuis.

16. Palea nulla datur servis tuis, & lateres, dicunt nobis, facite, & ecce servi tui percutiuntur, & peccavit populus tuus.

17. Et dixit, remissi vos, remissi, propterea vos dicitis, eamus, sacrificemus JEHOVÆ.

18. Et nunc ite, servite, & palea non dabitur vobis, & demensum laterum dabitur.

19. Et viderunt moderatores filiorum Israelis semet in malo, dicendo, non detrahetis de lateribus vestris quicquam die in die ejus.

20. Et occurrerunt Moschi & Aharoni stantibus obviam illis in exire illos a Pharaone.

21. Et dixerunt ad illos, videat JEHOVAH super vos, & judicet, quod putere fecistis odorem nostrum in oculis Pharaonis, & in oculis servorum illius, ad dandum gladium in manum illorum ad occidendum nos.

22. Et reversus Moscheh ad JEHOVAM, & dixit, DOMINE, quare malefecisti populo huic, quare hoc misisti me.

23. Et ex quo veni ad Pharaonem ad loquendum in Nomine Tuo, malefecit populo isti, & liberando non liberaisti populum tuum.

CONTENTA.

7087. **I**N hoc Capite in sensu interno continuatur de infestatione illorum, qui ab Ecclesia spirituali, a falsis. Primum agitur de illis qui infestabant, quod ad exhortationem Divinam prorsus nihil attenderent: deinde quod infestarent postea adhuc magis, insciendo fallacia & fictitia falsa, quæ illi, qui ab Ecclesia spirituali, discutere nequirent; & quia sic infestantes non a se amovere possent, quod coram Divino lamentati sint.

SENSUS INTERNUS.

7088. **V**ERS: 1. 2. 3. 4. *Et postea venerunt Moscheh & Abaron, & dixerunt ad Pharaonem, ita dixit Jehovah Deus Israelis, demitte populum meum, & festum agant Mibi in deserto. Et dixit Pharaon, quis Jehovah cujus audiam vocem, ad dimittendum Israellem, non novi Jehovah, & etiam Israellem non dimittam. Et dixerunt, Deus Hebræorum occurrit nobis, eamus quæso viam trium dierum in desertum, & sacrificemus Jehovah Deo nostro, ne forte incidat in nos peste vel gladio. Et dixit ad illos rex Egypti, quare Mosche & Abaron, abstrahitis populum ab operibus ejus, ite ad onera vestra. Et postea venerunt Moscheh & Aharon, significat Divinam Legem & doctrinam inde: & dixerunt ad Pharaonem, significat inde exhortationem ad illos qui contra vera Ecclesiæ: ita dixit Jehovah, Deus Israelis, significat quod ex Divino Humano Domini: dimitte populum meum, significat quod desisterent ab illis infestandis & festum agant Mihi in deserto, significat ut ex læto animo colant Dominum in obscuro fidei in quo sunt: & dixit Pharaon, significat cogitationem contrariam: quis Jehovah cujus vocem audiam, significat de Domino, Cujus exhortationi auscultarent: ad dimittendum populum, significat ut desistant: non novi Jehovah, significat quod Dominum non current: & etiam Israellem non dimittam, significat quod nec desistent ab infestando: & dixerunt, Deus Hebræorum occurrit nobis, significat quod Ipse Deus Ecclesiæ mandaverit: eamus quæso viam trium dierum in deserto, significat quod erunt in statu prorsus remoto a falsis, tametsi in obscuro fidei, & sacrificemus Jehovah Deo nostro, significat ut colant Dominum: ne forte incidat in nos peste & gladio, significat ad evitandum damnationem mali & falsi: & dixit ad illos rex Egypti, significat responsum ab illis qui in falsis: quare Mosche & Aharon abstrahitis populum ab operibus suis, significat quod illorum Divina Lex & Doctrina non eximent illos a gravaminibus: ite ad onera vestra, significat quod vivent in pugnis.*

7089. Et postea venerunt Moscheh & Aharon, quod significet Divinam Legem & Doctrinam inde, constat ex repræsentatione Moschis, quod sit Dominus

minus quoad Divinam Legem, de qua n: 6752; & ex repræsentatione Aharonis, quod sit Doctrina boni & veri, de qua n: 6998. Per Divinam Legem, quam Moscheh repræsentat, intelligitur Verbum quale est in suo sensu interno, ita quale est in coelis; per Doctrinam autem intelligitur Verbum, quale est in suo sensu literali, ita quale est in terris; quantum illa differunt, constare potest ab iis, quæ hætenus quoad sensum internum Verbi explicata sunt: pro illustratione sint decem Præcepta, quæ in specie Lex vocantur; sensus literalis ibi est, quod honorandi parentes, quod non occidendum, non mæchandum, non furandum, & plura; at sensus internus est, quod colendus Dominus, quod odio non habendum, quod verum non falsificandum, & quod sibi non vindicandum quod Domini est; ita intelliguntur hæc quatuor præcepta decalogi in cœlo; & reliqua etiam suo modo; nam in cœlis non sciunt alium Patrem quam Dominum, idcirco pro quod honorandi parentes intelligunt, quod colendus Dominus; in cœlis nec sciunt quid sit occidere, nam vivunt in æternum, sed pro occidere intelligunt odio habere, ac vitam spiritualem alicujus lædere; in cœlis nec sciunt quid mæchari, quare pro illo correspondens percipiunt, nempe non falsificare verum; pro furari percipiunt non aliquid auferre Domino, & id sibi vindicare, sicut bonum & verum: talis est illa Lex, & quoque totum Verbum in cœlis, ita talis in sensu interno, imo est adhuc profundior, nam pleraque quæ in cœlis cogitantur & dicuntur, non cadunt in verba loquelæ humanæ, quia ibi est spiritualis mundus, non autem naturalis; & quæ sunt mundi spiritualis, transcendunt ita illa quæ sunt naturalis mundi, sicut non materialia illa quæ sunt materialia; at quia usque materialia illis correspondent, possunt illa per materialia exponi, ita naturali loquela, non autem spirituali; spiritualis enim loquela non est vocum materialium, sed vocum spiritualium, quæ sunt ideæ modificatæ in voces in aura spirituali, & repræsentatæ per variegationes lucis cœlestis, quæ lux in se non est nisi quam Intelligentia & Sapientia Divina procedens a Domino. Ex his constare potest, quid per Divinam Legem in sensu suo genuino intelligitur, quam Moscheh repræsentat, & quid per Doctrinam, quam Aharon.

7090. Et dixerunt ad Pharaonem, quod significet exhortationem ad illos qui contra vera Ecclesiæ, constat ex significatione dicere, quia a Mosche & Aharone ex Mandato Divino, quod sit exhortatio, ut quoque n: 7033; & ex repræsentatione Pharaonis, quod sit scientificum quod contra vera Ecclesiæ, de qua n: 6651. 6674. 6683, ita illi qui tales sunt. Hic & in sequentibus agitur de illis qui ab Ecclesia spirituali salvati sunt per adventum Domini in mundum, quique ante adventum Ipsius detenti fuerunt in terra inferiore, & ibi vexati a falsis, hoc est, ab infernalibus, qui in falsis ex malo sunt; Terra illa est sub plantis circumcincta infernis, a parte anteriore illis qui falsificarunt vera & adulterarunt bona; ad dextrum illis qui pervertunt ordinem Divinum, & inde sibi potentiam acquirere student; a tergo malis geniis, qui ex amore sui occulte machinati sunt malum contra proximum; profunde infra illos, sunt qui Divinum prorsus spreverunt, & naturam coluerunt, & inde omne spirituale a se removerunt; talibus circumcincti sunt illi qui in terra inferiore sunt,

sunt, ubi ante adventum Domini reservati sunt illi qui ab Ecclesia spirituali, ac ibi infestati; sed usque a Domino tutati, & evecti in cœlum cum Domino, quando Ipse resurrexit; de his videantur quæ prius n: 6854. 6955. 6914. 6945. 7035. dicta & ostensa sunt: Terra inferior, ubi reservati sunt illi, qui ab Ecclesia spirituali ad adventum Domini, in Verbo aliquoties nominatur, ut apud Esaïam "Cantate Cœli, quia fecit Jehovah, *jubilate Inferiora terræ*, personate montes cantu, sylva & omnis arbor in illa, quia redemit Jehovah Jacobum, & in Israele gloriosum se reddidit" XLIV: 23: ibi de illis qui in inferiore terra, quod salvati a Domino; Jacob & Israel sunt Ecclesia spiritualis, Jacob Ecclesia externa, Israel interna, n: 3305. 4286. 6426. Apud Ezechielem "Fecero descendere te cum descendentibus *foveam*, ad populum æternitatis, & habitare fecero te *in terra inferiorum* in desolationibus" XXVI: 20. Apud Eundem "*Ad terram inferiorum* in medio filiorum hominis, ad descendentes foveam: unde consolabuntur se *in terra inferiore* omnes arbores Edenis, selectio & præcipuum Libani, omnes bibentes aquas" XXXI: 14. 16, ibi terra inferior, ubi illi qui ab Ecclesia spirituali fuerunt. Hodie etiam, qui ab Ecclesia sunt, & impleverunt ideas suas mundanis, & quoque terrestribus, & fecerunt ut vera fidei talibus adjuncta essent, illi ad terram inferiorem demittuntur, & ibi quoque in pugnis sunt, & hoc usque dum mundana & terrestria illa a veris fidei separata sunt, ac talia inserta, ut non amplius conjungantur: cum hoc peractum est, tunc inde elewantur in cœlum; nam antequam talia amota sunt, nullatenus possunt cum Angelis esse, sunt enim illa tenebræ & inquinamenta, quæ cum luce & puritate cœli non concordant: mundana & terrestria illa non nisi quam per pugnas contra falsa, separari & amoveri possunt; pugnae illæ fiunt hoc modo, infestantur illi, qui ibi, a fallaciis & inde falsis, quæ ab infernalibus circumcirca emittuntur, sed a Domino per cœlum, refelluntur, & simul tunc insinuantur vera; & hæc apparent sicut apud illos qui in pugnis sunt: inde est quod Ecclesia spiritualis dicenda sit pugnans; sed hodie raro est pugnans apud aliquem, in mundo, nam homo Ecclesiæ cum vivit in mundo, non sustinet pugnam, propter malorum, turbam in cujus medio est; & propter carnem, in qua est, quæ infirma; homo in altera vita contineri potest firmiter in vinculis conscientiae, non autem ita in mundo, nam si in mundo perducitur in aliquid desperationis, ut solent illi qui in pugnis sunt, illico vincula illa rumpit; sique illa rumpit, tunc succumbit, & si ita succumbit, actum est de salute ejus; inde est, quod pauci intra Ecclesiam hodie a Domino admittuntur in pugnas pro veris contra falsa; pugnae illæ sunt tentationes spirituales. Videantur etiam quæ de terra inferiore, & vastationibus ibi, prius n: 4728. 4940 ad 4951. 6854, ostensa sunt.

7091. Ita dixit Jehovah Deus Israelis, quod significet ex Divino Humano Domini, nempe exhortatio ad illos qui contra vera Ecclesiæ, constat ex eo, quod per Jehovah Deum Israelis intelligatur Dominus quoad Divinum Humanum; quod Dominus sit Jehovah in Verbo, videatur n: 1343. 1736. 2921. 3023. 3035. 5041. 5663. 6303. 6281. 6905; Deus Israelis vocatur, quia

quia per Israellem significatur Regnum Domini spirituale, n: 6426. 6637, & quia Dominus per adventum suum in mundum illos, qui ab eo Regno seu ab ea Ecclesia fuerunt, salvavit, n: 6854. 6914. 7035: quod Deus Israelis sit Dominus quoad Divinum Humanum, est quia illi, qui ab ea Ecclesia sunt, de omni spirituali & cœlesti naturales ideas habent, & quoque de Divino, quapropter nisi de Divino, ut de Homine Naturali, cogitarent, non possent Divino per aliquid affectionis conjungi; nam si de Divino non sicut de Homine naturali cogitarent, de Divino vel nullas vel enormes ideas haberent, & sic Divinum conspurcarent; inde est, quod per Deum Israelis intelligatur Dominus quoad Divinum Humanum, & quidem quoad Divinum naturale: quod per Israellem & Jacobum in sensu supremo intelligatur Dominus quoad Divinum Naturale, per Israellem quoad Divinum Naturale Internum, & per Jacobum quoad Divinum Naturale Externum, videatur n: 4570; & quod illi, qui ab Ecclesia spirituali sunt, salvati fuerint & salventur per Divinum Humanum Domini, n: 2833. 2834: tum quod spiritualis Ecclesiæ homo, qui Israel, sit interior naturalis, n: 4286. 4402. Ex his nunc patet, cur Dominus in Verbo dicitur Jehovah Deus Israelis, & Jehovah Sanctus Israelis; quisque scire potest, quod Divinum ita nominatum non sit nisi convenienter ad aliquod Sanctum non apparens in sensu literæ. Quod Dominus quoad Divinum Naturale intelligatur per Deum Israelis, patet a pluribus locis in Verbo; manifeste ab his; “Quod Moscheh & Aharon, Nadab & Abihu, & septuaginta seniores Israelis, *viderent Deum Israelis*, sub Cujus pedibus quasi opus lapidis Sapphiri, & quasi substantia Cœli quoad munditiam” Exod: xxiv: 9. 10; quod Dominus fuerit, & non Jehovah Qui Pater vocatur, constat a Domini verbis apud Johannem “Deum nemo vidit unquam” i: 18; neque vocem Ipsius audivistis unquam, neque speciem Ipsius vidistis” v: 37. Apud Esaiam “Dabo Tibi thesauros tenebrarum, & occultas opes latebrarum, ut cognoscas quod Ego Jehovah, *Qui vocaverim Te Nomine tuo Deus Israelis*” xlv: 3. Apud Ezechielem “Super capite Cheruborum quasi aspectus lapidis Sapphiri, similitudo throni; & super similitudine throni, similitudo quasi *aspectus Hominis* super illo superius; & illi aspectus ignis & iridis, & splendoris circumcirca” i: 26. 27. 28; illa dicuntur gloria *Jehovæ*, & *Dei Israelis*, ibid: Cap: i: 28. Cap: viii: 4. Cap: ix: 3. Cap: x: 19. 20; & quoque ubi agitur de Novo Templo, apud Eundem, Cap: xliii: 2. Cap: xlii: 2; præter in pluribus aliis locis, ut Esai: xvii: 6. Cap: xxi: 10. 17. Cap: xxiv: 15. Cap: xli: 17. Psalm: xli: 13. Lix: 5. Lxviii: 8. 35. Lxix: 6. Lxxii: 18, & alibi: tum quoque SANCTUS ISRAELIS, Esai: i: 4. Cap: v: 19. Cap: x: 20. Cap: xvii: 7. Cap: xxx: 11. 12. 15. Cap: xlix: 7. Cap: lx: 9. 14. Ezech: xxxix: 7. Quod Deus Israelis & Sanctus Israelis sit Dominus quoad Divinum Humanum, constat quoque ex eo, quod dicatur Redemptor, Salvator, Factor; REDEMPTOR apud Esaiam “Redemptor noster Jehovah Zebaoth, *Nomen Ipsius Sanctus Israelis*” xlvii: 4; tum Cap: xli: 14. Cap: xliii: 14. Cap: xlviii: 7. Cap: liv:

CAPUT QUINTUM. 171

LIV: 5. SALVATOR, apud Esaïam Cap: XLIII: 3. **FACTOR** apud Esaïam Cap: XLV: 11. Ex his etiam patet, quod per Jehovah in Verbo Veteris Testamenti, non alius intelligatur quam Dominus, nam dicitur **JEHOVAH DEUS & SANCTUS ISRAELIS, REDemptor, SALVATOR, FACTOR:** Jehovah Redemptor & Salvator, apud Esaïam “Ut sciant omnis Caro, quod *Ego Jehovah Salvator tuus, & Redemptor tuus, fortis Jacobi*” XLIX: 26: apud Eundem “Ut scias quod *Ego Jehovah Salvator tuus, & Redemptor tuus, potens Israelis*” LX: 16. ut & Esaï: Cap: XLIII: 14. Cap: XLIV: 6. 24. Cap: LIV: 8. Cap: LXIII: 16. Psalm: XIX: 14. Quod Dominus salvaverit Israel, hoc est, illos qui ab Ecclesia spirituali, apud Esaïam “Misericordias Jehovah commemorabo, laudes Jehovah, juxta omne quod retribuit nobis Jehovah, multus bonitate domui Israelis, dixit, *certe populus meus illi, filii qui non mentiuntur; ideoque factus est illis in Salvatorem; in omni angustia illorum, Ipsi angustia; & Angelus facierum Ipsius liberavit illos, ob amorem suum, & indulgentiam suam, Hic redemit illos, & assumpsit illos, & portavit illos omnibus diebus æternitatis*” LXIII: 7. 8. 9.

7092. Dimitte populum meum, quod significet quod desisterent ab illis infestandis, constat ex significatione dimittere, cum dicitur ad Pharaonem, per quem repræsentatur falsum quod infestat vera Ecclesiæ, quod sit desistere ab infestatione; & ex repræsentatione filiorum Israelis, qui hic sunt populus meus, quod sint qui ab Ecclesia spirituali, de qua n: 6426. 6637.

7093. Et festum agant Mihi in deserto; quod significet ut ex læto animo colant Dominum, in obscuro fidei in quo sunt, constat ex significatione festum agere, quod sit cultus ex læto animo, de qua sequitur quod sit Dominus, Cui festum agerent, & Qui hic intelligitur per Mihi, seu per Jehovah, videatur mox supra n: 7091; & ex significatione deserti, quod sit obscurum fidei, de qua n: 2708. 7055; quod illi, qui ab Ecclesia spirituali sunt, in obscuro fidei respective sint, videatur n: 2708. 2715. 2716. 2718. 2831. 2849. 2935. 2937. 3241. 3246. 3833. 6289. 6500. 6945. Quod per festum agere, significetur cultus ex læto animo, est quia festum ageretur ad viam trium dierum ab Ægypto, ita in statu non infestationis a falsis, hoc est, in statu libertatis; qui enim liberatur a falsis, & ab Angustia, in qua tunc est, ex læto animo agit Deo gratias, ita festum: etiam festa, quæ instituta fuerunt apud populum illum, quæ fuerunt tria quotannis, dicuntur etiam instituta fuisse in memoriam liberationis a servitute in Ægypto, hoc est, in sensu spirituali, in memoriam liberationis ab infestatione a falsis, per adventum Domini in mundum: ideo etiam mandatum est, ut tunc lætarentur; ut patet apud Mo- sen, ubi agitur de festo tabernaculorum “In festo tabernaculorum, accipient in die primo fructum arboris honoris, spathas palmarum, & ramum arboris densæ, & salices torrentis, & lætemini coram Jehovah Deo vestro septem diebus” Levit: XXIII: 40; per fructum arboris honoris, spathas palmarum, ramum arboris densæ, & salices torrentis, significatur gaudium ex bono & vero ab in-
Y 2
timo

timo hominis ad externum ejus; bonum amoris, quod est intimum, significatur per fructum arboris honoris, bonum fidei per spathas palmarum, verum scientificum per rami arboris densæ, & verum sensuale, quod est maxime externum, per salices torrentis; quod jussu fuerit ut illa fumerentur, non potuit esse absque causa e mundo spirituali, quæ causa nusquam alicui patere potest, nisi ex sensu interno, Quod lætarentur in festo septimanarum, etiam constat apud Moysen “Facies festum septimanarum Jehovæ Deo tuo, & læteris coram Jehovah Deo tuo, tu, & filius tuus, & filia tua, & servus tuus, & ancilla tua, & levita qui in portis tuis” Deut: vi: 10. 11; etiam per illa verba in sensu interno, significatur lætitia ex bono & vero ab intimo ad externum. Quod in festis esset lætitia, & sic quod festum agere, sit colere ex læto animo, etiam ab his locis patet; apud Esaïam “Cantus erit vobis, sicut noctis sanctificandi festum” xxx: 29. Apud Nahum “En super montibus pedes evangelizantis, proclamantis pacem, feriare Jebuda festa tua, redde vota tua, quia non addet amplius transire per te belial, omnis exscindetur” ii: 1. Apud Sachariam “Jejunia erunt domui Jehudæ in gaudium, & in lætitiā, & in festa bona; veritatem modo & pacem amate” viii: 19. Apud Hoseam “Cessare faciam omne gaudium, festum ejus, novilunium ejus” ii: 11. Apud Amos “Convertam festa vestra in luctum, & omnia cantica vestra in lamentum: viii: 10. Quod festum agere sit cultus ex læto animo, quod liberati sint a servitute in Ægypto, hoc est, in sensu spirituali, quod liberati sint ab infestatione a falsis, manifestum est ex festo Paschatis, hoc mandatum est ut celebraretur die quotannis cum exhibant ex Ægypto, & hoc propter liberationem filiorum Israelis a servitute, hoc est, propter liberationem illorum qui ab Ecclesia spirituali a falsis, ita a damnatione; & quia Dominus liberavit illos per adventum suum, & illos secum in cœlum elevavit, cum resurrexit, ideo hoc quoque Paschate factum est; hoc quoque significatur per Domini verba apud Johannem “Nunc judicium est mundi hujus, nunc princeps mundi hujus ejicietur foras: Ego vero, si exaltatus fuero e terra, omnes traham ad Me Ipsum” xii: 31. 32.

7094. Et dixit Pharaon, quod significet cogitationem contrariam, constat ex significatione dicere, quod sit cogitare, de qua n: 3395; quod sit cogitatio contraria ab illis qui infestant, qui repræsentantur per Pharaonem, patet a nunc sequentibus, nam Pharaon prorsus non destitit, sed adhuc magis filios Israelis aggravavit.

7095. Quis Jehovah, cujus vocem audiam, quod significet de Domino Cujus exhortatione auscultarent, nempe cogitationem contrariam, constat ex significatione vocis, quod hic sit exhortatio, quia sunt illa quæ Moscheh & Aharon ad Pharaonem dixerunt, de qua n: 7090; & ex significatione audire, quod sit obedire, de qua n: 2542. 3869. 5017; ita vocem audire, est exhortationi obedire seu auscultare: quod Dominus sit, Cujus exhortationi nollet auscultare, est quia per Jehovah in Verbo non alius quam Dominus intelligitur, videatur supra n: 7090.

7096. Ad dimittendum populum, quod significet ut desistant, constat a significatione dimittere, quod sit desistere, ut supra n: 7092, nempe ab infestandis

festandis illis qui ab Ecclesia spirituali, qui hic sunt populus; quod filii Israel sint qui ab Ecclesia spirituali, videatur n: 6426.

7497. Non novi Jehovam, quod significet quod Dominum non curent, constat ex significatione non nosse, quod sit non curare, nam qui non curat, is dicit se non nosse; quod per Jehovam intelligatur Dominus, videatur supra n: 7090. Cum hoc, quod Pharaon dicit se non nosse Jehovam, ita se habet; Ægyptii ab Antiquo tempore noverunt Jehovam, ex causa quia etiam in Ægypto fuerat Ecclesia Antiqua, ut manifeste constare potest ex eo, quod apud se Ecclesiæ illius Repræsentativa & Significativa habuerint; Hieroglyphica Ægyptiaca non aliud sunt; per illa enim significabantur spiritualia, etiam sciverunt quod actualiter corresponderent; & quia incipiebant adhibere talia in cultu suo sacro, & colere illa, & tandem quoque vertere in magica, & sic associari turbæ diabolicæ in inferno, idcirco apud se Antiquam Ecclesiam prorsus destruxerunt: inde est, quod per Ægyptios in Verbo significentur Scientifica Ecclesiæ perversa, tum falsa quæ sunt contra vera Ecclesiæ. Cum ita in Ægypto cultus Divinus perversus fuit, tunc quoque non amplius licuit eis colere Jehovam, & demum ne quidem scire quod Jehovah fuerit Deus Ecclesiæ Antiquæ, & hoc ob causam, ne prophanarent Nomen Jehovah. Quod Nomen Jehovah etiam illo tempore notum fuerit, & hoc antequam iterum Abrahami posteris per Moschen in Monte Chorebo indicatum est, evidenter patet ex eo, quod Bileamus, qui fuit ex Syria, non modo noverit Jehovam, sed etiam adoraverit Ipsum, & quoque sacrificaverit Ipsi, Numer: Cap: xxii: xxiii. xxiv. Ex his nunc sciri potest, quare Pharaon dixit, quis Jehovah Cujus vocem audiam, ad dimittendum populum, non novi Jehovam. At quia per Pharaonem repræsentantur illi in infernis qui in falsis sunt, & infestant illos qui ab Ecclesia spirituali, idcirco dicendum quomodo cum his se habet: qui in Infernis sunt, ac infestant illos qui ab Ecclesia spirituali, sunt plerique ex talibus, qui dixerunt quod sola fides salvet, & tamen vixerunt vitam fidei contrariam; & quia post mortem corporis vita remanet, ita malum quod cogitarunt, machinati sunt, & fecerunt, idcirco ad defendendum vitæ suæ mala, vel applicant illa quæ dixerunt esse fidei, vel illa prorsus rejiciunt: at ne abutantur veris fidei, deprivantur illis, quibus cum deprivati sunt, falsa, quæ prorsus contra vera fidei sunt, arripiunt, & dein per falsa infestant illos qui in veris sunt; hoc illis tunc jucundum vitæ est; plures etiam illorum, ut sibi potentiam comparent, magica addiscunt; hoc faciunt illi, qui per varias artes, quas excogitarunt in mundo, proximum fefellerunt, ac ex successu omnia dein suæ prudentiæ attribuerunt. Illi qui tales facti sunt, agnoscunt Patrem Creatorem universi, non autem Dominum; de Domino dicunt sicut hic Pharaon de Jehovah, quis Jehovah, non novi Jehovam; imo sicut est sphæra universalis cœli plena agnitione & amore Domini, ita est sphæra universalis infernorum plena negatione Domini & odio contra Ipsum; nec sustinent ut nominetur. Infernales illi tales sunt, ut per exhortationes & minas non desistant, tantum enim est jucundum vitæ eorum infestare probos, & eos ab agnitione Domini & fide in Ipsum amovere;

amovere ; ipsum illud vitæ eorum jucundum augetur per exhortationes ut desistant, inde enim credunt, quod brevi actum sit cum illis quos infestant. Hi nunc sunt, qui per Pharaonem & per Ægyptios in specie intelliguntur.

7098. Et etiam Israëllem non dimittam, quod significet quod nec desistent ab infestando, constat ab illis quæ supra n : 7092. 7096, dicta sunt.

7099. Et dixerunt, Deus Hebræorum occurrit nobis, quod significet quod Ipse Deus Ecclesiæ mandaverit, constat ex significatione Hebræorum, quod sint qui ab Ecclesia, de qua n : 6675. 6684. 6738 ; & ex significatione occurrere, quod sit mandare, de qua n : 6903.

7100. Eamus quæso viam trium dierum in deserto, quod significet quod erunt in statu prorsus remoto a falso, tametsi in obscuro fidei, videatur n : 6904, ubi similia verba.

7101. Et sacrificemus Jehovæ Deo nostro, quod significet ut colant Dominum, videatur n : 6905, ubi quoque similia verba.

7102. Ne forte incidat in nos peste & gladio, quod significet ad evitandum damnationem mali & falsi, constat ex significatione ne forte incidat, quod sit ne incurrant, nempe in damnationem ; ex significatione pestis, quod sit damnatio mali, de qua sequitur ; & ex significatione gladii, quod sit vastatio veri, tum punitio falsi, de qua n : 2799, ita quoque damnatio, nam punitio falsi, devastato vero, est damnatio. In Verbo quatuor Genera vastationum & punitionum memorantur, nempe Gladius, Fames, Fera mala, ac Pests ; & per *Gladium* significatur vastatio veri, & punitio falsi ; per *Famem* vastatio boni & punitio mali ; per *Feram malam* punitio mali ex falso ; per *Pestem* punitio mali quod non ex falso sed ex malo ; & quia significatur punitio, etiam significatur damnatio, nam hæc est punitio illorum qui in malo perseverant : de quatuor his Punitionum Generibus ita apud Ezechielem “ Quando quatuor Judicia mea mala, Gladium, & Famem, & Feram malam, & Pestem, misero super Hierosolymam, ad excindendum ex ea hominem & bestiam ” xiv : 21 : apud Eundem “ Mittam super vos Famem, & Feram malam, & orbam faciam te, & Pests & sanguis transibit per te, imprimis Gladium adducam super te ” v : 17. Quod per Pestem significetur punitio mali, & ejus damnatio, patet a sequentibus his locis ; apud Ezechielem “ Qui in vastitatibus Gladio morientur, & qui super faciebus agri feræ dabo illum ad devorandum illum, & qui in munitionibus & cavernis, Peste morientur ” xxxiii : 27 ; in vastitatibus gladio mori, pro esse in vastatione veri & inde in damnatione falsi ; qui super faciebus agri feræ dari ad devorandum, pro damnatione illorum qui in malo ex falso sunt ; qui in munitionibus & cavernis peste mori pro damnatione mali quod per falsum se munit. Apud Eundem “ Gladius foris, & Pests atque Fames intus ; qui in agro Gladio morietur, qui vero in urbe illum Fames & Pests, comedent ” vii : 15, Gladius pro vastatione veri & damnatione falsi ; fames & pestis pro vastatione boni & damnatione mali ; gladius dicitur foris, ac fames & pestis intus, quia vastatio veri est extra, vastatio autem boni intra ; at cum vivitur secundum falsum, damnatio

damnatio significatur per qui in agro gladio morietur, & cum vivitur in malo quod defenditur per falsum, damnatio significatur per qui in urbe illum famēs & pestis comedent. In Levitico "*Adducam super vos gladium ulciscentem ultionem fœderis; ubi si congregemini in urbes vestras, mittam Pestem in medium vestri, & tradam vos in manum hostis; dum fracturus sum vobis baculum panis*" xxvi: 25. 26, hic similiter Gladius pro vastatione veri & damnatione falsi; pestis pro damnatione mali; vastatio boni, quæ significatur per famem, describitur per quod fracturus sit illis baculum panis; per urbes in quas congregarentur, pariter ut supra significantur falsa per quæ defendunt mala, quod urbes sint vera, ita in opposito sensu falsa, videatur n: 402. 2268. 2712. 2943. 3216. 4492. 4493. Apud Ezechielem "*Ideo quod sanctuarium meum polluistis omnibus abominationibus tuis, tertia tui pars Peste morientur, & consumentur in medio tui; deinde tertia Gladio cadent circa te; tertiam tandem in omnem ventum dispergam, ita ut Gladium evaginem post eos*" v: 12, famēs pro damnatione mali, gladius pro damnatione falsi; dispergere in omnem ventum, & gladium evaginare post illos, pro dissipare vera, & falsa arripere. Apud Jeremiam "*Si obtulerint holocaustum aut mincham, Ego non approbans ea, sed Gladio, Fame, & Peste, Ego consumam eos*" xiv: 12. Apud Eundem "*Percutiam habitatores urbis hujus, & hominem & bestiam, Peste magna morientur; postea dabo Zedekiam regem Jehudæ, & servos ejus, & populum, & residuos in urbe hac a Peste, & a Gladio & a Fame, in manum Nebuchadnezaris; qui manserit in urbe hac, morietur Gladio, & Fame, & Peste; qui vero exiverit, & descendent ad Chaldeos obsidentes vos, vivet, & fiet illi anima ejus in spoliū*" xxi: 6. 7. 9. Apud Eundem "*Mittam in eos Gladium, Famem, & Pestem, donec consumuntur a super terra*" xxiv: 10, ibi quoque per Gladium significatur vastatio veri, per Famem vastatio boni, per Pestem damnatio: præter per Gladium, Famem, & Pestem in sequentibus locis, Jerem: xxviii: 8. Cap: xxix: 17. 18. Cap: xxxii: 24. 36. Cap: xxxiv: 17. Cap: xxxviii: 2. Cap: xlii: 17. 22. Cap: xlii: 13. Exech: xii: 16. Quia tria illa ordine suo sequuntur, idcirco illa tria proposita fuerunt Davidi a Gade Propheta, nempe "*Si venirent septem anni Famis; si tribus mensibus fugeret coram hostibus; & si tres dies Pestis in terra*" i Sam: xxiv: 13, fugere coram hostibus pro Gladio. Apud Amos "*Misi in vos Pestem in via Ægypti, occidi Gladio juvenes vestros, cum captivitate equorum vestrorum*" iv: 10; Pestis in via Ægypti pro vastatione boni per falsa, quæ sunt via Ægypti; occidi Gladio juvenes cum captivitate equorum, pro vastatione veri, per juvenes significantur vera, & per equos intellectualia, n: 2761. 2762. 3217. 5321. 6534. Apud Ezechielem "*Pestis & Sanguis transibit per te*" v: 17. Apud Eundem "*Mittam in eam Pestem & Sanguinem in plateis ejus*" xxviii: 23, ibi Pestis pro adulterato bono, & sanguis pro falsificato vero, quod sanguis sit falsificatum verum, videatur n: 4735. 4978. Apud Davidem "*Non timebis tibi a pavore noctis, a telo volat interdiu, a Peste quæ in caligine serpit, a morte vastat in meridie*" Psalm:

xc1: 5. 6, pavor noctis pro falso quod in occulto est; telum volat interdiu, pro falso quod in aperto; Pests quæ in caligine serpit, pro malo quod in occulto; mors vastat in meridie pro malo quod in aperto; quod pestis sit malum & damnatio mali, patet ex eo quod dicitur mors, quæ distinguitur ibi solum a peste, per quod dicatur de morte quod vastet in meridie, & de peste quod in caligine serpat. Apud Eundem "Direxit viam iræ suæ, non prohibuit a morte animam illorum, & vitam illorum *Pesti* conclusit" Psalm: lxxviii: 50, ibi de Ægyptiis; Pests pro omni genere mali, & ejus damnatione.

7103. Et dixit ad illos rex Ægypti, quod significet responsum ab illis qui in falsis, constat ex significatione dicere, cum a Pharaone ad Moschen & Aharonem, quod sit cogitatio contraria, ut supra n: 7044, ita cogitatio quæ responsi; & ex repræsentatione Pharaonis seu regis Ægypti, quod sit scientificum falsum, de qua n: 6651. 6679. 6683. 6692, ita illi qui in falsis.

7104. Quare Mosche & Aharon abstrahitis populum ab operibus suis, quod significet quod illorum Divina Lex & Doctrina non eximent illos a gravaminibus, constat ex representatione Moschis, quod sit Dominus quoad Divinam Legem, de qua n: 9723. 6752; ex repræsentatione Aharonis, quod sit Dominus quoad Doctrinam inde, de qua n: 6998. 7009; ex significatione abstrahere, quod sit eximere; & ex significatione operum, quod sint gravamina, nam opera erant labores, & quoque onera, ut sequitur, ita gravamina ex pugnis, quæ per opera & onera in sensu interno significantur.

7105. Ite ad onera vestra, quod significet quod vivent in pugnis, constat ex significatione ire, quod sit vivere, de qua n: 3335. 4882. 5493. 5606; & ex significatione onerum, quod sint infestationes a falsis, de qua n: 6757, ita pugna contra illa.

7106. Vers: 5. 6. 7. 8. 9. *Et dixit Pharao, ecce multi nunc populus terræ, & cessare fecistis illos ab oneribus illorum. Et præcepit Pharao die illo, exactoribus in populo, & moderatoribus ejus, dicendo. Non addetis dare paleam populo ad laterificandum lateres, sicut heri nudius tertius, illi ibunt & colligant sibi paleam. Et demensum laterum, quod illi facientes, heri nudius tertius, ponetis super illos, non detrabetis ab illo, quia remissi illi, propterea illi clamant, dicendo, eamus, sacrificemus Deo nostro. Aggravetur servitium super viros, & faciant illud, & ne respiciant ad verba mendacii.* Et dixit Pharao, significat voluntatem illorum qui infestant vera Ecclesiæ: ecce multi nunc populus terræ, significat multitudinem illorum qui ab Ecclesia spiritali: & cessare fecistis illos ab oneribus illorum, significat quod non satis infestaverint: & præcepit Pharao die illo, significat cupiditatem infestandi vera Ecclesiæ dum in illo statu: exactoribus in populo & moderatoribus ejus, dicendo, significat illos qui proxime infestant, & qui proxime recipiunt: non addetis dare paleam populo, significat scientifica infima, quæ omnium communissima: ad laterificandum lateres, significat ad fictitia & falsa, quæ injicientur: sicut heri nudius tertius, significat non ut in statu priori: illi ibunt & colligant sibi paleam, significat ut scientifica illa infima sibi ipsis comparent: & demensum laterum,

laterum, quod illi facientes heri nudius tertius, ponetis super illos, significat quod fictitia & falsa copia, qua prius, injicienda: non detrahetis ab illo, significat absque diminutione: quia remissi illi, significat quia non satis oppug-nati: propterea illi clamant, dicendo, eamus sacrificemus Deo nostro, signi-ficat quod inde illis tanta cogitatio de tali cultu: aggravetur servitium super viros, significat quod augenda sit impugnatio: & faciant illud, significat ut sit effectus: & ne respiciunt ad verba mendacii, significat ne se vertant ad vera.

7107. Et dixit Pharao, quod significet voluntatem illorum qui infestant vera Ecclesiæ, constat ex significatione dicere, quod sit voluntas, de qua sequitur; & ex repræsentatione Pharaonis, quod sint qui infestant vera Ec-clesiæ, de qua n: 6651. 6676. 6683, ita illos qui ab Ecclesia spirituali sunt, nam illi dicuntur in veris Ecclesiæ esse; quod dicere significet velle seu vo-luntatem, est quia involvit illa quæ sequuntur, nam cum quis vult aliquid, edicit illud: quia *dicat* involvit illa quæ sequuntur, inde varia significat, si-cut mandatum, n: 7036; exhortationem n: 5012. 7033. 7090; commu-nicationem, n: 3060. 4131. 6228; cogitationem, n: 7094; proprie per-ceptionem, n: 1791. 1815. 1819. 1822. 1898. 1919. 2080. 2862. 3509. 5686.

7108. Ecce multi nunc populus terræ, quod significet multitudinem illo-rum qui ab Ecclesia spirituali, constat ex significatione populi terræ, quod sint illi qui ab Ecclesia spirituali, de qua n: 2928; populus enim significat illos qui in veris fidei, n: 1259. 1260. 3581, & terra significat Ecclesiam, de qua n: 662. 1066. 1067. 1262. 1733. 1850. 2117. 2118 f. 3355. 4447. 4535. 4577.

7109. Et cessare fecistis illos ab oneribus suis, quod significet quod non satis infestaverint, constat ex significatione onerum, quod sint infestationes a falsis, & inde pugna, de qua n: 6757. 7104. 7105; inde cessare facere ab oneribus, est quod non satis infestaverint.

7110. Et præcepit Pharao die illo, quod significet cupiditatem infestandi vera Ecclesiæ dum in illo statu, constat a significatione præcipere, quod sit mandatum, & quia mandato malorum inest cupiditas malum faciendi, inde enim mandatum ab illis venit, idcirco per præcepit etiam significatur cupidi-tas; ex repræsentatione Pharaonis, quod sint qui infestant vera Ecclesiæ, de qua n: 6651. 6679. 6683; & ex significatione diei, quod sit status, de qua n: 23. 487. 488. 493. 893. 2488. 3462. 3785. 4850.

7111. Exactoribus in populo, & moderatoribus ejus, dicendo, quod sig-nificet illos qui proxime infestant, & qui proxime recipiunt, constat ex signi-ficatione exactorum, quod sint qui ad serviendum adigunt, de qua n: 6852; & quia hoc fit per infestationes, etiam per exactores significantur illi qui infe-stant, sed qui proxime infestant, de quibus infra; & ex significatione modera-torum, quod sint qui proxime recipiunt; erant enim moderatores a filiis Is-raelis, at exactores ab Ægyptiis, ut patet a sequentibus; ita in sensu interno sunt moderatores illi qui proxime recipiunt, & exactores qui proxime infe-

stant: quinam illi sunt, scire potest ab illis in altera vita qui infestant ac injiciunt falsa & mala, & qui recipiunt illa & communicant; qui infestant & injiciunt falsa & mala, sunt inferna, sed ut efficere possint, emittunt a se emissarios, per quos agunt; apparent illi non procul ab illis qui infestantur; hoc fit ideo, ut cogitationes ac intentiones plurium concentrentur, alioquin dissiparentur; emissarii illi apparent in suis certis locis in mundo spirituum, exque ipsis locis, ubi apparent, cognosci potest ex quo inferno sunt; quidam apparent supra caput ad variam altitudinem, & ad variam obliquitatem; quidam juxta caput ad dextrum sive ad sinistrum, etiam post illud; quidam infra caput varie ad corpus, in planis a capite usque ad plantas pedis; illi influunt cum talibus quæ ab inferno ejiciuntur, & quæ influunt; spiritus seu homo non aliter sentit, & inde non aliter scit, quam quod in ipso sint, hoc est, quod ipse cogitet illa ac intendat: emissarii illi vocantur subjecta, de quibus videantur quæ ab experientia prius n: 4403. 5856. 5983 ad 5989; ostensa sunt: hi quia proxime infestant, significantur per exactores: qui autem ab illis recipiunt & communicant, sunt moderatores, ac sunt spiritus intermedii; Moderatores enim, ut supra dictum, erant ex filiis Israelis, sed exactores ab Ægyptiis. Moderatores dicebantur apud populum Israeliticum & Judaicum, qui dicerent quid agerent, & qui præciperent; quapropter cum Judicibus & Senioribus etiam sedebant in portis, & loquebantur ad populum quæ judicabantur, tum quoque quæ a Duce mandabantur; ut constare potest a sequentibus his locis; apud Moschen “Judices & Moderatores dabis in omnibus portis tuis juxta tribus tuas, qui judicabunt populum judicio justitiæ” xvi: 18. Apud Eundem “Quando exhibunt ad bellum, loquetur sacerdos ad populum, & admonebit ne timerent; postea Moderatores dicent, quod qui ædificavit domum, reverteretur, & quoque timidi” xx: 5. 8. 9. Apud Joschuam “Joschua præcepit Moderatoribus ut dicerent ad populum, ut pararent viaticum, antequam transirent Jordanem” i: 10. 11. Apud Eundem “A fine trium dierum factum est, cum transirent Moderatores per medium castrorum, & præciperent, ut cum viderent arcam fæderis Jehovæ, etiam proficiscerentur” iii: 2. 3. Quod Moderatores fuerint Præfecti populi distincti a Principibus illius, videtur Deut: i: 15; quod a Senioribus, Deut: xxxi: 28; & quoque a Judicibus, Josch: vii: 33.

7112. Non addetis dare paleam populo, quod significet scientifica infima, & omnium communissima, constat ex significatione paleæ seu straminis, quod sint vera scientifica, de qua n: 3114, & quidem scientifica infima & omnium communissima, nam cibus in spirituali sensu infimus, est stramen seu palea, quia est bestiarum. Scientifica infima dicuntur, quæ fallaciis sensuum plena sunt, quibus mali abutuntur ad pervertendum bona & vera, ac ita ad patrocinandum malis & falsis, nam illa scientifica propter fallacias verti possunt in favorem principiorum falsi & cupiditatum mali; talia etiam sunt omnium communissima, quæ nisi veris minus communibus & particularibus implentur, inservire falsis & malis possunt, sed sicut implentur veris, ita minus inserviunt. Talia sunt, per quæ illi qui Solam fidem in mundo confessi sunt,

& tamen vitam mali vixerunt, in altera vita probos infestant; at quia illa ab angelis discutiuntur, dicitur nunc quod non adderent dare paleam ad laterificandum lateres, hoc est, quod non adderent illa ad fictitia & falsa, quæ injiciuntur. Hic sensus internus horum Verborum est, qui quidem remotus apparet a sensu literæ; sed sciendum, quod nihil sit in mundo Naturali quod non correspondet rei alicui in mundo spirituali; & Angeli apud hominem omnia spiritualiter intelligunt quæ homo naturaliter; illi non sciunt quid palea, nec quid lateres; talia illis nota fuerunt cum erant in mundo, sed oblivioni data cum venerunt in cœlum, quia induerunt ibi spiritualia; inde est, cum angeli appercipiunt ideas talium apud hominem, vertant illa in correspondentia spiritualia. Quod palea seu gramen sit scientificum infimum, & lateres sint fictitia & falsa, ex pluribus constare potest; herbacea enim non aliud sunt, ut & straminea; semina autem, hordea, tritica, & similia, sunt vera & bona interiora; & lapides non facti sunt vera.

7113. Ad laterificandum lateres quod significet ad fictitia & falsa quæ injiciuntur, constat ex significatione laterificare lateres, quod sit fingere falsa, de qua n: 1296. 6669. In sensu literæ historico est, quod Filii Israelis laterificarent lateres, & sic quasi illi fingerent falsa; sed in sensu interno significatur quod infernales, qui in falsis, injicerent illa; quæ quia, ut prius dictum, apparent apud illos qui recipiunt, est sensus literæ secundum apparentiam, qui tamen explicatur per sensum internum; quod talia permulta in sensu literæ sint, videatur n: 5094. 6400. 6948.

7114. Sicut heri nudius tertius, quod significet non ut in statu priori, constat ex significatione heri nudius tertius, quod sit præteritum, de qua n: 6983; & quia omnia tempora significant status, n: 2625. 2788. 2837. 3254. 3356. 4814. 4882. 4901. 4916, ita heri nudius tertius significat statum priorem.

7115. Illi ibunt, & colligant sibi paleam, quod significet ut scientifica illa infima sibi ipsis comparent, constat ex significatione colligere, quod sit comparare; & ex significatione paleæ, quod sint scientifica infima, de qua mox supra n: 7112.

7116. Et demensum laterum, quod illi facientes heri nudius tertius, ponetis super illos, quod significet quod fictitia & falsa copia, qua in statu priori, injicienda, constat ex significatione demensum, quod sit copia, hic copia eadem; ex significatione laterum, quod sint fictitia & falsa, de qua mox supra n: 7113; ex significatione heri nudius tertius, quod sit status prior, de qua etiam mox supra n: 7114; & ex significatione ponere super illos, quod sit injicere, quia prædicatur de fictitiis & falsis: ex his patet, quod per demensum laterum, quod illi facientes heri nudius tertius, ponetis super illos, significetur quod fictitia & falsa copia, qua in statu priori, injicienda.

7117. Non detrahetis ab illo, quod significet absque diminutione, constat absque explicatione.

7118. Quia remissi illi, quod significet quia non satis oppugnati, constat ex significatione esse remissos, quod sit non satis infestatos esse a falsis, ita

non satis oppugnatos. Quomodo hoc se habet, etiam ab illis qui infestantur a falsis in altera vita sciri potest; qui infestant, quantum possunt, inhihent, ne probi, quos infestant, cogitent de Domino; ut primum aliquid cogitationis aperte de Domino incidit, illico auferunt, quod dextre facere sciunt: sed quia cogitatio de Domino, apud illos qui infestantur, usque universalis est, ita interior quam ut pateat, nam per coelum influit, ideo ut primum non infestantur, in cogitationem de Domino veniunt; quod enim e coelo influit, & universaliter regnat, hoc se revelat in omni libero: ex his patet, quis horum verborum, nempe "quia remissi illi, propterea illi clamant, dicendo, eamus, sacrificemus Deo nostro," sensus internus est.

7119. Propterea illi clamant, dicendo, eamus sacrificemus Deo nostro, quod significet quod inde illis tanta cogitatio de tali cultu, constat ex significatione clamare, quod hic sit cogitatio, per dicere enim & loqui significatur cogitatio, n: 2271. 2287. 7094, ideo etiam per clamare, sed per clamare cogitatio fortis & cum plena intentione faciendi, inde dicitur tanta cogitatio; ex significatione sacrificare Deo suo, quod sit cultus Domini, de qua n: 6905. 7101; sed quia Pharaon dixit, quod non nosset Jehovam, n: 7095. 7097, & quia Aegyptii averfati sunt sacrificia, n: 1343, tum quia Moscheh dixit, quod abirent viam trium dierum in desertum, n: 6904. 7100, ideo dicitur talis cultus.

7120. Aggravetur servitium super viros, quod significet quod augenda sit impugnatio, constat ex significatione aggravari, quod sit augeri; ex significatione servitii, cum dicitur ab illis qui per falsa infestant, quod sit intentio subjugationis, de qua n: 6666. 6670. 6671, ita impugnatio, nam per impugnationem subjugare intendunt; & ex significatione virorum, quod sint qui ab Ecclesia spirituali; sunt duæ voces in Lingua originali, quæ significant *Hominem*, una est Adam, & altera Enosch; per hominem qui vocatur Adam intelligitur homo Ecclesiæ cœlestis; at per hominem qui vocatur Enosch intelligitur homo Ecclesiæ spiritualis; hic *Viri* exprimuntur per Enosch, quia agitur de illis qui ab Ecclesia spirituali.

7121. Et faciant illud, quod significet ut sit effectus, constat absque explicatione.

7122. Et ne respiciant ad verba mendacii, quod significet ne se vertant ad vera, constat ex significatione respicere, quod sit se vertere; & ex significatione verborum mendacii, cum dicitur ab illis quæ in falsis sunt, quod sint vera; nam qui in falsis sunt, vera vocant falsa, ita verba mendacii, & falsa vocant vera, sunt enim in opposito. In his Versibus in sensu interno nunc descripta est infestatio proborum in altera vita a falsis, & quoque expositus est modus quo infestantur: quod infestatio illa permittatur, est ob finem, ut falsa removeantur, & vera insinuentur, quod nequaquam fieri potest absque infestatione; adhæret enim homini, & inest ejus memoriis, post mortem, omne cogitationis ejus in mundo, omne intentionis, omne voluntatis, omne loquelæ, & omne actionis ejus, nam nihil obliteratur; sed quod hæc memoriis ejus, imprimis memoriæ interiori, quæ proprie est memoria ejus spiritus, impressa sunt videatur n: 2469. 2470. 2474. 2475;

&

& quia ita est, non potest aliter, quam quod fæda & spurca, & quoque mala & falsa, ex vita in mundo, adhæreant, & faciant, ut vera, quæ quoque homo addidit, & bona quæ imbuunt, abscondantur; nam vera & bona inter talia non prodire possunt; quampropter antequam vera & bona possunt apparere, & sic is associari illis qui in coelo, necessum est ut mala & falsa illa revelentur, ut videat illa, & cognoscat illa, & sic discat quid verum, & quid bonum: hoc nequaquam fieri potest absque pugna cum malis & falsis apud se; quæ pugna sit actualiter, spiritus mali excitant falsa & mala, & Angeli excusant si finis fuerit bonus, ac insinuant vera; hoc percipitur sicut foret in ipso, sicut etiam tentatio apud hominem, quæ non aliter sentitur quam quod sit in illo, cum tamen est pugna Angelorum cum spiritibus malis extra illum, de qua re videatur n: 3927. 4249. 4307. 5036. 6657: quod ita se res habeat, ex multa experientia pro certo scire datum est. Hæc dicta sunt, ut sciatur, cur infestatio a falsis sit illis qui ab Ecclesia spirituali, de qua infestatione in his versibus in sensu interno actum est, & quoque in sequentibus agitur.

7123. Vers: 10. 11. 12. 13. *Et exiverunt exactores populi, & moderatores ejus, & dixerunt ad populum, dicendo, ita dixit Pharao, nequaquam do vobis paleam. Vos ite, sumite vobis paleam, ex quo inveneritis, quia nihil detrabatur e servitio vestro quicquam. Et disperfit se populus in omnem terram Ægypti ad colligendum stipulam ad paleam. Et exactores urgentes, dicendo, absoluite opera vestra, verbum diei in die ejus, quemadmodum in esse palea. Et exiverunt exactores populi & moderatores ejus, significat emissionem & præsentiam illorum qui proxime infestant, & qui proxime recipiunt: & dixerunt ad populum, dicendo, significat perceptionem: ita dixit Pharao, significat de infestationibus: nequaquam do vobis paleam, significat quod non amplius inde scientifica communissima: vos ite, sumite vobis paleam, ex quo inveneritis, significat quod sibi illa compararent aliunde, ubi possent: quia nihil detrabatur de servitio vestro quicquam, significat injectiones falsorum absque diminutione: & disperfit se populus in omnem terram Ægypti, significant quod diffunderent mentem naturalem undequaque: ad colligendum stipulam ad paleam, significat ad inveniendum aliquod verum scientificum: & exactores urgentes, significat proxime infestantes quod instarent: dicendo, absoluite opera vestra verbum diei in die suo, significat ut servirent falsis ita dictis in quolibet statu: quemadmodum in esse palea, significat sicut suis veris ita dictis.*

7124. Et exiverunt exactores populi & moderatores ejus, quod significet emissionem illorum qui proxime infestant, & qui proxime recipiunt, constat ex significatione exire, quod sit emissio, quia illi qui per exactores significantur, emittuntur, ut inserviant pro medio communicandi, ut constare potest ab illis, quæ supra n: 7111, dicta sunt: quod exire etiam sit se sistere præsentem coram alio in forma ei accommodata, videatur n: 6100, ita quoque est præsentia; ex significatione exactorum, quod sint qui proxime infestant;

infestant; & ex significatione moderatorum, quod sint qui infestationes proxime recipiunt & communicant, de quibus n: 7111.

7125. Et dixerunt ad populum, dicendo, quod significet perceptionem, constat ex significatione dicere in historicis Verbi, quod sit perceptio, de qua n: 1791. 1815. 1819. 1822. 1898. 1919. 2080. 2862. 3509. 5686.

7126. Ita dixit Pharaon, quod significet de infestationibus, constat ex representatione Pharaonis, quod sint qui infestant illos qui ab Ecclesia spirituali, de qua prius aliquoties, ita est infestatio.

7127. Nequaquam do vobis paleam, quod significet quod non amplius inde scientifica communia, constat ex significatione nequaquam dare, quod sit non amplius subministrare; & ex significatione paleæ, quod sint scientifica omnium communissima, de qua n: 7112. Quomodo hæc se habent, supra dictum est; ulterius autem dicendum, quod illi imprimis in altera vita objiciant paleam, hoc est, scientifica omnium communissima, probis quos infestant, qui ab Ecclesia fuerunt, & sibi persuaferunt Solam fidem salvare, sed usque non vixerunt vitam fidei, sed vitam mali; illi tales sunt ibi, quales fuerunt in mundo, confirmantia sciant pro sola fide, per quam dicunt salvari hominem, utcunque vixerat; sed confirmantia illa non aliud sunt quam ratiocinia cum propositione data concurrentia; nam quodlibet, etiam maxime falsum, per ratiocinia confirmari potest, & quoque per artes eloquendi & concludendi fitti simplicibus sicut verum; ad hoc adhibent imprimis talia, quæ sunt omnium communissima ex Verbo, quæ absque sensu interno Verbi ad favorem cujusunque opinionis trahi queunt: talia sunt quæ objiciunt, & per quæ infestant illos qui ab Ecclesia spirituali; sed usque non aliud sunt quam palea seu stramen ad faciendum lateres; nam ipsissimum essentiale excludunt, nempe charitatem; dicunt quidem, quod charitatis opera sint fructus fidei, sed usque illa nihili faciunt, & persuadent quod salvetur homo per solam fidem, qualiscunque vita fuerit, etiam in ultima vitæ hora, ita per fidem absque suis fructibus, sic absque vita fidei & charitatis: quamdiu talia objiciuntur probis in altera vita, argumenta pugnæ habent, & se defendere possunt, nam vident quod ratiocinia fallacia sint, cum essentiale, quod est charitas, ita excluditur, & quoque cum vident, quod vitam non curent; hæc vident ea omnibus & singulis in altera vita, ut in clara die: talia nunc sunt, quæ intelliguntur per scientifica infima & omnium communissima, & significantur per paleam. Qui sibi persuaferunt, quod sola fides salvet, & tamen vixerunt vitam mali, sunt in inferno satis profunde versus dextrum paulo antrorsum; & inde audiivi illos ratiociniis infestare probos; sed probi a Domino per angelos ducti, illa ut vana rejecerunt, & quoque detexerunt fallacias, quæ inessent confirmantibus, & argumentis ex communibus Verbi.

7128. Vos ite, sumite vobis paleam ex quo inveneritis, quod significet quod sibi illa comparent aliunde ubi possent, constat ex significatione sumere ex quo invenirent, quod sit sibi comparare aliunde ubi possent; & ex significatione paleæ, quod sint scientifica infima & omnium communissima, de qua n: 7112, & mox supra n: 7127.

7129. Quia nihil detrahetur de servitio vestro quicquam, quod significet injectiones falforum absque diminutione; constat ex significatione nihil quicquam detrahi, quod sit absque diminutione; & ex significatione servitii, quod sit impugnatio a falsis, de qua supra n: 7120, ita quoque infestatio.

7130. Et disperfit se populus in omnem terram Ægypti, quod significet quod diffunderent mentem naturalem undequaque, constat ex significatione dispergere se, quod sit diffundere; & ex significatione terræ Ægypti, quod sit mens naturalis, de qua n: 5276. 5278. 5280. 5288. 5301. Sunt apud hominem binæ mentes, una est mens naturalis, & altera est mens rationalis; mens naturalis est mens hominis externi, mens autem rationalis est mens hominis interni; quæ mentis naturalis sunt, vocantur scientifica, quæ autem mentis rationalis sunt, vocantur rationes intellectuales; distinguuntur quoque per id, quod illa quæ mentis naturalis sunt, quoad plurimam partem sint in luce mundi, quæ lux vocatur lumen naturæ; sed quæ mentis rationalis sunt, quod sint in luce cœli, quæ lux est lux spiritualis.

7131. Ad colligendum stipulam ad paleam, quod significet ad invenendum aliquod verum scientificum, constat ex significatione stipulæ ad paleam, quod sit verum scientificum; stipula enim est tale verum, quod accommodatum est scientifico, quod per paleam significatur; quod stipula sit tale verum, est quia est calamus, in cujus apice est semen, & per semina in Verbo significantur vera & bona; ita per calamum, qui sub illis, significatur vos commune veri sic verum scientificum; nam scientifica fidei & charitatis, quidem sunt vera, sed communia, sic vasa recipientia verorum particularium & singularium; quod etiam constare potest unicuique; ut pro exemplo Verum scientificum est, quod Charitas erga proximum sit essentielle Ecclesiæ; tum quod fides non dari queat, nisi ubi charitas; ut & quod verum & bonum conjungi queant non autem verum & malum, nec bonum & falsum; præter plura similia, quæ sunt vera scientifica; quæ quod locupletari queant innumerabilibus, constare potest ex eo, quod de illis volumina possint conscribi; & usque vera singularia, quæ sunt interiora fidei, nusquam possunt describi, nam illa solum possunt videri in luce cœli, & non cadunt in voces naturales; se habent vera illa, sicut charitas, quæ est affectio spiritualis, quæ quoad maximam partem vocibus exprimi non potest, modo communissima ejus, nempe quæ naturalem habitum induunt, & quæ comparari possunt talibus quæ in mundo: hæc dicta sunt, ut sciatur quid scientifica communia.

7132. Et exactores urgentes, quod significet proxime infestantes quod instarent, constat ex significatione exactorum, quod sint qui proxime infestant, de qua n: 7111; & ex significatione urgere, quod sit instare.

7133. Dicendo, absolvite opera vestra, verbum diei in die suo, quod significet ut servirent falsis ita dictis in quolibet statu, constat ex significatione absolvere opera vestra, quod sit servire falsis; nam per laterificare lateres significantur fictitia & falsa quæ injiciuntur, videatur n: 7113, & quia hæc sunt opera, quæ absolverent, significatur ut servirent illis: dicitur falsis ita dictis, quia mali, quæ loquuntur, non pro falsis agnoscunt falsa, sed pro

pro veris; & ex significatione Verbi diei in die suo, quod sit in quolibet statu, quod dies sit status videatur n: 23. 487. 488. 493. 893. 2788. 3462. 3785. 4850.

7134. Quemadmodum in esse palea, quod significet sicut suis veris ita dictis, constat ex significatione paleæ, quod sit scientificum commune, quod vos veri, de qua n: 7112. 7131: dicitur veris ita dictis, ex causa quia mali hæc dicunt, qui pro veris non agnoscunt vera.

7135. Vers: 14. 15. 16. 17. 18. *Et percussi sunt moderatores filiorum Israelis quos posuerunt super illos exactores Pharaonis, dicendo, quare non absolvitis statutum vestrum, ad laterificandum sicut heri nudius tertius, etiam heri, etiam hodie. Et venerunt moderatores filiorum Israelis, & clamaverunt ad Pharaonem, dicendo, quare facis sic servis tuis. Palea nulla datur servis tuis, & lateres, dicunt nobis, facite, & ecce servi tui percutiuntur; & peccavit populus tuus. Et dixit, remissi vos, remissi, propterea vos dicitis, eamus, sacrificemus Jehovah. Et nunc ite, servite, & palea non dabitur vobis; & demensum laterum dabitis.* Et percussi sunt moderatores filiorum Israelis, significat quod illi, qui proxime infestationes receperunt & communicarunt, ex injectis falsis læsi sint: quos posuerunt super illos exactores Pharaonis, significat illos qui ab infestatoribus injecti sunt: dicendo, quare non absolvitis statutum vestrum ad laterificandum, significat quod non, sicut injectum est, recipiant & communicent injectiones falforum: sicut heri nudius tertius, significat ut in statu priori: etiam heri etiam hodie, significat statum inde futurum: & venerunt moderatores filiorum Israelis, significat illos qui proxime receperunt & communicarunt: & clamaverunt ad Pharaonem, significat indignationem contestatam coram illis qui infestabant: dicendo, quare sic facis servis tuis, significat quod sic officio injecto non possent fungi: palea nulla datur servis tuis, significat quod scientifica continentia veri non amplius subministrentur: & lateres, dicunt nobis, facite, significat quod injecta falsa usque sustinebunt: & ecce servi tui percutiuntur, significat quod sic falsa lædant; & peccavit populus tuus, significat quod sic illis reatus quod malum fecerint: & dixit, significat responsum: remissi vos, remissi, significat quod non satis impugnati fuerint: propterea vos dicitis, eamus, sacrificemus Jehovah, significat quod inde cogitatio de tali cultu: & nunc ite servite, significat infestationis continuum: & palea non dabitur vobis, significat absque scientificis talibus: & demensum laterum dabitis, significat falsa quæ copia injicienda.

7136. Et percussi sunt moderatores filiorum Israelis, quod significet quod illi qui proxime infestationes receperunt & communicarunt, ex injectis falsis læsi sint, constat ex significatione percuti, quod, quia ab exactoribus, per quos significantur infestatores, sit lædi a falsis, nam percuti in spiritali sensu non est percuti, sed quoad verum & bonum, hoc est, quoad illa quæ sunt vitæ spiritalis, lædi; sicut mori in spiritali sensu non est mori, sed deprivari vero & bono, ac in falso & malo esse, & ideo damnari; & ex significatione moderatorum, quod sint qui proxime infestationes recipiunt & communi-

cant, de qua n: 7111; & ex repræsentatione filiorum Israelis, quod sint qui ab Ecclesia spiritali, de qua n: 6426. 6637, cum quibus communicarunt illi qui per Moderatores significantur.

7137. Quos posuerunt super illos exactores Pharaonis, quod significet illos qui ab infestatoribus injecti sunt, constat ex significatione ponere super illos, quod sit injici, quia sit per injectionem, de qua sequitur; & ex significatione exactorum, quod sint qui infestant, de qua n: 7111. Quomodo hoc se habet, non sciri potest nisi ab experientia ex talibus in altera vita: dictum est supra, quod per exactores significantur qui proxime infestant, & per moderatores proxime recipiunt & communicant, videatur n: 7111; illi qui proxime recipiunt & communicant sunt spiritus simplices probi, qui pro tali usu imprimis inserviunt; hi ab infestatoribus, per artes in altera vita solum notas, injiciuntur ad societatem, cum qua communicationem sibi parant, & hoc fit ab illis qui infestant, & significantur per exactores; ita habent inferna communicationem a sua parte, & illi qui infestantur communicationem a sua: quod res ita se habeat, centies si non millies vidi, & quoque expertus sum. Ex his patet, quod non scire possit, quid in sensu interno significatur per hæc verba, nisi ab experientia de talibus in altera vita.

7138. Dicendo, quare non absolvitis statutum vestrum ad laterificandum, quod significet quon non, sicut injunctum est, recipiant & communicent injectiones falsorum, constat ex significatione moderatorum, ad quos hæc dicuntur, quod sint qui proxime recipiunt & communicant, de qua n: 7111; ex significatione absolvere statutum, quod sit id facere sicut injunctum est; & ex significatione laterificare, quod sit, fictitia & falsa recipere, de qua n: 7113.

7139. Sicut heri nudius tertius, quod significet ut in statu priori, constat ex significatione heri nudius tertius, quod sit status prior, de qua n: 6983. 7114.

7140. Etiam heri etiam hodie, quod significet statum inde futurum, constat ex significatione heri, quod sit status prior, ut mox supra; & ex significatione hodie, quod sit perpetuum, de qua n: 2838. 3998. 4304. 6165, proinde perennaturum, & sic futurum ut prius.

7141. Et venerunt moderatores filiorum Israelis, quod significet illos qui proxime receperunt & communicarunt, constat ex significatione moderatorum filiorum Israelis, quod sint qui infestationes proxime recipiunt & communicant, de qua mox supra n: 7136.

7142. Et clamaverunt ad Pharaonem, quod significet indignationem contestatam coram illis qui infestabant, constat ex significatione clamare, quod hic sit indignationem contestari, nempe quod percussi sint, hoc est, ex injectis falsis læsi, & quod palea non daretur ad laterificandum, hoc est, quod modo fictitia & falsa reciperent & injicerent; & ex repræsentatione Pharaonis, quod sint qui infestant, de qua n: 6651. 6679. 6683. 7126.

7143. Dicendo, quare facis sic servis tuis, quod significet quod sic officio injuncto non possent fungi, constat ex significatione servi, quod sit qui ministrat & officio fungitur; is quia inservit, vocatur servus, ut passim in Verbo; quod

servus dicatur qui obedit, videatur n: 1713; & quod servire sit studium, n: 3824. 3846; & quia nunc sequentia involvunt, quod servitium illud sustinere non possent, patet, quod per quare facis sic servus tuus, significetur quod sic officio injuncto fungi non possent.

7144. Palea nulla datur servus tuus, quod significet quod scientifica continentia veri non amplius subministrantur, constat ex significatione paleæ, quod sint scientifica omnium communissima, de qua n: 7112, quæ quia sunt instar vasorum, quæ impleri possunt veris, n: 4345. 4383. 5208. 7131, vocantur scientifica continentia veri; ex significatione non dari, quod sit non subministrari; & ex significatione servorum, quod sint qui ministrant & officio funguntur, de qua mox supra n: 7143.

7145. Et lateres, dicunt nobis, facite, quod significet quod injecta falsa usque sustinebunt, constat ex significatione facere lateres, quod sit recipere ficticia & falsa, quæ a malis injiciuntur, de qua n: 7113, hic sustinere illa.

7146. Et ecce servi tui percutiuntur, quod significet quod sic falsa lædant, constat ex significatione percuti, quod sit a falsis lædi, de qua n: 7136.

7147. Et peccavit populus tuus, quod significet quod sic illis reatus quod malum fecerint, constat ex significatione peccare, quod sit reus mali fieri, & si hoc, quod ex merito lucent pœnam. Quomodo hæc, quæ in hoc Versu & in præcedentibus in genere se habent, dicendum; qui in inferiore terra sunt, a falsis & malis injectis ab infernis, quæ circumcirca, infestantur, ob causam, ut mala & falsa removeantur, & vera ac bona insinuentur, & sic in statum perducantur ut elevari in cœlum possint, videatur n: 7090. 7122; sed prope ad finem durius infestantur quam prius, nam tunc vera illis subtrahuntur, & permittitur ut mera falsa infestent, & hoc usque ad desperationem; ex ordine enim Divino est, ut ultimum infestationis, & tentationis sit desperatio, videatur n: 1787. 2694. 5279. 5280: ut hic status illorum qui ab Ecclesia spiritali per filios Israelis repræsentaretur, factum hoc est a Pharaone, & hoc cum infestationes prope ad finem essent, cum nempe liberarentur, & ducerentur in terram Canaanem. Sciendum est, quod infestationes fiant eo modo, quod in cogitationes injiciantur falsa & mala ab infernis, & quod vera & bona a cœlo, hoc est, per Cœlum a Domino; quod fit, quia homo & spiritus non cogitant a se, sed influunt omnia: hoc tamen prorsus alienum a sensu, & sic incredibile apparet, usque tamen est verissimum; de hac re videantur quæ prius ab experientia n: 2886. 4151. 4249. 5846. 5854. 6189 ad 6215. 6307 ad 6327. 6466 ad 6495. 6598 ad 6626, allata & ostensa sunt. Ex his potest sciri, quomodo intelligendum, quod infestationes fiant per injectiones falsorum, & quod augeantur usque ad desperationem.

7148. Et dixit, quod significet responsum, constat ex significatione dicere, quod sit responsum, de qua n: 7103.

7149. Remissi vos, remissi, quod significet quod non satis impugnati fuerint, constat ex significatione esse remissos, quod sit non satis impugnatos esse, nempe a falsis, de qua n: 7118.

7150. Propterea vos dicitis, eamus, sacrificemus Jehovah, quod significet quod

CAPUT QUINTUM. 781

quod inde cogitatio de tali cultu, constat ex illis quæ supra n: 7119, dicta sunt, ubi similia.

7151. Et nunc ite, servite, quod significet infestationis continuum, constat ex significatione servire, quod sit infestari a falsis, de qua n: 7120. 7129; hinc ite, servite, est infestationis continuum; de servitio enim conquesti sunt, sed ut continuarent illud, responsum est.

7152. Et palea non dabitur vobis, quod significet absque scientificis talibus, constat ex significatione paleæ, quod sint scientifica communissima, & inde veri continentia, de qua n: 7112. 7144; quod erunt absque illis, significatur per quod non dabitur.

7153. Et demensum laterum dabitis, quod significet falsa quæ copia injicienda, constat ex illis, quæ supra n: 7116, dicta sunt, ubi similia. Hæc nunc sunt, quæ in his Versibus in sensu interno continentur, quæ coram homine apparent forte sicut parvi momenti, & quoque sicut sparsa; sed usque singula sunt essentialia rei, de qua agitur, & pulcherrime cohærentia; quod ita sit, percipiunt Angeli, nam illi vident rerum series & nexus in luce cœli, cum innumerabilibus arcanis conformatis ex interioribus veris, inde forma rerum pulcherrima & amænissima; quod nequicquam ab homine fieri potest, quia interiora vera illi abscondita sunt, inde nec connectere illa potest, sed ei apparet ut sparsum, & inde, ut dictum, sicut parvi momenti.

7154. Vers: 19. 20. 21. *Et viderunt moderatores filiorum Israelis semet in malo, dicendo, non detrahetis de lateribus vestris quicquam die in die ejus. Et occurrerunt Moschi & Abaroni, stantibus obviam illis in exire illos a Pharaone. Et dixerunt ad illos, videat Jehovah super vos, & judicet, quod putere fecistis odorem nostrum in oculis Pharaonis, & in oculis servorum illius, ad dandum gladium in manum illorum ad occidendum nos.* Et viderunt moderatores filiorum Israelis semet in malo, significat quod prope damnationem: dicendo, non detrahetis de lateribus vestris quicquam, significat quia de injectione falsorum nihil diminutum: die in die ejus, significat in quolibet statu: & occurrerunt Moschi & Abaroni, significat cogitationem de Lege Divina & inde doctrina: stantibus obviam illis in exire illos a Pharaone, significat manifestationem tunc cum falsa non ita infestarent: & dixerunt ad illos, significat perceptionem: videat Jehovah super vos & judicet, significat Divinam dispositionem: quod putere fecistis odorem nostrum in oculis Pharaonis & in oculis servorum ejus, significat quod propter illa tanta averfatio sit obsequii nostri omnibus illis qui in falsis sunt: ad dandum gladium in manum illorum ad occidendum nos, significat quod inde tantus illis ardor per falsa destruendi vera Ecclesiæ.

7155. Et viderunt moderatores filiorum Israelis semet in malo, quod significet quod prope damnationem, constat ex significatione videre, quod sit appercipere, de qua n: 2150. 3764. 4567. 4723. 5400; ex significatione moderatorum, quod sint qui infestationes proxime recipiunt & communicant, de qua n: 7111. 7136; & ex significatione mali, quod sit damatio; nam malum in se spectatum est infernum, n: 6279, ita damatio. Quod esse in malo, sit esse prope damnationem, est quia illi qui infestationes proxime

receperunt & communicarunt, fuerint læsi, quod significatur per quod percussi sint ab exactoribus, n: 7136, & quod per falsa continue injecta usque ad desperationem sint infesta, n: 7147, inde est, quod per viderunt semet in malo, significetur quod apperciperent se prope damnationem esse; qui enim in desperatione sunt, quia insultus non amplius se sustinere posse putant, cogitant quod non possint aliter quam se tradere falsis sicut captivos, nam talis status est desperationis, sed tunc incipiunt illi sublevari, & duci quasi e caligine in lucem.

7156. Dicendo, non detrahetis de lateribus vestris quicquam, quod significet quia de injectione falsorum nihil imminutum, constat ex significatione non detrahi quicquam, quod sit nihil diminui, ut quoque supra n: 7129; & ex significatione laterificare lateres, quod sit injecta falsa sustinere, de qua n: 7113. 7145.

7157. Die in die, quod significet in quolibet statu, constat ex significatione die in die, quod sit in quolibet statu, ut supra n: 7133.

7158. Et occurrerunt Moschi & Aharoni, quod significet cogitationem de Divina Lege & inde Doctrina, constat ex significatione occurrere, quod sit cogitatio, nam hic per occurrerunt intelligitur quod offenderent illos & loquerentur cum illis, quæ in sensu interno sunt cogitare de illis quæ repræsentant; quod loqui sit cogitare, videatur n: 2271. 2287. 2619; ex repræsentatione Moschis, quod sit Divina Lex, de qua n: 6752; & ex repræsentatione Aharonis, quod sit Doctrina boni & veri, de qua n: 6998. 7009. 7089.

7159. Stantibus obviam illis in exire illos a Pharaone, quod significet manifestationem tunc cum falsa non ita infestarent, constat ex significatione stare obviam, cum dicitur de Divina Lege & inde Doctrina, quod sit manifestatio; & ex significatione exire ex Pharaone, quod sit cum falsa non ita infestarent; quod Pharaon sit falsum infestans, videatur n: 7107. 7110. 7126.

7 42.

Et dixerunt ad illos, quod significet perceptionem, constat ex significatione dicere in historicis Verbi, quod sit percipere, de qua sæpius.

7160. Videat Jehovah super vos & judicet, quod significet Divinam dispositionem, constat ex significatione videat Jehovah & judicet, quod sit Divina dispositio, quod enim videt Jehovah & judicat, hoc disponit; per videre enim significatur Divina perceptio, proprie Prævidentia; & per judicare significatur Divina ordinatio, proprie Providentia; quia illa significantur in sensu interno per ea verba, solenne fuit dicere, quando alicujus culpa contingeret malum, videat Jehovah & judicet.

7161. Quod putere fecistis odorem nostrum in oculis Pharaonis, & in oculis servorum ejus, quod significet quod propter illa tanta aversatio sit obsequii nostri omnibus illis qui in falsis sunt, constat ex significatione putere facere, quod sit aversatio, de qua sequitur; & ex significatione odoris, quod sit perceptivum grati, de qua n: 925. 1514. 1517. 1518. 1519. 3577. 4626. 4628. 4748; & quia odor est perceptivum grati, est perceptivum fidei & charitatis, nam illa sunt grata, n: 1519. 4628. 4748; & quia illa sunt grata,

est obsequium gratissimum, nam obsequium est ipsum bonum fidei & charitatis; inde est, quod per odorem hic significetur obsequium. Quia odor est id omne quod Domino gratum est, ita putor est id quod Domino ingratum est, proinde est putor Aversatio, & quoque abominatio; etiam putor actualiter correspondet averfationi & abominationi, quæ sunt falsi & mali; quia putor est id quod averfationis est, ideo quoque in Verbo pro Averfatione dicitur; ut apud Samuelem "*Putidus factus est Israel apud Philistæos*" 1 Libr: Cap: xiii: 4. Apud Eundem "*Achischus de Davide, quod putidum faciendo putidum se fecerit in populo suo, in Israele*" 1 Libr: Cap: xxvii: 12. Apud Eundem "*Cum viderent filii Ammonis quod putidi facti essent apud Davidem*" 11 Libr: Cap: x: 6. Apud Eundem "*Achitophel ad Abichalomem, ut audiat universus Israel, quod putidus factus sis apud patrem tuum*" 11 Libr: Cap: xvi: 21; in illis locis putidus pro averfatione. Apud Esaïam "*Confossi gentium projiciantur, & cadaverum earum ascendat putor, & montes liquefiant sanguine*" xxxiv: 3; putor pro malo abominabili; similiter apud Amos Cap: iv: 10: & apud Davidem. Psalm: xxxviii: 5. 6. Quod in oculis Pharaonis & in oculis servorum ejus, sit in perceptione omnium illorum qui in falsis sunt, constat ex significatione oculorum quod sit perceptio, n: 4339; & ex representatione Pharaonis, quod sint qui in falsis, de qua n: 6651. 6679. 6683. 7107. 7110. 7126. 7146. Quod in oculis illorum dicatur fætere odor illorum, est quia omnes qui in falsis & malis sunt, averfantur bona & vera illis putent. Quod putor sit illis qui in malis & inde falsis sunt, patet manifeste ab infernis, quæ vocantur inferna cadaverosa, ubi ficarii & vindictæ tenacissimi, & ab infernis quæ vocantur excrementitia, ubi adulteri & qui pro fine habuerunt sædas voluptates; cum aperiuntur illa inferna, exhalantur inde fætores intolerabiles, n: 4631, sed illi non sentiuntur nisi ab illis quibus interiora, quæ sunt spiritus, aperta sunt; sed usque illi qui in infernis illis sunt, putores illos appercipiunt gratos, & inde amant vivere in fætoribus illis, n: 4628; sunt enim sicut illa animalia, quæ in cadaveribus & excrementis degunt, & ibi vitæ suæ jucundum habent: cum illi extra sphæram fætorum illorum veniunt, odores dulces & grati illis sunt tetri & maxime ingrati: ex his constare potest, quomodo intelligendum, quod illi qui in falsis sunt, tantum averfentur illa quæ sunt Legis Divinæ, & inde Doctrinæ, quæ repræsentantur per Moschen & Aharonem, de quibus dicitur, quæ fætere fecerint odorem illorum in oculis Pharaonis, & in oculis servorum ejus.

7162. Ad dandum gladium in manum illorum ad occidendum nos, quod significet quod inde tantus ardor per falsa destruendi vera Ecclesiæ, constat ex significatione gladii, quod sit falsum pugnans & vastans, de qua n: 2799. 5353. 7102.; & ex significatione occidere, quod sit destruere illa quæ fidei & charitatis sunt, de qua n: 6767.; quæ fidei & Charitatis sunt, significantur per filios Israelis, de quibus dicitur quod occiderentur; nam essentialia Ecclesiæ spiritualis, quæ significatur per filios Israelis, n: 6937, sunt Charitas & fides.

7163. Vers: 22. 23. *Et reversus Moscheh ad Jehovam, & dixit, Domine, quare male secesti populo huic, quare hoc, misisti me. Et ex quo veni ad Pharaonem ad loquendum in Nomine tuo, male fecit populo isti, & liberando non liberaisti populum tuum.* Et reversus Moscheh ad Jehovam, & dixit, significat querimoniam ex Lege Divina: Domine, quare malefecisti populo huic, significat quod illi qui in veris & bonis nimium infestentur a falsis: quare hoc, misisti me, significat cum tamen Lex a Divino procedet videatur aliter dicere: & ex quo veni ad Pharaonem ad loquendum in Nomine tuo, significat cum mandatum ex illis quæ Legis Divinæ sunt appareret illis qui in falsis: male fecit populo huic, significat quod tunc per injecta falsa viderentur lædi illi qui in Ecclesiæ veris & bonis: & liberando non liberaisti populum tuum, significet quod e statu infestationum a falsis non exempti.

7164. Et reversus Moscheh ad Jehovam & dixit, quod significet querimoniam ex Lege Divina, constat ex significatione reverti ad Jehovam, quod sit querimoniam perferre ad Divinum de infestatione illorum, qui in veris & bonis, ab illis qui in falsis & malis; quod reverti ad Jehovam sit querimoniam, patet a sequentibus; ex repræsentatione Moschis, quod sit Lex Divina, de qua n: 6723. 6752. 6771. 6827. 7014; inde querimonia est ex vero quod est Legis Divinæ, quod tale dominium sit illis qui in falsis super illos qui in veris.

7165. Domine, quare malefecisti populo huic, quod significet quod illi qui in veris & bonis nimium infestentur a falsis, constat ex significatione malefacere quod sit permittere ut nimium infestentur a falsis, nam hoc in sensu spirituali est malefacere, cum dicitur de illis qui in veris & bonis sunt; & ex repræsentatione filiorum Israelis, qui hic sunt populus, quod sint qui ab Ecclesia spirituali, ita qui in veris Ecclesiæ, & in bonis ejus, ut mox supra n: 7164.

7166. Quare hoc, misisti me, quod significet cum tamen Lex a Divino procedens videatur aliter dicere, constat ex significatione quare hoc, quod sit cur ita est cum aliter dicitur; ex repræsentatione Moschis, qui hæc de se dicit, quod sit Lex a Divino, de qua mox supra n: 7164; & ex significatione mitti, quod sit procedere, de qua n: 4710. 6831; inde per quare hoc, misisti me, significatur quod Lex a Divino procedens videatur aliter dicere, Quia hoc dicitur ab illo qui queritur de infestatione a falsis, apparet sicut Lex a Divino aliter dicerent, quare dicitur quod videatur aliter dicere, cum tamen non aliter dicit; nam Lex a Divino est Lex ordinis, & lex ordinis de illis qui in statu infestationum a falsis sunt, est quod infestandi sint usque ad desperationem, & nisi ad desperationem deest ultimum usus ex infestatione: quod usque ad desperationem augeatur tentatio, patet manifeste a tentatione Domini in Gethsemane, Matth: xxvi: 38. 39. Marc: xiv: 33. 34. 35. 36. Luc: xxii: 44; & quoque dein super cruce, Matth: xxvii: 46, quod usque ad desperationis statum perducta sit; & tentatio Domini est exemplar tentationis fidelium; quare dicit Dominus, quod qui Ipsum sequi vult, tollat crucem suam, Math: x: 38. Cap: xvi: 24; nam Glorificatio Domini

Domini est exemplar regenerationis hominis, n: 3138. 3212. 3296. 3490. 4402. 5688; & regeneratio imprimis fit per tentationes.

7167. Et ex quo veni ad Pharaonem ad loquendum in Nomine tuo, cum mandatum, ex illis quæ Legis Divinæ sunt, appareret illis qui in falsis, constat ex significatione venire ad loquendum, quod sit mandatum perferre, hic apparere, nam mandatum a Divino non manifeste perfertur ad illos qui in infernis, sed fit ad illos exhortatio per spiritus, inde apparet illis sicut mandatum a Divino; ex repræsentatione Pharaonis, quod sint qui in falsis & infestant, de qua n: 6651. 6679. 6683. 7107. 7110. 7126. 7142; & ex significatione Nominis Jehovæ, quod sit omne fidei & charitatis, quo Dominus colitur, de qua n: 2724. 3006. 6674, ita omne quod est Legis Divina, nam Lex Divina non aliud est, quam quod est charitatis & fidei; Lex enim Divina est verum Divinum procedens a Domino, & quod procedit a Domino est Divinum Bonum & Verum, & Divinum Bonum est amor & Charitas, & Divinum Verum est fides.

7168. Male fecit populo huic, quod significet quod tunc per injecta falsa viderentur lædi illi qui in Ecclesiæ veris & bonis, constat ex significatione malefacere, quod sit lædere per injecta falsa; hic videri lædi, nam qui in infestatione & in tentatione sunt, non possunt per injecta falsa lædi, Dominus enim tutatur; & ex repræsentatione filiorum Israelis, qui hic sunt populus, quod sint qui in veris Ecclesiæ & bonis ejus, ut supra n: 7162.

7169. Et liberando non liberaſti populum tuum, quod significet quod e statu infestationum a falsis exempti, constat ex significatione liberari, quod sit ex statu infestationum a falsis eximi, nam de infestationibus a falsis in præcedentibus agitur, inde liberari hic est ab illis eximi; quod populus tuus sint qui in veris & bonis Ecclesiæ, & infestati, videatur mox supra n: 7165. 7168.

Continuatio de Spiritibus & de Incolis Telluris

Mercurii

7170. **A**PPAREBANT spiritus Mercurii ad sinistram in globo; & dein in Volumine extendente se in longum; & miratus quo vellent, nam ad hanc Tellurem, vel alio, & mox animadvertēbam quod reflecterent se dextrorsum, & se revolvendo approximarent ad Tellurem Veneris, ad plagam ejus adversam a sole; sed cum illuc venirent, dicebant, quod ibi esse nollent, quia mali; quare se circumſpectabant ad alteram partem istius telluris, qua spectat solem, &

Et tunc dicebant, quod ibi morari vellent, quia illi, qui ibi, sunt boni. Hoc cum factum erat, sentiebam in Cerebro mutationem insignem, Et operationem fortem inde. Ex illis concludere dabatur, quod Spiritus Veneris, qui ab illa parte Planetæ sunt, concordarent cum Spiritibus Planetæ Mercurii, Et quod illi referrent Memoriam rerum immaterialium, concordantem cum Memoria rerum immaterialium, quam Spiritus Mercurii constituunt; inde operatio fortior sentita est ab illis cum ibi essent.

7171. Sciendum, quod Sol mundi prorsus non appareat alicui spiritui, nec aliquid lucis inde; lux enim illius Solis est spiritibus sicut densa caligo; sol ille solum in perceptione apud spiritus, ex viso illo, cum fuerunt in mundo, remanet, Et sistitur illis in idea sicut caliginosum quid, Et hoc a tergo ad insignem distantiam, altitudine paulo supra planum Capitis. Planetæ, qui intra Solis illius mundum sunt, apparent secundum certum situm respectu ad solem; Mercurius a tergo paulo versus dextrum; Planeta Veneris ad sinistrum paulo retro; Planeta Martis ad sinistrum antrorsum; Planeta Jovis similiter ad sinistrum antrorsum sed ad majorem distantiam; Planeta Saturni prorsus antrorsum ad insignem distantiam; Luna ad sinistrum satis alte; satellites quoque ad sinistrum respectu ad suum planetam: talis est situs Planetarum illorum in ideis spirituum Et angelorum; Et quoque spiritus apparent juxta suum Planetam, sed extra illum.

7172. Quondam vidi quod nostræ telluris spiritus essent apud spiritus telluris Mercurii, Et audiui illos inter se colloquentes; Et tunc inter alia nostræ telluris spiritus interrogabant illos, in quem crederent, respondebant quod crederent in Deum; sed cum quærerent ulterius de Deo, in quem crederent, volebant dicere, quoniam ex more illorum est, ut non directe ad quæstiones respondeant. At tunc Spiritus ex tellure Mercurii vicissim interrogabant spiritus ex nostra tellure, in quem illi crederent, dicebant hi quod in Dominum Deum; spiritus Mercurii tunc dicebant, quod perciperent illos in nullum Deum credere, Et pro more habere ore dicere quod credant, Et tamen usque non credere; (habent spiritus Mercurii exquisitam perceptionem, ex eo, quia continue media perceptione explorant, quid alii sciunt;) spiritus nostræ telluris erant inter illos, qui in mundo confessi sunt fidem ex doctrina Ecclesiæ, sed usque non vixerunt vitam fidei: cum hæc audierunt, obmutescabant, quia ex apperceptione illis tunc data agnoscebant quod ita esset.

7173.

7173. Quidam Spiritus sciebant ex cælo, quod spiritibus telluris Mercurii quondam promissum fuerit videre Dominum; quare interrogabantur a spiritibus circum me, num recordarentur illius promissi, dicebant quod recordentur, sed quod non sciant an ita promissum sit, ut de eo nihil dubii haberent. Cum ita loquerentur inter se, tunc apparuit illis Sol cæli, (Solem cæli qui est Dominus, non alii vident quam qui in intimo seu tertio cælo sunt, reliqui vident lucem inde, & quoque Lunam, de qua n: 1529. 1530. 1531. 4060;) Viso Sole dicebant, quod hoc non esset Dominus Deus, quia faciem non videbant. At interea spiritus inter se loquebantur, sed quid loquuti sunt, non scio; subito autem tunc iterum apparuit Sol, & in ejus medio Dominus circumcinctus solari circulo; hoc viso, spiritus Mercurii humiliabant se profunde, & subsidebant. Tunc quoque Dominus ex Sole visus est spiritibus hujus telluris, qui cum homines fuerunt, Ipsum in mundo viderunt, ex quibus unus post alterum falsi sunt, & sic ordine plures, quod Ipse Dominus esset; & hoc facti sunt coram omni cætu. Tunc quoque Dominus e Sole visus est spiritibus Planetæ Jovis, qui manifeste voce dicebant, quod Ipse esset, Quem in tellure sua, cum apparuit illis Deus universi, viderant.

7174. Quidam, postquam visus est Dominus, deducti sunt versus anteriora dextrorsum, & cum progredierentur, dicebant, quod viderent Lucem multo clariorem & puriorem, quam usquam viderant, & quod major Lux nusquam videri possit: & tunc erat hic tempus vespere: qui id dicebant, erant plures.

7175. Post aliquod tempus ostensa fuit mihi una femina incolarum telluris Mercurii, illa erat pulchra facie, at minor facie quam femina nostræ telluris, gracilior etiam, sed altitudine equali: capite erat amicta linteo non arte posito, sed usque decenter. Vir etiam mihi visus est ex tellure illa, qui etiam erat corpore graciliore, quam sunt viri nostræ telluris: ille, qui apparuit, indutus erat veste obscure cærulea, ad corpus stricte aptata, absque plicis & prominentiis hinc illinc. Ast quod incolæ illius telluris parum cogitent de corpore suo, constabat mihi ex eo, quod, cum in alteram vitam veniunt & fiunt spiritus, tunc non apparere velint ut homines, sicut spiritus nostræ telluris, sed ut globi chrySTALLINI; quod ita apparere velint, est ut removeant a se ideas materiales, & quoque cognitiones rerum immaterialium repræsentantur in altera vita per ChrySTALLA.

7176. Ostensæ quoque mihi fuerunt species eorum boum & vaccarum, quæ quidem non multum differebant ab illis in nostra tellure

sed minores erant, & quodammodo accedebant ad speciem cervarum & cervorum.

7177. Interrogati etiam sunt de Sole mundi, qualiter ille ex tellure illorum apparet, dicebant quod magnus; & quod major ibi appareat quam ex aliis telluribus, dicebant se scire posse ex idea aliorum spirituum de sole. Ulterius dicebant, quod temperies illis esset media, nec calida nimis nec frigida; dicere illis tunc dabatur, quod ita provisum sit a Domino, ut non illis nimius calor, ex causa quod tellus illorum propinquior soli esset quam tellures alie, quoniam calor non venit ex propinquitate ad solem, sed ab atmosphaera aeræ altitudine & inde densitate, ut patet a frigore super montibus altis, etiam qui in climatibus calidis sunt; tum quoque calor variatur secundum radiorum solis incidentiam rectam & obliquam, ut patet a temporibus hyemis & æstatis in unaquavis regione. Hæc sunt, quæ de Spiritibus & incolis telluris Mercurii data sunt scire: ad finem Capitis sequentis dicetur de spiritibus Planetæ Veneris.

2 U (1950) X E
E X O D I
CAPUT SEXTUM

Doctrina Charitatis.

7178. **N**EMO scire potest quid bonum in spiritali sensu intellectum, nisi sciat quid amor erga proximum & amor in Deum; & nemo scire potest quid malum, nisi sciat quid amor sui & amor mundi. Nec quisquam scire potest ex agnitione interiore quid verum quod fidei, nisi sciat quid bonum, & nisi sit in bono; nec quisquam scire potest quid falsum, nisi sciat quid malum. Quapropter nemo se scrutari potest, nisi sciat quid bonum ex binis ejus amoribus ac verum ex bono; & nisi sciat quid malum ex binis ejus amoribus, & falsum ex malo.

7179. Sunt binæ facultates apud hominem, una vocatur Intellectus, & altera Voluntas; voluntas data est homini propter bonum quod est amoris, & intellectus propter verum quod est fidei; nam bonum quod est amoris se refert ad Voluntatem, & verum quod fidei se refert ad intellectum: communicat una facultas cum altera mirabiliter. Se conjungunt apud illos qui in bono sunt & inde in vero; & quoque se conjungunt apud illos qui in malo sunt & inde in falso; apud hos & illos binæ illæ facultates faciunt unam mentem: aliter apud illos qui in vero sunt quoad fidem, & in malo quoad vitam; puriter apud illos qui in falso sunt quoad fidem, & in apparente bono quoad vitam.

7180. Non licet homini dividere mentem suam, & a se mutuo distrahare binas illas facultates, hoc est, intelligere & loqui verum, ac velle & facere malum; tunc enim una facultas spectaret sursum seu versus cælum, & altera spectaret deorsum seu versus infernum, & sic homo penderet inter utrumque: sed sciat, quod voluntas auferat, & intellectus faveat. Ex his patet, quomodo se habet cum fide & cum amore & quomodo cum statu hominis si separantur.

7181. Nihil magis necessarium est homini, quam ut sciat num in se sit cælum, vel num infernum; nam in uno aut in altero vivet in æternum: ut illud sciat, necessum est ut sciat quid bonum & quid malum

lum, nam bonum constituit cœlum, & malum constituit infernum: utrumque docet doctrina charitatis.

7182. Amor in Deum dicitur, & intelligitur amor in Dominum, nam non alius est Deus; est Pater in Ipso, Johan: XIV: 9. 10. 11, & est sanctum spiritus ab Ipso Johan: XVI: 13. 14. 15.

E X O D I

C A P U T VI.

1. **E**T dixit JEHOVAH ad Moschen, nunc videbis quid faciam Pharaoni, quia manu forti mittet illos, & manu forti expellet illos e terra sua.

2. Et loquutus est DEUS ad Moschen, & dixit ad illum, Ego JEHOVAH.

3. Et apparui ad Abrahamum, ad Jischakum, & ad Jacobum, in DEO Schaddai, & Nomine meo JEHOVAH non notus sum illis.

4. Et etiam erexi fœdus meum cum illis, ad dandum illis terram Canaanem, terram peregrinationum illorum, in qua peregrinati sunt.

5. Et etiam Ego audiui gemitum filiorum Israelis, quod Ægyptiî servire faciant illos; & recordatus sum fœderis mei.

6. Propterea dic filiis Israelis, Ego JEHOVAH, & educam vos a sub oneribus Ægyptiorum, & liberabo vos a servitio illorum; & redimam vos brachio extenso, & judiciis magnis.

7. Et accipiam vos Mihi ad populum, & ero vobis ad DEUM, & cognoscetis quod Ego JEHOVAH DEUS vester, educens vos a sub oneribus Ægypti.

8. Et deducam vos ad terram, qua sustuli manum meam ad dandum illam Abrahamo Jischako & Jacobo, & dabo illam vobis hæreditatem; Ego JEHOVAH.

9. Et loquutus Moscheh ita ad filios Israelis, & non audiverunt ad Moschen præ angustia spiritus, & præ servitio duro.

10. Et loquutus JEHOVAH ad Moschen, dicendo.

11. Veni, loquere ad Pharaonem regem Ægypti, & mittat filios Israelis e terra sua.

12. Et loquutus Moscheh coram JEHOVAH, dicendo, ecce filii Israelis

raelis non audiverunt ad me, & quomodo audiet me Pharaos, & ego præputiatus labiis.

13. Et loquutus JEHOVAH ad Moschen & ad Aharonem & præcepit illis ad filios Israelis, & ad Pharaonem regem Ægypti, ad educendum filios Israelis e terra Ægypti.

14. Hæc Capita domus patrum illorum; filii Rubenis primogeniti Israelis, Canoch, & Pallu, Chezron & Carmi, hæc familiæ Rubenis.

15. Et filii Schimeonis, Jemuel, & Jamin, & Obad, & Jachin, & Zochar, & Schaul filius Canaanitidis; hæc familiæ Schimeonis.

16. Et hæc nomina filiorum Levi juxta nativitates illorum, Gerschon, & Kehath, & Merari; & anni vitæ Levi septem & triginta & centum anni.

17. Filii Gerschonis, Libni & Schimei, juxta familias illorum.

18. Et filii Kehath, Amram & Jizhar, & Chebron, & Ussiel; & anni vitæ Kehath tres & triginta & centum anni.

19. Et filii Merari, Machli & Muschi: hæc familiæ Levi juxta nativitates illorum.

20. Et accepit Amram Jachebed Amitam suam sibi in mulierem, & peperit illi Aharonem & Moschen; & anni vitæ Amram septem & triginta & centum anni.

21. Et filii Jizharis Korac & Næpheg, & Sichri.

22. Et filii Ussiel, Mischaël & Elzaphan, & Sithri.

23. Et accepit Aharon Elischebam, filiam Amminadebi, sororem Nachaschonis, sibi in mulierem; & peperit illi Nadabum, & Abihu, Eleasarem, & Ithamarem.

24. Et filii Korachi, Affir & Elkanah, & Abiasaph; hæc familiæ Korachitarum.

25. Et Eleasar filius Aharonis accepit sibi de filiabus Putielis sibi in mulierem, & peperit illi Pinchasum: hæc Capita patrum Levitarum juxta familias eorum.

26. Hic Aharon & Moscheh, quibus dixit JEHOVAH, educite filios Israelis e terra Ægypti juxta exercitus illorum.

27. Hi loquentes ad Pharaonem regem Ægypti, ad educendum filios Israelis ex Ægypto: hic Moscheh & Aharon.

28. Et fuit, in die loquutus JEHOVAH ad Moschen in terra Ægypti.

29. Et loquutus JEHOVAH ad Moschen, dicendo, Ego JEHOVAH, loquere ad Pharaonem regem Ægypti, omne quod Ego loquor ad te.

30. Et dixit Moscheh coram JEHOVAH, ecce ego præputiatus labiis, & quomodo audiet ad me Pharaos.

CON-

C O N T E N T A.

7183. **I**N præcedente Capite actum est, de illis qui e Regno spiritali Domini, quod infestati a falsis, & tandem quod propter infestationes illos prope desperationem essent; nunc sublevantur spe, & promissione quod certo liberandi; de hac re in sensu interno in hoc Capite agitur; & significantur per illa, quæ Jehova loquutus est ad Moschen.

7184. Postea describitur Regnum spirituale Domini quoad fidem & quoad charitatem, & dein quoad doctrinam, tum quoad receptionem Legis Divinæ: Reuben & Schimeon, ac illorum familiæ repræsentant illa quæ fidei sunt; Levi & ejus familiæ illa quæ charitatis; Aharon & ejus familiæ illa quæ sunt Doctrinæ; & Moscheh illa quæ sunt Legis Divinæ.

S E N S U S I N T E R N U S.

7185. Vers: 1. **E**T dixit Jehovah ad Moschen, nunc videbis quid faciam Pharaoni, quia manu forti mittet illos, & manu forti expellet illos e terra sua. Et dixit Jehovah ad Moschen, significat instructionem de Lege Divina: nunc videbis quid faciam Pharaoni, significat manifestam perceptionem quid eveniet illis qui infestant: quia manu forti mittet illos, significat quod omni vi & potentia fugient illos: & manu forti expellet illos e terra sua, significat quod omni vi & potentia e propinquitate sua fugabunt illos.

7186. Et dixit Jehovah ad Moschen, quod sit instructionem de Lege Divina, constat ex significatione dixit Jehovah, quod sit instructio ex Divino, de qua sequitur; & ex repræsentatione Moschis, quod sit Lex Divina, de qua n: 6723. 6752. 7014. Quod dixit Jehovah ad Moschen, significet instructionem de Lege Divina, est quia ad finem præcedentis Capitis ex Lege Divina fore creditum est, quod illi qui ab Ecclesia spiritali ab infestationibus statim liberarentur; cum tamen secundum ordinem est, quod mali qui infestant, per gradus removendi sint, & quod illi qui ab Ecclesia spiritali per gradus liberandi; alius enim non est ordo Divinus; inde etiam nec alia est Lex Divina, nam omnis Lex Divina est ordinis, usque adeo, ut sive dicas Lex Divina vel Lex ordinis Divini, idem sit; de hac Lege nunc instruuntur

struuntur illi qui ab Ecclesia spirituali, & quod ex illa sit quod certo liberandi, quando tempus & status secundum ordinem adest: quod Moscheh per quem hic repræsentatur Lex Divina, qualis est apud illos qui ab Ecclesia spirituali, cum in statu infestationum sunt, ex Lege Divina crediderit fore, quod statum ab infestationibus liberarentur, patet ex illis quæ loquutus ad finem Capitis præcedentis, nempe "Quare malefecisti populo huic, quare hoc, misisti me, & liberando non liberaſti populum tuum," per quæ significatur, quod nimium infestentur a falsis, cum tamen Lex a Divino procedens videatur aliter dicere, & quod sic e statu infestationum non exempti sint, videatur n: 7165. 7166. 7169. Quod successive per gradus liberentur ab infestationibus illi qui ab Ecclesia spirituali, & in terra inferiore sunt, & non statim, est quia mala & falsa inhærentia non aliter possunt removeri, ac bona & vera loco illorum insinuari, hoc sit per plures status mutationes, ita successive per gradus. Qui credunt quod homo statim introduci possit in cœlum, & quod hoc solum Misericordiæ Domini sit, nimium falluntur; si hoc foret, omnes quotcunque in inferno sunt, elevarentur in cœlum, nam Domini Misericordia est erga omnes; sed secundum ordinem est, ut quisque vitam suam, quam vixerat in mundo, secum ferat, & secundum illam sit status ejus in altera vita, & quod Misericordia Domini influat apud omnes, sed quod diversimode recipiatur, & ab illis qui in malo sunt, rejiciatur; & quia imbuerunt hoc in mundo, etiam retinent illud in altera vita, nec in altera vita non datur emendatio, arbor enim jacet ubi cecidit; ex his patet quod secundum ordinem sit, ut illi qui in bono vixerunt, & apud quos quoque crassa & impura, quæ sunt amorum mundi & sui, non possint associari illis quæ in cœlis, antequam illa amota sunt. Ex his patet, quod liberatio ab infestationibus successive per gradus fiat.

7187. Nunc videbis quid faciam Pharaoni, quod significet manifestam perceptionem quid eveniet illis qui infestant, constat ex significatione videre, quod sit apperceptio, de qua n: 2150. 3764. 4567. 4723. 5400, hic manifesta perceptio, quia dicitur de instructione a Divino; ex significatione quid faciam, quod sit quid eveniet; & ex repræsentatione Pharaonis, quod sint qui per injecta falsa infestant, de qua n: 6651. 6679. 6683. 7107. 7110. 7126. 7142.

7188. Quia manu forti mittet illos, quod significet quod omni vi & potentia fugient illos, constat ex significatione manus fortis, quod sit omnis vis & potentia, quod manus sit potentia, videatur n: 878. 3387. 4931. 5327. 5328. 6947. 7011; & ex significatione mittere illos, quod sit fugere ab illis. Cum hoc ita se habet; cum infernales absterrentur a malis faciendis per punitiones, tandem abstinent ab infestatione, & volunt relinquere illos, & aufugere; sed quia unicum jucundum vitæ eorum est malum facere ac infestare, idcirco non abstinere possunt, nisi adhibeant omnem vim & potentiam ad se removendum; quod enim jucundum vitæ alicujus est, hoc, quia est amoris ejus est vitæ ejus, & aufert, nec resisti potest, nisi injucundum punitionis prævaleat super jucundum malum faciendi, inde punitiones malorum in altera vita.

7189. Et manu forti expellet illos e terra sua, quod significet quod omni vi & potentia a propinquitate fugabunt illos, constat ex significatione manu forti, quod sit omni vi & potentia, de qua mox supra n : 7188 ; ex significatione expellere illos, quod sit fugare ; & ex significatione terræ suæ, quod sit propinquitas ; quod terra, ubi illi qui ab Ecclesia spiritali infestantur a falsis, sit propinqua infernis quæ infestant, & vocatur terra inferior, videatur n : 7090. inde e terra sua est e propinquitate.

7190. Vers. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. *Et loquutus est Deus ad Moschen, & dixit ad illum, Ego Jehovab. Et apparui ad Abrahamum, ad Jischakum, & ad Jacobum, in Deo Schaddai ; & Nomine Meo Jehovab non notus sum illis. Et etiam erexi fædus meum cum illis, ad dandum illis terram Canaanem, terram peregrinationum illorum, in qua peregrinati sunt. Et etiam Ego audiui gemitum filiorum Israelis, quod Ægyptii servire faciant illos ; & recordatus sum fæderis mei. Propterea dic filiis Israelis, Ego Jehovab, & educam vos a sub oneribus Ægyptiorum, & liberabo vos a servitio illorum ; & redimam vos brachio extenso, & judiciis magnis. Et accipiam vos Mibi ad populum, & ero vobis ad Deum, & cognoscetis quod Ego Jehovab Deus vester educens vos a sub oneribus Ægypti. Ec deducam vos ad terram, qua sustuli manum meam ad dandum illam Abrahamo, Jischako, & Jacobo, & dabo illam vobis hæreditatem, Ego Jehovab. Et loquutus est Deus ad Moschen, significat novum sed priori continuum : & dixit ad illum, Ego Jehovah, significat confirmationem a Divino, quæ irrevocabilis : & apparui ad Abrahamum, ad Jischakum, & ad Jacobum, in Deo Schaddai, significat tentationes Domini quoad Humanum, & tentationes fidelium, ac postea consolationes : & Nomine meo Jehovah non notus sum illis, significat quod illi qui ab Ecclesia spiritali in statu tentationum non cogitarent de Divinis quæ Ecclesiæ : & etiam erexi fædus meum cum illis, significat tunc usque conjunctionem per Divinum Humanum Domini : ad dandum illis terram Canaanem, significat per quam elevarentur in cœlum : terram peregrinationum illorum, in qua peregrinati sunt, significat ubi illa quæ fidei & charitatis, de quibus instructi fuerunt, & secundum quæ vixerunt : & etiam Ego audiui gemitum filiorum Israelis, significat illorum dolorem ex pugna : quod Ægyptii servire faciant illos, significat cum illis qui in falsis, qui conantur subjugare : & recordatus sum fæderis mei, significat quod exemptio ab illis propter conjunctionem : propterea dic filiis Israelis, significat quod Lex Divina dabit ut appercepian illi qui e Regno spiritali Domini : Ego Jehovah, significat confirmationem a Divino : & educam vos a sub oneribus Ægyptiorum, significat quod Dominus eximet illos ab infestationibus illorum qui in falsis : & liberabo eos e servitio illorum, significat plene a conatu subjugationis illorum : & redimam vos brachio extenso, significat educationem ab inferno ex Divina potentia : Et accipiam vos Mihi in populum, significat quod illi adjicientur iis in cœlo qui ibi Domino serviunt ; & ero vobis ad Deum, significat quod Divinum quoque recipient : & cognoscetis quod Ego Jehovah Deus vester, significat tunc apperceptionem quod Dominus solus Deus : educens*

ducens vos a sub oneribus Ægypti, significat Qui ab infestationibus a falsis liberavit: & deducam vos ad terram, qua sustuli manum meam ad dandum illam Abrahamo, Jischako & Jacobo, significat ex Divina potentia elevationem ad Cælum, ubi Divinum Humanum Domini est omne: & dabo illam vobis hæreditatem, significat vitam ibi Domini in æternum: Ego Jehovah, significat confirmationem a Divino.

7191. Et loquutus est Deus ad Moschen, quod significet novum sed priori continuum, constat ex eo, quod sæpius legatur in textu continuo, *dixit Jehovah, & loquutus est Jehovah*, ut quoque in hoc Capite, Vers: 1, *dixit Jehovah ad Moschen*; hoc Versu *loquutus est Deus ad Moschen*; pariter Vers: 10. 13. 28. 29; similiter alibi; quæ repetitio non aliud significat quam aliquod novum ibi inchoans, quod tamen annectendum est præcedenti; quod *dixit Jehovah*, sit novum perceptionis, videatur n: 2061. 2238. 2260. Sciendum quod Verbum in Lingua sua originali careat terminationum signis, quare loco illorum fuerunt talia, & loco terminationum seu distinctionum minorum fuit *Et*, quapropter hoc tam frequenter occurrit; est quoque sermo Angelicus continuus, cum terminationibus quidem, sed mirabiliter ibi antecedentia connectuntur sequentibus; sunt enim ideæ Angelicæ plenissimæ rebus, & innumerabilibus quæ ineffabiles, & homini, cum in mundo est, incomprehensibiles, inde fines periodorum præcedentium cum principiis periodorum sequentium, plene connecti possunt, & sic ex pluribus seriebus formari una: quod stupendum & incredibile, in sermone Angelico repræsentatur forma cœli, inde in omni sermone angelico, est concentus qualis est canticorum, qui in quavis terminatione desinit in monosyllabicum, ita in unum; & mihi dictum est, quod id fiat ex causa, quia omnia & singula in cœlo se referunt ad unum Deum, ut ad finem suum. Ex his etiam constare potuit, quod omne cogitationis, & inde sermonis, per cœlum influat a Domino, & quod inde concentus talis in sermone cadens in unum.

7192. Et dixit ad illum, Ego Jehovah, quod significet confirmationem a Divino, quæ irrevocabilis, constare potest absque explicatione; a Jehovah enim, hoc est, a Domino, non confirmari aliquid potest quam per Se Ipsum; per cœlum non potest, quia hoc longè infra Ipsum est, minus per aliud quod in mundo; sed ut Divina confirmatio sit, quæ æterna & irrevocabilis, ab Ipso Divino erit: talis confirmatio, nempe *Ego Jehovah*, legitur sæpe apud Moschen, ut Exod: Cap: xii: 12. Levit: Cap: xviii: 5. 6. Cap: xix: 12. 14. 18. 28. 30. 32. 37. Cap: xx: 8. Cap: xxi: 12. Cap: xxii: 2. 3. 8. 30. 31. 33. Cap: xxvi: 2. 45. Num: iii: 13. 41. 45. Et apud Prophetas, *dictum Jehovah*, per quod similiter confirmatio a Divino intelligitur, ut Esai: iii: 15. Cap: xiv: 22. 23. Cap: xvi: 6. Cap: xxi: 14. 25. Cap: xliii: 12. Cap: lii: 5. Jerem: Cap: ii: 22. Cap: iii: 1. 10. 13. 20. Cap: viii: 12. Cap: xii: 17. Cap: xiii: 25. Cap: xxv: 6. 20. Cap: xvi: 17. Cap: xxiii: 7. 24. 29. 31, & alibi pluries. Confirmatio a Divino, etiam fit per Divinum Humanum, ita quoque per

C cælestis, per quod confirmatio a Divino fit per Se

Se Ipsum, apud Esaiam "Juravit Deus per dextram suam, & per brachium roboris sui" LXII: 8.

7193. Et apparui ad Abrahamum, & ad Jischakum, & ad Jacobum in Deo Schaddai, quod significet tentationes Domini quoad Humanum, & tentationes fidelium, ac postea consolationes, constat a significatione apparere seu videri, cum de Jehovah dicitur, quod sit perceptio a Divino, de qua n: 2150. 3764. 4567. 5400; ex representatione Abrahami, Jischaki & Jacobi, quod sit Dominus quoad Ipsum Divinum, & quoad Divinum Humanum, de qua n: 6804. 6847; hic autem, quia Jehovah loquitur & dicit quod apparuerit illis, significatur Dominus quoad Humanum, hoc est, Humanum antequam Divinum factum est, per Abrahamum significatur Cœleste in Humano illo, per Jischakum spirituale, & per Jacobum Naturale. Quod Dominus quoad Humanum hic per illos intelligatur, non quoad Ipsum Divinum, ac quoad Divinum Humanum, est quia de tentationibus agitur, & Dominus quoad Humanum, antequam Divinum factum est, potuit tentari, non autem quoad Divinum Humanum, & minus quoad Ipsum Divinum; Divinum enim est extra omnes tentationes; infernales, qui tentant, ne quidem accedere possunt ad angelos cœlestes, cum enim accedunt, corripiuntur horrore & angore, & sunt sicut exanimarentur; cum ad illos accedere non possunt, & hoc propter Divinum quod est apud illos, multo minus possunt accedere ad Divinum, quod infinite est supra Angelicum: ex his constare potest, quod Dominus Humanum infirmum a matre assumeret, ut tentari posset, & per tentationes reducere omnia in cœlo & in inferno in ordinem, ac simul tunc Humanum suum glorificare, hoc est, Divinum facere. Quod per Deum Schaddai significantur tentationes, & postea consolationes, videatur n: 1992. 3667. 4572. 5628: postea consolationes dicitur, quia ex ordine Divino est, quod post tentationum dolores sequantur solatia, non aliter ac post vesperam & noctem mane & aurora, correspondent etiam, nam sunt vices statuum in altera vita, sicut sunt vices temporum in mundo: status tentationum, & infestationum, tum status desolationum, sunt ibi vespera & nox, & status consolationum & festivitatum sunt ibi mane & aurora. Quod per eadem verba, nempe apparui ad Abrahamum, ad Jischakum, & ad Jacobum, etiam significantur tentationes fidelium, & postea consolationes, est quia regeneratio hominis, quæ sit mediis tentationibus, est imago glorificationis Domini, n: 3138. 3212. 3296. 3490. 4402. 5688, ideo quæ de Domino in supremo sensu, de fidelibus in sensu respectivo interno, in Verbo intelliguntur.

7194. In Nomine meo Jehovah non notus sum illis, quod significet quod illi qui ab Ecclesia spirituali in statu tentationum non cogitarent de Divinis quæ Ecclesiæ, constat ex significatione Nominis Jehovah, quod sit omne in uno complexu, quo colitur Deus, de qua n: 2724. 3006. 6674, ita omne Divinum in Ecclesia: per Nomen Jehovah proprie intelligitur Divinum Humanum Domini, n: 2628. 6887, & quia per Illud & ab Illo procedit omne fidei & omne amoris, quæ sunt Divina in Ecclesia, est Illud in uno complexu

complexu omne cultus Divini; & ex significatione non notus esse, quod sit non sciri, seu non cogitari de illis, hoc est, de Divinis quæ in Ecclesia, nempe in statu tentationum, quæ per Deum Schaddai significantur, quare dicitur quod ille notus fuerit Abrahamo, Jischako & Jacobo, non autem Nomine suo Jehovah: hic sensus internus est horum Verborum; at sensus externus seu historicus alius est, ex hoc sensu constare potest, quod Abraham, Jischak, & Jacob non coluerint Jehovah, sed Deum Schaddai, videatur n: 1992. 3667. 5628, & quod Abraham nesciverit Jehovah, n: 1356. 2559: quod autem in historicis de Abrahamo, Jischako & Jacobo, nominetur Jehovah, est quia Verbum illud scriptum est a Mosche, cui Nomen Jehovah notum factum est, & in historicis illis Jehovah nominatur ob sensum internum; nam ubivis in Verbo Jehovah nominatur cum de Bono quod amoris agitur, at Deus cum de vero quod fidei, n: 709. 732. 1096. 2586. 2769. 2807. 2822. 3921 f: 4402.

7195. Et etiam erexi fœdus meum cum illis, quod significet tunc usque conjunctionem per Divinum Humanum, constat ex significatione fœderis, quod sit conjunctio, de qua n: 665. 666. 1023. 1038. 1864. 1996. 2003. 2021. 6804; & ex representatione Abrahami, Jischaki & Jacobi, qui hic sunt illi cum quibus fœdus, quod sit Divinum Humanum Domini, de qua n: 6804. 6847; ex his patet, quis sensus internus horum verborum est, proximus, quod unio Ipsius Divini sit cum Divino Humano; & inde sensus sequens, quod conjunctio sit Ipsius Divini cum illis qui ab Ecclesia spirituali per Divinum Humanum, nam, ut prius aliquoties ostensum est, illi qui ab Ecclesia spirituali salvati sunt per Divinum Humanum Domini, videatur n: 6854. 6914. 7035. 7091, f: *tunc usque* dicitur, ut conjungatur cum mox præcedente, quod nempe tunc conjunctio, cum in statu tentationum non cogitarent de Divinis in Ecclesia, nam in statu tentationum Dominus præsentior est, quam extra illum, tamen aliter apparet, videatur n: 840.

7196. Ad dandum illis terram Canaanem, quod significet per quam eleventur in cœlum, constat ex significatione terræ Canaanis, quod sit Regnum Domini in cœlis, & quod sit Ecclesia, de qua n: 1607. 3038. 3481. 3705. 4447. 6516; quod elevari in cœlum significetur per dare illam terram, patet, nam illi, quibus datur cœlum, eleventur.

7197. Terram peregrinationum illorum, in qua peregrinati sunt, quod significet ubi illa quæ fidei & charitatis, de quibus instructi sunt, & secundum quæ vixerunt, constat ex significatione terræ, quod sit Regnum Domini in cœlis & in terris, de qua mox supra n: 7196, ita quoque quæ sunt Regni Domini, quæ quod sint fides & charitas, notum est; inde quoque hæc, ubi de instructione & vita, quæ significantur per peregrinari, agitur, per terram Canaanem significantur; & ex significatione peregrinari, quod sit instructio & vita, de qua n: 1463. 2025. 3762; inde patet, quod per terram peregrinationum illorum, in qua peregrinati sunt, significetur ubi illa quæ fidei & charitatis, de quibus instructi sunt, & secundum quæ vixerunt. Cum his ita se

habet; Cuique in altera vita datur Coelum secundum illa quæ fidei & charitatis sunt apud illum, nam charitas & fides faciunt coelum apud unumquemvis; sed cum dicitur quod charitas & fides faciant coelum, intelligitur vita charitatis & fidei: at probe sciendum, quod vita, cui coelum, sit vita secundum vera & bona fidei, de quibus instructus est homo; nisi illa sint normæ & principia vitæ ejus, frustra expectat coelum, utcunque vixerit; absque illis enim est homo sit arundo, qui secundum omnem ventum nutat, nam flectitur a malis æque ac a bonis, quia nihil veri & boni habet apud se firmatum, per quod ab Angelis teneri possit in veris & bonis, & abduci a falsis & malis, quæ infernales continuo injiciunt; verbo, vita boni Christiani est quæ facit coelum, non vita boni naturalis.

7198. Et etiam Ego audiui gemitum filiorum Israelis, quod significet illorum dolorem ex pugna, constat ex significatione gemitus, quod sit dolor ex pugna; & ex repræsentatione filiorum Israelis, quod sint qui ab Ecclesia spirituali, qui infestati a falsis, & inde in pugna sunt.

7199. Quod Ægyptii servire faciant illos, quod significet cum illis qui in falsis, qui conantur subjugare, constat ex significatione Ægyptiorum, quod sint qui in falsis, de qua n: 6692. 7097. 7107. 7110. 7126. 7142; & ex significatione servire facere, quod sit conari subjugare, de qua n: 6666. 6670. 6671.

7200. Et recordatus sum fæderis mei, quod significet quod exemptio ab illis propter conjunctionem, constat ex significatione recordari fæderis, nempe cum Abrahamo, Jischako, & Jacobo, ad dandum illis terram Canaanem, quod sit liberatio seu exemptio ab infestationibus, quæ significantur per servitutes in Ægypto, & elevatio ad coelum; & ex significatione fæderis, quod sit conjunctio, de qua supra n: 7194. Propter conjunctionem, dicitur, quod liberandi & elevandi in coelum, conjunctio enim cum Domino fit per fidem & amorem nam vera quæ fidei & bona quæ amoris procedunt a Domino, & quæ procedunt ab Ipso, sunt Ipsius adeo ut sint Ipse, qui itaque recipiunt illa, junguntur Ipsi, & qui junguntur Ipsi, non possunt aliter quam elevari ad Ipsum, hoc est, in coelum.

7201. Propterea dic filiis Israelis, quod significet quod Lex Divina dabit ut appercipiant illi qui e Regno spirituali Domini, constat ex repræsentatione Moschis, ad quem dicitur quod diceret filiis Israelis, quod sit Lex Divina, de qua n: 6723. 6752; ex significatione dicere, quod sit appercipere, de qua n: 1791. 1815. 1819. 1822. 1898. 1919. 2080. 2506. 2515. 2619. 2862. 3503. 5877, hic dare appercipere, quia dicitur de Lege Divina quod diceret; & ex repræsentatione filiorum Israelis, quod sint qui e Regno spirituali Domini, de qua n: 6426. 6637.

7202. Ego Jehovah, quod significet confirmationem a Divino, constat ab illis supra n: 7192.

7203. Et educam vos a sub oneribus Ægyptiorum, quod significet quod Dominus eximet illos ab infestationibus illorum qui in falsis, constat ex significatione

ficatione educere, quod sit eximere; ex significatione onerum, quod sint infestationes a falsis, & pugnæ, de qua n: 6757. 7104. 7105; & a significatione Ægyptiorum, quod sint qui per injecta falsa infestant, de qua mox supra n: 7198.

7204. Et liberabo vos e servitio illorum, quod significet plene a conatu subjugationis, constat ex significatione servitii, quod sit conatus subjugationis, de qua n: 6666. 6670. 6671.

7205. Et redimam vos brachio extenso, quod significet educationem ab inferno ex Divina potentia, constat ex significatione redimere, quod sit educere ab inferno; quod redemptio dicatur de servitio, de malo, deque morte, quod inde eximantur, ita de inferno, & quod Dominus quoad Divinum Humanum dicatur Redemptor, videatur n: 6281; & ex significatione brachii extensi, quod sit Divina potentia, quod brachium sit potentia, videatur n: 478. 4931. 4932. 3934. 4935; quod autem Brachium extensum sit Omnipotentia seu Divina potentia, est quia per brachium, cum apparet extensum in coelis, repræsentatur potentia a Divino; cum autem non extensum sed incurvatum, repræsentatur potentia in sensu communi; inde nunc est, quod Divina potentia in Verbo pluries exprimitur per Brachium extensum & per manum fortem, ut apud Jeremiam "Ego feci terram, hominem, & bestiam, quæ super faciebus terræ, per *virtutem meam magnam*, & per *brachium meum extensum*" xxvii: 5. Apud Eundem "Ah Domine Jehovih, ecce tu fecisti cœlum & terram, per *Virtutem tuam magnam*, & per *Brachium tuum extensum*, non mirabile est præ Te ullum verbum: & eduxisti populum tuum Israel e terra Ægypti per signa & miracula, & per *manum fortem*, & per *Brachium extensum*" xxxii: 17. 21. Apud Ezechielem "Educam vos ex populis, & congregabo vos e terris, in quas dispersi estis, per *manum fortem*, & per *brachium extensum*" xx: 34. Apud Davidem "Eduxit Israel e medio Ægyptiorum, per *manum fortem* & *Brachium extensum*" Psalm: cxxvi: 11: 12. & præterea, Deuteron: Cap: iv: 34. Cap: v: 15. Cap: vii: 19. Cap: ix: 29. Cap: xi: 2. Cap: xxvi: 8. 1 Reg: viii: 42. 11 Reg: xvii: 36.

7206. Et judiciis magnis, quod significet secundum leges ordinis ex Divino Humano Domini, constat ex significatione judiciorum, quod sint vera, de qua n: 2235. 6397, & in supremo sensu, ubi dicitur de Domino, quod sint vera Divina, quæ vera non aliud sunt quam Leges Ordinis ex Divino Humano Domini, nam omnis ordo est ab Ipso, ita omnes Leges ordinis; secundum illas Leges est totum cœlum, consequenter etiam universum: Leges ordinis seu Vera, quæ procedunt a Domino, secundum quæ totum Cœlum ac universum, sunt quæ vocantur Verbum, per quod omnia facta sunt, apud Johannem Cap: i: 1. 2. 3, nam Verbum est Divinum Verum procedens a Divino Bono Divini Humani Domini; inde est quod omnia in mundo spirituali, & quoque in mundo naturali, se referant ad Verum, ut constare potest ei qui reflectit. Per judicia magna in proximo sensu hic intelliguntur vera secundum quæ judicabuntur illi qui per injecta falsa infestarunt, qui significantur per Ægyptios & per Pharaonem; & quoque intelli-

intelliguntur vera secundum quæ judicabuntur illi qui eximentur ab infestationibus, qui significantur per filios Israel; ex judiciis illis damnantur illi qui in falsis ex malo sunt, & ex judiciis illis salvantur illi qui in veris ex bono; non quod Vera, quæ procedunt a Domino, aliquem damnent; nam omnia vera quæ procedunt a Domino sunt ex Divino Bono Ipsius, ita non nisi quam Misericordiæ; sed quia non recipiunt Misericordiam Domini, semet ipsos damnationi exponunt, sunt enim tunc in malis, & mala damnant; nec vera quæ procedunt a Domino salvant, si homo credit quod ex Veris fidei apud se salvetur, & non ex Misericordia, homo enim est in malis, & ex se in inferno, sed ex Misericordia Domini detinetur a malo & tenetur in bono, & hoc vi forti. Quod per Judicia utrumque significetur, nempe tam damnatio malorum quam salvatio bonorum, patet ab illis locis in Verbo ubi agitur de ultimo Judicio, ut apud Matth: Cap: xxv: 31 ad 45, & alibi.

7207. Et accipiam vos Mihi ad populum, quod significet quod illi adjiciuntur illis in cœlo qui ibi Domino servant, constat ex significatione accipere in populum, cum hoc dicitur a Jehovah seu Domino, quod sit accipere inter illos qui in cœlo sunt, nam qui ibi sunt, populus Domini vocantur, etiam iidem cum in mundo sunt, nam quod animas suas tunc quoque in cœlo sunt, videatur n: 687. 697. 3255. 4067. 4074. 4077. Quod per illa verba significetur, quod illi, qui ab Ecclesia spirituali, adjiciuntur iis in cœlo, qui ibi Domino servant, est quia illi ante adventum Domini detenti fuerunt in inferiore terra, & elevati in cœlum cum Dominus resurrexit, & tunc adjecti iis ibi qui Domino servant, videatur n: 6854. 6914. 7091 f.

7208. Et ero vobis ad Deum, quod significet quod Divinum quoque recipient, constat ex significatione esse illis ad Deum, cum hoc a Jehovah seu Domino dicitur, quod sit Divinum recipere; nam omnibus illis, qui in cœlo sunt, datur recipere Divinum, hoc est, Divinum Bonum & Verum, ita sapientiam & intelligentiam, proinde vitæ felicitatem ex usibus, qui sunt exercitia charitatis; hæc significantur per ero vobis in Deum.

7209. Et cognoscetis quod Ego Jehovah Deus vester, quod significet tunc apperceptionem quod Dominus solus Deus, constat ex significatione cognoscere, quod sit apperceptionem; quod Ego Jehovah Deus vester, sit quod Dominus solus Deus, est quia per Jehovah in Verbo non alius quam Dominus intelligitur, n: 1343. 1736. 2921. 3023. 3035. 5663. 6281. 6303. 6905; & quia in Cœlo sciunt & percipiunt, quod Dominus sit Dominus Cœli, ac ita Dominus universi, sicut Ipse dicit apud Matthæum "quod Ipsi sit omnis potestas in Cœlis & in terris" xxviii: 18; & quod Jehovah non alteri det gloriam suam quam Sibi, Esai: Cap: xlii: 8; tum quod sit unum cum Patre, Johan: Cap: xiv: 9. 10. 11; & quod Sanctus Spiritus sit sanctum quod procedit ab Ipso, Johan: Cap: xvi: 13. 14. 15, ita quod Dominus sit solus Deus.

7210. Educens vos a sub oneribus Ægypti, quod significet Qui ab infestationibus a falsis liberavit, constat ex illis supra n: 720, ubi similia.

7211. Et deducam vos ad terram, qua sustuli manum meam, ad dandum illam Abrahamo, Jischako & Jacobo, quod significet ex Divina potentia elevationem ad cœlum, ubi Divinum Humanum est Omne, constat ex significatione deducere ad terram, nempe Canaanem, quod sit elevare ad cœlum, quod terra Canaan sit Regnum Domini seu Cœlum, videatur supra n: 7195; ex significatione tollere manum, cum dicitur de Jehovah seu Domino, quod sit ex Divina potentia, quod manus sit potentia, videatur n: 878. 4931 ad 4937. 5327. 5328. 6947. 7011; & ex repræsentatione Abrahami, Jischaki, & Jacobi, quod sit Dominus quoad Ipsum Divinum, & quoad Divinum Humanum, de qua n: 6804. 6847, hic Dominus quoad Divinum Humanum, quia hoc est omne in Cœlo: causa quod Divinum Humanum est omne in Cœlo, est quia nullus ibi, ne quidem Angelus intimi seu tertii cœli aliquam ideam de Ipso Divino potest habere, secundum Domini verba apud Johannem "Deum nemo vidit unquam" i: 18. "Non vocem Patris audivistis unquam, neque speciem Ipsius vidistis" v: 17, sunt enim Angeli finiti, & finitum non potest habere ideam Infiniti; quapropter in cœlo nisi de Deo haberent ideam speciei humanæ, nullam haberent, vel indecentem; ac ita non potuissent conjungi Divino, nec per fidem nec per amorem; cum ergo ita est, in cœlo percipiunt Divinum in forma Humana; inde est, quod Divinum Humanum in cœlis sit omne in intuitionibus, & inde omne in fide & amore, unde conjunctio, per quam salvatio, n: 2700.

7212. Et dabo illam vobis hæreditatem, quod significet vitam ibi Domini in æternum, constat ex significatione hæreditatis, cum prædicatur de cœlo, quod sit vita Domini, de qua n: 2658; & quia omne, quod datur ut hæreditas, est illius, cui datur, possessio perpetua, in cœlo æterna, quia ibi vivunt in æternum, significatur vita Domini ibi in æternum. Quod in Cœlo sit vita Domini, proinde quod illi qui ibi, sint in vita Ipsius, est quia sunt in vero & bono quæ procedunt a Domino, ac Bonum quod in Vero, est Ipse Dominus, & Verum in quo Bonum, est Vita, ex Domino ex qua omnes vivunt; ex his patet, quod qui in bono sunt & inde in vero, ut sunt omnes qui in cœlis, in vita Domini sint.

7213. Ego Jehovah, quod significet confirmationem a Divino, constat ex illis supra n: 7192. 7202.

7214. Vers: 9. 10. 11. 12. 13. *Et loquutus Moscheb ita ad filios Israelis, & non audiverunt ad Moschen, præ angustia spiritus, & præ servitio duro. Et loquutus Jehovah ad Moschen, dicendo. Veni, loquere ad Pharaonem regem Ægypti, & mittat filios Israelis e terra sua. Et loquutus Moscheb coram Jehovah, dicendo, ecce filii Israelis non audiverunt ad me, & quomodo audiet me Pharaos, & ego præputiatus labiis. Et loquutus Jehovah ad Moschen & ad Abaronem, & præcepit illis ad filios Israelis, & ad Pharaonem regem Ægypti, ad educendum filios Israelis e terra Ægypti. Et loquutus Moscheh ita ad filios Israelis, significat exhortationem a Lege Divina ad illos qui e Regno spirituali Domini: & non audiverunt ad Moschen, significat quod non reciperent ex fide obedientia:*

dientia : præ angustia spiritus, significat propter statum prope desperationem : & præ servitio duro, significat ab infestationibus e meris falsis : & loquutus Jehovah ad Moschen, dicendo, significat continuatorem : veni, loquere ad Pharaonem regem Ægypti, significat admonitionem ad illos qui infestant per mera falsa : & mittat filios Israelis e terra sua, significat ut abeant & relinquunt illos : & loquutus Moscheh cum Jehovah, dicendo, significat Legem a Divino, & inde cogitationem : ecce filii Israelis non audiverunt ad me, significat quod spirituales non receperint quæ illis annuntiata sunt : & quomodo audiet ad me Pharaon, significat quod non recepturi qui in falsis : & ego præputiatus labiis, significat quod his sim impurus : & loquutus Jehovah ad Moschen & ad Aharonem, significat e novo instructionem ex Lege Divina & simul ex doctrina : & præcepit illis ad filios Israelis, significat de mandato ad illos qui e Regno spirituali Domini : & ad Pharaonem regem Ægypti, significat admonitionem ad illos qui infestant per mera falsa : ad educendum filios Israelis e terra Ægypti, significat quod liberandi.

7215. Et loquutus Moscheh ita ad filios Israelis, quod significet exhortationem a lege Divina ad illos qui e Regno spirituali Domini, constat ex significatione loqui, quod sit exhortatio, nam loquutus est ad illos quod mandatum ei a Jehovah ; repræsentatione Moschis, quod sit Lex Divina, de qua n : 6723. 6752 ; & ex repræsentatione filiorum Israelis, quod sit Regnum Spirituale Domini, de qua n : 6426. 6637.

7216. Et non audiverunt ad Moschen, quod significet quod non reciperent ex fide & obedientia, constat ex significatione audire, quod sit recipere ex fide & obedientia ; quod audire sit fides voluntate & actu, ac obedientia, videatur n : 2542. 3869. 4652 ad 4660. 5017.

7217. Præ angustia spiritus, quod significet propter statum prope desperationem, constat ex significatione angustiae spiritus, quod sit status prope desperationem, qui enim in illo statu sunt, in angustia Spiritus sunt ; quod ille status significetur per onus impositum filiis Israelis a Pharaone, quod sibi ipsis conquirent paleam ad faciendum lateres, ad finem Capitis præcedentis ostensum est. Quod angustia spiritus sit status prope desperationem ; ex eo constare potest, quod qui in statu prope desperationem sunt, in anxietate interna sint, & tunc actualiter in angustia spiritus : angustia spiritus in sensu externo est compressio pectoris, & inde quasi difficultas respirandi, in sensu autem interno est anxietas propter deprivationem veri quod fidei, & boni quod charitatis, ac inde status prope desperationem ; quod status compressionis quoad respirationem, & anxietas propter deprivationem veri fidei & boni charitatis sibi mutuo correspondeant, ut effectus naturalis in corpore ex causa spirituali in mente, videri potest ab illis quæ n : 97. 1119. 3886. 3887. 3889. 3892. 3893, ostensa sunt. Quod deprivatio veri & boni spiritualis talem anxietatem, & consequenter talem angustiam pariat, non credere possunt illi, qui non in fide & charitate sunt, putant hi quod propterea angi, sit debilitas & ægritudo animi ; causa est, quia in fide & charitate nihil reale ponunt, ita non in illis quæ sunt animæ illorum & quæ sunt cœli, sed solum in opulencia

lencia & eminentia, ita in illis quæ sunt corporis & mundi; cogitant etiam, quid fides & charitas? nonne sunt meræ voces? imo quid conscientia? angi ex illis est angi ex talibus quæ homo ex phantasiæ delirio intus in se videt, & inde putat esse aliquid & tamen non sunt; at quid opulencia & eminentia, hoc videmus oculis, & sentimus voluptate quod fit, nam totum corpus expanditur, & impletur gaudio ex illis; ita cogitant, ac ita inter se loquuntur mere naturales homines, aut spirituales aliter, nam hi primariam in suo spiritu vitam habent, ita in illis quæ sunt spiritus, nempe in fide & charitate, & ideo cum se deprivari putant veris & bonis fidei & charitatis, afficiuntur angore sicut qui in angore mortis sunt, nam vident ante se mortem spirituales, hoc est, damnationem; hi, ut supra dictum est, coram mere naturalibus apparent debiles & ægri spiritu, sed sunt fortes & validi, at qui mere naturales sunt, apparent sibi fortes & validi, & quoque sunt quoad corpus, sed sunt prorsus invalidi quoad spiritum, quia spiritualiter mortui; si viderent, qualis esset spiritus illorum, id agnoscerent, sed eum non vident priusquam obiit corpus.

7218. Et præ servitio duro, quod significet ab infestationibus a meris falsis, constat ex significatione servitii, quod sit infestatio a falsis, de qua n: 7120. 7129, ita servitium durum, est infestatio a meris falsis; nam qui infestantur a mere falsis, & non refocillantur per vera, per quæ falsa discutiantur, & tamen vita illorum est vita veri quod fidei & boni quod charitatis, illi in maximo angore sunt, & quamdiu in illo statu, quasi in duro servitio sunt, inde est, quod tales infestationes per servitium durum significantur. Sciendum, quod omne cogitationis influat, sed quando spiritibus est status. vespere & noctis, quod tunc cogitatio illorum in statu coacto sit, tunc coguntur cogitare de falsis quæ injiciuntur, & ex coactione illa se exsolvere nequicquam possunt; aut cum illis est status mane & meridiei, tunc cogitatio illorum in statu libero est, nam tunc licet illis cogitare de illis quæ amant, ita de veris & bonis fidei & charitatis, nam hæc amoris illorum sunt; quod id liberum sit quod est amoris, videatur n: 2870 ad 2893.

7219. Et loquutus Jehovah ad Moschen, dicendo, quod significet continuationem, constat ex illis supra n: 7191.

7220. Veni, loquere ad Pharaonem regem Ægypti, quod significet admonitionem ad illos qui infestant per mera falsa, constat ex significatione loqui, cum ex mandato Divino, quod sit admonitio; & ex repræsentatione Pharaonis, quod sint qui infestant per falsa, de qua n: 7107. 7110. 7126. 7142; & quia per mera falsa, dicitur Pharaon rex Ægypti, nam per regem significatur in genuino sensu Verum, & in opposito falsum, n: 2015. 2069.

7221. Et mittat filios Israelis e terra sua, quod significet ut abeant & relinquant illos, constat ex significatione mittere, quod sit abire & relinquere; ex repræsentatione filiorum Israelis, quod sint qui ab Ecclesia spirituali, de qua sæpe; & a significatione terræ Ægypti, quod sit status infestationum: ex quibus patet, quod per mittat filios Israelis e terra sua, significetur quod

relinquant illos qui ab Ecclesia spirituali, nec infestent.

7222. Et loquutus Moscheh cum Jehovah, dicendo, quod significet Legem a Divino, & inde cogitationem, constat ex significatione loqui, quod sit cogitatio, de qua n: 2271. 2287. 2619; & ex repræsentatione Moschis, quod sit Lex a Divino, de qua n: 6771. 6827.

7223. Ecce filii Israelis non audiverunt ad me, quod significet quod spirituales non reciperint quæ illis annuntiata sunt, constat ex repræsentatione filiorum Israelis, quod sint spirituales, hoc est, illi qui ab Ecclesia spirituali Domini, de qua n: 6426. 6637; & ex significatione non audire, quod sit non ex fide & obedientia recipere, de qua supra n: 7216; quod sint quæ illis annuntiata sunt, hoc est de liberatione, patet.

7224. Et quomodo audiet ad me Pharaon, quod significet quod non recepturi qui in falsis, constat ex significatione non audire, quod sit non recipere, ut nunc supra n: 7223; & ex repræsentatione Pharaonis, quod sint qui in falsis, de qua n: 6651. 6679. 6683. 7107. 7110. 7126. 7142; quod Pharaonem repræsententur illi qui in falsis, & infestant, ita plures, est quia rex est caput populi, & ideo per regem significatur simile ac quod per populum, videatur n: 4789.

7225. Et ego præputiatus labiis, quod significet quod his sim impurus, constat ex significatione præputiatum seu incircumcisum esse, quod sit impurum esse; per circucisionem enim repræsentabatur purificatio ab amoribus spurcis, hoc est, ab amoribus sui & mundi, videatur n: 2039. 2632. 2799. 4462. 7045; inde qui non circumcisi sunt, & dicti præputiati, repræsentabant non purificatos ab amoribus illis, ita impuros, n: 3412. 3413. 4462. 7045; & ex significatione labiorum, quod sint quæ doctrinæ, de qua n: 1286. 1288, ita per præputiatum labiis significatur impurus esse quoad illa quæ sunt doctrinæ, nam præputiatum dicitur tam de doctrina, quam de vita; inde *Auris* dicitur *præputiata*, apud Jeremiam "Super quem loquar, & testificabor, & audient, ecce *præputiata auris eorum*, & non possunt auscultare; ecce Verbum Jehovah factum in opprobrium, non volunt illud" VI: 10. Et Cor *præputiatum* apud Eundem "Omnis domus Israelis *præputiati corde*" IX: 25. Apud Ezechielem "Introducitis filios alienigenæ *præputiatos corde* & *præputiatos carne*, ut sint in sanctuario meo" XLIV: 7. 9. Apud Moschen "Tunc humiliabitur *Cor illorum præputiatum*" Levit: XXVI: 41; ex his patet, quod præputiatum seu incircumcisum sit impurum; & quia omne impurum est ex amoribus impuris, qui sunt amor mundi & amor sui, idcirco per incircumcisum significatur id quod impedit influxum boni & veri; ubi amores illi sunt, ibi bonum & verum influens extinguitur, sunt enim contraria, sicut sunt Coelum & infernum; inde per aurem præputiatam significatur inobedientia, & per cor præputiatum rejectio boni & veri; quod sit imprimis cum amores illi muniverunt se falso sicut muro. Quod Moscheh quia balbus se dicat præputiatum labiis, est propter sensum internum, ut per id significantur quod illi qui in falsis, qui repræsentantur per Pharaonem, non auscultaturi quæ illis dicerentur ex Lege Divina, ex causa, quia illi qui in falsis, Vera quæ Legis Divinæ sunt, vocat

vocant falsa, & falsa quæ contra vera quæ Legis Divinæ, vocant vera, sunt enim prorsus in opposito; inde ab illis vera Doctrinæ non aliter appercipiuntur quam sicut impura; amores cœlestes etiam apparent illis sicut impuri; cum quoque appropinquant ad societatem aliquam cœlestem, tunc graveolenter olent, quod cum sentiunt, putant tale ex societate cœlesti profluere, cum tamen ex illis ipsis, nam graveolentia non sentitur nisi juxta suum oppositum.

7226. Et loquutus Jéhovah ad Moschen & ad Aharonem, quod significet e novo instructionem ex Lege Divina, & simul ex Doctrina, constat ex significatione loqui, quod sit e novo instructio, nam in nunc sequentibus instruuntur quid faciunt; ex repræsentatione Moschis, quod sit Lex Divina de qua n: 6723. 6752; & ex repræsentatione Aharonis, quod sit Doctrina boni & veri, de qua n: 6998: quale discrimen sit inter Legem Divinam, & Doctrinam, videatur n: 7009. 7010. 7089.

7227. Et præcepit illis ad filios Israelis, quod significet de mandato ad illos qui e Regno spirituali Domini, constat ex significatione præcipere, quod sit mandatum; & ex repræsentatione filiorum Israelis, quod sint illi qui e Regno spirituali Domini, de qua prius sæpe.

7228. Et ad Pharaonem regem Ægypti, quod significet admonitionem ad illos qui infestant per mera falsa, constat ex significatione loqui, cum ex mandato Divino ad illos qui in falsis, quod sit admonitio, ut supra n: 7220; & ex repræsentatione Pharaonis, cum etiam vocatur rex Ægypti, quod sint qui infestant per mera falsa, de qua supra n: 7220.

7229. Ad educendum filios Israelis e terra Ægypti, quod significet quod liberandi, constat absque explicatione.

7230. Vers: 14 ad 25. *Hæc Capita domus patrum illorum; filii Rubenis primogeniti Israelis, Chanoth & Pallu, Chezron & Carmi, hæc familiæ Rubenis. Et filii Schimeonis, Jemuel, & Jamin, & Obad, & Jachin, & Zobar, & Schaul filius Canaanitidis; hæc familiæ Schimeonis. Et hæc nomina filiorum Levi juxta natiuitates illorum, Gerschon, & Kethath, & Merari; & anni vitæ Levi septem & triginta & centum anni. Filii Gerschonis, Libni & Schimeï, juxta familias illorum. Et filii Kethath, Amram & Jizbar, & Chebron, & Ussiel; & anni vitæ Kethath tres & triginta & centum anni. Et filii Merari, Machli & Muschi; hæc familiæ Levi juxta natiuitates illorum. Et accepit Amram Jachebed amitam suam sibi in mulierem, & peperit illi Abaronem & Moschen; & anni vitæ Amram septem & triginta & centum anni. Et filii Jizbaris, Korach & Nephthi, & Sichri. Et filii Ussiel, Mischaël & Elzaphan, & Sithri. Et accepit Abaron Elischebam, filiam Aminadabi, sororem Nachascionis, sibi in mulierem; & peperit illi Nadabum, & Abihu, & Eleasarem, & Itbamarem. Et filii Korachi, Assir & Elkanah, & Abiasaph; hæc familiæ Korachitarum. Et Eleasar filius Abaronis accepit sibi de filiabus Putielis sibi in mulierem; & peperit illi Pinchasum. Hæc Capita patrum Levitarum juxta familias eorum. Hæc Capita domus patrum illorum, significat præcipua Ecclesiæ: filii Rubenis, Chanoth & Pallu, Chezron & Carmi, significat illa*

quæ fidei intellectu sunt : hæc familiæ Rubenis, significat vera ejus : & filii Schimeonis, Jemuel & Jamin, & Ohad & Jachin, & Zochar, significat illa quæ fidei actu : & Schaul filius Canaanitidis, significat quæ Veri actu sunt extra Ecclesiam : hæc familiæ Schimeonis, significat vera & bona illius : & hæc nomina filiorum Levi juxta nativitates illorum, Gerschon & Kehath, & Merari, significat illa quæ sunt charitatis : & anni vitæ Levi septem & triginta & centum anni, significat quale & statum : Filii Gerschonis, Libni & Schimei, juxta familias illorum, significat primam classem derivationum boni & veri inde : & filii Kehath, Amram & Jizhar, & Chebron & Ussiel, significat alteram classem derivationum boni & veri inde : & anni vitæ Kehath, tres & triginta & centum anni, significat quale & statum : & filii Merari, Machli & Muschi, significat tertiam classem derivationum boni & veri : hæc familiæ Levi juxta nativitates illorum, significat quod illa sint bona & vera ex charitate : & accepit Amram Jachebed amitam suam sibi in mulierem, significat boni derivati cum vero affini conjunctionem : & peperit illi Aharonem & Moschen, significat quod inde illis Doctrina Ecclesiæ & Lex a Divino : Et anni vitæ Amram, septem & triginta & centum anni, significat quale & statum : & filii Jizharis, Korach, & Nepheg, & Sichri, significat derivationem successivam ex altera classe, quod bonum & inde verum : & filii Ussiel, Mischaël & Elzaphan, & Sithri, significat derivationem alteram successivam ex eadem classe quoad bonum in vero : & accepit Aharon Elishebam, filiam Amminadabi, sororem Nachaschonis sibi in mulierem, significat Doctrinam Ecclesiæ, & quomodo bonum & verum ibi conjuncta sunt : & peperit illi Nadabum, & Abihu, & Eleasarem, & Ithamarem, significat derivationes fidei & charitatis, quales : & filii Korachi, Assir & Elkanah, & Abiasaph, significat derivationem iteratam ex secunda Classe : hæc familiæ Korachitarum, significat bona & vera qualia : & Eleazar filius Aharonis, significat Doctrinalia derivata ex ipsa doctrina charitatis : accepit sibi de filiabus Putielis sibi in mulierem, significat conjunctionem boni & veri in doctrinalibus illis : & peperit illi Pinchasum, significat inde derivationem : hæc capita patrum Levitarum juxta familias eorum, significat præcipua Ecclesiæ quoad charitatem & inde fidem.

7231. Hæc quia mera nomina sunt, singillatim explicare supersedetur, ex causa etiam, quia prius ostensum est, quid per Reubenem, Schimeonem, Levin, Aharonem, & Moschen, repræsentatur; sunt filii illorum, ac nepotes, qui hic nominantur, non aliud quam derivationes: quod Reuben repræsentet fidem intellectu, videatur n: 3861. 3866. 4731. 4734. 4761: quod Schimeon repræsentet fidem voluntate & actu n: 3869. 3870. 3871. 3872. 4497. 4502. 4503. 5482. 5626. 5630; quod Levi Charitatem, n: 3875. 3877. 4497. 4502. 4503: quod Aharon doctrinam Ecclesiæ, n: 6998. 7009. 7089: & quod Moscheh legem a Divino, n: 6771. 6827. Cur hic memorantur Ruben, Schimeon, & Levi, & eorum filii, & non reliqui patres tribuum cum suis filiis, in suo ordine, non sciri potest, nisi ex sensu interno: quod recensio illa in hoc Capite facta sit, ut sciretur nativitas Aharonis & Moschis,

Moschis, patet, sed ad illam satis fuisset genealogia Levi, nam ad illam nihil quicquam conducit Rubenis & Schimeonis, nec filiorum illorum : sed causa, quæ ex sensu interno solum pater, est, quia agitur de Ecclesia spirituali, quæ per filios Israelis repræsentatur ; quæ Ecclesia apud hominem incipit per fidem scientia & dein intellectu, quæ repræsentatur per Rubenem & ejus filios ; postea cum Ecclesia apud hominem crescit, transit fides illa in voluntatem & a voluntate in actum, & tunc homo vult verum quod fidei, & facit illud, quia ita mandatum est in Verbo ; hoc fidei repræsentatur per Schimeonem ; demum in voluntate ejus, quæ nova, appercipitur charitatis affectio, ut velit bonum facere, non ut prius, ex fide, sed ex charitate erga proximum ; cum enim homo eo usque regeneratur, tunc est homo Ecclesiæ spiritualis, nam in illo tunc est Ecclesia, charitas hæc cum sua affectione est quæ repræsentatur per Levin : inde nunc est, quod familiæ Rubenis, & quoque Schimeonis recenseantur, & demum familia Levi, per quem repræsentatur, ut dictum est, Charitas, quæ est ipsum spirituale Ecclesiæ : Aharon repræsentat Externum illius Ecclesiæ, & Moscheh Internum ; Internum Ecclesiæ vocatur Lex a Divino, & Externum Doctrina inde ; Lex a Divino, quæ est Internum Ecclesiæ, est quoque Verbum in sensu interno ; & Doctrina inde est Verbum in sensu externo ; quod illa per Moschen & Aharonem repræsententur, videatur n : 7089 :

7232. Vers: 26. 27. 28. 29. 30. *Et Abaron & Moscheb, quibus dixit Jehovah, educite filios Israelis e terra Ægypti, juxta exercitus illorum. Hi loquentes ad Pharaonem regem Ægypti, ad educendum filios Israelis ex Ægypto ; hic Moscheb & Abaron. Et fuit, in die loquutus Jehovah ad Moschen in terra Ægypti. Et loquutus Jehovah ad Moschen, dicendo, Ego Jehovah, loquere ad Pharaonem regem Ægypti, omne quod Ego loquor ad te. Et dixit Moscheb coram Jehovah, ecce ego præputiatus labiis, & quomodo audiet ad me Pharaon.* Hic Aharon & Moscheh, significat quod ex illis Doctrina & Lex apud illos Divina : quibus dixit Jehovah, significat ex quibus mandatum : educite filios Israelis e terra Ægypti, significat quod illi qui e Regno spirituali Domini liberarentur ; juxta exercitus illorum, significat secundum genera & species boni in veris : hi loquentes ad Pharaonem regem Ægypti, significat ex illis admonitionem ad illos qui per mera falsa infestant : ad educendum filios Israelis ex Ægypto, significat ut relinquant illos & non infestant : hic Moscheh, & Aharon, significat quod hoc ex Lege a Divino, & ex Doctrina inde : & fuit in die illo loquutus est Jehovah ad Moschen in terra Ægypti, significat statum tunc Ecclesiæ cum mandatum est per Legem a Divino ad illos qui e Regno spirituali Domini, cum adhuc in propinquitate essent illis qui in infernis : & loquutus Jehovah ad Moschen, dicendo, significat instructionem a Divino : Ego Jehovah, significat confirmationem Divinam : loquere ad Pharaonem regem Ægypti omne quod Ego loquor ad te, significat admonitiones ad illos, qui infestant per mera falsa ex illis quæ a Divino influunt : & dixit Moscheh coram Jehovah, significat cogitationem de Lege Divina, apud illos qui in falsis : ecce ego præputiatus labiis, significat quod impura :

pura: & quomodo audiet ad me Pharaô, significat quod sic non recepturi qui in falsis.

7233. Hic Aharon & Moscheh, quod significet quod ex illis doctrina & lex apud illos Divina, constat ex repræsentatione Aharonis, quod sit Doctrina Ecclesiæ, de qua n: 6998. 7009. 7089; & ex repræsentatione Moschis, quod sit Lex Divina, de qua n: 6723. 6752; hæc, nempe Lex Divina & Doctrina, apud illos qui ab Ecclesia spirituali, existit principaliter ex Verbo, sed usque applicate ad fidem & charitatem, quæ fuerunt apud instauratores: *ex illis* dicitur, sed non intelligitur ex Aharone & Moscheh, verum ex Charitate & fide, quæ repræsentantur per Levi, Schimeon, & Ruben, de quibus mox supra. Quod hæc ulterius attinet, sciendum, quod Doctrina Ecclesiæ spiritualis non sit Doctrina veri ipsius Divini, causa est, quia illi qui ab Ecclesia spirituali sunt, nullam perceptionem Veri Divini habent, sicut illi qui ab Ecclesia cœlesti sunt, sed loco illius perceptionis habent conscientiam, quæ formatur ex vero & bono, quæ agnoverunt intra suam Ecclesiam, qualiacunque illa sunt; quod illi qui ab Ecclesia spirituali in obscuro sint quoad vera fidei, respective, videatur n: 86. 2708. 2715. 2716. 2718. 2831. 2935. 2937. 3241. 3246. 3833. 6289. 6500. 6865. 6945; inde est, quod quisque intra Ecclesiam spiritualem agnoscat id pro vero fidei, quod instauratores illorum dictaverunt, nec ulterius ex Verbo inquirent, num id ipsum verum sint; & quoque si inquirerent, si non regenerati essent, & tunc peculiariter illustrati, nec invenirent illud; causa est, quia Intellectuale eorum quidem illustrari potest, sed novum voluntarium non alio bono affici, quam quod formatum est per conjunctionem cum vero intra Ecclesiam recepto; nam proprium voluntarium apud illos deperditum est, & novum voluntarium formatum est in parte intellectuali, videatur n: 863. 875. 1023. 1043. 1044. 1555. 2256. 4328. 5113; & cum proprium voluntarium separatum est a novo voluntario, quod in parte intellectuali, est lumen ibi debile, quale respective lumen nocturnum a Luna & stellis, ad lumen diurnum a sole; inde quoque est, quod per Lunam in Verbo in sensu interno intelligatur bonum amoris spiritualis, & per Solem bonum amoris cœlestis, n: 30 ad 38. 1529. 1530. 1531. 2495. 4060. Quia ita se res habet cum Ecclesia spirituali, nec mirum est, quod apud plerisque fides sit essentielle Ecclesiæ, non charitas, tum quod nulla illis sit Doctrina charitatis. Quod doctrinalia sua ex Verbo habeant, hoc non facit quod illa sint vera Divina, nam ex Verbi sensu literæ excludi potest doctrinale quodcunque, & arripi potest tale quod concupiscentiis favet, ita quoque falsum pro vero, sicut sunt doctrinalia Judæorum, Socinianorum, & plurium aliorum, non autem si doctrinale formatur ex sensu interno; sensus internus non solum est ille sensus qui latet in sensu externo, ut hactenus ostensum, sed etiam qui a pluribus locis sensus literæ inter se rite collatis resultat, & apperipitur ab illis qui quoad Intellectuale a Domino illustrantur; Intellectuale enim illustratum discernit inter apparentia vera & ipsa vera, imprimis inter falsa & vera, tamen non judicat de ipsis veris in se: sed Intellectuale non illustrari potest, nisi credatur quod amor in

Dominum

Dominum, & charitas erga proximum, sint principalia & essentialia Ecclesiæ; qui ex illis agnitis procedit, modo ipse in illis sit, innumerabilia vera, imo perplura arcana sibi detecta videt, & illud ex interiore agnitione, secundum gradum illustrationis a Domino.

7234. Quibus dixit Jehovah, quod significet mandatum, constat ex significatione dixit Jehovah, quod sit mandatum, de qua n: 7036.

7235. Educite filios Israelis e terra Ægypti, quod significet quod illi qui e Regno spirituali Domini liberarentur, nempe a propinquitatibus illorum qui in falsis, constat ex significatione educere, quod sit liberare; ex repræsentatione filiorum Israelis, quod sint qui e Regno spirituali Domini, de qua n: 6426. 6637, & quoque 6862. 6868. 7035. 7062. 7198. 7201. 7215. 7223; & ex significatione terræ Ægypti, quod sit ubi falsa, a quibus infestationes.

7236. Juxta exercitus illorum, quod significet secundum genera & species boni in veris, constat ex significatione exercitus, quod sint vera quæ fidei, de qua n: 3448; bona autem Ecclesiæ spiritualis sunt in sua essentia non aliud quam vera, hæc enim dicuntur bona cum vivitur secundum ea; hinc per exercitum, cum dicitur de regeneratis intra Ecclesiam spiritualem, significantur bona veri, seu bona in veris. Quod dicatur, quod filii Israelis educendi sint juxta exercitus illorum, est quia dicitur de illis quando exiunt Ægypto, in sensu interno quando ex pugnis cum falsis venient, ita postquam militiam spiritualem exercuerunt: proprie intelligitur per quod educendi juxta exercitus, quod distinguendi quoad bona in veris, ita in classes secundum qualia boni, & hoc ob causam, ut repræsentarent Regnum Domini in cœlis; ibi omnes distincti sunt & locum in Maximo Homine sortiti sunt secundum quale boni, tam in genere quam in specie. Ex cœlis, quod distincti sint omnes ibi secundum bona, constare potest, quam multiplex & quam varium est bonum, est enim tam varium, ut nusquam unus in simili bono sit in quo alter; imo si myriades myriadum multiplicarentur in æternum, non foret unius bonum simile alterius; sicut nec unus simili facie ac alter; etiam bonum in cœlis format facies angelorum: quod perpetua varietas sit, est quia omnis forma ex distinctis variis consistit, si enim duo prorsus similes essent, tunc non potuissent duo esse sed unum: inde quoque est, quod in natura nusquam detur unum omni modo simile alteri. Quod facit bonum tam varium, est verum, hoc cum conjungitur qualificat bonum; quod verum tam multiplex sit & varium, ut in tantum variare queat bonum, est quia innumerabilia vera sunt, & in alia forma vera interiora quam exteriora, & quod fallaciæ quæ sensuum externorum, se adjungant, & quoque falsa quæ sunt concupiscentiarum; cum itaque tam innumerabilia vera sunt, constare potest, quod per conjunctiones totidem varia existant ut nusquam possit unum cum altero idem esse; hoc liquet ei qui novit, quod modo ex viginti tribus variis per diversas conjunctiones existere possint voces omnium linguarum, imo cum perpetua varietate si millia linguarum forent, quid non ex millibus ac myriadibus variorum, ut sunt vera: hoc quoque confirmat regula communis in mundo, quod tot sensus sint quot capita, hoc est, quod tot diversitates idearum, quot homines.

7237. Hi loquentes ad Pharaonem regem Ægypti, quod significet ex illis admonitionem ad illos qui per mera falsa infestant, constat ex illis supra n: 7228, ubi similia.

7238. Ad educendum filios Israelis ex Ægypto, quod significet ut relinquunt illos & non infestent, constat ex significatione educi, quod sit liberari, ut supra n: 7235, ita ut relinquunt & non infestent; ex repræsentatione filiorum Israelis, quod sint qui ab Ecclesia spirituali, de qua mox supra n: 7235; & ex significatione Ægypti, quod sit falsum a quo infestatio, de qua prius.

7239. Hic Moscheh & Aharon, quod significet quod hoc ex Lege a Divino, & ex doctrina inde, constat a repræsentatione Moschis, quod sit Lex a Divino, de qua n: 6771. 6817; & ex repræsentatione Aharonis, quod sit doctrina inde, de qua n: 6998. 7009. 7089.

7240. Et fuit in die illo loquutus est Jehovah ad Moschen in terra Ægypti, quod significet statum tunc Ecclesiæ cum mandatum est per Legem a Divino ad illos qui e Regno spirituali Domini, cum adhuc in propinquitate essent illis qui in infernis, constat ex significatione diei, quod sit status, de qua n: 23. 487. 488. 493. 893. 2788. 3462. 3785. 4850. 6110, hic status Ecclesiæ, quia de illo agitur; ex significatione loqui Jehovah, quod sit mandatum, hic ad illos qui e Regno spirituali Domini; ex repræsentatione Moschis, quod sit Lex a Divino, de qua n: 6771. 6827; & ex significatione terræ Ægypti, quod sit ubi illi, qui e Regno spirituali Domini, infestati sunt a falsis, quod hoc fuerit in terra inferiore, quæ propinqua infernis, videatur n: 7090; terra Ægypti, ubi filii Israelis erant, & vocabatur Goschen, significat Terram illam inferiorem; sed ubi Ægyptii, significat inferna circum, e quibus infestationes a falsis.

7241. Et loquutus Jehovah ad Moschen, dicendo, quod significet instructionem a Divino, constat ex significatione loqui Jehovah, quod sit e novo instructio, de qua n: 7226; & ex repræsentatione Moschis, quod sit Lex a Divino, de qua n: 6771. 6817.

7242. Ego Jehovah, quod significet confirmationem Divinam, constat ex illis supra n: 7192. 7202.

7243. Loquere ad Pharaonem regem Ægypti omne quod Ego loquor ad te, quod significet admonitiones ad illos qui infestant per mera falsa, ex illis quæ a Divino influunt, constat ex significatione loqui, cum ad illos qui in falsis, quod sit admonitio, ut supra n: 7220; ex repræsentatione Pharaonis regis Ægypti, quod sint qui infestant per mera falsa, de qua n: 7220. 7228; & ex significatione omne quod Ego loquor ad te, quod sint illa quæ a Divino influunt.

7244. Et dixit Moscheh coram Jehovah, quod significet cogitationem de Lege Divina apud illos qui in falsis, constat ex significatione dixit, quod sit cogitatio, de qua n: 7094; & ex repræsentatione Moschis, quod sit Lex Divina, de qua n: 6723. 6752; quod sit cogitatio de Lege Divina apud illos qui in falsis, patet a serie continua cum sequentibus, cum enim dicitur dixit;

&c

& per hoc significatur cogitatio, involvitur id quod sequitur, hic quod Lex Divina sit impura illis qui in falsis.

7245. Ecce ego præputiatus labiis, quod significet quod impura, nempe Lex Divina illis qui in falsis; & quomodo audiet ad me Pharaon, quod significet quod sic non recepturi qui in falsis, constat ex illis, quæ supra n: 7224 & 7225, dicta sunt, ubi eadem verba. Quod Moscheh se dicat præputiatum labiis, in sensu interno significat quod Lex Divina impura appareat illis qui in falsis, secundum illa quæ n: 7225 ostensa sunt; in sensu autem historico, in quo Moscheh ut caput refert posteritatem ex Jacobo, ac id quod est Ecclesiæ apud illos, ut supra n: 7041, præputiatus labiis significat quod cultus Divinus apud gentem illam talis esset; erat enim cultus apud illam gentem impurus, nam externa colebant, ac interna prorsus rejiciebant, quæ sunt fides & charitas; imo ipsas cognitiones rerum internarum respuebant, sicut omnia illa quæ ritualia significabant & repræsentabant; & quia tales erant, cultus erat impurus, colebant enim Jehovam ex amore sui & amore mundi, non autem ex amore in Ipsum, & ex amore erga proximum; hic cultus in sensu historico significatur per quod Moscheh se dicat præputiatum labiis, at in sensu interno significatur prout explicatum est supra n: 7225.

De Incolis & Spiritibus Planetæ Veneris.

7246. **I**N Planeta Veneris sunt duo hominum genera, indole sibi contraria, sunt qui immites & pæne ferini, & sunt qui mites & humani: qui immites sunt & pæne ferini, apparent a parte Planetæ huc spectante; qui autem mites & humani sunt, apparent a parte opposita. At sciendum quod ita appareant secundum status vitæ eorum, nam status vitæ sistit omnem apparentiam loci & spatii.

7247. Planeta Veneris in idea spirituum apparet ad sinistrum paulo retro, ad aliquantam distantiam ab hac tellure: in idea spirituum dicitur, quia nulli spiritui apparet Sol mundi, nec aliquis Planeta, sed spiritus modo habent ideam quod sint, & secundum illam apparent, Sol mundi a tergo sicut caliginosum quid, planetæ non sicut in mundo errantes, sed in suis locis constanter, de qua re videatur n: 7171.

7248. Dictum mihi, quod incolæ illius planetæ qui cum obeunt & sunt spiritus, ab hac parte apparent, admodum delectentur rapinis,
E c

Et quam maxime edere ex rapinis; jucunditas illorum cum cogitant de edere ex rapinis mecum communicata fuit, Et appercepta quod summa esset. Quod incolae tali natura ferina etiam in hac tellure fuerint, patet ex historiis variarum gentium; tum ex incolis terrae Canaanis 1 Sam: xxx: 16; Et quoque ex gente Judaica Et Israelitica etiam tempore Davidis, quod quotannis excursiones fecerint, Et deprædatis gentes, Et ex præda letati. Quod hos incolas Planetae Veneris concernit, quidem delectantur rapinis, sed usque non crudeles sunt, projiciunt homines, quos diripiunt in aquas, ac eo modo interimunt, aut quos conservare possunt, conservant; Et quos ita interemerunt, postea sepeliunt, indicium quod aliquid humani apud se habeant, secus ac Judæi, quibus delectatio fuit, projicere illos, quos occiderunt, Et exponere feris sylvæ Et avibus devorandos, Et quandoque sæpe Et crudeliter illos morti dare, 11 Sam: xii: 31: quantum jucunditatis ex talibus habuerant Judæi, datum quoque erat percipere ex sphaera mecum communicata plurimum illorum, qui cito appulerunt Et aufugerunt.

7249. Dictum etiam, quod incolae illius telluris quoad plurem partem sint gigantes, Et quod nostræ telluris incolae modo ad umbilicum eorum pertingant: tum quoque, quod illi, qui ab hac parte illius telluris apparent, sint stupidi, non quærentes quid cælum, aut quid vita aeterna, sed quod solum illa curent quæ sunt eorum terræ, Et eorum pecorum.

7250. Quia tales sunt, etiam cum in alteram vitam veniunt, infestantur ibi quam maxime a falsis Et malis: inferna quæ illis, apparent circa Tellurem illam, nec communicant cum infernismalorum nostræ Telluris, ex causa quia prorsus alio genio, Et alia indole sunt, inde quoque mala Et falsa illorum sunt ex prorsus alio genere. Qui aut entales sunt, ut salvari possint, sunt in locis vastationis, ac ibi ad ultimum desperationis rediguntur; nam illius generis mala Et falsa non aliter possunt removeri; cum in statu desperationis sunt, clamant quod bestiae sint, quod bruta, quod abominationes, quod odia, Et sic quod damnati: quidam eorum cum in tali statu sunt, etiam contra cælum clamant; sed hoc illis ignoscitur, quia ex desperatione; Dominus moderatur, ne in vituperia se effundant nisi ad certos limites: hi cum extrema passi sunt, quia corporea tunc apud illos quasi mortua sunt, demum salvantur.

7251. De illis quoque dictum est, quod, cum in sua Tellure vixerunt, crediderint in quendam summum Creatorem, absque Mediatore;

hi

hi sunt qui ita vastantur, & demum salvantur dum prius instructi sint & receperint, quod Dominus sit Solus Deus, Salvator, & Mediator: audiivi illos confitentes, quod absque Mediatore nusquam salvari possent, quia spurci & indigni. Vidi etiam quosdam illorum, postquam extrema passi sunt, sublato in cœlum, & cum ibi recepti sunt, appercepi teneritudinem lætitiæ ab illis talem, ut exprimeret lachrymas ex oculis meis.

7252. Incolæ & Spiritus Veneris, qui apparent ab altera parte illius Telluris, ex parte contraria indole sunt, sunt enim mites & humani: concessum erat a Domino ut venirent aliqui ex illis spiritibus inde ad me, apparebant tunc prope supra caput; hi mecum loquuti dicebant, quod, cum in mundo fuerunt, agnoverint, & quod magis nunc agnoscant Dominum nostrum pro suo unico Deo; dicebant, quod in Tellure sua viderint Ipsum, ambulantiem inter illos, & quoque quomodo Ipsum viderunt, repræsentabant.

7253. Hi Spiritus in Maximo Homine referunt Memoriam rerum materialium correspondentem memoriæ rerum immaterialium, quam spiritus Planetæ Mercurii constituunt; videatur in descriptione spirituum Mercurii, n: 7170.

7254. Ad finem Capitis sequentis dicetur de Incolis & Spiritibus Planetæ Martis.

E X O D I

CAPUT SEPTIMUM.

Doctrina Charitatis.

7255. **Q**UIA Bonum facit cœlum apud hominem, & malum facit infernum, sciendum est omnino quid Bonum, & quid Malum; prius dictum est, quod id bonum sit, quod est amoris in Dominum, & charitatis erga proximum; & quod id malum sit, quod est amoris sui & amoris mundi, inde sequitur, quod non nisi quam examoribus sciatur quid bonum, & quid malum.

7256. Omnia in universo, quæ sunt secundum ordinem Divinum, se referunt ad Bonum & Verum; & omnia in universo, quæ sunt contra ordinem Divinum, se referunt ad malum & falsum: causa est, quia Bonum & Verum, quæ procedunt a Divino, faciunt ordinem, adeo, ut sint ordo.

7257. Bonum, quod est Amoris in Dominum, vocatur Bonum cœleste, & Bonum, quod est Charitatis erga proximum, vocatur Bonum spirituale: quæ & quanta differentia est inter Bonum cœleste quod est amoris in Dominum, & inter Bonum spirituale quod est Charitatis erga proximum, in sequentibus dicendum est.

7258. Doctrina Boni cœlestis quæ est amoris in Dominum, est amplissima & simul arcanissima; Doctrina autem Boni spiritualis, quæ est Charitatis erga proximum est quoque ampla & arcana, sed minus quam Doctrina boni cœlestis quæ est Amoris in Dominum. Quod Doctrina Charitatis, sit ampla, inde constare potest, quod Charitas non detur similis apud unum ut apud alterum, nec quod proximus sit similis unus sicut alter.

7259. Quia tam ampla fuit Doctrina Charitatis, Antiqui, apud quos Doctrina Charitatis fuit ipsa Doctrina Ecclesiæ, destinguebant Charitatem erga proximum in plures Classes, quas etiam subdividebant, & singulis Classibus indebant nomina, & docebant quomodo Charitas exercenda esset erga illos qui in una Classe, & quomodo erga illos qui in altera; & sic redigebant Doctrinam Charitatis in ordinem, & exercitia charitatis ut distincte caderent sub intellectum.

7260. Nomina, quæ indebant illis erga quos charitatem exercerent, erant plura, quosdam vocabant cæcos, quosdam claudos, quosdam mancos, quosdam pauperes, tum miseros & afflictos, quosdam pupillos, quosdam viduas: in genere autem vocabant illos Esurientes quibus darent edere, Sitientes quibus darent bibere, Peregrinos quos colligerent, Nudos quos induerent, Ægrotos quos visitarent, & in Carcere ad quos venirent; de his videatur n: 4954 ad 4959.

7261. Hæc Nomina e Cœlo data fuerunt Antiquis qui ab Ecclesia, & per illos, qui ita nominabantur, intelligebant qui spiritualiter tales essent; Doctrina illorum Charitatis docebat, quinam essent, & qualis esset erga unumquemvis Charitas.

7262. Inde est quod eadem illa Nomina in Verbo sint, & significant illos qui tales in spirituali sensu sunt. Verbum in se non est nisi quam Doctrina amoris in Dominum & Charitatis erga proximum, ut quoque Dominus docet "Amabis Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & in tota anima tua, & in tota mente tua, *hoc est primum & magnum Mandatum*; secundum est simile illi, amabis proximum tuum sicut te ipsum, *in his duobus Mandatis Lex & Prophetæ pendent*" Matth: xxii: 35, 36. 37. 38, Lex & Prophetæ sunt totum Verbum.

7263. Quod eadem illa nomina in Verbo sint, est quia illi qui in externo cultu erant, erga tales, qui ita nominabantur, charitatem exercerent; & qui in interno cultu, erga tales spiritualiter intellectos; ita quod simplices simpliciter intelligerent & facerent Verbum, & quo sapientes sapienter: tum quoque, ut simplices per externa charitatis, initiarentur in interna ejus.

CAPUT VII.

1. **E**T dixit JEHOVAH ad Moschen, vide, dedi te deum Pharaoni, & Aharon frater tuus erit propheta tuus.

2. Tu loqueris omne quod præcepero tibi; & Aharon frater tuus loquetur ad Pharaonem, & mittat filios Israelis e terra sua.

3. Et

3. Et Ego obdurabo cor Pharaonis, & multiplicabo signa mea, & prodigia mea, in terra Ægypti.

4. Et non audiet ad vos Pharaos; & dabo manum meam in Ægyptios & educam exercitus meos, populum meum, filios Israelis, e terra Ægypti, judiciis magnis.

5. Et cognoscent Ægyptii, quod Ego JEHOVAH, in extendere Me manum meam super Ægyptum, & eduxero filios Israelis e medio illorum.

6. Et fecit Moſcheh & Aharon, quemadmodum præcepit JEHOVAH illis ita fecerunt.

7. Et Moſcheh filius octoginta annorum, & Aharon filius trium & octoginta annorum, in loqui illos ad Pharaonem.

8. Et dixit JEHOVAH ad Moſchen & Aharonem, dicendo.

9. Quod cum dixerit ad vos Pharaos, dicendo, date vobis prodigium, & dices ad Aharonem, accipe baculum tuum, & projice coram Pharaone, erit in serpentem aqueum.

10. Et venit Moſcheh & Aharon ad Pharaonem, & fecerunt ita quemadmodum præcepit JEHOVAH, & projecit Aharon baculum suum coram Pharaone, & coram servis illius, & factus in serpentem aqueum.

11. Et vocavit etiam Pharaos sapientes & præſtigiatores, & fecerunt etiam illi, magi Ægypti incantationibus suis ita.

12. Et projecerunt quisque baculum suum, & facti in serpentes aqueos; & deglutivit baculus Aharonis baculos illorum.

13. Et obfirmatum cor Pharaonis, & non audivit ad illos, quemadmodum loquutus JEHOVAH.

14. Et dixit JEHOVAH ad Moſchen, ingravatum est cor Pharaonis, renuit mittere populum.

15. Vade ad Pharaonem in matutino, ecce egreditur ad aquas, & confiste obviam illi juxta ripam fluminis, & baculum, qui verſus in serpentem, accipe in manum tuam.

16. Et dices ad illum, JEHOVAH DEUS Hebræorum miſit me ad te, dicendo, mitte populum meum, ut ſerviant Mihi in deserto, & ecce non audivisti usque huc.

17. Ita dixit JEHOVAH in hoc cognosces quod Ego JEHOVAH, ecce ego percutio baculo qui in manu mea, super aquas quæ in fluvio & vertentur in sanguinem

18. Et piſcis, qui in fluvio, morietur, & putebit fluvius, & laborabunt Ægyptii ad bibendum aquas e fluvio.

19. Et

19. Et dixit JEHOVAH ad Moschen, dic ad Aharonem, accipe baculum tuum, & extende manum tuam super aquas Ægypti, super flumina illorum, super fluvios illorum, & super stagna illorum, & super omnem congregationem aquarum illorum, & erunt sanguis; & erit sanguis in omni terra Ægypti, & in lignis & in lapidibus.

20. Et fecerunt ita Moscheh & Aharon quemadmodum præcepit JEHOVAH, & sustulit baculum, & percussit aquas quæ in fluvio, ad oculos Pharaonis, & ad oculos servorum illius, & conversæ sunt omnes aquæ quæ in fluvio in sanguinem.

21. Et piscis qui in fluvio, moriebatur, & putuit fluvius, & non potuerunt Ægyptii bibere aquam ex fluvio; & fuit sanguis in tota terra Ægypti.

22. Et fecerunt ita magi Ægypti incantationibus suis; & obfirmatum cor Pharaonis, & non audivit ad illos, quemadmodum loquutus JEHOVAH.

23. Et respexit Pharaon, & venit ad domum suam, & non posuit cor suum etiam ad hoc.

24. Et foderunt omnes Ægyptii circum fluvium aquas ad bibendum quia non potuerunt bibere ex aquis fluvii.

25. Et impleti septem dies postquam percutere JEHOVAH fluvium.

26. Et dixit JEHOVAH ad Moschen, veni ad Pharaonem, & & dices ad illum, ita dicit JEHOVAH, mitte populum meum, & serviant Mihi.

27. Et si renuis tu mittere, ecce Ego afficio omnem terminum tuum ranis.

28. Et prorepere faciet fluvius ranas, & ascendent & venient in domum tuam, & in conclave cubilis tui, & super lectum tuum, & in domum servorum tuorum, & in populi tui, & in clibanos tuos, & in matrass tuas.

29. Et in te, & in populum tuum, & in omnes servos tuos, ascendent ranæ.

C O N T E N T A.

7264. **A**gitur in sensu interno in sequentibus de Vastatione, & tandem Damnatione illorum, qui in falsis & malis sunt; processus devastationis illorum describitur per undecim plagas Ægypti & terræ illorum illatas.

7265. In hoc Capite in sensu interno agitur de tribus primis gradibus

bus vastationis; *Primus*, qui est quod apud illos inciperent regnare meræ fallaciæ, unde falsa, describitur per serpentem in quem versus est baculus Pharaonis: *Secundus*, qui est quod ipsa vera apud illos fierent falsa, & quod falsa vera, describitur per sanguinem, in quem versæ sunt aquæ: *Tertius* gradus, qui est quod ex falsis ratiocinarentur contra vera & bona quæ Ecclesiæ, describitur per ranas e fluvio.

SENSUS INTERNUS.

7266. Vers: 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. **E**T dixit Jehovah ad Moschen, vide, dedi te deum Pharaoni, & Aharon frater tuus erit propheta tuus. Tu loqueris omne quod præcepero tibi, & Aharon frater tuus loquetur ad Pharaonem, & mittat filios Israelis e terra sua. Et Ego obdurabo cor Pharaonis, & multiplicabo signa mea, & prodigia mea, in terra Ægypti. Et non audiet ad vos Pharaon; & dabo manum meam in Ægyptios, & educam exercitus meos, populum meum, filios Israelis, e terra Ægypti, judiciis magnis. Et cognoscent Ægyptii, quod ego Jehovah, in extendere Me manum meam super Ægyptios, & eduxero filios Israelis e medio illorum. Et fecit Moscheb & Aharon, quemadmodum præcepit Jehovah illis, ita fecerunt. Et Moscheb filius octoginta annorum, & Aharon filius trium & octoginta annorum, in loqui illos ad Pharaonem. Et dixit Jehovah ad Moschen, significat instructionem: vide, dedi te deum Pharaoni, significat Legem Divinam & ejus potentiam super illos qui in falsis: & Aharon frater tuus erit propheta tuus, significat doctrinam inde: tu loqueris omne quod præcepero tibi, significat receptionem influxus Divini, & communicationem: & Aharon frater tuus loquetur ad Pharaonem, significat receptionem influxus inde, & communicationem cum illis qui in falsis: & mittat filios Israelis, significat ut recedant ab infestatione: & Ego obdurabo cor Pharaonis, significat obstinationem a malo falsi: & multiplicabo signa mea, & prodigia mea, significat admonitiones omnis generis, nec aliquid deerit: in terra Ægypti, significat ubi illi qui infestant: & non audiet ad vos Pharaon, significat quod non recepturi qui in falsis: & dabo manum meam in Ægyptios, significat quod ideo per Divinam potentiam adigentur: & educam exercitum meum, populum meum, filios Israelis, significat quod liberandi qui in bonis & veris: e terra Ægypti, significat ab infestationibus: judiciis magnis, significat secundum leges ordinis: & cognoscent Ægyptii, quod Ego Jehovah, significat quod timorem habebunt pro Divino: in extendere manum meam super Ægyptios,

Ægyptios, significat cum potentiam Divinam in se animadvertunt: & eduxero filios Israel e medio illorum, significat & cum videbunt liberari illos qui ab Ecclesia spiritali: & fecit Moscheh & Aharon, quemadmodum præcepit Jehovah, ita fecerunt, significat quod quæ dicta etiam facta sint: & Moscheh filius octoginta annorum, significat statum & quale Legis a Divino: & Aharon filius trium & octoginta annorum, significat statum & quale doctrinæ: in loqui illos ad Pharaonem, significat cum illa mandata sunt.

7267. Et dixit Jehovah ad Moschen, quod significet instructionem, hic quomodo procedendum cum illis qui in falsis sunt, & infestant, constat ex significatione dixit Jehovah, quod sit instructio, de qua n: 7186.

7268. Vide dedi te deum Pharaoni, quod significet Legem Divinam, & ejus potentiam super illos qui in falsis, constat ex significatione dare te in deum, quod sit Divinum Verum, seu quod idem, Divina Lex, & quoque ejus potentia; in Verbo enim, ubi agitur de Vero, & quoque de potentia veri, dicitur Deus, at ubi de Bono, dicitur Jehovah, videatur n: 300. 2586.

2769. 2807. 2822. 3910. 3921 f. 4287. 4295. 4402. 7010; & ex repræsentatione Pharaonis, quod sint qui in falsis & infestant, de qua n: 6651: 6679. 6683. Quod significationem DEI ulterius attinet, sciendum, quod Deus in supremo sensu sit Divinum quod supra Cœlos est, at Deus in sensu interno est Divinum quod in cœlis; Divinum quod supra cœlos est Divinum Bonum, at Divinum in cœlis est Divinum Verum; ex Divino enim Bono procedit Divinum Verum, & facit cœlum, ac disponit illud; nam quod proprie cœlum dicitur, non est nisi quam Divinum ibi formatum, nam Angeli, qui in Cœlo, sunt formæ humanæ recipientes Divini, & constituentes communem formam, quæ est Hominis: & quia Divinum Verum in cœlis est quod in Verbo Veteris Testamenti intelligitur per Deum, inde est, quod in Lingua originali Deus dicatur Elohim in plurali; & quoque quod angeli qui in cœlis, quia sunt recipientes Divini Veri, dicantur dii; ut apud Davidem "Quis in cœlo comparabit se Jehovahæ, assimilabitur Jehovahæ in filiis deorum" Psalm: LXXXIX: 7. 8. 9: apud Eundem "Date Jehovahæ filii deorum, date Jehovahæ gloriam & robur" Psalm: XXIX: 1: apud Eundem "Ego dixi, dii vos, & filii Altissimi omnes vos" Psalm: LXXXII: 6. Apud Johannem "Jesus dixit, nonne scriptum est in Lege vestra, Ego dixi, dii estis, sic illos dixit deos, ad quos Verbum factum est" x: 34. 35; præter in locis, ubi Dominus dicitur Deus deorum, & Dominus dominorum, ut Genes: XLVI: 2. 3. Deut: x: 17. Num: XVI: 22. Dan: XI: 36. Psalm: CXXXVI: 2. 3: ex his videri potest, in quo sensu Moscheh vocatur deus, hic deus Pharaonis, & deus Aharoni, Exod: IV: 16, nempe quia Moscheh repræsentabat Divinam Legem, quæ est Divinum Verum, & vocatur Verbum; inde quoque est, quod Aharon dicatur hic propheta ejus, & in priori loco os ejus, hoc est, qui adæquate ad intellectum enuntiat Divinum Verum, quod a Domino immediate procedit, & quod omnem intellectum transcendit; & quia propheta est qui

docet & enuntiat Divinum Verum adæquate ad intellectum, est propheta quoque doctrina Ecclesiæ; de qua re in nunc sequentibus.

7269. Et Aharon frater tuus erit propheta tuus, quod significet Doctrinam inde, constat ex significatione Prophetæ, quod sit verum Doctrinæ, ita Doctrina ex Verbo, de qua n: 2534; quod Aharon repræsentet Doctrinam Ecclesiæ, seu doctrinam boni & veri, quæ ex Verbo, videatur n: 6998. 7009. 7089: quia propheta significat doctrinam, inde in sensu determinato significat docentem, secundum illa quæ mox supra n: 7268 ad fin: dicta sunt.

7270. Tu loqueris omne quod præcepero tibi, quod significet receptionem influxus Divini & communicationem, constat ex repræsentatione Moschis, qui loquetur, quod sit Divinum Verum; & ex repræsentatione Aharonis, quod sit Doctrina inde, de quibus n: 7089; ex significatione loqui, quod sit influxus & ejus receptio, de qua n: 5797; & ex significatione præcipere, quod etiam sit influxus, de qua n: 5486. 5732, hic receptio influxus: ex his patet quod per loqui significetur Influxus mediatum Divini Veri in Doctrinam, hoc est, apud docentem, nam intelligitur quod Moscheh, qui est Divinum Verum, loqueretur quod præciperet Jehovah, ad Aharonem, qui est Doctrina seu docens, ita ad illum qui communicaret; & quod præcipere significetur Influxus immediatus Divinus in Divinam Legem, quæ repræsentatur per Moschen. Quomodo hæc intelligenda sunt, constare potest ex illis, quæ prius n: 7009. 7010, dicta sunt, quod nempe Moscheh repræsentet Verum quod immediate a Divino procedit, & quod Aharon repræsentet Verum, quod mediate: qui non scit, quomodo cum ordine in successivis se habet, nec scire potest quomodo cum Influxu, paucis ideo dicendum; Verum quod immediate a Domino procedit, hoc quia ex Ipso Infinito Divino est, nullatenus potest recipi ab aliqua substantia Viva quæ finita, ita non ab aliquo Angelo, quapropter creaverat Dominus successiva, per quæ ut media communicari posset Divinum Verum immediate procedens; sed primum ex hoc successivum Divino plenius est, quam ut adhuc recipi possit ab aliqua substantia viva quæ finita, ita ab aliquo Angelo; idcirco Dominus adhuc creavit successivum, per quod Divinum Verum immediate procedens quoad aliquam partem receptibile esset; hoc successivum est Verum Divinum, quod in Cælo est; prima bina sunt supra cælos, & sunt quasi cingula radiosa ex flammeo, quæ circumdant solem, qui est Dominus; talis est ordo successivus usque ad cælum Domino proximum, quod est Cælum Tertium, ubi illi qui Innocentes & Sapientes; inde continuantur successive usque ad Cælum ultimum, & a cælo ultimo usque ad sensuale & corporeum hominis quod postremo recipit influxum: ex his constat, quod continuæ successiones sint a Primo, hoc est, a Domino, usque ad ultima, quæ sunt apud hominem, imo ad ultima, quæ sunt in natura; ultima quæ apud hominem, sicut & in natura, sunt pigra respective, & inde frigida, & sunt communia respective, ac inde obscura; inde etiam patet, quod per successiones illas sit nexus continuus omnium cum Primo Esse: secundum successiones illas se habet

habet Influxus; nam Divinum Verum quod immediate procedit a Divino Bono, influit successive; & in via seu circa quodlibet novum successivum fit communis, ita crassius & obscurius, & fit lentius, ita pigrius & frigidius: ex his liquet, qualis est Divinus ordo successivorum, ac inde influxuum. Sed probe sciendum, quod Verum Divinum, quod influit in Tertium Cœlum Domino proximum, etiam simul absque successiva formatione influat usque in ultima ordinis, & ibi a Primo immediate quoque regat & provideat omnia & singula; inde successiva in suo ordine & nexu continentur. Quod ita sit, etiam aliquatenus constare potest a regula Eruditis in mundo nec ignota, quod substantia, quæ substantia, sit modo unica, & quod reliqua sint formationes inde, & quod in formationibus unica illa substantia regnet, non modo ut forma, sed etiam ut non forma, prout in sua origine; nisi ita esset, formatum nequaquam posset subsistere & agere: sed hæc intelligenti sint dicta.

7271. Et mittat filios Israelis, quod significet ut recedant ab infestatione, constat a repræsentatione Pharaonis, ad quem illa dicerentur, quod sint qui per falsa infestant, de qua n: 7107. 7110. 7126. 7142; ex significatione mittere, quod sit ut recedant; & ex repræsentatione filiorum Israelis, quod sint qui ab Ecclesia spirituali, ut n: 6426. 6637. 6862. 6868. 7035. 7062. 7198.

7272. Et Ego obdurabo cor Pharaonis, quod significet obstinationem a malo falsi, constat a significatione obdurare, quod sit obstinatio; quod sit a malo falsi significatur per Cor Pharaonis, per Cor enim in genuino sensu significatur bonum quod est Amoris cœlestis, n: 3313. 3887. 3889, inde in opposito sensu est malum infernale; quod sit malum falsi, est quia per Pharaonem repræsentantur illi qui in falso. Malum falsi est, quod originem ex principiis falsi ducit; sicut pro exemplo; quod sanctificarentur per externa, sicut, apud Israelitas & Judæos, per sacrificia, per lavationes, per asperisionem sanguinis, & quod non sanctificarentur per charitatem & fidem, & sic quod sancti essent, tametsi viverent in odiis, in vindictis, in rapinis, in sævitiis, & similibus; hæc mala sunt quæ vocantur mala falsi, quia originem ex principiis falsi ducunt. Sit quoque pro exemplo, qui credit quod sola fides salvet, & quod ad salutem opera charitatis nihil faciant; tum quoque qui credit, quod salvetur etiam in ultima mortis hora, qualitercumque per integrum vitæ suæ curriculum vixerat; & ex principiis illis vivit absque ulla charitate, in contemptu aliorum, in inimicitia & odio contra quemcunque qui non illum colit, in cupiditate vindictæ, in concupiscentia deprivandi alios suis bonis, in immiserordia, in astu, in dolo, hæc mala sunt quoque mala falsi, quia ex falso sibi persuasit sive quod mala non sint, sive, si vel forent mala, quod usque abstergerentur, modo ante expirationem ex apparente confidentia confiteretur mediationem Domini, & absterisionem peccatorum per passionem Crucis Ipsius. Sit quoque pro exemplo, qui homines mortuos ut sanctos supplicatione adeunt, & sic illos adorant, etiam imagines illorum, malum illius cultus est malum falsi. Qui malum falsi

agunt, omnes credunt falsum esse verum, & consequenter malum vel non esse malum, vel non esse damnabile. Similiter qui credunt peccata condonari posse ab hominibus; tum qui credunt se introduci posse in coelum, in quibuscunque peccatis fuerint, hoc est, in qualicunque fœtore & putore spirituali. Verbo, mala falsi sunt totidem, quor falsa fidei & cultus: hæc mala condemnant, sed non in tantum in quantum mala ex origine mali, mala ex origine mali sunt quæ ex cupiditate exsurgente ex amore sui & mundi.

7273. Et multiplicabo signa mea & prodigia mea, quod significet admonitiones omnis generis, nec aliquid deerit, constat ex significatione signorum & prodigiorum, quod sint confirmationes veritatis, de qua n: 3900. 6870. 7012, & quoque potentia Divinæ media, n: 6910, hic admonitiones, nam sic & videbant quod in falsis essent, & videbant potentiam Divinam, & inde admonebantur. Quod dicatur, quod ad illos qui in falsis admonitiones fiant omnis generis, nec aliquid deerit, est quia damnatio illorum qui in malis, non fit momento, cum in alteram vitam veniunt, sed postquam primum visitati sunt, hoc est, explorati; explorationes fiunt ob causam, ut ipsi appercipiant, quod non aliter possint quam damnari, quia non aliter vixerunt; tum quoque ut spiritus & angeli sciant, quod tales fuerint; ita non amplius possunt exculpari apud semet, nec apud alios: ordo, secundum quem explorantur, est ordo veri Divini, qui talis est, ut prorsus nihil desit: ordo veri Divini, qui est malis qui damnantur, differt ab ordine Veri Divini, qui est bonis qui salvantur; differentia est, quod ordo qui est malis qui damnantur, sit Veri Divini separati a Divino Bono, ita a Misericordia, ex causa quia non receperunt Divinum Bonum, ac ita rejecerunt Misericordiam; hic autem ordo, qui est bonis qui salvantur, est Veri Divini conjuncti Divino Bono, ita Misericordiae: ex causa quia Divinum Bonum receperunt, ita Domini Misericordiam: per gradus, sicut mali secundum ordinem explorantur, ita quoque judicantur & damnantur. Inde sciri potest, quod fiant admonitiones omnis generis, ut non aliquid desit, antequam damnantur inferno; hæc sunt, quæ quoque significantur per signa & miracula facta in Ægypto, antequam Primogenita extincta sunt, & Ægyptii in Mari Suph perierunt; Mare Suph enim est Infernum.

7274. In terra Ægypti, quod significet ubi illi qui infestant, constat ex significatione terræ Ægypti, quod sit ubi illi qui in falsis, & infestant, de qua n: 7240.

7275. Et non audiet ad vos Pharaon, quod significet quod non recepturi qui in falsis, constat ex illis prius n: 7224, ubi similia verba.

7276. Et dabo manum meam in Ægyptios, quod significet quod ideo per Divinam potentiam adigentur, constat ex significatione manus, quod sit potentia, de qua n: 878. 4931 ad 4937. 5327. 5328. 7011. 7188. 7189, & cum Jehovah de Se loquitur, & dicit Manus sua, quod sit Divina potentia; & a significatione Ægyptiorum, quod sint qui in falsis & infestant, de qua prius: inde patet, quod per dabo manum meam in Ægyptios, significetur quod per Divinam potentiam adigentur illi qui in falsis.

7277. Et educam exercitum meum, populum meum, filios Israelis, quod significet quod liberandi qui in bonis & veris, constat ex significatione educere, quod sit liberare; ex significatione exercitus, quod sint omnia genera bona in veris; ex significatione populi, quod prædicetur de illis qui in vero & bono spirituali sunt, de qua n: 1259. 1260. 3295. 3581. 4619, ita quod sint qui ab Ecclesia spirituali, n: 2928. 7207; & ex repræsentatione filiorum Israelis, quod sint qui ab Ecclesia spirituali, de qua supra n: 7271, ita qui in bonis & veris.

7278. E terra Ægypti, quod significet ab infestationibus, constat ex significatione terræ Ægypti, quod sit ubi illi qui in falsis & infestant, de qua n: 7240, 7274, ita quoque infestationes, nam per terram significatur ipsa gens, & per gentem in sensu interno id quod est gentis, hic ideo infestatio.

7279. Judiciis magnis, quod significet secundum leges ordinis, constat ex illis prius n: 7206.

7280. Et cognoscant Ægyptii quod Ego Jehovah, quod significet quod timorem habebunt pro Divino, constat ex significatione cognoscere quod Ego Jehovah, quod sit timorem habere pro Divino, de qua sequitur; & ex significatione Ægyptiorum, quod sint qui in falsis sunt & infestant. Quod timorem attinet, quem illi qui in falsis sunt & infestant, habebunt pro Divino, sciendum, quod timor sit unicum medium, quod coercet infernales & tenet illos in vinculis: timor enim est commune vinculum, tam illis qui probi sunt, quam illis qui mali; sed illis qui probi sunt est timor internus, qui est pro salute, ne scilicet pereant quoad animas, & propterea ne contra conscientiam, hoc est, ne contra verum & bonum, quæ sunt conscientia, aliquid faciant, consequenter est illis timor ne aliquid contra justum & æquum, ita ne contra proximum; at timor hic sit timor sanctus, quantum conjungitur affectioni charitatis, & magis quantum conjungitur amoris in Dominum; timor tunc sit qualis infantum erga parentes quos amant; tunc quantum in bono amoris sunt, tantum non apparet timor, at quantum non in bono sunt, tantum apparet, & fit anxietas; talis est timor Dei, de quo in Verbo multoties. At timor illis qui mali sunt, non est aliquis timor internus, nempe pro salute, ac inde conscientia, nam talem timorem in mundo prorsus rejecerunt tam per vitam, quam per principia falsi faventia vitæ; sed pro timore interno illis est timor externus, ne scilicet depriventur honoribus, ne lucro, ne fama propter illa, ne puniantur secundum leges, ne orbentur vita; pro his est timor illis, qui in malo, quando in mundo sunt: hi cum in alteram vitam veniunt, quia non coerceri & in vinculis teneri possunt per timorem internum, tenentur per timorem externum, qui illis imprimitur per punitiones; inde timor illis malum faciendi; & tandem illis fit timor pro Divino, sed timor externus, ut dictum, qui est absque ulla voluntate desistendi a malo faciendo, ex affectione boni, sed ex terrore pænarum, quas demum horrent. Ex his nunc constare potest, quod timor sit unicum medium tenendi in vinculis; & quod timor externus, qui est timor punitionum, sit unicum medium coercendi malos; & quod illa causa sit cruciatus

ciatus malorum in inferno: nam mali, cum in alteram vitam veniunt, quando illis auferuntur vincula externa, quæ illis fuerunt in mundo, & relinquuntur suis cupiditatibus, tunc sunt sicut feræ, & nihil plus cupiunt quam dominari, & quoscunque, qui non favent, perdere, hoc jucundissimum vitæ eorum; est nam quantum quis semet amat, tantum alios qui non favent odio habet; & quantum quisque in odio est, tantum est in jucundo perendi; sed in mundo hoc occultatur.

7281. In extendere manum meam super Ægyptios, quod significet cum potentiam Divinam in se animadvertant, constat ex significatione manus, cum dicitur de Divino, quod sit potentia Divina, de qua supra n: 7276, inde patet, quid sit sedere a dextris Dei, quod nempe sit Omnipotentia; & ex significatione Ægyptiorum, quod sint qui in falsis & infestant, de qua prius.

7282. Et eduxero filios Israel e medio illorum, quod significet & cum videbunt liberari illos qui ab Ecclesia spirituali, constat ex significatione educere, quod sit liberari, ut supra n: 7277; & ex significatione filiorum Israel, quod sint qui ab Ecclesia spirituali, de qua supra n: 7271.

7283. Et fecit Moscheh & Aharon, quemadmodum præcepit Jehovah, ita fecerunt, quod significet quod quæ dicta etiam facta sint, constare potest absque explicatione.

7284. Et Moscheh filius octoginta annorum, quod significet statum & quale Legis a Divino, constat ex repræsentatione Moschis, quod sit Lex a Divino, de qua n: 6771. 6827; & ex significatione octoginta annorum, quod sint status & quale Legis a Divino, nempe apud illos qui ab Ecclesia spirituali, tempore primo visitationis; quid in specie octoginta significant, non dici potest, quia involvunt omnem statum & omne quale Legis a Divino tunc apud illos; quod octoginta sint status tentationum, videatur n: 1963, sed tunc involvunt octoginta simile ac quadraginta; at quia componitur etiam ex decem & octo in se ductis, inde quoque petenda est illius numeri significatio; quid decem, videatur n: 576. 1906. 1988. 2284. 3107. 4638, & quid octo, n: 2044. 2866: in genere quod omnes numeri significantes, & quidem rerum status & quale, videatur n: 482. 487. 575. 647. 648. 755. 813. 1963. 1988. 2075. 2252. 3352. 4264. 4495. 4670. 5265. 5291. 5335. 5708. 6175.

7285. Et Aharon filius trium & octoginta annorum, quod significet statum & quale doctrinæ, constat ex repræsentatione Aharonis, quod sit doctrina Ecclesiæ, de qua n: 6998. 7009. 7089; & ex significatione numeri trium & octoginta, quod sint status & quale, nempe illius doctrinæ; sed status & quale in specie non sciri possunt, nisi ex reductione numeri huius in suos simplices, & dein ex applicatione ad illos apud quos doctrina; præterea de numeris in Verbo, videatur mox supra n: 7284.

7286. In loqui illos ad Pharaonem, quod significet cum illa mandata sunt, constat ex significatione loqui, quod sit mandatum, de qua n: 7240; & ex

ex repræsentatione Pharaonis, quod sint qui in falsis & infestant, de qua n: 7107. 7110. 7126. 7142.

7287. Vers: 8. 9. 10. 11. 12. 13. *Et dixit Jehovah ad Moschen & ad Abaronem, dicendo. Quod cum dixerit ad vos Pharao, dicendo, date vobis prodigium: & dices ad Abaronem, accipe baculum tuum, & projice coram Pharaone, erit in serpentem aqueum. Et venit Moscheb & Abaron ad Pharaonem, & fecerunt ita quemadmodum præcepit Jehovah, & projecit Abaron baculum suum coram Pharaone, & coram servis illius, & factus in serpentem aqueum. Et vocavit etiam Pharao sapientes & præstigiatores, & fecerunt etiam illi, magi Ægypti incantationibus suis ita. Et projecerunt quisque baculum suum, & facti in serpentes aqueos; & deglutivit baculus Abaronis baculos illorum. Et obfirmatum cor Pharaonis, & non audivit ad illos, quemadmodum loquutus Jehovah.* Et dixit Jehovah ad Moschen & ad Aharonem, dicendo, significat instructionem: quod cum dixerit ad vos Pharao, significat si dubium illis de Divino: dicendo, date prodigium, significat & ideo confirmari volunt: & dices an Aharonem, significat influxum & communicationem: accipe baculum tuum, & projice coram Pharaone, significat potentiam quæ ostenditur: erit in serpentem aqueum, significat per id quod meræ fallaciæ & inde falsa regnabunt apud illos: & venit Moscheb & Aharon ad Pharaonem, & fecerunt ita quemadmodum præcepit Jehovah, significat effectum: & projecit Aharon baculum suum coram Pharaone & servis ejus, & factus in serpentem aqueum, significat quod meræ fallaciæ & inde falsa regnarent apud illos: & vocavit etiam Pharao sapientes & præstigiatores, significat abusum ordinis Divini: & fecerunt etiam illi, magi Ægypti, incantationibus suis, significat ita ad apparentiam simile pervertendo fines ordinis: & projecerunt quisque baculum suum, & facti in serpentes aqueos, significat potentiam ex ordine quod hebetes facti quoad apperceptionem veri: & deglutivit baculus Aharonis baculos illorum, significat quod ea potentia illis adempta sit: & obfirmatum cor Pharaonis, significat obstinationem: & non audivit ad illos, significat quod qui in malis ex falsis non reciperet: quemadmodum loquutus Jehovah, significat prædictionem.

7288. Et dixit Jehovah ad Moschen & ad Aharonem, dicendo, quod significet instructionem, constat ex significatione dixit Jehovah, quod sit instructio, de qua n: 6879. 6881. 6889. 6891.

7289. Quod cum dixerit ad vos Pharao, quod significet si dubium illis de Divino, constat ex nunc sequentibus, nempe "si Pharao dixerit, date prodigium," quæ quod dubium de Divino involvant, patet; nam prodigium velle, est dubitare antequam sensualiter confirmatur.

7290. Dicendo, date prodigium, quod significet & ideo confirmari volunt, constat ex significatione prodigiorum & signorum, quod sint confirmationes veritatum, de qua n: 3900. 6870. Quod prodigia & signa attinet, de quibus in nunc sequentibus, sciendum quod facta sint apud tales, qui in externo cultu fuerunt, & de interno non scire volebant; qui enim in tali cultu fuerunt, adigi-

adigendi erant per media externa; inde est, quod miracula facta sint apud populum Israeliticum & Judaicum, erant enim solum in cultu externo, & in nullo interno; & quoque externus cultus erat in quo esse debebant, cum non in interno cultu esse vellent, ex causa, ut in externis repræsentarent sancta, & sic communicatio daretur cum cœlo, sicut per aliquod Ecclesiæ, nam correspondentiæ, repræsentativa & significativa conjungunt naturalem mundum spiritali; inde nunc erat, quod apud illam gentem tot miracula facta sint: at apud illos, qui in cultu interno sunt, hoc est, in charitate & fide, miracula non fiunt, sunt enim illis damnosa, nam miracula cogunt ad credendum, & coactum non remanet, sed dissipatur; interna cultus, quæ sunt fides & charitas, implantanda sunt in libero, tunc enim appropriantur, & quæ sic appropriantur remanent: quæ autem implantantur in coacto, manent extra Internum hominem in Externo; nam in Internum hominem nihil intrat nisi per ideas intellectuales, quæ sunt rationes, humus enim quæ recipit, ibi est Rationale illustratum; inde est, quod miracula hodie nulla fiant: quod etiam sint damnosa, inde constare potest; adigunt enim ad credendum, ac in externo homine ideas figunt, quod ita fit; si internus homo postea negat id, quod miracula confirmarunt, tunc fit oppositio & collisio Interni & Externi hominis, & tandem, cum ideæ ex miraculis dissipantur, fit conjunctio falsi & veri, ita prophanatio; inde patet, quam damnosa sunt miracula hodie in Ecclesia, in qua interna cultus detecta sunt; hæc quoque significantur per Domini verba ad Thomam “Quia vidisti Me, Thoma, credidisti, beati qui non vident, & credunt” Joh: xx: 29, ita quoque beati, qui non per miracula credunt. At miracula non damnosa sunt illis, qui in cultu externo absque interno sunt, nam apud illos oppositio interni & externi hominis non dari potest, ita nec collisio, proinde nec prophanatio. Quod Miracula nec aliquod ad fidem contribuant, satis constare potest a miraculis apud populum Israeliticum in Ægypto, & in deserto, quod prorsus nihil apud illos effecerint; populus ille, tametsi ante paucum tempus viderunt tot miracula in Ægypto, postea Mare Suph divisum, & Ægyptios ibi immerfos, columnam nubis euntem ante se interdiu, & columnam ignis noctu, mannam quotidie depluentem e cœlo, & tametsi viderunt Montem Sinai fumantem, & audiverunt Jehovah inde loquentem, præter alia, usque tamen in medio talium, ab omni fide delapsi sunt, & a cultu Jehovæ ad cultum vituli, Exod: xxxii: 1 ad fin: inde patet, quid Miracula efficiunt: Minus adhuc effectura essent hodie, quando non agnoscitur quod sit aliquid ex spiritali mundo; & cum negatur omne tale quod sit, & non tribuitur naturæ; contra Divinum enim influxum & regimen in terris universaliter regnat negativum; quapropter hodie, homo Ecclesiæ si ipsissima Miracula Divina videret, primum illa deduceret in naturam, & ibi conspurcaret illa, & postea sicut phantasmata rejiceret, & demum irrideret quosunque qui illa tribuerent Divino, & non naturæ; quod Miracula nihil efficiant, constat etiam a Domini verbis apud Lucam “Si Moſen & Prophetas non audiunt, neque si quis ex mortuis resurrexerit, persuadebuntur” xvi: 31.

7291. Et dices ad Aharonem, quod significet influxum & communicationem, nempe Legis Divinæ, quam Moscheh repræsentat, cum doctrina, quam Aharon, constat a significatione dicere, cum sit a Moscheh ad Aharonem, quod sit influxus & communicatio, ut n: 6291, hic dicere simile significat quod loqui, nempe tam influxum quam communicationem, quod loqui, videatur n: 7270, influxus ille & communicatio non aliter exprimi potest in historicis Verbi, quam per dicere & loqui: quod Lex Divina, quam Moscheh repræsentat, influeret in doctrinam, quam Aharon, est quia Lex Divina est Internum verum, & doctrina est Externum, & regula communis est, quod Interna influant in Externa, & non vicissim, ex causa quia Interna puriora sunt & simplicia respective, at externa crassiora, nam sunt communia internorum.

7292. Accipe baculum tuum, & projice coram Pharaone, quod significet potentiam quæ ostenditur, constat, ex significatione baculi, quod sit potentia, de qua n: 4013. 4015. 4876. 4936. 6947. 7011. 7026; & ex significatione projicere coram Pharaone, quod sit ostendere, nam quod ante oculos projicitur, hoc ostenditur.

7293. Erit in Serpentem aqueum, quod significet per id quod meræ fallaciæ & inde falsa regnabunt apud illos, constat ex significatione serpentis, quod sit sensuale & corporeum, de qua n: 6949, inde fallaciæ, nam sensuale & corporeum separatum a rationali, hoc est, non ei subordinatum, plenum est fallaciis, in tantum, ut vix aliud sint quam fallaciæ, videatur n: 6948. 6949. Est serpens aqueus qui hic significatur, nam in Lingua originali hic serpens per eandem vocem exprimitur, per quam Balæna, quæ est piscis maximus maris, & Balæna significat scientificum in communi; cum itaque per Ægyptios significantur falsa ex fallaciis, vox illa significat serpentem, nempe aqueum, quia est pro balæna quæ in aquis, & quia aquæ Ægypti sunt falsa. Quod Pharaon seu Ægyptus dicatur Balæna, constat apud Ezechielem "Loquere & dic, sic dixit Dominus Jehovih, ecce Ego contra te Pharaon, rex Ægypti, *Balæna magna*, quæ cubat in medio fluviorum suorum" xxix: 3: apud Eundem "Fili hominis, tolle lamentationem super Pharaonem regem Ægypti, & dic ad illum, leoni gentium juveni similis factus es; *tuque sicut Balæna in maribus*, & prodiisti cum fluminibus tuis conturbasti flumina tua" xxxii: 2; ibi per Balænam significantur scientifica in communi, per quæ, quia ex sensuali homine, illa quæ fidei sunt, pervertuntur; quod Balæna sit scientificum in communi, est quia piscis est scientificum in particulari, n: 40. 991: & quia Balænae significant scientifica pervertentia vera fidei, etiam per illas significantur ratiocinia ex fallaciis, unde falsa; ea significantur per Balænas apud Davidem "Tu perupisti robore tuo mare, *fregisti capita Balenarum super aquis*" Psalm: lxxiv: 13: similia etiam per Leviathanem apud Esaiam "In die illo visitabit Jehovah gladio suo duro, & magno, & forti, super *Leviathanem serpentem oblongum*, & super *Leviathanem serpentem tortuosum*, & occidet *Balenas* quæ in mari" xxvii: 1; & apud Davidem "Confregisti capita *Leviathanis*, dedisti illum cibum populo Ziim" Psalm lxxiv: 14: Leviathan

viathan in bono sensu pro ratione ex veris, apud Hiobum, Cap: XL: 25 ad 32, & Cap: XLI: 1 ad 26, ratio ex veris est in opposito ratiociniis ex falsis. Et quia per Balænas significantur ratiocinia ex fallaciis pervertentia vera, per serpentes aqueos, qui eadem voce in Lingua originali exprimuntur, significantur ipsa falsa ex fallaciis, ex quibus ratiocinia, & per quæ perversiones; falsa per illos serpentes in sequentibus locis significantur; apud Esaiam "Respondebunt Jim in palatiis ejus, & serpentes in palatiis deliciarum" XLIII: 22. Apud Eundem "Ascendent in palatia ejus spinæ, carduus & sentis in munitiones ejus, ut sit *habitaculum serpentum*, atrium filiabus noctuæ" XXXIV: 13. Apud Eundem "In *habitaculo serpentum* cubile ejus, gramen pro calamo & junco" XXXV: 7. Apud Jeremiam "Dabo Hierosolymam in acervos, *habitaculum serpentum*" IX: 10. Apud Malachiam "Posui montes Esavi vastitatem, & hæritatem ejus *serpentibus deserti*" I: 3, in his locis serpentes pro falsis, ex quibus ratiocinia; eadem quoque per dracones significantur, sed dracones sunt ratiocinia ex amoribus sui & mundi, ita ex cupiditatibus mali, quæ non solum pervertunt vera, sed etiam bona; quæ ratiocinia prodeunt ex illis, qui corde negant vera & bona fidei, sed ore propter libidinem imperandi & lucrandi illa consentunt, ita quoque ex illis, qui vera & bona prophanant; hi & illi per *draconem*, *serpentem Antiquum*, qui vocatur diabolus & satanas, qui seducit totum terrarum orbem" Apoc: XII: 9, intelliguntur; & quoque per eundem, nempe draconem, qui persequutus est mulierem, quæ peperit filium raptum ad Deum & ad thronum Ipsius, ibid: Vers: 5, & qui ejecit ex ore suo aquam sicut fluvium, ut mulierem absorberet, ibid: Vers: 13. 15; filius quem mulier peperit, est Divinum Verum hodie detectum, mulier est Ecclesia, draco serpens sunt qui persequuntur, aqua sicut fluvius quam draco ejiceret, sunt falsa ex malo & inde ratiocinia, per quæ conaturi mulierem, hoc est, Ecclesiam destruere; sed quod nihil effecturi sint, describitur per "quod adjuverit terra mulierem, & aperuerit terra os suum, & deglutiverit fluvium quem ejecit draco" ibid: Vers: 16.

7294. Et veni Moscheh & Aharon ad Pharaonem, & fecerunt ita quemadmodum præcepit Jehovah, quod significet effectum, constare potest absque explicatione.

7295. Et projecit Aharon baculum suum coram Pharaone & servis ejus, & factus in serpentem aqueum, quod significet quod meræ fallaciæ & inde falsa regnarent apud illos, constat ex significatione projicere baculum, quod sit ostendere potentiam, de qua mox supra n: 7292; ex repræsentatione Pharaonis, & servorum illius, quod sint qui per falsa infestant; & ex significatione serpentes aquei, quod sint fallaciæ & inde falsa, de qua mox supra n: 7293. Hoc prodigium significat primam admonitionem apud illos qui infestant, ut desistant; cum malis enim, qui in altera vita infestant probos, ita se habet; primum cum illuc e mundo veniunt, habent sibi adjunctos spiritus bonos, & angelos, sicut cum vixerunt homines in corpore, nam homines etiam mali habent quoque angelos apud se, ex causa, ut possint, si velint,

velint, vertere se ad cœlum, & recipere influxum inde, & reformari, inde est, quia omne vitæ sequitur quod primum associati sint angelis; sed cum tales sunt ex vita in mundo, ut recipere influxum veri & boni e cœlo non possint, tunc angeli & spiritus boni per gradus ab illis recedunt; & sicut illi recedunt, ita minus & minus rationales fiunt; rationales enim esse est per Cœlum a Domino; Primus gradus ablationis & deprivationis influxus veri & boni, est qui hic describitur per baculum Aharonis versum in serpentem, per quod significatur quod meræ fallaciæ regnarent, & inde falsa; Secundus gradus describitur per aquas Ægypti versas in sanguinem, per quod significatur quod ipsa vera falsificata sint; Tertius gradus est, quod ex aquis proreperint ranæ, per quod significantur ratiocinia ex meris falsis, & sic porro: per tales etiam gradus mali in altera vita deprivantur intellectu veri & boni.

7296. Et vocavit etiam Pharao sapientes & præstigiatores, quod significet abusum ordinis Divini, constat ex significatione sapientum, quod sint qui in scientia rerum spiritualium, & correspondentiæ illarum cum naturalibus; qui illa investigabant & docebant, dicebantur apud illos sapientes, nam erant mystica; & quia Ægyptii talibus incumbabant, se vocabant filium sapientum, & regum antiquitatis, ut patet apud Esaiam "Quomodo dicitis ad Pharaonem, *filius sapientum ego*, filius regum antiquitatis" xix: 11; Ægyptii scientias rerum vocabant sapientiam, ut quoque Chaldæi, Jerem: 1: 35; & ex significatione præstigatorum, quod sint qui pervertunt Divinum ordinem, ita qui leges ordinis; quod præstigiæ & magiæ non aliud sint, constare potest a præstigiatoribus & magis in altera vita, ubi abundant; nam qui in vita corporis usi sunt astu, & excogitarunt plures artes defraudandi alios, & tandem ex successu omnia tribuerunt propriæ prudentiæ, illi in altera vita addiscunt magica, quæ non aliud sunt quam abusus ordinis Divini, imprimis correspondentiarum; nam secundum ordinem Divinum est, ut omnia & singula correspondeant, sicut pro exemplo, manus, brachia, humeri correspondent potentiæ, & inde quoque baculus, idcirco baculos sibi formant, tum quoque repræsentative sistunt humeros, brachia, & manus, & sic exercent potentiam magicam; ita in mille & mille aliis; abusus ordinis & correspondentiarum est, cum illa quæ ordinis sunt non applicantur ad fines bonos, sed ad fines malos, sicut ad finem imperandi super alios, & ad finem perdendi, finis enim ordinis est salvatio, ita omnibus bonum facere; inde nunc patet, quid per abusum ordinis, qui significatur per præstigiatores, intelligitur.

7297. Et fecerunt etiam illi, magi Ægypti, incantationibus suis, quod significet ita ad apparentiam simile pervertendo fines ordinis, constat ex significatione fecerunt etiam illi, cum dicitur de magis Ægypti, quod sit sistere simile ad apparentiam, nam quæ fluunt ex ordine, per abusum non variantur sed apparent similia quoad formam externam, non autem quoad formam internam, nam sunt contra fines ordinis; & ex significatione incantationum, quod sint ipsæ artes pervertendi ordinem: per præstigias & incantationes in

viathan in bono sensu pro ratione ex veris, apud Hiobum, Cap: XL: 25 ad 32, & Cap: XLI: 1 ad 26, ratio ex veris est in opposito ratiociniis ex falsis. Et quia per Balænas significantur ratiocinia ex fallaciis pervertentia vera, per serpentes aqueos; qui eadem voce in Lingua originali exprimuntur, significantur ipsa falsa ex fallaciis, ex quibus ratiocinia, & per quæ perversiones; falsa per illos serpentes in sequentibus locis significantur; apud Esaiam "Respondebunt Jim in palatiis ejus, & serpentes in palatiis deliciarum" XLII: 22. Apud Eundem "Ascendent in palatia ejus spinæ, carduus & sentis in munitiones ejus, ut sit *habitaculum serpentum*, atrium filiabus noctuæ" XXXIV: 13. Apud Eundem "In *habitaculo serpentum* cubile ejus, gramen pro calamo & junco" XXXV: 7. Apud Jeremiam "Dabo Hierosolymam in acervos, *habitaculum serpentum*" IX: 10. Apud Malachiam "Posui montes Esavi vastitatem, & hæriditatem ejus *serpentibus deserti*" I: 3, in his locis serpentes pro falsis, ex quibus ratiocinia; eadem quoque per dracones significantur, sed dracones sunt ratiocinia ex amoribus sui & mundi, ita ex cupiditatibus mali, quæ non solum pervertunt vera, sed etiam bona; quæ ratiocinia prodeunt ex illis, qui corde negant vera & bona fidei, sed ore propter libidinem imperandi & lucrandi illa consentunt, ita quoque ex illis, qui vera & bona prophanant; hi & illi per *draconem*, *serpentem Antiquum*, qui vocatur diabolus & satanas, qui seducit totum terrarum orbem" Apoc: XII: 9, intelliguntur; & quoque per eundem, nempe draconem, qui persequutus est mulierem, quæ peperit filium raptum ad Deum & ad thronum Ipsi, ibid: Vers: 5, & qui ejecit ex ore suo aquam sicut fluvium, ut mulierem absorberet, ibid: Vers: 13. 15; filius quem mulier peperit, est Divinum Verum hodie detectum, mulier est Ecclesia, draco serpens sunt qui persequuntur, aqua sicut fluvius quam draco ejiceret, sunt falsa ex malo & inde ratiocinia, per quæ conaturi mulierem, hoc est, Ecclesiam destruere; sed quod nihil effecturi sint, describitur per "quod adjuverit terra mulierem, & aperuerit terra os suum, & deglutiverit fluvium quem ejecit draco" ibid: Vers: 16.

7294. Et veni Moscheh & Aharon ad Pharaonem, & fecerunt ita quemadmodum præcepit Jehovah, quod significet effectum, constare potest absque explicatione.

7295. Et projecit Aharon baculum suum coram Pharaone & servis ejus, & factus in serpentem aqueum, quod significet quod meræ fallaciæ & inde falsa regnarent apud illos, constat ex significatione projicere baculum, quod sit ostendere potentiam, de qua mox supra n: 7292; ex repræsentatione Pharaonis, & servorum illius, quod sint qui per falsa infestant; & ex significatione serpentes aquei, quod sint fallaciæ & inde falsa, de qua mox supra n: 7293. Hoc prodigium significat primam admonitionem apud illos qui infestant, ut desistant; cum malis enim, qui in altera vita infestant probos, ita se habet; primum cum illuc e mundo veniunt, habent sibi adjunctos spiritus bonos, & angelos, sicut cum vixerunt homines in corpore, nam homines etiam mali habent quoque angelos apud se, ex causâ, ut possint, si velint,

velint, vertere se ad cœlum, & recipere influxum inde, & reformari, inde est, quia omne vitæ sequitur quod primum associati sint angelis; sed cum tales sunt ex vita in mundo, ut recipere influxum veri & boni e cœlo non possint, tunc angeli & spiritus boni per gradus ab illis recedunt; & sicut illi recedunt, ita minus & minus rationales fiunt; rationales enim esse est per Cœlum a Domino; Primus gradus ablationis & deprivationis influxus veri & boni, est qui hic describitur per baculum Aharonis versum in serpentem, per quod significatur quod meræ fallaciæ regnarent, & inde falsa; Secundus gradus describitur per aquas Ægypti versas in sanguinem, per quod significatur quod ipsa vera falsificata sint; Tertius gradus est, quod ex aquis proreperint ranæ, per quod significantur ratiocinia ex meris falsis, & sic porro: per tales etiam gradus mali in altera vita deprivantur intellectu veri & boni.

7296. Et vocavit etiam Pharaon sapientes & præstigiatores, quod significet abusum ordinis Divini, constat ex significatione sapientum, quod sint qui in scientia rerum spiritualium, & correspondentiæ illarum cum naturalibus; qui illa investigabant & docebant, dicebantur apud illos sapientes, nam erant mystica; & quia Ægyptii talibus incumbabant, se vocabant filium sapientum, & regum antiquitatis, ut patet apud Esaiam “Quomodo dicitis ad Pharaonem, *filius sapientum ego*, filius regum antiquitatis” XIX: 11; Ægyptii scientias rerum vocabant sapientiam, ut quoque Chaldæi, Jerem: L: 35; & ex significatione præstigatorum, quod sint qui pervertunt Divinum ordinem, ita qui leges ordinis; quod præstigiæ & magiæ non aliud sint, constare potest a præstigiatoribus & magis in altera vita, ubi abundant; nam qui in vita corporis usi sunt astu, & excogitarunt plures artes defraudandi alios, & tandem ex successu omnia tribuerunt propriæ prudentiæ, illi in altera vita addiscunt magica, quæ non aliud sunt quam abusus ordinis Divini, imprimis correspondentiarum; nam secundum ordinem Divinum est, ut omnia & singula correspondeant, sicut pro exemplo, manus, brachia, humeri correspondent potentiæ, & inde quoque baculus, idcirco baculos sibi formant, tum quoque repræsentative sistunt humeros, brachia, & manus, & sic exercent potentiam magicam; ita in mille & mille aliis; abusus ordinis & correspondentiarum est, cum illa quæ ordinis sunt non applicantur ad fines bonos, sed ad fines malos, sicut ad finem imperandi super alios, & ad finem perdendi, finis enim ordinis est salvatio, ita omnibus bonum facere; inde nunc patet, quid per abusum ordinis, qui significatur per præstigiatores, intelligitur.

7297. Et fecerunt etiam illi, magi Ægypti, incantationibus suis, quod significet ita ad apparentiam simile pervertendo fines ordinis, constat ex significatione fecerunt etiam illi, cum dicitur de magis Ægypti, quod sit sistere simile ad apparentiam, nam quæ fluunt ex ordine, per abusum non variantur sed apparent similia quoad formam externam, non autem quoad formam internam, nam sunt contra fines ordinis; & ex significatione incantationum, quod sint ipsæ artes pervertendi ordinem: per præstigias & incantationes in

Verbo, ubi memorantur, significatur ars sistendi falsa ut appareant sicut vera, ac sistendi vera ut appareant sicut falsa, quod imprimis fit per fallacias; illa significantur per præstigias & incantationes in sequentibus his locis; apud Esaiam "Atqui venient tibi duo illa momento in die uno, orbitas & viduitas, in perfectione sua venient super te, *propter multitudinem præstigiarum tuarum, ob magnitudinem incantationum tuarum plurimam: persta in incantationibus tuis, & in multitudine præstigiarum tuarum,* in quibus laborasti a juventute tua" XLVII: 9. 12, ibi de Babele & Chaldeis. Apud Eundem "Accedite huc filii *Præstigiatrix*, semen adulteri, & scortata est" LVII: 3. Apud Nahum "Væ urbi sanguinum, præ multitudine scortationum scorti, boni causa, *magistræ præstigiarum,* vendentes gentes per scortationes suas, & familias *per præstigias suas*" III: 4, urbs sanguinum pro veri falsificatione, scortationes pro falsificato bono veri, præstigiæ pro artibus sistendi falsa ut vera, & vera ut falsa. Apud Malachiam "Accedam ad vos in iudicium, & ero testis festinans *contra Præstigiatores,* & contra adulteros, & contra jurantes falso" III: 5. Apud Johannem "*Incantatione tua* seductæ sunt omnes gentes" Apoc: XVIII: 23, ibi de Babylone. Apud Micham "Exscindam equos tuos e medio tui, & perdam currus tuos, & exscindam urbes terræ tuæ, & destruam omnia munimenta tua, & *exscindam Præstigias e manu tua*" V: 9. 10. 11; ex his patet, quod per præstigias significantur artes sistendi vera ut falsa, & falsa ut vera, nam per equos qui exscindendi, significantur intellectualia, n: 2761. 2762, 3217. 5321. 6125. 6534; per currus qui perdendi significantur doctrinalia veri, n: 2760. 5321; per urbes terræ quæ etiam exscindendæ, significantur vera Ecclesiæ, quod urbes sint vera n: 2268. 2481. 2712. 2943. 4492. 4493, & quod terra sit Ecclesia, n: 662. 1067. 1062. 1733. 1850. 2117. 2118. 3355. 4447. 4535. 5577, per munimenta significantur vera quatenus defendunt bona; inde nunc sciri potest, quid per præstigias quæ e manu exscindendæ sunt, significatur, quod nempe artes sistendi vera ut falsa, & falsa ut vera; hæ artes etiam correspondent phantasiis, per quas mali in altera vita sistunt coram oculis pulchra sicut fæda, & fæda sicut pulchra, quæ phantasiæ etiam species præstigiarum sunt, nam sunt quoque abusus & inversiones ordinis Divini.

7298. Et projecerunt quisque baculum suum, & facti in serpentes aqueos, quod significet potentiam ex ordine quod hebetes facti quoad apperceptionem veri, constat ex significatione projicere baculum, quod sit ostensio potentiae, de qua n: 7292; & ex significatione serpentum aqueorum, quod sint falsa ex fallaciis, de qua n: 7293, hic hebetudo quoad apperceptionem veri, nam sicut fallaciæ faciunt ut vera non appericiantur, ita quoque hebetudo inducta: talis hebetudo etiam inducitur a magis in altera vita, & hoc per abusum & perversiorem ordinis, sciunt enim auferre influxum e cœlo, quo ablato fit hebetudo quoad apperceptionem veri; & quoque sciunt fallacias inducere, & sistere illas in luce sicut in luce veri, & simul tunc obscurare ipsa vera; sciunt etiam persuasivum injicere, & sic hebetare apperceptionem veri; præter per alios modos: quando hebetudo est, apparent falsa ut vera, quæ significantur per

per praeſtigias & incantationes : ex his patet, quomodo magi ſimile ad apparentiam ſiſtere poſſunt. Præterea ſciendum, quod ſecundum leges ordinis ſit, quod nemo perſuaderi momento de vero debeat, hoc eſt, quod verum momento ita confirmetur, ut non ſit relicta aliqua dubitatio ; cauſa eſt, quia verum, quod ita imprimitur, ſit verum perſuaſivum, & eſt abſque ulla extensione, & quoque abſque ulla cedentia ; tale verum repræſentatur in altera vita ſicut durum, & ſicut tale quod non admittit in ſe bonum, ut fiat applicabile : inde eſt, ut primum per experientiam manifeſtam ſiſtitur in altera vita aliquod verum coram bonis ſpiritibus, quod mox dein ſiſtatur aliquod oppoſitum, quod facit dubium ; ita datur illis cogitare & expendere num ita ſit, & colligere rationes, & ſic inducere verum illud rationaliter in mentem ſuam ; ex eo ſit extenſio viſui ſpiritali quoad verum illud, uſque etiam ad oppoſita ; inde videt & percipit intellectu omne quale veri, & inde poteſt admittere e coelo influxum ſecundum ſtatus rerum, nam vera varias formas accipiunt ſecundum circumſtantias : hæc quoque cauſa eſt, quod licuerit magis ſimile facere, ac quod fecit Aharon ; nam ſic apud filios Iſraelis miraculum in dubium, num Divinum eſſet, miſſum eſt, & per id illis data eſt copia cogitandi & expendendi, num fuerit Divinum, & tandem ſe confirmandi quod fuerit.

7199. Et deglutivit baculus Aharonis baculos illorum, quod ſignificet quod ea potentia illis adempta ſit, conſtat ex ſignificatione deglutire, quod ſit adimere ; & ex ſignificatione baculi, quod ſit potentia, de qua ſupra n : 7292 ; Magis etiam in altera vita aufertur potentia abutendi ordine & pervertendi leges ejus, duplici modo, uno quod Angeli ex potentia Divina Domini magica illorum annihilent, & hoc quando illa ad faciendum probis malum exercent ; angelica potentia a Domino tanta eſt, ut diſſipet momento omnia talia ; altero, quod illis magium prorsus auferatur, ſic ut non poſſint amplius aliquid tale ſiſtere.

7300. Et obfirmatum cor Pharaonis, quod ſignificet obſtinationem, conſtat ex ſignificatione obfirmari cor, quod ſit obſtinatio, ut ſupra n : 7272.

7301. Et non audivit ad illos, quod ſignificet quod qui in malis ex falſis non recipere, conſtat ex illis ſupra n : 7224. 7275 ; per Pharaonem enim, de quo hic dicitur quod non audivit, repræſentantur illi qui in falſis ſunt & infeſtant, & quatenus infeſtant, in malo ſunt ex falſis, nam infeſtatio eſt ex malo, & ſit per falſa.

7302. Quemadmodum loquutus Jehovah, quod ſignificet ſecundum prædictionem, conſtat abſque explicatione.

7303. Verſ: 14 ad 24. *Et dixit Jehovah ad Moſchen, ingravatam eſt cor Pharaonis, renuit mittere populum. Vade ad Pharaonem, & conſiſtes obviam illi juxta ripam fluminis ; & baculum, qui verſus in ſerpentem, accipe in manum tuam. Et dices ad illum, Jehovah Deus Hebræorum miſit me ad te, dicendo, mitte populum meum & ſerviant Mibi in deſerto, & ecce non audiviſti uſque huc. Ita dixit Jehovah, in hoc cognosces quod Ego Jehovah, ecce ego percutio baculo, qui in manu mea, ſuper aquas quæ in fluvio, & vertentur in ſanguinem. Et piſcis qui in fluvio morietur, & putebit fluvius, & laborabunt Ægyptii ad bibendum.*

bendum aquas e fluvio. Et dixit Jehovah ad Moschen, dic ad Abaronem, accipe baculum tuum, & extende manum tuam, super aquas Ægypti, super flumina illorum, super fluviolos illorum, & super stagna illorum, & super omnem congregationem aquarum illorum, & erunt sanguis; & erit sanguis in omni terra Ægypti, & in lignis & in lapidibus. Et fecerunt ita Moscheh & Abaron quemadmodum præcepit Jehovah, & sustulit baculum, & percussit aquas quæ in fluviis ad oculos Pharaonis, & ad oculos servorum illius; & conversæ sunt omnes aquæ, quæ in fluvio, in sanguinem. Et piscis qui in fluvio moriebatur, & putuit fluvius, & non potuerunt Ægyptii bibere aquam ex fluvio & fuit sanguis in tota terra Ægypti. Et fecerunt ita Magi Ægypti incantationibus suis, & obfirmatum cor Pharaonis, & non audiuit ad illos, quemadmodum loquutus Jehovah. Et respexit Pharaon, & venit ad domum suam, & non posuit cor suum etiam ad hoc. Et foderunt omnes Ægyptii circum fluvium aquas ad bibendum, quia non potuerunt bibere ex aquis fluvii. Et dixit Jehovah ad Moschen, significat instructionem Divinam: ingravatum est cor Pharaonis, renuit mittere populum, significat quod obstinaverint se non relinquere illos quos infestant: vade ad Pharaonem in matutino, significat elevationem ad magis confirmantia: ecce egreditur ad aquas, significat quod tunc illi qui infestabant in falsis ex fallaciis essent: & consiste obviam illi juxta ripam fluminis, significat influxum secundum statum: & baculum, qui versus in serpentem, accipe in manum tuam, significat potentiam priori similem: & dices ad illum, significat mandatum: Jehovah Deus Hebræorum misit me ad te, dicendo, significat a Divino Ecclesiæ ad illos qui infestabant: mitte populum meum, significat quod relinquent: & serviant Mihi in deserto, significat cultum in obscuro: & ecce non audivisti usque huc, significat non obedientiam: & dixit Jehovah, in hoc cognosces quod Ego Jehovah, significat ut timorem habeant pro Divino: ecce ego percutio baculo qui in manu mea super aquas quæ in fluvio, significat potentiam super falsa quæ ex fallaciis: & vertentur in sanguinem, significat quod falsificabunt vera: piscis qui in fluvio morietur, significat quod scientificum veri exstinguetur: & putebit fluvius, significat averstationem pro illo: & laborabunt Ægyptii ad bibendum aquas e fluvio, significat ut de illo vix aliquid scire vellent: & dixit Jehovah ad Moschen, significat executionem: dic ad Aharonem, accipe baculum tuum, & extende manum tuam super aquas Ægypti, significat potentiam in falsa quæ apud infestantes: super flumina illorum, super fluviolos illorum, significat in doctrinalia: & super stagna illorum, significat in scientifica illis inservientia: & super omnem congregationem aquarum, significat ubi aliquid falsum: & erunt sanguis, significat quod falsificabunt vera: & erit sanguis in omni terra Ægypti, significat falsificationem totalem: & in lignis & in lapidibus, significat boni quod charitatis & veri quod fidei: & fecerunt ita Moscheh & Aharon quemadmodum præcepit Jehovah, significat effectum: & sustulit baculum, & percussit aquas quæ in fluvio, significat potentiam in falsa validam: ad oculos Pharaonis, & ad oculos servorum ejus, significat in apperceptionem omnium qui infestabant: & conversæ sunt omnes aquæ quæ in fluvio in sanguinem, significat

significat inde falsificationem omnis veri: & piscis qui in fluvio moriebatur, significat scientificum veri etiam extinctum: & putuit fluvius, significat averfationem: & non potuerunt Ægyptii bibere aquam ex fluvio, significat quod de illo vix aliquid scire vellent: & tuit sanguis in tota terra Ægypti, significat falsificationem totalem: & fecerunt ita Magi Ægypti incantationibus suis, significat quod falsificatores illorum effigiarent simile abutendo ordine: & obfirmatum cor Pharaonis, significat obstinationem: & non audivit ad illos, significat non receptionem & non obedientiam: & respexit Pharaon, & venit ad domum suam, significat cogitationem & reflexionem ex falsis: & non posuit cor suum ad hoc, significat retusum ex voluntate, & inde obstinationem: & foderunt omnes Ægyptii circum fluvium aquas ad bibendum, significat pervestigationem veri quod applicarent falsis: quia non potuerunt bibere ex aquis fluvii, significat non applicationem ex meris falsis:

7304. Et dixit Jehovah ad Moschen, quod significet instructionem Divinam, constat ex significatione dixit, cum e novo aliquid mandatur, quod sit instructio, de qua n: 7186. 7267. 7288, hic instructio Divina, quia dixit Jehovah, nempe instructio quomodo ulterius agendum.

7305. Ingravatum est cor Pharaonis, renuit mittere populum, quod significet quod obstinaverint se non relinquere illos quos infestant, constat ex significatione ingravatum, tum obfirmatum ac induratum cor esse, quod sit obstinatio, ut supra n: 7272. 7300; & ex significatione renuere mittere, quod sit non relinquere; & ex repræsentatione Pharaonis, de quo illa dicuntur, quod sint qui infestant, de qua prius.

7306. Vade ad Pharaonem in matutino, quod significet elevationem ad magis confirmantia, constat ex significatione vadere, seu intrare ad Pharaonem, quod sit communicatio, de qua n: 7000, hic communicatio confirmantium, quod Divinum sit quod admonet illos ut ab infestationibus desistant; & ex significatione mane seu matutini, quod sit status illustrationis & revelationis, de qua n: 3458. 3723. 5097. 5740, hic elevatio, quia prædicatur de illis qui in falsis, qui non illustrari possunt, sed elevari quoad attentionem: quod qui in falsis illustrari non possint, est quia falsa rejiciunt & extinguunt omnem lucem quæ illustrat, illam lucem solum vera recipiunt.

7307. Ecce egreditur ad aquas, quod significet quod tunc illi qui infestabant in falsis ex fallaciis essent, constat ex repræsentatione Pharaonis, quod sint qui infestant, de qua prius; & ex significatione aquarum, hic aquarum Ægypti, quod sint falsa ex fallaciis, quod illa falsa, seu falsa inde hic significantur, est quia per serpentem, in quem versus baculus Pharaonis, illa falsa significantur, n: 7293; quod aquæ sint vera, & in opposito sensu falsa, videatur n: 739. 790. 2702. 3058. 3424. 4976. 5668; quod flumen Ægypti sit falsum, n: 6693.

7308. Et consiste obviam illi juxta ripam fluminis, quod significet influxum secundum statum, constat ex significatione consistere obviam, quod sit influxus; cum enim dicitur de Lege Divina, quæ repræsentatur per Moschen, quod consisteret obviam illis qui in falsis & infestant, qui repræsentantur per Pharaonem, non aliud per consistere obviam potest significari,
quam

quam influxus & inde receptio, & sic apperceptio; & ex significatione ripæ fluminis, quod sit status falsi in quo essent qui infestabant, quod flumen Ægypti sit falsum, videatur n: 6693, hic falsum ex fallaciis, n: 7307; ripa autem, quæ est sicut continens, nam circuit & includit, est status illius falsi; unumquodvis enim habet suum statum, in quo, & secundum quem illud est.

7309. Et baculum, qui versus in serpentem, accipe in manum tuam, quod significet potentiam priori similem, constat ex significatione baculi quod sit potentia, de qua n: 4013. 4315. 4876. 4936. 7026, quod sit potentia priori similis, significatur per quod acciperet baculum, qui versus in serpentem; & ex significatione manus, quod etiam sit potentia, sed potentia spiritualis, ex qua potentia naturalis, quæ est baculus, de quibus n: 6947. 7011.

7310. Et dices ad illum, quod significet mandatum, constat a significatione dicere, cum a Lege Divina, quæ repræsentatur per Moschen, ad illos qui in falsis, qui repræsentantur per Pharaonem, quod sit mandatum.

7311. Jehovah Deus Hebræorum misit me ad te, dicendo, quod significet a Divino Ecclesiæ ad illos qui infestabant, constat ex significatione Hebræorum, quod sint quæ Ecclesiæ, de qua n: 5136. 6675. 6684. 6684. 6738; Divinum Ecclesiæ est Jehovah Deus Hebræorum, & Jehovah Deus est Dominus, Jehovah quoad Divinum Bonum, & Deus quoad Divinum Verum; & ex significatione misit me ad te, quod sit ad illos qui infestant; quod per Pharaonem, ad quem Jehovah misit, repræsententur qui infestant, sæpius ostensum est.

7312. Mitte populum meum, quod significet quod relinquant, constat absque explicatione.

7313. Et serviant Mihi in deserto, quod significet cultum in obscuro, constat ex significatione servire Jehovah, quod sit cultus; & ex significatione deserti, quod sit quod non habitatum & excultum est, de qua n: 2708. 3900, in spirituali sensu quod obscurum quoad bonum & verum fidei; quod hic desertum sit tale obscurum, est quia in genere illi qui ab Ecclesia spirituali sunt, qui repræsentantur per filios Israelis, in obscuro sunt quoad vera fidei, videatur n: 2715. 2716. 2718. 2831. 2849. 2935. 2937. 3833. 4402. 6289. 6500. 6865. 6945. 7233; in specie quia in obscuro sunt, cum e statu infestationum & tentationum emergunt; qui enim in infestationibus sunt, illi a falsis circumfunduntur, & aguntur sicut calamus a vento, sic a dubio in affirmativum, & ab affirmativo in dubium, inde cum recens e statu illo ascendunt, in obscuro sunt; sed obscurum illud tunc per gradus illustratur: quia talis status ex illis qui infestantur, idcirco filii Israelis deducti sunt in desertum, ut repræsentarent statum illum, in quo fuerunt illi qui ab Ecclesia spirituali ante adventum Domini; & quoque illum, in quo sunt qui ab illa Ecclesia hodie, & quoad falsa vastantur.

7314. Et ecce non audivisti usque huc, quod significet non obedientiam, constat ex significatione audire, quod sit obedientia, de qua n: 2542. 3869. 5017. 5471. 5475. 7216, ita non audire, est non obedientia.

7315. Et dixit Jehovah, in hoc cognosces quod Ego Jehovah, quod significet ut timorem habeant pro Divino, constat ex illis supra n: 7280, ubi similia verba.

7316. Ecce ego percutio baculo qui in manu mea super aquas quæ in fluvio, quod significet potentiam super falsa quæ ex fallaciis, constat ex significatione baculi, quod sit potentia, de qua supra n: 7309; & ex significatione aquarum quæ in fluvio, quod sint falsa quæ ex fallaciis, de qua etiam supra n: 7307.

7317. Et vertentur in sanguinem, quod significet quod falsificabunt vera, constat ex significatione sanguinis, quod sit verum falsificatum, de qua n: 4735. 4978; sanguis enim in genuino sensu est Verum procedens a Domino, ita sanctum fidei, hoc significatur per sanguinem in Sacra Cæna; at in opposito sensu est sanguis violentia illata Divino Vero, quæ quia sit per falsificationes, est sanguis falsificatio veri. Ex his, & ex sequentibus constare potest, quinam in specie repræsentantur per Pharaonem, seu quinam in specie repræsentantur per Pharaonem, seu quinam in specie intelliguntur per illos qui infestant, quod nempe sint illi intra Ecclesiam qui professi sunt fidem, & quoque sibi persuaferunt quod fides salvet, & tamen vixerunt contra præcepta fidei; verbo qui in fide persuasiva fuerunt, ac in vita mali: illi cum in alteram vitam veniunt, secum ferunt principia, quod in cælum introducendi, quia nati intra Ecclesiam, baptizati, Verbum habuerunt, & doctrinam inde, quam professi, imprimis quia Dominum, & quod is pro peccatis illorum passus sit, ac ita illos qui intra Ecclesiam Ipsum ex doctrina professi sint, salvaverit; hi cum in alteram vitam e mundo recens veniunt, non scire aliquid volunt de fidei & charitatis vita, hanc nihili faciunt, dicunt, quia fidem habuerunt, omnia vitæ mala absterfa & abluta esse per sanguinem Agni; cum illis dicitur, quod hæc contra Domini verba sint apud Matthæum, ubi hæc "Multi dicent Mihi in die illa, Domine, Domine, nonne per Nomen tuum prophetavimus, & per Nomen tuum dæmonia ejecimus, & in Nomine tuo virtutes multas fecimus; sed tunc confitebor, non novi vos, discedite a Me operarii iniquitatis; omnis qui audit mea verba & facit illa, comparo viro prudenti; at omnis audiens verba mea, sed non faciens illa, comparo viro stulto" VII: 21. 22. 23. 24. 26: & apud Lucam, Tunc incipietis foris stare, & pulsare januam, dicendo, Domine, Domine, aperi nobis, sed respondens dicet illis, non novi vos unde sitis: tunc incipietis dicere, edimus coram Te, & bibimus, & in plateis nostris docuisti; sed dicet, dico vobis, non novi vos unde sitis; discēdite a Me omnes operarii iniquitatis" XIII: 25. 26. 27; sed ad hæc respondent, quod per illos non intelligantur alii, quam qui in fide miraculosa fuerunt, non autem in fide Ecclesiæ. Ast iidem post aliquod tempus scire incipiunt, quod non alii in cælum admittantur, quam qui vitam fidei vixerunt, ita qui charitatem erga proximum habuerunt; & cum hoc incipiunt scire, tunc doctrinalia fidei suæ incipiunt vilipendere, & quoque ipsam fidem, nam fides illorum non fuit fides, sed modo scientia talium quæ fidei, & non fuit propter vitam, sed propter lu-

crum & honores; inde est, quod illa quæ scientiæ fidei illis fuerant, tunc vilipendant, & quoque rejiciant; & mox se injiciunt in falsa contra vera fidei: in hunc statum vertitur vita illorum qui confessi fidem, & vixerunt vitam fidei contrariam. Hi sunt qui in altera vita per falsa infestant probos, ita qui per Pharaonem in specie intelliguntur.

7318. Piscis qui in fluvio morietur, quod significet quod scientificum veri exstinguetur, constat ex significatione piscis, quod sit scientificum, de qua n: 40. 991, hic scientificum veri, quia dicitur quod moriturus, quoniam in aquis versis in sanguinem, per quæ significatur quod exstinguetur per falsificationem; & ex significatione mori, quod sit exstingui. Quid sit falsificatio veri, per aliquot exempla illustrabitur; falsificatur verum cum ex ratiociniis concluditur, & dicitur, quod quia nemo bonum potest facere a se, ideo bonum nihil faciat ad salutem: falsificatur etiam verum cum dicitur, quod omne bonum, quod homo facit, spectet ipsum, & fiat remunerationis causa, & quia ita, quod opera charitatis non facienda: falsificatur verum cum dicitur, quod, quia omne bonum a Domino, homo nihil boni facere debeat, sed exspectet influxum: falsificatur verum, cum dicitur, quod verum apud hominem absque bono quod charitatis possit dari, ita fides absque charitate: falsificatur verum, cum dicitur, quod intrare in cœlum nemo possit, nisi qui miser sit & pauper; etiam cum dicitur, nisi quis det omnia sua pauperibus, & se in miseras redigat: falsificatur verum, cum dicitur, quod quisque, qualitercunque vixerat, intromitti queat in cœlum ex Misericordia: adhuc magis falsificatur verum, cum dicitur quod homini data sit potestas intromittendi quolibet in cœlum: falsificatur verum, cum dicitur quod peccata abstergantur, & abluantur sicut sordes ab aquis; & adhuc magis falsificatur verum, cum dicitur, quod homini sit potestas remittendi peccata, & cum remissa sunt, quod prorsus absterfa sint, & homo sit purus: falsificatur verum, cum dicitur quod Dominus in se derivaverit omnia peccata, & sic illa sustulerit, & sic quod homo salvari possit, qualiscunque ei vita sit: falsificatur verum cum dicitur, quod nemo salvetur nisi qui intra Ecclesiam est; ratiocinia, per quæ falsificatio, sunt, quod qui intra Ecclesiam, baptizati sint, habeant Verbum, sciant de Domino, de resurrectione, de vita æterna, de cœlo, & de inferno, ac ita quod sciant quid fides, per quam justificari possunt. His similia sunt innumera, nam ne quidem unicum verum datur, quod non falsificari potest, & falsificatio per ratiocinia ex fallaciis confirmari.

7319. Et putebit fluvius, quod significet averfationem pro illo, constat ex significatione putere, quod sit averfatio, de qua n: 7161; & ex significatione fluvii, hic fluvii Ægypti in sanguinem versi, quod sit falsificatum verum. Sciendum, quod in altera vita nihil abominabilius sit, & consequenter nihil gravius puteat, quam prophanatum verum; se habet hoc sicut graveolentia cadaveris, quæ sit cum caro viva moritur: falsum enim non olet, nisi appositum sit vero, nec malum nisi appositum sit bono, sentitur quodlibet non a se, sed a suo opposito, quale est, inde in quantum puteat prophanatum verum, constare potest, prophanatum verum est falsum conjunctum.

junctum vero, & falsificatum verum est falsum non conjunctum sed adjunctum vero, & dominans super vero.

7320. Et laborabunt Ægyptii ad bibendum aquas e fluvio, quod significet ut de illo vix aliquid scire vellent, constat ex significatione Ægyptiorum, quod sint qui falsificant vera; ex significatione bibere, quod sit instrui in veris, de qua n: 3069. 3772. 4017. 4018, inde laborare ad bibendum, est non instrui velle, ita vix aliquid scire velle, nempe de veris; & ex significatione aquarum fluvii, quod sint falsa, de qua supra n: 7307, hic falsificata vera: ex his patet, quod per laborabunt Ægyptii ad bibendum aquas e fluvio, significetur quod illi qui in falsis ex fallacis vix aliquid scire vellent de veris, ita quod averfarentur illa: causa averfationis est, quia vera, quæ per falsa pervertuntur, usque clam & tacite pugnant, & a se discutere falsa laborant, atque ita pungunt; nam si remonentur paulo falsa, cum fide horum, vera damnant.

7321. Et dixit Jehovah ad Moschen, quod significet executionem, constat ex illis quæ nunc sequuntur, nam *dixit Jehovah* illa involvit.

7322. Dic ad Aharonem, accipe baculum tuum, & extende manum tuam super aquas Ægypti, quod significet potentiam in falsa quæ apud infestantes, constat ex significatione baculi, quod sit potentia naturalis, & ex significatione manus, quod sit potentia spiritualis, de quibus supra n: 7309; inde accipere baculum extendere manum, est exercere potentiam spirituales per naturale; & ex significatione aquarum Ægypti, quod sint falsa quæ infestant, de qua etiam supra n: 7307.

7323. Super flumina illorum, super fluvios illorum, quod significet in doctrinalia falsi, constat ex significatione fluminum & fluviorum, quod sint doctrinalia, sunt enim aquæ falsa, videatur supra n: 7307, inde flumina ac fluvii, quæ sunt collectiones illorum, sunt doctrinalia, hic doctrinalia falsi; quod flumina sint illa quæ intelligentiæ, ita quæ veri, videatur n: 2702. 3051, inde in opposito sensu sunt illa quæ contraria intelligentiæ, ita quæ falsi.

7324. Et super stagna illorum, quod significet in scientifica illis inservientia, constat ex significatione stagnorum, quod sint scientifica inservientia veris quæ doctrinalium, ac in opposito sensu scientifica inservientia falsis doctrinalium. Stagna in Verbo, ubi nominantur, in sensu spirituali significant intelligentiam ex cognitionibus boni & veri, nam stagna ibi pro aquis congregatis seu lacubus accipiuntur, & aquæ congregatæ & lacus sunt in complexu cognitiones per quas intelligentia, ut apud Esaiam "Erumpent e deserto aquæ, & fluvii in planitie deserti, & erit aridus locus in stagnum, & siticulosus in scaturigines aquarum" xxxv: 6. 7. Apud Eundem "Aperiani super clivis fluvios, & in medio vallium fontes ponam, desertum in stagnum aquarum, & terram siccam in scaturigines aquarum" xli: 18, ibi ponere desertum in stagnum aquarum, pro dare cognitiones boni & veri, & inde intelligentiam, ubi prius non fuerunt. Apud Eundem "Vastabo montes & colles, & omnem herbam arefaciam, & ponam fluvios in insulas, & stagna exsiccabo"

exsicabo " XLII: 15, stagna pro similibus: pariter apud Davidem " Jehovah ponit fluvios in desertum, & exitus aquarum in ficitatem, *ponit desertum in stagnum aquarum*, & terram ficitatis in exitus aquarum " Psalm: CVII: 33. 35. Apud Eundem " A coram Domino parturis terra, a coram Deo Jacobi, *qui convertit petram in stagnum aquarum*, filicem in fontem aquarum " Psalm: CXIV: 7. 8. Apud Esaiam " Comminuentur & exsicabuntur *flumina Ægypti*, ideo lugebunt *piscatores*, & omnes projicientes in flumen hamum; inde erunt fundamenta ejus contusa; *omnes facientes mercedem ex stagnis animæ* " XIX: 6. 8. 10; stagna animæ pro illis quæ sunt intelligentiæ ex cognitionibus; at quia de Ægypto agitur, sunt stagna animæ illa quæ sunt intelligentiæ ex scientificis Ecclesiæ, nam Ægyptus sunt scientifica illa; scientifica sunt cognitiones, sed in inferiori gradu. Quod stagna aquarum in opposito sensu sint mala ex falsis, & inde insania, patet apud Esaiam " Exscindam Babeli nomen & residuum, & filium & nepotem, & ponam eam in hæreditatem anatarix, & in *stagna aquarum* " XIV: 22. 23; & quia stagna in opposito sensu sunt mala ex falsis, & inde insaniæ, etiam significant Infernum, ubi talia regnant, sed tunc stagnum vocatur stagnum ignis & stagnum ardens igne & sulphure, ut Apoc: XIX: 20. Cap: XX: 10. 14. 15. Cap: XXI: 8; ignis & sulphur pro amore sui & inde cupiditatibus, nam amor sui & ejus cupiditates non aliud sunt quam ignis, non ignis elementaris, sed ignis ex igne spirituali, qui ignis nempe spiritualis dat homini vivere; quod amores sint ignes vitales, patet ei qui expendit; hi ignes sunt qui intelliguntur per ignes sacros qui in cœlis, & per ignes inferni, elementaris ignis non datur ibi.

7325. Et super omnem congregationem aquarum, quod significet ubi aliquid falsum, constat ex significatione aquarum, quod sint falsa, de qua supra n: 7307; inde congregatio aquarum est ubi falsa simul.

7326. Et erunt sanguis, quod significet quod falsificabunt vera, constat ex significatione sanguinis, quod sit falsificatio veri, de qua supra n: 7317. Sanguis in genuino sensu significat sanctum amoris, ita charitatem & fidem, nam hæ sunt sancta amoris, ita sanguis significat sanctum verum procedens a Domino, n: 1001. 4735. 4978; in opposito autem sensu sanguis significat violentiam illatam charitati, & quoque illatam fidei, ita sancto vero procedenti a Domino; & quia violentia infertur quando falsificatur, inde per sanguinem significatur falsificatio veri; & in majori gradu per sanguinem significatur prophanatio veri, hæc per esum sanguinis significata est, quapropter is tam severe prohibitus est, n: 1003.

7327. Et erit sanguis in omni terra Ægypti, quod significet falsificationem totalem, constat ex significatione sanguinis, quod sit falsificatio veri, de qua nunc supra n: 7326; & ex significatione in omni terra Ægypti, quod sit ubi, ita totalis. Falsificatio totalis fit, cum falsum regnare incipit, nam homo vivit tunc secundum malum innatum & acquisitum, & in illo jucundum sentit; & quia vera fidei talia prohibent, ea tunc averfatur, & cum averfatur,

satur, vera ubicunque illa sunt, a se rejicit, & si non rejicere potest falsificat.

7328. Et in lignis & in lapidibus, quod significet boni quod charitatis, & veri quod fidei, nempe falsificationem totalem, constat ex significatione lignorum, quod sint bona quæ charitatis, de qua n: 2784. 2812. 3720; & ex significatione lapidum, quod sint vera quæ fidei, de qua n: 1298. 3720. 6426.

7329. Et fecerunt ita Moscheh & Aharon, quemadmodum præcepit Jehovah, quod significet effectum, constat absque explicatione.

7330. Et sustulit baculum, & percussit aquas quæ in fluvio, quod significet potentiam in falsa validam, constat ex illis supra n: 7316; validum significatur per quod sustulerit baculum, & sic percussit.

7331. Ad oculos Pharaonis, & ad oculos servorum ejus, quod significet in apperceptionem omnium illorum qui infestabant, constat ex significatione oculorum, quod sint apperceptio, de qua n: 4083. 4339; & ex repræsentatione Pharaonis, quod sint qui per falsa infestant, de qua prius; *omnes illi* significantur cum dicitur ad oculos Pharaonis & ad oculos servorum ejus.

7332. Et conversæ sunt omnes aquæ quæ in fluvio in sanguinem, quod significet inde falsificationem omnis veri, constat ex significatione aquarum quæ in fluvio, quod sint falsa, de qua supra n: 7307; & ex significatione sanguinis, quod sit falsificatio veri, de qua etiam supra n: 7317. 7326. Quod permittatur, quod illi qui in falsis & infestant in altera vita, falsificent vera, est causa, ne per Vera quæ fidei communicationem habeant cum illis qui in cælo, & per mala quæ sunt vitæ communicationem habeant cum illis qui in inferno, & inde per vera acquirant sibi aliquid lucis e cælo, & sic aliquid intelligentiæ, & faciant ut ea serviant malis quæ vitæ, nam ad favorem mali applicarent illa quæ intelligentiæ sunt, ac sic illa quæ cæli subjicerent apud se illis quæ inferni; & quoque ne seducerent simplices probos spiritus, cum quibus per vera communicationem habent: sciunt etiam mali in altera vita, apud quos vera nondum falsificata sunt, per illa sibi dominium acquirere, nam potentia inest veris, usque adeo ut non resisti queat, n: 3091. 6344. 6413. 6948, inde quoque abuterentur veris: præterea vera apud malos nihil prorsus ad emendationem vitæ eorum efficiunt, sed mali modo utuntur illis ut mediis ad faciendum malum, absque illo usu mali prorsus irridunt vera; sunt sicut mali antistites, qui si non doctrinæ vera inserviant illis pro mediis luctandi, illa subsannarent: hæ causæ sunt, cur permittitur malis ut apud se vera falsificent.

7333. Et piscis qui in fluvio moriebatur, quod significet scientificum veri & etiam extinctum, constat ex illis supra n: 7318, ubi eadem verba.

7334. Et putuit fluvius, quod significet aversionem, constat ex illis supra n: 7319.

7335. Et non potuerunt Ægyptii bibere aquam ex fluvio, quod significet

ficer quod de illo vix aliquid scire vellent, constat quoque ex illis supra n: 7320

7336. Et fuit sanguis in tota terra Ægypti, quod significet falsificationem totalem, videatur supra n: 7327.

7337. Et fecerunt ita Magi Ægyptii incantationibus suis, quod significet quod falsificatores illorum effigarent simile, constat ex significatione magiæ Ægyptiacæ & incantationum, quod sint abusus ordinis Divini, de qua n: 5223. 6052. 7296. Quod miracula attinet, sciendum, quod Divina Miracula differant a miraculis magicis, ut cœlum ab inferno; Divina miracula procedunt a Divino Vero, & progrediuntur secundum ordinem, effectus in ultimis sunt Miracula, quando Domino placet ut in illa forma sistantur; inde est, quod omnia miracula Divina repræsentent status Regni Domini in Cœlis, & Regni Domini in terris seu Eccl- siæ, hæc est forma interna Divinorum Miraculorum; ita se habet cum Omnibus Miraculis in Ægypto, & quoque cum reliquis, de quibus in Verbo; omnia etiam Miracula, quæ Ipse Dominus, cum fuit in mundo, fecit, significabat statum venturum Ecclesiæ, sicut quod aperierentur oculi cæcorum, aures surdorum, linguæ mutorum, quod claudi ambularent, mutili & quoque leprosi sanarentur, significabant quod tales qui significantur per cæcos, surdos, mutos, claudos, mutilos, leprosos, reciperent Evangelium, & spiritualiter sanarentur, & hoc per adventum Domini in mundum; talia sunt Divina Miracula in forma sua interna: ac miracula magica nihil prorsus involvunt, fiant a malis ad potentiam sibi acquirendam super alios; & apparent in forma externa si similia Divinis miraculis; causa quod similia appareant, est, quia ex ordine fluunt, & ordo apparet similis in ultimis ubi sistantur miracula; sicut pro exemplo, Divinum Verum procedens a Domino in se omnem potentiam habet, inde est, quod etiam Veris in ultimis ordinis insit potentia; ideo mali per vera sibi acquirunt potentiam, & dominantur super alios: sit quoque pro exemplo, secundum ordinem est, ut status affectionis & cogitationis faciant ideam loci & distantie in altera vita, & quod tantum a se mutuo appareant distare, quantum in diverso statu sunt; hoc ordinis a Divino est, ut omnes qui in Maximo Homine distincti a se mutuo sint; Magi in altera vita hoc ordinis abutuntur, inducunt enim aliis mutationes status, & sic illos transferunt nunc in altum, nunc in profundum, & quoque conjiciunt in societates, ut inserviant sibi pro subjectis; ita innumeris aliis: ex his pater, quod miracula magica, tametsi in externa forma similia appareant miraculis Divinis, usque tamen intus in se finem habeant contrarium, nempe destruendi illa quæ Ecclesiæ sunt, at miracula Divina intus in se habent finem ædificandi illa quæ Ecclesiæ sunt: se habent illa sicut binæ mulieres formosæ, quarum una ex scortatione intus tota quanta putida est, altera autem ex castitate aut ex genuino amore conjugiali, tota quanta intus pura est; externæ formæ illorum sunt similes, sed internæ differunt sicut cœlum & infernum.

7338. Et obfirmatum cor Pharaonis, quod significet obstinationem, ut supra n: 7272. 7300.

7339. Et non audivit ad illos, quod significet non receptionem & non obedientiam, ut quoque supra n: 7224. 7275. 7301.

7340. Quemadmodum loquutus Jehovah, quod significet secundum prædictionem, etiam ut supra n: 7302.

7341. Et respexit Pharaon, & venit ad domum suam, quod significet cogitationem & reflexionem ex falsis, constat ex significatione respicere, quod sit cogitatio & reflexio, nam respicere in sensu spirituali non est spectare oculis versus aliquid, sed est spectare mente, ita cogitare & reflectere; & ex significatione domus Pharaonis, quod sit falsum; cum enim Pharaon repræsentat falsum, etiam idem domus ejus; inde venire ad domum suam, significat falsa; & quia per illa verba significatur cogitatio & reflexio ex falsis, ideo sequitur, quod non posuerit cor ad hoc, nam qui ex falsis cogitat, non ponit cor ad Divinum quod admonet.

7342. Et non posuit cor suum ad hoc; quod significet remissum ex voluntate, & inde obstinationem, constat ex significatione non ponere cor ad aliquid, quod sit non attendere; & quia non attentio ad Divina apud malos est a renisu ex voluntate, idcirco per eadem verba id significatur; & quia non ponere cor ad illud, idem involvit quod obfirmari, idcirco etiam obstinatio significatur, ut prius n: 7272. 7300. 3738. Quod renisum ex voluntate attinet, sciendum est quod voluntas sit quæ regit hominem; creditur a quibusdam quod intellectus regat, sed intellectus non regit nisi voluntas inclinet, intellectus enim favet voluntati, nam intellectus in se spectatus non est nisi quam forma voluntatis: cum voluntas dicitur, intelligitur affectio quæ amoris, voluntas enim hominis nihil aliud est, illa affectio est quæ regit hominem, nam affectio amoris est vita illius; si homini est affectio sui & mundi, tunc tota vita ejus non aliud est; nec potest ei reniti, nam id foret reniti ipsi suæ vitæ; principia veri nihil faciunt; si affectio amorum illorum dominatur, trahit illa verum in suas partes, & sic falsificat illud, & si non plene favet, rejicit; inde est, quod principia veri fidei prorsus nihil efficiunt apud hominem, nisi Dominus insinuat affectionem amoris spiritualis, hoc est, amoris erga proximum; & quantum homo hanc affectionem recipit tantum etiam recipit vera fidei; affectio amoris hujus est quæ facit novam voluntatem. Ex his nunc constare potest, quod homo nusquam ponat cor ad aliquod verum, si voluntas renititur: inde est, quod infernales, quia in affectione seu cupiditate mali sunt, non possint recipere vera fidei, consequenter non emendari; inde quoque est, quod mali, quantum possunt, vera, quæ fidei falsificent.

7343. Et foderunt omnes Ægyptii circum fluvium aquas ad bibendum, quod significet pervestigationem veri quod applicarent falsis, constat a significatione fodere quod sit pervestigatio, de qua sequitur; ex significatione aquarum circum fluvium, quod sint vera; quod aquæ circum fluvium sint vera, est quia illæ erant extra fluvium, & non factæ sanguis; quod aquæ sint vera, videatur n: 739. 790. 7702. 3058. 3424. 4976. 5663; & ex significatione bibere, quod sit applicare falsis; quod bibere sit applicare, videatur n: 5709, qui enim bibit, sibi applicat; sed sciendum, quod applicatio

plicatio fiat secundum quale & statum ejus qui sibi applicat; qui in affectione veri est, is sibi applicat vera secundum statum & quale affectionis; qui in affectione falsi est, is cum applicat sibi vera, pervertit & falsificat illa; quod ex eo constare potest, quod Divinum Verum influat apud omnes, sed quod varietur apud unumquemvis secundum statum & quale vitæ ejus; & inde quod infernales vertant illud in falsa, similiter Divinum Bonum vertunt in malum, amores cœlestes in amores diabolicos, misericordiam in odium, & in crudelitatem, amorem conjugialem in adulteria, ita in contraria; ex causa quia quale & status vitæ eorum sunt contraria; inde est, quod per foderunt omnes Ægyptii circum fluvium, significetur pervestigatio veri quod applicarent falsis. Quod verum vertatur in falsum, & bonum in malum, apud illos qui in falsis & malis sunt, & quoque vicissim, patet a regula communi, quod puris sint omnia pura, & impuris omnia impura: hoc quoque ab illis quæ in natura illustrari potest; ut a Luce quæ a Sole, Lux illa candida est, at usque variatur secundum formas in quas influit, inde colores, & fit pulchra in pulchris formis, & impulchra in impulchris: illustrari etiam hoc potest ab insitione frondium in arboribus, frons insita communi stirpi fert suum fructum, quare succus arboris, ut primum in frondem insitam influit, variatur, & fit succus frondis aptus producendi ejus folia & fructus: similiter se habet cum illis quæ influunt apud hominem. Quod fodere sit pervestigare, est quia per aquam, fontem, puteum, quæ effodiuntur, significantur vera, quæ non effodiuntur sed pervestigantur; quare etiam in Lingua originali per eandem vocem, cum illa applicatur veris, significatur investigare; in prophetis autem loco veri dicitur vel aqua vel fons, & loco investigare dicitur fodere; talis enim est sermo propheticus, ut patet apud Moschen, ubi agitur de fonte Beer, de quo Israel cecinit Canticum hoc "Ascende fons, respondete super eo, *fons quem foderunt principes, effoderunt primores populi, per Legislatorem, baculis suis*" Numer: *xxi*: 16. 17. 18, ibi per fontem significatur doctrina Veri Divini, per fodere investigatio ejus.

7344. Quia non potuerunt bibere ex aquis fluvii, quod significet non applicationem ex meris falsis, constat ex significatione non posse bibere, quod sit non applicatio, quod bibere sit applicare, videatur mox supra n: 7343; & ex significatione aquarum fluvii, quod sint falsa, de qua etiam supra n: 7307; quod per non posse bibere ex aquis fluvii, significetur, quod vera non applicari possint meris falsis, hoc est, falsificari per mera falsa, etiam sequitur ex sensu interno mox præcedentium, nempe fodere aquas ad bibendum circum fluvium, quod sit investigare vera, quæ applicarent falsis. Quod vera non applicari falsis possint per mera falsa, est quia vera & falsa prorsus opposita sunt, & opposita non applicari possunt, nisi sint intermedia, quæ conjungunt; intermedia quæ conjungunt sunt fallaciæ sensuum externorum, & sunt quoque illa quæ in Verbo secundum apparentiam dicta sunt; sit pro exemplo, quod nihil nisi quam bonum sit a Domino, & nusquam aliquod malum; hoc Verum falsificatur per fallacias, quod Dominus possit auferre malum

malum si velit, ex omnipotentia, & quia non aufert, quod causa ejus sit, ac ita etiam malum a Domino sit; ex illis quæ secundum apparentiam dicta sunt in Verbo, quod Jehovah seu Dominus irascatur, puniat, condemnet, conjiciat in infernum, cum tamen sunt ipsi qui in malo sunt, qui hoc sibi faciunt, & inde sibi inducunt malum pænæ, nam malum pænæ & malum culpæ in altera vita conjuncta sunt: similiter in innumeris aliis.

7345. Vers: 25. 26. 27. 28. 29. *Et impleti septem dies postquam percutere Jehovah fluvium. Et dixit Jehovah ad Moschen, veni ad Pharaonem, & dices ad illum, ita dicit Jehovah, mitte populum meum, & serviant Mibi. Et si renuis tu mittere, ecce Ego afficiam omnem terminum tuum ranis. Et prorepere faciet fluvijs ranas, & ascendent & venient in domum tuam, & in conclave cubilis tui, & super lectum tuum, & in domum servorum tuorum, & in populum tuum, & in clibanos tuos, & in matrass tuas. Et in te, & in populum tuum, & in omnes servos tuos ascendent ranæ.* Et impleti septem dies postquam percutere Jehovah fluvium, significat finem status illius postquam vera falsificata: & dixit Jehovah ad Moschen, significat novam instructionem: veni ad Pharaonem, & dices ad illum, significat mandatum ad infestantes: ita dicit Jehovah, mitte populum meum, ut serviant Mihi, significat ut relinquant illos ab Ecclesia, ut in libero Deum suum colant: & si renuis tu mittere, significat si non relinquerent: ecce Ego afficiam omnem terminum tuum ranis, significat ratiocinia ex meris falsis: & prorepere faciet fluvijs ranas, significat quod ratiocinia ex falsis illis: & ascendent & venient in domum tuam, & in conclave cubilis tui, significat quod implebunt mentem usque ad interiora ejus: & super lectum tuum, significat ad intima: & in domum servorum tuorum, & populi tui, significat omnia quæ in naturali: & in clibanos tuos, & in matrass tuas, significat in jucunda cupiditatum: & in te, & in populum tuum, & in omnes servos tuos, ascendent ranæ, significat quod ratiocinia ex falsis erunt in omnibus & singulis.

7346. Et impleti septem dies postquam percutere Jehovah fluvium, quod significet finem status illius postquam vera falsificata, constat ex significatione septem dierum, quod sint integra periodus a principio ad finem, ita status plenus, de qua n: 728. 6508, simile ac septimana, n: 2044. 3845; ita impleti septem dies sunt finis periodi seu status illius; & a significatione postquam percutere Jehovah fluvium, quod sit postquam falsificata sunt vera; quod enim percussus baculo Aharonis fluvijs, & aquæ factæ sanguis, sit quod falsificata sint vera, videatur n: 7316. 7317. 7330. 7332.

7347. Et dixit Jehovah ad Moschen, quod significet novam instructionem, constat ex significatione dixit Jehovah, cum e novo quid mandatur, quod sit nova instructio, de qua n: 7186. 2267. 7304.

7348. Veni ad Pharaonem, & dices ad illum, quod significet mandatum ad infestantes, constat a significatione venire seu intrare & dicere, cum a Jehovah, quod sit mandatum; & a repræsentatione Pharaonis, quod sint qui per falsa infestant, de qua n: 7107. 7110. 7126. 7142.

7349. Ita dicit Jehovah, mitte populum meum ut serviant Mihi, quod significet

significet ut relinquant illos qui ab Ecclesia, ut in libero Deum suum colant, constat ex significatione mittere, quod sit relinquere; ex repræsentatione filiorum Israelis, qui hic sunt populus meus, quod sint qui ab Ecclesia spirituali, de qua n: 6426. 6637. 6862. 6868. 7035. 7062. 7198. 7201. 7215. 7223; & ex significatione servire Mihi, quod sit colere Deum suum; quod sit colere in libero, est quia cultus non fieri potuit ubi falsa infestabant; & quia omnis cultus qui vere cultus erit in libero, n: 1947. 2875. 2876. 2880. 2881. 3145. 3146. 3158. 4031.

7350. Et si renuis tu mittere, quod significet si non relinquerent, constat ex significatione mittere, quod sit relinquere, ut nunc supra n: 7349, ita si renuis mittere, est si non relinquerent.

7351. Ecce Ego afficiam omnem terminum tuum ranis, quod significet ratiocinia ex meris falsis, constat ex significatione ranarum, quod sint ratiocinia; quod ex meris falsis significatur per quod ex fluvio proreperent, ut mox sequitur, quod fluvius Ægypti sit falsum, videatur n: 6693. 7307, & quia dicitur, quod omnis terminus illis afficeretur: significatur etiam per illa, quod ratiocinia non erunt ex falsificatis veris, sed ex meris falsis; causa est, quia ratiocinia ex falsificatis veris vertuntur tandem in blasphemias contra verum & bonum; & præterea ipsa vera falsificationem a se rejiciunt, non enim una cum falsis esse possunt, & quamdiu sunt, cum illis pugnant, & tandem ab illis se exsolvunt & separant; inde est, quod postquam homo vera falsificaverit, tandem prorsus negat illa; alioquin etiam falsa dominarentur super vera; inde est, quod malis in altera vita, postquam coniecti sunt in infernum, non ratiocinari liceat ex falsificatis veris, sed ex meris falsis. Quod Ranæ sint ratiocinia ex falsis, constat apud Johannem "Vidi ex ore draconis, & ex ore bestiarum, & ex ore pseudoprophetarum, spiritus tres immundos, similes Ranis: sunt enim spiritus dæmonum, facientes signa ad exeundum ad reges terræ, & orbis terrarum totius, ad congregandum illos in bellum diei illius magni Dei omnipotentis" Apoc: xvi: 13. 14, quod ranæ sint ratiocinia ex falsis contra vera, ex singulis ibi patet, nam dicitur quod exiverint ex ore draconis, ex ore bestiarum, & ex ore pseudoprophetarum; tum quod exirent ad reges terræ, ad congregandum illos in bellum; reges terræ sunt vera Ecclesiæ; quod reges sint vera, & in opposito sensu falsa, videatur n: 1672. 1728. 2015. 2069. 3009. 3670. 4575. 4581. 4966. 5044. 5068. 6148, & quod terra sit Ecclesia, n: 662. 1067. 1262. 1733. 1850. 2117. 2118. 3355. 4447. 4535. 5577; quod bellum sit pugna spiritualis, n: 2686, ita contra vera & bona fidei; inde patet, quod ranæ sint ratiocinia ex falsis contra vera. Apud Davidem "Vertit aquas illorum in sanguinem; & occidit piscem eorum; prorepere fecit in terram illorum ranas, in conclavibus regum illorum" Psalm: cv: 29. 30, in conclavibus regum illorum dicitur, quia intelligitur ratiocinatio contra vera ex falsis, conclavia regum sunt interiora vera, & in opposito sensu interiora falsa quod reges sint vera, & in opposito sensu falsa, videatur mox supra.

7352. Et prorepere faciet fluvius ranas, quod significet ratiocinia ex falsis illis, constat a significatione fluvii Ægypti, quod sit falsum, de qua n:

6693. 7307; & ex significatione ranarum, quod sint ratiocinia, de qua mox supra, n: 7351; quod ranæ sint ratiocinia, est quia in aquis sunt, & ibi garrule sonant, & coaxant, & sunt quoque inter immunda. Quid ratiocinatio ex meris falsis, per aliquot exempla illustrabitur; ex meris falsis ratiocinatur, qui omnia naturæ tribuit, & vix aliquid Divino; cum tamen omnia ex Divino sunt, & natura est modo instrumentale per quod. Ex meris falsis ratiocinatur, qui credit quod homo sit sicut bestia, modo perfectior, quia cogitare potest; & sic quod homo moriturus sit sicut bestia; is quia negat conjunctionem hominis cum Divino per cogitationem quæ fidei, & per affectionem quæ amoris, & inde negat resurrectionem, & vitam æternam, ex meris falsis loquitur. Similiter qui credit quod non infernum sit. Tum quoque qui credit, quod homo non plus habeat quam jucundum vitæ, cum est in mundo, & ideo quod illo fructurus sit, quia cum moritur prorsus moritur. Ex meris falsis ratiocinatur, qui credit quod omnia sint prudentiæ propriæ ac fortunæ, non autem Providentiæ Divinæ, nisi quæ universalis. Ut & qui credit, quod Religio non aliud sit, quam ut simplices teneantur in vinculis. Imprimis ex meris falsis ratiocinantur, qui credunt quod Verbum non sit Divinum. In summa, omnes illi ex meris falsis ratiocinantur, qui vera Divina prorsus negant.

7353. Et ascendent & venient in domum tuam, & in conclave cubilis tui, quod significet quod implebunt mentem & usque ad interiora ejus, constat ex significatione domus, quod sit mens hominis, de qua n: 3538. 4973. 5023; & ex significatione conclavis cubilis, quod sint interiora mentis; quod conclavia cubilis sint interiora mentis, est quia interius in domo sunt. Per conclavia significantur interiora, & per conclavia cubilis adhuc interiora, in his locis; apud Esaiam "Abi popule, *intro in conclavia tua, & claude januam post te, occulta te sicut parum morpenti, usque dum transeat ira*" xxvi: 20. Apud Ezechielem "Dixit ad me, num vidisti, fili hominis, quæ seniores filiorum Israel faciunt in tenebris, quisque *in conclavibus imaginis sue*" viii: 12. Apud Moschen "Foris orbabit gladius, & *ex conclavibus terror*" Deut: xxxii: 25. In Libro ii Regum "Elischa propheta, qui in Israele, indicat regi Israelis verba, *quæ loqueris in Conclavi cubilis tui*" vi: 12. Antiqui comparaverunt mentem hominis domui, & illa quæ intus in homine conclavibus; Mens humana quoque talis est, nam res, quæ ibi, distinctæ sunt vix aliter quam sicut domus in sua conclavia; quæ in medio sunt ibi intima sunt, quæ ad latera ibi exteriora sunt, hæc comparabantur atriis, & quæ extra cum interioribus cohærebant, porticibus.

7354. Et super lectum tuum, quod significet ad intima, constat ex significatione lecti, quod sit intimum; cum enim conclavia cubilis sunt interiora, cubile seu lectus, qui inibi, est intimum.

7355. Et in domum servorum tuorum & populi tui, quod significet omnia quæ in naturali, constat ex significatione domus, quod sit mens hominis, & quia prædicatur de Ægyptiis, & de servis Pharaonis, est mens naturalis; quod domus sit mens, videatur mox supra n: 7353; & ex significatione servorum & populi Pharaonis, quod sint omnia quæ in naturali; quæ ibi

inserviunt confirmandis falsis, vocantur servi; quod populus prædicetur de veris, & in opposito sensu de falsis, videatur n: 1259. 1260. 3295. 3581. 4619. 6451. 6464; inde patet, quod per in domum servorum & populi Pharaonis, significetur in omnia quæ in naturali.

7356. Et in clibanos tuos, & in mastras tuas, quod significet in jucunda cupiditatum, constat ex significatione clibanorum, quod, quia sunt illa in quibus conficitur panis, sint bona exteriora, & bona exteriora sunt illa quæ in naturali sunt, & communiter vocantur jucunda; nam bona interiora, quæ sunt amorum & inde affectionum, cum influunt in naturale, sentiuntur ibi ut jucunda; hæc significantur per clibanos in bono sensu; at in opposito, ut hic, per clibanos significantur jucunda cupiditatum, hoc est, jucunda ex amoribus inferni, qui amores sunt amores sui & mundi; & ex significatione mastrarum, quod quoque sint jucunda cupiditatum in naturali, sed adhuc exteriora, quia mastræ sunt vasa, in quibus massa pro pane præparatur. Per quod ratiocinia intrabunt in jucunda cupiditatum, intelligitur, quod jucundum vitæ eorum erit ratiocinari ex falsis, ac ita fallere & seducere alios; malis etiam inter jucundiora est falsa spargere, illa confirmare, vera subsannare, imprimis alios seducere. Quod Clibanus sit jucundum affectionum, quæ sunt charitatis & fidei, & in opposito sensu jucundum cupiditatum, quæ sunt amoris sui & mundi, patet apud Hoscheam "Omnes adulterantes, *sicut clibanus accensus a pistore*, cessat excitator a subigendo massam ejus; quando convertit *sicut Clibanus* animum in insidiari suo, tota nocte dormitans pistore eorum, *mane ille ardens*, sicut *ignis flammæ*; omnes *incalescunt sicut clibanus*, & comedent judices suos, omnes reges ejus cadunt" VII: 4. 6. 7; Clibanus pro jucundo cupiditatum, quæ sunt malorum; ardere, incalescere, ignis flammæ, pro ipsis cupiditatibus, quod ignis sit cupiditas mali, videatur n: 1297. 1861. 2446. 5071. 5215. 6314. 6832. 3724, fin: comedunt judices suos, omnes reges cadunt, pro quod pereant bona & vera; quisque videre potest quod absque sensu interno, qui talis, non sciri possit quid sit, omnes adulterantes sicut clibanus accensus a pistore, omnes incalescunt sicut clibanus, comedunt judices, & reges cadunt. Clibanus in bono sensu apud Esaiam "Dictum Jehovæ, Cui focus in Zione, & *Clibanus* Ipsi in Hierosolyma" xxxi: 9, Zion pro Ecclesia cœlesti, ita pro bono amoris quod est illius Ecclesiæ; Hierosolyma pro Ecclesia spirituali, ita pro bono illius amoris, quod est bonum charitatis & inde fidei, hic clibanus pro jucundo interiori affectionum boni & veri; clibanus id significat, quia panis, qui in clibano conficitur, significat bonum amoris cœlestis & spiritualis, quod panis id significet, videatur n: 276. 680. 2165. 2177. 3464. 3478. 3735. 3813. 4211. 4217. 4735. 4976. 5915: & quia inde significatio clibani, idcirco panis qui confectus pro sacrificiis, & vocabatur Minchah, ea quæ conficiebatur in Clibano, distinguebatur a mincha quæ conficiebatur in farragine, & a mincha quæ conficiebatur in cacabo, Levit: 11: 4. 5. 7; erant diversitates boni amoris quæ per illas significabantur.

7357. Et in te, in populum tuum, & in omnes servos tuos, ascendent ræ, quod significet quod ratiocinia ex falsis erunt in omnibus & singulis,

constat.

constat ex illis quæ supra n: 7355, dicta sunt; omnes & singuli qui in terra Ægypti, significantur per Pharaonem, populum ejus, & servos ejus, ita falsa in omnibus & singulis: quod per Pharaonem & Ægyptios falsa significantur, sæpius supra ostensum est. Sciendum, quod qui in inferno sunt, quibus vera quæ in mundo sciverunt, adempta sunt, non possint aliter quam falsa loqui; inde est cum aliquis talis loquitur, quod fit cum apparent in mundo spirituum, quod illico sciatur quod falsum sit; hoc probi in altera vita ex communi experientia norunt: quod non nisi quam falsum loquantur, liquet etiam a Domini Verbis apud Johannem "Vos ex patre diabolo estis, & desideria patris vestri vultis facere; ille homicida erat ab initio, & in veritate non stetit, quia veritas non est in illo; *quando loquitur mendacium, ex propriis loquitur, quia mendacium loquens est, & pater ejus*" VIII: 44; quisque enim secundum affectionem amoris sui loquitur, & contra illam nemo loqui potest, nisi ex simulatione, hypocrisi, fraude & dolo, ut solent mali cum vera loquuntur; sed hæc vera, quæ ita loquuntur, usque apud illos sunt falsa: vicissim autem, qui in vero sunt ex bono, illi non possunt aliter quam vera loqui.

De Incolis & Spiritibus Planetæ Martis

7358. **P**LANETA Martis apparet in idea Spirituum & Angelorum, sicut cæteræ Planetæ, in suo loco constanter, & quidem ad sinistrum antrorsum ad aliquam distantiam in plano pectoris; & sic extrasphæram, ubi sunt spiritus nostræ telluris. Spiritus unius telluris separati sunt a Spiritibus alius telluris, ex causa, quia Spiritus cujusvis telluris referunt aliquam peculiarem Provinciam in Maximo Homine, ac inde in alio & diverso statu sunt; & diversitas status facit, ut a se mutuo vel ad dextrum vel ad sinistrum, ad distantiam majorem vel minorem, separati appareant.

7359. Spiritus inde ad me veniebant, & se applicabant sinistro meo tempore, & ibi me afflabant loquela, sed illam non intelligebam; erat quoad fluxum molliuscula, molliorem non prius, quantum memini, perceperam, erat sicut mollissima aura; afflabat illa primo sinistrum tempus, & sinistram aurem superne; & afflatus inde pergebat ad sinistrum oculum, & paullatim ad dextrum, & destuebatur dein, imprimis a sinistro oculo, ad labia, & cum ad labia, intrabat per os, & per viam intra os; & quidem per tubam Ecstachianam,

nam, in Cerebrum; cum afflatus illuc pervenit, tunc loquelam eorum intellexi, & loqui datum est cum illis: observabam, cum loquerentur mecum, quod labia apud me moverentur, & parumper etiam lingua, hoc propter correspondentiam loquelæ interioris cum loquela exteriori; exterior loquela est soni articulati labentis versus membranam Auris externam, & exinde mediis organulis, membranis & fibris, quæ intus in Aure, aufertur in Cerebrum.

7360. Ex his scire datum est, quod loquela incolarum Martis diversa esset a loquela incolarum nostræ telluris, quod nempe non sonora, sed pene tacita, se in auditum & visum interiorum per breviorum viam insinuans; & quia talis, quod plenior & perfectior esset, plenior ideis cogitationis, ita propius accedens ad loquelam spirituum & angelorum; ipsa etiam loquelæ affectio representatur apud illos in facie, & ejus cogitatio in oculis; nam cogitatio & loquela, tum affectio & facies, apud illos unum agunt; reputant pro nefario aliud cogitare & aliud loqui, ac aliud velle & aliud facie ostendere; non sciunt quid hypocrisis, & quid simulatio fraudulenta ac dolus.

7361. Quod talis etiam loquela fuerit Antiquissimis in hac tellure, etiam per conversationem cum quibusdam ex illis, datum est scire, de qua videatur n. 607. 608: ut elucidatur hæc res, licet iterum referre quæ de loquela Antiquissimorum hujus telluris per experientiam scire data sunt, quæ sunt hæc quæ nunc sequuntur; "Ostensum est mihi per influxum quendam, quem describere non possum, qualis loquela fuerat illorum qui ab Antiquissima Ecclesia fuerunt, quod nempe non articulata, sicut loquela vocum nostri temporis, sed tacita, quæ fiebat non per respirationem externam, sed per internam; apperipere etiam datum est, qualis illorum respiratio interna fuit, processit ab umbilico versus cor, & sic per labia absque sonoro cum loquerentur, & quod non intraverit in alterius aurem per viam externam, & pulsaverint in quoddam, quod vocatur tympanum auris, sed per viam quandam internam, & quidem per quoddam ibi quod vocatur hodie tuba Ecclachiana: ostensum, quod per talem loquelam multo plenius potuerint exprimere sensa animi, & ideas cogitationis, quam usquam fieri potest per sonos articulatos aut voces sonoras, quæ similiter diriguntur per respirationem sed externam, nam nulla vox est, imo nec quicquam in voce, quod non dirigitur per applicationes respirationis; sed apud illos multo perfectius, quia per respirationem internam, quæ quia interior etiam perfectior est, & ipsis ideis cogitationis applicabilior

hor & conformior: præter etiam per labiorum motiunculas, & correspondentes faciei mutationes; nam, quoniam cœlestes homines fuerant, quicquid cogitabant hoc a facie & oculis illorum elacebat, quæ conformiter variebantur, facies quoad formam & quoad vitam, & oculi quoad lucem; nusquam potuerunt alium vultum præferre, quam secundum illa quæ cogitabant; simulatio & magis adhuc dolus, illis fuit facinus enorme: quia talis illis loquela, & quia interna respiratio, ideo cum angelis potuerunt consortium habere; n: 1118.

7362. Respiratio Spirituum Planetæ Martis etiam mecum communicata fuit (quod Spiritus & Angeli respirent, videatur n: 3884 ad 3894;) & perceptum quod illorum respiratio esset interior, procedens e regione thoracis versus umbilicum, & inde se volvens sursum per pectus, cum imperceptibili halitu versus os: ex his constare mihi potuit, tum quoque ab aliis experientie documentis, quod cœlesti genio essent, ita quod non absimiles illis qui ab Antiquissima Ecclesia in hac tellure.

7363. Loquuti sunt mecum de vita incolarum in tellure sua, quod non sub imperiis sint, sed quod distincti in societates maiores & minores, & quod ibi sibi consociant tales qui conveniunt animis; & quod hoc sciant illico ex facie & loquela; quodque id illos raro fallat; sunt tunc illico amici: at cæteros non aversantur, nam nulla aversatio est, minus odium. Dicebant quoque, quod consociationes illorum sint jucundæ, & quod inter se loquantur de iis rebus quæ in societatibus fiunt, imprimis quæ in cœlo; nam plures illorum communicationem manifestam habent cum Angelis qui in cœlo. Credibile etiam est, quia tales sunt, ac ita consociati, quod societates illorum simul sumtæ per tellurem illam, representent societatem communem Angelicam, nam societates ibi omnes variæ sunt, sed Dominus conjungit omnes per cœlestem formam, ut unum sint; unum enim fit ex variis in formam convenienter dispositis.

7364. Qui in societatibus illorum incipiunt sinistre cogitare, & inde sinistre velle, dissociantur, relinquunt illos sibi solis, unde degunt extra societatem, admodum misere, in petris aut alibi, nam illos non amplius curant: quedam societates tales ad respicientiam variis modis tentant cogere, sed cum hoc incassum fit, ab illis se dissociant. Ita præcavent ne cupiditas domini & cupiditas lucri irrepant, hoc est, ne aliqui ex cupiditate domini sibi subiciant societatem in qua sunt; & dein plures alias; & ne aliqui ex cupiditate lucri sua bona aliis eripiant; quisque ibi suis bonis contentus vivit, & quisque suo honore quod

quod audiat justus & proximi amans; hoc jucundum & tranquillum animi perituum foret, nisi illi, qui male cogitant & male volunt, ejicerentur, & nisi prudenter & severe obviam irent in ipsis initiis amoris sui & amoris mundi, apud quos illi sunt; hi enim amores sunt, qui fecerunt ut ex societatibus imperia & regna facta sint, intra quæ pauci sunt qui non dominari volunt, ac possidere omnia aliorum, nam pauci sunt qui justum & æquum ex justo & æquo faciunt, minus qui bonum ex charitate, & verum ex fide, sed ex timore legis, damni, vitæ, jacturæ lucris, honoris; & famæ propter illa.

7365. Continuatio de incolis & spiritibus Planete Martis ad finem Capitis sequentis.

E X O D I

CAPUT OCTAVUM

Doctrina Charitatis

7366. **S**upra dictum est, quod Amores sui & mundi apud hominem faciant Infernum; nunc dicendum, quales illi amores sunt, ob causam, ut sciat homo num in illis sit, & consequenter num Infernum vel num Cœlum in ipso sit; nam in ipso homine est vel Infernum vel Cœlum; quod Regnum Dei intra hominem sit, docet Dominus apud Lucam Cap: xvii: 21, proinde etiam Infernum.

7367. Amor sui apud hominem regnat, hoc est, homo in amore sui est, quando in illis quæ cogitat & facit non intuetur proximum, ita non publicum, minus Dominum, sed modo semet ac suos consequenter quando propter semet & suos omnia facit; & si propter publicum & proximum, sit modo ut appareat.

7368. Propter semet & suos dicitur, quia ille cum suis & sui cum illo unum faciunt; prout cum quis propter uxorem, liberos, nepotes, generos, nurus aliquid facit, is propter semet facit, quia sui sunt; pariter qui propter affines, & propter amicos qui favent ipsius amori, & per id se ei conjungunt nam illi per talem conjunctionem constituunt unum cum illo, hoc est, spectant se in illo, & illum in se.

7369. Quantum homo in amore sui est, tantum is se removet ab amore proximi; consequenter quantum homo in amore sui est, tantum removet se a cœlo, nam in cœlo est amor proximi; inde etiam sequitur, quod quantum homo in amore sui est, tantum in inferno sit, nam in inferno est amor sui.

7370. Ille homo in amore sui est, qui proximum contemnit præ se, qui inimicum illum habet si non sibi favet, & si non se colit; magis adhuc in amore sui est, qui propterea proximum odio habet, & persequitur; & magis adhuc, qui propterea flagrat vindicta contra illum, & cupit ejus perniciem: tales tandem amant sævire contra proximum; & iidem, si quoque adulteri sunt, crudeles fiunt.

7371. Jucundum, quod illi in talibus percipiunt, est jucundum amoris sui; hoc jucundum apud hominem, est jucundum infernale: om-

ne quod sit secundum amorem, jucundum est, quapropter ex jucundo etiam sciri potest, qualis amor.

7372. Ex illis, quæ nunc memorata sunt n: 7370, ut indiciiis, cognoscitur quinam in amore sui sunt: non refert qualiter apparent in externa forma, si vel elati vel submissi; nam talia sunt in interiore homine; & interior homo hodie a plerisque occultatur, & exterior instruitur repræsentare illa quæ amoris publici & proximi sunt, ita contraria; & hoc quoque propter se, & propter mundum.

7373. Amor autem mundi apud hominem regnat, hoc est, homo in amore mundi est, quando in illis quæ cogitat & facit non nisi quam lucrum spectat & intendit, nihil curans num hoc fiat cum damno proximi, & cum damno publici.

7374. Illi in amore mundi sunt, qui cupiunt aliorum bona in se derivare per excogitatas artes, magis qui per astus & dolos. Qui in illo amore sunt, invident aliis sua bona, & concupiscunt illa; & quantum non timent leges, deprivant, imo deprædantur.

7375. Hi bini amores crescunt, quantum illis laxantur fræna, & quantum homo in illos evehitur; & tandem crescunt ultra modum, ut non tantum omnibus in suo regno imperare velint, sed etiam quæ ultra sunt, usque ad fines terræ; imo, amores illi, quando illis laxantur fræna, ascendunt usque ad Deum universi, hoc est, in tantum, ut illi, qui in illis sunt, scandere velint in thronum Dei, & pro ipso Deo coli; secundum hæc apud Esaiam de Lucifero, per quem intelliguntur qui in illis amoribus sunt, ac Babel vocantur. "*Tu dixisti in corde tuo, cælos ascendam, super stellas Dei exaltabo thronum meum, & sedabo in monte conventis, in lateribus septentrionis: ascendam supra excelsa nubes, & similis fiam Altissimo; sed ad infernum demissus es*" XIV: 13. 14. 15.

7376. Ex his nunc constare potest, quod illi bini amores sint origines omnium malorum, sunt enim e diametro contra amorem erga proximum, & contra amorem in Dominum; ita e diametro contra cælum, ubi amor in Dominum & amor erga proximum regnant; consequenter sunt amores illi, nempe amor sui & amor mundi, qui faciunt infernum apud hominem, nam in inferno hi bini amores regnant.

7377. Sed illi in his amoribus non sunt, qui aspirant ad honores non propter se sed propter patriam; & qui aspirant ad opes non propter opes, sed propter necessitates vitæ & suæ & suorum, tum propter usum bonum, propter quem opulentia delectat; honores & opes apud hos sunt media benefaciendi.

CAPUT VIII.

1. **E**T dixit JEHOVAH ad Moschen, dic ad Aharonem, extende manum tuam baculo tuo, super flumina, super fluvios, & super stagna; & fac ascendere ranas super terram Ægypti.
2. Et extendit Aharon manum suam super aquas Ægypti, & ascendit rana, & obtexit terram Ægypti.
3. Et fecerunt ita magi Ægypti incantationibus suis, & ascendere fecerunt ranas super terram Ægypti.
4. Et vocavit Pharaon Moschen & Aharonem, & dixit, supplicate ad JEHOVAM, & removeat ranas a me, & a populo meo, & dimittam populum, & sacrificent JEHOVÆ.
5. Et dixit Moscheh ad Pharaonem, honorem habe super me, quousque supplicabo tibi & servis tuis, & populo tuo, ad exscindendum ranas a te, & a domibus tuis; tantum in fluvio supererunt.
6. Et dixit, ad crastinum; & dixit, secundum verbum tuum, propterea ut scias, quod nullus sicut JEHOVAH DEUS noster.
7. Et removebuntur ranæ a te, & a domibus tuis, & a servis tuis, & a populo tuo, tantum in fluvio supererunt.
8. Et exivit Moscheh & Aharon a cum Pharaone, & clamavit Moscheh ad JEHOVAM super verbo ranarum, quas imposuit Pharaoni.
9. Et fecit JEHOVAH secundum Verbum Moschis; & mortuæ sunt ranæ e dominibus ex atriis, & ex agris.
10. Et congregaverunt illas acervis acervis; & putuit terra.
11. Et vidit Pharaoh, quod facta respiratio, & aggravavit cor suum, & non audivit ad illos, quemadmodum loquutus JEHOVAH.
12. Et dixit JEHOVAH ad Moschen, dic ad Aharonem, extende baculum tuum, & percutite pulverem terræ, & erit in pediculos in omni terra Ægypti.
13. Et fecerunt ita, & extendit Aharon manum suam baculo suo, & percussit pulverem terræ, & fuit pediculus in homine & in bestia:

omnis pulvis terræ factus est pediculus in tota terra Ægypti.

14. Et fecerunt ita magi incantationibus suis ad educendum pediculos; & non potuerunt, & fuit pediculus in homine & in bestia.

15. Et dixerunt magi ad Pharaonem, digitus DEI hoc: & obfirmatum cor Pharaonis, & non audivit ad illos, quemadmodum loquutus JEHOVAH.

16. Et dixit JEHOVAH ad Moschen, surge mane in matutino, & consistas coram Pharaone, ecce egreditur ad aquas, & dicas ad illum, ita dicit JEHOVAH, mitte populum meum, & serviant Mihi.

17. Quia si haud tu dimittis populum meum, ecce Ego immitto in te, & in servos tuos, & in populum tuum, & in domos tuas, Volatile noxium; & implebuntur domus Ægyptiorum Volatili noxio, & etiam terra super qua illa.

18. Et distinguam in die illo terram Goshen, super qua populus meus stat, ut non esse ibi Volatile noxium, propterea ut scias, quod Ego JEHOVAH in medio terræ.

19. Et ponam redemptionem inter populum meum & inter populum tuum; ad cras erit signum hoc.

20. Et fecit JEHOVAH ita, & venit Volatile noxium grave domum Pharaonis, & domum servorum illius, & in omnem terram Ægypti; perdebatur terra a coram volatili noxio.

21. Et vocavit Pharaon Moschen & Aharonem, & dixit, ite, sacrificate DEO vestro in terra.

22. Et dixit Moscheh, non consultum facere ita, quia abominationem Ægyptiorum sacrificaremus JEHOVÆ DEO nostro, ecce sacrificaremus abominationem Ægyptiorum ad oculos illorum, nonne lapidabunt nos.

23. Viam trium dierum ibimus in desertum, & sacrificabimus JEHOVÆ DEO nostro, quemadmodum dixit ad nos.

24. Et dixit Pharaon, ego dimittam vos, & sacrificetis JEHOVÆ DEO vestro in deserto, tantum elongando non elongetis vos ad eundem; supplicate pro me.

25. Et dixit Moscheh, ecce ego egredior a cum te, & supplicabo ad JEHOVAM, & removeat volatile noxium a Pharaone, a servis illius, & a populo illius, cras; tantum ne addat Pharaon illudere, quominus dimittat populum ad sacrificandum JEHOVÆ.

26. Et egressus Moscheh a cum Pharaone, & supplicavit ad JEHOVAM.

27. Et fecit JEHOVAH secundum verbum Moschis, & removit volatile

latile

latile noxium a Pharaone, a servis illis, & a populo illius; non relictum unum.

28. Et aggravavit Pharaon cor suum etiam vice hac, & non dimisit populum.

C O N T E N T A.

7378. **C**ontinuat in hoc Capite in sensu interno de vastatione illorum qui in falsis sunt & probos infestant in altera vita: duo primi gradus vastationis descripti sunt in præcedente Capite, tum quoque tertius gradus quoad partem, qui erat ut non nisi quam ex meris falsis ratiocinarentur; ratiocinationes ex meris falsis significantur per ranas; de his continuatur in hoc Capite; & dein agitur de quarto & quinto gradu vastationis illorum qui in falsis sunt, & infestant probos in altera vita; quartus gradus est, quod essent in malis, quæ omne bonum apud illos perderent, etiam quicquid illis esset ex bono naturali; hæc significantur per pediculos ex pulvere terræ: quintus gradus est, quod in falsis ex malis illis essent, per quæ perderetur omne verum; hæc significantur per volatile noxium.

S E N S U S I N T E R N U S.

7379. Vers: 1 ad 10. **E**T dixit Jehovah ad Moschen, dic ad Abaronem, *extendo manum tuam baculo tuo, super flumina, super fluvijs, & super stagna, & fac ascendere ranas super terram Egypti. Et extendit Abaron manum suam super aquas Egypti, & ascendit rana, & obtexit terram Egypti. Et fecerunt ita magi Egypti incantationibus suis, & ascendere fecerunt ranas super terram Egypti. Et vocavit Pharaon Moschen & Abaronem, & dixit, supplicate ad Jehovah, & removeat ranas a me, & a populo meo, & dimittam populum, & sacrificent Jehovah. Et dixit Moscheb ad Pharaonem, bonorem habe super me, quousque supplicabo tibi, & servis tuis, & populo tuo, ad excindendum ranas a te, & a domibus tuis; tantum in fluvio supererunt. Et dixit, ad crastinum, & dixit, secundum verbum tuum, propterea ut scias, quod nullus sicut Jehovah Deus noster. Et removebuntur ranæ a te, & a domibus tuis, & a servis tuis, & a populo tuo, tantum in fluvio supererunt. Et exiit Moscheb & Abaron a cum Pharaone, & clamavit Moscheb ad Jehovah super verba ranarum, quas imposuit Pharaoni. Et fecit Jehovah secundum verbum Moscheb; & moriæ sunt ranæ e domibus, ex atriis, & ex agris. Et congregaverunt illos acervis acervis, & putuit terra. Et dixit Jehovah ad Moschen, significat instructionem:*

structionem: dic ad Aharonem, significat influxum Legis internæ in legem externam: extende manum tuam baculo tuo, significat potentiam veri interni per verum externum: super flumina, super fluvios, & super stagna, significat contra falsa: & fac ascendere ranas super terram Ægypti, significat ratiocinationes ex meris falsis: & extendit Aharon manum suam super aquas Ægypti, significat effectum potentiae veri interni per verum externum contra falsa: & ascendit rana, significat ratiocinationes ex meris falsis: & obtexit terram Ægypti, significat mentem naturalem quod talis facta: & fecerunt ita magi Ægypti incantationibus suis, significat abusum ordinis Divini, unde simile in externa forma: & ascendere fecerunt ranas super terram Ægypti, significat quoad ratiocinationes ex mente naturali: & vocavit Pharaon Moschen & Aharonem, significat præsentiam Legis Divinæ: & dixit, supplicate ad Jehovam, significat ex tædio humiliationem: & removeat ranas a me, & a populo meo, significat ut non adigerentur ad ratiocinandum ex meris falsis: & dimittam populum, & sacrificent Jehovæ, significat quod relinquerent tunc illos qui ab Ecclesia spirituali, ut colant Deum suum: & dixit Moscheh ad Pharaonem, significat responsum: honorem habe super me, significat quod fidendum Legi Divinæ: quousque supplicabo tibi, & servis tuis, & populo tuo, significat intercessionem pro illis qui in falsis & infestant: ad exscindendum ranas a te, & a domibus tuis, significat ut cessent ratiocinationes: tantum in fluvio supererunt, significat quod remansuræ cum falsis ubi illa: & dixit ad crastinum, significat in perpetuum: & dixit, secundum verbum tuum, significat confirmationem inde: ut scias quod nullus sicut Jehovah Deus noster, significat quod unus Deus, & non præter ipsum: & removebuntur ranæ a te, & a domibus tuis, & a servis tuis, & a populo tuo, significat quod non adigerentur ratiocinari ex meris falsis: tantum in fluvio supererunt, significat quod remanerent cum falsis ubi illa: & exivit Moscheh & Aharon a cum Pharaone, significat separationem ab illis qui ex meris falsis ratiocinati sunt: & clamavit Moscheh ad Jehovam super verbo ranarum, quas imposuit Pharaoni, significat intercessionem: & fecit Jehovah secundum verbum Moschis, significat quod ita factum secundum verbum Domini: & mortuæ sunt ranæ e domibus, ex atriis, & ex agris, significat quod apud illos cessarent ratiocinationes ex meris falsis ubique in naturali: & congregaverunt illos acervis acervis, significat quod falsa illa ratiocinantia fasciculatim in naturali disponderentur: & putuit terra, significat tetrum inde & averfatile.

7380. Et dixit Jehovah ad Moschen, quod significet instructionem, constat ex significatione dicere, quod sic instructio, de qua n: 7186. 7304. Quid dicere in Historicis Verbi significat, patet ab illis quæ sequuntur, nam illa involvit: quod hic significat instructionem, est quia dicitur a Jehovah quid ulterius agendum; Moscheh etiam repræsentat Legem Divinam, per quam a Jehovah fit instructio.

7381. Dic ad Aharonem, quod significet influxum Legis internæ in legem externam, constat ex repræsentatione Moschis, quod sit Lex Divina, de

de qua n: 6722. 6752 ; & ex repræsentatione Aharonis, quod sit doctrina boni & veri, de qua n: 6998. 7089 ; doctrina boni & veri, quam Aharon repræsentat, non aliud est quam Lex externa, existens a Lege interna, hoc est, per Legem internam a Divino ; & ex significatione dicere, quod sit influxus, ut n: 6152. 6291. 791 ; quod dicere hic sit influxus, est quia Moſcheh diceret ad Aharonem, & Moſcheh est Lex interna, & Aharon externa, & influxus a Divino fit per Internum in Externum : Lex interna est ipsum Verum Divinum, quale est in cœlo, & Lex externa est Verum Divinum quale est in terra ; ita Lex interna est Verum accommodatum Angelis, & Lex externa est verum accommodatum hominibus. Quia Lex interna, quam Moſcheh repræsentat, est Verum accommodatum Angelis, & Lex externa, quam Aharon repræsentat, est Verum accommodatum hominibus, de illis licet hic aliquid dicere ; Verum accommodatum Angelis, est quoad maximam partem hominibus incomprehensibile, hoc constat ex eo, quod talia in cœlo videantur & dicantur, quæ oculus nunquam viderat, nec auris usquam audiverat ; causa est, quia illa, quæ apud Angelos dicuntur, sunt spiritualia, quæ abstracta sunt a naturalibus, consequenter remota ab ideis & vocibus loquelæ humanæ ; homo enim ideas suas formaverat ex illis quæ in natura sunt, & quidem in natura crassiore, hoc est, ab illis quæ in mundo & super terra viderat, & sensu tetigerat, quæ materialia sunt ; ideæ cogitationis interioris apud hominem, tametsi supra materialia sunt, usque in materialibus terminantur, & ubi terminantur ibi apparent esse, inde percipit quid cogitat ; inde patet, quomodo se habet cum vero fidei, & quale est, quod cadit in cogitationem hominis, & quod vocatur Lex externa, & repræsentatur per Aharonem ; illustretur hoc exemplo ; homo nequaquam cogitare potest absque idea temporis & spatii, hæc idea adhæret pæne singulis quæ homo cogitat ; si idea ex tempore & spatio auferretur homini, non sciret quid cogitat, vix num cogitet ; ast ideis angelorum nihil ex tempore & spatio inest, sed loco illorum sunt status ; causa est, quia mundus naturalis se distinguit a mundo spirituali per tempus & spatium : quod tempus & spatium fit in mundo naturali, & pro illis status in mundo spirituali, est, quia in mundo naturali apparet sol per apparentes circumvolutiones facere dies & annos, ac distinguere dies in quatuor tempora, in noctem, mane, meridiem & vespem, & annos quoque in quatuor tempora, in hyemem, ver, æstatem, & autumnum, & hoc quoque per variationes lucis & umbræ, tum caloris & frigoris ; inde ideæ temporis, & ejus variationum ; ideæ spatii existunt ex mensuratione per tempora, quare ubi unum est, ibi est alterum : at in mundo spirituali, Sol cœli, unde lux spiritualis & calor spiritualis, non circumgyrationes & circumvolutiones facit, ac inde ideas temporis & spatii inducit ; lux quæ ex sole illo est Verum Divinum, & calor qui ex sole illo, est Bonum Divinum ; ex his existunt ideæ statuum apud angelos, status intelligentiæ & fidei a Vero Divino, ac status sapientiæ & amoris a Bono Divino ; variationes horum statuum apud angelos sunt, quibus correspondent in mundo status lucis & umbræ, tum caloris & frigoris, quæ sunt solis cum tempora facit, & spatia mensurat.

Ex

Ex hoc exemplo constare aliquatenus potest, quale est verum internum seu verum accommodatum angelis, quod Lex interna vocatur, & quale est verum externum, seu verum accommodatum hominibus, quod Lex externa dicitur; tum unde est; quod, quæ angeli apud se loquuntur, homini sint incomprehensibilia, & quoque ineffabilia.

7382. Extende manum tuam baculo tuo, quod significet potentiam veri interni per Verum externum, constat ex significatione manus, quod sit potentia spiritualis, quæ est vestri interni; & ex representatione baculi, quod sit potentia naturalis, quæ est veri externi, de quibus n: 6947. 6948; quod omnis potentia in spirituali mundo sit veri, videatur n: 3091. 3387. 4931. 6344. 6413. 6948: quia Moscheh representat Legem internam, quæ eadem est cum Vero interno, & Aharon representat Legem externam, quæ eadem est cum Vero externo, & quia Verum internum influit in Verum externum, & ei dat potentiam, n: 7381, idcirco per verbum Moschis ad Aharonem "extende manum tuam baculo tuo" significatur potentia Veri interni per verum externum.

7383. Super flumina, super fluvijs, & super stagna, quod significet contra falsa, constat ex significatione fluminum & fluviorum Ægypti, quod sint doctrinalia falsi, de qua n: 7323, & ex significatione stagnorum, quod sint scientifica illis inservientia, de qua n: 7324, ita sunt falsa, quæ per flumina, fluvijs, & stagna significantur.

7384. Et fac ascendere ranas super terram Ægypti, quod significet ratiocinationes ex meris falsis, de qua n: 7351. 7352; illæ etiam ratiocinationibus ex falsis correspondent, nam omnia & singula, quæ in mundo naturali sunt, correspondentiam habent cum illis quæ in mundo spirituali; & hoc ex causa, quia naturale per spirituale existit; ideo universa natura est theatrum representativum mundi spiritualis, n: 2758. 3483. 4939.

7385. Et extendit Aharon manum suam super aquas Ægypti, quod significet effectum potentiae veri interni per verum externum contra falsa, constat ex representatione Aharonis, quod sit doctrina veri & boni, ita verum externum, de qua n: 6998. 7009. 7089; ex significatione manus, quod sit potentia, de qua n: 878. 4931 ad 4937, hic potentia veri interni per verum externum, ut supra n: 7382; & ex significatione aquarum Ægypti, quod sint falsa, de qua n: 6693. 7307; effectus significatur per quod extendit manum & ascendit rana: ex his patet, quod per extendit Aharon manum suam super aquas Ægypti, significetur effectus potentiae veri interni per verum externum contra falsa.

7386. Et ascendit rana, quod significet ratiocinationes ex meris falsis constat ex illis supra n: 7384.

7387. Et obtexit terram Ægypti, quod significet mentem naturalem, quod talis facta, constat ex significatione obtegere, quod, quia de mente naturali dicitur, sit quod falsis & inde ratiociniis oppleta sit, ita quod talis facta sit; & ex significatione terræ Ægypti, quod sit mens naturalis, de qua n: 5276. 5278. 5280. 5288. 5301.

7388. Et fecerunt ita magi Ægypti incantationibus suis, quod significet abusum ordinis Divini, unde simile in externa forma, videatur n: 7296. 7297. 7337, ubi similia.

7389. Et ascendere fecerunt ranas super terram Ægypti, quod significet quoad ratiocinationes ex mente naturali, constat ex significatione ranarum, quod sint ratiocinationes ex meris falsis, de qua n: 7351. 7352. 7384; & ex significatione terræ Ægypti, quod sit mens naturalis, de qua mox supra n: 7387.

7390. Et vocavit Pharaon Moschen & Aharonem, quod significet præsentiam Legis Divinæ, constat ex significatione vocare, quod sit præsentia, de qua n: 6177, quod vocare sit præsentia, est quia vocare est velle loqui cum illo, & communicare quæ cogitat, & in altera vita ex lege ordinis est, quod is præsens sistatur, cum quo aliquis vult loqui, & desiderat communicare quæ cogitat; ex repræsentatione Pharaonis, quod sint qui in falsis sunt & infestant, de qua sæpe prius; ex repræsentatione Moschis, quod sit Lex interna, & ex repræsentatione Aharonis, quod sit Lex externa, de quibus supra n: 7381.

7391. Et dixit, supplicate ad Jehovam, quod significet ex tædio humiliationem, constat ex significatione supplicare ad Jehovam, quod sit humiliatio, nam qui supplicat, in humiliatione est, similiter qui petit ut alius pro se supplicet; causa quod supplicare sit humiliatio, est quia Angeli non attendunt ad supplicationem, sed ad humiliationem, in qua est homo cum supplicat, supplicatio enim absque humiliatione est modo vox sonans, quæ ad auditum & perceptionem Angelorum non venit. Quod tædium sit causa, nempe tædium ratiocinandi ex meris falsis, in nunc sequentibus videbitur.

7392. Et removeat ranas a me, & a populo meo, quod significet ut non adigerentur ad ratiocinandum ex meris falsis, constat ex significatione remove, quod sit non adigi, nam causa supplicationis erat tædium, ex eo quod adigerentur ad ratiocinandum ex meris falsis; & ex significatione ranarum, quod sint ratiocinationes ex meris falsis, de qua n: 7351. 7352; & ex repræsentatione Pharaonis, tum Ægyptiorum, quod sint qui in falsis & infestant, de qua sæpius. Quod tædium attinet, propter quod supplicatio seu humiliatio illorum qui infestant, sciendum, quod hoc injucundum illis sit, nam per ratiocinationes ex meris falsis malefacere non possunt, mera enim falsa, quæ sunt negativa veri, rident probi, hic illi qui ab Ecclesia spirituali Domini, quos infestabant; at per falsa, quæ ex fallaciis & ex apparentiis, per quas falsificantur vera, quæ significata sunt per sanguinem, in quem aquæ in Ægypto versæ sunt, n: 7317. 7326, malefacere potuerunt, quia fallaciæ & apparentiæ seducunt, sunt enim sicut umbraculum & velamen veris; & quia non malefacere possunt per ratiocinia ex meris falsis, hoc est, ex prorsus negativis veri, injucundum illis fuit, & ideo deprecantur; nihil enim infernales delectat, quam malum facere, quocunque modo id fieri potest; malefacere enim est ipsum jucundum vitæ eorum, usque adeo ut sit ipsa vita eorum; quapropter cum malefacere non permittitur, in tædio sunt: hæc causa est, quod Pharaon deprecatus sit malum ranarum, non autem malum sanguinis, de quo

supra; nec malum pediculi, de quo infra; nam per malum ranarum significatur infestatio per ratiocinationes ex meris falsis, per quas non malefacere possunt; per malum autem sanguinis significatur infestatio per falsa ex fallaciis & apparentiis, quæ infestatio illis jucunda est, quia per illam malefacere possunt; & per malum pediculi significantur mala, quæ illis jucunda quia mala sunt. Omnes illi jucundum in malefaciendo in altera vita percipiunt, qui in mundo non benefaciunt proximo propter proximum, non patriæ propter patriam, nec Ecclesiæ propter Ecclesiam, sed propter semet; proinde qui non verum & bonum faciunt propter verum & bonum: quod illis jucundum sit malefacere, non in mundo elucet, quia externus homo occultat illud; at in altera vita, cum externa auferuntur, & homo interioribus suis relinquitur, tunc jucundum illud prodit & se manifestat; inde est, quod in inferno sint; qui enim ibi sunt, omnes amant malefacere, qui autem in coelo sunt, omnes amant benefacere.

7393. Et dimittam populum, & sacrificent Jehovah, quod significet quod relinquerent tunc illos qui ab Ecclesia spirituali, ut colant Deum suum, constat ex significatione dimittere, quod sit relinquere, ut n: 7312. 7349. 7350; ex repræsentatione filiorum Israelis, quod sint qui ab Ecclesia spirituali, ut n: 6426. 6637. 6862. 6868. 7035. 7062. 7198. 7201. 7215. 7223; & ex significatione sacrificare Jehovah, quod sit colere Deum suum; quod sacrificia significaverint omnem cultum in genere, videatur n: 6905; ita hic colere.

7394. Et dixit Moscheh ad Pharaonem, quod significet responsum constat a significatione dicere, quia est ad Pharaonem qui nunc loquutus est, quod sit responsum, ut quoque n: 7103.

7395. Honorem habe super me, quod significet quod fidendum Vero Divino, constat ex significatione honorem habere, quod sit fidere; & ex repræsentatione Moschis, quod sit Lex Divina, de qua n: 6723. 6752, proinde quod sit verum Divinum, de qua n: 6771. 7014. 7382.

7396. Quousque supplicabo tibi & servis tuis, & populo tuo, quod significet intercessionem pro illis qui in falsis & infestant, constat ex significatione supplicare, quia est pro alio, quod sit intercessio; & ex repræsentatione Pharaonis, quod sint qui in falsis & infestant, de qua n: 7107. 7110. 7126. 7142. 7317; & quia illi per Pharaonem repræsentantur, cum etiam adjiciuntur servi ejus, & populus ejus, intelliguntur omnes & singuli, servi enim sunt qui inferioris fortis sunt & ministrant, populus sunt singuli: imperia & regna, repræsentantur in coelo sicut homo, & societates quæ inibi sunt, repræsentantur sicut membra illius hominis; rex autem sicut caput: repræsentativum hoc inde ducit causam, quia universum coelum repræsentat unum hominem, ac societates ibi repræsentant membra ejus, & hoc secundum functiones; inde constare potest, quam pulchra & jucunda repræsentatio imperii, regni, & societatis, esset in coelo, si inter se per charitatem & fidem similiter conjuncti essent: Dominus etiam, ubicunque hoc dari potest, ita societates conjungit, ipsum enim Divinum Verum, quod a Domino procedit, illum

illum ordinem introducit ubicunque ille recipitur; inde est ille ordo in cœlo; est quoque in terris, sed societates quæ illum constituunt sunt sparsæ per totum terrarum orbem, suntque illi qui in amore in Ipsum, & in charitate ergo proximum sunt; sed sparsæ illæ societates a Domino collectæ sunt; ut quoque unum hominem, sicut societates in cœlo, repræsentent; hæ societates nam modo sunt intra Ecclesiam, sed etiam extra illam, & simul sumtæ vocantur Ecclesia Domini sparsa & collecta a bonis in universo terrarum orbe, quæ quoque vocatur communio; hæc communio, seu hæc Ecclesia, est Regnum Domini in terris conjunctum Regno Domini in Cœlis, ac ita conjunctum Ipsi Domino.

7397. Ad exscindendum ranas a te, & a Domibus tuis, quod significet ut cessent ratiocinationes, constat ex significatione ranarum, quod sint ratiocinationes ex meris falsis, de qua n: 7351. 7352. 7384; ex significatione exscindere, quod sit cessare; exscindere enim prædicatur de ranis, at cessare de ratiocinationibus; a repræsentatione Pharaonis, a quo exscinderentur ranæ, quod sint qui in falsis sunt & infestant, de qua mox supra n: 7369; & a significatione domuum, quod sint illa quæ mentis naturalis, quod domus sit mens naturalis, videatur n: 4973. 5023. 7353; inde domus in plurali sunt illa quæ ibi.

7398. Tantum in fluvio supererunt, quod significet quod remansuræ cum falsis ubi illa, constat ex significatione fluvii, hic fluvii Ægypti, quod sit falsum, de qua n: 6693. 7307; & ex significatione superesse quod sit remanere. Cum hoc ita se habet, omnia quæcunque intrant apud hominem, remanent apud illum, imprimis illa quæ ex affectione recipiuntur; creditur quod illa quæ intrant, prorsus oblitterata & ejecta sint, cum homo illorum non amplius reminiscitur, sed non oblitterata aut ejecta sunt, verum in hærent, vel in interiore memoria, vel in exteriori inter illa; quæ familiaria facta sunt; quæ enim familiaria fiunt, sunt sicut naturalia, quæ fluunt sua sponte, & non ex sensibili revocatione ex memoria exciuntur; sicut loquela hominis, cujus voces ex cogitatione sponte affluunt, etiam gestus & actiones, imo gressus; ut quoque cogitare; hæc intrant ab infantia successive, & tempore fiunt familiaria, & tunc sua sponte fluunt; ex quibus, ut ex similibus aliis, constat, quod omnia, quæ intrant apud hominem, remaneant, & quod quæ habitum traxerunt, hoc est, quæ familiaria facta sunt, non amplius appercipiantur inesse, cum tamen insunt; ita se habet cum falsis & malis, quæ intrant apud hominem; & quoque cum veris & bonis; talia sunt quæ formant illum, & faciunt ut talis sit; quod omnia quæ homo vidit, audivit, cogitavit, loquutus est, & egit, inscripta sint, videatur n: 2474. 2489. Ex his nunc patet, quomodo intelligendum, quod ratiocinationes remansuræ cum falsis ubi illa; falsa enim, postquam removentur, sua loca alibi in naturali fortiuntur, & cum falsis conatus & cupiditas ratiocinandi; sed non ut prius in medio directe sub intuitionem mentis. Inde est, quod, ut in sequentibus memoratur, ranæ congregatæ sint in acervos, & quod ex illis putuerit terra, per quæ significatur quod falsa illa ratiocinantia fascicula-

tim in naturali disposita sint, & quod inde tetrum & averfatile, vide infra n: 7408. 7409.

7399. Et dixit ad crastinum, quod significet in perpetuum, constat ex significatione in crastinum, quod sit in perpetuum, & in æternum, de qua n: 3998.

7400. Et dixit, secundum verbum tuum, quod significet confirmationem inde, constat absque explicatione.

7401. Ut scias quod nullus sicut Jehovah Deus noster, quod significet quod unus Deus, & non præter Ipsum, constat ex eo, quod cum in sensu historico dicitur, quod nullus sit sicut Jehovah Deus, in sensu interno intelligatur, quod nullus Deus præter Ipsum, & quia nullus præter ipsum, quod unus Deus sit; in Verbo aliquoties dicitur, quod nullus sit sicut Jehovah Deus, tum quoque quod nullus Deus sit sicut Ipse; ita dictum est in Verbo, quia eo tempore, in terra ubi Ecclesia, sicut etiam in terris ubi non Ecclesia, plures deos coluerunt, & quisque suum deum prætulit deo alterius; distinguebant illos per nomina, ac Israelitarum & Judeorum Deum per nomen Jehovah; ipsi Judæi & Israelitæ crediderunt etiam plures deos dari, sed Jehovah reliquis majorem esse, ob miracula; quapropter etiam cum miracula cessarunt, illico ad cultum aliorum deorum lapsi sunt, ut patet ab historicis Verbi; quod unus Deus sit, & non præter Ipsum, quidem ore dixerunt, sed corde non crediderunt; inde nunc in Verbo dicitur, quod Jehovah sit major reliquis diis, & nullus sicut Ipse; ut apud Davidem "*Quis Deus magnus sicut Tu, Tu Deus faciens mirabile*" Psalm: LXXVII: 14. 15: apud Eundem "*Quis sicut Jehovah Deus noster*" Psalm: CXIII: 5: apud Eundem "*Deus magnus Jehovah, & rex magnus super omnes deos*" Psalm: XCV: 3: apud Eundem "*Magnus Jehovah & laudatus valde, timendus ille super omnes Deos*" Psalm: XCVI: 24: ideo quoque Jehovah vocatur *Deus deorum*, & Dominus dominorum" Psalm: CXXXVI: 2. 3. Dan: II: 47: quod tamen id in sensu interno sit, quod unus sit Deus, & non præter Ipsum, patet apud Esaïam "*Recordamini priorum a sæculo, quia Ego Deus, & non amplius Deus; & non sicut Ego*" XLVI: 9.

7402. Et removebuntur ranæ a te & a domibus tuis, & a servis tuis, & a populo tuo, quod significet quod non adigerentur ratiocinari ex meris falsis, constat ex significatione removeri ranæ, quod sit non adigi ratiocinari a meris falsis, de qua supra n: 7392; ex repræsentatione Pharaonis, quod sint qui in falsis & infestant, de qua prius; ex significatione domuum, quod sint illa quæ mentis naturalis, de qua n: 7397; & ex significatione servorum & populi ejus, quod sint omnes & singuli qui in falsis & infestant, de qua etiam supra n: 7396.

7403. Tantum in fluvio supererunt, quod significet quod remanerent cum falsis ubi illa, constat ab illis supra n: 7398, ubi eadem verba.

7404. Et exivit Moscheh & Aharon a coram Pharaone, quod significet separationem ab illis qui ex meris falsis ratiocinati sunt, constat a significatione exire, quod sit separari; a repræsentatione Moschis & Aharonis, quod sint Lex Divina, Moscheh Lex interna, & Aharon Lex externa, de qua n: 7381; &

& a repræsentatione Pharaonis, quod sint qui in falsis & infestant, de qua supra n: 7396, hic qui infestant per ratiocinationes ex meris falsis.

7405. Et clamavit Moscheh ad Jehovaham super verbo ranarum, quas imposuit Pharaoni, quod significet intercessionem, constat ab illis quæ præcedunt, ita absque ulteriore explicatione.

7406. Et fecit Jehovah secundum verbum Moschis, quod significet quod ita factum secundum verbum Domini, nam quod Moscheh supplicavit, fuit quidem ex ore Moschis, sed usque a Domino; nam quicquid homo cogitat & inde loquitur, & quicquid vult & inde facit, influit, est homo modo organum recipiens, videatur n: 6189 ad 6215. 6307 ad 6327 6466 ad 6495. 6598 ad 6626. 6613 ad 6626; ita hæc quæ Moscheh loquutus & fecit; idcirco hic per fecit Jehovah secundum verbum Moschis, significatur quod ita factum secundum verbum Domini; quod Jehovah in Verbo sit Dominus, videatur n: 1343. 1736. 2921. 3023. 3035. 5663. 6303. 6281. 6905.

7407. Et mortuæ sunt ranæ e domibus, ex atriis, & ex agris, quod significet quod apud illos cessarent ratiocinationes ex meris falsis ubique in naturali, constat a significatione mori, quod sit cessare; ex significatione ranarum, quod sint ratiocinationes ex meris falsis, de qua supra; ex significatione domorum, quod sint illa quæ mentis naturalis, de qua supra n: 7397, hic quæ sunt interiora ibi; ex significatione atriorum, quod sint exteriora mentis naturalis; quod naturale sit interius & exterius, videatur n: 3293. 3294. 4570. 5118. 5497. 5649; & ex significatione agrorum, quod sint quæ communiora sunt, ita quæ adhuc exteriora, nam agri sunt extra domos & atria: ita per mortuæ sunt ranæ e domibus, ex atriis & ex agris, significatur quod cessarent ratiocinationes ex meris falsis ubique in naturali.

7408. Et congregaverunt illos acervis, acervis, quod significet quod falsa illa ratiocinantia fasciculatim in naturali disponerentur, constat ex significatione congregari acervis acervis, quod sit disponi fasciculatim: quod congregari acervis illa sint, est quia omnia quæ in mente hominis, in series, & quasi in fasciculos, disposita sunt; & in series intra series, seu in fasciculos intra fasciculos, videatur n: 5339. 5530. 5881; quod dispositio talis sit, patet a dispositione omnium in corpore, ibi apparent fibræ in fasciculos, & glandulæ in glomeres dispositæ, & hoc ubivis; perfectius adhuc in purioribus, quæ non patent coram visu nudo; fasciculatio illa imprimis sistitur videnda in Cerebro; in binis ibi substantiis, quarum una corticalis, & altera medullaris, appellatur; non dissimiliter se habet in purioribus, & tandem in purissimis, ubi sunt formæ, quæ recipiunt illa, ipsæ formæ vitæ; quod formæ seu substantiæ recipientes vitæ sint, constare potest a singulis quæ apparent in vivis; tum quod formæ seu substantiæ recipientes sint convenientissime ad influxum vitæ dispositæ; absque receptione vitæ in substantiis, quæ sunt formæ, non daretur aliquid vivum in mundo naturali, nec in mundo spiritali; sunt series purissimorum staminum, ad instar fasciculorum, quæ constituunt illos formas;

mas; similiter se habet cum illis, quæ inibi eminenter modificantur; modificationes enim suam formam accipiunt a formis quæ sunt substantiæ, in quibus sunt, & a quibus fluunt, nam substantiæ seu formæ sunt subjecta determinantiæ. Quod eruditi illa quæ vitæ hominis sunt, sicut illa quæ ejus cogitationis & voluntatis, perceperint absque substantiis seu formis recipientibus, causa fuit, quod vitam seu animam crediderint esse vel flammeum quid, vel æthereum, ita tale quod post mortem dissiparetur; inde plurium illorum insania, quod nulla post mortem vita. Ex his constare potest, quomodo intelligendum, quod falsa ratiocinantia fasciculatim in naturali disponeretur.

7409. Et putuit terra, quod significet tetrum inde & averfatile, constat ex significatione putere, quod sit id quod tetrum & averfatile, de qua n: 4516. 7161. 7319; & ex significatione terræ, hic terræ Ægypti, quod sit mens naturalis, de qua n: 5276. 5278. 5280. 5288. 5301.

7410. Vers: 11. 12. 13. 14. 15. *Et vidit Pharaon, quod facta respiratio, & aggravavit cor suum, & non audiuit ad illos, quemadmodum loquutus Jehovah. Et dixit Jehovah ad Moschen, dic ad Aharonem, extende baculum tuum, & percutite pulverem terræ, & erit in Pediculos in omni terra Ægypti. Et fecerunt ita, & extendit Aharon manum suam baculo suo, & percussit pulverem terræ, & fuit pediculus in homine & in bestia; omnis pulvis terræ factus est pediculus in tota terra Ægypti. Et fecerunt ita magi incantationibus suis ad educendum pediculos, & non potuerunt; & fuit pediculus in homine & in bestia. Et dixerunt magi ad Pharaonem, digitus Dei hoc: & obfirmatum cor Pharaonis, & non audiuit ad illos, quemadmodum loquutus Jehovah. Et vidit Pharaon, quod facta respiratio, significat quod tædium cessaverit: & aggravavit cor suum, significat obstinationem: & non audiuit ad illos, significat non obedientiam: quemadmodum loquutus Jehovah, significat secundum prædictionem: Et dixit Jehovah ad Moschen, significat e novo instructionem: dic ad Aharonem, significat influxum Legis internæ in Legem externam: extende baculum tuum, significat ut ostenderet potentiam Divinam: & percutite pulverem terræ, significat quod emoveret illa quæ damnata sunt in naturali: & erit in pediculos, significat quod inde exsurgent mala: in omni terra Ægypti, significat per totam mentem naturalem: & fecerunt ita, significat effectum: & extendit Aharon manum suam baculo suo, significat potentiam veri interni per verum externum: & percussit pulverem terræ, significat quod emoverentur damnata: & fuit pediculus in homine & in bestia, significat quod mala interiora & exteriora cupiditatum inde: omnis pulvis terræ factus est pediculus in tota terra Ægypti, significat quod illa ex damnatis: & fecerunt ita magi incantationibus suis ad educendum pediculos, significat conatum pervertendi ordinem Divinum, & effigiandi simile in his quoque: & non potuerunt, significat quod incassum: & fuit pediculus in homine & in bestia, significat mala interiora & exteriora cupiditatum: & dixerunt magi ad Pharaonem, significat perceptionem & ejus communicationem cum illis qui in malis: digitus Dei hoc, significat quod potentia ex Divino esset: &*

obfir-

obfirmatum cor Pharaonis, significat obstinationem: & non audivit ad illos, significat non obedientiam: quemadmodum loquutus Jehovah, significat secundum prædictionem.

7411. Et vidit Pharaon quod facta respiratio, quod significet quod tædium cessaverit, constat ex significatione quod facta respiratio, quod sit quod non amplius injucundum, ita quod non amplius tædium; quod tædium & injucundum fuerit illis ratiocinari ex meris falsis, videatur supra n: 7392; jucundum facit homini respirare libere & plene, injucundum autem non libere nec plene, inde est quod per facta respiratio significetur quod injucundum seu tædium cessaverit.

7412. Et aggravavit cor suum, quod significet obstinationem, constat ex significatione aggravari, tum indurari ac obfirmari cor, quod sit obstinatio, de qua n: 7272. 7300. 7305.

7413. Et non audivit ad illos, quod significet non obedientiam, ut supra n: 7224. 7278. 7301. 7339, ubi similia verba.

7414. Quemadmodum loquutus Jehovah, quod significet secundum prædictionem, ut supra n: 7302. 7340.

7415. Et dixit Jehovah ad Moschen, quod significet e novo instructionem, ut n: 7186. 7226. 7267. 7304. 7380.

7416. Dic ad Aharonem, quod significet influxum Legis internæ in Legem externam, ut supra n: 7381.

7417. Extende baculum tuum, quod significet ut ostenderet potentiam Divinam, constat ex significatione extendere, quod sit exercere & ostendere, ut prius; & ex significatione baculi, quod sit potentia, de qua n: 4013. 4015. 4876. 4936. 6947. 7011. 7026; quæ potentia Divina fuit, quia Aharoni nihil potentiæ fuit, minus in baculo, sed potentia per Aharonem & ejus baculum exercebatur; quod per baculum exerceretur, erat causa, quia quæ intra Ecclesiam ex mandato Divino fiebant, per repræsentativa fiebant; hoc ante adventum Domini; ita per extensionem manus & baculi, quia brachium & manus correspondent potentiæ, & inde quoque baculus. Causa, quod ante adventum Domini illa quæ intra Ecclesiam ex mandato Divino fiebant, per repræsentativa fierent, erat quia omnia & singula repræsentabant Dominum, ac Ipsius Regnum in cælis, & Regnum in terris seu Ecclesiam; quod ita sit, etiam constare potest ex Verbo, in quo omnia & singula in supremo sensu agunt de Domino, & in sensu interno de Ipsius Regno & Ecclesia.

7418. Et percutit pulverem terræ, quod significet quod emoveret illa quæ damnata sunt in naturali, constat ex significatione percutere, quod sit emovere; ex significatione pulveris, quod sit damnatum, de qua sequitur; & ex significatione terræ, hic terræ Ægypti, quod sit mens naturalis, de qua supra n: 7409. Quod pulvis sit damnatum, est quia loca, ubi mali spiritus sunt, ad latera sub plantis pedum, apparet ut terra, & quidem ut terra inexculta & arida, sub qua terra sunt quædam inferna; illa terra est quæ vocatur terra damnata, & pulvis ibi significat damnatum; aliquoties videre datum est,

est, quod mali spiritus excuterent ibi pulverem pedibus suis, cum aliquem vellent damnationi dare; hoc visum est ad dextrum paulo antrorsum, in confinio ad infernum magorum, ubi dejiciuntur in infernum suum spiritus, qui, dum vixerunt in mundo, in scientia fidei fuerunt, & usque vitam mali egerunt: inde nunc est, quod per pulverem significetur damnatum, & per excutere pulverem damnatio. Quia id significabatur, mandatum est a Domino discipulis, ut excuterent pulverem pedum, si non exciperentur, de quo ita apud Matthæum "Quisquis non acceperit vos, neque audiverit verba vestra, egredientes e domo aut urbe illa, *excutite pulverem pedum vestrorum*: amen dico vobis, tolerabilius erit terræ Sodomæ & Gomorrhæ in die judicii, quam urbi illi" x: 14, 15. Marc: vi: 11. Luc: ix: 5. Cap: x: 10. 11. 12; per discipulos ibi non intelliguntur discipuli, sed omnia Ecclesiæ, ita omnia fidei & charitatis, n: 2089. 2129 f. 2130 f. 3354. 3858. 3913. 6397; per non excipere, & non audire, significatur rejicere vera quæ fidei & bona quæ charitatis; per excutere pulverem pedum significatur damnatio; quod tolerabilius erit Sodomæ & Gomorrhæ quam urbi illi, est quia per Sodomam & Gomorrhæ intelliguntur illi qui in malo vitæ sunt, sed qui de Domino ac de Verbo nihil noverunt, ita nec recipere potuerunt; inde constare potest, quod non domus aut urbs, quæ non receptura esset discipulos, intelligatur, sed quod illi qui intra Ecclesiam sunt, & non vivunt vitam fidei; quisque videre potest, quod idcirco tota urbs non damnata esse posset, quia non receperunt discipulos, & illico agnoverunt novam doctrinam quam prædicabant. Per pulverem etiam significatur damnatum quem olim imposuerunt Capiti, cum in dolore & pænitentia essent; ut apud Jeremiam "Sedent in terra, tacent seniores filiæ Zionis, *ascendere fecerunt pulverem super caput suum*; cinxerunt se faccis, descendere fecerunt in terram caput suum virgines Hierosolymæ" Thren: 11: 10. Apud Ezechielem "Clamabunt amare, & *ascendere facient pulverem super capita sua*; in cinere volutant se" xxviii: 30. Apud Micham "Flendo ne fleatis in domo Aphræ, *in pulvere te voluta*" i: 10. Apud Johannem "Injecerunt pulverem in capita sua, & clamabant flentes & plangentes" Apoc: xviii: 19; & quoque in Historicis Verbi passim; per pulverem super capita, & per defectionem corporis & capitis in terram, ac volutionem ibi in pulvere, repræsentabatur Humiliatio, quæ, cum genuina, talis est, ut agnoscat & percipiat se damnatum; sed a damnatione receptum a Domino, videatur n: 2327. 3694. 4347. 5420. 5957. Per pulverem, in quem contusus est & commolitus vitulus aureus, quem fecerunt in deserto, etiam damnatum significatur, de quo ita apud Moschen "Peccatum vestrum, quod fecistis, *Vitulum sumsi*, & combustus illum igne; & *contudi illum molendo probe, usque dum attenuatus est in Pulverem*, & pulverem illius projeci in rivum descendantem e monte" Deut: ix: 21. Per pulverem etiam significatur damnatum in sequentibus locis; in Genesi "Dixit Jehovah Deus ad serpentem, super ventre tuo ambulabis, & *pulverem edes* omnibus diebus vitæ tuæ" iii: 14. Apud Micham "Pasce populum tuum juxta dies æternitatis, videbunt gentes, & erubescunt ab omni potentia sua,

sua, lambent pulverem sicut serpens VII: 14. 16. 17. Apud Esaiam "*Serpenti pulvis panis*" LXV: 1. Apud Eundem "*Descende & sede super pulvere, virgo filia Babelis*" XLVII: 1. Apud Davidem "*Incurvata est ad pulverem anima nostra, adhæsit terræ venter noster*" Psalm XLIV: 26. Apud Eundem "*Adhæret pulveri anima mea, vivifica me*" Psalm: CXIX: 25. Pulvis in Verbo etiam significat Sepulchrum, tum Humile, ut & Numerosum.

7419. Et erit in pediculos, quod significat quod inde exsurgent mala, constat a significatione pediculorum, quod sint mala; quæ autem mala sunt, & ex qua origine, constare potest a correspondentia malorum cum talibus, quod sint imprimis mala quæ in sensuali, seu in prorsus externo homine; correspondentia inde est, quia pediculi in extrema cute sunt, & ibi intra sordes & sub scabie: sensuale illorum, qui in scientia fidei fuerunt, at in vita mali, est quoque tale; cum illis aufertur scientia illa, ut sit talibus in altera vita, tunc sunt crassæ & obesæ mentis: apparuerunt aliquoties, sunt tetri & averſatiles: infestationes per mala, significantur per quod mordeant. Quod pediculi illa significant, non ex aliis locis in Verbo confirmari potest, nam memorantur solum apud Davidem, ubi de Ægypto, Psalm: CV: 31.

7420. In omni terra Ægypti, quod significet per totam mentem naturalem, constat ex significatione terræ Ægypti, quod sit mens naturalis, de qua n: 5276. 5278. 5280. 5288. 5301.

7321. Et fecerunt ita, quod significet effectum, constat absque explicatione.

7422. Et extendit Aharon manum suam baculo suo, quod significet potentiam veri interni per verum externum, constat ab illis supra n: 7382, ubi similia verba.

7423. Et percussit pulverem terræ, quod significet quod emoverentur damnata, constat ex illis supra n: 7418.

7424. Et fuit pediculus in homine & in bestia, quod significet quod mala interiora & exteriora cupiditatum inde, constat ex significatione pediculorum, quod sint mala, de qua n: 7419; ex significatione hominis, quod sit bonum, de qua n: 4287. 5302, ita in opposito sensu malum: & ex significatione bestię, quod sit affectio boni, & in opposito sensu affectio mali, seu cupiditas, de qua n: 45. 46. 142. 143. 246. 714. 715. 719. 776. 2179. 2180. 3218. 3519. 5198; sed cum nominatur homo & bestia, tunc per hominem significatur bonum interius, & in opposito sensu malum interius, & per bestiam bonum exterius, & in opposito sensu malum exterius. Causa quod per hominem significetur bonum vel malum interius, est quia homo est homo ex interno suo homine, & ejus quali, non autem ab externo homine, nam externus homo non est homo absque interno; utque externus homo etiam sit homo, erit is prorsus subordinatus interno, adeo ut non ex se sed ex interno agat; quod per bestiam significetur bonum exterius, & in opposito sensu malum exterius, est quia bestiis non datur internum quale apud hominem; internum quod illis est, immerſum est externo, adeo, ut unum sit cum illo, & simul spectet deorsum seu versus terram, absque ulla elevatione

tionem versus interiora Mala cupiditatum dicuntur, quia omnia mala sunt cupiditatum, quia cupiditates sunt amorum. Mala interiora distinguuntur a malis exterioribus per id, quod mala interiora sint quæ cogitationis & voluntatis, & mala exteriora quæ sunt actus; quod mala interiora sint & non exteriora, patet ex eo, quod homo possit esse malus, & tamen in externa forma apparere sicut vir probus, imo sicut vir fidei & conscientiæ; quidam etiam sciunt mentiri angelos, cum tamen interius sunt diaboli; tantum discrepare potest forma interior quæ est spiritus a forma exterior quæ est corporis.

7425. Omnis pulvis terræ factus est pediculus in tota terra Ægypti, quod significet quod illa ex damnatis, constat a significatione pulveris terræ, quod sit damnatum, de qua supra n: 7418; ex significatione pediculorum, quod sint mala, de qua n: 7419; & ex significatione terræ Ægypti, quod sit mens naturalis, de qua etiam supra n: 7420.

7426. Et fecerunt ita magi incantationibus suis ad educendum pediculos, quod significet conatum pervertendi ordinem Divinum, & effigiandi simile in his quoque, constat ex significatione fecerunt, quod sit conatus simile agendi, nam sequitur quod non potuerunt; ex significatione magorum & incantationum, quod sint pervertere ordinem Divinum, & effigiare simile in externa forma, de qua n: 7296. 7297. 7337; & ex significatione educere pediculos, quod sit producere illa mala, quæ per pediculos significantur, de qua n: 7419.

7427. Et non potuerunt, quod significet incassum, constat absque explanatione.

7428. Et fuit pediculus in homine & in bestia, quod significet mala interiora & exteriora, constat ex illis quæ supra n: 7424, dicta sunt, ubi similia verba.

7429. Et dixerunt magi ad Pharaonem, quod significet perceptionem & communicationem cum illis qui in malis, constat ex significatione dicere, quod sit perceptio, de qua n: 1791. 1815. 1819. 1822. 1829. 1919. 2080. 2619. 2862. 3509. 5743, quod etiam sit communicatio, n: 3060. 4131. 6228. 7291. 7381; ex significatione magorum, quod sint illi qui pervertunt ordinem Divinum, & effigiant simile in externa forma, de qua mox supra n: 7426; & ex repræsentatione Pharaonis, quod sint qui in falsis & infestant, de qua n: 6651. 6679. 6683. 7107. 7110. 7126. 7142. 7317, hic qui in malis, quia nunc in statu mali sunt, postquam falsa ratiocinantia adempta sunt, ut patet ab illis quæ præcedunt.

7430. Digitus Dei hoc, quod significet quod potentia ex Divino esset, constat ex significatione digiti Dei, quod sit potentia a Divino; quod digitus sit potentia, est quia digiti sunt manuum, & per manus significatur potentia, n: 878. 4931 ad 4937. 6344. 6413. 6948. Quod digitus sit potentia, constat etiam ab his locis "Quando aspicio cœlos, *opus digitorum tuorum*, lunam & stellas, quas præparasti" Psalm: viii: 4. Apud Lucam "Jesús dixit, si *per digitum Dei* ejicio dæmonia, utique pervenit ad vos Regnum

num Dei" xi: 20. Quod Iesus assumeret surdum ægre loquentem a populo seorsum, & *injecerit digitum suum in aures illius*, & expuens tetigerit linguam illius" Marc: vii: 32. 33, etiam repræsentativum potentiae Divinae fuit. Quod digitus repræsentet potentiam, patet quoque a ritualibus Ecclesiae apud Judæos, quod sanguis mitteretur super pollicem, & quod sacerdos sanguinem digito spargeret, de quibus ita apud Moschen "Maclabis arietem, & dabis de sanguine super pollicem manus Abaronis & filiorum ejus dextræ, & super pollicem pedis ejus dextri" Exod: xxix: 10. "Accipiet sacerdos de sanguine reatus, & dabit sacerdos super auriculam auris mundandi a lepra dextræ, & super pollicem manus ejus dextræ, & super pollicem pedis ejus dextri. Dein intinget sacerdos *digitum suum dextrum* de oleo, quod super *vola illius sinistra*, & sparget de oleo *in digito* septem vicibus coram Jehovah; de residuo olei, quod super *vola illius*, dabit sacerdos super auriculam auris mundandi dextræ, & super pollicem manus ejus dextræ, et super pollicem pedis ejus dextri" Levit: xiv: 14. 16. 17. "Sumes de sanguine juveni, & dabis super cornua altaris *digito tuo*" Exod: xxix: 12. præter etiam Levit: iv: 6. Cap: ix: 9; quod omnia illa significaverint arcana cœli, & sancta, constat ex eo, quod Verbum sit a Divino, & quod inspiratum sit quoad unumquemvis apicem, Luc: xvi: 17; ita quoque hæc; quod pollex & digitus sit potentia boni per verum, patet ibi a sensu interno. Etiam potentia per digitum significatur apud Davidem "Benedictus Jehovah docens *manus meas* pugnam, & *digitos meos* bellum" Psalm: cxliv: 1; & apud Esaiam "Non respiciet ad altaria *opus manuum suarum*, & quod fecerunt *digiti illius*" xvii: 8; altaria pro cultu in genere, n: 4541; opus manuum, & quod fecerunt digiti, pro talibus quæ ex proprio, ita quæ ex sua potentia.

7431. Et non audivit ad illos, quod significet non obedientiam, ut supra n: 7224. 7278. 7301. 7339.

7432. Quemadmodum loquutus Jehovah, quod significet secundum prædictionem, ut quoque supra n: 7302. 7340. 7414.

7433. Vers: 16. 17. 18. 19. 20. *Et dixit Jehovah ad Moschen, surge mane in matutino, & consistas coram Pharaone, ecce egreditur ad aquas, & dicas ad illum, ita dicit Jehovah, mitte populum meum, & serviant Mibi. Quia si haud tu dimittis populum meum, ecce Ego immitto in te, & in servos tuos, & in populum tuum, & in domos tuas, Volatile noxium; & implebuntur domus Ægyptiorum Volatili noxio, & etiam terra super qua illa. Et distinguam in die illo terram Goshen, super qua populus meus stat, ut non esse ibi Volatile noxium, propterea ut scias quod Ego Jehovah in medio terræ. Et ponam redemptionem inter populum meum, & inter populum tuum; ad cras erit signum hoc. Et fecit Jehovah ita, & venit Volatile noxium grave domum Pharaonis, & domum servorum illius, & in omnem terram Ægypti; perdebatur terra a coram Volatili noxio. Et dixit Jehovah ad Moschen, significat iterum instructionem: surge mane in matutino, significat elevationem ad potentiae signum adhuc majus: & consistas coram Pharaone, significat apparentiam Divini illis qui in malis: ecce egre-*

ditur ad aquas, significat quod ex malis illis iterum cogitent falsa: & dicas ad illum, ita dicit Jehovah, significat mandatum: mitte populum meum ut serviant Mihi, significat ut relinquunt qui ab Ecclesia spirituali, ut colant Deum suum in libero: quia si haud tu dimittis populum meum, significat si non relinquerent: ecce Ego immitto in te, & in servos tuos, & in populum tuum, & in domos tuas, volatile noxium, significat quod illis falsum malevolum in omnibus & singulis: & implebuntur domus Ægyptiorum volatili noxio, & etiam terra super qua illa, significat quod falsa malevolentia occupabunt omnia mentis naturalis: & distinguam in die illo terram Goshen, super qua populus meus stat, ut non esse ibi volatile noxium, significat quod non infestare poterunt per falsa malevolentia illos qui ab Ecclesia spirituali, tametsi prope illos erunt: propterea ut scias quod Ego Jehovah in medio terrae, significat apperceptionem inde, quod Dominus solus Deus Ecclesiae: & ponam redemptionem inter populum meum & inter populum tuum, significat liberationem illorum qui ab Ecclesia spirituali ab illis qui in infernis prope: & cras erit signum hoc, significat manifestationem potentiae Divinae inde in perpetuum: & fecit Jehovah ita, significat ut dictum ita factum: & venit volatile noxium grave domum Pharaonis, & domum servorum illius, & in omnem terram Ægypti, significat quod falsa malevola ex undique apud illos erumperent: & perdebatur terra a coram volatili noxio, significat quod corrumpetur mens naturalis quoad verum.

7434. Et dixit Jehovah ad Moschen, quod significet iterum instructionem, constat ex significatione dicere, cum a Jehovah ad Moschen, quod sit instructio, de qua n: 7186. 7226. 7267. 7304. 7380. 7415, hic iterum instructio, quia dictum, quid iterum ageretur.

7435. Surge mane in matutino, quod significet elevationem ad potentiae signum adhuc majus, constat ex significatione surgere mane, quod sit elevatio, quod surgere sit elevatio, videatur n: 2401. 2785. 2912. 2927. 3171. 4103, & quoque quod mane sit elevatio, n: 7306; proprie per surgere mane significatur status illustrationis, n: 3458. 3723, sed quia illustratio, quae fit a Divino per influxum boni & veri, non datur apud malos, qui per Pharaonem & Ægyptios repraesentantur, sed elevatio ad attentionem, idcirco per surgere mane in matutino, hic significatur talis elevatio; quod sit ad potentiae signum adhuc majus, patet ab illis quae sequuntur, ubi de novo adhuc signo agitur.

7436. Et consistas coram Pharaone, quod significet apparentiam Divini illis qui in malis, constat ex significatione consistere coram aliquo, quod sit praesentia, hic apparentia Divini, quia Moscheh consisteret, qui est Verum a Divino, per quod Divinum apparet; & ex repraesentatione Pharaonis, quod sint qui in falsis, hic qui in malis, ut supra n: 7429.

7437. Ecce egreditur ad aquas, quod significet quod ex malis illis iterum cogitent falsa, constat ex significatione egredi, quod sit cogitatio ex malis ad falsa, nam qui in malis sunt, cum cogitant ex illis ad falsa, egredi dicuntur, malum enim quia est voluntatis, intimum est, extra illud est falsum, quia falsum

falsum est intellectus proinde cogitationis; hoc significatur per egredi in spiritali sensu, & quoque actio mala ex voluntate mala, ut apud Marcum Cap: vii: Vers: 20. 21. 22. 23; & ex significatione aquarum, quod sint vera, & in opposito sensu falsa, de qua n: 739. 790. 2702. 3058. 3424. 4616. 5668, & quod aquæ fluvii Ægypti, ad quas egressurus Pharaon, sint falsa, n: 7307. Quod cogitationem a malis ad falsa attinet, sciendum quod qui in malis sunt, non possint aliter quam ex illis cogitare ad falsa, nam mala sunt voluntatis & inde amoris illorum, & falsa sunt cogitationis & inde fidei illorum, quod enim vult homo hoc amat, & quod amat hoc confirmat & defendit, ac confirmari & defendi mala nequeunt nisi per falsa; inde in Verbo, ubi malum comparatur urbi, falsa comparantur mœniis circum urbem. Quod qui in malis sunt, cogitent ad falsa, per quæ defendant mala, est quia mala sunt ipsa jucunda vitæ illorum, usque adeo ut sint ipsa vita illorum, quapropter cum apprehendunt ex aliis, quod mala sint, ne ut talia appareant, excogitant falsa, per quæ faciant ut mala non credantur mala; si autem mala non apparere audent per falsa, illa occultantur in interioribus, nec se manifestant nisi cum timor legis, aut quoque timor jacturæ famæ propter lucrum, aut propter ambitum honorum cessat, tunc erumpunt mala vel per artes, vel per hostilitates. Ex his constare potest, quod qui in malis sunt non possint aliter quam a malis cogitare ad falsa: ita quoque se habet cum illis qui in statu boni sunt, quod non possint aliter quam ex bono cogitare ad vera; conjuncta enim sunt bonum & verum, & quoque malum & falsum, usque adeo, ut qui scit quod aliquis in bono sit, scire possit, quod ille in vero sui boni sit; & quod qui in malo, in falso sui mali, & quod tantum in falso, quantum dote ratiocinandi & pervertendi pollet, & tunc quantum in timore jacturæ famæ propter lucrum & honores, & is quantum in libero faciendi malum vult esse: tales, quod mirum, postquam aliquamdiu mala per falsa defenderant, dein sibi persuadent, quod mala sint bona, & quod falsa vera.

7438. Et dicas ad illum, quod significet mandatum, ut n: 7036. 7310.

7439. Mitte populum meum ut serviant Mihi, quod significet ut relinquunt qui ab Ecclesia spiritali, ut colant Deum suum in libero, constat ex significatione mittere seu dimittere, quod sit relinquere; ex repræsentatione filiorum Israelis, qui hic sunt populus meus, quod sint qui ab Ecclesia spiritali, de qua n: 6426. 6637. 6862. 6868. 7035. 7062. 7198. 7201. 7215. 7223; & ex significatione servire Jehovæ, quod sit colere; quod colerent in libero, patet ab illis quæ sequuntur Vers: 21. 22. 23, tum ex eo, quod omnis cultus, qui vere cultus, erit in libero. Quod filii Israelis appellentur populus Jehovæ, non fuit quia aliis gentibus meliores essent, sed quia repræsentarent populum Jehovæ, hoc est, illos qui e Regno spiritali Domini: quod non meliores fuerint aliis gentibus, patet a vita illorum in deserto, quod prorsus non crediderint in Jehovam, sed quod corde suo in deos Ægyptiorum; ut constat ex vitulo aureo, quem sibi fecerunt, & quem dixerunt deos suos, qui e terra Ægypti illos eduxerunt, Exod: xxxii: 8; patet etiam
a vita

a vita illorum postea in terra Canaane, de qua in Historicis Verbi; tum quoque quæ in Prophetis de illis dicta sunt, & denique quæ a Domino: inde etiam est, quod pauci illorum in cœlo sint, nam sortem in altera vita acceperunt secundum vitam suam: nolite itaque credere, quod illi præ aliis ad cœlum electi fuerint; qui credunt quod illi ad cœlum electi fuerint præ aliis, illi non credunt, quod vita sua unumquemvis maneat; nec credunt quod homo ad cœlum præparandus sit per totam vitam suam in mundo, & quod hoc fiat ex Misericordia Domini, & non quod admittantur in cœlum ex sola Misericordia, utcumque in mundo vixerunt; talem opinionem de cœlo & de Misericordia Domini inducit doctrina de sola fide, & de salvatione per illam absque bonis operibus; nam hi vitam non curant; inde etiam credunt, quod mala abstergi queant sicut sordes ab aqua; & sic quod homo in vitam boni transmitti possit momento, consequenter in cœlum admitti; non scientes quod si vita mali auferretur malis, prorsus nihil vitæ haberent; tum si illi, qui in vita mali sunt, admitterentur in cœlum, sentirent infernum in se, & id gravius quo interius in cœlum. Ex his nunc constare potest, quod Israelitæ & Judæi prorsus non electi fuerint, sed solum accepti ad repræsentandum illa quæ cœli sunt; & quod hoc in terra Canaane fieri debuerit, quia Ecclesia Domini ibi ab antiquissimis temporibus fuerat, & inde omnia ibi loca facta sunt repræsentativa cœlestium & Divinorum: ita quoque Verbum conscribi potuit, in quo Nomina significarent talia quæ Domini ac Ipsius Regni sunt.

7440. Quia si haud tu dimittis populum meum, quod significet si non relinquerent, constat ex significatione dimittere, quod sit relinquere; & ex significatione populi Jehovæ, quod sint qui ab Ecclesia spirituali Domini, ut nunc supra n: 7439.

7441. Ecce Ego immitto in te, & in servos tuos, & in populum tuum, & in domos tuas, volatile noxium, quod significet quod illis falsum malevolentiae in omnibus & singulis, constat ex significatione Pharaonis, servorum ejus, & populi ejus, quod sint omnia & singula quæ mentis naturalis, de qua n: 7396, cum etiam adjicitur in domos, significatur quod etiam in interiora illius mentis, ut supra n: 7407; & ex significatione volatilis noxii, quod sint falsa illius mali, quod per prodigium, quod præcedit, significatum est, ita falsa malevolentiae; quænam itaque & cujus generis falsa hic per volatile noxium significantur, liquet a malis, a quibus sunt; quod mala illa fuerint mala quæ in extremis mentis naturalis, ita quæ in sensuali, videatur supra n: 7419, falsa quæ inde ejusdem generis sunt, hæc falsa sunt, quæ quoque significantur per Muscas Ægypti apud Esaiam "Fiet in die illo, *sibi labit Jehovah Muscæ quæ in extremitate fluviorum Ægypti*; & api quæ in terra Aschuris, quæ venient, & quiescent omnes in fluviis desolationum, & in fissuris petrarum" VII: 18. 19; musca in extremitate fluviorum Ægypti, sunt falsa quæ in extremis mentis naturalis, ita quæ in sensuali corpori proximo; hæc comparantur insecto tali, quia illa quæ ibi non aliter se habent, quem sicut insecta volantia in aere, & obscurantia interiora, & quoque damnum illis inferentia;

inferentia; sunt enim quæ ibi quoad plurimam partem imaginaria, & sunt fallaciæ, ex quibus ratiocinia sunt sicut talia quæ fundantur in aere. Volatile noxium hujus generis memoratur solum apud Davidem, Psalm: LXXVIII: 45: & Psalm: CV: 31, ubi quoque de Ægypto. Sciendum quod Volatilia in Verbo omnia significant intellectualia, ac inde vera, & in opposito sensu falsa, n: 40. 745. 776. 778. 866. 988. 3219. 5149; sed volatilia infimæ fortis, quæ sunt insecta, significant vera, & in opposito sensu falsa, quæ ignobiliora & obscuriora sunt, prout sunt illa quæ propria sensuales sunt, nam illa nisi illustrentur ab interioribus, sunt prorsus in obscuro & tenebroso, sunt enim proxima corpori, & inde prope ad terrestria, ubi cœlestia terminantur, & immerguntur caligini.

7442. Et implebuntur domus Ægyptiorum volatili noxio, & etiam terra super qua illa, quod significet quod falsa malevolentia occupabunt omnia mentis naturalis, constat ex significatione implere, quod sit occupare: ex significatione domus Ægyptiorum, quod sint interiora mentis naturalis, de qua supra n: 7407; ex significatione volatilis noxii, quod sint falsa malevolentia, de qua mox supra n: 7441; & ex significatione terræ Ægypti, quod sit mens naturalis in communi, de qua n: 5276. 5278. 5280. 5288. 5301. Quomodo cum hoc se habet, quod etiam interiora mentis naturalis occupabuntur a falsis mali quæ sunt in extremis illius mentis, paucis dicendum; quæ influunt per Cœlum a Domino apud hominem, illa influunt in interiora ejus, & pergunt usque ad ultima seu extrema, & ibi sistuntur homini sensibilia, consequenter influunt usque in sensuale, & per hoc in illa quæ corporis sunt: si sensuale oppletum est phantasiis ex fallaciis ac apparentiis, & magis si ex falsis, tunc vera quæ influunt, vertuntur ibi in similia, nam recipiuntur ibi secundum formam inductam, videatur n: 7343: quantum etiam vera in falsa vertuntur, tantum interiora, per quæ transitus fit, clauduntur, & tandem non plus patet, quam ut transluat modo quantum dare potest facultatem ratiocinandi, & confirmandi mala per falsa. Quia ita se habet apud hominem, necessum est, ut dum is regeneratur, ejus naturale usque ad sensuale regeneretur; nam nisi id regeneratur, nulla est receptio veri ac boni, quoniam, ut supra dictum est, verum influens ibi pervertitur, & tunc interiora clauduntur; quapropter cum exteriora regenerata sunt, totus homo regeneratus est; hoc significatum est per Domini verba ad Petrum, cum lavit pedes ejus, apud Johannem “Dixit Simon Petrus, Domine, non laves pedes meos tantum, sed etiam manus & caput: dixit illi Jesus, qui lotus est, non opus habet, nisi ut quoad pedes lavetur, & mundus est totus” XIII: 9: 10, per pedes significantur naturalia, n: 2162. 3761. 3986. 4280. 4938 ad 4952; per lavare significatur purificare, n: 3147. 5954 f; per manus significantur interiora naturalis, & per caput spiritualia; inde patet, quid intelligitur per qui lotus est non opus habet, nisi ut quoad pedes lavetur, & mundus est totus, quod scilicet homo tunc regeneratus sit, cum etiam quoad exteriora, quæ sunt naturalis, regeneratus est; cum itaque homo etiam quoad naturale regeneratus est, tunc omnia ibi subordinata sunt interioribus, ac interiora

rora cum influunt ibi influunt ut in sua communia, per quæ se sistunt homini sensibilia; cum ita est apud hominem, tunc ab illo sentitur affectio veri quod fidei, & affectio boni quod charitatis. At ipsum Sensuale, quod est ultimum naturalis, ægre potest regenerari, ex causa quia id ideis materialibus ex terrestribus, corporeis, & mundanis prorsus oppletum est; idcirco homo, qui regeneratur, imprimis hodie, non regeneratur quoad sensuale, sed quoad naturale quod proxime supra Sensuale est, ad quod a sensuali elevatur a Domino cum cogitat de veris & bonis fidei; facultas elevationis a sensuali, est qua donatur homo qui regeneratur a Domino: de sensuali quale sit, & de elevatione cogitationis supra illud, videatur n: 5084. 5089. 5904. 5125. 5128. 5767. 6183. 6201. 6310. 6311. 6313. 6314. 6316. 6318. 6564. 6598. 6612. 6614. 6622. 6624. 6844. 6845. 6948. 6949.

7443. Et distinguam in die illo terram Goscen, super qua populus meus stat, ut non esse ibi volatile noxium, quod significet quod non infestare poterunt per falsa malevolentia qui ab Ecclesia spirituali, tamen prope illos sunt, constat ex significatione distinguere, quod sit separare ut non communicatio; ex significatione diei, quod sit status, de qua n: 23. 487. 488. 493. 893. 2788. 3462. 3785. 4850; inde distinguere in die illo, est separare in illo statu; ex significatione terræ Goscen, quod sit medium seu intimum in naturali, de qua n: 5910. 6028. 6031. 6068, & quia filii Israelis erant in Goscen, quod etiam sit Ecclesia, n: 6649; ex repræsentatione filiorum Israelis, qui hic sunt populus Jehovæ, quod sint qui ab Ecclesia spirituali, de qua supra n: 7439; & ex significatione volatilis noxii, quod sit falsum malevolentia, de qua supra n: 7441; ita non esse ibi volatile noxium, est quod influere non poterunt, proinde non infestare per falsa illa. Quod per illa falsa non infestare possent, est quia falsa illa sunt falsa ex malis in extremis mentis naturalis seu in sensuali, a quo sensuali, ita a falsis ibi, illi qui in bono & vero sunt, possunt elevari, secundum illa quæ mox supra n: 7442, dicta sunt; & cum elevantur, tunc quoque ab illis qui in falsis ibi sunt, separantur.

7444. Propterea ut scias quod Ego Jehovah in medio terræ, quod significet apperceptionem quod Dominus solus Deus Ecclesiæ, constat ex significatione scire, quod sit apperceptio; & ex significatione medii terræ, quod sit ubi verum & bonum illis qui ab Ecclesia Domini sunt, intimum est ubi verum ex bono, n: 3436. 6068. 6084. 6103, ita per medium terræ significatur Ecclesia, simile ac per terram Goscen, de qua mox supra n: 7443: per Ego Jehovah significatur quod solus SUM, ita quod solus Deus: quod Jehovah in Verbo sit Dominus, videatur n: 1343. 1736. 2921. 3003. 3035. 5663. 6303. 6905. 6945. 6956: inde patet, quod, ut scias quod Ego Jehovah in medio terræ, significet apperceptionem quod Dominus solus Deus Ecclesiæ.

7445. Et ponam redemptionem inter populum meum & inter populum tuum, quod significet liberationem illorum qui ab Ecclesia spirituali ab illis qui in infernis prope, constat ex significatione redemptionis, quod siteductio
ab

ab inferno, de qua 7205, & quod in specie dicatur de illis, qui ex vastatione liberantur, n: 2959; ex repræsentatione filiorum Israelis, qui hic sunt populus meus, quod sint qui ab Ecclesia spirituali, de qua supra n: 7439; & ex repræsentatione Ægyptiorum, qui hic sunt populus tuus, quod sint illi qui in infernis prope & infestant, de qua n: 7090: inde patet, quod per ponam redemptionem inter populum meum & populum tuum, significetur liberatio illorum qui ab Ecclesia spirituali ab illis qui in infernis.

7446. Et cras erit signum hoc, quod significet manifestationem potentiae Divinae inde in perpetuum, constat ex significatione cras, quod sit in perpetuum, de qua n: 3998; & ex significatione signi, quod sit confirmatio veritatis, ac ita cognitio, de qua n: 6870, proinde manifestatio potentiae Divinae; nam per signa manifestata fuit olim veritas, ac simul manifestata potentia Divina.

7447. Et fecit Jehovah ita, quod significet ut dictum ita factum, constat abique explicatione.

7448. Et venit volatile noxium grave domum Pharaonis, & domum servorum illius, & in omnem terram Ægypti, quod significet quod falsa malevola ex undique apud illos erumperent, constat ex significatione volatilis noxii, quod sint falsa malevolentiae, de qua supra n: 7441; & ex significatione domus Pharaonis, domus servorum ejus, & omnis terrae, quod sint omnia & singula in naturali, de qua n: 7396. 7441. 7442, hic ex omnibus & singulis, seu ex undique, quia significatur quod falsa illa erumperent. Quod volatile noxium veniret domum, significatur proxime, quod falsa intrarent ubi mala, & quod cum malis se conjungerent; sed quando falsa conjuncta sunt cum malis, tunc mala erumpunt per falsa; inde est, quod per venit volatile noxium domum Pharaonis & domum servorum illius, & in omnem terram Ægypti, significetur quod falsa malevola erumperent, & quidem ab undique.

7449. Et perdebatur terra a coram volatili noxio, quod significetur quod corrumpere mens naturalis quoad omne verum, constat ex significatione perdi, quod sit corrumpi; ex significatione terrae Ægypti, quod sit mens naturalis, de qua n: 5276. 5278. 5280. 5288. 5301; & a significatione volatilis noxii, quod sit falsum malevolentiae, de qua n: 7441; dicitur quod corrumpere mens naturalis quoad omne verum, quippe verum per falsum ex malo prorsus corrumpitur.

4750. Vers: 21 ad 28. *Et vocavit Pharaon Moschen & Abaronem, & dixit, ite, sacrificate Deo vestro in terra. Et dixit Moscheb, non consultum facere ita, quia abominationem Ægyptiorum sacrificaremus Jehovah Deo nostro, ecce sacrificaremus abominationem Ægyptiorum ad oculos illorum, nonne lapidabunt nos. Viam trium dierum ibimus in desertum, & sacrificabimus Jehovah Deo nostro, quemadmodum dixit ad nos. Et dixit Pharaon, ego dimittam vos, & sacrificetis Jehovah Deo vestro in deserto, tantum elongando non elongetis vos ad eundem; supplicate pro me. Et dixit Moscheb, ecce egredior a cum te, & supplicabo ad Jehovah, ut removeat volatile noxium a Pharaone, a servis illius, & a populo illius,*

illius, cras, tantum ne addat Pharaon illudere, quo minus dimittat populum ad sacrificandum Jehovah. Et egressus Moscheh a cum Pharaone, & supplicavit ad Jehovah. Et fecit Jehovah secundum verbum Moschis, & removit volatile noxium a Pharaone, a servis illius, & a populo illius, non relictum unum. Et aggravavit Pharaon cor suum etiam vice hac, & non dimisit populum. Et vocavit Pharaon Moschen & Aharonem, significat praesentiam Legis Divinae: & dixit, ite, sacrificate Deo vestro in terra, significat quod non obstarent quin colant Deum suum, sed in propinquitate apud illos: & dixit Moscheh, significat responsum: non consultum facere ita, quia abominationem Aegyptiorum sacrificaremus Jehovah Deo nostro, significat quod influeret tetrum & spurcum infernale: ecce sacrificaremus abominationem Aegyptiorum ad oculos illorum, significat quod si in praesentia illorum cultus divinus talibus infestaretur: nonne lapidabunt nos, significat quod sic vera fidei, quae cultus, exstinguerent: Viam trium dierum ibimus in desertum, significat quod profusus elongarent se ut in libero sint: & sacrificabimus Jehovah Deo nostro, significat quod sic cultus: quemadmodum dixit ad nos, significat prout praeceperat: & dixit Pharaon, ego dimittam vos, & sacrificetis Jehovah Deo vestro in deserto, significat quod relinquerent illos, & non infestarent, ut colant Deum suum in libero: tantum elongando non elongetis vos ad eundem, significat tametsi in propinquitate sint: supplicate pro me, significat ut intercedant: & dixit Moscheh, ecce ego egredior a te, significat remotionem apparentiae veri Divini apud illos: & supplicabo ad Jehovah, significat intercessionem: & removeat volatile noxium a Pharaone, a servis illius, a populo illius, significat ut finis sit illius status quoad falsa malevolentiae: cras, significat in perpetuum: tantum ne addat Pharaon eludere, quo minus dimittat populum ad sacrificandum Jehovah, significat modo ne per mendacium fallat, & non relinquat ut in libero colant Deum suum: & egressus Moscheh a cum Pharaone, significat remotionem apparentiae veri Divini apud illos qui in falsis malevolentiae: & supplicavit ad Jehovah, significat intercessionem: & fecit Jehovah secundum verbum Moschis, significat quod ita factum secundum verbum Domini: & removit volatile noxium a Pharaone, a servis illius, & a populo illius, significat status huius falsi finem: non relictum unum, significat remotionem plenam: & aggravavit Pharaon cor suum etiam vice hac, significat obstinationem iterum: & non dimisit populum, significat quod non relinquerent illos qui ab Ecclesia spirituali.

7451. Et vocavit Pharaon Moschen & Aharonem, quod significet praesentiam Legis Divinae, constat ex significatione vocare, quod sit praesentia, de qua n: 6177. 7390; & ex repraesentatione Moschis & Aharonis, quod sint Lex Divina, Moscheh Lex interna, & Aharon Lex externa, de qua n: 7381. 7390.

7452. Et dixit, ite, sacrificate Deo vestro in terra, quod significet quod non obstarent, quin colant Deum suum, sed in propinquitate apud illos, constat ex significatione, dixit, ite, quod sit quod non obstarent; ex significatione sacrificare, quod sit colere, de qua supra n: 7393; & ex significatione

in

in terra, nempe in terra Ægypti, quod sit in propinquitate; quod in terra sit in propinquitate, patet a responso Moschis "quod non consultum esset facere ita, quia abominationem Ægyptiorum sacrificarent ad oculos illorum, sed quod viam trium dierum irent in desertum, & sacrificarent Jehovah Deo suo; tum a responso Pharaonis, quod elongando non elongarent se ad eundem" Vers: 21. 22. 23; ita per terram in sensu interno intelligitur ubi illi qui in falsis & infestant, de quorum propinquitate, videatur n: 7090.

7453. Et dixit Moscheh, quod significet responsum, ut prius n: 7103. 7394.

7454. Non consultum facere ita, quia abominationem Ægyptiorum sacrificaremus Jehovah Deo nostro, quod significet quod influeret tetrum & spurcum infernale, constat ex significatione non consultum facere ita, quod sit non posse ita fieri; ex significatione abominationis, quod sit tetrum & spurcum infernale; & ex significatione sacrificare Jehovah Deo, quod sit colere Deum suum, de qua supra n: 7452; inde per sacrificare Jehovah Deo abominationem Ægyptiorum, significatur quod colerent Deum cultu, quem abominarentur illi qui in falsis ex infernale contra illum cultum, quod infestaret illum. Quomodo cum hoc se habet, etiam patet ab illis quæ se manifestant in altera vita; unusquisque spiritus, & magis unaquævis societas, habet circum se sphaeram suæ fidei & suæ vitæ, quæ sphaera est sphaera spiritualis; ex illa dignoscitur spiritus, & magis societas, qualis sit, nam percipitur ab illis qui in perceptione sunt; quandoque ad multam satis distantiam; & hoc tametsi in occulto sunt, nec communicant per cogitationem, aut per loquelam: sphaera hæc spiritualis comparari potest sphaeræ materiali quæ circumdat corpus hominis in mundo; quæ sphaera est sphaera effluviarum ab illo exundantium, & sentitur odoratu a bestiis sagacibus; de sphaera spirituali, quæ circumdat spiritus, videatur n: 1048. 1053. 1316. 1504. 1519. 2401. 2489. 4464. 5179. 6206 fin. Ex his constare potest, quod si infernales spiritus prope adestent ubi illi qui in cultu Divino, quod per sphaeram suam infestarent illos, nam sic illi qui in cultu Divino, perciperent tetrum & abominabile. Ex his sciri potest, quomodo intelligendum, quod influeret tetrum & spurcum infernale, si colerent Deum in propinquitate. Ex illis, quæ de sphaera spirituali, seu fidei & vitæ, quæ ab unoquoque spiritu, & magis quæ a spirituum societate, exhalatur, etiam constare potest, quod prorsus nihil occultum sit, sed in propatulo, quicquid homo in mundo cogitaverat, loquutus est, & egerat, nam hæc sunt quæ sphaeram illam constituunt: talis sphaera etiam exundat ex spiritu hominis, quando is in corpore est in mundo; inde quoque cognoscitur qualis est: ne itaque credatis, quod quæ cogitat homo in occulto, & quæ agit in occulto, sint occulta, sunt illa tam manifesta in cælo, sicut illa quæ in luce medii diei apparent; secundum Domini verba apud Lucam "Nihil occultatum est, quod non revelabitur; aut absconditum, quod non cognoscetur: ideo quæcunque in tenebris dixeritis, in luce audientur; & quod in aurem loquuti fueritis in cubiculis,

culis, prædicabitur super tectis" xii: 2. 3.

7455. Ecce sacrificaremus abominationem Ægyptiorum, ad oculos illorum, quod significet quod si in præsentia illorum, cultus Divinus talibus infestaretur, constat ex illis quæ nunc supra n: 7454, explicata sunt.

7456. Nonne lapidabunt nos, quod sic vera fidei quæ cultus exstinguerent, constat ex significatione lapidare, quod sit exstinguere & delere falsa, at in opposito sensu, quando a malis, quod sit exstinguere & delere vera, quæ fidei: si tetra & spurca infernalìa, de quibus supra n: 7454, influerent apud illos, qui in sancto cultus sunt, quod sanctum cultus exstingueretur; causa est, quia homo, cum in sancto cultus est, detinetur a talibus, & qui in bono fidei & vitæ sunt, elevantur a sensuali, ubi talia, at cum objecta talia influunt, tunc excitantur spurca quæ in sensuali, a quibus homo, cum in sancto cultus est, ut dictum, detinetur, & qui in bono sunt, elevantur, inde exstinguitur sanctum cultus; hoc etiam patere potest ab experientia, cum enim objectum spurcum apparet, & non remouetur, cum homo est in cultu Divino, perit & exstinguitur tam diu cultus; hæc sunt quæ intelliguntur, per quod illi qui in falsis ex malis, si in propinquitate essent, vera fidei quæ cultus exstinguerent. Quod significationem Lapidare attinet, sciendum quod fuerint binæ pænæ mortis apud Israelitas & Judæos, apud quos Ecclesiæ Representativum institutum fuerat, una pæna mortis erat Lapidatio, altera erat Suspendio super ligno; Lapidatio erat, si quis destruere vellet vera cultus quæ mandata fuerunt, & Suspendio si quis destruere vellet bonum vitæ; quod illi lapidarentur qui destruere vellent vera quæ cultus, erat quia lapis significabat verum, & in opposito sensu falsum, n: 643. 1298. 3720. 6426; & quod illi suspenderentur super ligno, qui destruere vellent bonum quod vitæ, erat quia lignum significabat bonum, & in opposito sensu malum cupiditatum, n: 643. 2784. 2812. 3720. Quod Lapidationis pæna fuerit, si quis destrueret vera quæ cultus, patet ex his locis; apud Ezechielem "Tandem ascendere facient super te cætum, & lapidabunt te lapide, & dissecabunt te gladiis suis" xvi: 40; ibi de Hierosolyma perversa, & de destructione veri fidei per falsa; inde dicitur quod lapidabunt lapide, & quoque quod dissecabunt gladiis, gladius enim significat verum pugnans, & destruens falsum, & in opposito sensu falsum pugnans ac destruens verum, n: 2799. 4499. 6353. 7102: similiter alibi apud Eundem "Ascendere fac contra illas cætum, ut lapident illas lapide cætus, & discindant illas gladiis suis" xxiii: 47, ibi de Hierosolyma & Samaria, per quas significatur Ecclesia, per Hierosolymam Ecclesia cœlestis spiritualis, per Samariam Ecclesia spiritualis, & in Capite illo describitur quomodo in illis destructa sunt bona & vera fidei. Apud Moysen "Si quando cornu ferierit bos virum aut mulierem, ut moriatur, lapidando lapidabitur bos" Exod: xxi: 28, ferire cornu virum aut mulierem significat falsum pugnans & destruens verum & bonum, cornu enim est falsum pugnans, & quoque potentia falsi, n: 2832; per virum & sœminam significatur in Verbo verum & bonum; inde patet, quis sensus internus illius mandati est, & quæ causa quod bos lapidaretur. Apud Eundem "Blasphemans Nomen

Nomen Jehovah occidendo occidetur, *lapidando lapidabunt illum omnis concio*” Levit: xxiv: 16, blasphemare Nomen Jehovah, significat per falsa malevola violentiam inferre veris & bonis quæ cultus; quod Nomen Jehovah sit omne in uno complexu, per quod Jehovah colitur, videatur n: 2724. 3006, ita quod sit omne fidei & charitatis, n: 6674; inde quoque filius mulieris Israelitidis, qui blasphemabat Nomen Jehovah, *educebatur extra castra & lapidabatur*” Levit: xxiv: 11. 14. 23. Etiam jussum fuit, ut *qui servirent aliis diis, lapidarentur*” Deut: xvi: 3. 5; tum qui incitarent *ad serviendum aliis diis*” Deut: xiii: 7 ad 11, per servire aliis diis significatur cultus prophanus, per quem verus cultus exstinguitur. Quod puella maritata, si non inventæ virginitates apud illam, *lapidaretur*, quia stultitiam fecit in Israele, *scortando in domo patris sui*” Deut: xxii: 20. 21, erat quia per scortationem significabatur falsificatio veri, ita destructio ejus, n: 2466. 4865. Quod si cubuerit vir in urbe cum puella virgine desponsata viro, *ambo lapidarentur*” Deut: xxii: 23. 24, erat ob eandem causam, nempe ob scortationem, nam scortatio spiritualis est falsificatio veri. Apud Lucam “Concludebant apud seipsos, si dicerent quod baptisma Johannis e cælo esset, diceret, quare non credidistis illi; si vero dicerent, ex hominibus, *omnis populus lapidaret illos*” xx: 5. 6, hic quoque lapidatio dicitur, quia contra verum. Quod Judæi vellent *lapidare* Jesum, quia dixit, quod priusquam Abraham fuit, Ipse esset” Joh: viii: 58. 59, erat, quia gens illa credebatur id falsum esse. Similiter quod *lapidare* vellent Jesum, quia dixit quod Ipse & Pater Ipse unum essent” Joh: x: 30. 31. 32. 33; hoc enim credebant esse blasphemiam, ut quoque ibi dicitur. Ex his nunc patet, quid Lapidatio, & cur mandata, & quoque quod pæna lapidationis ab antiquis temporibus quia in Ægypto, fuerit derivata a repræsentativis Ecclesiæ Antiquæ.

7457. Viam trium dierum ibimus in desertum, quod significet quod prorsus elongarent se, ut in libero sint, constat ex significatione ire viam trium dierum in desertum, quod sit se prorsus elongare: quod hoc significetur, sequitur ex illis quæ supra in sensu interno continentur, quod nempe non possent colere Deum in propinquitate & præsentia illorum qui ex inferno essent, de quo supra n: 7452. 7454. 7455. 7456; ita quod elongarent se ut in libero sint.

7458. Et sacrificabimus Jehovah Deo nostro, quod significet quod sic cultus, constat ex significatione sacrificare Jehovah, quod sit cultus, de qua supra n: 7393. 7452; & quod cultus sit quando in libero, n: 7349.

7459. Quemadmodum dixit ad nos, quod significet prout præceperat, constat absque explicatione.

7460. Et dixit Pharao, ego dimittam vos, & sacrificetis Jehovah Deo vestro in deserto, quod significet quod relinquerent & non infestarent, ut colant Deum suum in libero, constat ex significatione dimittere, quod sit relinquere, ita non infestare; & ex significatione sacrificare Jehovah Deo, quod sit colere Deum suum, de qua supra n: 7458; quod in libero, sequitur, nam dicitur

dicitur quod sacrificarent in deserto, inde non ita in propinquitate, ut prius; quod in propinquitate sit in non libero, videatur n: 7454. 7456.

7461. Tantum elongando non elongetis vos ad eundum, quod significet tametsi in propinquitate sint, constat ex significatione non elongare, quod sit non procul esse, seu non in longinquo a terra Ægypti.

7462. Supplicate pro me, quod sit ut intercedant, constat ex significatione supplicare pro se, cum a Pharaone ad Moschen dicitur, quod sit intercessio, ut supra n: 7396.

7463. Et dixit Moscheh, ecce ego egredior a cum te, quod significet remotionem apparentiæ veri Divini apud illos, constat ex repræsentatione Moschis, quod sit Lex Divina, de qua n: 6723. 6752, ita quoque verum Divinum, n: 7014. 7382; & ex significatione egredi, quod sit remotio, ut supra n: 7404; nam per quod Pharaon vocavit Moschen & Aharonem, significatur præsentia veri Divini, n: 7455; inde hic per egredi ab illo, significatur remotio. Quod præsentiam & remotionem Veri Divini apud malos attingit, sciendum, quod quandoque appareat illis Verum a Divino, & hoc per præsentiam Angeli prope illos; at Verum a Divino non influit apud illos per interiora, sicut apud bonos, interiora enim apud illos clausa sunt; sed modo afficit exteriora illorum; hoc cum fit, in timore sunt, & inde in humiliatione, nam præsentia Veri a Divino percellit illos, ac incutit timorem quasi mortis; at cum Verum a Divino removetur, tunc in pristinum suum statum redeunt, & absque timore sunt: hæc intelliguntur per præsentiam apparentiæ Veri Divini, & per remotionem ejus: hoc quoque repræsentatum est per Pharaonem, quod ille, cum Moscheh apud eum præsens esset, humiliaverit se, & promiserit, quod dimitteret populum, ut sacrificarent Jehovah; sed cum Moscheh egressus est ab illo, quod aggravaverit Cor suum, Vers: 28 seq: Moscheh enim, ut supra ostensum, repræsentavit Legem Divinam, seu Verum Divinum. Quod Lex Divina idem sit cum Vero Divino, est quia Lex Divina significat Verbum, ac ita Verum Divinum. Quod Lex significet Verbum, ac ita Verum Divinum, constat a sequentibus locis; apud Johannem "Jesus dixit, *nonne scriptum est in Lege Vestra*, ego dixi, dii estis; si eos dixit deos, ad quos factum est Verbum, & non potest solvi scriptura" x: 34; scriptum in Lege pro in Verbo, nam scriptum est apud Davidem. Apud Eundem "Dixit turba, *nos audivimus ex Lege*, quod Christus manet in æternum" xii: 34, hoc quoque scriptum est apud Davidem. Apud Eundem "Dixit Jesus, *ut impleretur Verbum scriptum in Lege*, odio habuerunt Me sine causa" xvi: 25, hoc etiam apud Davidem. Apud Lucam "*Scriptum est in Lege Domini*, quod omnis masculus aperiens uterum, sanctum Domino vocandus esset: & ut darent sacrificium, *juxta quod scriptum est in Lege Domini*, par turturum, aut duos pullos columbarum" ii: 23. 24. 39, hoc apud Moschen. Apud Eundem "Legisperitus tentans Jesum, dixit, quidnam faciam, ut vitæ æternæ hæreditatem accipiam: Jesus dixit ad illum, *in Lege quid scriptum est*, quomodo legis" x: 25. 26. Apud Eundem "*Lex & Prophetæ* usque ad Johannem; abhinc Regnum Dei evangelizatur: facilius est cælum & terram transire, quam Legis unum apicem ca-

dere" xvi: 16. 17; præter in locis, ubi Verbum vocatur *Lex & Propheta*, ut Matth: v: 18. Cap: vii: 12. Cap: xi: 13. Cap: xxi: 38. Apud Esaiam "Colliga testimonium, *obsigna Legem* pro erudiendis meis" viii: 16, Lex pro Verbo. Apud Eundem "Filii mendaces, filii non voluerunt audire *Legem Jehovæ*" xxx: 9. Apud Eundem "Ponet in terra iudicium, in *Lege Ipsius* insulæ sperabunt" xlii: 4, hic de Domino, Lex Ipsius pro Verbo. Apud Eundem "Jehovah magnificabit *Legem suam*" xlii: 21. Apud Jeremiam "Sic dixit Jehovah, si non obediveritis Mihi, *ad eundum in Lege mea*, quam dedi coram vobis, & audiat *Verbum servorum meorum prophetarum*" xvi: 4. 5; ibi Lex pro Verbo; præter in pluribus aliis locis; inde patet, quod Lex sit Verbum, & quia est Verbum est Verum Divinum; ut apud Jeremiam "Hoc fædus quod pangam cum domo Israelis post dies hos, dictum Jehovæ, *dabo Legem in medio illorum & super cor illorum scribam illam*" xxxi: 33, ibi Lex Jehovæ pro Vero Divino. Quod Lex in lato sensu sit totum Verbum, in minus lato Verbum Historicum, in adhuc minus lato Verbum quod per Moschen scriptum est, & in stricto quod sint præcepta decalogi, videatur n: 6752. Ex his nunc constare potest, cur dicitur quod Moscheh repræsentet & Legem Divinam, & quoque Verum Divinum.

6464. Et supplicabo ad Jehovah, significat intercessionem, ut 7396. 7461.

6465. Et removeat volatile noxium a Pharaone, a servis illius, & a populo illius, quod significet ut finis sit illius status, quoad falsa malevolentiae, constat ex significatione volatilis noxii, quod sint falsa malevolentiae, de qua n: 7441; a repræsentatione Pharaonis, quod sint qui in falsis e malis ac infestant, de qua prius; & ex significatione servorum ejus & populi ejus, quod sint omnes & singuli, de qua n: 7396. 7441; remove falsam illam malevolentiam ab omnibus & singulis qui infestant, est finem imponere huic statui. Sciendum est, quod unumquodvis Miraculum in Ægypto factum significet peculiarem statum, in quem veniunt illi qui in falsis sunt ac infestant in altera vita; sunt decem status, in quos successive veniunt, antequam prorsus exuantur omni vero, ita antequam in infernum conjiciuntur; qui enim in scientia fidei sunt, at in malo vitæ, illi post mortem non statim feruntur in infernum, sed successive; convincuntur primum, quod in malo sint, & postea aufertur illis scientia fidei, & tandem relinquuntur malo vitæ suæ; hoc fit per plures status successivos; hi status sunt qui describuntur per miracula facta in Ægypto, proinde per mala quæ Ægyptiis evenerunt, antequam immergi sunt mari Suph: hæc arcana non sciri possunt absque revelatione; Angelis inter notiora sunt.

7466 Quod cras significet perpetuum, videatur n: 3998. 7399.

7467. Tantum ne addat Pharaon illudere, quo minus dimittat populum ad sacrificandum Jehovæ, quod significet modo ne per mendacium fallat, & non relinquat ut in libero colant Deum suum, constat ex repræsentatione Pharaonis, quod sint qui in falsis ex malis & infestant; ex significatione illudere, quod sit per mendacium fallere; ex significatione dimittere, quod sit relinquere;

quere; ex repræsentatione filiorum Israelis, quod sint qui ab Ecclesia spirituali; & ex significatione sacrificare Jehovah, quod sit colere Deum suum, de qua n: 7393. 7452. 7458; quod erit in libero, videatur n: 7454. 7456: ex his patet, quod per tantum ne addat Pharaon illudere, quo minus dimittat populum ad sacrificandum Jehovah, significetur modo ne per mendacium fallat, & non relinquat ut illi qui ab Ecclesia spirituali colant Deum suum in libero.

7468. Et egressus Moscheh a coram Pharaone, quod significet remotionem apparentiæ Veri Divini apud illos qui in falsis malevolentia, constat ex illis supra n: 7462.

7469. Et supplicavit ad Jehovah, significat intercessionem, ut supra n: 7396. 7461.

7470. Et fecit Jehovah secundum verbum Moschis, quod significet ita factum secundum verbum Domini, constat ex illis quæ supra n: 7406, explicata sunt.

7471. Et removet volatile noxium a Pharaone, a servis illius, & a populo illius, quod significet status illius falsi finem, constat ex illis supra n: 6464, ubi similia.

7472. Non relictum unum, quod significet remotionem plenam, constat absque explicatione.

7473. Et aggravavit Pharaon cor suum, quod significet obstinationem iterum, constat ex significatione obfirmare, indurare, & aggravare cor, quod sit obstinatio, de qua n: 7272. 7300. 7305.

7474. Et non dimisit populum, quod significet quod non relinquerent illos qui ab Ecclesia spirituali, constat ex significatione dimittere, quod sit relinquere; & ex repræsentatione filiorum Israelis, hic sunt populus, quod sint qui ab Ecclesia spirituali, de qua n: 6426. 6637. 6862. 6868. 7035. 7062. 7198. 7201. 7215. 7223. Quod Ecclesiam spirituales, quæ hic per filios Israelis repræsentatur, attinet, sciendum, quod illa sit interna & externa; & quod illi sint in Ecclesia interna, qui in bono charitatis sunt, & quod illi in Ecclesia externa, qui in bono fidei; qui in bono charitatis, sunt illi qui ex charitate erga proximum vident vera quæ fidei; at qui in bono fidei, sunt qui ex fide spectant charitatem, ita qui bonum faciunt non ex affectione charitatis, sed ex obedientia fidei, hoc est, quia ita mandatum est; hi sunt qui proprie hic per filios Israelis repræsentantur, nam hi sunt qui in altera vita infestantur ab illis qui in falsis sunt; qui enim in affectione charitatis sunt, non ita infestari possunt, nam spiritus qui in falsis & malis sunt, non possunt accedere ad illos qui in bono illo sunt, quia Dominus est in illo bono; si hi infestantur, fit solum quoad fallacias & apparentias, per quas crediderunt verum esse, quod non verum est, tum quoad talia quæ doctrina Ecclesiæ illorum pro veris docuit, quæ tamen non vera sunt; illa in altera vita libenter rejiciunt falsa, ac recipiunt vera, ex causa quia bonum charitatis est recipiens veri, quia amat illud, & desiderat illud. Quia Infestationes toties nominatæ sunt, dicendum est quid sunt, & quales; Infestationes fiunt per injectiones falsi contra vera, &

& falsa illa per influxum e coelo, hoc est, per cœlum a Domino, apud illos, qui infestantur, refelluntur; in tali statu tenentur illi qui in vastatione sunt quoad falsa, usque dum imbuerunt vera quæ fidei, & per gradus vera interiora; & quantum imbuerunt hæc vera, tantum ab infestatione liberantur. Infestationes non sunt tentationes, nam tentationes fiunt cum angore conscientiae, qui enim in tentationibus sunt, tenentur in statu damnationis, inde illis angor & dolor. Ex his patet, quales sunt vastationes in altera vita, in quibus sunt qui in bono fidei, hæc vastationes sunt vastationes falsi; at vastationes apud illos qui non in bono fidei fuerunt, sed in aliquo vero fidei scientificæ, at in vita mali, sunt vastationes veri; qui vastantur quoad falsa imbuunt successive vera & bona fidei & charitatis; at qui vastantur quoad vera, exuunt successive vera, ac induunt mala quæ fuerunt vitæ illorum: ex his constare potest, quid in Verbo intelligitur per vastationes & desolationes.

Continuatio de Spiritibus & Incolis Planetæ Martis.

7475. **S**PIRITUS Martis apparent sibi sicut homines, quales fuerant in mundo; quapropter etiam similiter aliis apparent, nam quisque in altera vita aliis apparet sicut ipse sibi, quia communicatur perceptio. Hoc cum miratus sum, dicebant quod aliter non apparere possint, quia cum vixerunt in mundo, sciverunt quod essent spiritus corpore amicti, & quia tunc de corpore suo parum cogitaverunt, modo de vita spiritus sui in corpore; inde, cum in alteram vitam veniunt, pene nesciunt quod status vitæ mutatus sit, & quoniam tunc quoque cogitant de vita sui spiritus, similiter ac in mundo, ideo sibi similes tunc apparent. Sunt quidem omnes spiritus in forma humana, sed non in tam exstanti, in quali sunt spiritus Martis; nam apud hos manet idea, qualem habuerunt in mundo. Præterea etiam, qui, cum in mundo sunt, sciunt ac in fide sunt, quod in altera vita erunt in forma humana, illi prout decrescit corpus, ita accrescit cogitatio illa, quapropter cum exuunt corpus, quod illis pro usu servierat in mundo, ex impressa idea manent sibi similes.

7476. Martis spiritus sunt inter spiritus, qui ex telluribus mundi hujus Solis sunt, omnium optimi, sunt enim quoad plurem partem cœlestes homines, non absimiles illis qui ab Antiquissima Ecclesia in hac Tellure fuerunt, de quibus n: 1114 ad 1125, & alibi. Quando re-

presentantur quales sunt, representantur facie in cœlo, & corpore in mundo spirituum; & qui eorum Angeli sunt, facie versus Dominum, & corpore in cœlo.

7477. Dominum nostrum præ aliis Spiritibus agnoscunt & adorant; dicunt quod Ipse sit Solus Deus, & quod Ipse regat & cœlum & universum; quodque omne bonum ab Ipso sit: dicebant quod Dominus sit qui illos ducit; & quod etiam apud illos in illorum Tellure sæpius appareat. Quod Dominus regat & cœlum & universum, hoc etiam Christiani in hac Tellure norunt ex Domini verbis apud Matthæum “Data est Mihi omnis potestas in cœlo & in terra” xxviii: 18, sed id non credunt, sicut illi qui ex tellure Martis.

7478. Quondam cum nominabatur Dominus, vidi quod spiritus illi humiliarent se tam intime & profunde, ut describi nequeat: in humiliatione enim eorum erat illis cogitatio, quod illi ex se in inferno sint, & quod sic prorsus indigni, ut spectent ad Dominum, Qui Ipsum Sanctum est; in illa cogitatione ex fide ita profunde erant, ut essent quasi extra se, inque illa permanserunt super genibus, usque dum Dominus elevarêt illos, & tunc quasi extraheret ab inferno; cum sic ex humiliatione emergunt, sunt pleni bono & amore, & inde gaudio cordis. Cum ita se humiliant, non faciem convertunt ad Dominum, hoc enim tunc non audent, sed avertunt. Spiritus qui circum me erant, dicebant quod talem humiliationem nusquam viderint.

7479. Loquutus sum cum aliquibus ex illa Tellure, de fide illorum ibi, dicebant quod ibi credant, quod apud illos nihil nisi quam spurcum & infernale sit, & quod omne bonum sit Domini: imo dicebant amplius, quod ex se sint diaboli, & quod Dominus ab inferno illos extrahat, & continue detineat. Mirati sunt, quod circum me essent tot mali spiritus, & quod illi ad me quoque loquerentur; sed respondere datum est, quod hoc illis permittatur; ob causam, ut inde sciam quales sunt, & cur in inferno sunt, & quod hoc sit secundum vitam illorum; etiam dicere datum est, quod plures inter illos essent, quos cognoveram cum vixerunt in mundo, & quod tunc in magna dignitate constituti fuerint, quibus tunc nihil nisi quam mundus cordi fuit: sed quod nusquam aliquis malus spiritus, etiam maxime infernalis, mihi damnum inferre possit, quia continue tutatus a Domino.

7480. Instructus sum, quod Martis spiritus referant aliquid quod interius est in homine, & quidem medium inter intellectuale & voluntarium, ita cogitationem ex affectione, & qui optimi illorum sunt, affectionem cogitationis; inde est, quod facies illorum unum agat cum cogita-

cogitatione illorum, nec coram aliquo simulare possint, de qua re prius ubi de illis n: 7360. 7361.

7481. *Et quia illud in Maximo Homine referunt, provincia illa media, quæ est inter Cerebrum & Cerebellum, illis correspondet; nam apud quos Cerebrum & Cerebellum conjuncta sunt quoad operationes spirituales, apud illos facies unum agit cum cogitatione, sic ut e facie ipsa affectio cogitationis eluceat, & ex affectione, aliquibus signis ex oculis quoque prodeuntibus, commune cogitationis. Quapropter cum prope apud me essent, sensibiliter appercepi retractionem anterioris partis capitis versus occiput, ita Cerebri versus Cerebellum.*

7482. *Quondam cum spiritus Martis apud me essent, & occuparent spheram mentis meæ, adveniebant spiritus e nostra tellure, & se quoque in spheram illam infundere volebant; sed tunc spiritus nostræ telluris facti sunt sicut insani; ex causa, quia prorsus non conveniunt; spiritus enim nostræ telluris spectant semet & mundum, ita sunt in idea versa ad se; spiritus autem Martis spectant cælum, ita Dominum & proximum, inde sunt in idea versa a se; ex eo est contrarietas; sed tunc adveniebant spiritus Angelici Martis, ex quorum adventu communicatio adempta est; & sic spiritus nostræ telluris recesserunt.*

7483. *Sistebatur mihi incola telluris illius; erat facie simili faciei incolarum nostræ telluris, sed regio inferior faciei erat nigra, non ex barba, quam non habent, sed ex nigredine loco illius; hoc quoque ex correspondentia: nigredo illa se usque sub aures utrinque extendebat; superior pars faciei erat flavescens, sicut facies incolarum nostræ telluris, qui non prorsus candidi sunt.*

7484. *Dicebant, quod vescantur fructibus arborum, ac imprimis fructu quodam rotundo, qui ex terra illorum egerminatur: præter etiam leguminibus.*

7485. *Vestiuntur ibi vestibus quas ex fibris corticeis quarundam arborum conficiunt; quæ illam consistentiam habent, ut contexi queant; & quoque conglutinari per genus gummi, quod apud illos.*

7486. *Præter alia etiam dicebant, quod ignes fluidos sciant ibi facere, ex quibus lucem temporibus vespere & noctis habent.*

7487. *Continuatio de incolis & spiritibus Martis ad finem Capituli sequentis.*

E X O D I

C A P U T N O N U M.

Doctrina Charitatis.

7488. **E**X illis quæ de amoribus sui & mundi dicta sunt, patet, quod ab illis existant omnia mala; & quia omnia mala, inde existunt omnia falsa: & vicissim, ex amore in Dominum & amore erga proximum existunt omnia bona, & quia omnia bona, inde existunt omnia vera.

7489. Quia ita est, patet, quod quantum homo in amoribus sui & mundi est, tantum non sit in amore erga proximum, minus in amore in Dominum; sunt enim oppositi.

7490. Patet etiam, quod quantum homo in amoribus sui & mundi est, tantum non sciat quid Charitas, usque tandem ut non sciat quod sit. Etiam quod homo tantum non sciat quid fides, usque tandem ut non sciat quod sit aliquid. Ut est, quod homo tantum non sciat quid Conscientia, usque tandem ut non sciat quod sit. Imo, quod homo tantum non sciat quid spirituale, ita nec quid vita cœli. Et demum, quod non credat dari cœlum, & dari infernum; proinde non credat dari vitam post mortem. Hæc faciunt amores sui & mundi cum regnant.

7491. Bonum amoris cœlestis, & verum fidei ejus, continue influunt a Domino, ast ubi amores sui & mundi regnant, ibi non recipiuntur; sed apud quos hi amores regnant, hoc est, continue in cogitatione sunt, pro fine sunt, in voluntate sunt, ac vitam faciunt, apud illos bonum & verum, quæ influunt a Domino, vel rejiciuntur, vel extinguuntur, vel pervertuntur.

7492. Apud quos rejiciuntur, apud illos bonum quod est amoris, & verum quod est fidei contemptui & quoque averfationi sunt. Apud quos autem extinguuntur, apud illos bonum quod est amoris & verum quod est fidei negantur, ac mala & falsa, quæ contraria sunt, affirmantur. Apud quos vero pervertuntur, apud illos bonum quod est

est amoris, & verum quod est fidei sinistre explicantur, & ad favorem mali & inde falsi applicantur.

7493. Amores sui & mundi apud hominem incipiunt regnare, quando is sui iudicii & sui juris fit; tunc enim incipit homo ex se seu ex suo cogitare, & tunc incipit appropriare illa sibi; & hoc quo plus se confirmat quoad vitam in malo. Quantum homo appropriat sibi mala, tantum Dominus separat bonum innocentiae & charitatis, quod homo in infantia & pueritia accepit, & postea per vices accipit; ac illa recondit in interioribus ejus; nam bonum innocentiae & bonum charitatis nullatenus una possunt esse cum malis amorum illorum; & Dominus non vult ut pereant.

7494. Qui itaque apud se bonum quod est amoris & verum quod est fidei vel pervertunt, vel extinguunt, vel rejiciunt, non vitam habent in se; vita enim, quæ a Divino, est velle bonum & credere verum; qui autem non volunt bonum sed malum, nec credunt verum sed falsum, illi contrarium vitæ habent; hoc contrarium vitæ est infernum, & vocatur mors, & illi vocantur mortui. Quod vita amoris & fidei dicatur vita, & quoque vita æterna, & qui illam in se habent, homines vivi; & quod contrarium vitæ dicatur mors, & quoque mors æterna, & illi homines mortui, constat a pluribus locis in Verbo, ut Apud Matth: Cap: IV: 16. Cap: VIII: 21. 22. Cap: XVIII: 8. 9. Cap: XIX: 16. 17. 29. Joh: III: 15. 16. 36. Cap: V: 24. 25. Cap: VI: 33. 35. 47. 48. 50. 51. 53. 57. 58. 63. Cap: VIII: 21. 24. 51. Cap: X: 10. Cap: XI: 25. 26. Cap: XIV: 6. 19. Cap: XVII: 2. 3. Cap: XX: 31: & alibi.

CAPUT IX.

1. **E**T dixit JEHOVAH ad Moschen, veni ad Pharaonem, & loquaris ad illum; ita dixit JEHOVAH DEUS Hebræorum, dimitte populum meum, & serviant Mihi.

2. Quia si renuis tu dimittere, & adhuc tu detines illos;

3. Ecce manus JEHOVÆ erit in pecus tuum quod in agro, in equos, in asinos, in camelos, in armentum, & in gregem, Pestis gravis valde.

4. Et distinguat JEHOVAH inter pecus Israelis, & inter pecus Ægypt-

Ægyptiorum, & non morietur de omni filiis Israelis quicquam.

5. Et posuit JEHOVAH tempus statum, dicendo, cras faciet JEHOVAH verbum hoc in terra.

6. Et fecit JEHOVAH verbum hoc a crastino; & moriebatur omne pecus Ægyptiorum; & de pecore filiorum Israelis non moriebatur unum.

7. Et misit Pharaon, & ecce non mortuum de pecore Israelis usque ad unum. Et aggravatum cor Pharaonis, & non dimisit populum.

8. Et dixit JEHOVAH ad Moschen & ad Aharonem, accipite vobis plenitudine pugnorum vestrorum favillam fornacis; & spargat illam Moscheh versus cælum ad oculos Pharaonis.

9. Et erit in pulverem super omni terra Ægypti, & erit super homine & super bestia ad Ulcus efflorescens pustulis in omni terra Ægypti.

10. Et acceperunt favillam fornacis, & constiterunt coram Pharaone, & sparsit illam Moscheh versus cælum, & factum ulcus pustularum efflorescens in homine & in bestia.

11. Et non potuerunt magi stare coram Moscheh propter ulcus, quia fuit ulcus in magis & in omnibus Ægyptiis.

12. Et obfirmavit JEHOVAH cor Pharaonis, & non audivit ad illos, quemadmodum loquutus JEHOVAH ad Moschen.

13. Et dixit JEHOVAH ad Moschen, surge mane in matutino, & consiste coram Pharaone, & dicas ad illum, ita dixit JEHOVAH DEUS Hebræorum, dimitte populum meum; & serviant Mihi.

14. Quia vice hac Ego mittens omnes plagas meas in cor tuum, & in servos tuos, & in populum tuum, propterea ut scias, quod nullus sicut Ego in tota terra.

15. Quia nunc mitterem manum meam, & percuterem te, & populum tuum peste, & exscindereris e terra.

16. Verumtamen propter hoc stare feci te, propter videre te virtutem meam & propterea ut narretur Nomen meum in tota terra.

17. Adhuc tu extollis te in populum meum, quo minus dimittas illos.

18. Ecce Ego facio pluere juxta tempus crastinum Grandinem gravem valde, quæ non fuit sicut illa in Ægypto a die fundata illa & usque ad nunc.

19. Et nunc mitte, congrega pecus tuum, & omne quod tibi in agro; omnis homo & bestia, quæ invenietur in agro, & non colligetur domum, & descendet super illa grando, & morientur.

20 Et timens verbum JEHOVÆ e servis Pharaonis, fugere fecit servos suos, & pecus suum ad domos.

21. Et qui non posuit cor suum ad verbum JEHOVÆ, & reliquit servos suos & pecus suum in agro.

22. Et dixit JEHOVAH ad Moschen. extende manum tuam versus cælum, & erit grando in omni terra Ægypti super hominem, & super bestiam, & super omnem herbam agri in terra Ægypti.

23. Et extendit Moscheh baculum suum ad cælum, & JEHOVAH dedit voces & grandinem, & ambulavit ignis ad terram, & pluere fecit JEHOVAH grandinem super terram Ægypti.

24. Et fuit grando, & ignis simul ambulans in medio grandinis, gravis valde, quæ non fuerat sicut illa in omni terra Ægypti, a quo fuit in gentem.

25. Et percussit grando in omni terra Ægypti omne quod in agro, ab homine & usque ad bestiam, & omnem herbam agri percussit grando, & omnem arborem agri confregit.

26. Tantum in terra Goschen, ubi filii Israelis, non fuit grando.

27. Et misit Pharao, & vocavit Moschen & Aharonem, & dixit ad illos, peccavi vice hac, JEHOVAH justus, & ego & populus meus improbi.

28. Supplicate ad JEHOVAM, & satis ab esse voces DEI, & grando, & dimittam vos, & non addetis stare.

29. Et dixit ad illum Moscheh, sicut exire me urbe, expandam palmas meas ad JEHOVAM, voces cessabunt, & grando non erit amplius, propterea ut scias, quod JEHOVÆ terra.

30. Et tu & servi tui, scio, quod nondum timeatis a facie JEHOVÆ DEI.

31. Et linum & hordeum percussum est, quia hordeum spica maturascens & linum culmus.

32. Et triticum & Zea non percussa sunt, quia abdita illa.

33. Et egressus Moscheh a cum Pharaone, urbe, & expandit palmas suas ad JEHOVAM, & cessaverunt voces & grando, & pluvia non effusa est terram.

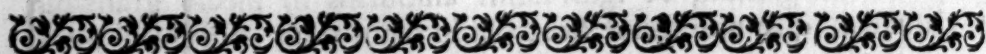
34. Et vidit Pharao, quod cessavit pluvia, & grando, & voces, & addidit peccare, & aggravavit cor suum ille & servi illius.

35. Et obfirmatum cor Pharaonis, & non dimisit filios Israelis, quemadmodum loquutus JEHOVAH per manum Moschis.

CON-

C O N T E N T A.

7495. **C**ontinuatur in hoc Capite de vastatione illorum, qui infestant illos qui ab Ecclesia spirituali sunt; in hoc Capite in sensu interno agitur de Sexto, Septimo, & Octavo statu seu gradu vastationis illorum, qui describuntur per *Pestem*, per *Ulcus* efflorescens pustulis, & per *pluviam Grandinis*; per quæ significatur vastatio quoad illa quæ sunt Ecclesiæ apud illos.

S E N S U S I N T E R N U S.

7496. Vers: 1 ad 7. **E**T dixit Jehovah ad Moschen, veni ad Pharaonem, & loquaris ad illum, ita dixit Jehovah Deus Hebræorum, dimitte populum meum, & serviant Mibi. Quia si renuis tu dimittere, & adhuc tu detines illos. Ecce manus Jehovah erit in pecus tuum quod in agro, in equos, in asinos, in camelos, in armentum, & in gregem, pestis gravis valde. Et distinguet Jehovah inter pecus Israelis, & inter pecus Ægyptiorum, & non morietur de omni filiis Israelis quicquam. Et posuit Jehovah tempus statum, dicendo, cras faciet Jehovah verbum hoc in terra. Et fecit Jehovah verbum hoc a crastino, & moriebatur omne pecus Ægyptiorum, & de pecore filiorum Israelis non moriebatur unum. Et misit Pharao, & ecce non mortuum de pecore Israelis usque ad unum: & aggravatum cor Pharaonis, & non dimisit populum. Et dixit Jehovah ad Moschen, significat e novo instructionem: veni ad Pharaonem, & loquaris ad illum, significat apparentiam veri a Divino apud illos qui infestant: ita dixit Jehovah Deus Hebræorum, significat mandatum a Domino Deo Ecclesiæ: dimitte populum meum, & serviant Mihi, significat ut relinquant illos qui ab Ecclesia spirituali, ut colant Dominum: quia si renuis tu dimittere, & adhuc tu detines illos, significat si adhuc obstinarent se ad infestandum: ecce manus Jehovah erit in pecus tuum quod in agro, significat vastationem veri & boni fidei quæ illis ab Ecclesia, e qua fuerant: in equos, in asinos, in camelos, significat intellectualia & scientifica veri quod fidei: in armentum & in gregem, significat voluntaria: pestis gravis valde, significat consumptionem in communi: & distinguet Jehovah inter pecus Israelis & inter pecus Ægyptiorum, significat differentiam inter vera & bona fidei illorum qui ab Ecclesia spirituali, & vera & bona fidei quæ ab Ecclesia illis qui infestant: & non morietur de omni filiis Israelis quicquam, significat quod non consumentur: & posuit Jehovah tempus statum, signi-

ficat

ficat præfinitionem: dicendo, cras faciet Jehovah verbum hoc in terra, significat quod hoc illis in perpetuum quoad illa quæ sunt veri & boni fidei Ecclesiæ: Et fecit Jehovah verbum hoc a crastino, significat effectum secundum præfinitionem: & moriebatur omne pecus Ægyptiorum, significat consumptionem veri & boni fidei apud illos qui infestant: & de pecore filiorum Israelis non moriebatur unum, significat quod nihil fidei consumeretur apud illos qui ab Ecclesia spirituali: & misit Pharaon, & ecce non mortuum de pecore Israelis usque ad unum, significat quod id notum factum sit illis qui infestant: & aggravatum cor Pharaonis, significat obstinationem: & non dimisit populum, significat quod non relinquerent illos.

7497. Et dixit Jehovah ad Moschen, significat e novo instructionem, ut prius n: 6879. 6881. 6883. 6891. 7226. 7304. 7380.

7498. Veni ad Pharaonem, & loquaris ad illum, quod significet apparentiam Veri a Divino apud illos qui infestant, constat a significatione venire seu intrare ad aliquem, quod sit præsentia seu apparentia, de qua sequitur; ex significatione loqui quod sit communicatio; ex repræsentatione Pharaonis, quod sint qui infestant illos qui ab Ecclesia spirituali, in altera vita, de qua n: 7107. 7110. 7126. 7142. 7220. 7228. 7317; & ex repræsentatione Moschis, qui intraret ad Pharaonem, & loqueretur ad illum, quod sit Verum a Divino, de qua n: 6771. 6827. 7014. 7382. Quod venire & intrare sit præsentia seu apparentia, est quia in spirituali sensu significant illa quæ mentis, sunt proinde quæ cogitationis, & cum de cogitatione prædicatur venire seu intrare ad aliquem, est illum præsentem sibi sistere, nam qui de aliquo cogitat, is illum sibi ponit præsentem: &, quod mirum, in altera vita, ille, de quo aliquis ex desiderio loquendi cum illo, cogitat, etiam sistitur præsens; inde patet, quod in his similiter sicut homo in mundo cogitat, in altera vita sistatur ad vivum: inde nunc sciri potest, quod per venire seu intrare ad aliquem, significetur præsentia seu apparentia.

7499. Ita dixit Jehovah Deus Hebræorum, quod significet mandatum a Domino, Qui Deus Ecclesiæ, constat a significatione dicere, quod sit mandatum, de qua n: 7036. 7107. 7310; ex significatione Hebræorum, quod sint qui ab Ecclesia, ita Ecclesia, de qua n: 5136. 5236. 6675. 6684. 6738; quod Jehovah, ubi nominatur in Verbo, sit Dominus, videatur n: 1343. 1736. 2921. 3023. 3035. 5041. 5663. 6280. 6303. 6281. 6905. 6945. 6956. Dominus in Verbo dicitur Jehovah quoad Divinum Bonum, est enim Divinum Bonum Ipsum Divinum, & Dominus vocatur Filius Dei quoad Divinum Verum; Divinum enim Verum procedit a Divino Boho, ut Filius a Patre, & quoque dicitur nasci; quomodo cum hoc se habet, ulterius dicendum; dominus quando in mundo fuit, Humanum suum fecit Divinum Verum, & tunc vocavit Divinum Bonum, quod Jehovah, Patrem suum, quoniam, ut dictum est, Divinum Verum procedit ac nascitur a Divino Bono; sed postquam Dominus se plene glorificavit, quod factum, cum ultimum tentationis super cruce sustinuit, tunc quoque humanum suum fecit Divinum Bonum, hoc est, Jehovah, & ab eo ipsum Divinum Verum pro-

cessit ex Divino Humano Ipsius; hoc Divinum Verum est quod vocatur Spiritus Sanctus, & est sanctum, quod a Divino Humano procedit; inde patet, quid intelligitur per Domini verba apud Johannem "Nondum erat Spiritus Sanctus, quia Jesus nondum glorificatus erat" VII: 39. Quod Divinum Bonum sit quod Pater nominatur, & Divinum Verum quod Filius, videatur n: 3704.

7500. Dimitte populum meum, & serviant Mihi, quod significet ut relinquunt illos qui ab Ecclesia spirituali, ut colant Dominum, constat ex significatione dimittere, quod sit relinquere, ut sæpius prius; ex repræsentatione filiorum Israelis, qui hic sunt populus meus, quod sint qui ab Ecclesia spirituali, de qua n: 4286. 6426. 6637. 6862. 6868. 7035. 7062. 7198. 7201. 7215. 7223; & ex significatione ut serviant Mihi, quod sit ut colant Dominum; quod servire sit colere, patet, & quod Jehovah, cui servient, sit Dominus, videatur mox supra n: 7499.

7501. Quia si renuis dimittere, & adhuc tu detines illos, quod significet si adhuc obstinarent se ad infestandum, constat ex significatione renuere, quod sit obstinare; inde renuere dimittere, est obstinare se ad non relinquendum; & ex significatione detinere, quod sit adhuc infestare; nam qui infestantur, a spiritibus malis qui infestant, detinentur. Cum hoc, quod a spiritibus malis detineantur illi qui infestantur, ita se habet; spiritus mali cum aggrediuntur aliquem, sciunt insinuare se in ejus jucunda quæ cupiditatum, & quoque in ejus amæna, quæ principiorum; ita in illa quæ ejus amoris sunt; & quamdiu in tali insinuatione sunt, detinent illum, quem infestant, sicut vinctum, non potest exsolvi, utcumque allaborat, nisi ex Divina ope Domini, nam amor & insinuatio in jucundum amoris conjungit: tali arte utuntur mali spiritus & genii in altera vita: hoc quoque patet a simili in mundo, qui insinuat se in alterius jucundum quod amoris ejus, is tenet illum vinctum, & quoque ducit.

7502. Ecce manus Jehovah erit in pecus tuum quod in agro, quod significet vastationem veri & boni fidei quæ illis ab Ecclesia, in qua fuerunt, constat ex significatione esse manus Jehovah in aliquem, quod sit plaga seu punitio, per manum enim significatur potentia, n: 4931 ad 4937. 6292. 6947. 7188. 7189, & per manum Jehovah Omnipotentia, n: 878. 3387 & quia ab illis, qui in externis Ecclesiæ sunt, ex apparentia creditur, quod omnis plaga seu punitio veniat a Jehovah, tribuunt enim Ipsius potentiæ omnia, idcirco per esse manum Jehovah in aliquem, est punitio, hic vastatio, nam gradus vastationis illorum, qui infestabant, erant punitiones; ex significatione pecoris, quod sint vera & bona fidei, de qua n: 6016. 6045. 6049; & ex significatione agri, quod sit Ecclesia, de qua n: 2971, 3310. quod ager sit Ecclesia, est quia semina, quæ mittuntur in agrum, significant vera quæ fidei, & quoque quia proventus qui ex agro, sicut triticum, hordeum, zea, & plura, sunt bona quæ charitatis, & vera quæ fidei, ita talia quæ sunt Ecclesiæ. Quomodo se habet cum eo, quod infernales spiritus qui infestant probos in altera vita, vastentur quoad vera fidei quæ Ecclesiæ, sciendum

sciendum quod illi qui infestant probos in altera vita, sint qui, cum in mundo vixerunt, ab Ecclesia fuerunt; nam qui non ab Ecclesia fuerunt, non infestare possunt alios qui ab Ecclesia, sunt enim falsa, quæ contra vera fidei Ecclesiæ, per quæ infestant; per talia non possunt illi, qui extra Ecclesiam fuerunt, aliquos infestare, quia non noverant illa; quod, qui fidem professi, & vixerunt vitam mali, in altera vita vertant se ad falsa, & infestent probos, videatur n: 7097. 7127. 7317: ne itaque verum fidei, quod habuerunt ex doctrina Ecclesiæ suæ, cum vixerunt in mundo (secum enim ferunt omnia quæ noverant in vita corporis, in alteram vitam, nec quicquam deest,) det illis aliquid lucis e cœlo, & ne applicent illa, quæ lucis cœli sunt, ad patrocinandum falsis & malis, quæ sunt inferni, idcirco illis omne tale adimitur, & relinquuntur tandem malis vitæ suæ, & inde falsis; de hac vastatione nunc agitur. Quod illi qui ab Ecclesia fuerunt, & vixerunt vitam mali, ita per gradus devastentur, antequam dejiciuntur in infernum, est quia vera fidei noverant, & per illa communicationem habuerunt cum cœlo; societates cœlestes cum quibus communicationem habuerunt, & quoque in altera vita habent, ab illis separari non possunt nisi per gradus; talis enim ordo est in cœlo a Domino, ut nihil fiat violenter, sed omnia in libero sicut ex se, ideo societates illæ cœlestes ab illis non dirimuntur; sed successive separantur, sic ut videantur sua sponte discedere: ex his nunc patet, quomodo se habet cum vastatione apud illos, qui noverunt vera fidei quæ Ecclesiæ, & tamen vitam mali egerunt. Quod ita se res habeat, nemo scire potest, nisi ex revelatione; nam cognitionem rerum, quæ existunt in altera vita, homo nullam habet, nisi ex revelatione; & quia homo parum sollicitus est explorare vera & bona quæ fidei ex Verbo, in nulla enim affectione veri est propter verum, minus propter vitam, idcirco talia nec illi revelantur; existant tamen in Verbo, & quod omnem seriem & processum in sensu ejus interno: quia itaque homo Ecclesiæ in nulla affectione sciendi Verum ex Verbo est, sed solum in affectione confirmandi doctrinalia Ecclesiæ suæ, sive vera sint sive falsa, ob causas in mundo, idcirco nihil quicquam scit de statu post mortem, nihil de cœlo, & nihil de inferno; ne quidem scit quid facit cœlum, & quid facit infernum, apud hominem: imo in tali inscitia sunt, ut doceant & credant, unumquemque admitti posse in cœlum, quidam ex potestate quam sibi arrogarunt, quidam quod ex Misericordia Domini, utcumque vixerat; & vix aliqui sciunt, quod homini detur cœlum cum vivit in mundo, per vitam charitatis & fidei, & quod illa vita permaneat. Hæc dicta sunt, ut sciatur qualis homo Ecclesiæ est, qui solam fidem profitetur, & vitam fidei non curat; nam hi sunt, qui per Ægyptios hic & in sequentibus repræsentantur.

7503. In equos, in asinos, in camelos, quod significet intellectualia & scientifica veri quod fidei, constat ex significatione equorum, quod sint intellectualia, de qua n: 2761. 2762. 3217. 5321. 6125. 6534; ex significatione asinorum, quod sint quæ intellectuali inserviunt, ita quoque scientifica, de qua n: 5492. 7024; & ex significatione camelorum, quod sint scientifica in

communi, de qua n: 3048. 3071. 3143. 3145; hæc tria animalia significant illa quæ sunt partis intellectualis, reliqua quæ ad armentum & ad gregem pertinent, significant illa quæ sunt partis voluntariæ. Quod partem intellectualem attinet, est illa quæ recipit vera fidei, nam intellectus est visus internus, qui illustratur a luce cœli, & quantum illustratur, tantum appercepit, videt, & agnoscit vera fidei, cum legit Verbum; inde est, quod illi qui in perceptione veri fidei sunt, dicantur intelligentes & sapientes, & quoque illustrati: quod intellectuale sit recipiens veri fidei, videatur n: 5114. 6125. 6222.

7504. In armentum & in gregem, quod significet voluntaria, constat a significatione armenti, quod sit bonum exterioris naturalis, & ex significatione gregis, quod sit bonum interioris naturalis, de quibus n: 5913; & quia per illa significatur bonum, significatur voluntarium, nam omne bonum se refert ad voluntatem, & omne verum ad intellectum.

7505. Pestis gravis valde, quod significet consumptionem in communi, constat ex significatione pestis, quod sit vastatio veri, & quia dicitur pestis gravis valde, significatur consumptio veri: quod pestis vastationem veri significet, patet ab his locis in Verbo; apud Ezechielem "Quando quatuor iudicia mea mala, gladium, & famem, & feram malam, & *Pestem*, misero super Hierosolimam, *ad excindendum ex ea hominem & bestiam*" xiv: 21, excindere hominem & bestiam, pro vastare bonum interius & exterius. Apud Eundem "Gladius foris, & *Pestis* atque fames intus; qui in agro, gladio morietur, qui vero in urbe, *illum fames & Pestis comedent*" vii: 15, pestis pro vastatione boni. Apud Eundem "Ideo quod Sanctuarium meum polluisti omnibus abominationibus tuis, *tertia pars tui Peste morientur, & consumuntur* in medio tui" v: 12, pestis pro consumptione boni. Apud Amos "Misi in vos *Pestem in via Ægypti*, occidi gladio juvenes vestros, cum captivitate equorum vestrorum" iv: 10, pestis in via Ægypti, pro vastatione boni & veri per falsa, quæ sunt via Ægypti; occidi gladio juvenes cum captivitate equorum, pro vastatione veri, juvenes sunt vera, & equi intellectualia, ut supra n: 7503. Apud Davidem "Non timebis tibi a pavore noctis, a telo volat interdiu; a *Peste quæ in caligine serpit*, a morte vastat in meridie" Psalm: xci: 5. 6, pestis quæ in caligine serpit, pro malo quod in occulto vastat; mors quæ vastat in meridie, pro malo quod in aperto: præter aliis in locis.

7506. Et distinguet Jehovah inter pecus Israelis, & inter pecus Ægyptiorum, quod significet differentiam inter vera & bona fidei illorum qui ab Ecclesia spirituali, & inter vera & bona fidei quæ illis qui infestant; constat a significatione distinguere, quod sit differentia; ex significatione pecoris, quod sint vera & bona fidei, ut supra n: 7502; ex representatione filiorum Israelis, quod sint qui ab Ecclesia spirituali, de qua etiam supra n: 7500; & a significatione pecoris Ægyptiorum, quod sint bona & vera Ecclesiæ quæ illis qui infestant; quod Ægyptii sint, qui ab Ecclesia fuerunt, ac inde in scientia veri & boni fidei, sed in vita mali, & qui in altera vita infestant, videatur n:

7097.

7097. 7127. 7317. 7502. Quod differentiam attinet inter vera & bona fidei illorum, qui ab Ecclesia, & salvantur, & inter vera & bona fidei illorum, qui ab Ecclesia, & damnantur, paucis dicendum; vera & bona fidei quæ illis qui ab Ecclesia & salvantur, sunt ex bono charitatis, & quia affectio charitatis est ipsum spirituale, sunt illa vera & bona spiritualia, & per cœlum a Domino influentia, interiora enim illorum quæ recipiunt, sunt aperta ad cœlum; at vera & bona illorum qui ab Ecclesia, & damnantur, non sunt ex bono charitatis, ita nec sunt spiritualia; per cœlum quidem influunt, sed recipiuntur in frigore & caligine, in frigore quia bonum charitatis non est, in caligine quia lux, qua recipiunt illa, est quasi lux hyemis, quæ lux est ad lucem cœli ut caligo; interiora eorum nec aperta sunt ad cœlum, sed ad mundum, in hunc determinant influxum veri & boni e cœlo; inde quoque ideæ, quas hi habent de fidei bono & vero, sunt mere naturales, imo materiales, quæ in mundo spirituali repræsentatæ sunt deformes, & non aliquam similitudinem hominis habent; at vera & bona fidei illorum qui ab Ecclesia sunt, & salvantur, sunt spirituales, & tametsi terminantur in materialibus quæ mundi sunt, usque tamen ab illis separatæ sunt, nam ab illis elevari possunt; horum ideæ in mundo spirituali repræsentatæ sunt pulchræ, & similitudinem hominis habent: talis differentia est, utcunque in externa forma apparent similia, hoc est, in sermone & prædicatione. Causa quod talis differentia sit, est vita, bonum enim vitæ, quod est ex charitate, cum influit in intellectuale, quod receptaculum est veri, format ideas de bonis & veris fidei pulchras; at malum vitæ, quod contrarium est charitati, cum influit in intellectuale, facit ideas de bonis & veris fidei deformes, & tales ut non agnoscantur in cœlo.

7507. Et non morietur de omni filiis Israelis quicquam, quod significet quod non consumentur, constat ex significatione non mori quicquam, quod sit non consumi; & ex significatione pecoris, de quo dicitur quod non morietur, quod sit verum & bonum fidei, de qua supra n: 7502; & ex repræsentatione filiorum Israelis, quod sint qui ab Ecclesia spirituali; quod non mori queant bona & vera fidei quæ illis, qui ab Ecclesia, est quia per charitatem conjuncta sunt cum Divino, & Divinum est ipsa vita, & est æternum, quod ipsi vitæ ac æterno conjunctum est, hoc non potest mori, seu non consumi, manet in æternum, & continue perficitur: at quæ fidei sunt apud illos qui ab Ecclesia, & damnantur, illa quia non conjuncta sunt cum Divino, & inde non vitam in se habent, moriuntur; sunt enim sicut simulachra nullius vitæ; quæ quia non viva, in altera vita consumuntur, hoc est, auferuntur.

7508. Et posuit Jehovah tempus statum, quod significet præfinitionem, constat absque explicatione.

7509. Dicendo, cras faciet Jehovah verbum hoc in terra, quod significet quod hoc illis in perpetuum, quoad illa quæ sunt veri & boni Ecclesiæ, constat ex significatione cras seu crastini, quod sit in perpetuum, de qua n: 3998; quod sit quoad illa quæ sunt veri & boni Ecclesiæ, patet ab illis quæ præcedunt,

præcedunt, nam de illis agitur, quod nempe consumentur apud illos, qui per Ægyptios intelliguntur; & quod permanent apud illos, qui per filios Israelis repræsentantur.

7510. Et fecit Jehovah verbum hoc a crastino, quod significet effectum secundum præfinitionem, constat ex significatione facere verbum hoc, quod sit effectus; & ex significatione temporis statim, quod hic est tempus crastinum, quod sit præfinitio, ut supra n: 7508: præfinitio a Divino, cum se refert ad perpetuum, exprimitur per crastinum.

7511. Et moriebatur omne pecus Ægyptiorum, quod significet consumptionem veri & boni fidei apud illos qui infestant, constat ex significatione mori, nempe per pestem, quod sit consumptio, ut supra n: 7505. 7507; & ex significatione pecoris Ægyptiorum, quod sint vera & bona Ecclesiæ apud illos qui infestant, ut quoque supra n: 7506.

7512. Et de pecore filiorum Israelis non moriebatur unum, quod significet quod nihil fidei consumeretur apud illos qui ab Ecclesia spirituali, constat ex illis quæ mox supra n: 7506. 7507, explicata sunt.

7513. Et misit Pharaon, & ecce non mortuum de pecore Israelis usque ad unum, quod significet quod id notum factum sit illis qui infestant, constat ex repræsentatione Pharaonis, quod sint qui infestant, de qua supra n: 7498; quod illis notum factum sit, nempe quod nihil de bonis & veris fidei perierit apud illos qui ab Ecclesia spirituali, significetur per quod miserit & invenerit quod non quicquam mortuum sit de pecore Israelis, patet.

7514. Et aggravatum cor Pharaonis, significat obstinationem, ut prius n: 7272. 7300. 7305.

7515. Et non dimisit populum, quod significet quod non relinquerent illos; nempe qui ab Ecclesia spirituali quos infestabant, videatur n: 7474, ubi eadem verba.

7516. Vers: 8 ad 12. *Et dixit Jehovah ad Moschen & ad Abaronem, accipite vobis plenitudine pugnorum vestrorum favillam fornacis, & spargat illam Moscheb versus cælum ad oculos Pharaonis. Et erit in pulverem super omni terra Ægypti, & erit super homine & super bestia ad ulcus efflorescens pustulis in omni terra Ægypti. Et acceperunt favillam fornacis, & constiterunt coram Pharaone, & sparsit illam Moscheb versus cælum, & factum ulcus pustularum efflorescens in homine & in bestia. Et non potuerunt magi stare coram Moscheb propter ulcus, quia fuit ulcus in magis & in omnibus Ægyptiis. Et obfirmavit Jehovah cor Pharaonis, & non audivit ad illos, quemadmodum laquutus Jehovah ad Moschen. Et dixit Jehovah ad Moschen, & ad Aharonem, significat e novo instructionem: accipite vobis plenitudine pugnorum vestrorum, significat potentiam, quantum recipi posset, datam: favillam fornacis, significat excitandi falsa cupiditatum per præsentiam apud illos qui infestant: & spargat illam Moscheb versus cælum, significat falsa ista illis in coelo ostensa: ad oculos Pharaonis, significat in præsentia: & erit in pulverem super omni terra Ægypti, significat damnationem falsorum illorum in mente*

mente naturali: & eris super homine & super bestia, significat quæ ex malo interiori & exteriori: ad ulcus efflorescens pustulis, significat spurca cum blasphemis inde: in omni terra Ægypti, significat in tota mente naturali: & acceperunt favillam fornacis, significat falsa cupiditatum: & constituerunt coram Pharaone, significat in præsentia illorum qui infestant: & sparsit illam Moscheh versus cælum, significat ista ostensa illis in cælo: & factum ulcus pustularum efflorescens in homine & in bestia, significat spurca cum blasphemis ex malo interiori & exteriori: & non potuerunt magi stare coram Mosche propter ulcus; significat quod non præsentem possent esse qui abusi ordine Divino effigiando simile in forma externa: quia fuit ulcus in magis, significat quod similia spurca ex illis prodirent: & in omnibus Ægyptiis, significat sicut in illis qui infestabant: & obfirmavit Jehovah cor Pharaonis, significat quod illi se obstinarent: & non audivit ad illos, significat quod non obedirent: quemadmodum loquutus Jehovah ad Moschen, significat secundum prædictionem.

7517. Et dixit Jehovah ad Moschen & ad Aharonem, quod significet e novo instructionem, constat ex significatione, dixit Jehovah, quod sit instructio, ut supra n: 7497; quod instructio e novo, est quia nunc agitur de novo statu, finito priori: instructio, quæ a Jehovah fit per verum quod procedit ab Ipso; Verum quod procedit a Jehovah, repræsentatur per Moschen & Aharonem, verum internum per Moschen, & externum per Aharonem, n: 7382.

7518. Accipite vobis plenitudine pugnorum vestrorum, quod significet potentiam, quantum recipi posset, datam, constat a significatione pugnorum seu volarum, quod sint potentia; quod pugni seu volæ sint potentia, est quia manus significat illam, de quo infra; quantum recipi potest, significatur per plenitudinem. Quod significationem pugnorum seu volarum attinet, sciendum quod Brachia in Maximo Homine correspondeant potentiæ; inde non solum ipsa brachia significant potentiam, sed etiam humeri, tum quoque manus, usque ad digitos; quod brachia sint potentia, videatur n: 878. 4932. 4934. 4935. 7205; quod humeri, n: 1085. 4937; quod manus, n: 878. 3387. 5327. 5328. 5544. 6292. 6947. 7011. 7188. 7189; quod etiam digiti, n: 7430, de correspondentia illorum in genere, n: 4931 ad 4937. Causa, quod omnia, quæ brachii sunt, correspondeant potentiæ, est quia corpus potentiam suam exercet per illa. Ex his constare potest, quid per *sedere a dextris* significatur apud Matthæum “Jesús dixit, ex nunc videbitis Filium hominis *sedentem a dextris potentiæ*” xxvi: 64: & apud Lucam “Ex hoc nunc erit Filius hominis *sedens a dextris virtutis Dei*” xxii: 69, quod nempe sit Omnipotentia quæ Domino; quapropter dicitur a dextris potentiæ, & a dextris virtutis; ut quoque apud Davidem “*Tibi brachium cum virtute, fortis est manus tua, exaltabitur dextra tua*” Psalm: lxxxix: 14. Ex his patet, quid lucis in Verbo dat sensus internus; nisi enim inde sciretur quod per dextram significetur potentia, intelligeretur secundum verba, quod Dominus federet a dextris Jehovah.

7519. Favillam fornacis, quod significet excitandi falsa cupiditatum per præsentiam apud illos qui infestant, constat ex significatione favillæ fornacis; quod sint falsa cupiditatum, de qua sequitur; quod sit excitatio per præsentiam apud illos qui infestant, constat ex illis quæ in hoc Versu sequuntur, nam dicitur quod Moscheh spargeret illam versus cælum, in oculis Pharaonis; per in oculis, significatur præsentia, & per Pharaonem significantur illi qui infestant, ut sæpe ostensum. Quomodo cum his se habet, absque revelatione non sciri potest, sunt enim talia quæ fiunt in altera vita, & non nota sunt in mundo; Spiritus mali seu infernales, quamdiu remoti sunt & separati a cælo, hoc est, a bono amoris & vero fidei, quæ ibi; tamdiu non sciunt quod in malis & falsis sint, tunc enim falsa credunt esse vera, & mala esse bona; ast ut primum Cælum propius ad illos accedit, hoc est, aliqua societas Cœlestis, appercipiunt falsa & mala, verum enim fidei quod tunc influit, dat illis appercipere falsa, & bonum amoris quod influit, dat illis appercipere mala; etiam quo propius accedit cælum, seu quo præsentius influit bonum amoris & verum fidei ejus, quia non sustinent illa, eo gravius a malis suis & a falsis corripiuntur: ex his nunc constare potest, cur mandatum est, quod Moscheh acciperet favillam fornacis, & illam spargeret versus cælum, & quod hoc faceret in oculis Pharaonis, tum quod mandatum quod ille favillam spargeret versus cælum non autem Aharon; quod enim spargeretur favilla versus cælum, significatur influxus cœli; per quod hoc fieret in oculis Pharaonis, significatur quod in præsentia illorum qui infestant; quod Moscheh hoc faceret, & non Aharon, est quia verum immediate a Divino procedens illum effectum apud malos sistit, Moscheh enim est Verum quod immediate a Divino procedit, & Aharon quod mediate, videatur n: 7010: ex his patet quid in sensu interno intelligitur per hæc quæ in hoc Versu & in proxime sequentibus continentur, quod nempe sit, ut excitentur spurca & sæda cupiditatum cum blasphemis, quæ significantur per ulcus efflorescens pustulis; excitantur illa, quando Divinum Verum influit & cælum propius accedit. Quisque videre potest, quod talia nequaquam Moschi a Jehovah mandata fuissent, nisi arcanum cœleste inesset, scilicet quod Moscheh favillam fornacis acciperet, & illum spargeret versus cælum, talia media producendi effectum nusquam a Jehovah juberentur, nisi continerent cœleste, cui correspondent; inde videri potest, quale est Verbum, quod nempe arcanis plenissimum, sed arcanis quæ non exstant in sensu literæ. Quod favilla fornacis significet falsa cupiditatum, est quia favilla est ex combustis, quod comburitur, ut quoque ipse ignis, in Verbo in bono sensu significat bonum affectionum cœlestium, at in opposito sensu malum cupiditatum infernalium; quod ignis illa significet, videatur n: 934. 1861. 2446. 4906. 5071. 5215. 6314. 6832. 6834. 6849. 7324; & quod combustio sit malum cupiditatum, n: 1297. 5215; inde est, quod favilla significet falsa; nam falsa sunt ex malis cupiditatum; quia mala cupiditatum significantur per ignem, etiam significantur per fornacem, est fornax continens quod sæpius involvit simile cum contento: quod fornax illa significet, constat ab his locis; apud Malachiam “ Ecce dies veniens *ardens sicut*

sicut fornax, & erunt omnes superbi, & omnis faciens malitiam, & *inflam-
mabit illos* dies veniens, non relinquet iis radicem & ramum” 111: 19, ardens
sicut fornax pro cupiditatibus mali; inflammare illos pro accendere cupidita-
tibus. In Libro Geneseos “Abraham prospexit contra facies Sodomæ &
Amoræ, & contra omnes facies terræ planitie, & vidit, & ascendit fumus,
sicut *fumus fornacis*” XIX: 28, fumus fornacis pro falsis ex malis cupidita-
tum, Sodoma enim est malum cupiditatum ex amore sui, & Amora est fal-
sum inde, n: 2220. 2246. 2322. Apud Johannem “E puteo abyssi ascendit
fumus, sicut *fumus fornacis*” Apoc: IX: 2, fumus fornacis similiter pro fal-
sis ex malis cupiditatum; puteus abyssi pro inferno. Apud Matthæum
“Mittet Filius hominis Angelos suos, qui coligent e Regno Ipsius omnia
offendicula, & eos qui faciunt iniquitatem, & *mittet eos in Caminum ignis*”
XIII: 41. 42, caminus ignis pro malis cupiditatum; ignis enim cupiditatum
est qui in Verbo intelligitur per ignem inferni, amores etiam non aliud sunt
quam ignes vitæ; continuum amoris est cupiditas. Apud Nahum “Aguas
obsidii hauri tibi, confirma munimenta tua, intra in cænum, & calca lutum,
repara fornacem lateritiam, ibi comedet te ignis, excindet te gladius” 111:
14. 15, intrare in cænum, pro in falsum, calcare lutum pro malum, n:
6699, fornax lateritia pro falsis quæ fingunt, & injiciuntur a malis, n: 1296.
6699. 7113, ignis pro cupiditate mali, n: 1861. 2446. 5071. 5215. 6832.
7324, gladius pro falsitate, n: 4499. Apud Jeremiam “Sume in manum
tuam lapides magnos, & absconde illos in angilla *in fornace lateritia*, quæ ad
ostium domus Pharaonis in Thachpancheso, in oculis virorum Judæorum,
& dic ad illos, ecce Ego mittens & accipiam Nebuchadnezzarem, regem
Babelis, & ponam Thronum illius super lapides hos, quos abscondi, ita ut
extendat tentorium suum super illis, veniet & percutiet terram Ægypti”
XLI: 9. 10, quid hæc significant nec sciri potest absque sensu interno; la-
pides magni sunt falsa; fornax lateritia est cupiditas falsi ex malo, Nebu-
chadnezzar rex Babelis, est vastator veri & boni; quod thronus ejus & ten-
torium super his lapidibus esset, est quod regnare faciet falsa; terra Ægypti
quam percutiet est mens naturalis.

7520. Et spargat illam Moscheh versus cœlum, quod significet quod falsa
ista illis in cœlo ostensa, constat ex significatione favillæ, quod sint falsa,
de qua sequitur; & ex significatione spargere versus cœlum, quod sit osten-
dere ista illis qui in cœlo, quod spargere sit ostendere, patet, nam inde ap-
paritio: per cœlum in sensu interno intelligitur cœlum angelicum. Quid
hæc significant, patet ab illis quæ mox supra n: 2519, dicta sunt, quod
nempe per verum a Divino, quod repræsentatur per Moschen, falsa cupidi-
tatum illorum qui infestant, ostensa & manifestata sint cœlo, unde præsentia
ejus, & ex præsentia existentia talium apud malos, quæ significantur per
ulcus efflorescens pustulis. Quod favilla sit falsum, confirmari potest ex locis
ubi cinis nominatur, nam cinis ex simili origine est, & inde simile cum favilla
significat; ut apud Esaïam, Cap: XLIV: 15. 20. Cap: LVIII: 5. Jerem:
XXVII: 30. Ezech: XXVII: 30. Cap: XXVIII: 18. Jon: III: 6. Psalm:
CII: 10. 11. Hiob II: 8. Cap: XXX: 19.

7521. Ad oculos Pharaonis, quod significet in præsentia, constat absque explicatione.

7522. Et erit in pulverem in omni terra Ægypti, quod significet damnationem falforum illorum in mente naturali, constat a significatione pulveris, quod sit damnatum, de qua supra n: 7418; ex significatione favillæ formacis, quæ facta est in pulverem, quod sint falsa cupiditatum, de qua mox supra n: 2519. 2520; & ex significatione terræ Ægypti, quod sit mens naturalis, de qua n: 5276. 5278. 5280. 5288. 5301. Quod pulvis sit damnatum, præter a locis e Verbo n: 7418 allegatis, etiam patet ex hoc apud Moschen "Si non obediveris voci Jehovæ Dei tui, maledictus tu in urbe, maledictus tu in agro: dabit Jehovah pluviam terræ tuæ *pulverem tenuem & pulverem crassum*, de cœlo descendet super te, usque dum perdaris" Deut. xxviii: 15. 16. 24.

7523. Et erit super homine & super bestia, quod significet quæ ex malo interiori & exteriori, constat ex significatione hominis, quod sit affectio boni, & in opposito sensu cupiditas mali, similiter bestia, sed cum nominatur homo & bestia, tunc per hominem significatur affectio seu cupiditas interior, & per bestiam exterior, de quibus videatur n: 7424: bonum interius, & quoque malum interius quæ per hominem significantur, sunt quæ intentionis seu finis sunt, nam intentio seu finis intimum hominis est; bonum autem exterius & quoque malum exterius, quæ per bestiam significantur, sunt quæ cogitationis, & inde, cum nihil obstat, actionis: quod exterius significetur per bestiam, est quia homo quoad externum seu naturalem suum hominem non est nisi quam bestia, similibus enim cupiditatibus, & quoque voluptatibus, ut & appetitibus & sensibus, gaudet; & quod interius significetur per hominem, est quia homo quoad internum seu spiritualem hominem est homo, ibi gaudet affectionibus boni & veri, talibus quæ sunt apud angelos in cœlo, est quia per illum regit naturalem seu animale suum hominem, qui bestia est: quod bestia sit affectio boni, & in opposito sensu cupiditas mali, videatur n: 45. 46. 142. 143. 246. 714. 715. 719. 776. 2179. 2180. 3218. 3519. 5198: Illa sunt quæ significantur per hominem & bestiam, etiam in sequentibus locis; apud Jeremiam "Ira mea & excandescencia mea, effusa est super locum hunc, *super hominem & super bestiam*" vii: 20. Apud Eundem "Percutiam habitatores urbis hujus, *& hominem & bestiam*, peste magna morientur" xxi: 6. Apud Eundem "Ponet terram ejus in desolationem, ut non habitans in ea, *ab homine usque ab bestiam* se dimoverunt, abiverunt" i: 3. Apud Ezechielem "Quando terra peccaverit Mihi, prævaricando prævaricationem, excindam ex ea *hominem & bestiam*" xiv: 13. 19. 21. Apud Eundem "Extendam manum meam super Edomum, & excindam ex ea *hominem & bestiam*, & dabo illam vastitatem" xxv: 13. Apud Zephaniam "Consumam *hominem & bestiam*, consumam avem cœlorum, & pisces maris, & offendicula cum impiis, & excindam *hominem* a superficiebus terræ" i: 3. Homo & bestia pro bono interiori & exteriori in sequentibus locis; apud Jeremiam "Ego feci terram, *hominem*

non & bestiam per virtutem meam magnam” xxvii: 5. Apud Eundem “Ecce dies venientes, dictum Jehovah, quibus seminabo domum Israelis & domum Jehudæ, *semine hominis, & semine bestiae*” xxxi: 27. Apud Eundem “Desolatio erit terra, ita ut non *homo & bestia*” xxxii: 43. Apud Eundem “In urbibus Jehudæ, & in plateis Hierosolymæ, devastatio, non *homo & non habitator, & non bestia*” xxxiii: 10. li: 62. Apud Davidem “Justitia tua sicut montes Dei, justitia tua abyssus magna, *hominem & bestiam* servas, Jehovah” Psalm: xxxvi: 6. Quia per hominem & bestiam illa significata sunt; idcirco primogenita Ægyptiorum, tam *hominum* quam *bestiarum* mortua sunt” Exod: xii: 29; ac ideo sanctificata sunt primogenita tam de *homine* quam de *bestia*” Num: xviii: 15; ac ideo quoque ex ritu sancto mandatum est a Rege Ninives, ut tam *homo* quam *bestia* jejunarent, & quoque faccis operirentur” Jon: iii: 7. 8.

7524. Ad ulcus efflorescens pustulis, quod significet spurca cum blasphemii inde, constat ex significatione ulceris, quod sint spurca quæ ex malis; & ex significatione pustularum, quod sint blasphemiarum quæ inde: ulcera apud hominem in ejus corpore correspondent spurcis quæ ex malis, & pustulæ blasphemii; & quoque forent in omni homine malo, nisi is, quamdiu in mundo est, in statu recipiendi bonum & verum fidei esset, propter illum statum inhibetur a Domino, ne talia ex malis erumpant. Quod ulcera significant spurca cum blasphemii, patet etiam apud Johannem “Primus Angelus effudit phialam suam super terram, & factum est *ulcus malum & noxium* in hominibus, qui habebant characterem bestiarum. Quintus Angelus effudit phialam super thronum bestiarum, & *blasphemarunt Deum celi* præ molestiis & *præ ulceribus suis*” Apoc: xvi: 2. 11: & apud Moschen “*Percutiet te Jehovah ulcere malo* super genibus & super femoribus, a quibus non possis sanari; quo fies insanus ab aspectu oculorum, quo aspicias. Percutiet te Jehovah *ulcere malo* super genibus & super femoribus, a quibus non possis sanari: abducet Jehovah te & regem tuum, quem constitues super te, ad gentem quam non novisti” Deut: xxviii: 27. 34. 35. 36; Ulcus Ægypti pro spurcis cum blasphemii; & quia blasphemiarum quoque significantur, dicitur, quod fiet insanus ab aspectu oculorum, qui enim blasphemat Deum, is insanit; genera ulcerum sunt hæmorrhoides, scabies, prurigo, quæ significat totidem genera falsorum ex malis; similiter pæne per ulcera super genibus & femoribus; & quia significant falsa, immediate sequitur, quod abducetur rex, quem constituent; per regem enim significatur verum, & in opposito sensu falsum, n: 1672. 2015. 2069. 3009. 4581. 4966. 5044. 6148. Ulcera lepræ, ut tumor, abscessus, pupula, ustio, porrigo, vitilago, quæ nominantur Levit: xiii: 1 ad f, sunt quoque talia, nam lepra in sensu spirituali est prophanatio veri, n: 6903. Quod etiam *Vulnera* significant talia, patet apud Esaiam “A vola pedis usque ad caput non in eo integritas, *vulnus & livor & plaga* recens, non expressa sunt, & non obligata, & non emollita oleo” i: 6: & apud Davidem “Iniquitates meæ transiverunt caput meum *comp- truerunt,*

truerunt, contabuerunt vulnera mea, propter stultitiam meam” Psalm : xxxviii : 5. 6.

7525. In omni terra Ægypti, quod sit mens naturalis, videatur mox supra n : 7522.

7526. Et acceperunt favillam fornacis, quod significet falsa cupiditatum, constat ex significatione favillæ fornacis, quod sint falsa cupiditatum, de qua supra n : 7519.

7527. Et constiterunt coram Pharaone, quod significet in præsentia illorum qui infestant, constat ex significatione consistere coram aliquo, quod sit in præsentia ; & ex repræsentatione Pharaonis, quod sint qui infestant, de qua n : 7107. 7110. 7126. 7142. 7220. 7228.

7528. Et sparfit illam Moscheh versus cœlum, quod significet falsa ista ostensa illis in cœlo, constat ex illis supra n : 2520, ubi similia verba.

7529. Et factum ulcus pustularum efflorescens in homine & in bestia, quod significet spurca cum blasphemis ex malo interiori & exteriori, constat ex significatione ulceris pustularum, quod sint falsa cum blasphemis, de qua supra n : 7524 ; & ex significatione hominis & bestię, quod sit malum interius & exterius, de qua etiam supra n : 7523.

7530. Et non potuerunt magi stare coram Mosche propter ulcus, quod significet quod præsentem non possent esse qui abusi ordine Divino effigiando simile in forma externa, constat ex significatione non posse stare coram aliquo, quod sit non posse presens esse ; & ex significatione magorum, quod sint qui abutuntur ordine Divino effigiando simile in forma externa, de qua n : 7296. 7337 ; & ex significatione ulceris, quod sint spurca cum blasphemis, de qua supra n : 7524.

7531. Quia fuit ulcus in magis, quod significet quod similia spurca ex illis prodirent, constat ex illis nunc supra n : 7530.

7532. Et in omnibus Ægyptiis, quod significet sicut in illis qui infestabant, constat ex significatione Ægyptiorum, quod sint illi qui infestant, de qua n : 7095. 7317.

7533. Et obfirmavit Jehovah cor Pharaonis, quod significet quod illi se obstinarent, constat ex significatione obfirmari, indurari, aggravari cor, quod sit obstinatio, de qua n : 7272. 7300. 7305. Quod dicatur quod Jehovah obfirmaverit cor illius, in sensu interno significat quod non Jehovah sed illi obfirmaverint cor suum, hoc est, se obstinaverint ; malum enim apud hominem est, quod obfirmat seu obstinat illum contra Divina, & malum venit ex homine, & influit ab inferno, non autem e cœlo ; per cœlum a Domino nihil nisi quam bonum influit ; a bono, minus ab Ipsissimo Bono potest malum prodire ; malum prodit ex suis originibus, nempe ex contrariis amoris in Deum & amoris erga proximum, tales origines dantur apud hominem, & nullatenus apud Deum ; inde patet, quod, ubi dicitur in Verbo, quod Deus inducat malum, sit dictum secundum apparentiam ; sed de his videantur n : 2447. 6992. 6997.

7534. Et non audivit ad illos, quod significet quod non obedirent, constat

stat ex significatione non audire ad aliquem, quod sit non obedire, ut quoque n: 7224. 7278. 7301. 7339. 7413.

7535. Quemadmodum loquutus Jehovah, quod significet secundum prædictionem, ut prius n: 7302. 7340. 7414. 7432.

7536. Vers: 13 ad 18. *Et dixit Jehovah ad Moschen, surge mane in matutino, & consiste coram Pharaone, & dicas ad illum, ita dixit Jehovah Deus Hebræorum, dimitte populum meum, ut serviant Mibi. Quia vice hac Ego mittens omnes plagas meas in cor tuum, & in servos tuos, & in populum tuum, propterea ut scias quod nullus sicut Ego in tota terra. Quia nunc mitterem manum meam, & percuterem te, & populum tuum, peste, & excindereris e terra. Verum tamen propter hoc stare feci te, propter videre te virtutem meam, & propterea ut narretur Nomen meum in tota terra. Adhuc tu extollis te in populum meum, quo minus dimittas illos. Ecce Ego facio pluire juxta tempus crastinum grandinem gravem valde, quæ non fuit sicut illa in Ægypto a die fundata illa & usque ad nunc.* Et dixit Jehovah ad Moschen, significat iterum instructionem quid agendum: surge mane in matutino, & consiste coram Pharaone, significat elevationem attentionis illorum qui infestant, per præsentiam: & dicas ad illum, ita dixit Jehovah Deus Hebræorum, significat mandatum a Domino, qui Deus Ecclesiæ: dimitte populum meum, & serviant Mihi, significat ut relinquunt illos qui ab Ecclesia spirituali, ut colant Dominum Deum suum: quia vice hac Ego mittens omnes plagas meas, significat quod fieri posset, ut omnia mala ventura simul in illos irruerent: in cor tuum, significat in intimum: in servos tuos, & in populum tuum, significat in omnia & singula: propterea ut scias quod nullus sicut Ego in tota terra, significat eis notum inde, quod Dominus solus Deus: quia nunc mitterem manum meam, significat quod omnis communicatio adimi posset: & percuterem te & populum tuum peste, significat ita devastationem totalem: & excindereris e terra, significat quod sic non communicatio amplius per illa quæ Ecclesiæ: verum tamen propter hoc stare feci te, significat quod adhuc permaneret communicatio, & percurrerent status ex ordine: propter videre te virtutem meam, significat ut appercipiant quanta est potentia Divina: & propterea ut narretur Nomen meum in tota terra, significat ut sic agnoscat Dominus pro solo Deo ubi Ecclesia: adhuc tu extollis te in populum meum, significat quia nondum desistit infestare illos qui in vero & bono: quo minus dimittas illos, significat & non adhuc relinquit: ecce Ego facio pluire juxta tempus crastinum grandinem gravem valde, significat falsa destruentia omnia Ecclesiæ apud illos: quæ non sicut illa in Ægypto a die fundata illa & usque ad nunc, significat quod talis destructio non apud alios in mente naturali.

7537. Et dixit Jehovah ad Moschen, quod significet iterum instructionem quid agendum, videatur supra n: 7517.

7538. Surge mane in matutino, & consiste coram Pharaone, quod significet elevationem attentionis illorum qui infestant per præsentiam, constat ex significatione surgere mane in matutino, de qua n: 7435: ex significatione consistere coram aliquo, quod sit præsentia, de qua n: 7527:

&

& ex representatione Pharaonis, quod sint qui infestant, de qua n: 7107. 7110. 7126. 7142. 7220. 7228.

7539. Et dicas ad illum, ita dixit Jehovah Deus Hebræorum, quod significet mandatum a Domino, qui Deus Ecclesiæ, constat ex significatione dicere, cum a Jehovah seu Domino ad illos qui in malis sunt & infestant, quod sit mandatum, ut n: 7036. 7310; ex significatione Hebræorum, quod sint ab Ecclesia, ita Ecclesia, de qua n: 6675. 6684. 6738; quod Jehovah, ubi nominatur in Verbo, sit Dominus qui intelligitur, videatur n: 1343. 1736. 2921. 3023. 3035. 5011. 5663. 6280. 6281. 6303. 6905. 6945. 6956; ita Jehovah Deus Hebræorum est Dominus qui Deus Ecclesiæ.

7540. Dimitte populum meum, & serviant Mihi, quod significet ut relinquant illos qui ab Ecclesia spirituali, ut colant Dominum Deum suum, videatur supra n: 7500, ubi similia verba.

7541. Quia vice hac Ego mittens omnes plagas meas, quod significet quod fieri posset ut omnia mala ventura in illos simul irruerent, constat ex significatione plagarum, quod sint mala, hic mala ventura, usque dum in infernum prorsus conjicerentur, quare dicitur omnes plagæ; & ex significatione mittere, quod sit irruere, plagæ enim seu mala non a Jehovah seu Domino immittuntur, sed ab ipso malo irruunt; malum enim in altera vita pœnam secum fert, & illam quasi in se habet, n: 696. 697. 1857. 6559; inde est, quod per Ego mittens omnes plagas meas, significetur quod omnia mala in illos irruerent. Secundum ordinem est, ut una plaga sequatur alteram, & mali sic successive in infernum dejiciantur, quare dicitur hic, quod fieri posset ut simul irruerent. Homo Ecclesiæ, quia nullam cognitionem de statu vitæ post mortem habet, credit quod homo post vitam in corpore, illico vel in cœlum elevetur, vel in infernum conjiciatur; cum tamen hoc sit successive, tamen hoc fit cum multa varietate, quoad tempora & quoad status; apud bonos, qui elevandi in cœlum, separatur successive malum, & illi implentur bonis secundum facultatem recipiendi acquisitam in mundo; & apud malos, qui conjiciendi in infernum, separatur successive bonum, & illi implentur successive malis, secundum facultatem recipiendi acquisitam in mundo. Præterea homo in altera vita intrat novos status, & subit mutationes; illi qui in cœlum elevantur, & postea cum elevati sunt, perficiuntur in æternum; qui autem in infernum conjiciuntur, & postea cum coniecti sunt, sustinent mala continue graviora, & hoc usque dum non audent alicui malum inferre; ac postea in inferno manent in æternum; inde eximi nequeunt, quia alicui bonum velle non illis dari potest, solum non alicui malum facere ex timore pœnæ, remanente semper cupidine.

7542. In cor tuum, quod significet in intimum, constat ex significatione cordis, quod sit id quod voluntatis est, ita quod amoris, de qua n: 2930. 3313. 3888. 3889, consequenter quod ipsius vitæ est, nam amor, quia est voluntatis, facit ipsam vitam; inde est quod per cor significetur intimum: intimum apud bonos, est amor in Dominum & amor erga proximum, intimum

num autem apud malos est amor sui & amor mundi; hoc intimum est, quod hic intelligitur: quæ circum intimum sunt, ac peripherias quasi constituunt, sunt mala cum falsis quæ favent; & hæc eo ordine disposita sunt, quo favent. In altera vita evolvuntur hæc secundum ordinem quo disposita sunt, primum prodeunt illa quæ ultimas peripherias tenent, postea quæ interiores, & tandem manifestatur intimum; inde est, quod homo in altera vita percurrat plures status, & quod mali per gradus successive incurrant plagas, antequam conjiciuntur in infernum, secundum illa quæ mox supra dicta sunt: Intimum, ad quod demum perveniunt, est ipsum infernum apud illos, nam est ipsum malum, quod fuerat amoris illorum, ita finis, propter quem omnia egerant, & quem in mundo intime recondiderant.

7543. In servos tuos, & in populum tuum, quod significet in omnia & singula, constat ex significatione servorum & populi, quod sint omnes & singuli, ita omnia & singula, de qua n: 7396.

7544. Ut scias quod nullus sicut Ego in tota terra, quod significet eis notum inde, quod Dominus solus Deus, constat ex illis supra n: 7401.

7545. Quia nunc mitterem manum meam, quod significet quod communicatio adimi posset, constat ex significatione manus, quod sit potentia, de qua n: 4931 ad 4937. 6292. 6947. 7188. 7189. 7518; & quod manus Jehovah sit omnipotentia, n: 878. 3387. 7518, inde mittere manum, est ostendere potentiam, & ex omnipotentia id facere; omnipotentia illa describitur per quod mittere posset omnes plagas in cor ejus, in servos ejus, & in populum ejus, per quæ significatur, quod omnia mala simul irruerent, & sic quod communicatio adimeretur cum illis quæ coeli sunt: hoc potentia est, quod hic per illa verba significatur. Quomodo cum communicatione hac se habet, prius dictum est; quod nempe illi qui probos in altera vita infestant, sint qui in mundo in Ecclesia fuerunt, ac legerunt Verbum, & seiverunt doctrinalia fidei Ecclesie suæ, & quoque professi illa, sed vixerunt vitam mali; illi in altera vita quamdiu retinent illa quæ fidei sunt, communicationem habent cum coelo, & tamdiu non possunt dejici in infernum; quapropter illa sunt, quæ per gradus illis auferuntur; quæ cum ablata sunt, non amplius habent, quod elevatos illos teneat; sed tunc sicut pondera absque sustentaculis, vel sicut aves abscissis alis deorsum seu in profundum decidunt: ex his patet, quid intelligitur, per quod communicatio illis adimi posset.

7546. Et percuterem & te populum tuum peste, quod significet ita devastationem totalem, constat ex significatione pestis, quod sit vastatio boni & veri, de qua n: 7505, hic devastatio totalis, quia dicitur quod Pharaon & populus ejus illa percuteretur; prius autem in Vers: 3tio quod pecus; inde ibi per pestem non significatur devastatio totalis, sed vastatio in communi quoad illa quæ sunt veri & boni Ecclesie, & quæ extra sunt.

7547. Et excindereris e terra, quod significet quod sic non communicatio amplius per illa quæ Ecclesie, constat ex significatione excindi, cum dicitur de illis quæ sunt Ecclesie, quod sit separari, & cum separantur seu cum nulla
amplius.

amplius communicatio per illa quæ Ecclesiæ sunt cum cœlo, tunc homo ille cadit in infernum, quod est excindi, videatur supra n : 7545 ; & a significatione terræ, quod sit Ecclesia, de qua n : 662. 1067. 1262. 1733. 1850. 2117. 2118 f. 2571. 2928. 3355. 4535. 4447. 5577.

7548. Verum tamen propter hoc stare feci te, quod significet quod adhuc permaneret communicatio, & percurrerent status ex ordine, constat ex significatione stare facere, cum dicitur de plagis seu malis quod non simul irruerent, n : 7541, & de communicatione cum cœlo, quod illis non adimeretur, n : 7545, quod sit quod adhuc permaneret communicatio, proinde quod percurrerent status ex ordine, hoc est, quod per gradus successive devastarentur, n : 7541.

7549. Propter videre te virtutem meam, quod significet ut appercipiant quanta est potentia Divina, constat absque explicatione.

7550. Et propterea ut narretur Nomen meum in tota terra, quod significet quod sic agnoscat Dominus pro solo Deo ubi Ecclesia, constat ex significatione Nominis, quod sit omne in uno complexu, quo colitur Dominus, de qua n : 2724. 3006. 6674 ; & quia essentialissimum cultus est agnitio, quod Dominus sit solus Deus, & quod Humanum Ipsius sit Divinum, & quod ex Eo omne fidei & amoris procedat, idcirco per narrari Nomen Jehovah, significatur quod agnoscendus Dominus pro solo Deo ; quod Divinum Humanum Domini sit Nomen Jehovah videatur n : 2628. 6887 ; & ex significatione terræ, quod sit Ecclesia, de qua mox supra n : 7547. Quod Jehovah seu Dominus hic & in pluribus aliis locis velit ut appareat Ipsius Virtus & Potentia, utque narretur Ipsius Nomen ; ac alibi, ut humiliter colatur & adoretur, videtur sicut velit ostentare gloriam suam, ac sicut amet adorationem propter se ; sed hoc prorsus aliter se habet ; non est propter se, sed propter humanum genus, non ex gloria sui, sed ex amore, vult enim conjungi humano generi, ac ipsi vitam ac felicitatem æternam dare ; & hoc fieri non potest, nisi homo in cultu humili sit ; & cultus humilis non datur, nisi homo agnoscat & credat, quod ipse sit pulvis & cinis, hoc est, non nisi quam malum, ac quod Jehovah seu Dominus sit Maximus & Sanctissimus, & quod accedere ad Ipsum non auit ex se ; cum homo in tali cultu humili est, tunc Dominus cum vita amoris sui influere potest, ac dare cœlum & felicitatem æternam : hæc causa est, quod Jehovah seu Dominus in tantum extollat potentiam & gloriam suam in Verbo.

7551. Adhuc tu extollis te in populum meum, quod significet quia nondum desistit infestare illos qui in vero & bono, constat ex significatione adhuc se extollere, quod sit nondum desistere infestare ; nam qui infestant, credunt se dominari super illos qui infestantur, cum vident illos in angore, & nondum liberatos, tum se admonitos ; & ex repræsentatione filiorum Israelis, qui hic sunt populus meus, quod sint qui ab Ecclesia spirituali, seu quod idem, qui in vero & bono, de qua n : 4286. 6426. 6637. 6862. 6868. 7035. 7062. 7198. 7201. 7215. 7223.

7552. Quo minus dimittas illos, quod significet & non adhuc relinquit, constat ex significatione dimittere, quod sit relinquere, ut prius aliquoties.

7553. Et Ego facio pluere juxta tempus crastinum grandinem gravem valde, quod significet falsa destruentia omnia Ecclesiæ apud illos, constat ex significatione pluvie grandinis, quod sint falsa ex malo destruentia vera & bona fidei, ita quæ sunt Ecclesiæ: quod pluvia grandinis illa significet, est quia sicut lapides sunt, ac destruunt tam homines quam bestias, tum proventus agri, & quoque quia frigora sunt: pluvia in genere significat benedictionem, & in sensu opposito maledictionem, n: 2445; cum benedictionem, significat influxum & receptionem veri quod fidei & boni quod charitatis, nam id est benedictio, cum autem maledictionem, significat falsum quod contra verum fidei est, & malum quod contra bonum charitatis, nam hæc sunt maledictio; pluvia autem grandinis in genere significat maledictionem, quæ est falsi ex malo, & quidem falsi ex malo contra vera & bona Ecclesiæ; hæc significat pluvia grandinis in sequentibus locis; apud Ezechielem "Disceptabo cum Gogo, peste & sanguine; & pluviam inundantem, & lapides grandinis, ignem & sulphur pluire faciam super illum, & super alas ejus, & super populos multos qui cum illo" xxxviii: 22; Gogus pro cultu externo separato ab interno, ita pro illis qui in externis ponunt omne cultus Divini, extincta charitate; lapides grandinis pro falsis ex malo. Apud Eundem "Sit manus mea contra Prophetas, videntes vanitatem, & divinantes mendacium; dic ad incrustantes ineptum, quod cadet, fiet pluvia inundans, qua vos *Lapides Grandinis*, cadent, & ventus procellarum perrumpet" xiii: 9. 11, prophetæ videntes vanitatem & divinantes mendacium, pro illis qui docent mala & falsa; incrustantes ineptum, pro quod falsa fingant, & sicut verosimilia faciant; qui vocantur *Lapides grandinis* a falsis; sed grando hic & in supra allegato loco in Lingua originali alia voce exprimitur, quæ significat grandinem magnam. Apud Esaiam "Tunc audiri faciet Jehovah gloriam Vocis suæ, & quietem brachium Ipsius videbit, in indignatione iræ, & flamma ignis comedentis, dispersione & inundatione, & *Lapide grandinis*" xxx: 30. 31, lapis grandinis pro vastatione veri per falsa. Apud Eundem "Ecce fortis & robustus Dominus, sicut *inundatio grandinis*, procella cædis, sicut inundatio aquarum validarum inundantium dejiciet in terram manu; *evertet Grando refugium mendacii*, & latibulum aquarum inundabunt" xxxviii: 2. 17, inundatio pro immersione in falsa, & sic pro vastatione veri, n: 705. 739. 790. 5725. 6813; inundatio grandinis pro destructione veri per falsa. Apud Davidem "Percussit grandine vitem illorum, & sycomora illorum grandine gravi: & conclusit grandini bestiam illorum, & pecora illorum prunis, misit in illos excandescentiam iræ suæ" Psalm: lxxviii: 47. 48. 49. Apud Eundem "Dedit pluvias illorum grandinem, ignem flammeum in terra illorum, & percussit vitem illorum & ficum illorum, & confregit arborem termini illorum" Psalm: cv: 32. 33; grando & pluvia pro vastatione veri & boni per falsa ex malo, vitis pro vero & bono Ecclesiæ internæ, sycomora & ficus pro veris & bonis Ecclesiæ externæ. Apud Eundem "Qui dat

R r

nivem

nivem sicut lanam, pruinam sicut pulverem spargit, *qui projicit grandinem suam sicut bolos*, coram frigore illius quis consistet” Psalm: cxlvii: 16. 17, grando pro falsis ex malis. Apud Eundem “Posuit tenebras latibulum suum, circuitus suos tentorium suum, tenebræ aquarum, nubes cœlorum, a splendore ante Ipsum, nubes transiverunt, *grandine & prunis ignis*, tonavit in cœlis Jehovah, & Altissimus dedit vocem suam, *Grandinem & prunas ignis*, ita ut miserit tela & disperferit illos” Psalm: xviii: 12. 13. 14. 15, grando pro falsis ex malis quæ vastant vera & bona. Apud Johannem “Primus Angelus clauxit, & *facta est grando & ignis mixtus sanguine*, & cecidit super terram, ita ut tertia pars arborum combusta sit, & omne gramen viride exustum” Apoc: viii: 7, Grando pro falsis ex malo, ignis mixtus sanguine pro malo cupiditatum cum falsificatis veris; arbores quæ combustæ pro cognitionibus veri a malo cupiditatum deperditis; gramen viride quod exustum, pro scientificis veri similiter deperditis; quod ignis sit malum cupiditatum, videatur n: 1297. 1861. 2446. 5071. 5215. 6314. 6832. 7324; quod sanguis sit falsificatum verum, n: 4735. 4978. 7317. 7326; arbores quod sint cognitiones, n: 2722 f. 2972. Apud Joschuam “Factum est, cum fugerent coram Israele illi in descensu Bethchoronis, quando Jehovah projecit super illos *lapides magnos e cœlis*, usque ad Asekam, ut morerentur; *plures qui mortui sunt lapidibus grandinis*, quam quos occiderunt filii Israelis gladio” x: 11, ibi de quinque regibus qui contra Gibeonem; per reges illos & per populum illorum representati sunt qui in falsis ex malis, inde lapidibus grandinis mortui sunt, grandinis boli dicuntur lapides, quia lapides etiam significant falsa. Ex his patet, quid per grandinem & pluviam grandinis significatur, quod nempe falsa ex malis, & quia hæc, etiam significatur vastatio veri & boni, nam per falsa ex malis fit illa vastatio.

7554. Quæ non sicut illa in Ægypto, a die fundata illa, & usque ad nunc, quod significet quod talis destructio non apud alios in mente naturali, consistat ex significatione pluvie grandinis, de qua hæc dicuntur, quod sit destructio veri per falsa, de qua mox supra, n: 7553; ex significatione terræ Ægypti, quod sit mens naturalis, de qua n: 5276. 5278. 5280. 5288. 5301; quod a die fundata illa & usque ad nunc, sit quod apud alios non talis, est quia dies significat statum, ac fundatio quale ejus, & Ægyptus mentem naturalem in genere. Quod talis destructio non apud alios sit, qualis apud illos qui probos infestant in altera vita, est quia illi qui infestant, in mundo ab Ecclesia fuerunt, n: 7317. 7502; illi qui memoriam, quæ est mentis naturalis, impleverunt talibus, quæ sunt fidei ex Verbo, & ex doctrina Ecclesiæ suæ, & tamen vixerunt contra illa, quare cum vastantur illi, tunc ea quæ sunt fidei, eruuntur, & simul perplura illis adhærentia, inde lacunæ & scrobes profundæ & fædæ; mala cupiditatum non possunt quia etiam aliquo modo adjuncta sint, & quoque falsa, illa & hæc quia non simul possunt esse, patet, si non separari possunt, quod ad terminos ejiciantur, unde vacuitates intus quæ graviter olent, omnis enim graveolentia est ex malis mixtis cum bonis, & ex falsis mixtis cum veris, hæc non
sunt

fiunt apud illos qui extra Ecclesiam sunt, nam nihil de veris fidei ex Verbo sciverunt. Hoc significatur per quod talis destructio non apud alios in mente naturali sit.

7555. Vers: 19. 20. 21. *Et nunc mitte, congrega pecus tuum, & omne quod tibi in agro; omnis homo & bestia, quæ invenietur in agro, & non colligetur domum, & descendet super illa grando, & morientur. Et timens verbum Jehovæ e servis Pharaonis, fugere fecit servos suos, & pecus suum, ad domos. Et qui non posuit cor suum ad verbum Jehovæ, & reliquit servos suos, & pecus suum, in agro.* Et nunc mitte, congrega pecus tuum, significat quod verum boni colligendum: & omne quod tibi in agro, significat quod Ecclesiæ: omnis homo & bestia, significat bonum interius & exterius: quæ invenitur in agro, significat quod Ecclesiæ: & non colligetur domum, significat quod non reservatur: & descendet super illa grando, & morientur, significat quod a falso prorsus destruetur: & timens verbum Jehovæ e servis Pharaonis, significat illa in mente naturali quæ Domini erant: fugere fecit servos suos & pecus suum ad domos, significat quod recondita & reservata sint in interioribus: & qui non posuit cor suum ad verbum Jehovæ, significat quæ non a Domino: & reliquit servos suos & pecus suum in agro, significat quod non recondita & reservata sint.

7556. Et nunc mitte congrega pecus tuum, quod significet quod verum boni colligendum, constat ex significatione congregare, quod sit colligere; & ex significatione pecoris, quod sit bonum veri, & quoque verum boni, de qua n: 6016. 6045; quid verum boni & bonum veri, videatur n: 2063. 3295. 3332. 3669. 3688. 3882. 4337. 4353. 4390. 5526. 5733. Agitur in hoc versu, & in binis sequentibus; de bono & vero, quæ reservantur a Domino, etiam apud malos; bonum enim & verum, quæ non adjuncta sunt malis & falsis, illa non vastantur, sed a Domino reconduntur in interioribus, & postmodum ad usum depromuntur; reservatio boni & veri apud hominem a Domino significatur per reliquias in Verbo, de quibus videatur n: 468. 530. 560. 561. 576. 661. 798. 1738. 1906. 2284. 5135. 5342. 5344. 5897. 5898. 5899. 6156.

7557. Et omne quod tibi in agro, quod significet quod Ecclesiæ, constat ex significatione agri, quod sit Ecclesia, de qua n: 2971. 3317. 3766. 4440. 4443. 7702.

7558. Omnis homo & bestia, quod significet bonum interius & exterius, constat ex significatione hominis & bestię, quod sit bonum interius & exterius, de qua supra n: 7424. 7523.

7559. Quæ invenitur in agro, quod significet quod Ecclesiæ, constat ex significatione agri, quod sit Ecclesia, de qua mox supra n: 7557.

7560. Et non colligetur domum, quod significet quod non reservatur, constat ex significatione non colligi domum, quod sit non reservari, domus enim est mens interior naturalis, ubi bonum cum vero, tum quoque est mens rationalis, ac ita ipse homo, de qua n: 3538. 4973. 5023. 7353, inde colligi domum, est colligi intro, & ibi recondi. Quod bonum & verum recondan-

tur intus, & ibi reserventur a Domino, etiam apud malos, est ut usque aliquid humani residuum sit; homo enim absque illis non est homo, quæ enim reconduntur & reservantur, sunt bonum & verum, per hæc communicatio est cum cœlo; & quantum communicationis homo habet cum cœlo, tantum est homo: est quidem communicatio malorum, etiam qui in inferno sunt, cum cœlo, sed non aliqua conjunctio per bonum & verum, nam illico ut bonum & verum defluunt e cœlo, & veniunt in infernum, vertuntur illa in malum & falsum, inde actutum disrumpitur conjunctio; talis communicatio est; at per bonum & verum, quæ reconduntur & reservantur in interioribus, est conjunctio sed vera & bona ibi apud malos non plus efficiunt, quam ut possint ratiocinari, & ex sensuali cogitare & inde loqui, & sic confirmare falsum, & defendere malum; plus non ex bonis & veris apud illos reconditis & reservatis non emitti potest, nam si plus emitteretur, perirent vera & bona, & sic nihil humani illis superesset.

7561. Et descendet super illa grando, & morientur, quod significet quod a falso prorsus destruetur, nempe quod Ecclesiæ est, constat ex significatione grandinis, quod sit falsum ex malo, ac inde vastatio boni & veri per falsa, de qua n: 7553; & ex significatione mori, quod sit cessare esse, de qua n: 494. 6587. 6593, & quia de boni & veri vastatione dicitur, est destrui.

7562. Et timens verbum Jehovah e servis Pharaonis, quod significet illa in mente naturali, quæ Domini erant, constat ex significatione timens verbum Jehovah, quod sint illa quæ Domini sunt; per timentem enim in sensu interno non intelligitur persona timens, sed res; quod in cœlo idea personæ vertatur in ideam rei, videatur n: 5225. 5287. 5434, idcirco per timens verbum Jehovah intelligitur bonum & verum, quæ a Domino; & ex significatione servorum Pharaonis, quod sint illa quæ mentis naturalis sunt; quod Pharaon sit naturale in communi, videatur n: 5460. 5799, inde servi ejus sunt quæ in naturali, seu quod idem, quæ in mente naturali sunt; nam quæ in naturali sunt, ex quibus cogitat & concludit homo, constituunt mentem ejus. Quæ in mente naturali, Domini sunt, & non Domini sunt, videatur infra n: 7564.

7563. Fugere fecit servos suos & pecus suum ad domos, quod significet quod recondita & reservata sint in interioribus, constat ex significatione servorum, quod sint illa quæ in mente naturali, ut mox supra n: 7562; ex significatione pecoris, quod sit verum & bonum, de qua etiam supra n: 7556; & ex significatione domuum, quod sint quæ intus in homine, ubi bonum & verum a Domino reconduntur & reservantur, de qua n: 7560; inde patet, quod per fugere fecit servos suos & pecus suum ad domos, significetur quod vera & bona quæ in mente naturali, illa nempe quæ Domini sunt, collecta sint, ac recondita & reservata in interioribus.

7564. Et qui non posuit cor ad verbum Jehovah, quod significet quæ non a Domino, constat ex illis quæ supra n: 7562 explicata sunt, ubi timens verbum Jehovah significat quæ Domini erant; inde vicissim, qui non posuit

cor ad verbum Jehovæ, significat quæ non a Domino. Bona & vera sunt vel Domini vel non Domini; quæ Domini, sunt illa quæ homo facit propter proximum, propter patriam, propter Ecclesiam, propter Regnum Domini, ita propter ipsum verum & bonum, & imprimis propter Dominum; hæc bona & vera sunt quæ Domini; at vera & bona, quæ non Domini, sunt quæ homo facit propter se ut finem, & propter mundum ut finem, hæc quandoque apparent in externa forma sicut illa, sed in interna prorsus differunt; nam hæc ducunt ad se, illa vero a se; vera & bona quæ non Domini, sunt quoque quoad plurem partem quæ homo facit in statu infortunii, ægritudinis, doloris, & timoris, & non in statu libero, nam hæc sunt quoque propter se: omnia quidem vera & bona influunt a Domino, sed quando bona & vera Domini flectuntur apud hominem ad se, tunc fiunt illa hominis, & ejus propria ad quem flectuntur, nam fiunt bona amoris sui & mundi: talia bona sunt omnium malorum inter se: ex his patet, quæ bona & vera intelliguntur per bona & vera Domini, & per bona & vera quæ non Domini.

7565. Et reliquit servos suos & pecus suum in agro, quod significet quod non recondita & reservata sint, constat ex significatione relinqui in agro, quod sit perire a falsis & malis, quæ significantur per grandinem, ex qua morerentur n: 7559. 7560. 7561; hæc sunt quæ non recondita & reservata sunt, & sunt illa vera & bona, quæ non Domini sunt, de quibus mox supra n: 7564; per servos significantur illi qui in mente naturali, n: 7562. 7563, & per pecus vera & bona, quæ quia non Domini sunt, in interioribus non recondi possunt.

7566. Verf: 22 ad 26. *Et dixit Jehovah ad Moschen, extende manum tuam versus cælum, & erit grando in omni terra Ægypti, super hominem, & super bestiam, & super omnem herbam agri in terra Ægypti. Et extendit Moscheh baculum suum ad cælum, & Jehovah dedit voces, & grandinem, & ambulavit ignis ad terram, & pluvie fecit Jehovah grandinem super terram Ægypti. Et fuit grando, & ignis simul ambulans in medio grandinis, gravis valde, quæ non fuerat sicut illa in omni terra Ægypti, a quo fuit in gentem. Et percussit grando in omni terra Ægypti omne quod in agro, ab homine & usque ad bestiam, & omnem herbam agri percussit grando, & omnem arborem agri confregit. Tantum in terra Goscchen, ubi filii Israelis, non fuit grando.* Et dixit Jehovah ad Moschen, significat mandatum: extende manum tuam versus cælum, significat advertentiam & appropinquationem cœli: & erit grando in omni terra Ægypti, significat falsum destruens in mente naturali: super hominem & super bestiam, significat bonum interius & exterius: & super omnem herbam agri in terra Ægypti, significat omne verum Ecclesiæ in mente naturali: & extendit Moscheh baculum suum ad cælum, significat communicationem cum cœlo: & Jehovah dedit voces, significat recessionem & separationem communicationis cum illis qui in bono & vero: & grandinem, significat falsa destruentia illa: & ambulavit ignis ad terram, significat mala cupiditatum: & pluvie fecit grandinem super terram Ægypti, significat mentem naturalem.

naturalem a falsis mali occupatam : & fuit grando, & ignis simul ambulans in medio grandinis, gravis valde, significat falsi persuasiones una cum mali cupiditatibus : quæ non fuerat sicut illa in omni terra Ægypti, significat quod talis status mentis naturalis non aliis : a quo fuit in gentem, significat a die quo facta sit ut admittes bonum & inde verum posset : & percussit grando in omni terra Ægypti, significat quod falsum illud destruxerit illa quæ in mente naturali : omne quod in agro, significat quicquid Ecclesiæ esset : ab homine & usque ad bestiam, significat bonum ejus interius & exterius : & omnem herbam agri percussit grando, significat quod omne verum Ecclesiæ destruxerint falsa illa : & omnem arborem agri confregit, significat quod etiam omnes cognitiones veri & boni Ecclesiæ : tantum in terra Goshen, ubi filii Israelis, non fuit grando, significat quod non ubi illi qui ab Ecclesia spirituali.

7567. Et dixit Jehovah ad Moschen, quod significet mandatum, constat ex significatione dicere, quod sit mandatum, de qua n : 7036. 7101. 7310.

7568. Extende manum tuam versus cælum, quod significet advertentiam & appropinquationem cœli, constat ex significatione extendere manum, quod sit advertere, nam per extensionem manus advertitur & ostenditur ; & ex significatione cœli, quod sit cælum angelicum ; & quia cum cælum advertitur & ei ostenditur, etiam illuc intendit visum & cogitationem, inde etiam significatur appropinquatio, nam omnis appropinquatio in mundo spirituali fit per determinationem cogitationis ; hæc quomodo se habent, quidem prius n : 7519, dictum est ; sed quia talia sunt, quæ in mundo ignota sunt, paucis adhuc illustrare licet : quando aliqua mutatio status fiet apud malos qui vastandi, sicut apud hos, de quibus in his Capitibus, tunc fit illa mutatio per præsentiolem influxum boni & veri e cœlo ; quo enim propius ad illos accedit cælum, eo magis interiora mala & falsa apud illos excitantur ; nam bonum & verum e cœlo penetrant versus interiora, & eo penitus, quo propinquius : inde est, quod infernales non ausint prope accedere ad aliquam societatem cœlestem, sed quod recedant quantum possunt, videatur n : 4225. 4226. 4299. 4533. 4674. 5057. 5058. 7519. Ex his nunc patet, quid intelligitur per advertentiam & appropinquationem cœli, quæ significantur per quod Moscheh extenderet manum versus cælum ; novus enim status nunc describitur, nempe status falsorum ex malis destruendum omnia bona & vera Ecclesiæ apud illos qui infestant ; qui status, quia existit per præsentiolem influxum veri a Divino, & simul per accessionem cœli, ideo dicitur ad Moschen, quod extenderet manum versus cælum.

7569. Et erit grando in omni terra Ægypti, quod significet falsum destruens in mente naturali, constat ex significatione grandinis, quod sit falsum ex malis destruens, nempe omne bonum & verum Ecclesiæ, de qua n : 7553, & ex significatione terræ Ægypti, quod sit mens naturalis, de qua n : 5276. 5278. 5280. 5288. 5301.

7570.

7570. Super hominem & super bestiam, quod sit bonum interius & exterius, constat ex significatione hominis & bestiae, quod sit bonum interius & exterius, de qua n: 7424. 7523. 7571.

7571. Et super omnem herbam agri in terra Ægypti, quod significet omne verum Ecclesiae in mente naturali, constat ex significatione herbæ, quod sit verum, de qua sequitur; ex significatione agri, quod sit Ecclesia, de qua supra n: 7557; & ex significatione terræ Ægypti, quod sit mens naturalis, de qua etiam supra n: 7569. Quod herba significet verum, est quia terra significat Ecclesiam, tum quoque ager; omnis proventus inde significat vel verum quod fidei, vel bonum quod charitatis, nam hæc sunt Ecclesiae: per herbam agri intelligitur omne in genere quod provenit ex agro, ut patet a Parabola Domini apud Matthæum "Simile factum est Regnum cœlorum homini seminanti bonum semen in agro suo, cum germinavit Herba, & fructum fecit, tunc apparuerunt Zizania" XIII: 24. 26, ibi herba pro proventu agri; quod per herbam ibi significetur verum Ecclesiae, & per Zizania falsum, patet; est quidem comparatio, sed omnes comparationes in Verbo sunt ex significativis, n: 3579. Apud Davidem "Qui germinare facit gramen bestiae, & Herbam in ministerium hominis, ad educendum panem e terra" Psalm: CIV: 14, hic quoque herba pro proventu agri, & per illam in sensu interno ibi significatur verum. Apud Eundem "In pascuis herbæ cubare faciet me, ad aquas quietum deducet me, animam meam recreabit" Psalm: XXIII: 2, pascua herbæ pro nutritione spirituali, quæ est animæ, quare dicitur animam meam recreabit. Apud Esaiam "Aquæ Nimrim desolationes erunt, eo quod exaruit gramen, consumpta est herba, viride non est" XXXVII: 27. Apud Eundem "Vastabo montes & colles, & omnem Herbam eorum arefaciam, & ponam fluvios in insulas; & ducam cæcos in via quam non noverunt" XLII: 15. Apud Jeremiam "Quousque lugebit terra, & Herba omnis agri exarefcet; propter malitiam habitantium in ea consumentur bestiae & avis" XII: 4. Apud Eundem "Cerva in agro peperit, sed relinquendo, quia non fuit Herba: & onagri steterunt super collibus, anhelarunt ventum sicut ceti, eo quod non Herba" XIV: 5. 6. Apud Joelem "Ne timeate bestiae agrorum meorum, quia herbosa facta sunt habitacula deserti, quia arbor feret fructum suum, ficus atque vitis dabit vim suam" II: 22. Apud Amos "Quando locusta consumavit comedere herbam terræ, dixi, Domine Jehovih, condona quæso, qualis stabit Jacob, cum parvus ille" VII: 2. Apud Sachariam "Petite a Jehovah pluviam in tempore serotinam; Jehovah faciet nimbos, & pluviam imbris dabit illis, viro Herbam in agro" X: 1. Apud Johannem "Quintus Angelus clauxit, & dictum, ut damno non afficerent gramen terræ, neque ullum viride, neque ullam arborem" Apoc: IX: 4; quisque videre potest, quod in his locis non gramen nec herba intelligantur, sed pro illis talia quæ Ecclesiae sunt; quod per herbam terræ & herbam agri, intelligatur verum quod fidei, patet. Absque sensu tali spirituali nusquam aliquis sciret, quid sit apud Johannem, quod dicerent, cum quintus Angelus clauxit, quod non damno afficerent gramen terræ, nec ullum viride;

ride; nec aliquis sciret, quid sit quod apud Jeremiam, Cerva in agro peperit, & relinquendo quia non fuit herba; & onagri anhelarunt ventum sicut ceti, eo quod non herba; ita nec quid alibi pluries. Inde patet, quam parum intelligitur Verbum, & quam terrestris idea de perpluribus ibi haberetur, nisi sciatur, quid significant, ad minimum quod sanctum sit, quod singulis inest.

7572. Et extendit Moscheh baculum suum ad cœlum, quod significet communicationem cum cœlo, constat ex significatione extendere baculum, quod sit advertere, ita communicare, secundum illa quæ supra n: 7568, explicata sunt: per cœlum significatur Cœlum angelicum.

7573. Et Jehovah dedit voces, quod significet recessionem & separationem communicationis cum illis qui in bono & vero, constat a significatione vocum quæ tonitruum, quod sint vera Divina quæ illustrent & perficiunt illos qui in cœlo, & quæ terrificant & devastant illos qui in inferno, & quia hoc devastant, significant recessionem & separationem communicationis cum illis qui in bono & vero, nam sic devastantur: quomodo hæc se habent, patet ab illis quæ prius n: 7502. 7541. 7542. 7545. 7554, dicta sunt, quod nempe illi qui ab Ecclesia fuerunt, & inde cognitiones veri & boni ex Verbo hauserunt, sed vixerunt vitam mali, communicationem habeant cum cœlo per vera & bona, quæ secum e mundo, cum fuerunt in Ecclesia, tulerunt (quod homo secum ferat in alteram vitam, quicquid in mundo novit, imo quicquid vidit, audivit, cogitavit, loquutus est, voluit, & egit, videatur n: 2474. 2475. 2481 ad 2486. 7398;) hæc communicatio est, quæ aufertur cum devastantur; & cum communicatio ablata est, tunc quoque vera & bona cum illorum cognitionibus sublata sunt; nam quicquid sciunt spiritus, imo angeli, influit per cœlum a Domino, ita per communicationes, videatur n: 6053 ad 6054. 6189 ad 6215. 6307 ad 6327. 6466 ad 6595. 6189 ad 6626; ex his patet, quid intelligitur per recessionem & separationem communicationis cum illis qui in vero & bono: se habet cum vero Divino in cœlo & in inferno, quod verum per voces significatur, sicut cum tonitribus in terra; tonitrua super altis montibus non audiuntur nisi modo sicut mitis & tacitus sonus, at vero infra ad terram audiuntur ut clangor terribilis; ita verum Divinum in cœlo est mite & clemens, in inferno autem est terribile. Quod Voces, quæ tonitruum, significant vera Divina, quæ illustrent & perficiunt illos qui in cœlo, & quæ terrificant & devastant illos qui in inferno, patet ab his locis; apud Esaiam "Erit gaudium cordis, sicut incedentis cum fistula ad veniendum in montem Jehovah ad petram Israelis, *tunc audiri faciet Jehovah gloriam vocis suæ*, & quietem brachium Ipsi videre faciet: in indignatione iræ, & flamma ignis comedentis, dispersione, & inundatione, & lapide grandinis, *nam a voce Jehovah consternabitur Aschur*" xxx: 30. 31, hic Vox Jehovah pro vero Divino, quod illustrat & perficit illos qui in bono, ac terrificat & devastat illos qui in malo. Apud Joelem "Coram Ipso commota est terra, sol & luna atrati sunt, & stellæ contraxerunt splendorem suum; & *Jehovah edit vocem suam coram exercitu suo*, magna valde castra Ipsi, quia innumerus, qui facit verbum

bum Ipsius ; quoniam magnus dies Jehovæ, & terribilis valde ” 11 : 10. 11, similiter. Apud Eundem “ Jehovah e Zione rugiet, & ex Hierosolyma dabit vocem suam ; & contremiscent cœli & terra : sed Jehovah refugium populo suo, & munitio filiis Israelis ” 1v : 16, vox Jehovæ pariter pro vero Divino ; quod ex Hierosolyma, est quia per illam significatur Regnum spirituale Domini, in quo sunt illi qui in bono ex vero, & in vero ex bono. Apud Davidem “ *Tonavit in Cælis Jehovah, & Altissimus dedit vocem suam*, grandinem & prunas ignis ; ita ut miserit tela sua, & disperserit illos, & fulmina multa, & conturbaverit illos ” Psalm : xviii : 14. 15, dare vocem, grandinem, & prunas ignis, pro devastatione veri & boni per falsa & mala cupiditatum. Apud Eundem “ Stillarunt aquas nubes, *vocem dederunt ætheres*, etiam tela tua iverunt, *vox tonitru tui in orbem*, illustrarunt fulgura orbem ” Psalm : lxxvii : 17. 18. 19, vox pro vero Divino, quod illustrat illos qui ab Ecclesia. Apud Eundem “ *Vox Jehovæ super aquis*, Deus gloriæ *tonare facit*, Jehovah super aquis magnis : *vox Jehovæ in virtute* : *vox Jehovæ cum honore* : *vox Jehovæ frangens cedros*, confregit Jehovah cedros Libani : *vox Jehovæ incidens flammæ ignis* : *Vox Jehovæ trepidare facit desertum* : *vox Jehovæ parturire facit cervas*, & denudat sylvas “ Psalm : xxix : 3 ad 11, ibi vox Jehovæ pro Vero Divino ac illius potentia ; ita quoque pro Verbo, nam hoc est Verum Divinum. Apud Johannem “ Angelus fortis descendens, clamavit voce magna ; & cum clamavit, *loquuta sunt septem tonitrua voces suas* ; scripturus eram, sed audiui vocem e cœlo dicentem mihi, obsigna *quæ loquuta sunt septem tonitrua*, & hæc ne scribas ” Apoc : x : 3. 4 ; Voces pro Vero Divino, tonitrua pro vehentibus illud, & ferentibus e cœlo in terram. Quod per tonitrua & voces significantur Divina, non tonitrua & sonitus, nemo non videre potest, & quia Divina significant, ac Jehovæ voces vocantur, patet quod sint Divinum Verum : inde erat, cum Jehovah descendit super monte Sinai, ac Divinum Verum promulgavit, quod essent *voces, fulmina, & tonitrua*, Exod : xix : 16. Cap : xx : 15 ; & quod loquutus sit e medio ignis, Deut : iv : 11. 12. Cap : v : 19. 20. 21. 22.

7574. Et grandinem, quod significet falsa destruentia illa, constat ex significatione grandinis, quod sint falsa ex malis destruentia bona & vera Ecclesiæ, n : 7553. Per grandinem significantur talia falsa, quæ destruunt vera & bona Ecclesiæ, ut quoque per pestem supra in hoc Capite ; sunt enim falforum genera & species perplures, sicut malorum ex quibus sunt : falsa, quæ per grandinem significantur, sunt illius generis, quod destruant illa quæ Ecclesiæ sunt, & dari possunt solum apud illos, qui in Ecclesia nati sunt, & vixerunt contra vera & bona fidei ibi. Quod falsa sicut mala plurium generum & specierum sint, constat ex eo, quod Inferna sint distincta secundum genera & species malorum & inde falforum, & quod Inferna sint innumera. Ex his constare potest, quomodo se habet cum eo, quod per miracula seu plagas in Ægypto significantur falsa & mala, sicut per sanguinem, ranas, pediculos, volatilia noxia, pestem, ulcus pustularum,

grandinem, locustam, quod nempe per unumquodvis, aliud genus falsi ac mali.

7575. Et ambulavit ignis ad terram, quod significet mala cupiditatum, conitat ex significatione ignis, quod sint mala cupiditatum, de qua n : 1297. 1861. 2446. 5071. 5215. 6314. 6832. 7324 ; & ex significatione ambulare ad terram, quod sit occupare mentem naturalem usque ad ima ejus ; quod terra Ægypti sit mens naturalis, videatur n : 5276. 5278. 5280. 5288. 5301. Quia per grandinem significatur falsa, & per ignem mala ex quibus illa, idcirco ubi grando, etiam ignis memoratur, apud Esaïam Cap : xxx : 30, 31. Psalm : xviii : 12. 13. 14. 15. Psalm : lxxviii : 47. 48. 49. Apoc : viii : 7 ; & quoque in versu sequente “ Et fuit grando, & ignis simul ambulans in medio grandinis, gravis valde. ”

7576. Et plueret fecit grandinem super terram Ægypti, quod significet sic mentem naturalem a falsis mali occupatam, constat ex significatione plueret facere, quod sit infundere, hic occupari ; plueret prædicatur de vero & bono, & in opposito sensu de falso & malo, nam pluvia est benedictio, & est maledictio, n : 2445 ; ex significatione grandinis, quod sit falsum mali, de qua n : 7553. 7574 ; & a significatione terræ Ægypti, quod sit mens naturalis ut supra n : 7575.

7577. Et fuit grando, & ignis simul ambulans in medio grandinis, gravis valde, quod significet falsi persuasiones una cum mali cupiditatibus, constat ex significatione grandinis, quod sit falsum ex malo, de qua supra n : 7574, hic falsi persuasio, quia dicitur grando gravis valde ; ex significatione ignis, quod sit cupiditas mali, de qua mox supra n : 7575 ; & ex significatione ambulare in medio, quod sit una esse, & quidem mali cupiditas intime, quia ex illa falsum. Describitur hic status illorum, qui ab Ecclesia, & infestant probos in altera vita, quando vastati sunt quoad illa quæ Ecclesiæ sunt, hoc est, quoad bona & vera quæ professi, quod nempe tunc regnent apud illos persuasiones falsi una cum cupiditatibus mali ; status enim interior illorum talis est : sunt persuasiones falsi & cupiditates mali inseparabiles, nam qui in malo est quoad vitam, is in falso est quoad doctrinam ; potest quidem ipsis, qui in malo vitæ sunt, aliter videri, nam quando ore profitentur vera ex Verbo, aut ex doctrinali Ecclesiæ suæ, putant quod in fide illorum sint, apparet etiam eis quasi essent, sed usque non sunt si vita mala est, vel enim ore profitentur quæ aliter cogitant vel cogitant quod ita sit ex fide persuasiva, quæ fides est propter lucrum, aut propter honores, quare cum non amplius est ambitus honoris, aut aucupatio lucri, fides illa cadit, & tunc falsa arripiunt quæ cum malis cupiditatibus concordant ; falsa concordantia cum cupiditatibus mali sunt interius apud illos qui male vivunt, utcunque credunt quod non sint : quod ita sit, se clare manifestat in altera vita, quando ibi externa ablata sunt, & tales relictæ sunt interioribus suis, tunc erumpunt falsa, tam quæ cogitaverant in mundo, quam quæ non manifeste cogitaverant ; erumpunt enim illa ex malis, quæ vitæ illorum fuerant, nam falsa non aliud sunt quam mala ratio-

rationocinantia & sibi patrocinantia ; ex his constare potest, qualis status illorum in altera vita est, quod nempe sint illis persuasiones falsi una cum cupiditatibus mali.

7578. Quæ non fuerat sicut illa in omni terra Ægypti, quod significet quod talis status mentis naturalis non aliis, constat ex illis quæ supra n : 7554. explicata sunt, ubi similia.

7579. A quo fuit in gentem, quod significet a die quo facta sit ut admittere bonum & inde verum posset, nempe mens naturalis, constat ex significatione gentis, quod sit bonum, de qua n : 1159. 1259 1260. 1416. 1849. 4574. 6005 ; & quia de terra Ægypti hoc dicitur, per quam significatur scientificum verum quod mentis naturalis, ideo quoque gens est verum quod ex bono ; & a significatione a quo fuit, quod sit a die quo facta est.

7580. Et percussit grando in omni terra Ægypti, quod significet quod falsum illud destruxerit illa quæ in mente naturali, constat ex significatione percutere, quod sit destruere ; ex significatione grandinis, quod sit falsum ex malis n : 7553 ; & ex significatione terræ Ægypti, quod sit mens naturalis, de qua n : 7569.

7581. Omne quod in agro, quod significet quicquid Ecclesiæ esset, constat ex significatione agri, quod sit Ecclesia, de qua supra n : 7557.

7582. Ab homine & usque ad bestiam, quod significet bonum ejus interius & exterius, constat ex significatione hominis & bestię, quod sit bonum interius & exterius, de qua n : 7424. 7523.

7583. Et omnem herbam agri percussit grando, quod significet quod omne verum Ecclesiæ destruxerint falsa illa, constat ex significatione herbæ agri, quod sit verum Ecclesiæ, de qua supra n : 7571 ; & ex significatione percutere quod sit destruere ; & ex significatione grandinis, quod sit falsum, de qua n : 7553.

7584. Et omnem arborem agri confregit, quod significet quod etiam omnes cognitiones boni & veri Ecclesiæ, constat ex significatione arboris, quod sint perceptiones boni & veri, de qua n : 103. 2163. 2682 ; & quoque boni & veri cognitiones, n : 2722 fin : 2972.

7585. Tantum in terra Goshen, ubi filii Israelis, non fuit grando, quod significet quod non ubi illi qui ab Ecclesia spirituali, constat ex significatione terræ Goshen, quod sit intimum in mente naturali, de qua n : 5910. 6028. 6031. 6068 ; & quod sit Ecclesia, n : 6649 ; & ex representatione filiorum Israelis, quod sint qui ab Ecclesia spirituali, de qua n : 6426. 6637. 6862. 6868. 7035. 7062. 7198. 7201. 7215. 7223.

7586. Vers : 27. 28. 29. 30. *Et misit Pharao, & vocavit Moschen & Abaronem, & dixit ad illos, peccavi vice hac, Jehovah justus, & ego & populus meus improbi. Supplicate ad Jehovah, & satis ab esse Voces Dei, & grando ; & dimittam vos, & non addetis stare. Et dixit ad illum Moscheb, sicut exire me urbe, expandam palmas meas ad Jehovah, voces cessabunt, & grando non erit amplius ; propterea ut scias, quod Jehovah terra. Et tu, & servi tui, scio, quod non timeatis a facie Jehovah Dei. Et misit Pharao, & vocavit Moschen & Abaronem,*

haronem, significat præsentiam Legis Divinæ: & dixit ad illos, significat humiliationem: peccavi vice hac, significat separationem a vero & bono: Jehovah justus, & ego & populus meus improbi, significat quod Divinum Verum non sufferre potuerit malitiam infestantium, & quod inde hoc: supplicate ad Jehovah, significat ut intercedant: & satis ab esse voces & grando, significat si cessant falsa illa: & dimittam vos, & non addetis stare, significat quod relinquerent illos, & non detinerentur amplius: & dixit ad illum Moscheh, significat responsum: sicut exire me urbe, significat separationem: expandam palmas meas ad Jehovah, significat intercessionem: voces cessabunt, & grando non erit amplius, significat finem status illius: propterea ut scias quod Jehovah terra, significat quod inde notum, quod Dominus sit solus Deus Ecclesiæ: & tu & servi tui, scio quod nondum timeatis a facie Jehovah Dei, significat quod qui infestant nondum in timore sint pro Domino.

7587. Et misit Pharaon & vocavit Moschen & Aharonem, significat præsentiam Legis Divinæ, ut n: 7390. 7451, ubi similia.

7588. Et dixit ad illos, quod significet humiliationem, constat ex illis quæ immediate sequuntur, nempe "Peccavi vice hac; Jehovah justus, & ego & populus meus improbi," quæ verba humiliationis sunt, & continentur in dixit.

7589. Peccavi vice hac, quod significet separationem a vero & bono, constat a significatione peccare, quod sit sejunctio & averfio a Divino, ita a vero & bono, de qua n: 5229. 5474. 5841, proinde etiam separatio, nam qui se avertit a vero & bono, is se separat ab illis.

7590. Jehovah justus, & ego & populus meus improbi, quod significet quod Divinum Bonum non sufferre potuerit malitiam infestantium, & quod inde hoc, constat ex eo quod Jehovah sit Divinum Bonum, per Jehovah enim intelligitur Divinum Esse, quod est Divinum Bonum, & per Deum Divinum existere, quod est Divinum Verum, de quo n: 6905: Jehovah justus dicitur, quia non sufferre potest malitiam infestantium; per Pharaonem enim & populum ejus, significantur illi qui infestant; & per quod improbi sint, malitia.

7591. Supplicate ad Jehovah, quod significet ut intercedant, constat ex significatione supplicare, cum sit pro alio, quod sit intercessio, ut n: 7396. 7462.

7592. Et satis ab esse voces & grando, quod significet si cessant falsa illa, constat a significatione satis ab esse, quod sit si cessant, ex significatione vocum quæ tonitruum, quod sint vera Divina quæ terrificant & devastant malos, ac per influxum & præsentiam excitant falsa mali quæ per grandinem significantur, de qua n: 7573; quod grando sint falsa destruentia vera, videatur n: 7553. 7574.

7593. Et dimittam vos, & non addetis stare, quod significet quod relinquerent illos, & non detinerentur amplius, constat ex repræsentatione Pharaonis, qui hæc de se dicit, quod sint qui infestant, de qua sæpe; ex significatione dimittere,

dimittere, quod sit relinquere; & ex significatione non addere stare, quod sit non amplius detineri.

7594. Et dixit ad illum Moscheh, quod significet responsum, constat absque explicatione.

7595. Sicut exire me urbe, quod significet separationem, constat ex significatione exire, quod sit separatio, de qua n: 6100. 7404. 7462; & ex significatione urbis, ubi Pharaon, quod sit falsum, in quo illi qui infestant; per urbem enim significatur doctrinale, & quia doctrinale, etiam significatur verum, ac in opposito sensu falsum, n: 402. 2268. 2450. 2712. 2943. 3216. 4492. 4493.

7596. Expandam palmas meas ad Jehovah, quod significet intercessionem, constat ex significatione expandere palmas ad Jehovah, seu supplicare, quod sit intercessio, de supplicare videatur n: 7396. 7462. 7591; supplicare enim est oris seu loquelæ, expandere palmas est gestus seu actionis, quæ supplicationi cordis correspondet; sunt gestus seu actiones corporis, quæ unicuique affectioni mentis correspondent, sicut humiliationi procumbentia super genubus, & altiori humiliationi prostratio ad terram; supplicationi autem correspondet expansio manuum versus cælum, & sic porro; gestus illi seu actiones in Verbo significant ipsas affectiones, quibus correspondent, ex causa quia repræsentant illas: inde potest videri, quid repræsentationes.

7597. Voces cessabunt, & grando non erit amplius, quod significet finem status illius, constat ex significatione vocum quæ tonitruum, quod sint vera Divina malos devastantia, de qua n: 7573; ex significatione grandinis, quod sint falsa destruentia vera, de qua n: 7553. 7574; & ex significatione cessare, & non esse amplius, quod sit finis illorum, ita finis illius status; nam quælibet plaga unum statum devastationis illorum, qui infestant probos in altera vita, significat.

7598. Ut scias quod Jehovah terra, quod significet quod inde notum, quod Dominus sit solus Deus Ecclesiæ, constat ex significatione scire, quod sit notum esse; ex significatione terræ, quod sit Ecclesia, de qua n: 662. 1066. 1067. 1262. 1413. 1607. 1733. 1850. 2117. 2118 f. 2928. 3355. 4447. 4535. 5577; & quod Jehovah sit Dominus, videatur n: 1343. 1736. 2921. 3023. 3035. 5663. 6303. 6905. 6945. 6956; inde patet, quod per Jehovah terra, significetur quod Domino sit Ecclesia, ita quod Dominus sit solus Deus Ecclesiæ, ut n: 7401. 7444. 7544.

7599. Et tu & servi tui, scio quod nondum timeatis a facie Jehovah Dei, quod significet quod qui infestant nondum in timore sint pro Domino, constat a repræsentatione Pharaonis & servorum illius, quod sint qui infestant, de qua prius; & ex significatione timere a facie Jehovah, quod sit quod non timor pro Domino; quod Dominus sit Jehovah in Verbo, videatur ex locis mox supra n: 7598, citatis: a facie Jehovah dicitur, quia per faciem Jehovah significatur misericordia, & inde pax & omne bonum, n: 222. 223. 5585; & in opposito sensu non misericordia, non pax & non bonum, n: 5585.

n: 5585. 5592. 5816. 5823: quod non misericordia, non pax & non bonum, per faciem Jehovæ significantur, est quia mali avertunt se a Jehovah seu Domino, nam avertunt se a bono quod charitatis, & a vero quod fidei, in quibus est Dominus; & tunc a tergo illis sunt quæ Domini sunt, & a facie quæ illorum; & quæ a tergo sunt, illa non vident, nec curant; inde omne malum, consequenter infelicitas & infernum homini.

7600. Vers: 31 ad fin: *Et linum & hordeum percussum est, quia hordeum spica maturescens, & linum culmus. Et triticum & zea non percussa sunt, quia abdita illa. Et egressus Moscheh a cum Pharaone, urbe, & expandit palmas suas ad Jehovah, & cessaverunt voces & grando, & pluvia non effusa est terram. Et vidit Pharao, quod cessavit pluvia & grando, & voces, & addidit peccare; & aggravavit cor suum ille & servi illius. Et obfirmatum cor Pharaonis, & non dimisit filios Israelis, quemadmodum loquutus Jehovah per manum Moschis.* Et linum significat verum naturalis exterioris: & hordeum, significat bonum ejus: percussum est, significat quod destructa: quia hordeum spica maturescens, & linum culmus, significat quod bonum & verum illud exstarent & spectarent deorsum: & triticum & zea, significat bonum interioris naturalis & verum ejus: non percussa sunt, significat quod non destructa sint: quia abdita illa, significat quia non exstarent, & quia vergerent introrsum: & egressus Moscheh a cum Pharaone urbe, significat separationem ab illis: & expandit palmas suas ad Jehovah, significat intercessionem: & cessaverunt voces & grando, significat quod finis illius status: & pluvia non effusa terram, significat quod falsa illa non magis apparerent: & vidit Pharao, significat apperceptionem: quod cessavit pluvia, & grando, & voces, significat quod finis esset status illius: & addidit peccare, significat recessionem adhuc: & aggravavit cor suum ille & servi illius, significat obstinationem: & obfirmatum cor Pharaonis, significat quod ex malo obstinarent se: & non dimisit filios Israelis, significat quod non relinquerent: quemadmodum loquutus Jehovah, significat secundum prædictionem: per manum Moschis, significat media lege a Divino.

7601. Et linum, quod significet verum naturalis exterioris, constat ex significatione lini, quod sit verum, sed verum naturalis exterioris, de qua sequitur; quod naturale sit exterius & interius, videatur n: 4570. 5118. 5497. 5649, consequenter quod verum & bonum ibi sit interius & exterius, n: 3293. 3294; verum & bonum naturalis exterioris significantur per linum & hordeum; ac bonum & verum naturalis interioris per triticum & zeam. In hoc & in sequenti Versu agitur de veris & bonis, quæ destructa & vastata sunt, & de bonis & veris quæ non destructa & vastata; ita de veris & bonis, quæ recondita & reservata sunt ad usum, & quæ non recondita & non reservata; nam apud malos, cum vastantur, hoc est, cum separantur a veris & bonis, & relinquuntur suis malis & falsis, tunc vastantur quoad illa vera & bona quæ sunt in exteriori naturali, & adjuncta ibi falsis & malis, quod illa vera & bona spectent deorsum, ac ideo non reservari possint, videbitur infra
n: 7604.

n: 7604. 7607: at vera & bona interioris naturalis, non vastantur, sed introrsum magis perducuntur, & ibi reservantur ad usum; ac tunc communicatio inter naturale interius & exterius in tantum clauditur, ut non inde aliquid boni & veri influere possit in naturale exterius, nisi modo tale commune, per quod ratiocinari possint, & argumenta connectere ad confirmanda falsa & mala. Bona & vera illa, quæ reservantur, in Verbo significantur per reliquias, de quibus videatur n: 468. 530. 560. 561. 576. 661. 598. 1538. 1906. 2284. 5135. 5342. 5344. 5897. 5898. 5899. 6156. 7564. De his nunc agitur in binis his Versibus, & significantur per quod linum & hordeum percussum sit, quia hordeum spica maturescens, & linum culmus: & quod triticum & zea non percussa sint, quia abdita illa. Quod linum significet Verum, est ex repræsentativis in cælo; in cælo, qui in Verbo naturalis sunt, apparent induti albo, quod album apparet sicut ex lino; ipsum verum naturalis etiam ibi repræsentatur, sicut contextura ex filis purioribus lini; fila illa instar filiorum sericorum apparent, splendida, pulchre translucentia, & mollia, ac indumentum ex illis simile, si verum, quod ita repræsentatur, est ex bono; vicissim autem, fila illa, quæ instar lineorum, non apparent translucentia, nec splendida, nec mollia, sed ut dura & fragilia, & usque alba, si verum, quod ita repræsentatur, non sit ex bono. Ex his nunc constare potest, quid significat quod Angeli hominibus visi apparuerint in linteis; ut illi de quibus apud Johannem "Exiverunt septem Angeli, habentes septem plagas, e templo, *induti Linteo albo & splendido*, & circumcincti pectora cingulis aureis" Apoc: xv: 6: apud Danielelem "Sustuli oculos meos, & vidi, & ecce vir unus indutus linteis, cujus lumbi cincti auro Uphasi" x: 5. Apud Ezechielem "Ecce sex viri venientes a via portæ superioris, & cuivis instrumentum dispersionis ejus in manu ejus; *sed vir unus in medio illorum indutus linteis*, & atramentarium scribæ in lumbis ejus" ix: 2, de quo Angelo ibi ulterius in eodem Capite Vers: 3. 4. & Cap: x: 2 ad 7: & apud Eundem, de Angelo, qui mensus novum Templum, cui *filum lini*, & calamus mensuræ, in manu" Cap: xl, seq: Etiam Angeli visi in sepulchro Domini apparuerunt *induti albo splendido & fulgurante*, Matth: xxviii: 3. Marc xvi: 5. Luc: xxiv: 4. Joh: xx: 11. 12. Quia Linum significabat verum exterioris naturalis, & exterius naturale est quod investit interiora, idcirco illud verum est quod repræsentatum est per linteas, quibus induti fuerunt Angeli; & quoque per vestes lini, quibus induebatur Aharon, cum in sancto ministraret; de quibus apud Moschen "Cum Aharon intrat in Sanctum, *tunicam Lini Sanctitatis induet*, & *balthæo lini* cinget se, & *cidarim lini* imponet sibi, vestes sanctitatis hæ" Levit: 4. Similiter apud Ezechielem "Sacerdotes Levitæ, filii Zadochi, quando intrabunt ad portas atrii interioris, *Vestes lini induent*, nec ascendet super eos lana; quando ministrabunt in portis atrii interioris & introrsum, *cidares lini erunt super capite illorum*, *femoralia lini* erunt super lumbis illorum" xliv: 17. 18, ibi de novo Templo, & de nova Hierosolyma, per quæ intelligitur Regnum Domini. Ideo quoque Sacerdotes portabant *Ephodos lini*" i Sam: xx: 11: 18:

& Samuel ministrabat coram Jehovah puer *cinctus Ephodo lini*" 1 Sam: 11: 18: tum quoque David, cum transferebatur Arca in urbem ejus, *cinctus erat Ephodo lini*" 11 Sam: 11: 14. Ex his quoque constare potest, cur Dominus, cum lavaret pedes discipulorum, *succinxerit se linteo*, & absterferit pedes *linteo* quo succinctus erat" Joh: 13: 4. 5. lavatio enim pedum significabat purificationem a peccatis, quæ fit per vera fidei, nam per illa docetur homo, quomodo vivet. Per Linum etiam in sequentibus locis significatur Verum; apud Jeremiam "Dixit Jehovah ad Prophetam, eundo emito tibi *Cingulum lini*, & ponito illud super lumbis tuis, sed per aquam non duces illud: fume *cingulum*, & surge, abi ad Euphratem, & absconde illud in foramine petrae: a fine dierum multorum, cum recepit *cingulum*, ubi absconderat illud, ecce corruptum erat *cingulum*, non proderat ad quicquam" 13: 1 ad 7, per cingulum lini super lumbis repræsentabatur verum ex bono, quale est in principio quando Ecclesia instauratur a Domino, & quale fit postea, quod circa finem eis sit corruptum, nec profit ad quicquam. Apud Esaiam "Erubescunt *facientes linum sericorum*, & *textores aulæorum*" 19: 9, ibi de Ægypto, facere linum sericorum pro fingere vera. Apud Moschen "non arabis bove & asino simul; *non indues mixtam vestem ex lana & lino simul*" Deut: 22: 11. 12, per bovem significatur bonum naturalis, per asinum verum ejus; similiter per lanam & linum; quod non ararent bove & asino simul, nec induerent vestem mixtam ex lana & lino simul, significabat quod non essent in bino statu simul, nempe in bono & inde spectarent verum, ac simul in vero & inde spectarent bonum; illa simile involvunt, quod involvunt quæ Dominus dixit apud Matthæum "Qui super tecto domus, ne descendat ad tollendum quid e domo sua; & qui in agro ne revertatur retro ad accipiendam vestem suam" 23: 17. 18; de quibus videatur n: 3652 ad fin: qui enim ex bono spectant verum in interiori cælo sunt, qui autem ex vero spectant bonum, in exteriori cælo sunt; hi ex mundo spectant cælum, illi ex cælo spectant mundum, unde in ratione quadam opposita sunt, & quare si simul essent, destrueret unum alterum.

7602. Et hordeum, quod significet bonum ejus, constat ex significatione hordei, quod sit bonum naturalis exterioris; quod hordeum id sit, est quia est proventus agri, & est frumentum quod inservit esui; frumentum enim in genere significat bonum veri, n: 3580. 5295. 5410. 5959, in specie hordeum, & triticum, hordeum bonum naturalis exterioris, & triticum bonum naturalis interioris: illud significat hordeum apud Joëlem "Excisa est mincha & libamen de domo Jehovah; luxerunt sacerdotes ministri Jehovah: devastatus est ager, luxit terra, *quia devastatum est frumentum* exaruit mustum, languet oleum: pudefacti sunt agricolæ, ejularunt vinitores, *super tritico & super hordeo*, eo quod perierit messis agri: 1: 9. 10. 11, apud prophetam ibi agitur de vastatione boni & veri, ut constat ex sequentibus ibi; quare per frumentum, mustum, triticum, & hordeum, non illa significantur, sed spiritualia, ita per triticum bonum interius, & per hordeum bonum exterius; similiter hordeum apud Ezechielem Cap; 14: 9: & in Deut: 8: 8. In

In Libro Judicum: "Cum Gideon pervenit ad castra, vir recensens socio suo somnium, & dicebat, ecce somniando somniavi, & ecce tostus panis hordeorumolvebat se ad castra Midianis, & venit ad tentorium usque, ac percussit illud ut concideret, & evertit illud sursum, atque sic cecidit tentorium" VII: 13; per Midianem significantur qui in vero simplicis boni sunt, ac in opposito sensu, qui non in vitæ bono, n: 3242. 4756. 4788. 6773, hoc bonum est bonum exterioris naturalis, & significatur per panem hordeorum; at jucundum voluptatum, si pro fine, loco boni illius, est quod significatur per tostum panem hordeorum; est status, quem tunc repræsentabant Midianitæ, qui ibi describitur.

7603. Percussum est, quod significet quod destructa, patet absque explanatione.

7604. Quia hordeum spica maturescens, & linum culmus, quod significet quod bonum & verum illud exstarent, & spectarent deorsum, constat ex significatione hordei & lini, quod sint bonum & verum naturalis exterioris, de qua mox supra n: 7601. 7602; & ex significatione spicæ maturescantis, tum quoque culmi, quod sit quod exstarent, nam de tritico & zea dicitur, quod abdita sint, Verſ: seq: hoc est, quod non exstarent; quæ enim matura sunt, in spica sua & culmo exstant; ut decendant; hoc in spiritali sensu, in quo agitur de bono fidei & charitatis, significat quod spectarent deorsum. Quomodo cum hoc se habet, patet ex illis, quæ supra n: 7601, dicta sunt. Quod bona & vera in exteriori naturali apud malos spectent deorsum, est quia ibi sunt una cum malis & falsis, & illis adjuncta; omnia mala & falsa spectant deorsum, hoc est, extrorsum ad terram & ad mundum, inde quoque bona & vera illis adjuncta, nam mala & falsa trahunt illa secum, quod fit per sinistras applicationes: hæc bona & vera sunt, quæ apud malos vastantur; si enim illa non vastarentur, influerent bona & vera, quæ recondita & reservata sunt a Domino in interiori naturali, ac se conjungerent illis quæ in exteriori, ac sic unum agerent, inde quoque illa flecterentur deorsum, & sic perirent: homo distinguitur a brutis animalibus per id, quod spectare possit sursum, hoc est, ad Divinum; absque illa facultate foret homo sicut bestia, nam bestia non spectat nisi deorsum. Inde nunc patet, cur bona & vera apud malos quæ spectant deorsum, eis auferuntur, & cur illis sublati clauditur communicatio cum interioribus, ubi bona & vera a Domino recondita sunt, & ad usum reservata.

7605. Et triticum & zea, quod significet bonum interioris naturalis, & verum ejus, constat ex significatione tritici, quod sit bonum amoris & charitatis de qua n: 3941; & quia est frumentum hordeo nobilius, est bonum interioris naturalis; & ex significatione zeæ vel spelthæ, quod sit verum interioris naturalis correspondens bono quod significatur per triticum; quod zea sit verum illud, constare potest ex eo, quod in Verbo, ubi dicitur de bono, etiam dicatur de vero, & hoc propter conjugium cœleste, quod est boni & veri in singulis Verbi, ac in supremo sensu propter unionem Ipsius Divini & Divini Humani in Domino, Cui conjugium Boni & Veri in Cœlo correspondet;

T t

respondet; ita quod Ipse Dominus quoad Ipsum Divinum & Divinum Humanum sit intime in Verbo, videatur n: 683. 793. 801. 2173. 2516. 2618. 2712. 2803. 3132. 4138 fin: 5502. 6179. 6343. Inde patet quod per zeam significetur verum correspondens bono quod significatur per triticum.

7606. Non percussa sunt, quod significet quod non destructa sint, patet absque explicatione.

7607. Quia abdita illa, quod significet quia non exstarent, & quia vergerent introrsum, constat ex significatione abdita illa, quod sit non exstare; in sensu spirituali, quia essent in interiori naturali, & ibi vergerent introrsum; quod illa destrui non possent, est quia spectarent ad cœlum & ad Dominum, quod est spectare introrsum, & non ad tellurem & mundum, quod est spectare extrorsum. Quod sit spectare introrsum, & spectare extrorsum, paucis dicendum est; homo ita creatus est, ut spectare possit supra se ad cœlum usque ad Divinum, & quoque ut spectare possit infra se, ad mundum & tellurem; in hoc distinguitur homo a brutis animalibus; & tunc homo spectat supra se, seu ad cœlum usque ad Divinum, cum pro fine habet proximum, patriam, Ecclesiam, Cœlum, imprimis Dominum; & tunc spectat infra se cum pro fine habet se & mundum; pro fine habere est amare, nam hoc pro fine habetur quod amatur, & quod amatur hoc universaliter regnat, hoc est, in singulis cogitationis & voluntatis: homo dum spectat per unam viam, non spectat per alteram, nempe dum spectat ad mundum & ad se, non spectat ad cœlum, & ad Dominum, & vice versa; sunt enim determinationes oppositæ. Ex eo quod homo spectare possit supra se, hoc est, cogitare de Divino, ac conjungi Divino per amorem, patet manifeste quod sit elevatio mentis a Divino, nam nusquam aliquis supra se spectare potest, nisi per elevationem ab Illo qui supra est, inde quoque patet, quod omne bonum & verum apud hominem sit Domini: patet quoque inde, quod homo cum spectat infra se, separet se a Divino, & determinet interiora sua ad se & ad mundum, similiter ac determinata sunt apud bruta animalia; & tunc quod in tantum exuat humanum. Ex his nunc constare potest, quid intelligitur per spectare introrsum seu supra se, & per spectare extrorsum seu infra se.

7608. Et Egressus Moscheh a cum Pharaone urbe, quod significet separationem ab illis, constat ex illis quæ supra n: 7595, explicata sunt, ubi similia.

7609. Et expandit palmas suas ad Jehovam, quod significet intercessionem, ut supra n: 7596.

7610. Et cessaverunt voces & grando, significat finem illius status, ut supra n: 7597.

7611. Et pluvia non effusa terram, quod significet quod falsa illa non magis apparerent, constat ex significatione pluviz, hic pluviz grandinis, quod sint falsa, de qua n: 7553. 7574; & ex significatione non effusa terram, quod sit quod finita, ita quoque quod non apparerent, nempe falsa quæ per pluviam grandinis significantur.

7612. Et vidit Pharaon, quod significet apperceptionem, constat ex significatione videre, quod sit apperceptio, de qua n: 2550. 3764. 4723. 5400.

7613. Quod cessavit pluvia, grando & voces, significat finem illius status, ut supra n: 7597. 7510.

7614. Et addidit peccare, quod significet recessionem adhuc, constat ex significatione addere, quod sit adhuc & amplius; & a significatione peccare, quod sit sejunctio, recessio & separatio a bono & vero, de qua n: 5229. 5494. 5841. 7589.

7615. Et aggravavit cor suum, ille & servi illius, quod significet obstinationem, constat a significatione aggravare, indurare & obfirmare cor, quod sit obstinare se, de qua n: 7272. 7300. 7305.

7616. Et obfirmatum cor Pharaonis, quod significet quod ex malo obstinarent se, constat ex significatione obfirmari cor, quod sit obstinare se, de qua mox supra n: 7675, ubi dicitur quod aggravaverit cor; differentia est, quod aggravare cor sit ex falso, at obfirmare cor sit ex malo.

7617. Et non dimisit filios Israelis, quod significet ut non relinquerent, constat ex significatione dimittere, quod sit relinquere, ut prius saepe; & ex repræsentatione filiorum Israelis, quod sint qui ab Ecclesia spirituali, quos infestabant, de qua n: 6426. 6637. 6862. 6868. 7035. 7062. 7198. 7201. 7215. 7223.

7618. Quemadmodum loquutus Jehovah, quod significet secundum prædicationem, ut prius n: 7302. 7340. 7414. 7432. 7534.

7619. Per manum Moschis, quod significet media Lege a Divino, constat a significatione per manum alicujus, quod sit mediate, de qua sequitur; & ex repræsentatione Moschis, quod sit lex a Divino, de qua n: 6771. 6827: Quod loqui per manum alicujus, sit medio illo seu mediate, est quia per manum significatur potentia, ita per manum alicujus potentia vicaria, quod idem est cum mediate, nam quod sit mediate, sit per potentiam alterius in se; inde est, quod in Verbo illa loquendi formula sit, ut in Libris Regum, ubi aliquoties dicitur Verbum quod Jehovah loquutus per manum alicujus; ut quod *loquutus per manum* Achijæ prophetæ, 1 Reg: xiv: 18: *per manum* Achiz Schelonitæ, 1 Reg: xv: 29: *per manum* Jehu prophetæ, 1 Reg: xv: 7. 12: *per manum* Joschuæ, ibid: Ver: 34: *per manum* Eliæ, 1 Reg: xvii: 16: *per manum* Jonæ prophetæ, 11 Reg: xiv: 25.

Continuatio de Spiritibus & Incolis Telluris Martis.

7620. **V**IDEBAM flammeum quoddam pulcherrimum, erat varii coloris, purpureum, tum ex candido rubescens, colores illi etiam ex flamma pulchre rutilabant; quandam etiam Manum videbam, quæ hoc flammeum non tenuit, sed cui adhæsit; primum inversæ ejus parti, postea palmæ seu volæ, & inde lambebat manum circumcirca: hoc aliquanto tempore perstitit: dein manus hæc cum flammeo removebatur ad distantiam, & ubi substitit erat lucidum; in lucido illo recessit manus; & tunc flammeum mutabatur in Avem, quæ principio erat similibus coloribus cum flammeo, & colores similiter coruscabant; sed colores illi successive mutati sunt, & cum coloribus vitæ vigor in ave: volabat circumcirca, & primum circum caput meum, dein antrorsum in angustum quoddam quasi cubiculum; & sicut volabat antrorsum magis ita vita recessit, & facta est demum lapidea; primum tunc colore margaritico, postea obscuro, sed tametsi absque vita, usque volabat.

7621. Cum avis illa volabat circum Caput, & adhuc in vitæ vigore erat, visus est Spiritus, qui ex inferiori assurgebat, per regionem lumborum ad regionem pectoris, is inde volebat auferre avem illam; sed quia tam pulchra erat, spiritus, qui circum me, inhibebant, ne illam auferret, visum enim suum in illa omnes tenebant; sed Spiritus ille, qui ex inferiori assurrexit, tunc fortiter persuasit quod apud illum esset Dominus, & sic quod ex Domino id ageret; hoc tametsi plerique non credebant, quia ex inferiori assurgebat, usque tamen spiritus, qui circum me, non amplius inhibebant, quin auferret avem; at quia tunc insuebat cælum, non potuit retinere illam, sed mox remisit e manu liberam.

7622. Cum hoc peractum est, Spiritus, qui circum me, qui avem illam, & successivas ejus mutationes intense sunt intuiti, de illa inter se loquebantur, & hoc per insigne tempus; percipiebant quod tale Visum non potuerit aliter quam Cœleste quoddam significare: sciebant, quod flammeum significet amorem cœlestem & ejus affectiones; quod manus, cui flammeum adhærebat, vitam & ejus potentiam; Colorum mutationes vitæ varietates quoad sapientiam & intelligentiam;
simile

simile etiam Avis; cum differentia quod flammeum significet amorem coelestem & quæ illius amoris sunt, & quod Avis significet amorem spiritualem & quæ illius amoris sunt; (amor coelestis est Amor in Dominum, & Amor spiritualis est amor mutuus & charitas erga proximum;) & quod mutationes colorum & simul vitæ in ave, usque dum facta lapidea, significet varietates successivas vitæ spiritualis quoad intelligentiam. Sciebant etiam, quod Spiritus, qui ex inferiori per regionem lumborum ad regionem pectoris ascendunt, in forti persuasivo sint, quod in Domino sint, ac inde credant quod omnia quæ faciunt, etiam mala ac scelestæ, volente Domino faciant. Sed tamen non inde scire potuerunt, quinam per Visum hoc intelligerentur; tandem instructi sunt e cælo, quod Incolæ Martis intellecti sint; quod coelestis illorum amor, in quo adhuc plures sunt, significatus sit per flammeum quod adhæsit manui; & quod sapientia & intelligentia illorum per colorum successivas variationes; & quod Avis in principio, cum in pulchritudinem colorum suorum, ac in vigore vitæ suæ, esset, significaret amorem illorum spiritualem: quod autem avis illa facta sit sicut lapidea ac nullius vitæ, & tunc coloris obscuri, quod id significaret incolæ, qui a bono amoris se removerunt, ac in malo sunt, & tamen credunt quod sint in Domino. Sed quia de Incolis illis, qui tales sunt, & de statu vitæ illorum, plura detecta, & quoque ostensa, sunt, licet illa ad finem Capitis sequentis referre.

E X O D I

CAPUT DECIMUM

Doctrina Charitatis

7623. **B**INA sunt quæ procedunt a Domino, ac inde in origine sua sunt Divina, unum est BONUM, alterum est VERUM; inde hæc bina sunt quæ regnant in cœlo, imo quæ faciunt cœlum: bina illa in Ecclesia vocantur Charitas & Fides.

7624. Bonum & Verum, cum procedunt a Domino, prorsus unita sunt, ac ita unita ut non duo sed unum sint; inde quoque bina illa unum sunt in cœlo; & quia unum sunt in cœlo, est Cœlum imago Domini: Similiter foret Ecclesia, si charitas & fides ibi unum essent.

7625. Idea de bono quod Charitatis, & de vero quod fidei, formari potest ex sole & ejus luce; Lux quæ procedit a sole cum conjuncta est Calori, quod fit tempore Veris & Æstatis, tunc omnia telluris germinant & vivunt; at cum in luce non est Calor, ut tempore hyemis, tunc omnia telluris torpent & emoriuntur. In Verbo etiam Dominus comparatur Soli; ac Verum conjunctum Bono, quod ab Ipso procedit comparatur Luci: & quoque in Verbo Verum fidei vocatur Lux, & Bonum amoris vocatur Ignis: est etiam Amor ignis vitæ, & Fides lux vitæ.

7626. Ex his quoque idea formari potest de homine Ecclesiæ, qualis ille quando apud illum conjuncta est fides charitati, quod nempe fit sicut hortus & paradysus; & qualis ille quando apud illum non conjuncta est fides Charitati, quod nempe fit sicut desertum & terra nive oblecta.

7627. Quisque homo ex solo lumine naturalis sui hominis potest videre, quod Verum & Bonum concordent, & quoque quod conjungi possint; & quod verum & malum discordent, & quod non conjungi possint: similiter fides & charitas. Idem testatur ipsa experientia; qui in malo est quoad vitam, ille aut in falso est quoad fidem, aut in nulla fide, aut prorsus contra fidem. Et quod arcanum est, qui in malo est quoad vitam, is in falso sui mali est, tametsi credat quod fit in

in vero; quod credat quod fit in vero, est quia in fide persuasiva est, de qua in sequentibus.

CAPUT X.

1. **E**T dixit JEHOVAH ad Moschen, veni ad Pharaonem, quia Ego aggravavi cor illius, & cor servorum illius, propterea ut ponam signa mea hæc in medio illius.
2. Et propterea ut narres in auribus filii tui, & filii filii tui, quæ operatus sum in Ægypto, & signa mea quæ posui in illis, & sciatis quod Ego JEHOVAH.
3. Et venit Moscheh & Aharon ad Pharaonem, & dixerunt ad illum, ita dicit JEHOVAH DEUS Hebræorum, quousque renuis humiliari coram Me; dimitte populum meum, & serviant Mihi
4. Quia si renuis tu dimittere populum meum, ecce Ego adduco cras Locustam in terminum tuum.
5. Et obteget superficiem terræ, & non poterit videre terram, & comedet residuum evasione relicte vobis a grandine; & comedet omnem arborem germinantem vobis ex agro.
6. Et replebuntur domus tuæ, & domus omnium servorum tuorum, & domus omnium Ægyptiorum; quam non viderunt patres tui, & patres patrum tuorum, a die fuerunt super humo, usque ad diem hunc: & respexit & exivit a cum Pharaone.
7. Et dixerunt servi Pharaonis ad illum, quousque erit hoc nobis ad laqueum, dimitte viros, & serviant JEHOVÆ DEO illorum; an nondum scis quod pereat Ægyptus.
8. Et reductus Moscheh & Aharon ad Pharaonem, & dixit ad illos, ite, servite JEHOVÆ DEO vestro; quis & quis eunt.
9. Et dixit Moscheh; cum pueris nostris, & cum senibus nostris, ibimus, cum filiis nostris & cum filiabus nostris, cum grege nostro, & cum armento nostro, ibimus, quia festum Jehovæ nobis.
10. Et dixit ad illos, erit sic JEHOVAH cum vobis, quando dimisero vos & infantem vestrum; videte quod malum apud facies vestras.
11. Non ita, ite quæso juvenes, & servite JEHOVÆ, quia hoc vos quæritis; & expulit illos ex faciebus Pharaonis.

12. Et

12. Et dixit JEHOVAH ad Moschen, extende manum tuam super terram Ægypti ob Locustam, & ascendet super terram Ægypti, & comedet omnem herbam terræ, omne quod reliquit grando.

13. Et extendit Moscheh baculum suum super terram Ægypti, & JEHOVAH adduxit ventum orientalem in terram toto die illo, & tota nocte; mane factum, & ventus orientalis attulit Locustam.

14. Et ascendit Locusta super omnem terram Ægypti, & quievit in omni termino Ægypti, gravis valde; ante illam non fuit ita Locusta sicut illa, & post illam non erit ita.

15. Et obtexit superficiem totius terræ, & obtenebrata terra, & comedit omnem herbam terræ, & omnem fructum arboris, quem residuum fecit grando; & non residuum fuit ullum viride in arbore & in herba agri in tota terra Ægypti.

16. Et festinavit Pharaon ad vocandum Moschen & Aharonem, & dixit, peccavi JEHOVÆ DEO vestro, & vobis.

17. Et nunc remitte quæso peccatum meum, tantum hac vice, & supplicate JEHOVÆ DEO vestro, & removeat desuper me tantum mortem hanc.

18. Et exivit a cum Pharaone, & supplicavit ad JEHOVAM.

19. Et convertit JEHOVAH ventum maris validum valde, & fustulit locustam, & conjecit illam mare Suph, non relicta locusta una in omni termino Ægypti.

20. Et obfirmavit JEHOVAH cor Pharaonis, & non dimisit filios Israelis.

21. Et dixit JEHOVAH ad Moschen, extende manum tuam ad cælum, & erit caligo super terra Ægypti, & palpabit caligine.

22. Et extendit Moscheh manum suam ad cælum, & fuit caligo densa in tota terra Ægypti, tribus diebus.

23. Non viderunt vir fratrem suum, & non surrexerunt quis de sub se tribus diebus; & omnibus filiis Israelis fuit lux in habitationibus illorum.

24. Et vocavit Pharaoh ad Moschen, & dixit, ite, servite JEHOVÆ; tantum grex vester & armentum vestrum subsistet; etiam infans vester ibit cum vobis.

25. Et dixit Moscheh, etiam tu dabis in manum nostram sacrificia & holocausta, & faciemus JEHOVÆ DEO nostro.

26. Et etiam pecus nostrum ibit cum nobis, non relinquetur ungula, quia de illo accipiemus ad serviendum JEHOVÆ DEO nostro, & nos non scimus, quo serviemus JEHOVÆ, usque dum venimus illuc.

27. Et

27. Et obfirmavit JEHOVAH cor Pharaonis, & non voluit dimittere illos.

28. Et dixit illi Pharao, abi ab apud me, cave tibi ne addas videre facies meas, quia in die videre te facies meas, morieris.

29. Et dixit Moscheh, recte loquutus es, non addam amplius videre facies tuas.

C O N T E N T A.

7628. **I**N hoc Capite in sensu interno continuatur adhuc de Vastatione illorum qui infestant illos qui ab Ecclesia Spirituali sunt; nunc agitur de Vastationis nono & decimo statu seu gradu, qui describuntur per Locustam & per Caliginem, per quas significantur Falsum ex malo devastans omnia quæ sunt Ecclesiæ apud illos.

S E N S U S I N T E R N U S.

7629. Verſ: 1 ad 6. **E**T dixit Jehovah ad Moschen, veni ad Pharaonem, quia Ego aggravavi cor illius, & cor servorum illius propterea ut ponam signa mea hæc in medio illius. Et propterea ut narres in auribus filii tui, & filii filii tui, quæ operatus sum in Ægypto, & signa mea quæ posui in illis, & sciatis quod Ego Jehovah. Et venit Moscheh & Abaron ad Pharaonem, & dixerunt ad illum, ita dicit Jehovah Deus Hebræorum, quousque renuis humiliari coram Me, dimitte populum meum, & serviant Mibi. Quia si renuis tu dimittere populum meum, ecce Ego adduco cras Locustam in terminum tuum. Et obteget superficiem terræ, & non poterit videre terram, & comedet residuum evasione relictæ vobis a grandine, & comedet omnem arborem germinantem vobis ex agro. Et replebuntur domus tuæ, & domus omnium servorum tuorum, & domus omnium Ægyptiorum; quam non viderunt patres tui, & patres patrum tuorum, a die fuerunt super humo, usque ad diem hunc: & respexit & exivit a cum Pharaone. Et dixit Jehovah ad Moschen, significat mandatum: veni ad Pharaonem, significat præsentiam Veri a Divino apud infestantes: quia Ego aggravavi cor illius, & cor servorum illius, significat quod obstinaverint se communiter omnes: propterea ut ponam signa mea hæc in medio illius, significat ut cognoscant mali quod in malo sint, & boni illustrentur de statu illorum qui intra Ecclesiam male vivunt: & propterea ut narres in auribus filii tui, & filii filii tui, quæ operatus sum in Ægypto, significat ut sciant qui in vero & bono quid evenit illis qui ab Ecclesia sunt & infestant

U u

probos:

probos : & signa mea quæ posui in illis, significat ut illustrentur de statu illorum qui ab Ecclesia & male vivunt : & sciatis quod Ego Jehovah, significat ut sic notum illis sit, quod Dominus sit solus Deus : & venit Moscheh & Aharon ad Pharaonem, significat præsentiam Veri Divini : & dixerunt ad illum, significat apperceptionem : ita dicit Jehovah Deus Hebræorum, significat mandatum a Domino Qui Deus Ecclesiæ : quousque renuis humiliari coram Me, significat non obedientiam : dimitte populum meum ut ferviant Mihi, significat ut relinquant illos qui ab Ecclesia spirituali, ut colant Dominum : quia si renuis tu dimittere, significat si non relinquerent : ecce Ego adduco Locustam in terminum tuum, significat quod falsum occupabit extrema illorum : & obteget superficiem terræ, significat ultimatam mentis naturalis inde : & non poterit videre terram, significat obscuratorem totius mentis naturalis inde : & comedet residuum evassonis relictæ vobis a grandine, significat consumptionem omnium quæ aliquid a veris habent : & comedet omnem arborem germinantem vobis ex agro, significat sic consumptionem omnium cognitionum, quæ illis ab Ecclesia : & replebuntur domus tuæ, & domus omnium servorum tuorum, & domus omnium Ægyptiorum, significat quod regnabit falsum in omnibus & singulis in naturali ab interiori ejus ad extremum : quam non viderunt patres tui, & patres patrum tuorum, a die fuerunt super humo usque ad diem hunc, significat quod tale falsum non fuerit ab antiquo tempore in Ecclesia, quale ibi : & respexit & exivit a cum Pharaone, significat privationem apperceptionis & separationem.

7630. Et dixit Jehovah ad Moschen, quod significet mandatum, nempe quod perferendum ad Pharaonem, constat ex significatione dicere, cum a Jehovah ad illos qui infestant, quod sit mandatum, de qua n : 7036. 7107. 7310.

7631. Veni ad Pharaonem, quod significet præsentiam Veri a Divino apud infestantes, constat ex significatione venire seu intrare ad aliquem, quod sit præsentia, ut n : 5934. 6063. 6089. 7498 ; ex repræsentatione Moschis, quod sit Verum a Divino, de qua n : 6771. 6827 ; & ex repræsentatione Pharaonis quod sint qui in altera vita infestant illos qui ab Ecclesia spirituali, de qua n : 6651. 6679. 6683. 7107. 7110. 7126. 7142. 7220. 7228.

7632. Quia Ego aggravavi cor illius, & cor servorum illius, quod significet quod obstinaverint se communiter omnes, constat ex significatione aggravare, indurare, & obfirmare cor, quod sit obstinare se, de qua n : 7272. 7300. 7305 ; ex repræsentatione Pharaonis, cujus cor aggravabatur, quod sint qui infestant ; & cum dicitur ille & servi illius, significantur communiter omnes, nam servi cum illo domum constituunt. Quod dicatur quod Jehovah aggravaverit cor Pharaonis, in sensu interno significat quod ille aggravaverit cor suum : antiquis temporibus propter simplices tribuebatur Jehovah omne malum ; & hoc fuit ob causam, quia simplices non potuerunt scire, & plerique nec comprehendere, quomodo, quæ eveniebant, aliunde possent venire, quam a Jehovah ; tum quomodo intelligendum, quod Jehovah

hovah permittat, ut turba diabolica inferat malum, & non inhibeat, cum tamen Ipsi omnes potestas; quia simplices illa non potuerunt capere, & quoque vix intelligentes, idcirco dictum est, ut a pluribus creditum, quod a Jehovah etiam malum existeret; hoc commune est in Verbo, cujus sensus literæ est secundum fidem simplicium. Quod malum, quod Jehovah tribuitur in Verbo, sit ab homine, videatur n: 2447. 6073. 6692. 6997. 7533.

7633. Et ponam signa mea hæc in medio illius, quod significet ut cognoscant mali quod in malo sint, & boni illustrentur de statu illorum qui intra Ecclesiam male vivunt, constat ex significatione signorum, quod sint confirmationes veritatum, ac ita cognitiones, de qua n: 6870, & quoque illustrationes n: 7012, inde ponere signa in medio illius, est ut cognoscant mali quod in malo sint; quod etiam sit ut boni illustrentur de statu illorum qui intra Ecclesiam male vivunt, patet a mox sequentibus, ubi dicitur "Et propterea ut narres in auribus filii tui, & filii filii tui, quæ operatus sum in Ægypto, & signa mea quæ posui in illis," per quæ significatur, ut sciant qui in vero & bono, quid evenit illis ab Ecclesia, qui infestant probos. Quod illi qui in altera vita probos infestant, sint qui ab Ecclesia fuerunt, & noverunt præcepta fidei, & tamen contra illa vixerunt, videatur n: 7317. 7502. 7545. 7554.

7634. Et propterea ut narres in auribus filii tui, & filii filii tui, quæ operatus sum in Ægypto, quod significet ut sciant qui in vero & bono, quid evenit illis, qui ab Ecclesia sunt, ac infestant probos, constat ex significatione narrare in auribus, quod sit ut sciant & appercipiant; ex significatione filii, & filii filii, quod sint qui in vero & bono, quod filius sit verum, videatur n: 489. 490. 491. 1147. 2623. 3373; & quod filii filiorum sint derivativa, n: 6583; hic filii sunt qui in vero & quoque in bono, quia per illos significantur qui ab Ecclesia, quare dicitur filius filii tui ad Moschen, per quam repræsentatur Lex Divina, quæ est Divinum verum procedens a Divino Bono Domini, ita est Divinum Verum cui unitum est Divinum Bonum, n: 7623. 7624, ex quibus Ecclesia; & ex significatione quæ operatus sum in Ægypto, quod sit quid evenit illis qui in altera vita infestant probos; quod per signa significetur quid evenit, & per Pharaonem & Ægyptios significantur qui in altera vita infestant, patet ex illis quæ in præcedentibus dicta sunt: quod qui infestant sint qui fuerunt ab Ecclesia, videatur mox supra n: 7623 fin.

7635. Et signa mea quæ posui in illis, quod significet ut illustrentur de statu illorum qui ab Ecclesia male vivunt, constat ab illis mox supra n: 7633, ubi similia verba.

7636. Ut sciatis quod Ego Jehovah, quod significet ut sic notum illis sit quod Dominus sit solus Deus, constat ex significatione ut sciatis, quod sit ut notum illis sit; Ego Jehovah quod sit quod Dominus sit solus Deus, est quia Jehovah significat Est, ita a Quo omnium Esse & Existere, quod non potest quam unicum & solum dari; quod Jehovah sit Dominus, videatur n: 1343. 1736. 2921. 3023. 3035. 5663. 6303. 6905. 6945. 6956;

& quod per illa verba intelligatur quod sit solus Deus, n: 7401. 7444. 7544: 7598.

7637. Et venit Moscheh & Aharon ad Pharaonem, quod significet præsentiā Veri Divini, constat ex significatione venire seu intrare, quod sit præsentiā, ut supra n: 7631; & ex repræsentatione Moschis & Aharonis, quod sint Verum Divinum, Moscheh Internum; Aharon Externum, de qua n: 7089. 7382.

7638. Et dixerunt ad illum, quod significet apperceptionem, constat ex significatione dicere, quod sit appercipere, de qua n: 1791. 1875. 1819. 1822. 1898. 1919. 2080. 2619. 2862. 3395. 3509. 5743. 5877; quod *Dixerunt* hic sit appercipere, est quia per Moschen & Aharonem repræsentatur Verum Divinum, & per venire præsentiā illius, & ex præsentiā Veri Divini est apperceptio.

7639. Ita dixit Jehovah Deus Hebræorum, quod significet mandatum a Domino, qui Deus Ecclesiæ, constat ex significatione dicere, cum a Jehovah ad illos qui infestant, quod sit mandatum, ut supra n: 7630; a significatione Hebræorum, quod sint qui ab Ecclesia, de qua n: 5136. 6675. 6684. 6738; quod Jehovah Deus sit Dominus, videatur supra n: 7636.

7640. Quousque renuis humiliari coram Me, quod significat non obedientiam, constat ex significatione renuere humiliari, quod sit non obedire; causa quod id significetur, est quia dicitur ad illos qui in malo sunt, qui non possunt humiliari coram Divino; sunt enim duo quæ insunt humiliationi, agnitio fui quod non sit nisi malum, & quod respective ad Divinum sit ut nihil, tum agnitio Divini quod non sit nisi Bonum, & quod infinitum, hæc duo apud malos non dari possunt, quia in amore sui sunt; si se humiliant est vel ex timore, vel ut honorentur aut lucrentur, ita humiliant se solum quoad corpus, & nihil quoad animum, qui quandoque tunc irridet; talis est humiliatio timoris, tum propter lucrationem & honorationem; simile est coram Divino, tametsi hoc non sciunt; nam internum apud illos qui in malo ex amore sui sunt, est se solum intueri & magnificare, & avertere se ab omnibus qui non favent: quia non datur humiliatio apud malos, inde in sensu interno per humiliari significatur obedientia, ita per renuis humiliari non obedientia.

7641. Dimitte populum meum & serviant Mihi, quod significet ut relinquunt illos qui ab Ecclesia spirituali, ut colant Dominum, constat ex illis prius n: 7500, ubi eadem verba.

7642. Quia si renuis dimittere, quod significet si non relinquerent, constat ex significatione dimittere, quod sit relinquere, ut sæpius prius, ita renuere dimittere, est non velle relinquere.

7643. Ecce Ego adduco locustam in terminum tuum, quod significet quod falsum occupabit extrema illorum, constat ex significatione locustæ, quod sit falsum in extremis, de qua sequitur; ex significatione termini, quod sint extrema, & ex significatione adducere, quia de falso prædicatur, quod sit occupare: dicitur quod Jehovah adducet, sed intelligitur quod adducetur, nempe a malo; hoc similiter se habet ac quod tribuatur Jehovah, hoc est, Domino, quod aggravaverit cor Pharaonis, cum tamen sit ab homine, ejus malo

in

in illo, videatur supra n: 7632: quod non malum a Domino, sed quod existat ab homine, est quia homo id bonum, quod influit a Domino, vertit ad se, & loco quod Dominum, & quæ Domini sunt, in omnibus & singulis intueretur, semet intueatur; inde concupiscentia dominandi super omnes, & possidendi omnia quæ aliorum, ac inde contemptus aliorum, & contra illos, qui sibi non favent & student, odia, vindictæ, & crudelitates; inde quoque contemptus omnium quæ fidei & charitatis, quia hæc, cum a Domino influunt, vertuntur ad se, ita avertuntur a Domino: ex his videri potest, quod homo ipsum bonum, quod influit a Domino, vertat in malum: inde quoque est, quod mali in altera vita, se removeant, quantum possunt, a cœlo; nam cum appropinquat cœlum ad illos, hoc est, cum bonum & verum fortius influunt, tunc ruunt fortius in contrarium, hoc est, in malum & in falsum; ac in eo gradu, quo malum & falsum increfcunt, a se expellunt verum, & semetipsos devastant; & tunc quoque in eodem gradu in mala pænæ ruunt, nam mala & pænæ in altera vita conjuncta sunt. Dominus continue ordinat cœlos, & jugiter novos cœli incolæ adsciscit, quibus dat habitationes & hæreditates, & cum hoc facit, cœlum appropinquat, hoc est, fortius influit; inde spiritus infernales in mala & falsa, & in illorum pænas, fortius irruunt, & quia in mala & falsa, inde semetipsos, ut dictum est, vastant; & hoc non cessat apud illos, quam cum se prorsus devastaverint, & se profunde in inferna conjecerint: ex his constare potest, quod a Domino non nisi quam bonum procedat, & quod malum ab ipsis qui in malo sunt. Ex his nunc videri potest, quomodo intelligendum, quod dicitur de Jehovah, hoc est, de Domino, quod aggravaverit cor Pharaonis, & hic quod adducet locustam, per quam significatur falsum ex malo in extremis. In Verbo, ubi de vastatione malorum agitur, aliquoties nominatur Locusta & Bruchus, & per Locustam ibi in sensu interno intelligitur falsum, quod vastat extrema; est enim, ut prius ostensum est, Naturale apud hominem interius & exterius, falsum quod in extremis naturalis est, intelligitur per locustam, & malum ibi per bruchum: quia per locustam intelligitur falsum, quod in extremis naturalis est, intelligitur per locustam, ideo dicitur quod locusta adducetur in terminum, & obteget superficiem terræ; ac postea Vers: 14 "Ascendit locusta super terram Ægypti, & quievit in omni termino Ægypti, & obtexit superficiem totius terræ; per terminum & per superficiem significantur extrema & ultima, in quibus interiora quiescunt, hoc est, terminantur; hæc intelliguntur per locustam & bruchum apud Davidem "Misit in illos colluvium, quæ consumpsit illos, & ranam quæ perdidit illos, & dedit Bruchus proventum illorum, & laborem illorum Locustæ" Psalm: LXXVIII: 45. 46: & alibi "Dixit ut veniret Locusta & Bruchus, ut non numerus" Psalm: cv: 34, hæc dicuntur de Ægypto, & nominatur bruchus, tametsi nulla ejus mentio sit apud Moschen, sed solum locustæ; causa quod etiam bruchus nominetur, est quia per bruchum significatur malum, & per locustam falsum, utrumque in extremis naturalis; at cum modo locusta nominatur, significatur & falsum & malum simul, nam locusta est falsum ex malo. Apud Nahum

"Ibi

“ Ibi comedet te ignis, excindet te gladius ; comedet te sicut *bruchus*, multiplica te sicut *bruchus*, multiplica te sicut *locusta* ; multiplicasti mercatores tuos præ stellis cœlorum ; *bruchus* diffudit se, & avolavit ; coronati tui sicut *locusta*, imperantes tui sicut *locusta locustarum*” 111: 15. 16. 17 ; ibi agitur de urbe sanguinum, per quam significatur doctrina falsi ; & quia falsum & malum imprimis multiplicata sunt in extremis naturalis, nam ibi sunt fallaciæ sensuum oriundæ ex objectis mundi & telluris, ac voluptates ex variis appetituum generibus, inde est quod etiam multiplicatio mali & falsi per bruchum & locustam describatur, ut quoque in Libro Judicum Cap: vi : 5. Cap: vii : 12 : & apud Jeremiam Cap: xlvii : 23 : quod sensuale, quod ultimum naturalis est, sit fallaciis & inde falsis plenissimum, videatur n: 5084. 5089. 5094. 6310. 6311. 6313. 6318. 6598. 6612. 6614. 6622. 6624. 6948. 6949. Apud Joelem “ Residuum erucæ comedit *Locusta*, & residuum *locustæ* comedit melolontha, & residuum melolonthæ comedit *bruchus* : expergiscimini ebrii & flete, & ejulate omnes potantes vinum, propter mustum quod excisum est ; nam gens ascendet super terram meam, robusta & non numerus, & rediget vitem meam in vastitatem, & ficum meam in spumam” 1: 4. 5. 6. 7. Apud Eundem “ Plenæ sunt aræ frumento puro, & exundant torcularia mustum & oleum ; & compensabo vobis annos, quos consumpsit *locusta*, melolontha, *bruchus* & eruca” 11: 24. 25, ibi locusta pro falso in extremis vastante vera & bona. Apud Moschen “ Semen multum educes in agrum, sed parum colliges, quia consumet illud *Locusta* : vineam plantabis, sed vinum non bibes, nec congregabis, quia comedet illud vermis” Deut: xxviii: 38. 39 ; ibi locusta pro falso ex malo. Apud Johannem “ E fumo abyssi apertæ exiverunt *Locustæ* in terram, quibus data potestas, sicut habent potestatem scorpionum terræ: dictum illis, ut damno non afficerent gramen terræ, neque ullam arborem, sed homines solos, quicumque non haberent sigillum Dei super frontibus suis : datum est illis, ut non occiderent illos, sed torquerent menses quinque : figura *Locustarum* similes equis paratis ad bellum ; & super capitibus illorum quasi coronæ similes auro ; facies illarum quasi facies hominum ; habebant capillos sicut capillos mulierum, & dentes illarum quasi dentes leonum erant ; habebant thoraces quasi ferreos ; & vox alarum illarum sicut vox currum equorum multorum currentium ad bellum ; caudas denique habebant similes scorpionis, & stimuli erant in caudis illarum, ut damno afficerent homines menses quinque : habent super se regem, angelum abyssi, cui nomen hebraice *Abaddon* ; in Græca vero nomen habet *Apollyon*” Apoc: ix: 3 ad 11, quid per illa omnia significatur, nemo videre potest nisi ex sensu interno ; ex singulis ibi secundum sensum internum perspectis, constat quod per locustas ibi significantur ratiocinia ex fallaciis & inde falsis, etiam confirmatis per philosophica ; ita quoque per locustas significantur falsa, quæ in extremis apud hominem, & quæ reliquis falsis magis terrestria & corporea sunt ; per quæ homines facile possunt falli & seduci, nam homo illa quæ sensibus obvia sunt capit, & ægre illa quæ adversantur ; ut sciatur quod talia per locustas significantur, licet illa, quæ ibi, singillatim exponere ; *abyssus* ex

ex c
scien
ni ;
ligi
gillu
illos
locust
pugn
cut k
capill
fualia
terna
curre
cauda
ferun
tiocin
credun
ratio
tur ve
fuerun
quod e
um vi
coriace
signific
item ex
per Joh
mini ;
2762.
vir: xi
764.
ralis, c
ex sign
n: 527
7645
mentis
obscura
quod si
ex vasta
dicendu
& ibi,
est nisi
influunt
in talia
hoc into

ex quibus locustæ est infernum ; *gramen terræ* quod damno non afficerent, est scientificum, *arbor* sunt cognitiones boni & veri, *homines* sunt affectiones boni ; quod hos damno afficerent, & non gramen terræ & arborem, est ut intelligi possit verum & bonum, tametsi non secundum illa vivitur ; qui *habent sigillum super frontibus* sunt qui regenerati sunt ; quod *torquerent menses quinque* illos qui non haberent sigillum Dei super frontibus, est quod vastarent ; quod *locustæ similes equis paratis ad bellum*, sunt ratiocinia ex falsis, per quæ pugnatur contra Ecclesiæ vera ; *super capitibus coronæ similes auro*, & *facies sicut hominum*, est quod ratiocinia appareant verosimilia & quasi ex bono ; *capilli sicut mulierum*, & *dentes quasi dentes leonum*, sunt externa naturalis seu sensualia, seu ibi fallaciæ, quæ faciunt apparentiam boni ; *thoraces ferrei* sunt externa quæ faciunt apparentiam veri ; *vox alarum sicut curruum equorum multorum currentium ad bellum*, sunt falsa doctrinalium, ex quibus & pro quibus pugnant ; *caudæ similes scorpiis*, & *simuli in caudis illorum*, sunt noxæ quæ talia inferunt ; *rex abyssi* est falsum infernale ; *abaddon* est perditio ; *Apollyon* est ratiocinatio ex falsis apparens sicut ex vero, imprimis si ab illis, qui sapientes creduntur, confirmatur per philosophica perverse applicata, nam cæca admiratio sapientiæ in illis inducit fidem. Per Locustam in bono sensu significatur verum ultimum & communissimum, tum amænum ejus ; inde Johanni fuerunt *Locustæ* alimento, & mel agreste” Matth: III: 4. Marc: I: 6 ; quod essent illa alimento, erat quia Johannes repræsentabat Verbum, & per suum victum, tum quoque per amictum, qui erat ex pilis cameli cum cingulo coriaceo, repræsentabat Verbum in sensu externo, amænum enim externum significatur per locustam, & mel agreste, n: 5620, & verum externum per vestem ex pilis Cameli, & per cingulum coriaceum, n: 3301 ; inde est, quod per Johannem intelligatur Elias, qui venturus & annuntiaturus adventum Domini ; quod Elias sit Verbum, videatur Præfatio ad Cap: XVIII Genes: & n: 2762. 5247 fin: quod locustæ inter animalcula sint, quæ comederentur, Levit: XI: 22.

7644. Et obteget superficiem terræ, quod significet ultima mentis naturalis, constat ex significatione superficiei, quod sint externa, ita ultima, & ex significatione terræ, hic terræ Ægypti, quod sit mens naturalis, de qua n: 5276. 5278. 5280. 5288. 5301.

7645. Et non poterit videre terram, quod significet obscuracionem totius mentis naturalis inde, constat ex significatione non posse videre, quod sit obscuratio, hoc est, nulla perceptio veri ; & ex significatione terræ Ægypti, quod sit mens naturalis, ut supra n: 7644. Quomodo hoc se habet, quod ex vastatione extremorum in naturali obscuretur tota mens naturalis, paucis dicendum ; interiora apud hominem terminantur in ultimis seu extremis ejus, & ibi, quæ successiva sunt apud illum, simul sunt ; quando in ultimis non est nisi quam falsum & malum, tunc vera & bona, quæ ab interioribus influunt in ultima, ibi influunt in mala & falsa, & inde ibi vertuntur in talia ; ideo non apparet nisi quam falsum & malum in toto naturali ; hoc intelligitur per obscuracionem totius mentis naturalis, quæ significatur per

per non posse videre terram. Inde quoque est, quod spiritus infernales, cum devastati sunt, in extremis naturalis sint, lumen illorum, quod lumen intellectuale vocatur, nec est abfimile lumini hujus mundi, quod in altera vita prorsus fit caligo ad præsentiam lucis cœli. Quia extremum naturalis, quod sensuale vocatur, est fallaciis & inde falsis, ac voluptatibus & inde malis repletum, n: 6844. 6845, & quia inferna in illo lumine sunt, idcirco, quando regeneratur homo, a Domino donatur facultate, ut a sensuali illo elevari possit versus interiora, videatur n: 6183. 6313. 7442.

7646. Et comedet residuum evasione relicte vobis a grandine, quod significet consumptionem omnium quæ aliquid ex vero habent, constat ex significatione comedere, quod sit consumi; & a significatione residui evasione relicte a grandine, quod sit verum non consumtum a priori falso, quod per grandinem significatur, quod grando sit falsum, videatur n: 7553. 7574; falsa, quæ grando significat, sunt falsa in exteriori naturali, at falsa, quæ locusta significat, sunt falsa in extremis ejus; hæc falsa sunt, quæ consumunt vera & bona communissima; nam exteriora sunt quoque communiora, & externa sunt communissima; quando communia destructa sunt, particularia dissipantur, nam communia sunt quæ continent, & particularia quæ continentur.

7647. Et comedet omnem arborem germinantem vobis ex agro, quod significet sic consumptionem omnium cognitionum quæ illis ab Ecclesia, constat ex significatione comedere, quod sit consumtio, ut nunc supra n: 7646; ex significatione arboris, quod sint perceptiones, tum cognitiones veri & boni, de qua n: 2722 fin: 2972; & ex significatione agri, quod sit Ecclesia, de qua n: 2971. 3317. 4766. 4440. 7502. 7571.

7648. Et replebuntur domus tuæ, & domus omnium servorum tuorum, & domus omnium Ægyptiorum, quod significet quod regnabit falsum in omnibus & singulis in naturali ab interiori ejus ad extremum, constat ex significatione repleti, quod sit regnare, de qua sequitur; & ex significatione domus Pharaonis, domus omnium servorum ejus, & domus omnium Ægyptiorum, quod sint omnia & singula in naturali, de qua n: 7353. 7355, hic ab interiori ejus ad extremum, secundum illa quæ supra n: 7645 explicata sunt. Quod repleti sit regnare, est quia cum mens hominis repleta est falsis ex malis, adeo ut jucundum ei sit per falsa seducere, & mala facere, tunc dicitur quod id regnet apud illum, & ipsa affectio dicitur regnans; universaliter regnans dicitur id quod implet totam hominis mentem, hoc est, tam ejus cogitationem quam voluntatem; id quod homo præ reliquis amat, & pro fine ultimo habet, hoc tale regnans est; & hoc inest omnium singularissimis ejus voluntatis & cogitationis; quodnam sit quod universaliter regnat, sciri potest a jucundo quando succedit, & a dolorifico quando non succedit. Hoc quod universaliter regnat apud hominem, facit imaginem ejus spiritus, facies ejus est prorsus secundum illud; si regnans est malum & falsum, est forma ejus Spiritus diabolica; si autem regnans est bonum & verum, est forma angelica; nam spiritus in se spectatus est affectio in forma, & affectio

fectio dominans est ipsissima ejus forma, & reliquæ ejus affectiones inapplicant se ei.

7649. Quam non viderunt patres tui, & patres patrum tuorum, a die fuerunt super humo usque ad diem hunc, quod significet quod tale falsum non fuerit ab antiquo tempore in Ecclesia, quale ibi, constat ex significatione quam non viderunt, nempe locustam, quod sit quod tale falsum non fuerit, quod locusta sit falsum in extremis, videatur supra n: 7643; ex significatione patrum, & patrum patrum, quod sit ab antiquo tempore; & a significatione humi, quod sit Ecclesia, de qua n: 566. 1068; a die quo fuerunt super illa usque ad diem hunc, significat statum in quo Ecclesia ab illo tempore ad hoc; quod dies sit status, videatur n: 23. 487. 488. 493. 2788. 3462. 4850. quomodo hoc se habet, videatur n: 7686.

7650. Et respexit & exivit a cum Pharaone, quod significet privationem apperceptionis & separationem, constat ex repræsentatione Moschis, de quo dicitur quod respexit & exivit, quod sit verum a Divino, & a repræsentatione Pharaonis, quod sint qui infestant, de quibus supra n: 7631; ex significatione respicere, quod sit privatio apperceptionis, privatur enim homo apperceptione, cum Verum a Divino respicit seu avertit se, hoc est, cum homo avertit se ab illo; & a significatione exire, quod sit separatio, de qua n: 6100. 7404.

7651. Vers: 7 ad 11. *Et dixerunt servi Pharaonis ad illum, quousque erit hoc nobis ad laqueum, dimitte viros, & serviant Jehovah Deo illorum; an nondum scis, quod pereat Aegyptus. Et reductus Moscheh & Aharon ad Pharaonem, & dixit ad illos, ite, servite Jehovah Deo vestro; quis & quis eunt. Et dixit Moscheh, cum pueris nostris, & cum senibus nostris ibimus, cum filiis nostris & cum filiabus nostris, cum grege nostro & cum armento nostro, ibimus, quia festum Jehovah nobis. Et dixit ad illos, erit sic Jehovah cum vobis, quando dimisero vos & infantem vestrum; videte quod malum apud facies vestras. Non ita, ite quaeso juvenes, & servite Jehovah, quia hoc vos quaeritis; & expulit illos ex faciebus Pharaonis.* Et dixerunt servi Pharaonis ad illum, significat admonitionem ab illis qui in timore: quousque erit hoc nobis ad laqueum, significat quod sic caperentur a malo suo: dimitte viros, & serviant Jehovah Deo illorum, significat quod consultum sit relinquere illos, ut colant Dominum Deum suum, an nondum scis, quod pereat Aegyptus, significat quod ex factis sciri possit, quod omnes, qui simplices illos laceſſunt, dejiciantur in infernum, unde nulla evasio: & reductus Moscheh & Aharon ad Pharaonem, significat præsentiam Veri Divini inde: & dixit ad illos, significat inclinationem: ite, servite Jehovah Deo vestro, significat quod relinquuntur ut colant Dominum: quis & quis eunt, significat num remanerent aliqui: & dixit Moscheh, significat responſum: cum pueris nostris & cum senibus nostris ibimus, significat simplices & sapientes: cum filiis nostris & cum filiabus nostris, significat qui in affectione veri & in affectione boni: cum grege nostro & cum armento nostro ibimus, significat qui in bono interiori & exteriori: quia festum Jehovah nobis, significat cultum Domini omnibus & singulis:

gulis: & dixit ad illos, significat subfannationem: erit sic Jehovah cum vobis, quando dimiserit vos & infantem vestrum, significat sicut Dominus apud illos foret si relinquantur: videte quod malum apud facies vestras, significat in desiderio non bonum: non ita, significat negationem: ite quæso juvenes, & servite Jehovah, significat quod relinquantur qui in veris conformatis, ut colant Dominum: quia hoc vos quæritis, significat quod sic habeant quod volunt: & expulit illos ex faciebus Pharaonis, significat quod voluntas infestantium prorsus contrariaretur Vero Divino.

7652. Et dixerunt servi Pharaonis ad illum, quod significet admonitionem ab illis qui in timore, constat ex significatione dicere, cum ab illis qui vident sui interitum ad illos in societate qui se obstant, quod sit admonitio; & ex significatione servorum Pharaonis, quod sint qui infestant ex inferiori forte, ac in timore; quod in timore sint, patet ab illorum his dictis "Quousque erit hoc nobis in laqueum, dimitte viros, ut serviant Jehovah Deo illorum, an nondum scis quod pereat Ægyptus," quæ verba quod ex timore sint, liquet; tum etiam ex eo, quod per servos Pharaonis intelligantur mali qui infestant, & mali non ad bonum suadent nisi ex timore, videatur n: 7280.

7653. Quousque erit hoc nobis in laqueum, quod significet quod sic caperentur a malo suo, constat a significatione hoc esse in laqueum, quod sit capi a malo suo, & sic induci in malum pænæ.

7654. Dimitte viros, & serviant Jehovah Deo illorum, quod significet quod consultum sit relinquere illos, ut colant Dominum Deum suum, constat ex significatione dimittere, quod sit relinquere; & a significatione servire Jehovah, quod sit colere Dominum Deum suum, ut prius n: 7500. 7540. 7641.

7655. An nondum scis quod pereat Ægyptus, quod significet quod ex factis sciri possit quod omnes, qui simplices illos laceffunt, dejiciantur in infernum, unde nulla evasio, constat ex significatione an nondum scis, quod sit quod ex factis sciri possit; ex significatione perire, quod sit dejici in infernum, unde nulla evasio; hoc in sensu spirituali per perire significatur, pariter ac per mori seu per mortem, quæ quod sit damnatio & infernum, videatur n: 5407. 6119. 7494; & ex significatione Ægypti, quod sit infestatio, de qua n: 7278, ita quoque qui infestant; at quia illi loquuntur non dicitur qui infestant, sed qui laceffunt, nam mali malum suum excusant & leve faciunt; nec dicitur quod laceffant illos qui ab Ecclesia spirituali, sed quod simplices illos, nam mali illos omnes qui ab Ecclesia sunt, & vivunt secundum vera & bona ejus, seu vitam fidei & charitatis, vocant simplices.

7656. Et reductus Moscheh & Aharon ad Pharaonem, quod significet præsentiam Veri Divini inde, constat ex significatione reduci, quod sit sisti præsens; & ex repræsentatione Moschis & Aharonis, quod sint Verum Divinum, Moscheh internum, & Aharon externum, de qua n: 7089. 7382.

7657.

7657. Et dixit ad illos, quod significet inclinationem, constat ex illis quæ sequuntur, quod adigente timore dimittere illos vellet; ea voluntas seu inclinatio continetur in *dixit ad illos*.

7658. Ite, servite Jehovæ Deo vestro, quod significet quod relinquantur ut colant Dominum, constat ex significatione servire Jehovæ, quod sit colere Dominum, ut n: 7500. 7540. 7641. 7654; quod ite seu abite, cum dicitur a Pharaone ad Moschen de filiis Israelis, sit ut relinquantur, patet.

7659. Quis & quis eunt, quod significet num remanerent aliqui, constat absque explicatione.

7660. Et dixit Moscheh, quod significet responsum, patet.

7661. Cum pueris nostris & cum senibus nostris ibimus, quod significet simplices & sapientes, constat ex significatione puerorum, cum adiunguntur senibus, quod sint simplices, senes enim sunt sapientes, n: 3183. 6523. 6890.

7662. Cum filiis nostris & cum filiabus nostris, quod significet qui in affectione veri & in affectione boni, constat ex significatione filiorum, quod sint vera quæ Ecclesiæ, de qua n: 489. 491. 533. 1147. 2623. 3373, ita affectiones, quia vera absque affectione non sunt aliquid; & ex significatione filiarum, quod sint bona, de qua n: 489. 490. 491, ita affectiones boni, n: 2362. 3963.

7663. Cum grege nostro & cum armento nostro ibimus, quod significet qui in bono interiori & exteriori, constat ex significatione gregis, quod sit bonum interius, & armenti, quod sit bonum exterius, de qua n: 5913. 6048. Per verba in hoc Versu, quod irent cum pueris & senibus, cum filiis & filiabus, ac cum grege & armento, intelligitur in sensu interno omne quod est Ecclesiæ tam externæ quam internæ; quæ Ecclesiæ externæ sunt, intelliguntur per pueros, filios, & armentum, & quæ internæ per senes, filias, & gregem; nam senes sunt sapientiæ, filiæ affectiones boni, & grex ipsum bonum, hæc sunt Ecclesiæ internæ; at pueri sunt simplicitates, filii affectiones veri, & armentum bonum externum, hæc sunt Ecclesiæ externæ.

7664. Quia festum Jehovæ nobis, quod significet cultum Domini omnibus & singulis, constat ex significatione festi, quod sit cultus ex læto animo, de qua n: 7093; quod sit cultus Domini, est quia Jehovah in Verbo est Dominus, n: 1343. 1736. 2921. 3023. 3035. 5663. 6303. 6905. 6945. 6956; quod cultus sit omnibus & singulis, patet a mox præcedentibus, ubi dicitur quod irent cum pueris & senibus, cum filiis & filiabus, ac cum grege & armento.

7665. Et dixit ad illos, quod significet subfannationem, constat a verbis quæ Pharo dicit "Erit sic Jehovah cum vobis, quando dimisero vos & infantem vestrum," quæ verba subfannationis sunt.

7666. Videte quod malum apud facies vestras, quod significet in desiderio non bonum, constat ex significatione facierum, quod sint interiora quoad affectiones

tiones & inde cogitationes, de qua n: 358. 1999. 2434. 3527. 3573. 4066. 4796. 4797. 5102. 5165. 5168. 5695. 6604; & quia facies sunt affectiones, etiam sunt desideria; inde est, quod malum apud facies vestras, quod significet in affectionibus seu in desiderio non bonum.

7667. Non ita, quod significet negationem, constat absque explicatione.

7668. Ite quæso juvenes & servite Jehovah, quod significet quod relinquuntur qui in veris confirmatis, ut colant Dominum, constat ex significatione ite, quod sit quod relinquuntur, ut supra n: 7658; ex significatione juvenum, quod sint vera confirmata, de qua sequitur; & ex significatione servire Jehovah, quod sit colere Dominum, ut supra n: 7654. 7664. Quod juvenes sint qui in veris confirmatis, est quia per filios, pueros, juvenes, viros & senes, significantur illa quæ intelligentiæ & sapientiæ sunt in suo ordine; talia loco illorum in cælo intelliguntur; sunt enim illi qui in cælo in ideis spiritualibus, in quas intrare non potest quod meræ naturæ & mundi est, quin illico exuatur, & transeat in tale quod sapientiæ coeli & cogitationi angelicæ conforme est; inde est, quod per filios, pueros, juvenes, viros, senes, in sensu spirituali non possint illi significari, sed quod correspondentia spiritualia, quæ sunt illa quæ sunt intelligentiæ & sapientiæ; quod ea significantur, patet manifeste ex sensu interno in Verbo ubi nominantur: per Juvenes in Verbo intelliguntur illi qui Intelligentes sunt, seu secundum ideas abstractas Angelicas, Intelligentia; & quia intelligentia; per illos intelligitur etiam Verum confirmatum, nam hoc intelligentiæ est: vox quoque, per quam juvenes hic in Lingua originali exprimitur, derivatur a robore & potentia, quæ Vero est ex bono, ita Vero confirmato: inde nomen hoc tribuitur Domino, apud Sachariam "Gladie surge contra Pastorem meum, & contra *Virum* (Juvenem) proximum meum; percutite Pastorem, & dispergantur Oves" xiii: 7; quod hæc de Domino dicta sint, videatur Matth: xxvi: 31: & quoque apud Jeremiam "Quousque circumvagaris filia averfa, creavit Jehovah novum in terra, fæmina circumdedit *Virum* (Juvenem)" xxxi: 22. Juvenes alia voce in Lingua originali pro intelligentia, ita pro vero ejus, apud Amos "Misi in vos pestem in via Ægypti, *occidi gladio juvenes vestros*, cum captivitate equorum" iv: 10, via Ægypti pro scientifico perverso; juvenes qui occisi, pro veris inde destructis; captivitas equorum pro seducto intellectuali. Apud Eundem "Vagabuntur a mari ad mare, & a septentrione, usque ad orientem, discursitabunt ad quærendum verbum Jehovah, nec invenient; in die illo deficient virgines pulchræ, & *juvenes*, siti" viii: 12. 13, virgines pulchræ pro affectione veri, juvenes pro intelligentia, deficere siti pro privari vero; ideo dicitur, discursitabunt ad quærendum verbum Jehovah, nec invenient; quod ibi non virgines pulchræ, nec juvenes, nec deficientia ex siti intelligantur, patet. Apud Jeremiam "Ascendit mors per fenestras nostras, venit in palatia nostra, ad excindendum infantem e platea, *Juvenes & vicis*" ix: 20: apud Eundem "Quomodo non relicta est urbs gloriæ, urbs gaudii

gaudii mei, *quare cadent juvenes ejus in plateis ejus*” XLIX : 26. Cap : L : 30 : apud Eundem “ Audite quæso omnes populi, videte dolorem meum, virgines meæ, & *Juvenes mei* iverunt in captivitatem” Thren : I : 18 ; in his locis Juvenes pro veris quæ intelligentiæ.

7669. Quia hoc quæritis, quod significet quod sic habeant quod volunt, constat absque explicatione.

7670. Et expulit illos ex faciebus Pharaonis, quod significet quod voluntas infestantium prorsus contrariaretur Vero Divino, constat ex repræsentatione Moschis & Aharonis, qui expulsi, quod sint verum Divinum, de qua supra n : 7637 ; ex repræsentatione Pharaonis, quod sint qui infestant, de qua etiam supra n : 7631 ; ex significatione facierum, quod sint interiora quoad affectiones, de qua n : 7666, ita voluntas, nam affectiones sunt voluntatis, cogitationes autem intellectus ; quod voluntas contrariaretur, significatur per quod expulit e faciebus, nam id expellitur quod contra voluntatem est, seu quod contra affectiones quæ voluntatis.

7671. Verf : 12. 13. 14. 15. *Et dixit Jehovah ad Moschen, extende manum tuam super terram Ægypti ob locustam, & ascendet super terram Ægypti, & comedet omnem herbam terræ, omne quod reliquit grando. Et extendit Moscheb baculum suum super terram Ægypti ; & Jehovah adduxit ventum orientalem in terram, toto die illo & tota nocte, mane factum, & ventus orientalis attulit locustam. Et ascendit locusta super omnem terram Ægypti, & quievit in omni termino Ægypti, gravis valde ; ante illam non fuit ita locusta sicut illa, & post illam non erit ita. Et obtexit superficiem totius terræ, & obtenebrata terra ; & comedit omnem herbam terræ, & omnem fructum arboris, quem residuum fecit grando ; & non residuum fuit ullum viride in arbore & in herba agri in tota terra Ægypti. Et dixit Jehovah ad Moschen, significat instructionem : extende manum tuam, significat dominium potentia : super terram Ægypti ob locustam, significat ut falsum occupet infestantium omne naturale : & ascendet super terram Ægypti, significat infusionem in omnia ibi : & comedet omnem herbam terræ, significat consumptionem omnis veri : omne quod reliquit grando, significat quod prius falsum non consumsit : & extendit Moscheb baculum suum super terram Ægypti, significat dominium potentia Veri Divini super infestantium totum naturale : & Jehovah adduxit ventum orientalem, significat destructionis medium : toto die illo & tota nocte illa, significat in omne perceptionis tam obscuræ quam non obscuræ apud infestantes : mane factum, significat statum cœli in ordine : & ventus orientalis attulit locustam, significat falsum densum apud infestantes per medium destructionis : & ascendit locusta super omnem terram Ægypti, significat falsi effusionem in omnia naturalis : & quievit in omni termino Ægypti, significat ab extremis ibi : gravis valde, significat quod pervaderet omnia & singula : ante illam non fuit ita locusta, & post illam non ita erit, significat quod tale falsum non fuerit a primo Ecclesiæ, & quod non tale erit : & obtexit superficiem totius terræ, significat quod occuparet ultima mentis naturalis : & obtenebrata terra, significat quod induceretur falsum ubi verum :*

& comedit omnem herbam terræ, significat quod consumeret omne scientificum veri: & omnem fructum arboris, significat omne cognitivum boni: & non residuum fecit ullum viride, significat quod obliteraretur omne sensitivum veri: in arbore & in herba agri, significat ex cognitivo & scientifico Ecclesiæ: in tota terra Ægypti, significat undequaque in naturali.

7672. Et dixit Jehovah ad Moschen, quod significet instructionem, constat ex significatione dicere, cum a Jehovah ad Moschen, per quem representatur Verum Divinum, quid faciendum, quod sit instructio, de qua n: 6879. 6881. 6889. 6891. 7186. 7267. 7304. 7380.

7673. Extende manum tuam, quod significet dominium potentiæ, constat ex significatione extendere, quod prædicetur de dominio, de qua sequitur; & ex significatione manus, quod sit potentia, de qua n: 878. 3387. 4931 ad 4937. 5327. 5328. 5544. 6292. 6947. 7011. 7188. 7189. 7518. Quod extendere manum sit dominium potentiæ, est quia potentia manui seu brachio est cum extenditur; idcirco cum dicitur de Jehovah, quod extendat manum seu brachium, significatur potentia illimitata seu infinita actu. Inde est, quod Jehovah toties dixerit ad Moschen, cum miracula fierent, quod extenderet manum aut baculum, sicut Cap: vii: Vers: 19, *Extende manum tuam super aquas Ægypti, & erunt sanguis.* Cap: viii: 1, 2, *Extende manum tuam super flumina, & fac ascendere ranas.* Cap: viii: 11. 12, *Extende baculum tuum, & percutite pulverem terræ, & erit in pediculos.* Cap: ix: 22. 23, *Extende manum tuam versus cælum, & erit grando:* "ita nequaquaquam dictum fuisset, nisi per extensionem manus in supremo sensu significaretur omnipotentia Jehovah: Similiter per quod dictum Joschuæ, quod extenderet lanceam, de qua ita apud illum "Dixit Jehovah ad Joschuam, *extende lanceam quæ in manu tua, versus Ajam; cum ergo extenderet Joschua lanceam quæ in manu illius versus Ajam, insidiæ surrexerunt ocus e loco suo, & cucurrerunt, cum primum extenderet manum suam, & venerunt ad urbem, & ceperunt illam: Joschuâ non retraxit manum suam quam extendit cum lancea, usque dum devotioni dati omnes habitatores Ajæ*" viii: 18. 19. 26; quia hoc fuit repræsentativum omnipotentia Divinæ, etiam vim habuit, prout omnia repræsentativa, cum mandata, illo tempore. Pluribus quoque in locis describitur Omnipotentia per quod Jehovah extendat manum, tum per manum Ipsius extensam, & per brachium Ipsius extensum, per quod Jehovah extendat manum, apud Esaiam "Accensa est ira contra populum suum, & extendit manum suam super illum, & percussit illum, & commoti sunt montes" v: 25. Apud Ezechielem "Extendam manum meam contra illum, & perdam illum" xiv: 9. 13. Apud Eundem "Extendam manum meam contra te, & dabo te in prædam gentibus" xxv: 7. *Extendam manum meam super Edomum, & excindam ex illa hominem & bestiam. Extendam manum meam super Philisthæos* "& excindam" ibid: Vers: 13. 16; pariter Ezech: xxxv: 3. Esai: xxxi: 3. Zeph: i: 4. Cap: ii: 13. Describitur omnipotentia per *Manum extensam* apud Esaiam "Manus Jehovah extensa super omnes gentes, quis reprimet illam" xiv: 27. 28.

28. Apud Jeremiam "Pugnabo vobis cum *per manum extensam*, & per brachium forte, & in ira & in furore" xxxi: 5. Apud Eundem "Adhuc *manus Ipsius extensa est*" ix: 11. 16. Cap: x: 4. Tum per *Brachium extensum*, apud Jeremiam "Ego feci terram, hominem, & bestiam, per virtutem meam magnam, & *per brachium meum extensum*" xxvii: 5. Apud Eundem "Tu fecisti cœlum & terram per virtutem tuam magnam, & *brachium tuum extensum*, non impossibile est præ Te ullum Verbum" xxxii: 17, quod hic per brachium extensum significetur Omnipotentia, patet; similiter pluribus aliis in locis, ubi dicitur per manum fortem & brachium extensum, ut Deut: iv: 34. Cap: v: 15. Cap: vii: 29. Cap: ix: 19. Cap: xi: 2. Cap: xxvi: 8. i Reg: viii: 42. ii Reg: xvii: 36. Jerem: xxxii: 21. Ezech: xx: 33. 34. Dicitur etiam de Jehovah, quod extendat cœlos, & tunc quoque per extendere significatur omnipotentia, quod nempe limites cœli amplificet, & impleat illos qui ibi vita & sapientia; ut apud Esaiam "Jehovah, qui *extendit sicut tenue cœlos*, & expandit illos sicut tentorium ad habitandum" xl: 22. Apud Eundem "*Jehovah extendens cœlos*, expandens terram, dans animam populo super illa, & spiritum ambulanti in illa" xlii: 5. Apud Jeremiam "Qui facit terram virtute sua, parat orbem sapientia sua, & intelligentia sua *extendit cœlos*" li: 15. Apud Sachariam "*Jehovah extendens cœlos*, & fundans terram, & formans spiritum hominis in medio ejus" xii: 1, præter alibi, ut Esai: xlii: 24. Cap: xlv: 12. Psalm: civ: 2. Ex his nunc constare potest, cur Moschi mandatum, ut *extenderet manum & baculum*, & quod tunc miracula facta sint; quodque sic per extendere manum significetur dominium potentiæ, & in supremo sensu omnipotentia.

7674. Super terram Ægypti ob locustam, quod significet ut falsum occupet infestantium omne naturale, constat a significatione terræ Ægypti, quod sit mens naturalis, de qua n: 5276. 5278. 5280. 5288. 5301, & quod Ægyptus sit naturale, n: 6147. 6252; & ex significatione locustæ, quod sit falsum in extremis apud infestantes, de qua n: 7643.

7675. Et ascendet super terram Ægypti, quod significet effusionem in omnia ibi, constat ex significatione ascendere, quod sit effundi; locusta enim significat falsum in extremis, & ab extremis versus interiora, dicitur ascendere, nam interiora sunt idem ac superiora; quod interiora occupentur falso cum exteriora, videatur n: 7645; & ex significatione terræ Ægypti, quod sit mens naturalis, de qua mox supra, n: 7674.

7676. Et comedet omnem herbam terræ, quod significet consumptionem totalem omnis veri, constat ex significatione comedere, quod sit consumere; & ex significatione herbæ terræ, quod sit verum Ecclesiæ, de qua n: 7571.

7677. Omne quod reliquit grando, quod significet quod prius falsum non consumsit, constat ex significatione reliquit, quod sit quod non consumsit, & ex significatione grandinis, quod sit falsum ex malo in exteriori naturali, de qua n: 7553. 7574.

7678.

7678. Et extendit Moscheh baculum suum super terram Ægypti, quod significet dominium potentiae Veri Divini super infestantium totum naturale, constat ex significatione extendere baculum, quod sit dominium potentiae, de qua supra n: 7673; ex repræsentatione Moschis, quod sit Verum Divinum, de qua n: 6752. 7014. 7010. 7382; & ex significatione terræ Ægypti, quod sit naturale quod infestantium, de qua supra n: 7674. Potentia Divina, quæ describitur per manum Moschis, est potentia Veri Divini; quod omnis potentia sit Veri, videatur n: 3091. 5623. 6344. 6413. 6948; imo talis potentia est Divino Vero quod procedit ex Divino Bono, ut per illud creata sint omnia quæ in Universo, Verbum significat id Verum apud Johannem "In principio erat Verbum, & Verbum erat apud Deum, & Deus erat Verbum, omnia per Ipsum facta sunt" 1: 1. 3; inde est quod per Moschen miracula facta sint, nam Moscheh repræsentat Divinum Verum. Creditur a plerisque, quod Verbum seu Divinum Verum, sit modo loquela a Jehovah ac mandatum quod ita fiat, ac non amplius aliquid, sed est ipsum Essentiale ex quo & per quod omnia; id Esse quod procedit ab Ipso, & inde Existere omnium, est quod intelligitur per Divinum Verum: hoc illustrari potest ab angelis, ab illis procedit sphaera charitatis & fidei, quæ sensibilibus percipitur, quæ etiam producit mirabiles effectus; ex his aliqua idea formari potest de Divino Vero quod procedit a Divino Bono Domini.

7679. Et Jehovah adduxit ventum orientalem, quod significet destructionis medium, constat ex significatione venti orientalis, quod sit medium destructionis; quod ventus orientalis id significet est quia siccus erat, & tempestuosus, & quia inde exsiccabat producta terræ illius, & per vim suam confregit arbores, & in mari naves; inde per illum ut per medium describitur potentiae Divinae effectus: præterea per Orientem significatur bonum amoris & charitatis, quia in supremo sensu Dominus, n: 101. 1250. 3708; & bonum amoris ac charitatis in sua origine, quia Divinum, est clementissimum, inde etiam in suo processu in cælum; at cum delabatur ad inferna, fit inclemens ac immite, quia ab illis ibi vertitur in tale; ideo boni illius Divini influxus & præsentia ibi non modo cruciat illos, sed etiam devastat; ex his etiam est, quod per ventum ab Oriente, seu Orientalem, significetur medium destructionis. Quod per Ventum illum significetur medium destructionis, patet a locis ubi in Verbo memoratur, ut apud Jeremiam "Sicut *Ventus Orientalis dispergam illos coram hoste*" xviii: 17. Apud Ezechielem "Vitis plantata non prosperabitur; *nonne cum attigerit illam ventus orientalis, exarescendo exarescet*" xvi: 10. Apud Eundem "Vitis illa evulsa est in ira, in terram projecta, *Ventus orientalis arefecit fructum ejus*" xix: 2. Apud Hoseam "Ille inter fratres ferox, Veniet *Eurus, Ventus Jehovah*, a deserto ascendens, & *exarescet scaturigo ejus, & exsiccabitur fons ejus*" xiii: 15. Apud Davidem "Per *ventum Orientalem confringes naves Tharschisci*" Psalm: xlviii: 8. Apud Ezechielem "In aquas multas deduxerunt te, contemnentes te, *ventus orientalis fregit te in corde marium*" xxvii: 26; ex his patet, quod ventus orientalis medium destructionis significet, ex causa

causa quia siccus erat, ac tempestuosus; inde quoque significat medium devastationis, ut apud Hofcheam "Ephraim pascens ventum, & *persequitur aurum*, omni die mendacium & vastationem multiplicat" xii: 2, Ephraim pro intellectuali Ecclesiæ, n: 5354. 6222. 6238; pascere ventum est multiplicare mendacium, & persequi aurum est multiplicare vastationem: status vastationis ac tentationis etiam vocatur *dies auri* apud Esaiam, Cap: xxvii: 7. 8.

7680. Toto die illo, & tota nocte illa, quod significet omne perceptionis tam obscuræ quam non obscuræ apud infestantes, nempe quod destructum, constat ex significatione diei, quod sit status perceptionis non obscuræ; & ex significatione noctis, quod sit status perceptionis obscuræ; nam tempora diei, ut mane, meridies, vespere, & nox, correspondent illustrationibus, quæ sunt intelligentiæ & sapientiæ, n: 5672. 6110, ita perceptionibus; in genere dies & nox: perceptiones dicuntur, non illustrationes, quia malis qui infestant, non est illustratio, sed usque est perceptio; sed tamdiu illis est perceptio, quamdiu apud illos aliquid cognitionis veri & boni ab Ecclesia, in qua vixerant, remanet, nam per verum & bonum communicant cum illis qui in cœlo; at cum deprivati sunt cognitionibus illis, quod fit quando devastati sunt, tunc non amplius illis est aliqua perceptio: possunt quidem infernales confirmare sua mala & quoque sua falsa; sed hoc non est perceptio; perceptio est videre quod verum sit verum, & bonum bonum, tum quod malum sit malum & falsum falsum, sed non perceptio est videre verum ut falsum, ac bonum ut malum, tum vicissim, malum ut bonum, & falsum ut verum; illis, qui hoc faciunt, loco perceptionis est phantasia, quæ facit apparentiam perceptionis, per quod tales sciant confirmare falsa & mala per talia, quæ sensibus obvia sunt, & concupiscentiis favent.

7681. Mane factum, quod significet statum cœli in ordine, constat a significatione mane, quod sit regnum Domini, & in supremo sensu Ipse Dominus, de qua n: 22. 2333. 2405. 2540. 2780; & quod sit status illustrationis, n: 3458. 3723. 5740. 5962, hic autem per mane significatur cœlum in ordine: quomodo hoc se habet, constare potest ab illis quæ n: 7643 dicta sunt, quod nempe mali devastentur, sicut Dominus ordinat cœlum; influxus enim boni & veri e cœlo facit devastationem apud malos, quare cum Dominus ordinat cœlos, tunc inferna, quæ in opposito sunt, a se ordinantur, ac removentur a cœlo secundum gradus mali, & sortiuntur loca secundum quale mali; inde constare potest, quod a Domino non procedat nisi bonum, & quod malum sit ab illis qui contra bonum sunt, & demum id non sustinent. Ex his patet, quod per mane factum hic significetur status cœli in ordine:

7682. Et ventus orientalis attulit locustam, quod significet falsum densum apud infestantes per medium destructionis, constat ex significatione venti orientalis, quod sit medium destructionis, de qua mox supra 7679; & ex significatione locustæ, quod sit falsum in extremis, de qua n: 7643, hic falsum densum, quia totum naturale ab illo occupatum, n: 7645.

7683. Et ascendit locusta super omnem terram Ægypti, quod significet falsi effusionem in omnia naturalis, constat ex illis supra n: 7674. 7675, ubi similia.

7684. Et quievit in omni termino Ægypti, quod significet ab extremis ibi, constat ex significatione termini, quod sit extremum, quare per quievit in omni termino significatur quod falsum pervaderet ab extremis in omnia naturalis, & dein terminaretur in extremis, secundum illa quæ n: 7645, ostensa sunt.

7685. Gravis valde, quod significet quod pervaderet omnia & singula, constat ex illis quæ hic supra n: 7684, explicata sunt.

7686. Ante illam non fuit locusta sicut illa, & post illam non ita erit, quod significet quod tale falsum non fuerit a primo tempore Ecclesiæ, & quod non tale erit, constat ex significatione locustæ, quod sit falsum in extremis, de qua n: 7643: quod tale falsum non fuerit, nec erit, videatur etiam supra n: 7649. Quomodo hoc se habet, dicendum; in interno sensu agitur in specie de illis, qui ante adventum Domini in terra inferiore fuerunt, & non potuerunt in cælum elevari, priusquam Dominus in mundum venit, & assumpsit Humanum, ac illud Divinum fecit, videatur n: 6854. 6914; illi interea a malis, qui etiam fuerunt ab Ecclesia, ac vera fidei confessi, sed vitam mali vixerunt, infestabantur: illi qui ante adventum Domini ab Ecclesia fuerunt, & mali quoad vitam, in tali falso fuerunt, quale non fuerat ante, nec erit postea: causa erat, quia illi qui Nephilim, tum Enakim & Rephaim, dicti sunt, & fuerunt ab extrema posteritate Antiquissimæ Ecclesiæ, nondum inclusi fuerunt Inferno, sed pervagati circum, ac infuderunt, ubicunque potuerunt, persuasiones diras & mortiferas; ita quoque malis in Ecclesia; inde illis tale falsum; de Nephilim illis, & diris illorum persuasionibus, videatur n: 310. 560. 562. 563. 570. 581. 586. 607 f. 660. 805. 808. 1034. 1120. 1265 ad 1272. 1673: hi a Domino, cum fuit in mundo, conjecti sunt in infernum, quod est a sinistro antrorsum ad aliquam distantiam: hoc nisi factum fuisset, paucissimi potuissent salvari, nam falsum quod illi infuderunt erat cum persuasivo diro, ac lethale, quale nusquam fuerat, & quale nusquam esse potest: hoc falso imbuti fuerunt illi, qui ante adventum Domini infestantur illos qui ab Ecclesia spiritali: hæc sunt, quæ in sensu interno per illa verba intelliguntur: de illis in specie agitur, in genere autem de omnibus qui ab Ecclesia, & infestant probos in altera vita, quorum perplures hodie sunt.

7687. Et obtexit superficiem terræ, quod significet ultima mentis naturalis, constat ex significatione superficiei, quod sit ultimum, nam est maxime externum seu extremum terræ; & ex significatione terræ, hic terræ Ægypti, quod sit mens naturalis, de qua supra n: 7674.

7688. Et obtenebrata terra, quod significet quod induceretur falsum ubi verum constat ex significatione tenebrarum, quod sint falsa, de qua n: 1839. 1860. 4418. 4531, ita obtenebrari, est in falso esse; & quia agitur de devastatione illorum, qui fuerunt ab Ecclesia, & noverunt vera, sed vixerunt vitam mali, per obtenebrata terra, significatur falsum ubi verum: verum in sensu

sensu interno significatur per lucem, inde falsum per tenebras; sunt enim verum & falsum opposita, sicut lux & tenebræ; & actualiter est lux illis qui in vero, & sunt tenebræ illis qui in falso; lumen in quo sunt qui in falso in altera vita, fit caligo ad præsentiam lucis cœli, & major caligo apud illos qui ab Ecclesia fuerunt, quia illis falsum fuit contra verum fidei; secundum Domini verba apud Matthæum "*Si lumen quod in te est, tenebræ est, tenebræ quantæ*" VI: 23: & apud Eundem "*Filii regni ejicientur in tenebras exteriores*" VIII: 12, filii regni sunt qui ab Ecclesia; tenebræ exteriores sunt falsa graviora; exteriores dicuntur, quia falsa in extremis, sunt graviora. Quod falsa vocentur tenebræ, constat a pluribus locis in Verbo, ut apud Johannem "*Lux venit in mundum, sed dilexerunt homines magis tenebras, quam lucem, erant enim opera illorum mala*" III: 19. Apud Eundem "*Ambulate quousque lucem habetis, ne tenebræ vos apprehendant: Ego lux in mundum veni, ut omnis qui credit in Me, in tenebris non maneat*" XII: 35. 46. Apud Esaiam "*Væ dicentibus de malo bonum, & de bono malum, ponentibus tenebras in lucem, & lucem in tenebras*" V: 20. Apud Jeremiam "*Date Jehovah Deo vestro gloriam, antequam tenebras inducat, & antequam offendant pedes ad montes crepusculi, tunc exspectabitis lucem, sed ponet illam in umbram mortis, ponet in caliginem*" XIII: 16. Apud Ezechielem "*Obtegam cum exstinxero te cœlos, & atrabo stellas eorum, solem nube obtegam, & luna non lucere faciet lumen suum; omnia luminaria lucis atrabo super te, & dabo tenebras super terra tua*" XXXII: 7. 8. Apud Joelem "*Venit dies Jehovah, propinquus est, dies tenebrarum & caliginis, dies nubis & obscuritatis*" II: 2. Amos V: 18. 20. Apud Zephaniam "*Dies exscandescentiæ dies hic; dies vastitatis & devastationis, dies tenebrarum & caliginis*" I: 15; in his locis tenebræ significant falsa: etiam in Verbo tenebræ significant ignorantiam veri, in quali sunt Gentes, quæ Verbum non habent, & de Domino nihil sciunt.

7689. Et comedet omnem herbam terræ, quod significet quod consumeret omne scientificum veri, constat ex significatione comedere, quod sit consumere; & ex significatione herbæ terræ, quod sit scientificum veri, nam per herbam agri significatur verum Ecclesiæ, n: 7571, quia ager est Ecclesia; per herbam autem terræ significatur scientificum veri, quia terra hic est mens naturalis, & verum mentis naturalis est scientificum; & præterea malis non est aliquod verum fide, sed est modo scientia veri quod fidei: persuadent sibi quidam mali, qui in Ecclesia, quod sint in vero fide, sed non sunt; in falso sunt, & contra verum fidei, quod in falso sint, hoc apud illos reconditum est, quamdiu in mundo sunt, sed falsum id reconditum prodit & se manifestat in altera vita, quando devastantur quoad vera fidei, quæ sciverant.

7690. Et omnem fructum arboris, quod significet omne cognitivum boni, constat ex significatione fructus, quod sint opera fidei seu charitatis, ita bona; unde fructificare prædicatur de bono, n: 43. 45. 913. 983. 2846. 2847; & ex significatione arboris, quod sint perceptiones, tum cognitiones, de qua n: 103. 2163. 2722. 2972. Quod fructus sint opera charitatis, ita bona, est quia primum arboris est fructus in quo semen, & ultimum ejus est fructus in

quo semen, ac intermedia ejus sunt rami seu folia; similiter ac bonum amoris & verum fidei; bonum amoris est primum cum homo regeneratur seu plantatur, & est quoque ultimum, intermedia sunt vera fidei, quæ ex bono amoris ut ex suo semine, & continue spectant bonum amoris ut suum ultimum, sicut intermedia arboris suum fructum in quo semen. Quod fructus significant bona, patet a pluribus locis in Verbo, ut apud Matth: Cap: III: 8. 9. Cap: VII: 16 ad 20. Cap: XII: 33. Cap: XXI: 43. Luc: III: 8. 9. Cap: VI: 43 ad 49. Cap: XIII: 6 ad 10. Johan: XV: 2 ad 8. 16. Esai: XXXVII: 31. Jerem: XVII: 18. Cap: XXXII: 19. Apoc: XXI: 2.

7691. Et non residuum fecit ullum viride, quod significet quod obliteraretur omne sensitivum veri, constat ex significatione non residuum facere, quod sit obliterare; & ex significatione viridis, quod sit scientificum & sensuale, hic sensitivum veri, quia per fructum arboris significatur cognitivum boni, n: 7690, & quia dicitur omne viride in arbore & in herba agri: quod viride sit sensitivum veri, est, quia per herbam, gramen, folium arboris, significantur vera, inde, viride illorum est sensitivum veri. Per sensitivum significatur ultimum perceptionis: sensitivum veri etiam per viride, significatur apud Esaiam "Aquæ Nimrim desolationes erunt, eo quod exaruit gramen, consumpta est herba, *viride non est*" xv: 6: & apud Johannem "Quintus Angelus clauxit, & exiverunt locustæ; dictum illis est, ut damno non afficerent gramen terræ, *nec ullum viride*" Apoc: IX: 4.

7692. In arbore & in herba agri, quod significet ex cognitivo & scientifico Ecclesiæ, constat ex significatione arboris, quod sit cognitivum veri, de qua mox supra n: 2690; & ex significatione herbæ agri, quod sit scientificum veri, de qua etiam supra n: 7689.

7693. In tota terra Ægypti, quod significet undequaque in naturali, constat ex significatione terræ Ægypti, quod sit mens naturalis, ita naturale, de qua n: 7674. Quia per locustam, de qua hic actum est, significatur falsum in extremis, hoc est, in sensuali hominis, dicendum hic est quid sensuale, ut inde sciatur quid falsum in extremis; Sensualis homo, seu qui ex sensuali cogitat & agit, est qui non credit, nisi quod sensibus externis obvium est, & qui ducitur solum per appetitus corporeos, voluptates, & concupiscentias, nec per rationes, rationes credit esse quæ talibus favent; quia homo sensualis talis est; ideo rejicit omne internum, usque tandem ut id ne quidem nominari velit; inde negat corde quicquid cœli est; vitam post mortem plane non credit, quia vitam solum in corpore ponit; quare etiam se moriturum putat similiter ac bestia: cogitat ille quasi in superficie, hoc est, in ultimis seu extremis, & prorsus non scit quod cogitatio interior detur secundum perceptionem veri & boni: quod id non sciat, & ne quidem quod internus homo detur, est quia interiora ejus spectant deorsum ad illa quæ mundi, corporis & telluris sunt, cum quibus unum agunt, inde amota sunt a spectare sursum seu ad cœlum, nam in versu contrario sunt. Spectare sursum, seu ad cœlum, non est cogitare de illis quæ cœli sunt, sed pro fine habere illa, hoc est, amare illa supra reliqua, quo enim se vertit amor, eo se vertunt interiora hominis; inde quoque cogitatio. Ex his constare potest, quale est sensuale hominis;

hominis, seu naturale in extremis, nam homo sensualis dicitur qui ex sensuali cogitat.

7694. Vers: 16 ad 20. *Et festinavit Pharaon ad vocandum Moschen & Aharonem, & dixit, peccavi Jehovah Deo vestro, & vobis. Et nunc remitte quæso peccatum meum tantum hac vice, & supplicate Jehovah Deo vestro, & removeat de super me tantum mortem hanc. Et exiit a cum Pharaone, & supplicavit ad Jehovah. Et convertit Jehovah ventum maris validum valde, & sustulit locustam, & coniecit illam mare Suph, non relicta locusta una in omni termino Ægypti. Et obfirmavit Jehovah cor Pharaonis, & non dimisit filios Israelis.* Et festinavit Pharaon ad vocandum Moschen & Aharonem, significat timorem tunc pro Vero a Divino: & dixit, peccavi Jehovah Deo vestro, & vobis, significat confessionem quod non obediverint Divino ac Vero: & nunc remitte quæso peccatum meum tantum hac vice, significat ne respiciant ad inobedientiam: & supplicate Jehovah Deo vestro, significat intercessionem: & removeat de super me tantum mortem hanc, significat ut falsum hoc non cruciet: & convertit Jehovah ventum maris validum valde, significat cessationem influxus Divini per cælum: & sustulit locustam, significat status illius finem: & coniecit illam in mare Suph, significat in infernum: non relicta locusta una in omni termino Ægypti, significat quod falsa illa in extremis non magis apparerent: & obfirmavit Jehovah cor Pharaonis, significat quod infestantes se obstinarent: & non dimisit filios Israelis, significat ut non relinquerent illos ab Ecclesia spirituali.

7695. Et festinavit Pharaon ad vocandum Moschen & Aharonem, quod significet timorem tunc pro Vero a Divino, constat ex significatione festinare, quod sit ex timore, omnis enim festinatio existit ab affectione aliqua excitata, hic ex affectione timoris, ut patet a Pharaonis verbis "Peccavi Jehovah Deo vestro & vobis; supplicate ut removeat a me tantum mortem hanc;" ex repræsentatione Pharaonis, quod sint qui infestant, de qua sæpius; & ex repræsentatione Moschis & Aharonis, quod sint Verum a Divino, Moscheh internum & Aharon externum, de qua n: 7089. 7382.

7696. Et dixit, peccavi Jehovah Deo vestro & vobis, quod significet confessionem quod non obediverint Divino ac Vero, constat ex significatione peccare, quod sit facere contra ordinem Divinum, de qua n: 5076, seque ab eo, ita a bono & vero avertere & separare, n: 5229. 5474. 5841. 7589, inde etiam est non obedire Divino ac Vero, nam qui non obedit, is se avertit; Divinum est quod intelligitur per Jehovah Deum vestrum, ac Verum per Moschen & Aharonem, n: 7695.

7697. Et nunc remitte quæso peccatum meum tantum hac vice, quod significet ne respiciant ad inobedientiam, constat ex significatione remittere, quod sit non respicere, nam remittere est non respicere ad aliquem ex malo sed ex bono; & ex significatione peccati, quod sit inobedientia, ut mox supra n: 7696.

7698. Et supplicate Jehovah Deo vestro, quod significet intercessionem, constat ex significatione supplicare Jehovah, cum sit pro alio, quod sit intercessio, ut 7396. 7461.

7699. Et removeat desuper me tantum mortem hanc, quod significet ut falsum hoc non cruciet, constat ex significatione ut removeat mortem hanc, quod sit ut non cruciet; per mortem enim significatur damnatio ac infernum, n: 5407. 6119, ita quoque cruciatus. Quod infestantes deprecentur hoc falsum, causa est, quia amplius illis nulla facultas fuit ratiocinandi contra vera fidei, quoniam devastati fuerunt quoad illa, inde illis obscurum infernale, quod cruciavit: quod infernalibus injucundum sit ratiocinari ex meris falsis, jucundum autem ex veris falsificatis per fallacias & apparentias, videatur n: 7392.

7700. Et exivit a cum Pharaone, quod significet separationem, constat a significatione exire, quod sit separatio, de qua n: 6100. 7404.

7701. Et supplicavit ad Jehovah, significat intercessionem, ut supra n: 7698.

7702. Et convertit Jehovah ventum maris validum, quod significet cessationem influxus Divini per cœlum, constat ex significatione venti maris seu venti occidentalis, quod sit cessatio influxus Divini per cœlum; per ventum enim orientalem significatum est medium destructionis, ex causa influxus Divini per cœlum, videatur n: 7643. 7679; inde per ventum maris seu occidentalem, qui est vento orientali oppositus, significatur cessatio illius influxus.

7703. Et sustulit locustam, quod significet status illius finem, constat ex significatione locustæ, quod sit falsum in extremis, de qua n: 7643, statum hujus falsi auferre, ita finis illius status, significatur per tollere locustam, similiter ac prius, ubi de grandine, n: 7597. 7610.

7704. Et conjecit illam in mare Suph, quod significet in infernum, constat ex significatione maris Suph, quod sit infernum, de qua in sequentibus ubi de transitu filiorum Israelis per mare illud, & de interitu Ægyptiorum ibi, ex Divina Domini Misericordia, agendum est: per conjici in infernum, non intelligitur quod falsum ab infestantibus ablatum sit, & conjectum aliunde; sed quod apud infestantes remanserit, & per illud conjuncti sint infernis, ubi talia; nam mali in altera vita, per omnem statum mali & falsi, quem ineunt, conjunguntur cum infernis, ubi illa quæ talis status; inde conjunctio sit successive cum pluribus, antequam plene devastati sunt; sed de his ab experientia alibi.

7705. Non relicta locusta una in omni termino Ægypti, quod significet quod falsa illa in extremis non magis apparerent, constat ex significatione locustæ, quod sit falsum & quia est falsum, in extremis, n: 7643, dicitur in omni termino Ægypti, terminus enim est extremum, & Ægyptus naturale; quod locusta non relicta, significet quod non appareret, patet: simile de grandine videatur n: 7611.

7706. Et obfirmavit Jehovah cor Pharaonis, quod significet quod infestantes se obstinarent, constat ex significatione obfirmare cor, quod sit se obstinare, de qua n: 7272. 7300. 7305: quod dicatur quod Jehovah obfirmaverit cor Pharaonis, in sensu interno significet quod ille cor suum obfirmaverit,

rit, videatur n: 7632; & quod malum, quod in Verbo tribuitur Jehovah, sit ab homine, n: 2447. 6073. 6692. 6997. 7533.

7707. Et non dimisit filios Israelis, quod significet ut non relinquerent illos ab Ecclesia spirituali, constat ex significatione dimittere, quod sit relinquere, & ex repræsentatione filiorum Israelis, quod sint qui ab Ecclesia spirituali, ut n: 7474. 7515. 7617.

7708. Vers: 21. 22. 23. *Et dixit Jehovah ad Moschen, extende manum tuam ad cælum, & erit caligo super terra Ægypti, & palpabit caligine. Et extendit Moscheb manum suam ad cælum, & fuit caligo densa in tota terra Ægypti, tribus diebus. Non viderunt vir fratrem suum, & non surrexerunt quis de sub se tribus diebus: & omnibus filiis Israelis fuit lux in habitationibus illorum.* Et dixit Jehovah ad Moschen, significat instructionem: extende manum tuam ad cælum, significat dominium potentiæ Veri Divini in cœlo: & erit caligo super terra Ægypti, significat omnimodam privationem veri & boni: & palpabit caligine, significat densitatem falsi ex malo: & extendit Moscheb manum suam ad cælum, significat dominationem veri Divini in cœlo: & fuit caligo densa in tota terra Ægypti, significat omnimodam privationem veri & boni: tribus diebus, significat statum plenum: non viderunt vir fratrem suum, significat quod non perciperent verum alicujus boni: & non surrexerunt de sub se, significat quod nulla elevatio mentis: tribus diebus, significat statum plenum: & omnibus filiis Israelis fuit lux in habitationibus illorum, significat quod illis qui ab Ecclesia spirituali esset illustratio in mente illorum ubivis.

7709. Et dixit Jehovah ad Moschen, significat instructionem, ut prius n: 7672.

7710. Extende manum tuam ad cælum, quod significet dominium potentiæ veri Divini in cœlo, constat ex significatione extendere manum, quod sit dominium potentiæ, de qua supra n: 7673; ex repræsentatione Moschis, qui extenderet manum, quod sit verum Divinum, de qua n: 6723. 6752. 7010. 7014. 7382; & ex significatione cœli, quod sit cælum Angelicum. Quomodo se habet, quod dominium potentiæ Veri Divini in cælum, produceret apud infestantes novum statum, qui significatur per Caliginem, constat ex illis quæ n: 7643. 7679, ostensa sunt: quod nempe Dominus cælum continue ordinet, ac donet illos qui ibi, & novos advenas, bono cœlesti & spirituali; hæc ordinatio facit, quod mali per gradus devastentur; influit enim bonum illud præsentius ad malos qui in opposito, (nam influxus Divinus pergit usque in opposita, & sic continet inferna in nexu & in vinculis;) & quia mali vertunt omne bonum in malum, ita bonum, quod præsentius influit, in majus malum; & quantum hoc faciunt, tantum resistunt vero & bono fortius, hoc est, infestant gravius: inde est, quod devastationis gradus sint, usque dum tandem dejiciuntur in infernum, qui est graduum vastationis ultimus. Ex his constare potest, quod a Domino nihil nisi quam bonum procedat, & quod non vastet malos, minus conjiciat illos in infernum, sed quod ipsi hoc faciant

7711. Et erit caligo super terra Ægypti, quod significet omnimodam privationem veri & boni, constat ex significatione caliginis, quod sit omnimoda privatio veri & boni. In Verbo passim nominantur tenebræ, & quoque simul Caligo, ac ibi tenebræ prædicantur de falso, ac caligo de malo simul: sed vox per quam in hoc Versu exprimitur caligo, significat tenebras densissimas, per quas in sensu interno significantur talia falsa quæ ex malo scaturiunt; talia falsa existunt apud illos, qui ab Ecclesia fuerunt, ac vitam mali contra præcepta fidei, quæ sciverunt, vixerunt; malum, ex quo falsa illa scaturiunt, est contra Ecclesiam, contra Cælum, & contra Dominum, ita e diametro contra bonum & verum: hic status nunc per Caliginem describitur. Quod in Verbo & tenebræ & caligo simul nominantur; & quod tenebræ ibi sint privatio veri, & caligo privatio tam veri quam boni, constare potest ab his locis; apud Esaiam "Procul est iudicium a nobis, & non assequitur nos iustitia; exspectamus lucem, *sed ecce tenebræ*, & splendores *sed in caliginibus ambulamus*; *palpamus* sicut cæci parietem & sicut non oculi *palpamus*, offendimus in meridie, sicut crepusculo, inter vivos sicut mortui" LIX: 9. 10; procul est iudicium a nobis, & non assequitur nos iustitia, pro quod non sit verum nec bonum, quod iudicium prædicetur de vero, & iustitia de bono, videatur n: 2235. 3997; exspectare lucem pro verum, & exspectare splendores pro bonum veri, nam splendor locis est a bono; quod tenebræ ibi opponantur luci ac iudicio, ita vero, & caligo splendori & iustitiæ, ita bono, patet; quare tenebræ sunt privatio veri, & caligo privatio tam veri quam boni. Apud Amos "Nonne tenebræ dies Jehovæ, & non lux, & *caligo*, non splendor illi" v: 20, similiter. Apud Joelem "Venit dies Jehovæ, *dies tenebrarum & caliginis*, dies nubis & obscuritatis" II: 2. Apud Zephaniam "Dies Jehovæ, dies vastitatis & devastationis, *dies tenebrarum & caliginis*" I: 15, tenebræ pro privatione veri, & caligo pro privatione & veri & boni; si caligo non aliud significaret quam tenebræ, foret repetitio inanis, quod procul abest a Verbo sancto; commune est quod binæ expressiones unius rei sint in Verbo, quarum una se refert ad verum seu falsum, altera ad bonum seu malum: pariter apud Esaiam "Ad terram spectabit, & ecce Angustia & *tenebræ*, obscuratus angustia, & *caligine* impulsus" VIII: 22. Tenebræ quoque significant ignorantiam veri, qualis est apud gentes, & caligo ignorantiam boni, apud Esaiam "Audient in die illo surdi verba libri, & *e caligine & e tenebris* oculi cæcorum videbunt" XXIX: 18. Apud Eundem "Si animam afflictam saturaveris, exorietur *in tenebris* lux tua, & caligo tua sicut meridies" LVIII: 10; quod tenebræ sint falsa, videatur n: 7688.

7712. Et palpabit caligine, quod significet densitatem falsi ex malo, constat ex significatione palpare caligine, quod sit quod falsa ex malo tam densa sint, ut non aliquid veri & boni nosci possit; sed si inquiritur, est sicut qui in caligine palpat, ac offendit & impellit ubivis; quare apud Esaiam Caligo vocatur *caligo impulsus*" VIII: 22, & describitur apud Eundem "In *caliginibus ambulamus*, *palpamus* sicut cæci parietem, & sicut non oculi *palpamus*,

mus, offendimus in meridie sicut crepusculo, inter vivos sicut mortui” LIX : 9. 10.

7713. Et extendit Moscheh manum suam ad cœlum, quod significet dominationem Veri Divini in cœlo, ubi eadem verba.

7714. Et fuit caligo densa in tota terra Ægyti, quod significet omnimodam privationem veri & boni, constat ex illis supra n : 7711.

7715. Tribus diebus, quod significet statum plenum, constat ex significatione trium dierum, quod sint status plenus, de qua n : 2788. 4495 ; per statum plenum intelligitur integer status a principio ad finem ; omnis enim status suum principium habet, sua incrementa, & suum maximum ; hæc periodus est quæ intelligitur per statum plenum ; & significatur per tres dies.

7716. Non viderunt vir fratrem suum, quod significet quod non perciperent verum alicujus boni, constat a significatione videre, quod sit intelligere & percipere, de qua n : 2150. 2325. 2807. 3764. 3863. 4403 ad 4421. 4567. 4723. 5400 ; ex significatione viri, quod sit Verum, de qua n : 3134 ; & ex significatione fratris, quod sit bonum, de qua n : 2360. 3303. 3803. 3815. 4121. 5409. 5686. 5692. 6756 ; & quod vir cum fratre sit veri bonum, n : 3459 : ex his patet, quod per non viderunt vir fratrem suum, significetur quod non perciperent verum alicujus boni.

7717. Et non surrexerunt de-sub se, quod significet quod nulla elevatio mentis, constat ex significatione surgere, quod sit elevatio versus interiora, ita mentis, de qua n : 2401. 2785. 2912. 2927. 3171. 3458. 3723. 4103. 4881. 6010 ; quare non surrexerunt, est quod nulla elevatio.

7718. Tribus diebus, significat statum plenum, ut mox supra n : 7715.

7719. Et omnibus filiis Israelis fuit lux in habitationibus illorum, quod significet quod illis qui ab Ecclesia spiritali esset illustratio in mente illorum ubivis, constat ex repræsentatione filiorum Israelis, quod sint qui ab Ecclesia spiritali, de qua n : 6426. 6637. 6862. 6868. 7035. 7062. 7198. 7201. 7215. 7223 ; ex significatione lucis quod sit illustratio ; lux enim quæ a Domino, illuminat intellectum, nam in luce illa est intelligentia & sapientia, videatur n : 1521. 1524. 1619 ad 1632. 2776. 3138. 3167. 3190. 3195. 3222. 3223. 3339. 3636. 3643. 3993. 4302. 4408. 4413. 4415. 5400. 6608 ; & ex significatione habitationum, quod sint illa quæ mentis sunt ; per domum enim significatur mens hominis, n : 3538. 4973. 5023. 7353 ; & per cubicula, interiora ejus, n : 7353 ; habitationes autem omnia quæ mentis ; etiam habitare in sensu interno significat vivere, n : 1293. 3384. 3613. 4451. 6051, inde habitationes sunt ubi illa quæ vitæ sunt, hoc est, ubi illa quæ intelligentiæ & sapientiæ, quæ quod sint mentis, notum est : etiam in altera vita in habitationibus seu mansionibus angelorum est lux secundum intelligentiam & sapientiam mentis illorum ; & quantum illis est lux, tantum illis qui in opposito sunt, qui sunt qui infestarunt, est caligo.

7720. Vers : 24 ad finem. *Et vocavit Pharaon ad Moschen, Et dixit, etc,*

Z z

servite

servite Jehovah, tantum grex vester & armentum vestrum subsistet; etiam infans vester ibit cum vobis. Et dixit Moscheb, etiam tu dabis in manum nostram sacrificia & holocausta, & faciemus Jehovah Deo nostro. Et etiam pecus nostrum ibit cum nobis, non relinquetur ungula, quia de illo accipiemus ad serviendum Jehovah Deo nostro; & nos non scimus, quo serviemus Jehovah, usque dum venimus illuc. Et obfirmavit Jehovah cor Pharaonis, & non voluit dimittere illos. Et dixit illi Pharao, abi ab apud me, cave tibi ne addas videre facies meas, quia in die videre te facies meas, morieris. Et dixit Moscheb, recte loquutus es, non addam amplius videre facies tuas. Et vocavit Pharao ad Moschen, significat praesentiam Legis Divinae: & dixit, ite, servite Jehovah, significat quod relinquendi, ut colant Dominum Deum suum: tantum grex vester & armentum vestrum subsistet, significat sed non ex bono: etiam infans ibit cum vobis, significat quod ex vero: & dixit Moscheb, significat responsum: etiam tu dabis in manum nostram sacrificia & holocausta, significat quod relinquent omnia per quae cultus fiet: & faciemus Jehovah Deo nostro, significat qui acceptus Domino: & etiam pecus nostrum ibit cum nobis, significat quod ex bono veri: non relinquetur ungula, significat quod non aliquid veri ex bono deerit: quia de illo accipiemus ad serviendum Jehovah Deo nostro, significat quod ex illo coletur Dominus: & nos non scimus quo serviemus Jehovah Deo nostro, significat quod ignotum quo peragetur cultus: usque dum venimus illuc, significat priusquam remoti sint ab illis qui in meris falsis ex malo: & obfirmavit Jehovah cor Pharaonis, significat quod se obstinarent contra Divinum: & non voluit dimittere illos, significat quod non eis animus relinquendi illos: & dixit illi Pharao, significat excandescentiam irae tunc contra Verum Divinum: abi ab apud me, significat quod de illo nihil scire vellet: cave tibi ne addas videre facies meas, significat quod non intraret in eorum animum: quia in die videre te facies meas, morieris, significat quod si intraret in animum extirparetur: & dixit Moscheb, significat responsum: recte loquutus es, significat quod ex vero ita sit: non addam amplius videre facies tuas, significat quod Verum Divinum non amplius intrabit in animum.

7721. Et vocavit Pharao ad Moschen, quod significet praesentiam Legis Divinae, constat ex significatione vocare ad se, quod sit praesentia, de qua n: 6177. 7390. 7451; & ex repraesentatione Moschis, quod sit Lex Divina, de qua n: 6723. 6752. 7014. 7382: per praesentiam Legis Divinae apud infestantes intelligitur, quod perciperent unde venirent plagae, hic unde densissimum falsum ex malo, quod per caliginem significatur: cum devastantur mali in altera vita, datur illis saepe percipere unde mala paene illis, ob causam ut sciant quod Divinum non in causa sit, sed quod ipsi; etiam illis qui in inferno saepius obveniunt talia, sed tunc quando in statu quieto sunt; hoc fit ob plures causas, imprimis ut reminiscantur malorum, quae in mundo egerant.

7722. Et dixit, ite, servite Jehovah, significat quod relinquendi, ut colant Dominum Deum suum, ut supra n: 7658.

7723. Tantum grex vester & armentum vestrum subsistet, quod significat

cet sed non ex bono, nempe colant Dominum, constat ex significatione gregis, quod sit bonum interius, & ex significatione armenti, quod sit bonum exterius, de quibus n: 5913. 6048.

7724. Etiam infans ibit cum vobis, quod significet quod ex vero, constat ex significatione infantis hic, quod sit verum, nam per infantem intelliguntur pueri, adolescentes, juvenes, verbo filii, per quos quod significantur illa quæ sunt intelligentiæ, ita vera, videatur n: 7668; & ex significatione ire cum vobis, quod sit quod relinquendi ut colant Dominum Deum suum. Dicendum, quid sit colere Dominum ex bono, & quid colere ex vero absque bono, quæ hic significantur per gregem & armentum quod subsistet, & per infantem quod ibit: ipsissimus cultus sit ex bono per verum, nam Dominus in bono est præsens; cultus autem ex vero absque bono, non est cultus, sed modo ritus & actus externus, absque interno; est enim verum absque bono duntaxat scientificum; id scientificum ut fiat fidei, conjungetur bono, & tunc transit in internum hominem, & fit fides; quod fides absque charitate non sit fides, sæpius ostensum est: inde patet, quid sit cultus ex bono, & quid cultus ex vero absque bono. Per bonum, ex quo cultus, intelligitur bonum vitæ, quod spirituale factum est per conjunctionem cum vero, nam bonum spirituale quale suum habet ex vero, ac verum essentiam suam habet ex bono, sic ut bonum sit anima veri; inde iterum patet, quale est verum absque bono, quod sit sicut corpus absque anima, ita sicut cadaver.

7725. Et dixit Moscheh, quod significet responsum, patet.

7726. Etiam tu dabis in manum nostram sacrificia & holocausta, quod significet quod relinquent omnia per quæ cultus fiet, constat ex significatione dare in manum, quod sit relinquere; per manum enim significatur potentia, inde per dare in manum, significatur tradere illorum potentiæ, ita relinquere; & ex significatione sacrificiorum & holocaustorum, quod sint cultus in genere, ita omne cultus, de qua n: 923. 6905; causa quod sacrificia & holocausta significant omne cultus, est quia cultus Divinus principaliter fiebat per sacrificia, ut constare potest ex Libris Moschis. Quid de sacrificiis prius ostensa sunt, videatur n: 922. 923. 1128. 1343. 1823. 2180. 2165. 2187. 2776. 2784. 2805. 2807. 2812. 2818. 2830. 3519. 6905.

7727. Et faciemus Jehovah Deo nostro, quod significet qui acceptus Domino, nempe cultus, constat ex illis quæ præcedunt, quod nempe per sacrificia & holocausta significetur cultus, n: 7726, & per gregem & armentum, ex quibus sacrificia, bonum ex quo cultus, n: 7723. 7724; ita per facere sacrificia & holocausta Jehovah, significatur cultus ex bono, qui acceptus: quod Jehovah in Verbo sit Dominus, videatur n: 1343. 1736. 2921. 3023. 3035. 5041. 5663. 6280. 6303. 6281. 6905. 6945. 6956.

7728. Et etiam pecus nostrum ibit cum nobis, quod significet quod ex bono veri, nempe cultus, constat ex significatione pecoris, quod sit bonum veri, de qua n: 6016. 6045; quod ire cum nobis, sit ut inde sit cultus, nempe per sacrificia & holocausta, patet.

7729. Non relinquetur ungula, quod significet quod non aliquid veri ex bono

bono deerit, constat ex significatione ungulae, quod sit verum ex bono, de qua sequitur, & ex significatione non relinqui, quod sit non deesse, nempe ad cultum Domini: in sensu interno proximo per non relinquetur ungula, significatur quod nihil prorsus deerit, quia ungula est commune omnibus bestiis; at in sensu interiori per ungulam significatur verum in ultimo gradu, ita verum sensuale, quod infimum, ac in opposito sensu falsum; causa quod per ungulam id significetur, est quia per pedem significatur naturale, & per plantam pedis ultimum naturalis, n: 2162. 3147. 3765. 3986. 4280. 4938. ad 4952. 5327. 5328; simile significatur per ungulam, nam illa est planta pedis bestiarum: & quia ultimum naturalis significatur per ungulam sicut per plantam, etiam significatur verum quod ultimum est naturalis, nam naturale cum dicitur, intelligitur verum & bonum, aut in opposito sensu falsum & malum, inde est, & absque illis est nullius praedicationis. Quod per Ungulam, imprimis equorum, significetur verum in ultimo gradu, ita verum sensuale, & in opposito sensu falsum ejusdem gradus, constare potest ab his locis; apud Esaiam "Cujus tela acula, & omnes arcus tensi, *ungulae equorum ejus* sicut rupes reputantur, rotæ ejus sicut procella" v: 28, ibi de populo vastante, per tela significantur doctrinalia falsi, ex quibus pugnatur, & per arcus doctrina illa, n: 2686. 2709; per equos intellectualia, hic perversa, n: 2761. 2762. 3217. 5321. 6125. 6534; inde patet quid ungula equorum, quod nempe sit falsum in ultimo gradu. Apud Jeremiam "*Præ voce plausus ungularum fortium*, ob tumultum currui ejus strepitum rotarum ejus" XLVII: 3, ibi de populo vastante Philisthæos; plausus ungularum fortium, nempe equorum, pro pugna aperta falsi contra verum; currus pro doctrina falsi, quod currus sit doctrina tam veri quam falsi, videatur n: 5321. 5945. Apud Ezechielem "Præ abundantia equorum ejus obteget pulvis eorum, præ voce equitis & rotæ & currus commovebuntur muri tui, *per ungulas equorum suorum* conculcabit omnes plateas tuas" XXVI: 10. 11, ibi de Nebuchadnezare vastante Tyrum; equi pro intellectualibus perversis, ut supra, eques pro illis quæ sunt talis intellectualis, n: 6534; rotæ quæ currus pro falsis doctrinæ, currus est Doctrina, ut supra, plateæ pro veris, n: 2336; inde patet, quod ungulae equorum sint falsa; nisi talia significantur, quid forent illa "Præ abundantia equorum ejus obteget te pulvis eorum; præ voce equitis & rotæ & currus commovebuntur muri tui, per ungulas equorum tuorum conculcabit omnes plateas tuas," annon absque sensu interiore forent aliud quam voces sonantes, cum tamen unaquævis vox in Verbo pondus habet, quia a Divino. Apud Eundem "Devastabunt superbiam Ægypti, ut perdatur multitudo ejus; & perdam omnem bestiam ejus super aquis multis, ut non turbet illas pes hominis amplius, *nec ungula bestiae turbet illas*; tunc in profundum mittam aquas illorum, & flumina illorum sicut oleum fluere faciam" XXXII: 12. 13. 14, hæc nec intelligerentur, nisi sciatur quid Ægyptus, quid pes hominis, quid ungula bestiae, quid aquæ super quibus perdetur bestia, quas turbabit pes hominis & ungula bestiae, & quæ in profundum mittentur; aquæ & flumina Ægypti sunt vera scientifica, ungula bestiae est falsum in ultimo

timo naturalis, quod turbat scientificum verum. Apud Micham "Surge, & tritura, filia Zionis, quia cornu tuum faciam ferrum, & Ungulas tuas faciam æs, ut comminuas populos multos" IV: 13, hæc quid sunt nec quisquam scire potest absque sensu interno, ita nisi sciatur quid triturare, quid filia Zionis, quid cornu quod fiet sicut ferrum, quid ungula quæ fiet sicut æs, quibus comminuentur populi multi; filia Zionis est Ecclesia Cœlestis, n: 2362; cornu est potentia veri ex bono, n: 2832, ferrum est verum naturale quod valebit ad destruendum falsa, n: 425. 426, ungula est verum ex bono in ultimo gradu, æs est bonum naturale quod valebit contra mala, n: 425. 1551: Apud Sachariam "Ego excitabo pastorem in terra, excindendas non visitabit, ætate teneram non quæret, & fractam non sanabit; carnem autem pinguis comedet, & ungulas earum diffindet" XI: 16, ibi de pastore stulto, carnem pinguis comedere pro bonum in malum vertere, ungulas diffindere pro verum in falsum. Quantum Antiqui intelligentia prævaluerunt hodiernis, constare potest ex eo, quod illi noverint, quibus rebus in cœlo plura in mundo corresponderent, & inde quid significarent; & hoc non solum noverunt illi qui ab Ecclesia fuerunt, sed etiam qui extra Ecclesiam, sicut qui in Græcia, quorum Antiquissimi descripserunt res per significativa, quæ hodie, quia prorsus ignota, vocantur fabulosa; quod antiqui Sophi in scientia talium fuerint, patet ex eo, quod originem intelligentiæ & sapientiæ descripserint per Equum alatum, quem Pegasus vocarunt, quod ille *ungula sua* eruperit fontem, apud quem novem virgines, & hoc super colle; sciverunt enim quod per equum significaretur intellectuale, per alas ejus spirituale, per ungulas verum ultimi gradus, ubi origo intelligentiæ, per virgines scientiæ, per collem unanimitas, & in sensu spirituali charitas: sic in reliquis. Sed talia hodie inter deperdita sunt.

7730. Quia de illo accipiemus ad serviendum Jehovah, quod significet quod ex illo coletur Dominus, constat ex significatione servire, quod sit colere; quod Jehovah sit Dominus, videatur supra n: 7727.

7731. Et nos non scimus quo serviemus Jehovah Deo nostro, quod significet quod ignotum quo perageretur cultus, constat ex significatione servire Jehovah, quod sit cultus Domini, ut supra n: 7730.

7732. Usque dum venimus illuc, quod significet priusquam remoti sint qui in meris falsis ex malo, constat ex eo, quod venire illuc seu in desertum, sit removeri ab Ægyptiis, ita ab illis qui in meris falsis ex malo, qui nunc per Ægyptios significantur; quod ire in desertum ad sacrificandum, sit esse in statu remoto a falsis, videatur n: 6904.

7733. Et obfirmavit Jehovah cor Pharaonis, significat quod obstinarent se contra Divinum, ut supra n: 7706.

7734. Et non voluit dimittere illos, quod significet quod non eis animus relinquendi illos, constat ex significatione non velle, quod sit quod non eis animus; & ex significatione dimittere, quod sit relinquere; ut quoque supra n: 7707, ubi similia.

7735. Et dixit illi Pharaon, quod significet excandescentiam iræ tunc contra verum,

verum, constat ex significatione dicere, quod, quia involvit illa quæ sequuntur, sit excandescencia iræ; nam sequuntur "dixit Pharaon, ad Moschen, abi ab-apud me, cave tibi ne addas videre facies meas, quia in die videre te facies meas, morieris," quæ verba sunt iræ contra Verum Divinum, quod per Moschen repræsentatur.

7736. Abi ab-apud me, quod significet quod de illo nihil scire vellent, nempe de vero Divino, constat ex significatione abi ab-apud me, quod, cum dicitur a malis de Vero Divino, quod sit quod nihil de illo scire vellent, rejiciunt enim illud.

7737. Cave tibi ne addas videre facies meas, quod significet quod non intraret in eorum animum, constat ex significatione non addere videre facies, quod sit non amplius intrare in animum, per faciem enim significantur interiora, n: 1999. 2434. 3527. 3631. 4066. 4796. 4797. 4798. 5102. 5165. 5168. 5695, imprimis quoad affectiones; ita per faciem significatur animus.

7738. Quia in die videre te facies meas, morieris, quod significet si intraret in animum, quod extirparetur, constat ex significatione videre facies, quod sit intrare in animum, ut nunc supra n: 7737; & ex significatione mori, quod sit extirpari. Quod Pharaon nunc dicat, quod Moscheh abiret ab-apud illum, & quod si videret facies ejus moreretur, est quia nunc describitur status infestantium in mero falso ex malo, quod falsum significatur per caliginem: infernales, quo magis in falsis sunt ex malo, eo magis verum aversantur, & tandem adeo, ut ne quidem velint aliquid veri audire; est enim verum contra falsum, & falsum est illis amænum, quia malum, ex quo falsum, est jucundum vitæ illorum; quapropter Verum, quia est contra amænum & jucundum vitæ, ex animo prorsus rejiciunt; & si audiunt illud, cruciantur n: 7519; inde est, quod, quia in statu falsi ex malo sunt, qui significatur per caliginem, Verum Divinum, quod per Moschen repræsentatur, a se amoveant; idcirco nunc dixit Pharaon ad Moschen, quod abiret ab-apud se, & non videret facies suas, & si videret quod moreretur; idcirco etiam Moscheh respondit, recte loquutus es, non addam amplius videre facies tuas.

7739. Et dixit Moscheh, quod significet responsum, patet.

7740. Recte loquutus es, quod significet quod ex vero ita sit, constat ex significatione recte loqui, quod sit ita esse; quod ex vero, significatur etiam per recte, n: 5434. 5437. Per quod ex vero ita sit, intelligitur quod in illo statu nunc sint, ut non aliter velint, quam nihil scire de Vero Divino; & si intraret in animum, illud ejicerent, secundum illa quæ mox supra n: 7738, ostensa sunt.

7741. Non addam videre facies tuas, quod significet quod non amplius intrabit in animum, constat ex significatione non videre facies, quod sit non intrare in animum, secundum illa supra n: 7737. 7738.

Continuatio

Continuatio de Incolis & Spiritibus Telluris Martis

7742. **A**D finem Capitis præcedentis relatum est de pulchra Ave, quæ visa, & tandem versa in lapideam; & dictum quod per illam representatus sit status Incolarum Martis quoad amorem illorum cœlestem & spiritualem; de quo statu & ejus mutatione, hæc, quæ sequuntur, scire datum est.

7743. Quod Incolæ Martis in cœlesti amore sint, prius memoratum est, illi sunt representati per flammeum colorum variegationibus pulchre coruscum, & quoque per avem similium colorificationum; quod plures hodie incipiant recedere a cœlesti illo amore, & solum amare cognitiones, ac in illis solis ponere cœlestem vitam, representatum est per avem illam mutatam in lapideam; per avem enim significatur vita spiritualis; per quod versa in lapideam, significatur vita cognitionum absque amore, quæ non vita spiritualis amplius est, sed vita frigida sicut lapidea, in quam non aliquid e cœlo influit: & quod usque credant, quod in Domino sint, sicut illi ibi qui in cœlestis amoris vita sunt, significatum & ostensum est per Spiritum, qui assurgebat, & auferre volebat avem.

7743. Per avem lapideam etiam representati sunt incolæ illius telluris, qui vitam cogitationum & affectionum suarum peregrino modo transmutant in pæne nullam vitam; de qua re sequentia vidi & audiui.

7744. Erat quidam supra caput meum, qui mecum loquutus est, ex sono appercepiebatur quasi in statu somni esset; in hoc statu loquens interrogabat plura, & hæc tali prudentia, ut vigil non prudentius: percipere dabatur, quod subiectum esset, per quod Angeli loquerentur; & is in statu illo apperceperet id & produceret: non enim loquebatur, nisi quod verum erat; si aliunde quid influeret, quidem admittebat, sed non producebat. Interrogavi illum de statu suo, dicebat, quod status ille ei esset status pacificus, & quod esset absque omni sollicitudine de futuris; & quod simul usus præstaret, per quos ei communicatio cum cœlo. Dictum mihi est, quod tales in Maximo Homine

referant

referant Sinum Longitudinalem, qui in Cerebro inter bina ejus hæmisphæria jacet, & ibi in statu quieto, utcumque tumultuatur Cerebrum utrinque.

7745. Cum in colloquutione cum hoc spiritu eram, inferebant se quidam Spiritus versus anteriorem partem Capitis, ubi ille, quem premebant, quare ille ad unum latus secessit, & illis locum dedit. Spiritus advenæ inter se loquebantur; sed nec spiritus circum me intelligebant, nec ego, quid loquebantur: instruebar ab Angelis, quod essent spiritus ex tellure Martis, qui collebant ita inter se loqui, ut præsentēs spiritus non aliquid intelligerent, nec perciperent, quid loquebantur: mirabar quod talis loquela dari posset, quoniam una loquela est omnibus spiritibus, & quoniam omnis loquela fluit ex cogitatione, & hæc consistit ex ideis, quæ pro vocibus sunt in spiritali mundo, & quod ideæ quæ voces, una cum ipsa cogitatione antequam fit loquens, percipiuntur manifeste in altera vita; dicebatur mihi, quod spiritus illi forment certo modo ideas aliis non intelligibiles per labia & faciem; & quod eo momento cum per illa inter se loquuntur, subtrahant arte cogitationes suas ab aliis, cavendo imprimis ne aliquid affectionis se manifestet; ex causa, si aliquid affectionis percipitur, quod tunc cogitatio pateret, cogitatio enim fluit ex affectione: instruebar porro, quod incolæ telluris Martis, qui vitam cœlestem in solis cognitionibus, & non in vita amoris, ponunt, talem loquelam effinxerint, non tamen omnes; & quod illi, cum fiunt spiritus, hoc retineant. Hi sunt, qui in specie per avem lapideam significati sunt; nam per formationes vultus, & volutiones labiorum, cum remotione affectionum, & subtractione cogitationum ab aliis, sistere loquelam, est loquelam exanimare, & illam facere instar simulacri, & per gradus se quoque similes.

7746. Sed tametsi putant, quod non intelligatur ab aliis, quid inter se loquuntur, usque tamen spiritus angelici omnia & singula, quæ loquuntur, percipiunt; causa est, quia ab illis subtrahi cogitatio aliqua non potest; hoc quoque ostendebatur illis per vivam experientiam; cogitabam de eo, quod spiritus nostræ telluris non afficiantur pudore, cum infestant alios; etiam hoc influebat apud me a spiritibus Angelicis: spiritus Martis tunc agnoscebant, quod id esset de quo inter se loquebantur; ac mirati sunt: præterea a spiritu angelico detegebantur plura, quæ & loquebantur & quæ cogitabant, utcumque satagebant cogitationes illi subducere.

7747. Postea influebant spiritus Martis a superiori in faciem meam;

am; influxus sentiebatur instar tenuis pluviae striatae, quod signum erat quod non in affectione veri ac boni essent, id enim per striatum representatur: loquebantur tunc mecum manifeste, dicendo, quod incolae telluris illorum similiter inter se loquantur. Dicebatur tunc illis, quod hoc malum sit, quia sic obstruunt interna, & ab illis recedunt ad externa, quae quoque privant sua vita; & imprimis quia non sincerum est ita loqui; nam qui sinceri sunt, nihil volunt loqui, ne quidem cogitare, nisi tale quod sciant alii, imo si forent omnes, etiam totum coelum; at qui non volunt ut alii sciant quid loquuntur, illi judicant de aliis, male sentiunt de illis, & bene de se, & tandem ex habitu trabuntur usque illuc, ut male sentiant & loquantur etiam de Ecclesia, de coelo, imo de Ipso Domino.

7848. Dictum, quod illi qui amant solas cognitiones, non autem vitam secundum illas, referant interiorem membranam cranii; at illi qui assuescunt loqui absque affectione, & cogitationem attrahere ad se, & subtrahere aliis, quod referant membranam illam, sed offeam factam; quia ab aliqua vita spiritali fit illis nulla vita.

7749. Qui amant solas cognitiones, & non vitam secundum illas, illi ut plurimum ex illis gloriantur, & sapientes prae reliquis sibi videntur; ita amant se, & contemnunt alios, imprimis illos qui in bono sunt, hos spectant ut simplices & indoctos: sed sors invertitur in altera vita, sapientes illi sibi visi ibi fiunt stulti, & simplices illi sapientes.

7750. Quia per Avem lapideam representati sunt, qui in solis cognitionibus sunt, & non in vita amoris, & quia inde pene nulla illis vita spiritalis, ideo hic appendicis loco licet ostendere, quod illis solum vita spiritalis sit, qui in amore coelesti sunt, & inde in cognitionibus; & quod amor in se contineat omne cognitivum, quod amoris illius est. Sint pro exemplo animalia terrae, & quoque animalia caeli seu aves, illis est scientia omnium quae amoris illorum sunt: amores illorum sunt, se nutrire, tute habitare, propagare sobolem, pullos alere; quare est illis omnis scientia requisita, haec enim amoribus illis inest, & in illos influit, ut in ipsa sua receptacula; quae scientia quibusdam talis est, ut homo non possit aliter quam obstupescere: scientia illa dicitur connata, & vocatur instinctus, sed est amoris in quo sunt. Si homo in suo amore esset, qui est amor in Deum & erga proximum, hic amor est hominis proprius per quem distinguitur a bestiis, tunc homo non solum foret in omni scientia requisita, sed etiam

in omni intelligentia & sapientia, nec opus haberet illa addiscere; nam in amores illos influerent e cœlo, hoc est, per cœlum a Divino: sed quia homo non in amoribus illis est, sed in contrariis, nempe in amore sui & amore mundi, idcirco non potest aliter quam nasci in omnem ignorantiam & inscitiam; at per media Divina perducitur ad aliquid intelligentiæ & sapientiæ, sed usque non actualiter in aliquid, nisi amores sui & mundi removeat, & sic aperiat viam pro amore in Dominum, & erga proximum. Quod amor in Dominum & amor erga proximum in se habeant omnem intelligentiam & sapientiam, constare potest ex illis, qui in mundo in amoribus illis fuerunt, illi cum in altera vita in cœlum veniant, ibi sciunt & sapiunt talia, quæ nusquam prius noverant; imo cogitant & loquuntur ibi ut reliqui angeli, quæ talia sunt, quæ nusquam auris audit, nec mens scivit, quæ ineffabilia sunt: causa est, quia amores illi facultatem recipiendi talia in se habent.

7751. Ad finem sequentis Capitis dicendum est de Spiritibus & Incolis Planetæ Jovis.

E X O D I

CAPUT UNDECIMUM.

Doctrina Charitatis.

7752. **B**ONUM & Verum sunt, ad quæ omnia in universo se referunt, quæ se non referunt ad illa, non sunt in ordine Divino; & quæ se non referunt ad utrumque simul, non aliquid producunt; bonum est quod producit, & verum est per quod.

7753. Hæc illustrationi sint, quomodo se habet cum bono & vero spirituali, quæ charitas & fides vocantur; quod nempe omnia quæ Ecclesiæ sunt, ad illa se referant, & quæ non ad illa se referunt, non aliquid Ecclesiæ in se habeant; tum quæ in se non continent utrumque, non aliquem fructum, hoc est, bonum charitatis aut fidei producant.

7754. Ut enim aliquid producat, erunt binæ vires, una quæ vocatur activa, altera quæ passiva; una absque altera non parit aliquid: tales vires aut vitæ sunt charitas & fides in homine Ecclesiæ.

7755. Primum Ecclesiæ est Bonum, alterum est Verum; seu primum Ecclesiæ est charitas, & alterum est fides; nam verum doctrinæ fidei est propter bonum vitæ; quod est finis propter quem, id est primum.

7756. Cum conjunctione boni quod charitatis, & veri quod fidei, apud hominem, ita se habet: Bonum quod charitatis intrat per animam apud hominem, Verum autem quod fidei intrat per auditum; illud a Domino influit immediate, hoc autem per Verbum mediate; inde via, per quam bonum charitatis intrat, vocatur via interna; & via, per quam verum fidei intrat, vocatur via externa; quod per viam internam intrat, hoc non percipitur, quia non cadit manifeste in sensum; quod autem per viam externam intrat, hoc percipitur quia cadit manifeste in sensum: inde est, quod fidei tribuatur omne Ecclesiæ. Aliter apud illos qui regenerati sunt; apud hos bonum quod charitatis manifeste percipitur.

7757. Conjectio boni charitatis cum vero fidei fit interioribus
A a a 2 hominis;

hominis; ipsum bonum, quod influit a Domino, adoptat ibi Verum, ac sibi appropriat illud, & sic facit ut apud hominem bonum sit bonum, ac ut verum sit verum, seu quod charitas sit charitas & fides sit fides; absque illa conjunctione charitas non est charitas, sed modo bonitas naturalis; nec fides est fides, sed modo scientia talium quæ fidei sunt, & quandoque persuasio quod ita sit, propter sænerationem lucri aut honoris.

7758. Verum cum conjunctum est bono, non amplius dicitur verum, sed bonum; ita fides cum conjuncta est charitati, non amplius dicitur fides sed charitas; causa est, quia homo tunc vult & facit verum, & quod vult & facit, hoc dicitur bonum.

7759. Cum conjunctione boni charitatis cum vero fidei ita porro se habet; bonum illud suum quale nanciscitur a vero, & verum essentiam suam a bono; inde sequitur, quod quale boni sit secundum vera cum quibus conjungitur: quare bonum genuinum sit; si vera, cum quibus conjungitur, genuina sunt: vera fidei genuina intra Ecclesiam dari possunt, non ita extra illam, nam intra Ecclesiam est Verbum.

7760. Præterea bonum charitatis etiam quale suum accipit a copia verorum fidei; tum quoque a nexu unius veri cum altero: ita formatur bonum spirituale apud hominem.

7761. Probe distinguendum est inter bonum spirituale, & bonum naturale; bonum spirituale suum quale habet a veris fidei, eorum copia, & nexu, ut dictum est; bonum autem naturale connascitur, & quoque existit per accidentia, ut per infortunia, morbos, & similia: bonum naturale nullum salvat, bonum autem spirituale omnes salvat; causa est, quia bonum, quod formatur per vera fidei, est planum, in quod influere potest cælum, hoc est, Dominus per cælum, ac ducere hominem, & detinere illum a malo, ac postea elevare in cælum; bonum autem naturale, non ita; quare illi, qui in bono naturali sunt, tam facile auferri possunt a falso quam a vero, modo falsum appareat in forma veri; & tam facile duci possunt a malo quam a bono, modo malum sistatur ut bonum, sunt sicut plumæ in vento.

7762. Confidentia seu fiducia, quæ dicitur fidei, & vocatur fides, non est confidentia seu fiducia spiritualis, sed naturalis; confidentia seu fiducia spiritualis essentiam & vitam suam habet ex bono amoris, non autem ex vero fidei separato; confidentia fidei separata est mortua: quapropter vera confidentia non dabilis est apud illos, qui vitam malam egerunt: ipsa etiam confidentia, quod salvatio sit per meritum Domini, utcunque vita fuerat, nec est ex vero.

CAPUT XI.

1. **E**T dixit JEHOVAH ad Moschen, adhuc plagam unam adducam super Pharaonem, & super Ægyptum; post ita dimittet vos abhinc; sicut dimittere illum omne, expellendo expellet vos abhinc.

2. Dic age in auribus populi, & petant vir ex socio suo, & mulier ex socia sua, vasa argenti & vasa auri.

3. Et dedit JEHOVAH gratiam populi in auribus Ægyptiorum; etiam vir Moscheh magnus valde in terra Ægypti, in oculis fervorum Pharaonis, & in oculis populi.

4. Et dixit Moscheh, ita dixit JEHOVAH, circa medium noctis Ego exibo in Medium Ægypti.

5. Et morietur omnis primogenitus in terra Ægypti, a primogenito Pharaonis sessuro super throno illius, usque ad primogenitum ancillæ, quæ post molas; & omne primogenitum bestię.

6. Et erit clamor magnus, in tota terra Ægypti, qui sicut ille non fuerat, & sicut ille non addetur.

7. Et omnibus filiis Israelis non movebit canis linguam, ad a Viro & usque ad bestiam: propterea ut sciatis, quod discernat JEHOVAH inter Ægyptios & inter Israellem.

8. Et descendent omnes servi tui illi ad me, & incurvabunt se mihi, dicendo, exi tu & omnis populus, qui in pedibus tuis, & post ita exibo; & exivit a cum Pharaone in excandescencia iræ.

9. Et dixit JEHOVAH ad Moschen, non audiet ad vos Pharaon, propterea ut multiplicari prodigia mea in terra Ægypti.

10. Et Moscheh & Aharon fecerunt omnia prodigia illa coram Pharaone: & obfirmavit JEHOVAH cor Pharaonis; & non dimisit filios Israelis e terra sua.

C O N T E N T A.

7763. **A**gitur in hoc Capite in sensu interno de damnatione fidei separatæ a charitate, quæ significatur per Primogenita Ægypti quæ in media nocte morti data sunt: tum de scientificis veri & boni transferendis ad illos qui ab Ecclesia spirituali; quæ significatur

tur per vasa argenti & auri, quæ filii Israelis mutuo peterent ab Ægyptiis.

SENSUS INTERNUS.

7764. Vers: 1. 2. 3. **E**T dixit Jehovah ad Moschen, adhuc plagam unam adducam super Pharaonem, & super Ægyptum; post ita dimittet vos abhinc; sicut dimittere illum omne, expellendo expellet vos abhinc. Dic age in auribus populi, & petant vir ex socio suo, & mulier ex socia sua, vasa argenti & vasa auri. Et dedit Jehovah gratiam populi in oculis Ægyptiorum; etiam vir Moscheh magnus valde in terra Ægypti, in oculis servorum Pharaonis, & in oculis populi. Et dixit Jehovah ad Moschen, significat instructionem: adhuc plagam unam adducam super Pharaonem, & super Ægyptum, significat finem vastationis, qui damnatio: post ita dimittet vos abhinc, significat quod tunc relinquentur: sicut dimittere illum omne, expellendo expellet vos abhinc, significat quod relinquent plane, ac averfabuntur & fugient præsentiam illorum: dic age in auribus populi, significat informationem & obedientiam: & petant vir ex socio suo & mulier ex socia sua, vasa argenti & vasa auri, significat quod scientifica veri & boni adempta malis, qui fuerunt ab Ecclesia, addicanda erunt bonis qui inde: & dedit Jehovah gratiam populi in oculis Ægyptiorum, significat timorem illorum qui in malis pro illis qui ab Ecclesia spiritali propter plagas: etiam vir Moscheh magnus valde in terra Ægypti, significat respectum pro Vero Divino nunc: in oculis servorum & in oculis populi, significat apud illos qui ibi in subordinatione erant.

7765. Et dixit Jehovah ad Moschen, significat instructionem, ut n: 7186. 7267. 7304. 7380.

7766. Adhuc plagam unam adducam super Pharaonem & super Ægyptum, quod significet finem vastationis qui damnatio, constat ex significatione adhuc plagæ unius, quod sit ultimum vastationis. Quod per plagas super Ægyptum adductas, significati sint status successivi vastationis, a præcedentium explicatione patet; quod ultimum sit damnatio, nempe fidei separatæ a charitate, patebit a sequentibus, nam per primogenita morti data in Ægypto, significatur damnatio illius fidei, per mortem ipsa damnatio, & per primogenita fides: fides dicitur damnata, quando illa quæ fidei sunt applicantur ad patrocinandum falsis & malis, quando illis patrocinantur, transeunt ad partes illorum, & fiunt confirmantia, hoc fit apud illos qui & doctrina & vita separant fidem a charitate; sed apud hos non est fides, est modo scientia talium quæ fidei, quæ ab illis vocatur fides; hoc intelligitur per fidem damnatam: insuper ipsa subjecta, in quibus talia quæ fidei sunt, adjuncta falsis & malis fuerunt, post vastationes in damnatione sunt; damnatio sentitur

sentitur per putorem & fætozem, qui ex illis exhalat, plusquam ab illis, apud quos non talia quæ fidei sunt, fuerunt: se habet hoc in particulari sicut in communi; in communi, si malus spiritus accedit ad societatem cœlestem, ubi charitas, sentitur manifeste ab illo fætor; similiter in particulari, ubi talia fuerant quæ cœli, hoc est, quæ fidei, & in eodem subjecto etiam talia quæ inferni. Ex his nunc patet, quod per adhuc plagam unam, quæ adducetur super Pharaonem & super Ægyptum, significetur ultimum vastationis, quod est damnatio; per Pharaonem enim repræsentantur illi qui infestantur, hic qui damnantur; & per Ægyptum significatur mens naturalis, n: 5276. 5278. 5280. 5288. 5301. 6147. 6252.

7767. Post ita dimittet vos abhinc, quod significet quod tunc relinquuntur, constat a significatione dimittere, quod sit relinquere, ut sæpe prius.

7768. Sicut dimittere illum omne, expellendo expellet vos abhinc, quod significet quod relinquunt plane, ac averfabuntur & fugient præsentiam illorum, constat ex significatione dimittere omne, quod sit relinquere plane; & ex significatione expellendo expellere vos, quod sit averfari & fugere illos qui ab Ecclesia spirituali, quos infestantur; qui enim averfatur præsentiam alicujus, etiam fugit illam, & quoque a se expellit illum. Quod nunc averfentur & fugiant illos qui ab Ecclesia spirituali, est quia bonum & verum, quæ influunt, nunc cruciant illos; se habent illa sicut ulcera dolorifica, quæ ne quidem tactum tepentis aquæ, aut aspiratum aeris sufferunt; aut sicut oculus læsus non radios etiam lenes solis; ita apud infestantes, mens eorum naturalis tale faucium nunc est; nam postquam vastati sunt, hoc est, postquam rejecta sunt illa quæ fuerunt fidei, tunc dolent ad minimum aspiratum boni & veri, inde averfatio.

7769. Dic age in auribus populi, quod significet informationem, & obedientiam, constat ex significatione dicere, quod hic sit informatio, nam dicit hic Jehovah quid filii Israelis facturi, quando ab Ægypto discedent: obedientia significatur per dicere in auribus, aures enim correspondent obedientiæ, & inde significant illam, n: 2542. 3869. 4551. 4652 ad 4660.

7770. Et petant vir ex socio suo, & mulier ex socia sua vasa argenti & vasa auri, quod significet quod scientifica veri & boni adempta malis, qui fuerunt ab Ecclesia, addicanda erunt bonis qui inde, constat ex significatione vasorum argenti & vasorum auri, quod sint scientifica veri & boni; quod argentum sit verum, & aurum bonum, videatur n: 1551. 1552. 2954. 5658. 6112, & quod vasa sint scientifica, n: 3068. 3079: scientifica vocantur vasa veri & boni, quia continent illa; creditur quod scientifica veri & boni, sint ipsa vera & bona quæ sunt fidei; sed non sunt illa, sunt affectiones veri & boni, quæ faciunt fidem; illæ influunt in scientifica, ut in sua vasa. Quod petere illa ab Ægyptiis, sit auferre illa, & sibi addicare, patet; inde in Capite præced: III, dicitur; quod deprædarentur Ægyptios, Vers: 22; & in Capite seq: XII, quod eripuerint: quod dicatur, quod vir peteret a socio, & mulier a socia, est quia vir se refert ad verum, & mulier ad bonum, ut quoque illa significant. Quomodo hæc se habent, videatur explicatio ad Cap: III: Vers: 22. Exod: n: 6914. 6917; ex qua constare potest, quod ipsa scientifica

scientifica veri & boni, quæ fuerunt illis ab Ecclesia, qui sciverunt arcana fidei, & tamen vixerunt vitam mali, trasferantur ad illos qui ab Ecclesia spirituali; quomodo translatio illa fit, videatur n: 6914: hæc significantur per Domini verba apud Matthæum “Dixit dominus ad illum qui abivit & abscondidit talentum in terra, tollite ab eo talentum, & date habenti decem talenta: habenti namque omni dabitur ut abundet; ab eo autem qui non habet, etiam quod habet, auferretur; servum autem inutilem ejicite in tenebras exteriores” xxv: 25. 28. 29. 30. & Luc: xix: 24. 25. 26. Similiter apud Eundem “Quicumque habet, dabitur illi, ut abundanter habeat, quicumque vero non habet, etiam quod habet, auferretur ab eo” xiii: 12. & Marc: iv: 24. 25: causa est, quia cognitiones boni & veri apud malos applicantur ad usus malos; & cognitiones boni & veri apud bonos applicantur ad usus bonos; cognitiones sunt eædem, sed applicatio ad usus facit quale earum apud unumquemvis: se habent hæ sicut divitiæ mundanæ, hæ apud unum disponuntur ad usus bonos, apud alterum ad usus malos; inde divitiæ apud unumquemvis tales sunt, quales usus ad quos disponuntur: ex eo quoque patet, quod eædem cognitiones, sicut eædem divitiæ, quæ fuerant apud malos, possint esse apud bonos, & inservire pro usibus bonis: ex his nunc constare potest, quid repræsentat, quod mandatum ut filii Israelis mutuo peterent ab Ægyptiis vasa argenti & vasa auri, & sic eriperent & deprædarentur illos; talis ereptio seu deprædatio, nusquam a Jehovah mandata fuisset, nisi talia in spirituali mundo repræsentavisset: his similia sunt, quæ apud Esaiam “Tandem erit mercatura Tyri, & merces meretricia ejus, sanctum Jehovah; non reponetur, neque detinebitur, sed habitantibus coram Jehovah erit mercatura ejus ad comedendum, ad exsatiandum se, & tegenti se antiquo” xxiii: 18, ibi de Tyro, per quam significantur cognitiones boni & veri, n: 1201; mercatura & merces meretriciæ sunt cognitiones applicatæ usibus malis; quod illæ darentur bonis, qui applicabunt illas ad usus bonos, significatur per quod habitantibus coram Jehovah erit mercatura ejus ad comedendum, ad exsatiandum tegenti se antiquo. Etiam apud Micham “Surge & tritura filia Zionis, quia cornu tuum faciam ferrum, & ungulas tuas faciam æs, ut comminuas populos multos; & Devovi quæstum eorum Jehovah, & opes eorum Domino totius terræ” iv: 13, comminuere populos multos, pro illos devastare; quæstus qui devotus Jehovah & Domino totius terræ sunt cognitiones veri & boni. Quod David sanctificaverit Jehovah argentum, & aurum, quod sumserat de gentibus quas subegit, de Syris, de Moabo, de filiis Ammonis, de Philisthæis, de Amaleck, & de præda Hadad Ezeris” ii Sam: viii: 11. 12, Et quod Salamo sanctificata patris sui posuerit inter thesauros domus Jehovah” i Reg: vii: 51, simile involvit.

7771. Et dedit Jehovah gratiam populi in oculis Ægyptiorum, quod significet timorem illorum qui in malis pro illis qui ab Ecclesia spirituali, propter plagas, constat ex illis quæ prius n: 6914, explicata sunt, ubi similia verba.

7772. Etiam vir Moscheh Magnus valde in terra Ægypti, quod significet

respectum

respectum pro Vero Divino nunc, constat ex repræsentatione Moschis, quod sit Verum Divinum, de qua sæpius; ex significatione magnus valde, quod sit respectus, hic respectus ex timore, quoniam mali qui in inferno pro Divino non alium respectum habent quam timoris; quod magnus valde sit respectus, patet, nam dicitur, in oculis servorum, & in oculis populi; & ex significatione terræ Ægypti, quod sit mens naturalis, de qua n: 5276. 5278. 5280. 5288. 5301. 6147. 6252: inde patet, quod per vir Moscheh magnus valde in terra Ægypti, significetur respectus pro Vero Divino in mente, nempe infestantium.

7773. In oculis servorum, & in oculis populi, quod significet apud illos qui ibi in subordinatione erant, constat ex significatione servorum & populi, quod sint qui subordinati; per Pharaonem enim repræsentantur primarii qui infestarunt, sub quibus subordinati reliqui. Quod significantur subordinati, est quia in apud malos æque ac apud bonos, seu in inferno ut in cœlo, est forma regiminis, sunt nempe dominationes, & sunt subordinationes, absque illis societas nec cohæreret: sed subordinationes in cœlo plane aliter se habent quam subordinationes in inferno: in Cœlo sunt omnes sicut pares, amat enim unus alterum ut frater fratrem; usque tamen unus præfert alterum sibi sicut præstat intelligentia & sapientia; ipse amor boni & veri facit ut quisque se quasi ex se subordinet illis qui in sapientia boni & in intelligentia veri præ se sunt: subordinationes autem in inferno sunt imperii, & inde sævitiae; qui imperat, sævit in illos qui non omni suo nutui favent; habet enim quisque alterum pro hoste, exterius autem pro amico, colligationis causa contra violentiam aliorum; colligatio illa est qualis latronum; subordinati continue spirant ad dominium, & quoque erumpunt sæpe; tunc status ibi lamentabilis, nam tunc sævitiae & crudelitates; hoc fit per vices. Ex his constare potest, quomodo se habet cum subordinationibus in altera vita.

7774. Vers: 4. 5. 6. 7. 8. *Et dixit Moscheh, ita dixit Jehovah, circa medium noctis Ego exibo in medium Ægypti. Et morietur omnis primogenitus in terra Ægypti, a primogenito Pharaonis sessuro super throno illius, usque ad primogenitum ancillæ, quæ post molas; & omne primogenitum bestiae. Et erit clamor magnus in tota terra Ægypti, qui sicut ille non fuerat, & sicut ille non addetur. Et omnibus filiis Israelis non movebit canis linguam suam, ad a viro & usque ad bestiam, propterea ut sciatis quod discernat Jehovah inter Ægyptios & inter Israelem. Et descendent omnes servi tui, illi ad me, & incurvabunt se mihi, dicendo, exi tu & omnis populus, qui in pedibus tuis, & post ita exibo: & exivit a cum Pharaone in excandescencia iræ. Et dixit Moscheh, ita dixit Jehovah, significat instructionem: circa medium noctis, significat cum devastatio totalis: Ego exibo in medium Ægypti, significat præsentiam Divini ubivis tunc: & morietur omnis primogenitus in terra Ægypti, significat damnationem fidei separatæ a charitate tunc: a primogenito Pharaonis sessuro super throno illius, significat vera falsificata fidei quæ primo loco: usque ad primogenitum ancillæ quæ post molas, significat vera falsificata fidei quæ postremo loco: &*

omne primogenitum bestiae, significat fidei bona adulterata: & erit clamor magnus in tota terra Ægypti, significat lamentationem interiorem: qui sicut ille non fuerat, & sicut ille non addetur, significat quod talis status esset, ut ei non similis dare posset: & omnibus filiis Israelis non movebit canis linguam suam, significat quod apud illos qui ab Ecclesia spirituali non minimum damnationis & lamentationis esset: ad a viro & usque ad bestiam, significat non quoad verum nec quoad bonum: propterea ut sciatis quod discernat Jehovah inter Ægyptios & inter Israellem, significat ut notum sit quale discrimen sit inter illos qui in malo & qui in bono: & descendent omnes servi tui illi ad me, significat illos qui subordinati: & incurvabunt se mihi, significat respectum ex timore pro Vero Divino: dicendo exi tu & omnis populus qui in pedibus tuis, significat supplicationem ut discedant ab illis qui in Vero a Divino sunt, a summo ad imum: & post ita exhibo, significat quod Verum Divinum discedet: & exivit a cum Pharaone in excandescencia iræ, significat præsentiæ Veri Divini divulsionem a damnandis.

7775. Et dixit Moscheh ita dixit Jehovah, instructionem, ut supra n: 7764.

7776. Circa medium noctis, quod significet cum devastatio totalis, constat ex significatione medii noctis, quod sit cum densissima caligo, hoc est, cum merum falsum; nox enim significat statum falsi, n: 2353. 6000, medium ejus est summum; ita medium noctis est devastatio totalis.

7777. Ego exhibo in medium Ægypti, quod significet præsentiā Divini ubivis tunc, constat ex significatione exire per medium, cum dicitur de Jehovah, quod sit præsentiā Divini; ubivis significatur per medium, cum prædicatur de terra; nam exire per medium Ægypti, est in omnem.

7778. Et morietur omnis primogenitus in terra Ægypti, quod significet damnationem fidei separatæ a charitate, constat ex significatione mori, quod sit damnatio, de qua n: 5407. 6119; & ex significatione primogeniti, quod sit fides Ecclesiæ per quam charitas, de qua n: 352. 2435. 6344. 7035; primogenitus autem in terra Ægypti, est fides absque charitate, de qua videatur supra n: 7766. Quod fidem absque charitate attinet, ulterius dicendum fides quæ absque charitate, non est fides, sed modo scientia talium quæ fidei, vera enim fidei spectant charitatem ut suum finem ultimum, ac postea procedunt a charitate ut a suo fine primo; inde patet, quod illa quæ fidei sunt, non dentur apud illos qui non in charitate; quod tamen detur scientia verorum fidei apud illos, notum est; hæc scientia est, quæ ab illis vocatur fides; & cum scientifica veri & boni fidei ab illis applicantur ad confirmanda falsa & mala, tunc non amplius sunt apud illos vera & bona fidei, nam accedunt ad falsa & mala, quibus inserviunt, nam spectantur in illis tunc ipsa illa falsa & mala quæ confirmant: illa quæ genuinæ fidei sunt, spectant sursum ad coelum & ad Dominum, at illa quæ fidei separatæ a charitate sunt, spectant deorsum, & cum confirmant mala & falsa, ad infernum; inde quoque patet, quod fides separata a charitate non sit fides; ex his

his constare potest, quid intelligitur per damnationem fidei separatæ a charitate, quod nempe falsificati veri & adulterati boni, quæ fidei, nam verum cum falsificatum est, non amplius est verum sed falsum, & bonum cum adulteratum non amplius est bonum sed malum; & ipsa fides non amplius est fides veri & boni, sed falsi & mali, utcunque in externa forma apparet & sonat: & quod arcanum est, talis unicuique est fides, qualis est vita; si itaque vita damnata est, etiam est fides, est enim fides falsi cum vita est mali: quod ita sit non apparet in mundo, sed manifestatur in altera vita, cum ibi mali deprivantur scientia veri & boni, tunc prodeunt e malis falsa, quæ apud illos recondita jacuerunt. Apud quosdam malos est persuasio quod verum fidei sit verum, hoc persuasivum etiam putatur esse fides, sed non est fides; impressum enim est ex fine quod inserviat pro medio captandi lucrum, honores, & famam; vera illa quamdiu pro mediis inserviunt, amantur propter finem, qui est malus, at cum non amplius inserviunt, relinquuntur, imo spectantur ut falsa; hæc persuasio est quæ vocatur fides persuasiva; & est quæ intelligitur per Domini verba apud Matthæum "Multi dicent Mihi in die illa, Domine, Domine, nonne per Nomen Tuum prophetavimus; & per Nomen Tuum dæmonia ejecimus, & in Nomine Tuo multas virtutes fecimus: sed tunc confitebor illis, non novi vos, discedite a Me operantes iniquitatem" VII: 22, 23: eadem fides etiam intelligitur per lampades absque oleo apud quinque virgines stultas; quæ etiam dixerunt Domine, Domine, aperi nobis; sed respondens dixit, amen dico vobis, non novi vos" Matth: XXV: 11: 12, per lampades significantur vera fidei, & per oleum bonum charitatis; ita per lampades absque oleo, vera fidei absque bono charitatis.

7779. A primogenito Pharaonis sessuro super throno illius, quod significet vera falsificata fidei quæ primo loco, constat ex significatione primogeniti, quod sit fides, de qua n: 352. 2435. 6344. 7035; ex repræsentatione Pharaonis, quod sit scientificum in communi pervertens vera Ecclesiæ, de qua n: 6015. 6651. 6344. 6679. 6683. 6692; ita primogenitus Pharaonis est fides talium, proinde fides falsificatorum verorum fidei; & ex significatione throni, quod sit regnum veri, ac in opposito sensu regnum falsi, de qua n: 5313: quod intelligantur per primogenitum Pharaonis sessurum super throno illius vera falsificata fidei quæ primo loco, patet ex eo quod dicatur usque ad primogenitum ancillæ quæ post molas, per quæ significantur vera falsificata fidei quæ postremo loco; & præterea filius regis est primarium, quia rex est caput. Vera falsificata primo loco sunt illa quæ pro essentialibus agnoscuntur, sicut hæc, quod fides salvet utcunque vixerat homo, & quod salvet hominem in ultima vitæ ejus hora, & quod tunc purus sit a peccatis, ita quod hæc abstergantur momento, sicut sordes manuum ab aquis; quæ ponunt, quod fides detur absque charitate, & quod, quoad salvationem hominis, vita nihil faciat, tum quod homo diabolus possit momento Angelus Dei fieri; talia & similia sunt vera falsificata primo loco; quæ inde derivantur proxime, sunt secundo; quæ remote, sunt ultimo; dantur enim cujusvis veritatis derivationes

amplæ & longa serie, quarum quædam intrant directe, quædam oblique, quæ modo tangunt, ultima sunt. Quod talia & similia sint vera falsificata fidei, manifeste patet; quis enim non scit, si iuste cogitat, quod vita fidei faciat ut homo spiritualis sit, non autem fides nisi quantum ejus implantatum est vitæ; vita hominis est ejus amor, & quod amat hoc vult & hoc intendit, & quod vult & intendit, hoc facit; hoc est hominis esse, non autem quod scit & quod cogitat & non vult: id esse hominis nequaquam potest mutari in aliud esse per cogitare de mediatione & salvatione; sed per novam regenerationem, quæ fit per multum vitæ ejus; nam e novo concipietur, nascetur, adolescet; hoc non fit per cogitare & loqui, sed per velle & agere. Hæc dicta sunt, quia per primogenitum Pharaonis, & primogenitos Ægyptiorum, significatur fides separata a charitate; quæ quod non fides sit, sed scientia talium quæ sunt fidei, in præcedentibus ostensum est. Quod Ægyptiorum primogeniti illam fidem repræsentaverint, est causa, quia Ægyptii præ reliquis, qui Ecclesiam repræsentativam post diluvii tempus constituerunt, in scientia ritualium Ecclesiæ erant, n: 4749. 4964. 4966. 6004; eo tempore omnes ritus erant repræsentativi spiritualium quæ in cælo; hæc noverunt Ægyptii præ reliquis; sed successu temporis cæperunt amare solas cognitiones, ac tunc, similiter ac hodie, in scientia talium quæ Ecclesiæ sunt, ponere omne Ecclesiæ, & non amplius in charitatis vita; ita invertebant totum ordinem Ecclesiæ, quo inverso, vera, quæ fidei vocantur, non potuerunt non falsificari; nam vera quæ contra ordinem Divinum applicantur, quod fit cum ad mala, & apud Ægyptios ad magica, non amplius sunt vera apud illos, sed a malis, ad quæ applicantur, trahunt quod sint falsa: fit illustrationi cultus vituli apud Ægyptios; sciverunt quid vitulus repræsentabat, quod nempe bonum charitatis; quamdiu hoc sciverunt, & hoc cogitaverunt, cum vitulos viderent, aut cum pararent vitulos in conviviiis charitatis, qualia antiquis fuerunt, & postea cum vituli adhiberentur in sacrificiis, tunc sane cogitabant, & simul cum Angelis in cælo, nam illis vitulus est bonum charitatis; cum autem inciperent vitulos ex auro facere, & illos in templis suis ponere, ac colere, tunc insane cogitabant, & simul cum infernalibus; ita invertebant repræsentativum verum in repræsentativum falsum.

7780. Usque ad primogenitum ancillæ quæ post molas, quod significet vera falsificata fidei quæ postremo loco, constat ex significatione primogeniti, quod sit fides, de qua mox supra n: 7779; & quia est fides, est verum in complexu, nam verum est fidei quia credendum; ex significatione ancillæ, quod sit affectio exterior veri, seu affectio scientiarum, de qua n: 1895. 2567. 3835. 3849; ancilla autem post molas est affectio scientiarum maxime externa, nam per post molas significatur quod postremo loco est: post molas dicitur, quia mola prædicatur de illis quæ sunt fidei; frumentum enim per molas comminuitur in farinam, & sic præparatur ad panem, & per farinam significatur verum ex quo bonum, & per panem ipsum illud bonum quod inde: ita sedere ad molas, est addiscere & imbuere talia quæ inservitura sunt

sunt fidei & per fidem charitati; inde est, quod Antiqui, cum describerent prima doctrinæ fidei rudimenta, descripserint id per sedere ad molas, & quæ adhuc rudiora essent, per sedere post molas: quia talia significabantur, idcirco Dominus, ubi de ultimo tempore Ecclesiæ docet, dicit “*Dux molentes in mola, una assumetur, & altera derelinquetur*” Matth: xxiv: 4; quæ nequaquam dicta fuissent, nisi mola significaret illa quæ fidei essent: quid mola & molere in sensu interno, videatur n: 4335. Quod vera fidei attinet, quæ primo loco, & quæ postremo, sciendum, quod illa vera fidei, quæ immediate procedunt ex bono charitis, sint quæ primo loco, nam sunt bona in forma; vera autem quæ ultimo loco sunt nuda vera; cum enim vera successive derivantur, recedunt in quovis gradu a bono, & tandem nuda vera fiunt: talia vera sunt quæ significantur per ancillas post molas.

7781. Et omne primogenitum bestię, quod significet fidei bona adulterata, constat ex significatione primogeniti, quod sit fides; & ex significatione bestię, quod sint affectiones boni, & in opposito sensu affectiones mali, de qua n: 45. 46. 142. 143. 246. 714. 715. 719. 776. 2179. 2180. 3519. 5198. 4724: quod bestię talia significant, est ex repræsentativis in altera vita, n: 3218; ideo quoque talia per illas significabantur in sacrificiis n: 2180. 2805. 2807. 2830. 3519: quia bestię illa significabant, ideo per progenitum bestię significatur veri bonum, hic adulteratum, quia apud Ægyptios, qui omnia vera & bona perverterunt per applicationes ad malos usus.

7782. Et erit clamor magnus in tota terra Ægypti, quod significet lamentationem internam, constat ex significatione clamoris, qui propter primogenitos mortuos, in sensu interno propter damnationem, quod sit lamentatio; quod clamor magnus sit lamentatio interior, est quia lamentatio quo major est, eo est interior.

7783. Qui sicut ille non fuerat, & sicut ille non addetur, quod significet quod talis status esset ut ei non similis dari posset, constare potest ex illis quæ n: 7649. 7680, explicata sunt.

7784. Et omnibus filiis Israelis non movebit canis linguam, quod significet quod apud illos qui ab Ecclesia spirituali non minimum damnationis & lamentationis erit, constat ex repræsentatione filiorum Israelis, quod sint qui ab Ecclesia spirituali, de qua n: 6426. 6637. 6862. 6868. 7035. 7062. 7198. 7201. 7215. 7223; & ex significatione non movere canis linguam, quod sit non minimum damnationis est lamentationis esse, nam opponitur clamori magno qui erit in terra Ægypti, qui est lamentatio interior, n: 7782, & hoc propter damnationem, quæ significatur per mortem primogenitorum. Quod non minimum damnationis sit illis qui ab Ecclesia spirituali, hoc est, qui in bono Ecclesiæ illius, non intelligendum quod absque omni malo sint, sed quod detineantur a malo in bono a Domino; proprium illorum non est nisi quam malum & damnatum, sed proprium Domini quod accipiunt est bonum ita absque omni damnatione, ita intelligitur quod nihil damnationis illis qui in Domino sunt. Quod dicatur, non movebit canis linguam, est propter

propter significationem canis; Canis significat omnium infimos seu viles in Ecclesia, etiam qui extra Ecclesiam sunt, tum qui multum blaterant de talibus quæ Ecclesiæ, ac parum intelligunt; & in opposito sensu, qui prorsus extra Ecclesiæ fidem sunt, atque ea, quæ fidei, contumeliis efficiunt: quod Canes significant illos qui extra Ecclesiam, constat apud Matthæum "Jesús dixit ad mulierem Græcam Syrophænißam, non bonum est sumere panem filiorum, & *projicere canibus*; illa vero dixit, certe Domine, verum *catelli etiam edunt de micis quæ cadunt de mensa dominorum suorum*: tunc respondens Jesús dixit illi, mulier, magna est fides tua, fiat tibi sicut vis, & sanata est mulier" xv: 26. 27. 28: & Marc: vii: 27. 28. ibi per filios intelliguntur qui intra Ecclesiam, & per canes qui extra: similiter per *Canes* qui lingebant ulcera Lazari" Luc: xvi: 21, per divitem enim ibi in sensu interno intelligitur qui intra Ecclesiam, & inde divitiis spiritualibus, quæ sunt cognitiones veri & boni, abundat. Canes pro illis qui intra Ecclesiam infimo loco sunt, qui de talibus quæ Ecclesiæ multum blaterant, & parum intelligunt; ac in opposito sensu, qui ea quæ fidei contumeliis afficiunt; apud Esaïam "Speculatores ejus cæci omnes, non sciunt, *omnes sunt canes muti, non possunt latrare*, spectantes, cubantes, amantes dormire" lvi: 10. Apud Davidem "Tumultuantur sicut canis, circum eunt in urbe quia *eruant ore suo, gladii in labiis illorum*" Psalm: lxx: 7. 15. Apud Eundem "Ut imprimat pes tuus in sanguinem, *linguam canum tuorum*" Psalm: lxxviii: 14. Apud Matthæum "Ne detis quod sanctum est Canibus; ne projicite margaritas vestras ante porcos; ne forte conculcent ea pedibus suis, & *versi lacerent vos*" vii: 6. Inde omnium vilissimum, quod projiciendum, per Canem mortuum significatur, i Sam: xxvi: 15. ii Sam: ix: 8. Cap: xvi: 9.

7785. Ad a viro & usque ad bestiam, quod significet non quoad verum, nec quoad bonum, constat ex significatione viri, quod sit verum, de qua n: 3134; & ex significatione bestię, quod sit affectio boni, ita bonum, de qua mox supra n: 7781.

7786. Propterea ut sciatis, quod discernat Jehovah inter Ægyptios & inter Israel, quod significet ut notum sit quale discrimen sit inter illos qui in malo, & qui in bono, constat ex significatione scire, quod sit notum esse; ex repræsentatione Ægyptiorum, quod sint qui in malo; per Ægyptios prius significati sunt qui in falso, nunc autem postquam vastati sunt quoad Ecclesiæ vera quæ sciverunt, per illos significantur qui in malo; per mortem enim primogenitorum significatur damnatio, quæ est status mali; & ex repræsentatione filiorum Israel, quod sint qui ab Ecclesia spirituali, de qua supra n: 7784, ita qui in bono; nam qui ab Ecclesia spirituali sunt per fidem ducuntur ad charitatem, ita per verum ad bonum.

7787. Et descendant omnes servi tui ad me, quod significet illos qui subordinati, constat ex significatione servorum Pharaonis, quod sint qui subordinati, de qua supra n: 7772.

7788. Et incurvabunt se mihi, quod significet respectum ex timore pro Vero

Verò Divino, constat ex repræsentatione Moschis, quod sit verum Divinum, de qua sæpius; & ex significatione incurvare se, quod sit humiliatio, hic autem quia dicitur de illis qui in malo, est respectus ex timore: dicitur respectus ex timore, quia mali non aliquem respectum pro Verò Divino, ne quidem pro Ipso Divino, habent, quam qui illis est ex timore; illi enim, qui in inferno sunt, se modo amant, & qui se modo amant non pro alio aliquem respectum habent, nam omnem respectum pro aliis, etiam pro Ipso Divino, vertunt ad se, ubi amor ibi respectus, ubi non amor ibi non respectus, nisi qui ex timore: inde est, quod mali in altera vita subeant pœnas, usque tandem ut non hiscant insurgere contra bonos, & illos infestare; nam non per aliud medium, quam per timorem pœnarum absterrentur a faciendo malo.

7789. Dicendo, exi tu & omnis populus, qui in pedibus tuis, quod significet supplicationem quod discedant ab illis qui in Verò a Divino sunt, a summo ad imum, constat ex significatione exire, quod sit discedere; ex repræsentatione Moschis, qui hic est tu, quod sit verum Divinum; ex significatione populi, quod sint qui in Verò a Divino; per filios enim Israelis, qui hic sunt populus, repræsentantur qui ab Ecclesia spirituali, ita qui in verò boni & in bono veri hic qui in verò a Divino, quia dicitur populus qui in pedibus tuis, per Moschen enim repræsentatur Verum Divinum; & ex significatione in pedibus tuis, quod sint qui infra sunt, ita qui subordinati; pedes enim significant inferiora, quia naturalia, mundus enim naturalis est infra mundum spiritualem, quod pedes significant naturalia, videatur n: 2162. 3761. 3986. 4280. 4938 ad 4952, inde est, quod dicatur populus, qui in pedibus tuis: significatur etiam a summo ad imum, per Moschen summum, quia Verum Divinum, per populum in pedibus ejus, omnes & singuli qui in Verò a Divino.

7790. Et post ita exibo, quod significet quod Verum Divinum discedet, constat ex significatione exire, quod sit discedere; & ex repræsentatione Moschis, quod sit Verum Divinum. Hæc significant, quod ab illis qui infestant probos, cum damnantur, omne Verum Divinum discedat, nam tunc in statu mali sui sunt, & malum rejicit & exstinguit omne Verum Divinum: prius, antequam damnati sunt, vera fidei quidem sciverunt, sed usque vera in se non habuerunt; vera enim tunc in ore illorum fuerunt, non autem in corde; quapropter cum quoad illa vastati sunt, remanet malum, & tunc quoque prodit falsum mali, quod reconditum in illis jacuerat: nam tametsi professi sunt vera, in illis tamen non fuerunt, sed in falsis: ipsa etiam professio veri, nec a suo principio, nempe ex bono, descendit, sed ex malo, nam fuit illis propter lucrum, honores & famam, ita propter se & mundum. Vera quæ ex tali principio descendunt, hærent in superficie, & inde, cum vastantur, sicut squamæ decidunt, & cum decidunt, relinquunt loca graveolentia & putentia ex falsis quæ ex malis ibi exhalant: talis sors est illorum, qui sciverunt vera fidei, & tamen vixerunt contra illa; secundum Domini verba apud Lucam "Ille servus, qui scit voluntatem Domini, sed neque parat se, neque facit voluntatem ejus, percutietur multis

multis: qui vero non novit, licet faciat digna plagis, percutietur paucis”
xii: 47. 48.

7791. Et exivit a cum Pharaone in excandescencia iræ, quod significet præsentia Veri Divini divulsionem a damnandis, constat ex significatione exire, quod sit discedere, hic divelli, quia dicitur in excandescencia iræ; ultimo etiam, quando damnatio, est divulsio, nam cum Verum Divinum incipiunt averfari, tum timere, & tandem horrere ad præsentiam ejus, tunc divellunt se ab illo; ex repræsentatione Moschis, quod sit Verum Divinum, de qua sæpius; ex repræsentatione Pharaonis, quod sint qui infestarunt illos qui ab Ecclesia spirituali, de qua etiam sæpius, hic autem qui damnandi, damnatio enim significatur per quod primogeniti morti dandi essent, n: 7778; & ex significatione excandescencia iræ, quod sit repugnantia & averfio, de qua n: 3614. 5034. 5798, & cum tribuitur Divino, ut hic Divino Vero, quod per Moschen repræsentatur, non intelligitur quod Divinum avertat se, sed quod illi qui in malo, n: 5798: excandescencia prædicatur de falso, & ira de malo, n: 3614.

7792. Vers: 9. 10. *Et dixit Jehovah ad Moschen, non audiet ad vos Pharaon, propterea ut multiplicari prodigia mea in terra Ægypti. Et Moscheh & Abaron fecerunt omnia prodigia illa coram Pharaone. Et obfirmavit Jehovah cor Pharaonis, & non dimisit filios Israel e terra sua. Et dixit Jehovah ad Moschen, significat informationem: non audiet ad vos Pharaon, significat non obedientiam: propterea ut multiplicari prodigia mea in terra Ægypti, significat ut confirmentur quod in nulla fide fuerint, sed in malo: & Moscheh & Aharon fecerunt omnia prodigia illa coram Pharaone, significat quod vastationes illæ & inde confirmationes quod in malo, factæ sint per Verum procedens a Divino: & obfirmavit Jehovah cor Pharaonis, significat quod se obstinarent: & non dimisit filios Israel e terra sua, significat quod non relinquerent illos qui ab Ecclesia spirituali.*

7793. Et dixit Jehovah ad Moschen, quod significet informationem, constat ex significatione dicere, cum a Jehovah prædicatur quid fiet, quod sit informatio.

7794. Non audiet ad vos Pharaon, quod significet non obedientiam, constat ex significatione audire, quod sit obedientia, de qua n: 2542. 3869. 4652 ad 4660. 5017. 7216; & ex repræsentatione Pharaonis, quod sint qui infestarunt probos in altera vita, nunc iidem qui damnandi.

7795. Propterea ut multiplicari prodigia mea in terra Ægypti, quod significet ut confirmetur quod in nulla fide fuerint, sed in malo, constat ex significatione prodigiorum & signorum, quæ facta sunt in Ægypto, quod sint vastationes & inde confirmationes quod in malo sint, de qua n: 7633; prodigia enim illa significabant totidem gradus vastationis illorum, qui intra Ecclesiam in scientia talium quæ fidei fuerunt, & tamen vixerunt male, & quia illi sunt qui probos in altera vita infestant, est status illorum nunc qui hic significatur n: 7465: per multiplicari illa prodigia, significantur gradus successivi illorum statuum: causa quod totidem gradus sint, est ut
confirmentur

confirmentur mali quod in malo sint, & quoque ut boni illustrentur de statu illorum qui intra Ecclesiam male vixerunt, n: 7633; nisi forent illæ causæ, potuissent mali absque tot statuum mutationibus successivis illico damnari & demitti in infernum. Quod mali, antequam damnantur & mittuntur in infernum, subeant tot status, prorsus ignotum est in mundo; creditur quod homo statim vel damnetur, vel salvetur, & quod hoc fiat absque omni processu; sed res aliter se habet; justitia ibi regnat, non damnatur aliquis, priusquam ipse scit, ac interius evictus est, quod in malo sit, & quod prorsus in cœlo esse nequeat; aperiuntur quoque illi mala sua; secundum Domini verba apud Lucam "Nihil occultatum est, quod non revelabitur, aut absconditum quod non cognoscetur: ideo quæcunque in tenebris dixeritis, in luce audientur; & quod in aurem loquuti fueritis in cubiculis, prædicabitur super tectis," XII: 2. 3. 9. Matth: x: 26. Marc: iv: 22; & quod magis, etiam admonentur ut a malo desistat, sed cum hoc nequit propter dominium mali, tunc adimitur illi potentia malum faciendi per falsificationes veri & simulationes boni, quod fit successive ab uno gradu in alterum, & tandem sequitur damnatio, ac demissio in infernum; hoc fit cum venit in malum suæ vitæ. Malum vitæ, est malum voluntatis & cogitationis inde; ita qualis homo est interius, & qualis foret exterius, si non obstarent leges, nec timores jacturæ lucri, honoris, famæ, & quoque vitæ; illa est vita, quæ unumquemvis sequitur post mortem; non autem vita externa, nisi quæ procedit ex interna; homo enim in externis simulat contrarium; quare cum homo post mortem quoad externa vastatur, tunc patet qualis fuit & voluntate & cogitatione; ad hunc statum unusquisque malus per vastationis gradus redigitur; omnis enim vastatio in altera vita progreditur ab externis ad interna: ex his constare potest, qualis justitia est in altera vita, & qualis processus antequam damnatur malus. Inde patet, quod per multiplicari prodigia mea in terra Ægypti, significetur ut confirmentur quod in nulla fide fuerint, sed in malo: quod illis qui in malo nulla fides sit, videatur supra n: 7778.

7796. Et Moscheh & Aharon fecerunt omnia prodigia illa coram Pharaone, quod significet quod vastationes illæ, & inde confirmationes quod in malo sint, factæ sint per Verum a Divino, constat ex repræsentatione Moscheh & Aharonis, quod sint Verum Divinum, Moscheh Verum quod immediate procedit a Divino, & Aharon quod mediate, de qua n: 7010. 7089. 7382; & ex significatione prodigiorum quæ facta in Ægypto seu coram Pharaone, quod sint totidem vastationes illorum qui ab Ecclesia & male vixerunt, quod prodigia Ægypti sint illa, constare potest a significatione cujusvis prodigii; quod etiam sint confirmationes quod non in fide sed in malo sint, videatur mox supra n: 7795. Dicitur quod Moscheh & Aharon fecerint prodigia illa, cum tamen non ab illis, sed a Divino facta sunt; sed ita dictum est, quia per Moschen & Aharonem repræsentatur Verum Divinum, & prodigia a Divino per Verum ab Ipso procedens facta sunt; omnia enim quæ fiunt ab Ipso Divino, fiunt per Verum ab Ipso procedens; Ipsum Divinum est Esse omnium, at Verum procedens ab Ipso, est inde Existere omnium;

Ipsium Bonum, quod est Esse Divinum, omnia producit per Verum suum. Dicitur quod Vastationes factæ sint per Verum a Divino, sed intelligendum, quod Divinum Verum non sit causa, Divinum enim neminem vastat; sed malus ipse semet vastat, per id quod obstat se contra Verum Divinum, id extinguendo, vel rejiciendo, vel pervertendo, & quod vertat bonum Divinum, quod continue influit, in malum, hoc tunc est quod vastat, inde patet unde causa, quod non sit influxus boni & veri a Divino causa, nam absque influxu illorum nulla est vita, sed est conversio illorum in malum & falsum, quod fit ab illo qui in malo est.

7797. Et obfirmavit Jehovah cor Pharaonis, quod significet quod se obstinarent, constat ex significatione obfirmare cor, quod sit se obstinare, de qua n: 7272. 7300. 7305; quod Jehovah non obfirmet cor, aut malum faciat, tametsi Ipsi in Verbi sensu literæ id tribuitur, videatur n: 7533. 7643. 7632.

7798. Et non dimisit filios Israelis e terra sua, quod significet quod non relinquerent illos qui ab Ecclesia spirituali, constat ex significatione dimittere, quod sit relinquere; & ex repræsentatione filiorum Israelis, quod sint qui ab Ecclesia spirituali, de qua n: 6426. 6637. 6862. 6868. 7035. 7062. 7198. 7201. 7215. 7223.

De Spiritibus & Incolis Planetæ Jovis.

7799. **C**UM Spiritibus & Angelis Planetæ Jovis diutius sociare commercium datum est, quam cum spiritibus reliquorum planetarum; quapropter de statu illorum, & incolarum illius Planetæ, plura memoranda sunt.

7800. Planeta Jovis non quidem apparet illis qui in altera vita, sed spiritus qui inde sunt, hi apparent antrorsum ad sinistram ad aliqualem distantiam, & hoc constanter; ibi quoque est Planeta in idea Spirituum & Angelorum: sunt Spiritus cujusvis Planetæ separati a se mutuo, & sunt juxta suum orbem: causa quod separati sint, est quia alia indole sunt, & in alia provincia in Maximo Homine; & qui diversa indole sunt, apparent remoti ab aliis secundum diversitatem; omnis separatio & distinctio spirituum & Angelorum quoad loca & distantias in altera vita, apparet secundum diversitates indolum & geniorum; nam locus correspondet statui, n: 2625. 2837. 3356. 3387. 4321. 4882. 5606. 7381.

7801.

7801. Sunt plura genera spirituum e planeta Jovis, sed sunt tria cum quibus conversatus sum & sæpe loquutus; Unum genus, quod etiam est infimum, apparet obscurum, pæne nigrum; spernuntur ab aliis, & vocantur castigatores, quia castigant suæ telluris incolas qui male vivunt; continue cupiunt ad cælum venire. Alterum genus lucet facie sicut ex lumine reflexo candelæ; apparent sedere sicut idola, nam patiuntur se adorari ab aliis, imprimis a servis quos habuerunt in mundo; ibi enim persuaserunt illis, quod essent mediatores ad Dominum; dicuntur ab illis sancti, & quoque domini. Tertium genus, quod optimum, prævalet reliquis intelligentia & sapientia; apparent in amictu cæruleo seu coloris cælestis cum intertextis miculis auri. Ipsi autem Angeli, qui ex tellure illa sunt, simul cum Angelis reliquarum tellurum sunt; nam omnes vere Angeli unum commune cælum constituunt.

7802. Commune est in illa Tellure, quod Spiritus loquantur cum incolis, & instruant eos, & quoque castigent si male egerant; de qua re quia plura mihi ab Angelis eorum relata sunt, velim ordine illa memorare. Quod spiritus ibi cum hominibus loquantur, est causa quia multum cogitant de cælo, & de vita post mortem; & quod de vita in mundo respectivè parum solliciti sint; sciunt enim quod victuri cum obeunt, & in statu felici secundum statum Interni sui hominis formatum in mundo. Loqui cum spiritibus & Angelis etiam commune fuit in hac Tellure antiquis temporibus, ex simili causa, quod nempe cogitaverint de cælo & parum de mundo; sed communicatio illa vix cum cælo tempore clausa est, sicut homo ab Interno factus est Externus, hoc est, sicut cogitare cepit de mundo, & parum de cælo; & magis cum non amplius crederet dari cælum nec infernum, nec in se esse hominem spiritum qui vivat post mortem: hodie enim creditur, quod corpus vivat ex se, non ex suo spiritu; quare nisi homo nunc fidem habere posset, quod cum corpore resurrexurus, nullam de resurrectione fidem haberet.

7803. Quod loquelam Spirituum cum incolis telluris Jovis attinet, sunt spiritus qui castigant, sunt qui instruant, & sunt qui regunt illos: Spiritus qui castigant, applicant se lateri sinistro, & se inclinant versus tergum; & cum ibi, depromunt ex memoria hominis omnia ejus facta & cogitata; hoc enim Spiritibus facile est, nam cum ad hominem alluunt, in omnem ejus memoriam illico veniunt, n: 6192. 6193. 6198. 6199. 6214; si inveniunt quod male egerit
C c c 2 aut

aut male cogitaverit, redarguunt illum, & quoque castigant dolore artuum pedum sive manuum, aut dolore circa epigastricam regionem; hoc quoque possunt spiritus dextre, quando permittitur: tales cum ad hominem veniunt, incutiunt horrorem cum timore; inde scit adventum eorum: incutere timorem possunt mali spiritus cum aliquem adeunt, imprimis illi, qui, dum vixerunt in mundo, fuerunt latrones. Ut scirem quomodo illi spiritus faciunt, cum ad hominem suæ telluris veniunt, permissum fuit, ut talis spiritus etiam me adiret; quando prope erat, horror cum timore me occupavit manifeste, at non interius sed exterius territus horruui, quia novi quod talis spiritus esset; visus etiam est, & apparuit sicut nubes obscura cum stellulis mobilibus in nube; stelle mobiles significant falsitates, at stelle fixæ veritates: is se applicuit sinistro meo lateri versus tergum; & quoque incepit me redarguere ex factis & cogitatis, quæ deprompsit ex memoria mea, & sinistre interpretabatur; sed impeditus est ab Angelis, qui etiam aderant: Cum appercepit, quod apud alium, quam suæ telluris hominem, esset, cepit mecum loqui, & dicere, quod omnia & singula, quæ homo egit & cogitavit, cum venit ad illum, sciat; tum quod severe redarguat illum, & quoque castiget variis doloribus.

7804. Spiritus autem qui instruunt, applicant quoque se lateri illorum sinistro, sed magis antrorsum; redarguunt etiam, sed leniter, & mox docent quomodo victurus: apparent illi etiam obscuri, at non ut priores sicut nubes, sed sicut saccis induti: hi vocantur instructores, priores autem castigatores.

7805. Cum spiritus illi adsunt, etiam spiritus Angelici, qui quoque ex Tellure illorum, adsunt, & assident capiti, & id speciali modo quasi implent; percipitur etiam præsentia illorum ibi sicut lenis aspiratio, nam timent ne homo ex illorum allapsu & influxu vel minimum doloris aut anxietatis percipiat: illi regunt spiritus castigatores & instructores, illos ne homini pejus faciant, quam permittitur a Domino, hos ut verum dicant. Cum spiritibus illis Angelicis etiam loqui datum est.

7806. Sunt bina signa, quæ apparent spiritibus illis, cum apud hominem sunt; vident Virum albens faciei antiquum, hoc signum est ne aliud dicant quam verum: vident etiam faciem in fenestra, hoc signum est, ut inde discedant: visus mihi est & antiquus ille, & quoque facies in fenestra; quæ visa spiritus illico a me discessit.

7807. Cum spiritus castigator apud me erat, tunc spiritus angelici tenebant faciem meam continue hilarem & ridentem; ac regionem circum labra prominentem, ac os meum apertum; hoc faciunt Angeli per influxum perfacile; dicebant quod talem vultum inducant incolis telluris suæ, cum adsunt.

7808. Si homo post castigationem & instructionem iterum malum facit, aut malum cogitat facere; & semet tunc non ex præceptis veri inhibet, tunc, si redit spiritus castigator, severius punitur: sed Angelici spiritus moderantur punitionem secundum intentionem in factis, & secundum voluntatem in cogitatis.

7809. Spiritus ibi loquuntur cum homine, non autem vicissim homo cum spiritibus, solum hæc verba quando instruitur, quod non amplius ita faciet. Nec licet ei dicere alicui ex suis quod spiritus cum illo loquutus sit, si hoc facit, severe punitur. Putabant spiritus illi foviales, cum apud me erant, principio, quod essent apud hominem suæ telluris; sed cum loquerer vicissim cum illis, & quoque cum cogitarem quod talia vellem publico dare, & tunc non liceret illis castigare, nec instruere, animadvertabant quod apud alium essent.

7810. Alio tempore etiam venit ad me Spiritus castigator, & applicuit se lateri meo sinistro infra medium corporis, ut prius, & quoque tunc voluit punire; sed arcebatur ab Angelis eorum, qui etiam tunc aderant. Ostendebat mihi tunc punitionum genera, quæ illis permissa sunt inferre hominibus suæ telluris, si male agunt & male agere intendunt; erat, præter dolorem artuum, etiam coarctatio dolorifica circa medium ventrem, quæ sentitur sicut compressio a cingulo acuto; tum etiam erat respirationis sublatio per vices usque ad angustias; tum quoque inhibitio ne aliquid præter panem ederent; demum denuntiatio mortis si similia facere non intermitterent, & tunc privatio gaudii ex conjuge, liberis & sociis, dolor inde tunc quoque insinuat.

7811. Ex his constare potest, quod Angeli eorum, qui capiti adsident, speciem judicationis habeant super hominem, nam Angeli permittunt, moderantur, inhibent, ac influunt: sed illis dicere datum est, ne credant quod illi judicent, verum quod Solus Dominus sit Jdex, & quod ab Ipso influant penes illos omnia quæ illi spiritibus castigatoribus & instructoribus jubent & præcipiunt; & quod illa appareant sicut ab illis.

7812. Præter spiritus, de quibus nunc memoratum est, dantur etiam

etiam spiritus qui contraria suadent; suntque illi, qui, dum vixerunt in mundo, e societate aliorum exterminati sunt, quia mali; quando alluunt, apparet sicut ignis volans, qui prope faciem delabitur; se locant infra ad posteriora hominis; & inde versus superiora loquuntur: loquuntur contraria illis quæ spiritus instructor ab angelis dixit, quod nempe non vivendum secundum instructionem, sed ex arbitrio & in licentia; & similia; ut plurimum veniunt statim postquam abierunt priores spiritus; ast homines ibi sciunt, quinam & quales spiritus illi sunt, & ideo nihil curant illos; sed usque ita discunt quid malum, & sic quid bonum; nam per malum discitur quid bonum, quippe quale boni ex suo contrario noscitur; omnis perceptio rei est secundum reflexionem relativam ad discrimina ex contrariis vario modo & vario gradu.

7813. Continuatio de Spiritibus & Incolis Planetæ Jovis, ad finem Capitis sequentis.

E X O D I

CAPUT DUODECIMUM.

Doctrina Charitatis.

7814. **H**OMO ita creatus est, ut spectare possit sursum seu supra se, & quoque spectare deorsum seu infra se. Spectare supra se est ad proximum, ad patriam, ad Ecclesiam, ad cœlum, imprimis ad Dominum; spectare autem infra se, est ad tellurem, ad mundum, & imprimis ad se.

7815. Quod spectare ad proximum, ad patriam, & ad Ecclesiam; sit spectare supra se, est quia id est spectare ad Dominum, nam Dominus est in charitate, & charitatis est spectare ad proximum, patriam & Ecclesiam, hoc est, velle illis bene: at illi spectant infra se, qui avertunt se ab illis, & sibi modo bene volunt.

7816. Spectare supra se est elevari a Domino, nam nemo spectare potest supra se, nisi elevetur ab Illo qui supra est: at spectare infra se, est ab homine, quia tunc non patitur se elevari.

7817. Qui in bono charitatis & fidei sunt, spectant supra se, quia elevantur a Domino; at qui non in bono charitatis & fidei sunt, spectant infra se, quia non elevantur a Domino: tunc spectat homo infra se, quando influxum veri & boni a Domino vertit ad se: qui vertit bonum & verum influens a Domino ad se, is se & mundum videt ante se, ac Dominum cum bono & vero Ipsius non videt, quia ei a tergo sunt, inde in tale obscurum ei veniunt, ut illa non curet, & tandem ut illa neget.

7818. Per spectare supra se & infra se, intelligitur pro fine habere, seu supra omnia amare; ita per spectare supra se intelligitur pro fine habere seu supra omnia amare illa quæ Domini & Cœli sunt; & per spectare infra se intelligitur pro fine habere & supra omnia amare illa quæ sui & mundi sunt: interiora hominis etiam actualiter se vertunt, quo se vertit amor.

7819. Homo qui in bono charitatis & fidei est, amat etiam se & mundum, sed non aliter quam sicut amantur media ad finem; amor sui

fui apud illum spectat amorem Domini, nam amat se ut medium ad finem ut servire possit Domino; & amor mundi apud illum spectat amorem proximi, nam amat mundum ut medium propter finem, ut servire possit proximo: cum itaque medium amatur propter finem, non est medium quod amatur sed est finis.

7820. Inde videri potest, quod qui in gloria mundi sunt, hoc est, in eminentia & opulentia præ aliis, æque possint spectare supra se ad Dominum, quam illi qui non in eminentia & opulentia sunt: nam tunc spectant supra se, cum eminentiam & opulentiam pro mediis habent, & non pro fine.

7821. Spectare supra se est proprium homini, at spectare infra se est proprium bestiis: inde sequitur, quod quantum homo spectat infra se seu deorsum, tantum sit bestia, & quoque tantum imago inferni, & quod quantum spectat supra se seu sursum, tantum sit homo, & quoque tantum imago Domini.

C A P U T XII.

1. **E**T dixit JEHOVAH ad Moschen & ad Aharonem in terra Ægypti, dicendo.

2. Mensis hic vobis caput mensium, primus hic vobis mensibus anni.

3. Loquimini ad omnem cætum Israelis, dicendo, in decimo mensis hujus & accipient sibi quisque pecudem ad domum patrum, pecudem ad domum.

4. Et si minor est domus præ esse a pecude, & accipiunt ille & vicinus illius propinquus ad domum ejus in numero animarum, quisque ad os comedere ejus, numerabitis super pecudem.

5. Pecus integra, mascula, filius anni erit vobis, ex agnis & ex capris accipietis.

6. Et erit vobis ad custodiam usque ad quartum decimum diem mensis hujus; & mactabunt illam omnis congregatio cætus Israelis inter vespas.

7. Et accipient de sanguine, & dabunt super binos postes, & super superliminare,

superliminare, super domibus, in quibus comedent illam.

8. Et comedent carnem in nocte illa assam igne, & azyma super amaroribus comedent illam.

9. Ne comedatis de illa crudum, & coquendo coctum in aquis; verumtamen assum igne, caput ejus super cruribus ejus, & super medio ejus.

10. Et non relinquetis de illo usque ad mane; & residuum de illo usque ad mane, igne comburetis.

11. Et sic comedetis illam, lumbi vestri cincti, calcei vestri in pedibus vestris, & baculus vester in manu vestra, & comedetis illam in festinatione, Pæsach hoc JEHOVÆ.

12. Et transibo per terram Ægypti in nocte illa, & percutiam omne primogenitum in terra Ægypti ab homine & usque ad bestiam; & in omnes deos Ægypti faciam judicia, Ego JEHOVAH.

13. Et erit sanguis vobis ad signum super domibus, ubi vos, & videro sanguinem, & præteribo præter vos, & non erit in vobis plaga perditori, in percutere Me terram Ægypti.

14. Et erit dies ille vobis ad memoriale, & feriabimini illum festum JEHOVÆ, generationibus vestris, statuto æterno feriabimini illum.

15. Septem diebus azyma comedetis; etiam in die primo cessare facietis fermentum e domibus vestris, quia omnis comedens fermentatum & excindetur anima illa ex Israele, a die primo usque ad diem septimum.

16. Et in die primò convocatio sancta, & in die septimo convocatio sancta, erit vobis; nullum opus fiet in illis, tantum quod comedatur omni animæ, hoc solum fiet vobis.

17. Et observabitis azyma, quia in eodem die hoc eduخي exercitus vestros e terra Ægypti, & custodietis diem hunc generationibus vestris statuto æterno.

18. In primo, in quartodecimo die mensis in vespera comedetis azyma, usque ad diem primum & vigesimum mensis in vespera.

19. Septem diebus fermentum non invenietur in domibus vestris, quia omnis comedens fermentatum, & excindetur anima illa e cætu Israelis, in peregrino & in indigena terræ.

20. Nullum fermentatum comedetis, in omnibus habitationibus vestris comedetis azyma.

21. Et vocavit Moscheh omnes seniores Israelis, & dixit ad illos, protrahite & accipite vobis pecudem gregis juxta familias vestras, & mactate Pæsach.

22. Et accipietis fasciculum hyssopi, & intingatis in sanguine, qui in pelvi, & attingere faciatis ad superliminare, & ad binos postes, de sanguine qui in pelvi; & vos non exhibitis quissquam ex ostio domus suæ usque ad mane.

23. Et transibit JEHOVAH ad infligendum plagam Ægypto, & viderit sanguinem super superliminari, & super binis postibus, & præteribit JEHOVAH præter ostium, & non dabit perditori venire ad domus vestras ad infligendum plagam.

24. Et custodietis verbum hoc ad statutum tibi & filiis tuis usque æternum.

25. Et erit quod veneritis ad terram, quam dabit JEHOVAH vobis, quemadmodum loquutus est, & custodietis servitium hoc.

26. Et erit quod dixerint ad vos filii vestri, quodnam servitium hoc vobis.

27. Et dicetis, sacrificium Pasch hoc JEHOVÆ, quod præteriverit præter domos filiorum Israelis in Ægypto, in infligere illum plagam Ægypto, & domos nostras liberaverit: & inflexit se populus, & incurvavit se.

28. Et iverunt & fecerunt filii Israelis quemadmodum præcepit JEHOVAH Moschi & Aharoni, ita fecerunt.

29. Et factum in media nocte, & JEHOVAH percussit omne primogenitum in terra Ægypti, a primogenito Pharaonis sessuro super throno illius, usque ad primogenitum captivi qui in domo foveæ, & omne primogenitum bestię.

30. Et surrexit Pharaos nocte illa, & omnes servi illius, & omnes Ægyptii, & fuit clamor magnus in Ægypto, quia nulla domus ubi non mortuus.

31. Et vocavit Moschen & Aharonem noctu, & dixit, surgite, exite e medio populi mei, etiam vos, etiam filii Israelis, & ite, servite JEHOVÆ, secundum loqui vos.

32. Etiam greges vestros, etiam armenta vestra accipite, quemadmodum loquuti estis, & ite, & benedicatis etiam mihi.

33. Et invaluit Ægyptus super populum, festinando dimittere illos e terra, quia dixerunt, omnes nos morimur.

34. Et portavit populus massam suam antequam fermentaretur, mactræ illorum ligatæ in vestibus illorum super humero illorum.

35. Et filii Israelis fecerunt secundum verbum Moschis, & petierunt ab Ægyptiis vasa argenti & vasa auri, & vestes.

36. Et JEHOVAH dedit gratiam populi in oculis Ægyptiorum; & commo-

commodaverunt illis; & eripuerunt Ægyptiis.

37. Et profecti filii Israelis de Raamses ad Succoth, quasi sexcenta millia peditum virorum, præter infantem.

38. Et etiam turba mixta multa ascendit cum illis, & grex & armentum acquisitio gravis valde.

39. Ex coxerunt massam, quam eduxerunt ex Ægypto, placentas azymas, quia non fermentata, quia expulsi ex Ægypto, & non potuerunt commorari; & etiam viaticum non fecerunt sibi.

40. Et habitatio filiorum Israelis, qua habitaverunt in Ægypto, triginta anni & quadringenti anni.

41. Et fuit a fine triginta annorum & quadringentorum annorum, & fuit in eodem die hoc exiverunt omnes exercitus JEHOVÆ e terra Ægypti.

42. Nox custodiarum hæc JEHOVÆ, ad educendum illos e terra Ægypti; hæc nox ista JEHOVÆ custodiarum omnibus filiis Israelis ad generationes illorum.

43. Et dixit JEHOVAH ad Moschen & Aharonem, hoc statutum Pæfach, omnis filius alienigenæ non comedet illud.

44. Et omnis servus viri, emptio argenti, & circumcideris illum, tunc comedet illud.

45. Inquilinus & mercenarius non comedet illud.

46. In domo una comedetur, non educes e domo de carne foras: & os non frangetis in illo.

47. Omnis cætus Israelis facient illud.

48. Et cum peregrinatur tecum peregrinus, & faciat Pæfach JEHOVÆ, circumcidetur illi omnis masculus, & tunc accedet ad faciendum illud, & erit sicut indigena terræ: & omnis præputiatus non comedet illud.

49. Lex una erit indigenæ & peregrino peregrinanti in medio vestrum.

50. Et fecerunt omnes filii Israelis quemadmodum præcepit JEHOVAH Moschi & Aharoni, ita fecerunt.

51. Et fuit in eodem die hoc, eduxit JEHOVAH filios Israelis e terra Ægypti quoad exercitus illorum.

C O N T E N T A.

7822. **A** Gitur in hoc Capite in sensu interno de liberatione illorum qui ab Ecclesia spiritali, & de damnatione illorum qui

in fide separata a charitate: damnatio horum & liberatio illorum repræsentatur per Pascha; & status quoad charitatem & fidem illorum qui liberati sunt, per observanda diebus Paschatis.

7823. In supremo sensu per Pascha repræsentatur damnatio infidelium, & liberatio fidelium a Domino, cum glorificatus est: status illorum, qualis fuit tunc, & qualis erit postea, tam in universali quam in omni particulari, per statuta Paschatis in supremo illo sensu describitur.

S E N S U S I N T E R N U S.

7824. Vers: 1. 2. **E**T dixit Jehovah ad Moschen & ad Aharonem in terra Ægypti, dicendo; Mensis hic vobis caput mensium, primus hic vobis mensibus anni. Et dixit Jehovah ad Moschen & ad Aharonem, significat informationem per Verum Divinum: in terra Ægypti, significat cum adhuc illi qui ab Ecclesia spirituali in propinquitate ad infestantes essent: dicendo, mensis hic vobis caput mensium, significat statum hunc quod principalis omnium statuum: primus hic vobis mensibus anni, significat principium a quo status omnes sequentes in æternum.

7825. Et dixit Jehovah ad Moschen & ad Aharonem, quod significet informationem per Verum Divinum, constat a significatione dicere, cum a Jehovah de instituendis in Ecclesia, quod sit informatio, dicere enim involvit sequentia; & ex repræsentatione Moschis & Aharonis, quod sit Verum Divinum, Moscheh Verum immediate procedens a Divino, Aharon quod mediate, de qua n: 7009. 7010. 7089. 7382.

7826. In terra Ægypti, quod significet cum adhuc illi qui ab Ecclesia spirituali in propinquitate ad infestantes essent, constat ex significatione terræ Ægypti, quod sit ubi infestantes; per Pharaonem enim & per Ægyptios repræsentantur & significantur illi qui ab Ecclesia in fide separata a charitate fuerunt, & in altera vita infestant probos, n: 6692. 7097. 7107. 7110. 7126. 7142. 7317, perque terram Ægypti, ipsæ infestationes, n: 7278; per filios autem Israelis repræsentantur qui ab Ecclesia spirituali, & infestati, n: 6426. 6637. 6862. 6868. 7035. 7062. 7198. 7201. 7215. 7223; quod hi in propinquitate ad infestantes in altera vita essent, videatur n: 7240; propinquitas illa significatur per quod filii Israelis in medio terræ Ægypti essent, nempe in terra Goschen; & infestationes per onera illis imposita: inde nunc patet, quod per dixit Jehovah ad Moschen & ad Aharonem in terra Ægypti, significetur informatio per Verum Divinum cum adhuc illi qui ab Ecclesia spirituali in propinquitate ad infestantes essent.

7827-

7827. Dicendo, mensis hic vobis caput mensium, quod significet statum hunc quod principalis omnium statuum, constat ex significatione mensis, quod sit finis status prioris & principium sequentis, ita status novus, de qua n: 3814; & ex significatione capitis, cum prædicatur de mensibus anni, & in sensu interno de statibus vitæ, quod sit principalis: inde constat, quod per Mensis hic vobis caput mensium, significetur status hic quod principalis omnium statuum: causa quod ille status principalis omnium sit, continetur in illis quæ sequuntur.

7828. Primus hic vobis mensibus anni, quod significet principium a quo status omnes sequentes in æternum, constat ex significatione primus esse, cum de mensibus anni, ac in sensu interno de statibus vitæ dicitur, quod sit principium; ex significatione mensium, quod sint status, de qua mox supra n: 7827; & ex significatione anni, quod sit periodus vitæ a principio ad finem, de qua n: 2906, hic quia de illis dicitur qui ab Ecclesia spirituali in altera vita, quorum periodus vitæ principium habet, sed non finem, per annum significatur periodus vitæ a principio in æternum, quod annus etiam id sit, videatur n: 2906 fin: Quod hic mensis factus sit caput mensium, & primus omnium, est quia per illum significatur principium liberationis illorum qui ab Ecclesia spirituali, & qui eousque in statu captivitatis fuerunt, quia detenti in terra inferiore, & ibi infestati a malis, qui per Pharaonem & Ægyptios repræsentantur: quod status illorum primus cum liberati, principalis omnium esset, & quod principium a quo omnes sequentes in æternum, est quia illi qui ibi fuerunt liberati sunt per adventum Domini in mundum, & quod absque Domini adventu in mundum nullatenus potuerint salvari; & quod tunc liberati sint cum Dominus resurrexit; inde patet, quod ille status, nempe cum liberati, fuerit illis principalis omnium statuum: similiter etiam postea omnibus illis qui ab Ecclesia spirituali, qui nequaquam salvari potuissent nisi Dominus in mundum venerit, ac Humanum suum glorificaverit, hoc est, Divinum fecerit: quod illi qui ab Ecclesia spirituali ante adventum Domini in terra inferiore fuerint detenti, & quod a Domino liberati & salvati, videatur n: 6854. 6914; & in genere, quod qui ab Ecclesia spirituali salvati sint per adventum Domini, n: 2661. 2716. 6372. 7035. 7091 f: quare in sensu supremo per illa verba significatur, quod glorificatio & resurrectio Domini quoad Humanum suum, sit unde omnis salvatio.

7829. Vers: 3. 4. 5. 6. *Loquimini ad omnem cætum Israelis, dicendo, in decimo mensis hujus, & accipient sibi quisque pecudem ad domum patrum, pecudem ad domum. Et si minor est domus præ esse a pecude, & accipiat ille & vicinus illius propinquus ad domum ejus in numero animarum, quisque ad os comedere ejus, numerabitis super pecudem. Pecus integra, mascula, filius anni, erit vobis; ex agnis & ex capris accipietis. Et erit vobis ad custodiam usque ad quartum decimum diem mensis hujus; & mactabunt illam omnis cætus Israelis inter vespervas.* Loquimini ad omnem cætum Israelis, dicendo, significat influxum cum informatione omnium qui ab Ecclesia spirituali: in decimo mensis hujus, significat statum initiationis interiorum: & accipient sibi quisque

quisque pecudem, significat quoad innocentiam: ad domum patrum, pecudem ad domum, significat secundum bonum speciale cuiusvis: & si minor est domus præ esse a pecude, significat si bonum particulare non satis sit pro innocentia: & accipiet ille & vicinus illius propinquus ad domum ejus, significat conjunctionem cum bono veri proximo: in numero animarum, ad os comedere illius, numerabitis super pecudem, significat sic impletionem boni pro innocentia ex totidem veris boni secundum appropriationem ejus: Pecus integra, significat innocentiam immaculatam: masculam, significat quæ fidei charitatis: filius anni erit vobis, significat statum plenum: ex agnis & ex capris accipietis, significat bonum innocentiae interius & exterius: & erit vobis ad custodiam, significat tempus & statum initiationis: usque ad quartum decimum mensis, significat ad statum sanctum: & mactabunt illam omnis congregatio cætus Israelis, significat præparationem ad fruitionem ab omnibus in communi qui ab Ecclesia spirituali: inter vespervas, significat statum ultimum & primum.

7830. Loquimini ad omnem cætum Israelis, dicendo, quod significet influxum cum informatione omnium qui ab Ecclesia spirituali, constat ex significatione loqui, quod sit influxus, de qua n: 2951. 5481. 5743; quod etiam sit informatio, nempe de observandis cum liberantur, patet a sequentibus; & ex significatione cætus Israelis, quod sint omnia vera & bona in complexu; nam per cætum Israelis intelliguntur omnes tribus, quæ quod sint omnia veri & boni, seu omnia fidei & charitatis, videatur n: 3858. 3926. 4060. 6335; & quia illa, per cætum Israelis significantur qui ab Ecclesia spirituali n: 6337, nam vera & bona faciunt Ecclesiam; quod per filios Israelis repræsentetur Ecclesia spiritualis, videatur n: 6426. 6637. 6862. 6868. 7035. 7062. 7198. 7201. 7215. 7223.

7831. In decimo mensis hujus, quod significet statum initiationis interiorum, constat ex significatione decimi, nempe diei, quod sit status interiorum, per diem enim significatur status, n: 23. 487. 488. 493. 576. 893. 1738. 2788. 3462. 3785. 4850. 5672, & per decem significantur reliquæ, n: 576. 1906. 2284, hoc est, vera & bona in interioribus hominis a Domino recondita, n: 1050. 1906. 2284. 5135. 5897. 7560. 7564; & quia reliquæ sunt in interioribus, & homo per illas præparatur & initiatur ad recipiendum bonum & verum a Domino, ideo per decimum diem hic significatur status initiationis interiorum: quod homo per reliquias regeneretur, proinde initietur ad recipiendum influxum boni & veri a Domino, videatur n: 5342. 5898. 6156, & quod per illas homo communicet cum cælo, n: 7560, nam bona & vera illa sunt a Domino, & non ab homine, n: 7564; per mensem intelligitur status integer a principio ad finem ejus, n: 3814, ita status totus liberationis, qui per Pæsch in complexu significatur: ex his patet, quod per in decimo mensis hujus significetur status initiationis interiorum: hic status, nempe initiationis interiorum, erat a die decimo mensis illius usque ad diem decimum quartum ejus, intra quos dies pecus paschalis in custodia esset; per pecudem paschalem significatur bonum innocentiae, quod intimum est, ita quod

quod intimum hoc cum interioribus, in quibus est, interea secluderetur ac detineretur a talibus quæ inquinant: hic status est status initiationis interiorum, hoc est, præparationis ad recipiendum boni & veri influxum a Domino. Hoc sanctum est, quod continetur in his verbis, nam absque sancto intus recondito, non mandatum fuisset, quod in decimo mensis acciperetur pecus paschalis, & custodiretur usque ad diem decimum quartum, nec postea quod mactaretur inter vespervas, quodque comederetur assa igne non cocta aquis, quod non de illa aliquid ad mane relinquerent, quod residuum igne comburent, non frangerent os ejus, & plura, quæ quod involvant sancta, quæ nemo adhuc novit, quisque scire potest qui expendit; & quod sancta illa sint spiritualia, quæ Ecclesiæ, & cœli, quæque se ad Divinum referunt, a Quo descenderunt singula Verbi.

7832. Et accipient sibi quisque pecudem, quod significet quoad innocentiam, constat ex significatione agni seu capræ, quæ hic sunt pecus, quod sit innocentia, agnus innocentia interioris hominis, & capra innocentia exterioris, n: 3519.

7833. Ad domum patrum, pecudem ad domum, quod significet secundum bonum speciale cujusvis, constat ex significatione domus patrum, quod sit bonum unius familiæ distinctum a bono alterius; per domum enim patris significatur homo quoad bonum internum, n: 3128. Cum hoc ita se habet, per omnes Tribus Israelis significantur omnia vera & bona fidei & charitatis in uno complexu; & per unamquamvis Tribum unum genus boni aut veri, videatur n: 3858. 3926. 3939. 4060. 6335. 6337. 6640; ita per unamquamvis familiam intra Tribum suam significabatur bonum speciale, proinde bonum unius in specie distinctum a bono alterius; at per domum patrum intra familiam significabatur bonum particulare unius speciei: quod illa significata sint per tribus, familias & domos, in quas distincti erant filii Israelis, erat causa ut repræsentarent cœlum, nam ibi bona sunt distincta in genere, in specie, & in particulari; & secundum illa conjuncti sunt Angeli: sciendum, quod unius bonum nusquam detur prorsus simile bono alterius, sed quod varia sint, & tam varia, ut distincta sint in genera universalia superiora, & hæc in inferiora, usque ad singularia & singularissima; quod bona amoris & fidei tam varia sint, videatur n: 684. 690. 3241. 3267. 3744. 3745. 3746. 3986. 4005. 4149. 5598. 7236. Inde nunc patet, cur mandatum, quod acciperent sibi quisque pecudem ad domum patrum, pecudem ad domum.

7834. Et si minor est domus præ esse a pecude, quod significet si bonum particulare non satis sit pro innocentia, constat ex significatione domus, quod sit bonum particulare, de qua mox supra n: 7833; ex significatione minor esse, quod sit non satis esse; & ex significatione pecudis, quod sit innocentia, de qua etiam mox supra n: 7832.

7835. Et accipiet ille & vicinus illius propinquus ad domum ejus, quod significet conjunctionem cum bono veri proximo, constat ex significatione accipere, nempe cum vicino propinquo unam pecudem simul, quod sit conjunctio;

junctio ; & ex significatione vicini propinqui ad domum ejus, quod sit bonum veri proximum ; quod vicinus propinquus sit proximus patet ; & quod domus sit bonum, videatur supra n : 7833 : bonum veri dicitur, quia agitur de illis qui ab Ecclesia spirituali, apud quos est bonum Veri, nam bonum veri est verum voluntate & actu ; cum enim Verum fidei recipitur cum affectione quæ charitatis, tunc implantatur illud in interioribus mentis, & cum reproduciatur verum, etiam affectio, cui verum adjunctum fuit, reproduciatur, & sub facie boni apparet ; inde nunc est, quod bonum illius Ecclesiæ sit bonum Veri, quod etiam vocatur bonum spirituale.

7836. In numero animarum ad os comedere illius, numerabitis super pecudem, quod significet sic impletionem boni pro innocentia ex totidem veris boni secundum appropriationem ejus, constat ex significatione numeri animarum, quod sint totidem vera boni ; numerus enim in Verbo prædicatur de vero, & anima de bono spirituali ; ex significatione ad os comedere illius, quod sit secundum appropriationem ejus, quod comedere sit appropriatio, videatur n : 3168. 3513. 3596. 3832 ; & ex significatione pecudis, quod sit innocentia, de qua supra n : 7832 ; impletio boni pro innocentia significatur per quod ex domo vicini propinqui acciperetur eo numero, ut satis esset pro pecude ; quod domus sit bonum, videatur supra n : 7833. Verum boni dicitur, & per id intelligitur Verum quod ex bono ; qui enim ab Ecclesia spirituali sunt, cum regenerantur, introducuntur ad bonum Charitatis per verum fidei ; cum autem introducti sunt ad bonum quod charitatis, vera, quæ inde postea nascuntur, dicuntur vera boni. Sed quomodo hæc, quæ in hoc Versu continentur, se habent, nequaquam sciri potest, nisi sciatur quomodo se habet cum societatibus in Cælo ; illas enim consociationes filiorum Israelis secundum Tribus, Familias, & Domos, repræsentabant ; cum societatibus in cælo ita se habet ; universum Cælum est una societas, quæ sicut unus homo regitur a Domino ; societates generales ibi sunt totidem, quot membra, viscera, & organa in homine ; societates autem speciales sunt totidem quot viscerula intra quodlibet contentum Visceris, Membri, & Organi ; & societates particulares sunt quot in his sunt partes minores majorem constituentes ; quod ita sit, patet ex Correspondentiis hominis, & ejus membrorum, organorum, & viscerum cum Maximo Homine, hoc est, Cælo, de quibus ab experientia ad finem plurium Caputum actum est : ex his constare potest quomodo se habet cum societatum distinctionibus in Cælo. At cum unaquavis societate in particulari ita se habet ; consistit illa ex pluribus angelis, qui concordant quoad bona ; bona sunt varia, nam unicuique peculiare bonum est ; sed varia illa bona concordantia in formam talem a Domino disponuntur, ut simul unum bonum sistant : tales societates repræsentabant domus patrum apud filios Israelis : hæc causa est, quod filii Israelis non solum in tribus distincti fuerint, sed etiam in familias, & domos ; cumque nominantur, quod nomina patrum illorum ordine usque ad tribum memorentur, sicut de patre Samuelis, quod fuerit de monte Ephraim, cujus nomen Elkanah, filius Jerochami, filii Elihu, filii Tachu, filii Zoph, 1 Sam : 1 : 1 ; tum de patre Schaulis, quod fuerit

ex

ex Benamine, nomen ejus Kisch, filius Abiel, filii Zeror, filii Bechorath, filii Aphiach, filii viri Jeminitæ" 1 Sam: 1x: 1; ita de per pluribus aliis; memoratio talis erat, ut in Cœlo sciretur quale boni, quod ex primo successu derivatum, per illum repræsentabatur. Porro in Cœlo ita se habet, si societas non completa sit, sicut debet, quod tunc assumantur aliunde ex aliqua societate vicina, totidem, ut impleant formam illius boni, secundum necessitatem in unoquoque statu & ejus mutationibus; nam variatur forma boni sicut mutatur status. Sed adhuc sciendum, quod in tertio seu intimo cœlo, quod est proxime supra cœlum ubi spirituales, hi enim medium seu secundum Cœlum constituunt, regnet Innocentia, nam Dominus, Qui est Ipsa Innocentia, immediate in id cœlum influit; at in Cœlum Secundum, ubi Spirituales, influit Dominus cum Innocentia mediate, nempe per Cœlum Tertium; hic influxus est, per quem disponuntur seu ordinantur societates in Secundo Cœlo quoad bona sua; quapropter secundum influxum innocentiae mutantur status boni; & consequenter variantur conjunctiones societatum ibi. Ex his constare potest, quomodo intelligenda, quæ in hoc Versu in sensu interno sunt, nempe quod si bonum particulare alicujus non satis sit pro innocentia, conjunctio fiet cum bono veri proximo, ut impleatur bonum pro innocentia ex totidem veris boni secundum appropriationem ejus.

7837. Pecus integra, quod significet innocentiam immaculatam, constat ex significatione pecudis, quod sit innocentia, de qua supra n: 7832; & ex significatione integræ, quod sit absque nævis, ita immaculata: quod absque nævis & immaculata esset, est quia unusquisque nævus aliquod falsum aut malum in spirituali mundo significat.

7838. Masculam, quod significet quæ fidei charitatis, constat ex significatione masculi, quod sit Verum fidei, de qua n: 2046. 4005, ita fides charitatis, nam verum fidei non est Verum fidei, nisi sit cum bono charitatis, imprimis ex illo. Quod pecus paschalis mascula esset, causa erat, quia pecus illa significabat innocentiam illorum qui ab Ecclesia spirituali; & illi, qui ab Ecclesia spirituali, non in alio bono sunt, quam quod in se est verum fidei, hoc enim dicitur bonum cum ex affectione charitatis in actum mittitur, n: 7835; inde est, quod pecus mascula esset. Alioquin in sacrificiis etiam adhibebantur pecudes fæmellæ, cum cultus ex bono repræsentaretur.

7839. Filius anni erit vobis, quod significet statum plenum, constat ex significatione filii, quod sit verum, de qua n: 489. 491. 533. 1147. 2623. 2803. 2813. 3373. 3704; & ex significatione anni, quod sit integra periodus a principio ad finem, de qua n: 2906, ita quod sit status plenus. Quid status plenus sit, dicendum; status plenus dicitur, cum bonum tale est, ut non aliquid desit pro recipiendo influxu innocentiae; vera fidei conjuncta bono charitatis faciunt, ut bonum tale sit; bonum enim spirituale a veris fidei suum quale accipit; hoc intelligitur hic per statum plenum, qui significatur per filium anni. Status autem non plenus est, cum nondum vera qualificaverunt bonum, ut hoc recipere possit correspondentem innocentiae statum; tunc primum fit status ille plenus, cum ex bono spectantur vera; & tunc non-

dum plenus est, cum ex veris spectatur bonum ; in hoc statu sunt qui regenerantur, in illo autem sunt qui regenerati ; illi sunt in vero per quod bonum, hi autem in vero quod ex bono ; seu illi sunt in obedientia veri, hi autem in affectione faciendi verum ; quare illi sunt homines Ecclesiæ externæ, hi autem internæ. Quia per filium anni significabatur status plenus, ideo toties mandatum est, ut agnus aut hoedus *filius anni* sacrificaretur, ut Exod : xxix : 38. Levit : ix : 3. Cap : xii : 6. Cap : xiv : 10. Cap : xxiii : 12. 18. 19. Num : vi : 12. Cap : vii : 15. seq : 87. 88. Cap : xv : 27. Cap : xxviii : 9. 11 ; & ubi agitur de Novo Templo apud Ezechielem “ *Princeps agnum filium anni sui integrum faciet holocaustum* in diem, Jehovah, singulo mane faciet illum ” xlvi : 13, ubi per Novum Templum intelligitur Regnum spirituale Domini ; per principem illi qui in genuinis veris & inde in bono ; per holocaustum ex agno cultus Domini ex bono innocentiae ; & per filium anni status plenus.

7840. Ex agnis & ex capris accipietis, quod significet bonum innocentiae exterius & interius, constat ex significatione Agni, quod sit bonum innocentiae, de qua n : 3994 ; & ex significatione caprae aut hoedi, quod sit veri bonum, in quo innocentia, de qua n : 3995. 4005. 4006. 4871 ; quod agnus sit bonum innocentiae interius, & hoedus seu capra bonum innocentiae exterius, videatur n : 3519. Quid per bonum innocentiae interius & exterius intelligitur, paucis dicetur ; in omni bono erit innocentia, ut sit bonum ; absque innocentia est bonum sicut absque sua anima ; causa est quia Dominus per innocentiam influit, & per illam vivificat bonum apud illos qui regenerantur : bonum, quod innocentia vivificat, est internum & externum ; bonum internum est apud illos qui vocantur homines Ecclesiæ internæ, at bonum externum est apud illos qui sunt homines Ecclesiæ externæ ; homines Ecclesiæ internæ sunt, qui qualificarunt bonum suum per vera interiora, qualia sunt sensus interni Verbi ; at homines Ecclesiæ externæ sunt, qui qualificarunt bonum suum per vera exteriora, qualia sunt sensus literalis Verbi ; homines Ecclesiæ internæ sunt qui ex affectione charitatis faciunt proximo bonum, at homines Ecclesiæ externæ qui ex obedientia : omnis homo, cum regeneratur, primum sit homo Ecclesiæ externæ, postmodum autem homo Ecclesiæ internæ ; qui ab Ecclesia interna sunt, in intelligentia & sapientia sunt præ illis qui ab Ecclesia externa, & ideo quoque interius in coelo : ex his nunc patet quid bonum innocentiae interius & exterius.

7841. Et erit vobis ad custodiam, quod significet tempus & statum initiationis, constat ex significatione decimi diei, a quo pecus esset in custodia ad diem quartum decimum, quod sit status initiationis interiorum, de qua n : 7831.

7842. Usque ad quartumdecimum mensis, quod significet ad statum sanctum, constat ex significatione diei quartidecimi, quod sit status sanctus ; quod dies sit status, videatur supra n : 7831 ; quatuordecim autem significant idem cum septem, quod septem sint sanctum, videatur n : 395. 433. 716. 881. 5265. 5268, nam numeri multiplicati simile significant cum simplicibus,

simplicibus, n: 5291. 5335. 5708; inde est, quod Pæsch inciperet decimo quarto die mensis, duraret septem diebus, & defineret die vigesimo primo, qui dies etiam significat sanctum, quia exsurgit ex multiplicatione trium cum septem: inde erat, quod in die primo Paschatis esset *convocatio sancta*, & in die vigesimo primo *convocatio sancta*, Verf: 16.

7843. Et mactabunt illam omnis congregatio cætus Israelis, quod significet præparationem ad fruitionem ab omnibus in communi qui ab Ecclesia spirituali, constat ex significatione mactare, cum dicitur de agno seu capra ad faciendum Pæsch, quod sit præparatio ad fruitionem, nempe boni innocentiae, quod per agnum & capram significatur; & ex significatione omnis congregationis cætus Israelis, quod sit ab omnibus in communi qui ab Ecclesia spirituali, de qua supra n: 7830; per congregationem cætus significantur vera boni, quæ illis qui ab Ecclesia illa; congregatio enim prædicatur de vero, n: 6355, & cætus de bono.

7844. Inter vespervas, quod significet statum ultimum & primum, constat ex significatione vespervæ, quod sit status falsi, & quoque status ignorantiae veri, nam umbra vespervæ est falsum, & quoque est ignorantia veri; omnia enim tempora diei, sicut omnia tempora anni in spirituali sensu significant vices statuum quoad verum & bonum, n: 5672. 5962. 6110; finis illorum & principium illorum est vespera, quare cum dicitur inter Vespervas, involvuntur etiam omnes status; hic itaque per inter vespervas significatur status liberationis illorum qui in vero ex bono, & status damnationis illorum qui in falso ex malo, qui status significantur per exitum filiorum Israelis ex Ægypto, cum primogeniti ibi neci dati sunt; quod id dicatur vespera, constat ex his apud Moschen "Sacrificabunt Pæsch in *Vespera cum occiderit sol tempore stato exitus tui ex Ægypto*" Deut: xvi: 4. 6. Ex his patet, quod finis status infestationum, & principium status liberationis illorum qui per filios Israelis repræsentantur, per inter vespervas intelligatur, his a principio illo tendit status ad mane, quod est elevatio in cælum: & quoque finis status infestationum & principium status damnationis illorum qui per Ægyptios repræsentantur, per inter vespervas, intelligitur, sed horum status tendit ad noctem, quæ est dejectio in infernum; horum dejectio in infernum repræsentatur per immersionem in mare Suph; illorum autem elevatio in cælum repræsentatur per introductionem in terram Canaanem. In Verbo, passim nominatur Vespera, & per illam significatur ultimum tempus Ecclesiæ, & quoque primum ejus, ultimum apud illos apud quos desinit Ecclesia, & primum apud illos apud quos inchoat; inde primario per Vesperam significatur adventus Domini, nam tunc finis fuit Ecclesiæ prioris, & principium novæ; cujus status primus etiam vespera vocatur, quia homo Ecclesiæ incipit ab obscura luce, & progreditur ad claram, quæ ei est mane. Quod adventus Domini in mundum per Vesperam & Mane, significetur, constat apud Danielelem "Audiui unum sanctum loquentem, quousque visio hæc, juge, & prævaricatio, sancti & exercitus conculcatio: & dixit ad me, *usque ad Vesperam, mane*, bis mille trecenta, tunc enim justificabitur sanctum" VIII: 13. 14; quod ibi per ve-

speram intelligatur ultimum tempus, cum Ecclesia prorsus vastata fuit, & Dominus in mundum venit, & per mane lux & ortus novæ Ecclesiæ ab Ipso, patet. Similiter apud Sachariam "Erit dies unus, qui notus erit Jehovah, non dies nec nox, *quia circa tempus vespere erit lux*" xiv: 3. Apud Ezechielem "Tandem sit tractus reliquus domus Jehudæ, super iis pascent; in domibus Askelonis *in vespera quietem habebunt, quando visitabit illos Jehovah Deus illorum, & reducet captivitatem illorum*" ii: 7. Vespera pro primo statu exorientis Ecclesiæ: quia Vespera significabat ultimum statum Ecclesiæ Veteris, & primum novæ, idcirco mandatum fuit, ut Aharon & filii ejus ascendere facerent lucernam a *Vespera usque ad mane* coram Jehovah "Exod: xxvii: 20. 21. Quod Vespera sit status Ecclesiæ ultimus, cum densum falsum quia nulla fides, & densum malum quia nulla charitas, patet apud Jeremiam "Væ vobis, quia abit dies, *quia inclinatæ sunt umbræ Vespere*" vi: 4. Apud Ezechielem "Loquutus sum ad populum mane, & *mortua uxor mea Vespere*" xxiv: 18, uxor pro Ecclesia. Apud Davidem "Sub auroram florebit, & transibit, *sub vesperam refecabis, exarescet*" Psalm: xc: 6.

7845. Vers: 7. 8. 9. 10. 11. *Et accipient de sanguine, & dabunt super binos postes, & super superliminare, super domibus in quibus comedent illam. Et comedent carnem in nocte illa assam igne, & azyma super amaroribus comedent illam. Ne comedatis de illa crudum, & coquendo coctum in aquis, verumtamen assam igne caput ejus super cruribus ejus & super medio ejus. Et non relinquetis de illo usque ad mane, & residuum de illo usque ad mane, igne comburetis. Et sic comedatis illam, lumbi vestri cincti, calcei vestri in pedibus vestris, & baculus vester in manu vestra; & comedetis illam in festinatione; Pæsch hoc Jehovah.* Et accipient de sanguine, significat sanctum Verum quod boni innocentia: & dabunt super binos postes, & super superliminare, significat vera & bona naturalis: super domibus, significat illa quæ voluntatis boni sunt: in quibus comedent illam, significat fruitionem: & comedent carnem, significat fruitionem boni: in nocte illa, significat cum damnatio malorum: assam igne, significat bonum quod amoris: & azyma, significat purificatum ab omni falso: super amaroribus, significat per tentationum injucunda: comedent illam, significat fruitionem: ne comedatis de illa crudum, significat quod non absque amore: & coquendo coctum in aquis significat quod non exhibit a vero: verumtamen assam igne, significat quod ex amore: caput ejus super cruribus ejus, & super medio ejus, significat ab intimo ad externum: & non relinquetis de illo usque ad mane, significat status hujus durationem ante statum illustrationis in cælo; & residuum de illo usque ad mane, igne comburetis, significat statum mediorum ad finem per tentationes: & sic comedetis illam, significat fruitionem in statu separationis a malis qui infestarunt, & conservationem tunc: lumbi vestri cincti, significat quoad interiora: calcei vestri in pedibus vestris, significat quoad exteriora: & baculus vester in manu vestra, significat quoad media: & comedetis illud in festinatione, significat separationis affectionem: Pæsch hoc Jehovah, significat præsentiam Domini, & liberationem ab Ipso.

7846. Et accipiet de sanguine, quod significet sanctum Verum quod boni innocentiae, constat ex significatione sanguinis, quod sit Sanctum Verum procedens a Domino, de qua n: 4735. 4978. 7317. 7326; & quia est sanguis Agni, per quem significatur bonum innocentiae, n: 3994, est sanctum verum quod boni innocentiae.

7847. Et dabunt super binos postes & super superliminare, quod significet vera & bona naturalis, constat ex significatione postium januae, quod sint vera naturalis; & ex significatione superliminaris, quod sint bona ejus: quod postes & superliminare illa sint, est quia per domum significatur ipse homo, seu mens ejus, & per illa quae januae sunt, significantur quae inserviunt pro introducendo; quae quod sint vera & bona naturalis, patet; nam naturalis homo prius instruitur, quam rationalis, & quae homo tunc discit, sunt naturalia, quibus insinuantur successive spiritualia, quae sunt interiora: inde patet, quomodo naturale quoad vera & bona inservit pro introducendo. Præterea superliminare & postes simile significant ac frontale & manus apud hominem; ideæ Angelicæ tales sunt, ut naturalia referant ad talia quae hominis sunt; causa est, quia mundus spiritualis seu Caelum est in forma hominis, ac ideo ad illam se referunt omnia illius mundi, hoc est, omnia spiritualia, quae sunt vera & bona, ut ad finem plurium Capitum, ubi de Correspondentiis, ostensum est: & quia naturalia in ideis angelicis fiunt spiritualia, ita quoque domus, quae illis est mens hominis, & cubicula & conclavia interiora mentis, ac fenestrae, januae, postes, & superliminaria, sunt exteriora mentis quae introducunt quia Angelicæ ideæ tales sunt, etiam vivæ sunt; & sic quae in mundo naturali objecta mortua sunt, dum in mundum spiritualem transeunt, fiunt objecta viva; nam omne spirituale est vivum, quia procedit a Domino. Quod postes & superliminare simile significant ac apud hominem frontale & manus, apparet ab his apud Moschen "Amabis Jehovam Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota anima tua, & ex omnibus viribus tuis; alliges ea in signum *super manum tuam*, & sint in *frontalia* inter oculos tuos; & scribes ea *super postes domus tuæ*, & in *portis tuis*" Deut: 5. 8. 9. Cap: xi: 13. 18. 20; quia simile involvunt, dictum est utrumque. Quod superliminare & postes in spirituali sensu sint bona & vera naturalis, per quae introductio ad spiritualia, constat a descriptione Novi Templi apud Ezechielem, per quod significatur Ecclesia spiritualis; ibi pluries memorantur postes & superliminaria, quae etiam mensurata sunt; quod nequaquam factum esset, nisi illa etiam aliquid Ecclesiae ac Coeli, hoc est, aliquid spirituale significarent, prout sequentia apud illum Prophetam "Sacerdos accipiet de sanguine peccati, & dabit *super postem domus*, & super quatuor Angulos prominentiae altaris, & *super postem portæ atrii interioris*, in primo die mensis" xlv: 19. Apud Eundem "Intrabit princeps via porticus foris, & stabit apud *postem portæ*, & sacerdotes facient holocaustum illius, tunc adorabit *super limine portæ*" xlvi: 2; quod per templum ibi non templum intelligatur, sed Ecclesia Domini, quisque scire potest; nam talia, quae ibi in pluribus Capitibus descripta sunt, nusquam evenerunt, nec evenient: quod in supremo sensu per Templum intelligatur

telligatur Dominus quoad Divinum Humanum, Ipse docet apud Johan: Cap: 11: 19. 21. 22, inde in sensu repræsentativo per templum intelligitur Ecclesia Ipsi: quod Angelus mensus sit *superliminaria* novi illius templi, videatur Ezech: Cap: XL: 9. 10. 14. 16. 24. Cap: XLI: 21. 25, quæ mensuratio nullius rei foret, nisi *superliminaria* significarent aliquid Ecclesiæ, & quoque numeri. Quia postes & *superliminare* significabant vera & bona in naturali, quæ introductioni inserviunt, idcirco in Templo illo Novo, ea facta sunt quadrata prospectu, Ezech: XLI: 21, ac ideo in Templo Salomonis *postes* facti sunt ex lignis olei" 1 Reg: VI: 31. 33, lignum olei significabat bonum Veri, seu bonum quod est Ecclesiæ spiritualis.

7848. Super domibus, quod significet illa quæ voluntatis boni sunt, constat ex significatione domus, quod sit homo, de qua n: 3128, quodque sit mens hominis, n: 3538. 4973. 5023. 7353, consequenter id quod est voluntatis, hic quod voluntatis boni: causa quod per domum etiam significetur voluntas, est quia per eam significatur homo, & homo est homo imprimis ex velle suo: præterea sive dicas hominem, sive mentem ejus, idem est; homo enim non est homo ex forma corporis sui, sed ex mente sua, & homo est talis homo qualis est ejus mens, hoc est, qualis ejus intellectus & voluntas, præcipue qualis voluntas.

7849. In quibus comedent eam, quod significet fruitionem, constat ex significatione comedere, quod sit appropriatio, de qua n: 3168. 3513, fin: 4745, hic autem fruitio, quia agitur de statu initiationis. Hoc ita se habet; qui ante adventum Domini in terra inferiore in custodia detenti fuerunt, n: 6854. 6914. 7091 f. 7828, cum liberarentur, præparandi erant ad recipiendum influxum boni & veri a Domino, nam transirent per medium infernum; & ne in illo transitu ex infernalibus circum circa influerent mala & falsa, idcirco præparandi erant, ut tunc in pleno statu veri & boni essent; sed de illo transitu in sequentibus, ex Divina Domini Misericordia, dicitur: præparatio illa seu initiatio ad statum receptionis boni & veri, describitur per illa, quæ facerent inter diem decimum mensis & quartum decimum, & quæ observarent circa esum agni paschalis.

7850. Et comedent carnem, quod significet fruitionem boni, constat ex significatione comedere, quod sit fruitio, de qua nunc supra, n: 7849; & ex significatione carnis, quod sit proprium hominis vivificatum a Divino Humano Domini, ita omne bonum cœleste & spirituale apud hominem, de qua n: 3813. 6968: quod Caro id significet, apud Antiquos notissimum fuit; hodie tamen tam ignotum est, ut nullus non miretur, quod dicatur tale per carnem significari; si dicatur, quod id spirituale correspondens sit, hoc non intelligitur; si dicitur quod sit significativum, hoc quidem intelligitur, sed in alio sensu quam in quo est significativum correspondens, nempe sicut prorsus separatum, cum tamen spirituale aut significativum correspondens est conjunctum cum illo cui correspondet, sicut hominis visus cum ejus oculo, auditus cum ejus aure, cogitatio, quæ spiritualis, cum forma interiorum hominis, & per illam cum organulis loquelæ, aut sicut voluntas, quæ etiam spiritualis,

spiritualis, cum fibris muscularibus, per quas actio; ita se habet omne spirituale correspondens, seu significativum respective ad suum naturale, cum quo correspondentia: quis non videre potest, quod non caro per carnem, nec sanguis per sanguinem intelligitur a Domino apud Johannem "Amen, amen, dico vobis, nisi *comederitis carnem filii hominis, & biberitis Ipsi sanguinem*, non habebitis vitam in vobis: qui *manducat meam Carnem, & bibit meum sanguinem*, habet vitam æternam, & Ego resuscitabo illum extremo die; nam *Caro mea* est vere cibus, & *sanguis meus* est vere potus" vi: 53. 54. 55. 56; quod per Carnem intellectum sit Divinum Bonum Divini Amoris Domini, quod ex Divino Humano Ipsi, & per sanguinem Divinum Verum procedens a Divino Bono Ipsi, tum reciprocum hominis, hodie pauci sciunt, & qui scire possunt, non volunt; quod non scire velint, est causa quia in nulla affectione veri propter verum sunt, sed propter causas in mundo; tum quia naturales homines naturaliter omnia capere volunt. Hæc dicta sunt, ut sciat quid significatur per comedere carnem in Cæna paschali, consequenter quid in sancta cæna, quæ tunc instituta fuit: de Pane & Vino, quæ idem significant cum Carne & Sanguine, in Sancta Cæna, videatur n: 2165. 2177. 2187. 3464. 3478. 3735. 3813. 4211. 4217. 4735. 4976. 5915. Quod Caro non sit caro in sensu spirituali Verbi, præter ab aliis locis, manifeste patet ab hoc apud Johannem "Venite, & congregamini ad cænam magni Dei, ut *manducetis carnes* chiliarchorum, & *carnes* fortium, & *carnes* equorum, & sedentium super illis, & *carnes* omnium liberorum & servorum, & parvorum & magnorum" Apoc: xix: 17. 18, per carnes ibi significantur varii generis bona.

7851. In nocte illa, quod significet cum damnatio malorum, constat ex significatione Noctis, quod sit status devastationis veri & boni, de qua n: 221. 709. 2353. 7776, ita damnatio, nam cum non amplius verum & bonum sed falsum & malum, est damnatio, hic damnatio illorum, qui infestaverunt illos qui ab Ecclesia spirituali.

7852. Assam igne, quod significet bonum quod amoris, constat ex significatione assi igne, quod sit bonum amoris, ignis enim significat amorem, n: 934. 4906. 5215. 6314. 6832. 6834. 6849. 7324, & assatum id quod est imbutum amore, proinde bonum: in Verbo distinguitur assatum a cocto, & per assatum significatur bonum quia per ignem, & per coctum intelligitur verum quia per aquam; hic similiter, nam dicitur "Ne comedatis de illa crudum, & *coquendo coctum in aquis*, verumtamen *assum igne*" Ver: 9; causa est, quia per Agnum paschalem significatur bonum innocentiae, quod bonum est bonum amoris in Dominum. Ex his patet, quid per *assatum piscem* apud Lucam Cap: xxiv: 42. 43, in sensu spirituali intelligitur: tum quid per piscem superimpositum foco, cum visus est Dominus discipulis, de quo ita apud Johannem "Postquam descenderunt discipuli in terram, vident *focum positum, & pisciculum superjacentem, & panem*: venit Jesus, & accipit panem, & dat illis, & *pisciculum* similiter" xxi: 9. 13, per piscem significatur verum naturalis, n: 991, per focum autem bonum, ita per pisciculum

pisciculum superjacentum verum boni spiritualis in naturali: qui non sensum internum Verbi dari credit, is non potest aliter credere, quam quod nihil arcani involvat, quod, cum apparuit Dominus discipulis, esset piscis super foco, & quod ille a Domino daretur illis ad edendum. Quia per assum igne significatur bonum quod amoris cœlestis & spiritualis, ideo in opposito, sensu per assum igne significatur malum quod est amoris sui & mundi, apud Esaiam “*Partem ejus combussit igne, super partem ejus carnem comedit, assavit assatum, ut saturaretur, etiam calefactus est; & dixit, frater calefactus sum, vidi ignem: partem ejus combussi igne, etiamque coxi super prunis ejus panem, assavi carnem & comedens*” XLIV: 16. 19, ibi de adoratoribus sculptilis; per sculptile significatur falsum mali, quod ita describitur; affare assatum, & affare carnem, est operari malum ex amore spurco; quod ignis in opposito sensu sit malum amoris sui & mundi, seu cupiditatum quæ illorum amorum sunt, videatur n: 1297. 1861. 2446. 5071. 5215. 6314. 6832. 7324. 5775.

7853. Et azyma, quod significet purificatum ab omni falso, constat ex significatione azymi seu infermentati, quod sit purificatum a falso, de qua n: 2342; causa quod azyma id significant, est quia fermentum significat falsum, de quo in sequentibus.

7854. Super amaroribus, quod significet per tentationum injucunda, constat ex significatione amarorum seu amaritudinum, quod sint injucunda, hic quæ tentationum; bonum enim innocentiae, quod per agnum paschalem repræsentatur, non alicui appropriari potest, nisi per tentationes; per azymum panem tale bonum significatur, quod quia appropriatur per tentationes, statutum est ut comederent illum super amaroribus; & præterea panis ille erat illis panis afflictionis, sicut manna, Deut. VIII: 15. 16. Cap: XVI: 3, quia erat absque fermento, hoc est, absque aliquo falso ex malo, nam homo purum verum & purum bonum non sustinet. Quod injucunda significantur per amara, patet apud Esaiam “*Væ dicentibus de malo bonum, & de bono malum, ponentibus amarum in dulce, & dulce in amarum*” V: 10: & apud Eundem “*Cum cantu non bibent vinum, amara erit sicera bibentibus illam*” XXIV: 9. Quod injucunda tentationum significantur per amara, patet ex his; in Exodo “*Tandem venerunt ad Marah, sed non potuerunt aquas præ amaritudine, quia amaræ illæ: murmuravit itaque populus contra Moschen, qui cum clamaret ad Jehovah, monstravit illi Jehovah lignum, quod projecit in aquas, & dulces factæ sunt aquæ: ibi posuit illi statutum & judicium, quod ibi tentaverit illum*” XV: 23. 24. 25: & quoque apud Johannem “*Cecidit de Cœlo stella magna ardens sicut lampas, nomen stellæ dicitur absinthium, multique homines mortui sunt ex aquis, quia amaræ factæ sunt*” Apoc: VIII: 10. 11; aquæ amaræ hic pro injucundis tentationum; homines mortui ex aquis, pro illis qui in tentationibus succubuerunt

7855. Comedent illam, quod significet fruitionem, constat ex illis supra n: 7849.

7856. Ne comedatis de illa crudum, quod significet quod non absque amore, constat ex significatione comedere, quod sit fruitio, ut supra n: 7840.

7849; & ex significatione crudi, quod sit absque bono amoris; quod crudum id significet, liquet ex significatione assi igne, quod sit bonum amoris, de qua supra n: 7852, inde crudum est quod assum igne, ita quod absque amore.

7857. Et coquendo coctum aquis, quod significet quod non exhibit ex vero quod fidei, constat ex significatione aquarum, quod sint vera quæ fidei, de qua n: 2702. 3058. 3424. 4976. 5668; inde coctum aquis est quod inde exit, hoc est, bonum quod ex vero fidei; hoc bonum distinguitur a bono quod ex amore, quod significatur per assum igne, n: 7852. Omne bonum spirituale vel procedit ex fide, hoc est, per fidem, vel procedit ex amore; cum homo regeneratur, bonum apud illum tunc procedit ex vero fidei, nam facit tunc secundum verum non ex affectione veri, sed ex obedientia quia ita mandatum est; postea vero cum regeneratus est, facit bonum ex affectione, ita ex amore: hi bini status apud hominem in Verbo prorsus distinguuntur, ex causa quia homo in utroque statu non simul potest esse; qui in primo statu est, non potest intrare in alterum antequam regeneratus est; & qui in altero statu, non in priorem se conferet; si quis se confert, amittit tunc affectionem bonum faciendi ex amore, & relabitur in statum fidei, qui illi inseriverat ad introducendum ad bonum, & quoque extra illum: hoc in sensu interno intelligitur per Domini verba de ultimo iudicio apud Matthæum "Tunc qui super domo, ne descendat ad tollendum quid e domo sua; & qui in agro, ne revertatur retro ad tollendum vestimenta sua" xxiv: 17. 18; & quoque per uxorem Lothi, quod respexerit post se" Luc: xvii: 31. 32; inde intelligi potest quid sit frui bono quod exit ex amore non autem quod ex vero fidei, quæ significantur per quod comederent carnem assam igne, non autem coctam in aquis. Quia per Sacrificia & Holocausta significabatur cultus Domini ex fide & amore, per sacrificia ex fide, & per holocausta ex amore; & quia glorificatio Domini, & lætificatio propter fruitionem bonorum a Domino significabatur per commensationes ex sanctificatis, idcirco concessum fuit tunc carnem coquere; glorificatio enim Domini, & lætificatio propter fruitionem bonorum, procedunt ex affectione veri quod fidei, sicut etiam omnis confessio; quod caro sacrificii coqueretur, videatur Exod: xxix: 31. 32. 1 Sam: 11: 13. 15. 1 Reg: xix: 21. Tale significatur per coctionem apud Sachariam "In die illo erit *omnis olla* in Hierosolyma in Jehudah sanctitas Jehovæ Zebaoth, & venient *omnes sacrificantes*, & *sument de illis, & coquent in illis*" xiv: 21.

7858. Verumtamen assum igne, quod significet quod ex amore, constat ex significatione assi igne, quod sit bonum quod ex amore, de qua supra n: 7852.

7859. Caput ejus super cruribus ejus & super medio ejus, quod significet ab intimo ad externum, constat ex significatione capitis, cum dicitur super cruribus & medio, quod sit intimum, est enim caput supremum, & supremum in spirituali sensu est intimum, n: 2148. 3084. 4599. 5146; quod per caput significantur interiora, & per corpus exteriora, videatur n: 6436; & ex significatione crurum, quod sint exteriora, nam crura respective ad caput sunt inferiora;

inferiora; & sicut superiora significant interiora, ita inferiora significant exteriora; & ex significatione medii, quod sint quæ adhuc magis inferiora sunt, sicut quæ ventris ac intestinorum. Quod mandatum sit ut affarent caput super cruribus & super medio, repræsentabat quod interiora & exteriora conjuncta erunt, hoc est, unum agent; interiora sunt quæ interni hominis, exteriora quæ externi, seu interiora sunt quæ spiritualis hominis, exteriora vero quæ naturalis; hæc conjuncta erunt, hoc est, unum agent, ut homo sit regnum Domini; separata sunt, quando naturalis seu externus homo facit aliter quam spiritualis seu internus vult. Ex his constare potest, quid significatum est per quod agnus paschalis affaretur igne, caput super cruribus & medio: per medium intelligitur naturale adhuc exterius, seu sensuale. Quod Divinum arcanum in mandatis illis sit, quisque videre potest; agnus enim paschalis sanctissimus in Ecclesia illa fuit; arcanum illud sanctum non patet nisi per intellectum spiritualem rerum & verborum, qui hic talis est.

7860. Et non relinquetis de illo usque ad mane, quod significet status hujus durationem ante statum illustrationis in cœlo, constat ex significatione mane, quod sit cœlum & status illustrationis ibi, de qua n: 2405. 3458. 3723. 5740. 5962; quod nihil relinquere de illo usque ad id tempus, sit status illius duratio, patet, nam tunc cessabit prior status. Agitur, ut prius ostensum, in sensu interno, de liberatione illorum qui ab Ecclesia spirituali ab infestationibus, status liberationis illorum repræsentatur per Pæsch, at status elevationis illorum in cœlum per introductionem in terram Canaanem; hic status est qui intelligitur per mane; sunt binii illi status prorsus diversi, sicut sunt status mediorum ad finem, ac status finis; cum status finis adest, tunc peracta erunt quæ in statu mediorum: ex his patet, cur mandatum quod nihil relinquerent de illo ad mane.

7861. Et residuum de illo usque ad mane igne comburetis, quod significet statum medium ad finem per tentationes, constat ex significatione residui ad mane, quod sit status medius ad ultimum, qui est elevationis in cœlum; per mane enim significatur elevatio in cœlum, & illustratio ibi, videatur mox supra n: 7860, ideo per tempus ante mane significatur status medius; in hoc statu frui licuit residuo, seu comedere illud, non autem postea; & ex significatione igne comburere, quod sit subire tentationes; quod tentationes per igne comburere significantur, est quia purificationes fiunt per ignem; tum quia cum homo in tentationes, in cupiditates suas immissus est, quæ sunt ignes.

7862. Et sic comedetis illam, quod significet fruitionem in statu separationis a malis qui infestarunt, & conservationem tunc, constat ex significatione comedere, quod sit fruitio, de qua supra n: 7849; quia agitur de exitu ex Ægypto, & per illum significatur separatio ab illis qui infestarunt, idcirco est ille status qui intelligitur per quod sic comederent illam; quod etiam sit conservatio, patet.

7863. Lumbi vestri cincti, quod significet quoad interiora, constat ex significatione lumborum, quod sint illa quæ amoris conjugialis, n: 3021.

4277. 4280. 5050 ad 5062, ita illa quæ sunt amoris boni & veri, nam amor conjugialis descendit ab hoc, n: 686. 2618. 2727 ad 2759. 4434. 5054: inde, & quia lumbi sunt supra pedes, qui sunt exteriora, de quibus nunc infra, per illos significantur interiora: per quod lumbi cincti essent, significatur aptitudo ad recipiendum influxum boni & veri a Domino, tum ad faciendum secundum influxum; omnis cinctura & investitura significat statum paratum ad recipiendum agendumque, tunc enim omnia & singula in ordine suo tenentur; aliter cum non cincta sunt.

7864. Calcei vestri in pedibus vestris, quod significet quoad exteriora, constat ex significatione calceorum, quod sint externa seu ultima naturalis, quæ in communi integunt interiora naturalis; & ex significatione pedum, quod sint naturale, de qua n: 2162. 3147. 3761. 3986. 4280. 4938 ad 4952.

7865. Et baculus vester in manu vestra, quod significet quoad media, constat ex significatione baculi in manu, cum agitur de professione seu peregrinatione, & memorantur lumbi, tum calcei in pedibus, qui sunt interiora & exteriora, quod sint media.

7866. Et comedetis illud in festinatione, quod significet separationis affectionem, constat ex significatione festinationis, quod sit affectio, quia affectionis, de qua n: 7695: hic affectio separationis, quia ab infestantibus, qui per Ægyptios significantur.

7867. Pasch hoc Jehovah, quod significet præsentiam Domini, & liberationem ab Ipso, constat ex illis quæ hactenus dicta sunt, imprimis quæ de Liberatione illorum qui ab Ecclesia spirituali per adventum Domini, n: 6854. 6914. 7035. 7091 f. 7828: quod Jehovah in Verbo sit Dominus, videatur n: 1343. 1736. 2921. 3023. 3035. 5041. 5663. 6281. 6303. 6905.

7868. Vers: 12. 13. 14. 15. 16. *Et transibo per terram Ægypti in nocte illa, & percutiam omne primogenitum in terra Ægypti ab homine & usque ad bestiam; & in omnes deos Ægypti faciam judicia; Ego Jehovah. Et erit sanguis vobis ad signum super domibus ubi vos, & videro sanguinem, & præseribo præter vos, & non erit in vobis plaga perditori, in percutere Me terram Ægypti. Et erit dies ille vobis ad memoriale, & seriabimini illum festum Jehovah, generationibus vestris, statuto æterno seriabimini illum. Septem diebus azyma comedetis, etiam in die primo cessare facietis fermentum e domibus vestris, quia omnis comedens firmentatum, & exscindetur anima illa ex Israele, a die primo usque ad diem septimum. Et in die primo convocatio sancta, & in die septimo convocatio sancta, erit vobis; nullum opus fiet in illis, tantum quod comedetur omni animæ, hoc solum fiet vobis. Et transibo per terram Ægypti, significat præsentiam apud illos qui infestarunt: in nocte illa, significat statum mali illorum: & percutiam omne primogenitum in terra Ægypti, significat damnationem illorum qui in fide separata a charitate: ab homine, & usque ad bestiam, significet cupiditates illorum malas interiores & exteriores: & in omnes deos Ægypti faciam judicia, significat falsitates illorum quæ dampnandæ: Ego Jehovah, significat Dominum quod*

solus Deus : & erit sanguis, significat verum boni innocentiae : vobis ad signum super domibus, significat quod id testificatio voluntatis boni : & videro sanguinem, significat apperceptionem illius veri ab illis qui damnationem inferunt : & præteribo præter vos, significat quod fugiet inde : & non erit in vobis plaga perditori, significat quod damnatio ab infernis non influet : in percutere Me terram Ægypti, significat cum damnantur illi qui in fide separata a charitate : & erit dies ille vobis ad memoriale, significat status illius quale in cultu : feriabimini illum festum Jehovæ, significat cultum Domini propter liberationem a damnatione : generationibus vestris, significat in illis quæ fidei & charitatis : statuto æterno feriabimini illum, significat cultum Domini secundum ordinem cœli pro illis qui ab Ecclesia spirituali : septem diebus, significat sanctum : azyma comedetis, significat purificationem a falsis : etiam in die primo cessare facietis fermentum e domibus vestris, significat quod prorsus nihil falsum erit in bono : quia omnis comedens fermentatum, significat qui appropriat sibi falsum : & excindetur anima illa ex Israele, significat quod separabitur ab illis qui ab Ecclesia spirituali, & quod erit damnatus : a die primo usque ad diem septimum, significat statum sanctum plenum : & in die primo convocatio sancta, significat quod in principio omnes simul erunt : in die septimo convocatio sancta, erit vobis, significat ita in fine status : nullum opus fiet in illis, significat detentionem tunc a terrestribus & mundanis : tantum quod comedatur omni animæ, significat cum appropriatur bonum spirituale & cœleste : hoc solum fiet, significat quod his modo tunc studebunt.

7869. Et transibo per terram Ægypti, quod significet præsentiam apud illos qui infestarunt, constat ex significatione transire, cum per terram, & a Jehovah, quod sit præsentia ; & ex significatione Ægyptiorum, quod sint qui infestarunt illos qui ab Ecclesia spirituali, de qua n : 6692. 7097 ; hic terra Ægypti pro illis.

7870. In nocte illa, quod significet statum mali illorum, constat ex significatione noctis, quod sit status cum non nisi quam malum & falsum ; opponitur enim nox diei, & caligo luci, & per diem & lucem significatur cum verum & bonum ; inde per noctem etiam significatur ultimum tempus Ecclesiæ, nam tunc quia nulla fides & charitas, falsa & mala regnant, videatur n : 2353. 6000 ; etiam per noctem significatur devastatio totalis, n : 7776, ut & damnatio, n : 7851. Ex his patet, quod status illorum, qui in inferno sunt, dicatur nox ; non quod caligo noctis apud illos sit, nam se mutuo vident, sed quia status veri & boni, qui in cœlis, dicitur dies, inde status falsi & mali dicitur nox ; etiam est caligo ibi cum aliquid lucis e cœlo illuc influit ; tunc enim lumen illorum, ex quo vident, dissipatur & fit caligo. Lumen, ex quo vident, est quidem ex luce a Domino per cœlum, nam in altera vita non aliunde est aliqua lux, sed hæc apud illos in inferno recipitur a facultate intelligendi verum apud illos, facultas quod possint intelligere remanet apud illos, ut apud omnem hominem, utcumque in malo aut falso sunt, sed cum lux illa cœlestis a facultate illa transit in voluntatem, quod nempe non velint intelligere, & inde in malum & falsum ;

sum; quæ apud illos tunc lux cœlestis illis vertitur in lumen, quod simile lumini ex igne carbonario est; quod lumen, ut dictum, vertitur in densam caliginem a luce cœli cum influit: quod in infernis sit lumen quale est quod ex igne carbonario, videatur n: 1528. 3340. 4418. 4531; & quod lumen illud vertatur in caliginem ad præsentiam lucis cœli, n: 1783. 3412. 4533. 5057. 5058. 6000. Ex his constare potest, quod in altera vita cuique sit lux secundum facultatem intelligendi instructam veris ex bono, aut falsis ex malo.

7871. Et percutiam omne primogenitum in terra Ægypti, quod significet damnationem illorum qui in fide separata a charitate, constat ex significatione percutere, quod sit damnatio, percutere enim est occidere aut morti dare, & per mortem in spiritali sensu significatur damnatio, videatur n: 6119; ex significatione primogeniti, cum prædicatur de Ægyptiis, per quos repræsentantur qui in falsis ex malo; quod sit fides separata a charitate, n: 3325. 7039. 7766. 7778. 7779; quod primogenitum in genuino sensu, cum dicitur de Ecclesia spiritali, sit fides quæ charitatis, videatur n: 367. 2435. 3325. 3494. 6344. 7035, inde in opposito sensu primogenitum est fides absque charitate.

7872. Ab homine & usque ad bestiam, quod significet cupiditates illorum malas interiores & exteriores, constat ex significatione ab homine & usque ad bestiam, quod sit affectio boni interioris & exterioris, de qua n: 4724. 7523; per hominem enim significatur affectio boni interioris & per bestiam affectio boni exterioris; inde in opposito sensu, ut hic, ubi de Ægyptiorum primogenitis agitur, significantur affectiones malæ, seu cupiditates interiores & exteriores: quod bestię sint affectiones bonæ, & in opposito sensu affectiones malæ seu cupiditates, videatur n: 45. 46. 142. 143. 246. 714. 715. 719. 776. 1823. 2179. 2180. 2781. 3218. 3519. 5198.

7873. Et in omnes deos Ægypti faciam judicia, quod significet falsitates illorum quæ damnandæ, constat ex significatione deorum, quod sint falsitates, de qua sequitur; & ex significatione facere judicia, quod sit dampnari, nam judicare seu facere judicia est vel ad vitam vel ad mortem, ad vitam est salvatio, ad mortem est damnatio. Dii in Verbo plures nominantur; cum ita vocantur Angeli, significantur vera, videatur n: 4295. 4402. 7268; inde in opposito sensu per deos gentium significantur falsa, n: 4402. 4544. Quod Vera dicantur dii, est quia Verum procedit ex Ipso Divino, & in se est Divinum, inde qui recipiunt illud, vocantur dii; non quod illi sint dii, sed quod verum, quod apud illos, sit Divinum; inde est, quod in Lingua Originali Deus dicatur Elohim in plurali. Ipsum Divinum est Divinum Bonum, at quod procedit ab Illo est Divinum Verum, quod universum cœlum implet: quia nunc Deus est Verum, inde in opposito sensu est falsum.

7874. Ego Jehovah, quod significet Dominum quod solus Deus, constare potest ex illis quæ supra n: 7401. 7444. 7544. 7598. 7636, explicata sunt.

7875. Et erit sanguis, quod significet verum boni innocentiae, constat ex significatione sanguinis agni, quod sit verum boni innocentiae, ut supra n: 7846.

7876. Vobis ad signum super domibus ubi vos, quod significet quod id testificatio voluntatis boni, constat ex significatione esse ad signum, quod sit testificatio; & ex significatione voluntatis, quod sint quæ voluntatis boni, de qua supra n: 7848.

7877. Et videro sanguinem, quod significet apperceptionem illius veri ab illis qui damnationem inferunt, constat ex significatione videre, quod sit intelligere & apperipere, de qua n: 2150. 2325. 2807. 3764. 4403 ad 4421. 4567. 4723. 5400; quod sit apperceptio ab illis qui damnationem inferunt, sequitur; & ex significatione sanguinis, quod sit verum boni innocentiae, ut supra n: 7846. Quid verum boni innocentiae, dicendum; bonum innocentiae est bonum amoris in Dominum, qui enim in hoc amore sunt, in innocentia sunt; inde est, quod illi qui in intimo seu tertio coelo sunt, in innocentia sint præ reliquis, quia in amore in Dominum; ex innocentia apparent illi, qui ibi, aliis sicut infantes, & usque sunt sapientissimi omnium qui in coelo, videatur n: 2306, nam innocentia habitat in sapientia, n: 2305. 3495. 4797: Verum boni innocentiae, quod apud illos, non est verum fidei, sed est bonum charitatis; nam illi qui in tertio coelo sunt, non sciunt quid fides, ita nec quid verum ejus, sunt enim in perceptione veri quod fidei, ex qua sciunt illico quod ita sit, nec usquam ratiocinantur de illo, num ita sit, minus litigant de illo; quod eo modo in perceptione est, hoc non cadit in scientiam; aliter apud spirituales, qui in secundo coelo, hi per verum quod fidei dicuntur ad bonum quod charitatis, quare illi ratiocinantur num id verum sit vel non, quia num sit non percipiunt, inde vera illis fiunt scientia, & vocantur doctrinalia fidei. Quod illi qui in intimo seu tertio coelo, in tali statu sint, quod percipiant quid verum fidei, ac ideo illud non ad scientiam referant, videatur n: 202. 337. 2715. 2718. 3246. 4448. Quomodo cum hoc se habet, quod a Jehovah dicatur *Videro*, ita de se, significetur apperceptio ab illis qui damnationem inferunt, hoc est, ab infernalibus, patere potest ab illis, quæ prius ostensa sunt, quod nempe malum tribuatur Jehovah seu Domino, tametsi nihil mali ab Ipso provenit, sed ab inferno, videatur n: 2447. 6073. 6992. 6997. 7533. 7633. 7643; quod malum permittatur, hoc apparet sicut ab Ipso qui permittit, cum potest auferre; ita hic, quod morti dati sint primogeniti Ægyptiorum; hoc tribuitur Jehovah, nam dicitur "Transibo per terram Ægypti in nocte illa, & percutiam omne primogenitum in terra Ægypti: & factum in media nocte, & Jehovah percussit omne primogenitum in terra Ægypti, a primogenito Pharaonis sessuro super throno illius, usque ad primogenitum captivi, qui in domo foveæ" Vers: 12. 29; & tamen in hoc Versu vocatur ille *perditor* qui hoc facit "Erit sanguis vobis ad signum super domibus, ubi vos, & videro sanguinem, & præteribo præter vos, & non erit vobis plaga perditioni" similiter se habet cum devastatione malorum in altera vita, deque damnatione, & dejectione in infernum, quæ in sensu interno per plagas, & per

CAPUT DUODECIMUM.

415

per mortem primogenitorum, & per immersionem in mare Suph, intelliguntur; Jehovah seu Dominus nullum vastat, minus damnat, & in infernum dejicit; sed est ipse spiritus malus qui hoc sibi facit, est malum quod in illo; inde nunc est, quod per videro sanguinem, significetur apperceptio ab illis qui damnationem inferunt. Quomodo cum Permissione se habet, non potest paucis dici, quia per plura arcana involvit, quod damnentur impii, & quod crucientur, non est a Domino, permissio qualis est volentis, sed qualis est non volentis, qui non potest auxilium ferre, argente & resistente fine, qui est salvatio totius generis humani, nam si auxilium ferret, foret malum facere, quod prorsus contra Divinum est: sed de his plura, ex Divina Domini Misericordia, alibi.

7878. Et præteribo præter vos, quod significet quod fugiet inde, nempe damnatio quæ ab inferis, constat ex significatione præterire, cum hoc dicitur de damnatione, quod sit fugere inde; etiam damnationis sphaera, quæ ex inferis effluit, præter illos qui a Domino in vero & bono sunt, fugit; damnatio enim influit apud illos qui in malo & falso sunt, nam status receptionis ibi est, non autem apud illos qui in vero & bono; sunt enim opposita, quorum unum fugit alterum. Omnia quæ hætenus statuta sunt de agno paschali, de ejus coctione & esu, tum de sanguine super postes & superliminare, se referunt ad hæc, quod nempe perditior præteribit illorum domos; in sensu interno, quod ab omni damnatione immunes erunt; propter hunc finem, ut nempe damnatio ab illis fugeret, præparati sunt; præparationis processus est qui in sensu interno per statuta de Agno paschali descriptus est.

7879. Et non erit in vobis plaga perditiori, quod significet quod damnatio ab inferno non influet, constat ex significatione plagæ, quod hic sit damnatio, nam hæc plaga erat mors omnium primogenitorum in Aegypto, quæ quod sit damnatio, videatur in: 7778; & ex significatione perditioris, quod sit infernum quod damnationem inferat. Cum hoc, quod infernum damnationem inferat, ita se habet; devastatio malorum in altera vita, tum quoque damnatio, ut & dejectio in infernum, non venit immediate a spiritu qui in malo est, sed venit ab infernis; mala enim, quæ ibi, omnia existunt per influxum ab infernis, & nullum absque influxu inde, & existunt secundum statum mali, in quo sunt spiritus qui vastantur & damnantur; & status mali existit secundum privationem boni & veri; secundum eum statum sit communicatio cum infernis; & inferna paratissima sunt ad inferendum malum; nam inferre malum est ipsum jucundum vitæ illorum. Quia inferna talia sunt, idcirco a Domino clausa tenentur; quippe si aperirentur, periret universum genus humanum, nam inferna perniciem omnium continue spirant: quod peste perierint septuaginta millia virorum, propter numerationem populi a Davide, 11 Sam: xxiv; quodque in castris Assyriorum occisa sint centum octoginta & quinque millia in una nocte, 11 Reg: xix: 35, facta sunt ab infernis, quod tunc aperta fuerint; similiter foret hodie, si aperirentur; idcirco a Domino stricte occlusa tenentur. Quod damnatio ab infernis non influere possit

possit apud illos, qui a Domino in bono & vero tenentur, quod significatur per quod non erit in vobis plaga perditorum, videatur mox supra n: 7878.

7880. In percutere Me terram Ægypti, quod significet cum damnantur illi qui in fide separata a charitate, constat ex illis supra n: 7871.

7881. Et erit dies vobis ad memoriale, quod significet status illius quale in cultu, constat ex significatione diei, quod sit status, de qua n: 23. 487. 488. 493. 2788. 3462. 3785. 4850. 5672. 5961. 6110; & ex significatione memorialis, quod sit quale in cultu, de qua n: 6688.

7882. Feriabimini illum festum Jehovæ, quod significet cultum Domini propter liberationem a damnatione, constat ex significatione feriari festum Jehovæ, quod sit cultus Domini, & quidem propter liberationem a damnatione, quia ideo festus hic dies; quod Pæsch institutum sit propter liberationem illorum qui ab Ecclesia spirituali a Domino, videatur n: 7867.

7883. Generationibus vestris, quod significet in illis quæ fidei & charitatis, constat ex significatione generationum, quod sint fidei & charitatis, de qua n: 613. 2020. 2584. 6239.

7884. Statuto æterno feriabimini illum, quod significet cultum Domini secundum ordinem coeli pro illis qui ab Ecclesia spirituali, constat ex significatione statuti æterni, quod sit ordo coeli, de qua sequitur; & ex significatione feriari, quod sit cultus Domini, ut mox supra n: 7882; & quia dicitur ad filios Israelis, quod illi feriaturi illum, intelliguntur qui ab Ecclesia spirituali. Quod statutum æternum sit ordo coeli, est quia omnia statuta, quæ filiis Israelis mandata sunt, erant talia quæ fluebant ex ordine coeli; inde etiam repræsentabant illa quæ coeli. Per cultum secundum ordinem coeli, intelligitur omne exercitium boni secundum præcepta Domini: per cultum Dei hodie intelligitur imprimis cultus oris in templo, tum mane & vespere; sed cultus Dei non in eo essentialiter consistit, verum in vita usum, ille cultus est secundum ordinem coeli: cultus oris est quoque cultus, sed prorsus nihil facit, nisi cultus vitæ sit, nam hic cultus est cordis; ille, ut cultus sit, ex hoc procedat.

7885. Septem diebus, quod significet sanctum, constat ex significatione septem, quod involvat sanctum, & septem dierum quod sint sanctum; quod septem involvat sanctum, videatur n: 395. 433. 716. 881. 5265. 5268.

7886. Azyma comedetis, quod significet purificationem a falsis, constat ex significatione azymorum, quod sint purificatio a falsis de qua n: 2342.

7887. Etiam in die primo cessare facietis fermentum e domibus vestris, quod significet quod prorsus nihil falsum erit in bono, constat ex significatione diei primi, quod sit principium status illius, quod dies sit status, videatur mox supra n: 7881; ex significatione fermenti, quod sit falsum, de qua in sequentibus; & ex significatione domus, quod sit bonum, de qua n: 2233. 2234. 2559. 3652. 3720. 7833. 7834. 7835. 7848; inde patet, quod per in die primo cessare facietis fermentum e domibus vestris, significetur

CAPUT DUODECIMUM. 417

tur quod ab ipso principio status illius nihil falsum erit in bono. Cum bono ita se habet; bona sunt varietate infinita, & illis quale est ex veris; inde tale fit bonum, qualia sunt vera, quæ intrant; vera quæ intrant, raro sunt genuina, sed sunt apparentia veri, & quoque sunt falsa, sed ulque non opposita veris; attamen cum hæc in bonum influunt quod fit cum vivitur secundum illa, ex ignorantia, & in hac est innocentia, & cum finis est faciendi bonum, tunc spectantur illa a Domino, & in cælo, non ut falsa, sed ut similia veri, & secundum quale innocentia acceptantur ut vera; inde bonum quale suum accipit: ex his constare potest, quid intelligitur per quod nihil falsum erit in bono.

7888. Quia omnis comedens fermentatum, quod significet qui appropriat sibi falsum, constat ex significatione comedere, quod sit appropriare sibi, de qua n: 2187. 2343. 3168. 3513 f. 3596. 4745; & ex significatione fermentati, quod sit falsum, ut supra n: 7887.

7889. Et excindetur Anima illa ex Israele, quod significet quod separabitur ab illis qui ab Ecclesia spirituali, & quod erit damnatus, constat ex significatione excindi, quod sit separari, & quoque damnari; & ex repræsentatione filiorum Israelis, quod sint illi qui ab Ecclesia spirituali, de qua sæpe: causa, quod separabitur & erit damnatus is cui in bono est falsum, est quia falsum, quod significatur per fermentatum, in bono, facit illud tale, ut non possit non recipere malum ab infernis quæ damnationem inferunt; quando liberandi ab illis qui infestarunt, quod tunc damnatio influet ab undique, & quod illi qui in genuino bono sunt, seu in bono absque falso, per mediam damnationem incolumes transibunt, videatur supra n: 7878.

7890. Die primo usque ad diem septimum, quod significet statum sanctum plenum, constat a significatione dierum septem, quod sint status sanctus, de qua supra n: 7885, & quoque quod sint status plenus, n: 6508, qui etiam per septimanam significatur; quod septimana sit integra periodus major aut minor, a principio ad finem, videatur n: 2044. 3845.

7891. Et in die primo convocatio sancta, quod significet quod in principio omnes simul erunt, constat a significatione diei primi, quod sit principium, nempe liberationis ab illis qui infestarunt, & sic a damnatione; & ex significatione convocationis sanctæ, quod sit quod omnes simul erunt. Convocationes fiebant, ut una esset totus cætus Israelis, ac ita repræsentaret cælum, omnes enim tunc distincti erant in Tribus, ac tribus in Familias, & familiæ in domos; quod repræsentaretur cælum cum societatibus ibi per tribus, familias, domos filiorum Israelis, videatur n: 7836; ideo Convocationes illæ dicebantur sanctæ, & fiebant ad quodlibet festum, Levit: xxiii: 27. 36. Num: xxi: 26. Cap: xxix: 1. 7. 12; ex eo ipsa festa vocabantur Convocationes sanctæ, nam mandatum, ut omnes masculi in illis adessent; quod festa dictæ sint Convocationes sanctæ, constat apud Moschen "Hæc festa statuta Jehovah, quæ vocabilis Convocationes sanctas, ad offerendum ignitum Jehovah" Levit: xxiii: 37: quod tunc adessent omnes masculi, apud Eundem "Tribus vicibus in anno comparebit omnis masculus tuus coram

Jehovah Deo tuo, in loco quem elegerit, in festo azymorum, & in festo septimanarum, & in festo tabernaculorum” Deut: xvi: 16.

7892. In die septimo convocatio sancta erit vobis, quod significet ita in fine status, constat ex significatione diei septimi, qui ultimus erat festi, quod sit finis ejus: quid convocatio sancta, videatur nunc supra n: 7890.

7893. Nullum opus fiet in illis, quod significet detentionem tunc a terrestribus & mundanis, constat ex significatione operis, quod sint labores & studia, quæ pro fine habent illa quæ mundi & telluris sunt; inde per quod nullum opus fiet in illis, significatur detentio a talibus. Quod tam severe interdictum sit, quod nullum opus in festis & sabbathis facerent, erat ut tunc in statu repræsentativo pleno essent, hoc est, in talibus quæ repræsentabant cœlestia & spiritualia; qui status turbatus fuisset, si opera fecissent quæ spectarent mundum & tellurem ut finem; repræsentativa enim Ecclesiæ apud Jacobi posteros instituta fuerunt, ut per illa communicatio esset cœli cum homine, ob illum finem est Ecclesia; communicatio illa non obtenta fuisset, nisi sub pœna mortis vetitum fuisset aliquod opus facere diebus festorum & sabbathorum; nam illorum animo insidebant mundana & terrestria, quibus se toto corde immergebant, tales enim erant; quare si illis simul vacarent, communicatio per repræsentativa prorsus interromperetur & nulla fieret: postea vero eadem festa retenta fuerunt, propter vitam tunc cœlestem, ac propter doctrinam ut tunc discerent quid fides & charitas.

7894. Tantum quod comedatur omni animæ, quod significet cum appropriatur bonum spirituale & cœleste, constat ex significatione comedere, quod sit appropriatio, de qua n: 2187. 2343. 3168. 3513 f. 3596. 4745; quod spirituale & cœleste appropriaretur, intelligitur per illa quæ instituta sunt de agno paschali.

7895. Hoc solum fiet, quod significet quod his modo studebunt, constat absque explicatione.

6896. Vers: 17. 18. 19. 20. *Et observabitis azyma, quia eodem die hoc eduxi exercitus vestros e terra Ægypti, & custodietis diem hunc generationibus vestris statuto æterno. In primo in quartodecimo die mensis in vespera comedetis azyma, usque ad diem primum & vigesimum mensis in vespera. Septem diebus fermentum non invenietur in domibus vestris, quia omnis comedens fermentatum, & excindetur anima illa e cœtu Israelis, in peregrino & in indigena terræ. Nullum fermentatum comedetis, in omnibus habitationibus vestris comedetis azyma. Et observabitis azyma, significat quod nullum falsum erit: quia in eodem die hoc eduxi exercitus vestros e terra Ægypti, significat quia status tunc charitatis & fidei, per quem separatio ab illis qui in malis & falsis: & custodietis diem hunc generationibus vestris, statuto æterno, significat cultum ex fide & charitate secundum ordinem cœli: in primo in quartodecimo die mensis, significat in principio sancti status: in vespera, significat finem status prioris & principium novi: comedetis azyma, significat appropriationem veri a bono purificati a falso: usque ad diem primum & vigesimum mensis, significat finem status illius sancti: in vespera, significat finem status prioris*
&

& principium novi : septem diebus, significat integram periodum huius status : fermentum non invenietur in domibus vestris, significat quod prorsus nihil falsi accedet ad bonum : quia omnis comedens fermentatum, & excindetur anima illa e cætu Israelis, significat quod qui bono suo adjungit falsum, damnatus sit : in peregrino & in indigena terræ, significat qui ab Ecclesia, sive non natus ibi, sive natus ibi : nullum fermentatum comedetis, significat quod cavendum omnino ne approprietur falsum : in omnibus habitationibus vestris comedetis azyma, significat quod in interioribus, ubi bonum, appropriabitur verum.

7897. Et observabitis azyma, quod significet quod nullum falsum erit, constat ex significatione azymorum, quod sit purificatum ab omni falso, de qua n : 2342.

7898. Quia in eodem die hoc eduxi exercitus vestros e terra Ægypti, quod significet quia status tunc charitatis & fidei, per quem separatio ab illis qui in malis & falsis, constat ex significatione diei, quod sit status, de qua supra n : 7881 ; ex significatione exercituum, quod sint illa quæ charitatis & fidei, de qua n : 3448. 7236 ; ex significatione educere, quod sit separari ; & ex significatione Ægyptiorum, quod sint illi qui in malis & falsis, de qua sæpius.

7899. Et custodietis diem hunc generationibus vestris statuto æterno, quod significet cultum ex fide & charitate secundum ordinem Divinum, constat ex significatione custodire, quod sit cultus, nam dies ille custodiebatur cum in illo colebatur pæsch ; ex significatione generationum, quod sint illa quæ fidei & charitatis, de qua supra n : 7883 ; & ex significatione statuti æterni, quod sit secundum ordinem Divinum, de qua etiam supra n : 7884.

7900. In primo, in quartodecimo die mensis, quod significet in principio sancti status, constat ex significatione in primo, quod sit principium ut supra n : 7887. 7891 ; & ex significatione quatuordecimi diei, quod sit sanctus status ; quod numerus quatuordecim sit sanctum, videatur supra n : 7842, & quod dies sit status n : 7881 : quod numerus quatuordecim sit sanctum, est quia existit ex septem ; septem, ubi nominantur in Verbo, significant sanctum ; numeri enim simplices & compositi simile involvunt, n : 5291. 5335. 5708 : quia Pæsch dierum festorum sanctissimus fuit, idcirco mandatum est, ut celebraretur die quartodecimo mensis, septem diebus perstaret, & die vigesimo primo, per quem etiam sanctum significatur, finiretur : propterea etiam statutum erat, ut qui non potuerunt celebrare Pæsch primo mense, celebrarent illud mense sequente, etiam die quartodecimo, de quo ita apud Moschen " Cum vir quis fuerit immundus ob animam, aut in via longinqua, vobis aut generationibus vestris, faciet tamen Pæsch Jehovæ, in mense secundo, in quartodecimo die, inter vespas facient illud " Num : ix : 10. 11.

7901. In vespera, quod significet finem status prioris & principium novi, constat ex significatione vespere, quod sit finis status prioris & principium alterius, de qua n : 7844.

7902. Comedētis azyma, quod significet appropriationem veri a bono, purificati a falso, constat ex significatione comedere, quod sit appropriatio, de qua n: 2187. 2343. 3168. 3513 f. 3596. 4745; quod sit appropriatio veri a bono, est quia verum appropriatur a bono, & bonum, ut prius passim ostensum est, suum quale habet a vero, quare ut verum approprietur erit a bono, ac ut bonum, erit per verum; & ex significatione azymi, quod sit verum purificatum ab omni falso, de qua n: 2342. Quod verum purificatum ab omni falso attinet, sciendum, quod apud hominem nusquam dari queat Verum purum, tam quia a malo, in quo est, & quod infidet, falsum continue producit, quam quia vera inter se nexum habet, & ideo, si unum falsum sit, magis si plura, ipsa vera reliqua inde conspurcantur, & aliquid de falso trahunt: at Verum dicitur purificatum a falso, cum homo teneri potest a Domino in bono innocentiae; innocentia est agnoscere, quod apud se nihil nisi malum sit, & quod omne bonum a Domino; tum credere, quod non sciat nec percipiat a se aliquid, sed ex Domino, ita quoque verum quod fidei; cum homo in hoc statu est, tunc removeri potest falsum ab illo, & insinuari verum a Domino: hic status est qui significatur per azyma, & quoque per esum agni paschalis.

7903. Usque ad diem primum & vigesimum mensis, quod significet finem illius sancti, constat ex significatione diei primi & vigesimi, quod sit status sanctus, & quoque quod sit finis illius status; quod sit status sanctus, est quia exsurgit ex septem & ex tribus in se multiplicatis, & septem significant sanctum, & quoque tria; quod dies ille primus & vigesimus sit finis illius status patet, quia ultimus.

7904. In Vespera, significat finem status prioris & principium novi, ut supra n: 7902.

7905. Septem diebus, quod significet integram periodum huius status, constat a significatione septem dierum, quod sint status sanctus, ut supra n: 7885, & quoque integra periodus a principio ad finem, seu status plenus, n: 728. 6508, similiter ac septimana, n: 2044. 3845; quia illa significabantur, institutum est, ut festum hoc septem diebus perstaret.

7906. Fermentum non inveniatur in domibus vestris, quod significet quod prorsus nihil falsi accedet ad bonum, constat ex significatione fermenti, quod sit falsum, de qua sequitur; & ex significatione domus, quod sit bonum, de qua n: 3652. 3720. 4982. 7833. 7834. 7835. Quod fermentum sit falsum, constare potest ab illis locis, ubi fermentum ac fermentatum, tum ubi azymum & infermentatum, nominantur; prout apud Matthæum "Jesus dixit, videte & cavete a fermento Phariseorum & Sadduceorum; postea intellexerunt discipuli, quod non dixisset ut caverent a fermento panis, sed a doctrina Phariseorum & Sadduceorum" xvi: 6. 12; ibi fermentum manifeste pro falsa doctrina. Quia fermentum significabat falsum, interdictum fuit sacrificare super fermentato sanguinem sacrificii" Exod: xxiii: 18. Cap: xxxiv: 25, per sanguinem enim sacrificii significabatur sanctum verum, ita verum ab omni falso purum, n: 4735. 4978. 7317. 7326. 7846. 7850: tum statutum, quod

quod *Minchab*, quæ offereretur super altari, *non coqueretur fermentata*” Levit : vi : 9. 10 ; quodque *placentæ & lagana etiam essent infermentata*” Levit : vii : 11. 12. 13. Quod fermentatum & infermentatum ulterius attinet, sciendum quod purificatio veri a falso apud hominem, nusquam existere possit absque fermentatione ita dicta, hoc est, absque falsi pugna cum vero, & veri cum falso ; sed postquam pugna exstiterat, ac verum vicerat, tunc falsum sicut *sæx* decedit, & verum existit purificatum ; prout vinum, quod post fermentationem clarescit, *sæcibus* ad fundum decidentibus : fermentatio illa, seu pugna existit imprimis cum vertitur status apud hominem, nempe cum ille incipit agere ex bono quod charitatis, & non ut prius, ex vero quod fidei ; nam status non adhuc purificatus est, cum homo agit ex vero fidei, at tunc purificatus est, cum ex bono quod charitatis, tunc enim ex voluntate agit, prius modo ex intellectu : pugnae spirituales seu tentationes sunt fermentationes in spirituali sensu, nam tunc falsa se volunt conjungere veris, sed vera respuunt illa, & tandem dejiciunt illa quasi ad fundum, proinde defæcant : in hoc sensu intelligendum, quod Dominus de fermento docet apud Matthæum “ *Simile est Regnum cælorum fermento, quod accipiens mulier abscondidit in farinæ satis tribus, donec fermentaretur totum*” xiii : 33, farina est verum ex quo bonum : tum apud Hoscæam “ *Omnes adulterantes, sicut clibanus incensus a pistore, cessat excitator a subigendo massam usque ad fermentationem ejus*” vii : 4. Quia, ut dictum, apud hominem tales pugnae, quæ per fermentationes significantur, in statu ante novum vitæ existunt, idcirco etiam statutum est, quod cum *mincha nova festo primitiarum* adfereretur, *panis motitationis, fermentata coqueretur*, & quod id primitiæ Jehovæ” Levit : xxiii : 16. 17.

7907. Quia omnis comedens fermentatum, & excindetur anima illa e cætu Israelis, quod significet quod qui bono suo adjungit falsum, damnatus sit, constat & significatione comedere, quod sit appropriare, de qua n : 2343. 3168. 3513 fin : 3596. 4745, ita quoque conjungere, n : 2187, nam qui aliquid sibi appropriat, is sibi id conjungit ; ex significatione fermentati, quod sit falsum, de qua nunc supra n : 7906 ; ex significatione excindi, quod sit separari, & damnari, de qua n : 7889 ; ex significatione animæ, quod sit homo ; & ex significatione cætus Israelis, quod sint qui ab Ecclesia spirituali, de qua n : 7830. 7843 : ex his patet quod per omnis comedens fermentatum, & excindetur anima illa e cætu Israelis, significetur quod qui bono suo adjungit falsum, separabitur ab Ecclesia spirituali, & damnatus erit.

7908. In peregrino & in indigena terræ, quod significet qui ab Ecclesia, sive non natus ibi, sive natus ibi, constat ex significatione peregrini, quod sit qui instruitur in veris & bonis Ecclesiæ, & recipit illa, de qua n : 1463. 4444, ita qui non natus est intra Ecclesiam, sed usque accedit ad illam ; & ex significatione indigenæ terræ, quod sit qui intra Ecclesiam natus est.

7909. Nullum fermentatum comedetis, quod significet quod cavendum
omnino

omnino ne approprietur falsum, constat ex significatione fermentati, quod sit falsum, de qua supra n: 7906; & ex significatione comedere, quod sit appropriare sibi, de qua etiam supra n: 7907. Quod tam frequenter dicatur, quod fermentatum non comedetur, ut Vers: 15. 17. 18. 19, involvit, quod omnino cavendum sit a falso; causa quod a falso omnino cavendum, est ut homo in bono sit; falsum non concordat cum bono, sed destruit bonum, nam falsum est mali, & verum est boni; si falsum appropriatur, hoc est, firmiter creditur, nulla est receptio boni innocentiae, consequenter non liberatio a damnatione. Aliud est appropriare sibi falsum, aliud est adjungere; qui adjungunt, si in bono sunt, falsum rejiciunt cum apparet illis verum; at qui appropriant sibi falsum, retinent illud, ac ipsi Vero, cum apparet, resistunt: inde nunc est, quod tam frequenter dicatur, quod non comedetur fermentatum.

7910. In omnibus habitationibus vestris comedetis azyma, quod significet quod in interioribus, ubi bonum, appropriabitur verum, constat a significatione habitationum, quod sint illa quæ mentis sunt, ita quæ intelligentiæ & sapientiæ, de qua n: 7719, consequenter interiora, nam ibi intelligentia & sapientia, & quoque ibi bonum; & ex significatione comedere azyma, quod sit appropriare sibi verum, de qua supra aliquoties. Quod appropriatio fiat in interioribus, & quod ibi bonum, sciendum, quod apud illos qui in Domino sunt, hoc est, qui in vita fidei & charitatis, bonum habitat in interioribus, & quo interius apud illos, eo purius & cœlestius bonum; at in exterioribus habitat Verum, quoque exterius apud illos, eo Verum est magis viduum bono; causa est, quia homo quoad interiora sua est in cœlo, & quoad intima sua est prope Dominum, at quoad exteriora est in mundo; inde est, quod vera, quæ fidei, intrent per viam externam, bonum autem, per internam, n: 7756. 7757; tum quod appropriatio veri fiat in interioribus ubi bonum.

7911. Vers: 21. 22. 23. 24. *Et vocavit Moscheb omnes seniores Israelis, & dixit ad illos, protrahite & accipite vobis pecudem gregis, juxta familias vestras, & mactate Pæsach. Et accipietis fasciculum hyssopi, & intingatis in sanguine, qui in pelvi, & attingere faciatis ad superliminare & ad binos postes, de sanguine qui in pelvi; & vos non exhibitis quisquam ex ostio domus suæ usque ad mane. Et transibit Jehovab ad infligendum plagam Agypto, & viderit sanguinem super superliminari & super binis postibus, & præteribit Jehovab præter ostium, & non dabit perditori venire ad domus vestras ad infligendum plagam. Et custodietis verbum hoc ad statutum tibi & filiis tuis usque æternum.* Et vocavit Moscheb omnes seniores Israelis, significat illustrationem intellectus illorum qui ab Ecclesia spirituali, per influxum & præsentiam Veri Divini: & dixit ad illos, significat perceptionem: protrahite, significat quod cogerent se: & accipite vobis pecudem gregis, significat ad recipiendum bonum innocentiae: juxta familias vestras, significat secundum cujusvis veri bonum: & mactate Pæsach, significat præparationem ad præsentiam Domini, & inde liberationem: & accipietis fasciculum hyssopi, significat medium externum per quod purificatio:

catio : & intingetis in sanguine, significat sanctum verum quod boni innocentiae : qui in pelvi, significat quod in bono naturalis : & attingere facietis ad superliminare & ad binos postes, significat bona & vera naturalis : de sanguine qui in pelvi, significat sanctum verum quod boni innocentiae in naturali : & vos non exhibitis quisquam ex ostio domus suae, significat quod permanent in bono quod a vero non spectandum : usque ad mane, significat ad statum illustrationis : & transibit Jehovah, significat praesentiam Divini : ad infligendum plagam Aegypto, significat unde damnatio illis qui ab Ecclesia in fide separata a charitate fuerunt : & viderit sanguinem super superliminari & super binis postibus, significat apperceptionem sancti veri quod boni innocentiae in naturali : & praeteribit Jehovah praeter ostium, significat quod fugiet inde damnatio : & non dabit perditore venire ad domus vestras, significat quod falsum & malum quae ex inferis ad voluntatem nullatenus accedent : ad infligendum plagam, significat damnationem quam ipsi sibi met inferunt : & custodietis verbum hoc ad statutum tibi & filiis tuis usque aeternum, significat quod omne hoc erit secundum ordinem Divinum posthac illis qui ab Ecclesia spirituali.

7912. Et vocavit Moscheh omnes seniores Israelis, quod significet illustrationem intellectus illorum qui ab Ecclesia spirituali per influxum & praesentiam Veri Divini, constat ex significatione vocare, cum dicitur de Vero Divino, quod sit influxus & praesentia, de qua n: 6177. 6840. 7390. 7451. 7721 ; ex representatione Moschis, quod sit Lex Divina, ita Verbum & Verum Divinum, de qua in Praefat: ad Cap: xviii: Genes: tum n: 4859 f. 5922. 6723. 6752. 6771. 6827. 7010. 7014. 7089. 7382 ; ex significatione seniorum, quod sint praecipua sapientiae & intelligentiae quae concordant cum vero & bono, de qua n: 6523. 6525. 6890, quae vocare seu praesentia sistere, est illustrare intellectum ; & ex representatione Israelis, quod sit Ecclesia spiritualis, de qua n: 4286. 6426. 6637 : ex his patet, quod per vocavit Moscheh omnes seniores Israelis, significetur illustratio intellectus illorum qui ab Ecclesia spirituali per influxum & praesentiam Veri Divini.

7913. Et dixit ad illos, quod significet perceptionem, constat ex significatione dicere in historicis Verbi, quod sit perceptio, de qua n: 1791. 1815. 1819. 1822. 1898. 1919. 2080. 2419. 2862. 3395. 3509. 5687. 5743. 5837. 6251.

7914. Protrahite, quod significet quod cogerent se, constat ex significatione protrahere, cum dicitur de bono innocentiae quod recepturi a Domino illi qui ab Ecclesia spirituali, quod sit cogere se ; bonum enim innocentiae, quod est bonum amoris in Dominum, ab homine spiritualis Ecclesiae non recipitur, nisi cogat se, nam aegre ab illo credi potest, quod Dominus sit solus Deus, & quoque quod Humanum Ipsius Divinum sit, quare quia non in fide, nec in amore in Ipsum potest esse, consequenter non in bono innocentiae, nisi cogat se ; quod homo se cogere debeat, & cum ipse se cogit, sit ex libero, non autem cum cogitur, videatur n: 1937. 1947 : hoc significatur per protrahite, nempe pecudem paschalem : quod protrahere illam, aliquod arcanum,

arcanum, quod non exstat in sensu literæ, involvat, patet.

7915. Et accipite vobis pecudem gregis, quod significet ad recipiendum bonum innocentiae, constat a significatione agni paschalis, qui hic est pecus gregis, quod sit bonum innocentiae, de qua n: 3519. 3994. 7840.

7916. Juxta familias vestras, quod significet secundum cujusvis veri bonum, constat ex significatione familiarum, cum dicitur de filius Israelis, per quos repræsentatur Ecclesia spiritualis, quod sint veri bona, nam bona illius Ecclesiae vocantur veri bona: quod familiae illa significant, est quia in sensu interno, non nisi quam spiritualia, hoc est, quæ cœli & Ecclesiae, ita quæ fidei & charitatis sunt, intelliguntur; quare familiae in illo sensu sunt quæ descendunt ex bono per verum, & sunt veri bona.

7917. Et mactate Pæsch, quod significet præparationem ad præsentiam Domini, & inde liberationem, constat ex significatione mactare, quod sit præparatio, ut supra n: 7843; & ex significatione Pæsch, quod sit præsentia Domini, & liberatio illorum qui ab Ecclesia spirituali.

7918. Et accipietis fasciculum hyssopi, quod significet medium externum per quod purificatio, constat ex significatione hyssopi, quod sit verum externum quod medium purificationis, de qua sequitur: dicitur quod acciperent fasciculum hyssopi, quia fasciculus prædicatur de veris & eorum dispositione n: 5530. 5881. 7408: quod hyssopus sit verum externum, quod medium purificationis, est quia omnis purificatio spiritualis fit per vera; amores enim terrestres & mundani, e quibus homo purificandus, non cognoscuntur nisi per vera, quæ cum a Domino insinuantur, etiam simul pro amoribus illis, ut pro immundis & damnandis, horror insinuat, qui facit, ut cum simile influit in cogitationem, redeat horrescentia illa, proinde averfatio pro illis; ita purificatur homo per vera, ut per media externa: quia ita, statutum fuit, ut circumcisio fieret per cultros seu gladiolos petrarum; quod gladioli seu cultri petrarum sint vera fidei, per quæ purificatio, videatur n: 2799. 7044, & quod circumcisio sit purificatio ab amoribus spurcis, n: 2039. 2632. 3412. 3413. 4462. 7045. Quia Hyssopus id significabat, ideo adhibebatur in mundationibus, quæ in sensu interno significabant purificationes a falsis & malis; ut in mundatione lepræ, apud Moschen "Accipiet sacerdos *pro mundando leproso* duas aves viventes mundas, & *lignum cedri*, & coccineum, & *Hyssopum*; ac intinget illa in sanguinem avis mactatæ, & sparget super mundandum" Levit: xiv: 4. 5. 6. 7: similiter in mundatione domus, si lepra in illa" ibid: Vers: 49. 50. 51: Ad *aquam separationis*, per quam mundabantur, conficiendam, etiam adhibebatur *lignum cedri* & *Hyssopus*" Num: xix: 6. 18; per lignum cedri significabatur Verum spirituale internum, per hyssopum autem externum; ita per cedrum medium purificationis interius, per hyssopum exterius: quod hyssopus sit medium purificationis, patet manifeste apud Davidem "Expiabis me *hyssopo*, & mundus fiam; lavabis me & præ nive dealbabor" Psalm: li: 9, expiare hyssopo & mundus fieri pro purificatione externa; lavare & præ nive dealbari pro purificatione interna; nix & albedo prædicatur de vero, n: 3301. 3993. 4007. 5319, quod hyssopus sit verum

verum infimum, & cedrus superius patet ex his in Libro Primo Regum "Schemolomo loquutus est de lignis a Cedro quæ in Libano, usque ad byssopum, quæ exiens e pariete" v: 13, ubi cedrus pro vero, quod est intelligentiæ, interno, & hyssopus pro vero, quod intelligentiæ, externo.

7919. Et intingetis in sanguine, quod significet sanctum Verum quod boni intelligentiæ, constat ex significatione sanguinis, hic sanguinis agni, quod sit sanctum verum boni innocentiae, de qua supra n: 7846. 7877; quid verum boni innocentiae, videatur n: 7897.

7920. Qui in pelvi, quod significet quod in bono naturalis, constat ex significatione pelvis, quod sit bonum naturalis; per vasa enim in genere significantur scientifica quæ naturalis, n: 3068, ex causa quia illa sunt receptacula influxus boni & veri; & quia per illa significantur scientifica, etiam significatur naturale, nam scientifica sunt naturalis, & naturale est commune receptaculum: in specie autem per vasa ex ligno & ex ære significabantur bona naturalis, nam lignum est bonum, & quoque æs; inde est, quod pelvis sit bonum naturalis. Sciendum, quod aliud intelligatur per bonum naturale, & aliud per bonum naturalis; bonum naturale est quod est homini ex hæreditario, & bonum naturalis est quod ei a Domino per regenerationem: de bono naturali, videatur n: 7197.

7921. Et attingere facietis ad superliminare & ad binos postes, quod significet bona & vera naturalis, constat ex significatione superliminaris, quod sit bonum naturalis, & ex significatione postium, quod sint vera ejus, de qua n: 7847.

7922. De sanguine qui in pelvi, quod significet sanctum verum quod boni innocentiae in naturali, constat ex significatione sanguinis, nempe agni, quod sit sanctum verum quod boni innocentiae, de qua n: 7919, & ex significatione pelvis, quod sit naturale, de qua mox supra n: 7920.

7923. Et vos non exhibitis quisquam ex ostio domus suæ, quod significet quod permanent in bono quod a vero non spectandum, constat a significatione non exire, quod sit permanere; ex significatione domus, quod sit bonum, de qua n: 2233. 2234. 2559. 3652. 3720. 7833. 7834. 7835. 7848; inde patet, quod per vos non exhibitis quisquam ex ostio domus suæ, significetur quod permanent in bono: quod significetur quod bonum non a vero spectandum, est quia permanere in domo, est in bono, at exire ex ostio domus est a bono ad verum, bonum enim intra est, verum autem extra, n: 7910; quid sit spectare a bono ad vera, videatur n: 5895 f. 5897. 7857; a vero spectare bonum, est ab externo internum; at a bono spectare verum, est ab interno externum, nam, ut modo dictum, bonum est interius verum autem exterius; spectare ex bono verum est secundum ordinem, nam omnis influxus Divinus est per interiora ad exteriora, spectare autem ex vero bonum, non est secundum ordinem; quare cum regeneratur homo, tunc vertitur ordo, & bonum seu charitas spectatur primo loco, & verum seu fides secundo.

7924. Usque ad mane, quod significet ad statum illustrationis, constat ex significatione mane, quod sit status illustrationis, de qua n: 3458. 3723. 5740. 7860.

7925. Et transibit Jehovah, quod significet præsentiā Divini, constat ex significatione transire, nempe per terram Ægypti, cum dicitur de Jehovah, quod sit præsentiā Divini, de qua supra n: 7869.

7926. Ad infligendum plagam Ægypto, quod significet unde damnatio illis qui apud Ecclesia in fide separata a charitate fuerunt, constat ex significatione plagæ, quæ hic est mors primogenitorum, quod sit damnatio illorum qui ab Ecclesia separata a charitate, de qua n: 7766. 7778; per Ægyptum enim seu Ægyptios significantur illi qui in scientia talium quæ Ecclesiæ, fuerunt, sed qui separaverunt vitam a Doctrina, hoc est, charitatem a fide; Ægyptii etiam fuerunt tales, nam scientiam rerum quæ Ecclesiæ illius temporis, quæ Ecclesia fuit repræsentativa, habuerunt; sciverunt repræsentationes spiritualium in naturalibus, quæ Ecclesiæ ritualia tunc constituebant, proinde sciverunt correspondentias, ut evidenter constare potest ab illorum hieroglyphicis, quæ erant imagines rerum naturalium quæ repræsentabant spiritualia: inde est, quod etiam per Ægyptios significantur qui in scientia rerum fidei, sed in vita mali: tales in altera vita, quoad omnia quæ fidei, seu quoad omnia quæ Ecclesiæ, vastantur, & tandem damnantur; quæ damnatio est, quæ in sensu interno intelligitur per mortem primogenitorum in Ægypto. Quia dicitur, quod transibit Jehovah ad infligendum plagam Ægypto, & per id significatur præsentiā Divini, unde damnatio illorum qui ab Ecclesia in fide separata a charitate, dicendum quomodo hoc se habet; Jehovah seu Dominus non sistit se præsentem apud illos qui in inferno, ut inferat damnationem, sed ulque est præsentia Ipsi quæ facit; inferna enim continue cupiunt infestare bonos, & quoque continue ambiunt ascendere in coelum, ac deturbare illos qui ibi, sed non altius quam ad illos qui in ultimis terminis coeli sunt, eniti possunt; est enim inimicitia, quæ continue spirat hostilitatem & violentiam; at Dominus jugiter providet, ut illi qui in ultimis terminis coeli sunt, in tuto & quieto sint; hoc fit per præsentiam Ipsi apud illos; infernales tunc cum immittunt se ubi Dominus est præsens, hoc est, in præsentiam Ipsi, se conjiciunt in mala vastationis, & tandem in damnationem; præsentia enim Domini, in quam ruunt, talia infert, ut prius passim ostensum est: inde patet, quod Dominus non se præsentem apud illos sistat, ut illis mala pænæ inferat, sed quod illi se conjiciant in illa. Ex his patet, quod a Domino non nisi quam bonum, & quod omne malum ab ipsis qui in malo sunt, ita quod mali semetipsos inferant vastationes, damnationem, & infernum: sic constare potest, quomodo intelligendum, quod transibit Jehovah ad infligendum plagam Ægypto.

7927. Et viderit sanguinem super superliminari & super binis postibus, quod significet apperceptionem sancti veri quod boni innocentiae in naturali, constat a significatione videre, quod sit intelligere & appercipere, de qua n: 2150. 2325. 2807. 3764. 4403 ad 4421. 4567. 4723. 5400; ex significatione sanguinis, quod sit sanctum verum boni innocentiae, ut supra n: 7919; & ex significatione superliminaris & binorum postium, quod sint bona & vera naturalis, de qua etiam supra n: 7847.

7928. Et præteribit Jehovah præter ostium, quod significet quod fugiet inde damnatio, constat ab illis supra n: 7878., ubi similia.

7929. Et non dabit perditori venire ad domus vestras, quod significet quod falsum & malum, quæ ab infernis, ad voluntatem nullatenus accedent, constat ex significatione non dabit, quod sit quod non accedet; ex significatione perditoris, quod sit infernum, de qua n: 7879, ita falsum & malum quæ ab infernis, nam inferna sunt ex falso & malo; & ex significatione domuum, quod sint illa quæ voluntatis, de qua n: 710. 7848; per domum enim significatur homo, inde quoque mens ejus, quia homo est homo ex eo quod intelligat verum & velit bonum, quæ sunt mentis; & quia homo est homo imprimis ex illa parte mentis quæ voluntas dicitur, inde quoque per domum significatur voluntas; sed quid horum significatur, ex serie rerum in sensu interno patet.

7930. Ad infligendum plagam, quod significet damnationem quam sibi met inferunt, constat ex significatione plagæ, quod hic sit damnatio illorum qui ab Ecclesia in fide separata a charitate fuerunt, de qua n: 7879. 7926: quod mali sibi metipsis inferant damnationem, videatur mox supra n: 7926.

7931. Et custodietis verbum hoc ad statutum tibi & filiis tuis usque æternum, quod significet quod omne hoc erit secundum ordinem Divinum posthac illis qui ab Ecclesia spirituali, constat ex significatione custodire verbum hoc usque æternum, quod sit quod omne hoc observandum erit posthac; ex significatione ad statutum, quod sit secundum ordinem, de qua n: 7884; & ex repræsentatione filiorum Israelis, quod sint qui ab Ecclesia spirituali, de qua n: 4286. 6426. 6637. 6862. 6868. 7035. 7062. 7198. 7201. 7215. 7223. Per ordinem intelligitur ille ordo qui in cœlo a tempore cum Dominus ex Divino Humano suo incepit disponere omnia in cœlo & in terra, quod fuit statim post Resurrectionem, Matth: xxviii: 18; secundum illum ordinem tunc potuerunt illi qui ab Ecclesia spirituali, elevari in cœlum, & frui beatitudine æterna, at non secundum ordinem priorem; Dominus enim prius omnia disposuit per cœlum, at postea per suum Humanum, quod glorificavit & Divinum fecit in mundo; per quod tantum robur accessit, ut in cœlum elevarentur qui non prius elevari potuerunt; tum ut mali ab undequaque recederent, & clauderentur in suis infernis: hic ordo est qui intelligitur.

7932. Vers: 25. 26. 27. 28. *Et erit quod veneritis ad terram, quam dabit Jehovah vobis, quemadmodum loquutus est; & custodietis servitium hoc. Et erit quod dixerint ad vos filii vestri, quod nam servitium hoc vobis. Et dicetis, sacrificium Pasach hoc Jehovah, quod præteriverit præter domos filiorum Israelis in Ægypto, in infligere illum plagam Ægypto, & domos nostras liberaverit: & inflexit se populus, & incurvavit se. Et iverunt & fecerunt filii Israelis, quemadmodum præcepit Jehovah Moschi & Abaroni, ita fecerunt. Et erit quod veneritis ad terram, quam dabit Jehovah vobis, significat ad cœlum, quod a Domino illis: quemadmodum loquutus est, significat secundum promissionem in Verbo: & custodietis servitium hoc, significat cultum*

propter liberationem : & erit, quod dixerint ad vos filii vestri, significat interiorē perceptionem veri, quæ conscientiæ : quod nam servitium hoc vobis, significat cum in cultu : & dicetis, significat cogitationem : sacrificium Pæfâch hoc Jehovah, significat cultum Domini propter liberationem : quod præteriverit præter domos Israelis, significat quod damnatio aufugeret a bonis in quibus detenti sunt a Domino : in Ægypto, significat cum in propinquitate ad malos : in infligere Illum plagam Ægypto, significat cum damnati illi qui ab Ecclesia in fide separata a charitate fuerunt : & domos nostras liberaverit, significat quod usque ad illos, quia in bono a Domino, nihil damnabile : & inflexit se populus & incurvavit se, significat humiliationem oris & cordis : & iverunt & fecerunt filii Israelis quemadmodum præcepit Jehovah Moschi & Aharoni, significat quod illi qui ab Ecclesia spirituali obedirent Vero Divino : ita fecerunt, significat actum ex voluntate.

Et erit quod veneritis ad terram, quam dabit Jehovah vobis, quod significet ad cælum quod a Domino illis, constat a significatione terræ, hic terræ Canaanis, ad quam venturi, quod sit Regnum Domini, ita cælum, de qua n : 1607. 1866. 3038. 3481. 3705. 4116. 4240. 4447. 5757 ; filii enim Israelis repræsentabant illos qui ab Ecclesia spirituali, & in mundo ante adventum Domini fuerunt, ac non salvari potuerunt nisi per Dominum, & ideo conservati fuerunt ac detenti in terra inferiori, ubi interea infestati sunt ab infernis quæ circumcirca ; cum itaque Dominus in mundum venit, ac Humanum in Se Divinum fecit, tunc, cum resurrexit, illos qui ibi conservati & detenti fuerunt, liberavit, ac eos, postquam tentationes subierunt, in cælum elevavit ; hæc sunt quæ in sensu interno continentur in Libro 11 Moschis seu Exodo : per gyptios significantur illi qui infestantur ; per educationem inde significatur liberatio ; per vitam quadraginta annorum in deserto tentationes ; & per introductionem in terram Canaanem elevatio in cælum, videantur quæ de his prius n : 6854. 6914. 7091 fin : 7828, memorata sunt. Ex his patet, quod per cum veneritis in terram, significetur ad cælum quod a Domino illis.

7933. Quemadmodum loquutus est, quod significet secundum promissionem in Verbo, constat ex significatione loqui, cum dicitur a Domino de cælo, ad quod venturi qui ab Ecclesia spirituali, quod sit promissio in Verbo ; in sensu enim interno Verbi, tam in Libris Moschis, quam apud Prophetas, agitur de Liberatione illorum qui ante adventum Domini detenti fuerunt in terra inferiore, ac infestati a malis, deque elevatione illorum in cælum, ac intellecti ibi sunt per filios Israelis ; hæc promissio est, quæ significatur hic per *quemadmodum loquutus Jehovah*. Quod Dominus passim dicat, quod in Ipso consumanda & consumata sint omnia quæ in Scriptura, involvunt illa quæ in sensu interno Verbi sunt, nam ibi agitur unice de Regno Domini, ac in supremo sensu de Ipso Domino ; sicut quæ apud Lucam “Jesús dixit discipulis ; *hæc sunt verba, quæ loquutus sum ad vos, cum adhuc essem vobiscum ; quod oporteret impleri omnia quæ scripta sunt in Lege Moschis,*

CAPUT DUODECIMUM. 429

Et Prophetis, Et Psalmis, de Me: tunc aperuit eorum mentem, ut intelligerent scripturas xxiv: 44. 45: apud Fundem "*Ecce ascendimus in Hierosolymam, ubi perficientur omnia quæ scripta sunt per Prophetas de Filio hominis*" xvi: 31: & apud Matthæum "*Nolite putare quod venerim ad solvendum Legem, Et Prophetas; non veni ad solvendum, sed ad implendum: amen dico vobis, quod usque dum prætereat cælum Et terra, jotha unum aut unum corniculum non præteribit in Lege, donec omnia fiant*" v: 17. 18: hæc, & quæ Dominus alibi abdicat de impletionem Legis seu Scripturæ, involvunt, ut dictum est, illa quæ sunt de Ipso in sensu interno, prædicta sunt; in illo sensu omnia & singula usque ad unumquodvis jotha, seu ad quemlibet minimum apicem, agunt de Domino minimo; quare dicitur quod jotha unum aut corniculum unum, non præteribit in Lege donec omnia fiant; & apud Lucam "*Facilius est cælum Et terram transire, quam Legis unum apicem cadere*" xvi: 17: qui non scit, quod singula usque ad omnium minima in sensu interno de Domino & de Ipsius Regno, agant, & quod inde Verbum sit sanctissimum, nequaquam comprehendere potest, quid hoc, quod non unus apex cadet, nec unum jotha aut corniculum præteribit, & quod facilius sit ut cælum & terra transeat; nam illa quæ in sensu externo exstant, non apparent tanti; textus autem internus tam continens est, ut ne quidem vocula, absque interruptione seriei, omittenda esse potuerit.

7934. Et custodietis servitium hoc, quod significet cultum propter liberationem, constat ex significatione custodire, quod sit quod observandum, ut supra n: 7930; & ex significatione servire aut servitii, quod sit cultus Domini.

7935. Et erit quod dixerint ad vos filii vestri, quod significet interiori perceptionem veri quæ conscientia, constat ex significatione dicere, quod sit perceptio, de qua supra n: 7913; & ex significatione filiorum, quod sint filii vera, de qua n: 489. 491. 533. 1147. 2623. 3373. 4257; quod sit perceptio interior quæ conscientia, est quia agitur de statu posthac seu futuro illorum qui ab Ecclesia spirituali, & liberati a Domino, quod mentibus illorum infidebit id verum, quod salvatio illorum unice accepta debeat Domino; hujus veri perceptio est conscientia; qui enim ab Ecclesia spirituali sunt, non perceptionem habent prout illi qui ab Ecclesia cœlesti, sed locum illius habent conscientiam: Conscientia apud illos nascitur & formatur ex veris Ecclesiæ, in qua nati sunt, quæ in pueritia & postea hauserunt, & vitam confirmarunt, & sic fidei facta sunt; secundum illa vera agere, est secundum conscientiam, & contra illa agere est contra conscientiam; insident memoriae interiori sicut inscripta, & demum quasi illa quæ in infantia impressa sunt, quæ apparent postea prorsus familiaria, & sicut innata; quemadmodum sunt loquelæ, cogitationes, reminiscentiæ, reflectiones variæ, & in externis gestus, gestus, vultus, & plura, in quæ homo non nascitur, sed per consuetudines inducitur: cum vera quæ fidei ita quoque impressa sunt, quod sit in interiore homine, tunc illa similiter familiaria fiunt, & demum sicut innata agunt hominem ad cogitandum, volendum, & agendum secundum illa; hoc vitæ vocatur conscientia, estque vita hominis spiritualis, quæ tanti æstimanda

manda quantum vera sunt bona genuina quæ fidei, ex quibus cogitat, & quantum sunt bona genuina quæ charitatis, ex quibus agit; quantum illa dicunt & sequentium serie etiam patet, quod per illa verba significetur perceptio interior quæ conscientia.

7936. Quodnam servitium hoc vobis, quod significet cum in cultu, nempe quod tunc perceptio quæ conscientia, constat ex significatione servitii, quod sit cultus, ut supra n: 7934.

7937. Et dicetis, quod significet cogitationem, constat ex significatione dicere, quod sit cogitatio, de qua n: 3395. 7094: quod dicere hic sit cogitatio, est quia per dicere mox supra n: 7935 significata est perceptio quæ conscientia, & hic est responsum, quod ad perceptionem quæ conscientia est cogitatio.

7938. Sacrificium Pæsch hoc Jehovah, quod significet cultum Domini propter liberationem, constat ex significatione sacrificii, quod sit cultus, de qua n: 922. 6905; & ex significatione Pæsch, quod sit præsentia Domini, & liberatio illorum qui ab Ecclesia spirituali, de qua n: 7093 fin 7867.

7939. Quod præteriverit præter domos Israelis, quod significet quod damnatio aufugeret a bonis, in quibus detenti sunt a Domino, constat a significatione præterebit Jehovah, quod sit quod fugiet inde damnatio, ut supra n: 7878. 7928; ex significatione domuum, quod sint bona, de qua n: 3652. 3720. 4982. 7833. 7834. 7835; & ex repræsentatione Israelis, quod sint qui ab Ecclesia spirituali, de qua sæpius. Quod dicatur quod in bonis detenti sunt a Domino, est quia cum transibant per loca damnationis seu inferna, quod factum cum liberati, tunc detenti fuerunt in bono a Domino; ob hunc finem preparati sunt, præparationis illius processus describitur per statuta de sanguine, deque agno paschali, & ejus esu, de quibus in Vers: hujus Capituli, 3 ad 11. 15 ad 20. 22. 43 ad 48: quod cum liberati loca damnationis seu inferna transirent, videbitur in sequentibus.

7940. In Ægypto, quod significet cum in propinquitate ad malos, constat ex significatione Ægyptiorum, quod sint mali qui infestarunt illos qui ab Ecclesia spirituali; de qua sæpius; inde per Ægyptum, significatur status seu locus ubi illi; quod in propinquitate, patet, quia in terra Goschen: ut sciatur quomodo hæc se habent, videantur quia supra n: 7932, dicta sunt.

7941. In infligere Illum plagam Ægypto, quod significet cum damnati illi qui ab Ecclesia in fide separata a charitate fuerunt, constat ex significatione infligere plagam Ægypto, quod sit damnatio illorum qui in fide separata a charitate, de qua n: 7766. 7778. 7926.

7942. Et domos nostras liberaverit, quod significet quod usque ad illos, quia in bonis a Domino, nihil damnabile, constat ex illis quæ supra n: 7939, explicata sunt.

7943. Et inflexit se populus & incurvavit se, quod significet humiliationem oris & cordis, constat ex significatione inflectere se, quod sit humiliatio exterior ita oris, & ex significatione incurvare se, quod sit humiliatio interior ita cordis, de quibus n: 5682. 7068.

7944. Et iverunt & fecerunt filii Israelis quemadmodum præcepit Jehovah Moschi & Aharoni, quod significet quod illi qui ab Ecclesia spirituali obedient Vero Divino, constat ex significatione ire & facere, quod sit obedire; ex repræsentatione filiorum Israelis, quod sint qui ab Ecclesia spirituali, de qua sæpius; & ex repræsentatione Moschis & Aharonis, quod sint Verum Divinum, Moscheh internum & Aharon externum, de qua n: 7089. 7382.

7945. Ita fecerunt, quod significet actum ex voluntate, constat ex eo quod repetito dicatur *fecerunt*, & quod tunc prius significet actum ex intellectu, hoc autem ex voluntate; in Verbo enim commune est, quod quasi repetitiones binæ unius rei sint; sed unum se refert ad verum quod intellectus, & alterum ad bonum quod voluntatis; causa est, ut in singulis Verbi sit conjugium cœleste, quod est boni & veri, n: 683. 793. 801. 2173. 2516. 2712. 4138 f. 5138. 5502. 6343; ac in supremo sensu Conjugium Divinum, quod est Divini Boni in Domino, ac Divini Veri procedentis ab Ipso, n: 3004. 5502. 6179; ex quibus etiam constare potest, quod Verbum sit sanctissimum.

7946. Vers: 29. 30. 31. 32. 33. 34. *Et factum in media nocte, & Jehovah percussit omne primogenitum in terra Ægypti, a primogenito Pharaonis fessuro super throno illius, usque ad primogenitum captivi, qui in domo foveæ. Et surrexit Pharao nocte illa, & omnes servi illius, & omnes Ægyptii, & fuit clamor magnus in Ægypto, quia nulla domus ubi non mortuus. Et vocavit Moschen & Aharonem noctu, & dixit, surgite, exite e medio populi mei, etiam vos, etiam filii Israelis, & ite, servite Jehovah, secundum loqui vos. Etiam greges vestros etiam armenta vestra accipite, quemadmodum loquuti estis, & ite, & benedicatis etiam mihi. Et invaluit Ægyptus super populum, festinando dimittere illos e terra, quia dixerunt, omnes nos morimur. Et portavit populus massam suam antequam fermentaretur, mætræ illorum ligatæ in vestibus illorum super humero illorum. Et factum in media nocte, significat statum meri falsi ex malo: & Jehovah percussit omne primogenitum in terra Ægypti, significat damnationem fidei separatæ a charitate: a primogenito Pharaonis fessuro super throno illius, significat vera falsificata fidei quæ primo loco: usque ad primogenitum captivi qui in domo foveæ, significat vera falsificata fidei quæ postremo loco: & omne primogenitum bestię, significat bonum fidei adulteratum: & surrexit Pharao nocte illa, & omnes servi illius, & omnes Ægyptii, significat quod damnati omnes & singuli cum in merum falsum a malo immissi sunt, apperciperent averstationem & timorem pro illis qui ab Ecclesia spirituali: & fuit clamor magnus in Ægypto, significat lamentationem interiorem: quia nulla domus ubi non mortuus, significat quia nullus non damnatus: & vocavit Moschen & Aharonem noctu, significat affluxum veri a Divino in statu illo: & dixit, surgite, exite e medio populi mei, significat quod discederent ab illis: etiam vos, etiam filii Israelis, significat cum vero illorum a Divino, & cum vero per quod bonum & cum vero quod ex bono: ite servite Jehovah, significat ut colant Dominum: secundum loqui vos, significat secundum voluntatem:*

voluntatem: etiam greges vestros, etiam armenta vestra accipite, significat^t charitatis bona interiora & exteriora: quemadmodum luquuti estis, significat^t secundum voluntatem: & ite, significat ut omnino discedant: & benedicatis etiam mihi, significat ut intercedant: & invaluit Ægyptus super populum, festinando dimittere illos e terra, significat quod ex aversione & timore urgerent ut discederent: quia dixerunt, omnes nos morimur, significat sic infernum illis: & portavit populus massam suam antequam fermentaretur, significat statum primum veri ex bono, in quo nihil falsi: matræ illorum ligatæ in vestibus illorum, significat jucunda affectionum adhærentia veris: super humero illorum, significat secundum omnem potentiam.

7947. Et factum in media nocte, quod significet statum meri falsi ex malo, constat ex significatione mediæ noctis, quod sit devastatio totalis, de qua n: 7776, hoc est, privatio omnis boni & veri, unde status meri falsi ex malo: quod non sit status mali, videatur n: 2353. 6000. 7870.

7948. Et Jehovah percussit omne primogenitum in terra Ægypti, quod significet damnationem fidei separatæ a charitate, constat ex significatione percutere, quod sit damnatio, ut n: 7871; & ex significatione primogeniti in terra Ægypti, quod sit fides separata a charitate, de qua n: 7039. 7766. 7778.

7949. A primogenito Pharaonis sessuro super throno illius, quod significet vera falsificata fidei quæ primo loco, constat ex illis quæ n: 7779 explicata sunt, ubi similia verba.

7950. Usque ad primogenitum captivi qui in domo foveæ, quod significet vera falsificata fidei quæ postremo loco, constat ex significatione primogeniti in terra Ægypti, quod sit fides separata a charitate, ut mox supra n: 7948, ita quoque verum fidei falsificatum, de quo sequitur; & ex significatione Captivi qui in domo foveæ, quod sint qui postremo loco, opponitur enim primogenito Pharaonis sessuro super throno illius, per quod significatur Verum fidei falsificatum quod primo loco, n: 7779. 7949; per captivum in domo foveæ in spirituali sensu proximo intelligitur qui in sensuali corporeo est, ita in mera caligine de veris & bonis, quia ne quidem in facultate percipiendi, sicut qui in sensuali interiori sunt; inde est, quod significantur qui in postremo loco sunt. Quod primogenitum in terra Ægypti sit verum fidei falsificatum, est quia primogenitum Ægypti est fides separata a charitate, n: 7948; qui in hac fide sunt, in mero tenebroso & caliginoso sunt de veris quæ fidei, in nulla enim luce possunt esse, ita non in aliqua perceptione quid verum & num verum; omnis enim lux spiritualis venit per bonum a Domino, ita per charitatem, nam bonum charitatis est sicut flamma, ex qua lux, bonum enim est amoris, & amor est ignis spiritualis, ex quo illustratio, qui credit quod qui in malo vitæ sunt, etiam in illustratione quoad vera fidei possint esse, maximopere fallitur; possunt in statu confirmationis esse, hoc est, possunt confirmare doctrinalia Ecclesiæ suæ, & hoc quandoque solerter & ingeniose, sed non possunt videre, num quæ confirmant, sint vera vel non: quod

quod confirmari queat etiam falsum, usque at appareat sicut verum; & quod non sapientis sit confirmare, sed videre num ita sit, videatur n: 4741. 5033. 6816. 7012. 7680. Qui itaque in malo quoad vitam est, is in falso sui mali est, & verum, utcumque scit illud, non credit; quandoque putat se credere, sed fallitur, quod non credat, dabitur ei scire in altera vita, quando percipere ejus redigitur ad concors cum velle ejus, tunc verum inficiabitur, averfabitur, & respuet, & quod contrarium est, hoc est, falsum agnoscet pro vero; inde nunc est, quod qui in fide separata a charitate sunt, non possint aliter quam vera quæ fidei falsificare.

7951. Et omne primogenitum bestię, significat bonum fidei falsificatum, ut prius n: 7781.

7952. Et surrexit Pharaon nocte ista, & omnes servi illius, & omnes Ægyptii, quod significet quod damnati omnes & singuli, cum in merum falsum ex malo immissi sunt, apperciperent averfationem & timorem pro illis qui ab Ecclesia spirituali, constat ex significatione noctis, quod sit status meri falsi ex malo, ut supra n: 7947, & inde damnatio; sive enim dicas statum meri falsi ex malo, sive damnationem, idem est, nam qui in illo statu sunt, damnati sunt; ex significatione Pharaonis, servorum illius, & omnium Ægyptiorum, quod sint omnes & singuli: quod etiam significetur, quod apperciperent averfationem ac timorem pro illis qui ab Ecclesia spirituali patet a sequentibus; nam vocavit Pharaon Moschen & Aharonem, & dixit quod abirent e medio populi sui; & Ægyptii expulerunt illos, Vers: 39.

7953. Et fuit clamor magnus in Ægypto, significat lamentationem interioriorem, ut n: 7782, ubi eadem verba.

7954. Quia nulla domus ubi non mortuus, quod significet quia nullus non damnatus, constat ex significatione nulla non domus, quod sit nullus non ibi; & ex significatione mortui, quod sit damnatus, de qua n: 5407. 6119. 7494. 7871.

7955. Et vocavit Moschen & Aharonem noctu, quod significet affluxum Veri a Divino in statu illo, constat ex significatione vocavit, quod sit præsencia & influxus, de qua n: 6177. 6840. 7390. 7451, 7721, hic affluxus, quia dicitur de illis qui in statu damnationis, hoc est, qui in statu meri falsi ex malo, illi non interius aliquem influxum veri & boni recipere possunt, sed exterius, quod est affluxus; ex repræsentatione Moschis & Aharonis, quod sit Verum a Divino, de qua n: 6771. 6827; Verum a Divino dicitur, non Verum Divinum, quia prædicatur de illis qui in damnatione; & ex significatione noctu, quod sit status damnationis, de qua supra n: 7851. 7870.

7956. Et dixit, surgite, exite e medio populi mei, quod significet quod discederent, constat absque explicatione.

7957. Etiam vos, etiam filii Israelis, quod significet cum vero illo a Divino, & cum vero per quod bonum, & cum vero quod ex bono, constat ex repræsentatione Moschis, quod sit Verum a Divino, de qua mox supra n: 7955; & ex repræsentatione filiorum Israelis, quod sint qui ab Ecclesia spirituali, de qua sæpe, ita qui in Vero per quod bonum, & in vero quod ex

bono; Ecclesia enim spiritualis distinguitur ab Ecclesia cœlesti in eo, quod per verum quod fidei introducatur in bonum quod charitatis, ita quod pro essentiali habeat verum; initiatio fit per verum; nam per id instruuntur quid faciendum, & cum faciunt id verum vocatur id bonum, ex hoc bono dein, cum initiati sunt, vident vera secundum quæ iterum agant; inde patet, sive dicas illos qui ab Ecclesia spirituali, sive illos qui in vero per quod bonum & in vero quod ex bono, idem sit.

7958. Ite, servite Jehovæ, quod significet ut colant Dominum, constat ex significatione servire, quod sit colere; quod per Jehovam, ubi in Verbo nominatur, intelligatur Dominus, videatur n: 1343. 1736. 2921. 3023. 3035. 5041. 5663. 6281. 6303. 6905.

7959. Secundum loqui vos, quod significet secundum voluntatem, constat ex significatione loqui, quod sit voluntas, de qua n: 2626.

7960. Etiam greges vestros, etiam armenta vestra accipite, quod significet charitatis bona interiora & exteriora, constat ex significatione gregum, quod sint bona charitatis interiora; & ex significatione armentorum, quod sint bona charitatis exteriora, de quibus n: 2566. 5913. 6048.

7961. Quemadmodum loquuti estis, significat secundum voluntatem, ut mox supra n: 7953.

7962. Et ite, quod significet ut omnino discedant, constat ex significatione ire seu abire, quod sit discedere; & quia iterum dicitur, significatur quod omnino discederent.

7963. Et benedicatis etiam mihi, quod significet ut intercedant, constat ex significatione benedicere, quod sit intercedere, nam benedicere hic significat ut supplicarent pro illo; quod supplicare pro Pharaone sit intercedere, videatur n: 7396. 7461.

7964. Et invaluit Ægyptus super populum festinando dimittere illos e terra, quod significet quod ex averfatione & timore urgerent ut discederent; constat ex significatione invalescere super populum festinando dimittere illos, quod sit urgere ut discederent; quod ex averfatione & timore, patet, nam qui in mero falso ex malo sunt, illos qui in vero ex bono averfantur adeo, ut ne quidem præsentiam illorum sustinere possint; inde est, quod qui in malo sunt, se dejiciant in infernum profunde secundum mali quale & quantum, ut procul sint a bono, & hoc non solum ex averfatione, sed etiam ex timore, nam in præsentia boni cruciantur.

7965. Quia dixerunt, omnes nos morimur, quod significet sic infernum illis, constat ex significatione mori, quod sit infernum, quod mors in spiritali sensu sit infernum, videatur n: 5407. 6119.

7966. Et portavit populus massam suam antequam fermentaretur, quod significet statum primum veri ex bono, in quo nihil falsi, constat ex significatione massæ, quod sit verum ex bono; per farinam enim & similaginem significatur Verum, per massam quæ inde veri bonum, & per panem qui ex massa significatur bonum amoris; cum per panem significatur bonum amoris, reliqua nempe per massam & per farinam, significantur in suo ordine bona & vera,

vera; quod panis sit bonum amoris, videatur n: 276. 680. 2165. 2177. 3464. 3478. 3735. 3813. 4211. 4217. 4735. 4976. 5915; & ex significatione antequam fermentaretur, quod sit in quo nihil falsi; quod fermentum sit falsum, videatur supra n: 7906. Quod hic status primus sit, nempe cum liberati, patet, quia dicitur, quod populus portavit massam illam, ita cum exirent; status autem secundus describitur Vers: seq: 39, per quod coxerint massam, quam eduxerunt ex Ægypto, placentas azymas, quia non fermentata, per quæ significatur, quod ex vero boni iterum produceretur bonum, in quo nihil falsi: sunt hi bini status, in quibus illi qui ab Ecclesia spirituali, cum in bono, tenentur a Domino, primus quod ex bono quod voluntatis videant & cogitent verum; alter quod ex conjugio illo boni & veri producant vera, quæ per velle illa & facere illa, iterum fiunt bona; & sic porro continue, sunt veri tales productiones & derivationes apud illos qui ab Ecclesia spirituali sunt; hoc in mundo spirituali sistitur repræsentative sicut arbor cum foliis & fructibus, folia ibi sunt vera, fructus sunt bona veri, semina sunt ipsa bona, ex quibus reliqua.

7967. Matræ illorum ligatæ in vestibus illorum, quod significet jucunda affectionum adhærentia veris, constat ex significatione matrarum, quod sint jucunda affectionum, de qua n: 7356; ex significatione ligari, quod sit adhærere; & ex significatione vestium, quod sint vera, de qua n: 1073. 2576. 4545. 4763. 5248. 5319. 5954. 6914. 6917. Quid jucunda affectionum adhærentia veris, dicendum; omnia vera, quæ apud hominem inrant, conjuncta sunt cum aliquo jucundo, nam vera absque jucundo non sunt alicujus vitæ; ex jucundis, quæ conjuncta veris, cognoscitur quomodo se habet cum veris apud hominem; si jucunda malarum affectionum sunt, tunc male se habet; si autem jucunda bonarum affectionum, bene se habet; angeli enim qui apud hominem, influunt continue cum affectionibus bonis, ac tunc excitant vera, quæ illis conjuncta sunt, similiter vicissim; si vera bonis affectionibus non conjuncta sunt, tunc in vanum laborant angeli excitare illa quæ fidei & charitatis sunt. Ex his constare potest, quid intelligitur per jucunda affectionum adhærentia veris, quæ significantur per quod matræ ligatæ in vestibus illorum.

7968. Super humero illorum, quod significet secundum omnem potentiam, constat ex significatione humeri, quod sit omnis potentia de qua n: 1085. 4931 ad 4937.

7969. Vers: 35. 36. *Et filii Israel fecerunt secundum verbum Moschis, & petierunt ab Ægyptiis vasa argenti & vasa auri, & vestes. Et Jehovah dedit gratiam populi in oculis Ægyptiorum, & commodaverunt illis; & eripuerunt Ægyptiis.* Et filii Israel fecerunt secundum verbum Moschis, significat quod obedirent vero Divino: & petierunt ab Ægyptiis vasa argenti & vasa auri & vestes, significat scientifica veri & boni adempta malis qui ab Ecclesia, addicanda bonis qui inde: & Jehovah dedit gratiam populi in oculis Ægyptiorum, significat timorem illorum qui damnati pro illis qui ab Ecclesia spirituali: & commodaverunt illis, significat quod transferrentur: & eripuerunt

puerunt Ægyptiis, significat quod qui in damnatione a talibus prorsus devastati essent.

7970. Hæc quoad singula explicare superfedetur, quia prius bis explicata sunt, nempe ad Exod: Cap: III: Vers: 21. 22, n: 6814. ad 6920; & ad præced: Cap: Vers: 2. 3, n: 7768. ad 7773.

7971. Vers: 37. 38. 39. *Et profecti filii Israelis de Raamses ad Succoth, quasi sexcenta millia peditum virorum præter infantem. Et etiam turba mixta multa ascendit cum illis, & grex & armentum acquisitio gravis valde. Et coxerunt massam, quam eduxerunt ex Ægypto, placentas azymas, quia non fermentata, quia expulsi ex Ægypto, & non potuerunt commorari, & etiam viaticum non fecerunt sibi.* Et profecti filii Israelis de Raamses ad Succoth, significat statum primum discessionis & quale: quasi sexcenta millia peditum virorum, significat omnia veri & boni fidei in uno complexu: præter infantem, significat bonum innocentiae: & etiam turba mixta multa, significat vera quæ non genuina: ascendit cum illis, significat quæ adjuncta: & grex & armentum acquisitio gravis valde, significat bonum acquisitum per verum interius & exterius copia multa: & coxerunt massam quam eduxerunt ex Ægypto placentas azymas, significat quod ex vero boni iterum produceretur bonum in quo nihil falsi: quia non fermentata, significat quia in vero ex bono nihil falsi ineffet: quia expulsi ex Ægypto, & non potuerunt commorari, significat quia remoti ab illis qui in falso ex malo erant: & etiam viaticum non fecerunt sibi, significat quod non aliam sustentationem a vero & bono secum haberent.

7972. Et profecti filii Israelis a Raamses ad Succoth, quod significet statum primum discessionis, & quale, constat ex significatione proficisci, quod sint vitæ ordo & instituta, de qua n: 1293. 3335. 4882. 5493. 5606; inde profectiones filiorum Israelis, de quibus in Exodo, sunt status vitæ & eorum mutationes a primo ad ultimum; hic itaque per profectionem a Raamses ad Succoth significatur status primus & ejus quale; nomina enim locorum, sicut etiam personarum, omnia significant res, & earum quale, videatur n: 768. 1224. 1264. 1876. 1888. 3422. 4298. 4310. 4442. 5905. 6516.

7973. Quasi sexcenta millia peditum virorum, quod significet omnia veri & boni fidei in uno complexu, constat ex significatione numeri sexcentorum, millium, quod sint omnia fidei in uno complexu, exsurgit enim hic numerus ex sex & quoque ex duodecim, & duodecim significant omnia fidei & charitatis, n: 577. 2089. 2129 f. 2130 f: 3272. 3858. 3913; inde est quod filii Jacobi fuerint duodecim, & quod posterii illorum distincti in totidem Tribus, & quoque quod a Domino assumti sint duodecim discipuli, ut nempe repræsentarent omnia fidei & charitatis; de Tribubus videatur n: 3858. 3862. 3039. 3926. 4060. 6335. 6337. 6640 7836. 7891; de Discipulis, n: 3354. 3488. 5858 f. 6397; quod hic sexcenta millia significant similia, est quia numerus major & minor, seu multiplicatus ac divisus, simile involvit cum simplicibus ex quibus, n: 5291. 5335. 5208; hoc patet manifeste ex numero duodecim, hic sive divisus sit in sex, vel multiplicatus in septuaginta duo, vel in 144, hoc est, duodecim in duodecim, vel in 12000, vel in

144000.

144000, simile significat; ut 144000 apud Johannem "Audivi numerum obfignatorum *centum quadraginta quatuor millia*, obfignati ex omni Tribu Israelis; *ex Tribu unaquavis duodecim millia*" Apoc: vii: 4. 5. seq: hic per filios Israelis non intelliguntur filii Israelis, non per Tribus Tribus, nec per numerum numerus, sed talia quæ sunt in sensu interno, nempe omnia fidei & charitatis, & sic per unamquamvis Tribum in specie, unum genus vel una classis, secundum illa quæ ad Capp: xxix & xxx Genes: explicata sunt. Similiter apud Eundem "Ecce Agnus stans super monte Sionis, & cum Ipso 144000 habentia Nomen Patris Ipsius scriptum super frontibus suis: caneant Canticum novum coram Throno, & nemo poterat discere Canticum, nisi 144000 emti de terra; hi sunt qui sequuntur Agnum quo vadit; hi emti sunt de hominibus primitiæ Deo & Agno" xiv: 1. 3. 4; ex hac descriptione patet, quod qui in charitate sunt, intelligantur per 144000; & quoque patet, quod numerus ille modo designet statum & quale; numerus enim ille designat simile cum duodecim, nam existit ex 12000 & 12 in se multiplicatis: similiter ac numerus minor 144, qui est duodecies duodecim, apud Eundem "Mensus est murum Sanctæ Hierosolymæ descendens a Deo e Cælo, 144 Cubitorum, quæ est mensura hominis, hoc est, Angeli" Apoc: xxi: 2. 17; quod murus sanctæ Hierosolymæ non sit murus in sensu spiritali, sed quod sit verum fidei defendens illa quæ Ecclesiæ, videatur n: 6419, inde quoque dicitur fuisse illum 144 cubitorum; quod ita sit manifeste patet, nam dicitur quod mensura illa sit hominis, hoc est, Angeli; per hominem & per angelum significatur omne veri & boni fidei; & quoque patet ex *duodecim* lapidibus pretiosis, ex quibus fundamentum muri, & ex *duodecim* portis, quarum unaquævis erat margarita, ibid: Vers: 19. 20. 21, per lapides enim pretiosos significantur vera fidei quæ ex bono charitatis, n: 643. 3720. 6426; similiter per portam, & quoque per margaritam: inde nunc constat, quod numerus minor & major involvat simile cum numero simplici, ex quo ille; quod omnes numeri in Verbo significant res, videatur n: 482. 487. 575. 647. 648. 755. 813. 1963. 1988. 2075. 2252. 3252. 4264. 4495. 4670. 5265. 6175. Ex his nunc videri potest, quod numerus sexcentorum millium virorum exeuntium ex Ægypto, significant etiam talia: quod hic numerus talia significet, vix aliquis credere potest, ex causa quia historicum est, ac omne historicum mentem in sensu externo continenter tenet, & a sensu interno abstrahit; sed usque numerus ille etiam talia significat, nam ne quidem est vocula, imo nec unum jotha aut unus apex in Verbo, qui non in se sanctus est, quia in se sanctum involvit; quod in solo historico non sanctum sit, nullus non videt.

7974. Præter infantem, quod significet bonum innocentiae, constat ex significatione infantis, quod sit bonum innocentiae, de qua n: 430. 1616. 2126. 2305. 3183. 3494. 4797. 5608.

7975. Et etiam turba mixta multa, quod significet bona quæ non genuina, constat ex significatione turbæ mixtæ, quod sint bona non genuina; nam cum per filios Israelis repræsentantur bona & vera genuina, quæ sunt Ecclesiæ

Ecclesiæ spiritualis, n: 7956, per turbam mixtam comitantem illos significantur vera & bona non genuina: cum illis enim qui ab Ecclesia spirituali ita se habet; sunt bona & vera illis genuina, & sunt bona & vera non genuina; spiritualis enim Ecclesiæ homo nullam habet perceptionem boni & veri, sed pro bono & vero agnoscit & credit quæ doctrinalia Ecclesiæ suæ docent; inde est quod in permultis veris non genuinis sit, consequenter etiam in bonis similibus, nam bona suum quale a veris habent; quod spirituales sint in per pluribus veris non genuinis, videatur n: 2708. 2715. 2718. 2831. 2849. 2935. 2937. 3240. 3241. 3246. 3833. 4402. 4788. 5113. 6289. 6500. 6639. 6865. 6945. 7233; quod inde illis vera non pura sint, n: 6427; sed usque tenentur illi a Domino in bonis maxime genuinis, quod fit per influxum per interiora, n: 6499, & tunc vera & bona non genuina inde separantur, & rejiciuntur ad latera; hæc sunt quæ significantur per turbam mixtam multam valde. Similiter per illam significantur, qui ab Ecclesia sunt, sed non intra illam, ut gentiles, qui in obedientia & mutua charitate inter se vivunt; illis nec vera genuina sunt, quia non habent Verbum; hi quoque, ut & ipsa vera non genuina, significantur per turbam multam apud Johannem “Audivi numerum obsignatorum, Centum quadraginta quatuor millia, obsignati ex omni Tribu Israelis: post hæc vidi, cum ecce *Turba multa quam numerare nemo poterat*, ex omni gente & tribubus & populis & linguis, stantes coram throno, & coram Agno, induti stolas albas, & palmæ in manibus illorum” Apoc: vii: 4. 9.

7976. Ascendit cum illis, quod significet quæ adjuncta, constat ex significatione ascendere cum illis, cum dicitur de bonis & veris, quod sit quod adjuncta; nam vera & bona non genuina separantur quidem a bonis & veris genuinis apud hominem spiritualem, sed non auferuntur, remanent adjuncta a latere, quo rejecta, n: 7975 f. Similiter se habet cum Ecclesia Domini inter gentes, quibus vera non genuina; illæ in cœlo etiam adjunctæ sunt illis qui in veris & bonis genuinis sunt.

7977. Et grex & armentum acquisitio gravis valde, quod significet bonum acquisitum per verum, interius & exterius, copia multa, constat ex significatione gregis, quod sit bonum interius, & significatione armenti, quod sit bonum exterius, de quibus n: 2566. 5913. 6048. 7960; quod acquisitum sit, significatur per acquisitionem; omne enim bonum apud illos, qui ab Ecclesia spirituali sunt, acquisitum est per verum, nam absque vero quod fidei non sciunt quid verum spirituale, nec quid bonum spirituale: verum quidem civile, tum verum morale, & eorum bona, scire possunt, quia hæc sunt congrua rebus quæ in mundo, inde quoque illorum perceptionem habent, at verum spirituale & bonum ejus, non illis quæ in mundo congrua sunt, imo in pluribus prorsus ab illis abeunt, quare de illis instruendi sunt. Hæc dicta sunt, ut sciatur quod omne bonum apud illos qui ab Ecclesia spirituali sunt, acquirendum sit per Verum: quod gravis valde, sit copia multa, patet.

7978. Et coxerunt massam, quam eduxerunt ex Ægypto, placentas azymas, quod significet quod ex Veri bono iterum produceretur bonum, in quo nihil falsi, constat ex significatione coquere, cum dicitur de vero boni, quod significatur per massam, quod sit producere; ex significatione massæ, quod sit verum boni, de qua supra n: 7966; & ex significatione placentarum azymarum, quod sint bona in quibus nihil falsi; quod azyma sint quæ absque falso, videatur n: 2342. 7906. Quod hic status alter sit veri ex bono, in quo fuerunt cum liberati, videatur supra n: 7966. 7972. Quod placentæ sint bonæ, est quia sunt panis, & panis in sensu interno est bonum amoris, de quo n: 276. 680. 2165. 2177. 3464. 3478. 3735. 3813. 4211. 4217. 4735. 4976. 5915; sed distinguitur panis placentarum a pane communi, in eo, quod per panem placentarum significetur bonum amoris erga proximum, ita bonum spirituale, & per panem communem significatur bonum amoris in Dominum, ita bonum coeleste: bonum illud spirituale significatum est per mincham, quæ offerebatur & adolebatur cum sacrificio super altari, mincha enim cocta fuit in placentas & in lagana, ut constare potest Exod: xxix: 2. 3. 23. 24. 37. Levit: 11: 2 seq: Cap vi: 13. 14. Numer: vi: 15. 19. Cap: xv: 18. 19. 20. 21. Simile significabatur per duodecim panes propositionis, qui etiam coquebantur in placentas, de quibus ita apud Moschen "Sumes similaginem, & coques illam *duodecim placentas*, duarum decimarum erit *placenta una*: & pones illas in duos ordines, senos ordine, super mensa munda, coram Jehova; & dabis super ordinem thus purum; & erit ad panes in memoriale, ignitum Jehovæ" Levit: xxiv: 5. 6. 7. 8. 9; ex his constare potest, quod panes significarent sanctum, nam alioquin nusquam tale mandatum fuisset; & quia significabant sanctum, etiam vocantur sanctitas sanctitatum, ibid: Vers: 9: sed per hos panes significabatur bonum amoris coelestis; & per quod cocti essent in placentas, significabantur bona amoris spiritualis. Ex his, & ex illis quæ in locis supracitatis allata sunt, constare potest, quod simile per panem in sancta cæna intelligatur.

7979. Quia non fermentata, quod significet quia in vero ex bono nihil falsi inesset, constat ex significatione massæ, de qua dicitur quod non fermentata, quod sit verum boni, de qua supra n: 7966; & ex significatione non fermentatæ, quod sit absque falso, de qua n: 2342. 7906.

7980. Quia expulsi ab Ægypto, & non potuerunt commorari, quod significet quoniam remoti ab illis qui in falso ex malo erant, constat ex significatione expelli, quod sit removeri, nam qui expellitur is removetur, videatur supra n: 7964; ex significatione Ægypti, quod sint qui in falso ex malo, de qua prius; & ex significatione non posse commorari, quod sit remotionis necessitas.

7981. Et etiam viaticum non fecerunt sibi, quod significet quod non aliam sustentationem a vero & bono secum haberent, quam nempe quæ significatur per massam non fermentatam, quæ quod sit verum boni in quo nihil falsi videatur n: 7966, constat ex significatione viatici, quod sit sustentatio a vero & bono, de qua n: 5490. 5953.

7982. Vers: 40. 41. 42. *Et habitatio filiorum Israelis, qua habitaverunt in Ægypto, triginta anni & quadringenti anni. Et fuit a fine triginta annorum & quadringentorum annorum, fuit in eodem die hoc, exiverunt omnes exercitus Jehovæ e terra Ægypti. Nox custodiarum hæc Jehovæ, ad educendum illos e terra Ægypti; hæc nox ista Jehovæ custodiarum omnibus filiis Israelis ad generationes illorum.* Et habitatio filiorum Israelis qua habitaverunt in Ægypto, significat infestationum durationem: triginta anni, & quadringenti anni, significat quale ad statum illarum: & fuit a fine triginta annorum & quadringentorum annorum, significat tempus adventus Domini cum liberati: & fuit in eodem die hoc, significat quod tunc: exiverunt omnes exercitus Jehovæ e terra Ægypti, significat quod illi qui in vero & bono, & usque illuc detenti exempti sint: nox custodiarum hæc Jehovæ, significat Domini præsentiam apud illos qui in vero & bono, & apud illos qui in malo & inde in mero falso: ad educendum illos e terra Ægypti, significat liberationem ex captivitate spirituali: hæc nox ista Jehovæ custodiarum, significat quod tunc detenti ab omni falso & malo: omnibus filiis Israelis ad generationes illorum, significat illos ab Ecclesia spirituali, apud quos est bonum ex vero & verum ex bono.

7983. Et habitatio filiorum Israelis qua habitaverunt in Ægypto, quod significet infestationum durationem, constat ex significatione habitationis, quod sit vitæ status, de qua n: 1293. 3384. 3613. 4451. 6051, hic status infestationum, nam ille est status vitæ, de quo nunc agitur, & qui significatur per numerum triginta & quadringentorum annorum, ad quem illa verba se referunt.

7984. Triginta anni & quaringenti anni, quod significet quale & statum illarum, constat ex significatione triginta, quod sit status plenus reliquiarum, exsurgit enim ille numerus ex tribus & decem in se multiplicatis, & per tria significatur status plenus, n: 2788. 4495. 7715, perque decem reliquæ, n: 576. 1906. 2284; quid status plenus, in sequentibus dicitur; & ex significatione quadringentorum, quod sint vastationis duratio, de qua n: 2959. 2966, & inde conjunctio boni & veri, n: 4341: quod omnes numeri significant res & status, & quod numerus compositus simile cum simplicibus, ex quibus compositus est, videatur supra n: 7973. Quod vastationem, quæ per quadringentos annos significatur, attinet, est illa duplex, nempe vastatio mali & falsi, & vastatio boni & veri; apud illos qui damnantur est vastatio boni & veri, at apud illos qui salvantur, est vastatio mali & falsi; vastatio est privatio: quod mali qui ab Ecclesia fuerunt, vastati sint quoad omne bonum & verum, hætenus ostensum est, nam vastationis gradus successivi significati sunt per plagas in Ægypto; boni autem vastantur quoad malum & falsum; hæc apud illos successive separantur, hoc est, rejiciuntur ad latera, ac bona & vera colliguntur ad medium; hæc collectio boni & veri intelligitur per reliquias; cumque status plenus reliquiarum illis est, tunc elevantur in cælum; hic status est qui significatur per triginta, & vastatio per quadringenta: vastatio mali & falsi, ac insinuatio boni & veri apud bonos, fit per infestationes, & per tentationes; per illas & has remonentur falsa & mala,

mala, ac induntur bona & vera; & hoc usque dum status plenus fit. Quid status plenus, paucis etiam dicendum est; unusquisque, qui vel damnatur, vel salvatur, habet certam mensuram, quæ impleri potest; mali seu qui damnantur habent certam mensuram mali & falsi, ac boni seu qui salvantur, habent certam mensuram boni & veri; hæc mensura apud unumquemvis impletur in altera vita; sed aliquibus est mensura major, aliquibus autem minor; mensura illa comparatur in mundo per affectiones quæ sunt amoris, quo quis plus amaverat malum ac inde falsum, eo mensuram sibi majorem comparaverat; & quo quis plus amaverat bonum & inde verum, eo mensura illi major est; limites & gradus extensionis illius mensuræ in altera vita manifeste apparent, ac non possunt ibi transcendendi, sed possunt impleri, & quoque actualiter implentur, nempe bonis & veris apud illos qui in affectione boni & veri fuerunt; ac malis & falsis apud illos qui in affectione mali & falsi; inde patet, quod mensura illa sit facultas recipiendi vel malum & falsum, vel bonum & verum, comparata in mundo: hic status est qui intelligitur per statum plenum, & significatur per triginta: describitur ille a Domino in Parabolis de Talentis apud Matthæum Cap: xxv: 14 ad 31, & de Minis apud Lucam Cap: xix: 13 ad 25; & tandem his verbis apud Matthæum "habenti omni dabitur ut abundet, ab eo autem qui non habet, etiam quod habet, auferretur ab eo" xxv: 29; & apud Lucam "Adstantibus dixit, tollite ab illo minam, & date ei qui decem minas habet: dixerunt illi, Domine, habet decem minas; dico vobis, quod omni qui habet dabitur, ab eo autem qui non habet, etiam quod habet, auferretur ab eo" xix: 24. 25. 26: quod mensura cujusvis impleatur, etiam docet Dominus alibi apud Eundem "Date, & dabitur vobis, mensuram bonam, pressam, agitaram, & superfluentem, dabunt in sinum vestrum, vi: 38: ex his nunc patet, quid intelligitur per statum plenum.

7985. Dicitur, quod habitatio filiorum Israelis, qua habitaverunt in Ægypto, fuerint triginta anni & quadringenti anni; & porro, quod a fine triginta annorum & quadringentorum annorum, in eodem die hoc, exiverint omnes exercitus Jehovæ e terra Ægypti, cum tamen habitatio filiorum Israelis a Jacobi descensu in Ægyptum ad exitum posterorum ejus nunc, non fuerit plus quam dimidium illius temporis, nempe 215 Annorum, ut patet manifeste a Chronologicis Scripturæ Sacræ; fuit enim Moscheh natus ex Amram, & Amram ex Kehath, ac Kehath ex Levi, ac Kehath simul cum Levi patre suo venit in Ægyptum, Genes: xlv: 11, ætas vitæ Kehath fuit 133 annorum, Exod: vi: 18, ac ætas vitæ Amram, ex quo Aharon & Moscheh, 137 annorum, ibid: Vers: 20; & Moscheh fuit vir 80 annorum, cum stetit coram Pharaone, Exod: vii: 7; non memoratur quo anno ætatis Kehathi natus est Amram, nec quo anno ætatis Amrami natus est Moscheh; at quod non fuerint 430 anni, constare potest, nam anni ætatum illorum ne quidem ad 430 assurgunt, sed ad 350; quod sciri potest, si addantur anni ætatis Kehathi 133, cum annis ætatis Amrami 137, & hi cum annis Moschis 80 cum stetit coram Pharaone; minus si addantur anni a nativitatibus illorum; quod

fuerint 215 anni, ex Chronologicis videri potest. Sed ab Abrahami descensu in Ægyptum ad exitum filiorum Israelis fuerunt 430 anni, de quibus etiam videantur Chronologici: inde nunc constare potest, quod per 430 annos hic intelligatur integra periodus temporis usque ab Abrahamo, & non a Jacobo: quod hi anni designati sint, ac dicti anni habitationis filiorum Israelis in Ægypto, est ob sensum internum, in quo per illos significatur status plenus ac duratio vastationis illorum, qui ab Ecclesia spiritali fuerunt, ac in terra inferiore usque ad adventum Domini detenti, ac tunc liberati, de quibus videatur n: 6854. 6914. 7035. 7091. 7828. 7932.

7986. Et fuit a fine triginta annorum & quadringentorum annorum, quod significet tempus adventus Domini, cum salvati, constat ex significatione annorum triginta & quadringentorum, quod sint status plenus ac duratio vastationis seu infestationis illorum qui ab Ecclesia spiritali, ac in terra inferiore usque ad adventum Domini detenti, ac tunc liberati, de qua mox supra n: 7985, & n: 6854. 6914. 7035. 7091. 7828. 7932; inde a fine illorum annorum, significat tempus adventus Domini cum salvati.

7987. Et fuit in eodem die hoc, quod significet quod tunc, constat ex significatione diei, quod sit status, de qua n: 23. 487. 488. 493. 2788. 3462. 3785. 4850. 5672. 5962. 7680; inde in eodem die hoc, est in illo statu, ita tunc, nempe cum adventus Domini qui significatur per a fine triginta & quadringentorum annorum, ac liberatio illorum qui ab Ecclesia spiritali, quæ significatur per exiverunt omnes exercitus Jehovæ e terra Ægypti.

7988. Exiverunt omnes exercitus Jehovæ e terra Ægypti, quod significet quod illi qui in vero & bono, & usque illuc detenti, exempti sint, constat ex significatione exire e terra Ægypti, quod sit eximi & liberari ab infestationibus, quod exire sit eximi, patet, & quod terra Ægypti sint infestationes, videatur n: 7278; & ex significatione exercituum Jehovæ, quod sint vera & bona quæ Ecclesiæ spiritali, ita illi qui in vero & bono sunt, de qua n: 3448. 7236. Quod vera & bona sint Exercitus Jehovæ, constat apud Danielelem "Exivit cornu unum de exiguo hirci, & crevit valde versus meridiem, & versus ortum, & versus decus, & crevit usque ad Exercitus colorum, & deiecit in terram de Exercitu, & de stellis, & conculcavit illa; imo usque ad Principem Exercitus extulit se: & Exercitus traditus est super jugi in prævaricationem, quia projecit Veritatem in terram: tunc audiui unum sanctum loquentem, quousque datur & sanctum & exercitus conculcationi; dixit ad me, usque ad vesperam & mane, bis mille trecenta, tunc justificabitur sanctum" VIII: 9 ad 14, hic quod exercitus sint vera & bona manifeste patet; dicitur enim quod deiecerit in terram de exercitu & de stellis, ac postea quod projecit veritatem in terram, & quod exercitus esset conculcationi usque ad vesperam & mane, hoc est, ad adventum Domini. Quia vera & bona sunt exercitus Jehovæ, idcirco Angeli vocantur Exercitus Ipsi in Libro 1 Regum "Michah propheta dixit, vidi Jehovah sedentem super throno

throno

throno suo, ac universum Exercitum caelorum stantem juxta ipsum" xxii: 19: & apud Davidem "Benedicite Jehovah Angeli Ipsi, potentes robore; benedicite Jehovah omnes Exercitus Ipsi, ministri Ipsi" Psalm: ciii: 20. 21, Angeli vocantur Exercitus a veris & bonis, in quibus sunt; nec solum Angeli dicebantur Exercitus Jehovah, sed etiam Luminaria Coeli, ut Sol, Luna, & Stellae, & hoc quia per Solem significabatur bonum amoris, per Lunam bonum fidei, & per stellas cognitiones boni & veri; quod illa luminaria dicantur exercitus, patet in Libro Geneseos "Absoluti sunt coeli & terra, & omnes Exercitus illorum" ii, ubi per Exercitus intelliguntur omnia luminaria coeli, at in sensu interno, in quo ibi agitur de nova creatione hominis, intelliguntur vera & bona; pariter apud Davidem "Laudate Jehovah omnes Angeli Ipsi, Laudate Ipsum omnes Exercitus Ipsi; laudate Ipsum Sol & Luna, laudate Ipsum omnes stellae lucis" Psalm: cxlviii: 2. 3, quod Sol sit bonum amoris, & luna bonum fidei, videatur n: 1529. 1530. 2441. 2495. 4060. 4696. 5377. 7083, & quod stellae sint cognitiones boni & veri, n: 1808. 2120. 2495. 2849. 4697. Quod Sol, Luna, & stellae significant bona & vera, est quia Dominus in Coelo est Sol coelestibus, ac Luna Spiritualibus, n: 1521. 1529. 1530. 1531. 3636. 3643. 4300. 4321 f. 5097. 7078. 7083. 7171. 7173; & quia domicilia Angelica lucent sicut stellae, secundum haec apud Danielelem "Tunc intelligentes splendent sicut splendor expansi, & justificantes multos sicut stellae, in saeculum & aeternitatem" xii: 3. Quia Angeli ex veris & bonis vocantur Exercitus Jehovah, & quoque Sol, Luna, & Stellae, & omne verum & bonum procedit a Domino, ideo Dominus in Verbo appellatur *Jehovah Zebaoth* seu *Exercituum*, n: 3448, appellatur etiam ex eo, quia pugnat pro homine contra inferna. Ex his nunc constare potest, quid in sensu interno intelligitur per Exercitus Jehovah: quod filii Jacobi, qui exiverunt ex Aegypto, non fuerint, sed quod repraesentaverint, patet ex vita illorum in Aegypto, quod non cognoverint Jehovah, ne quidem Nomen Ipsi, antequam hoc Moschi indicatum esset e rubo, Exod: iii: 13. 14. 15. 16; tum quod fuerint aequae ac Aegyptii adoratores vituli, ut concludi potest ex Exod: Cap xxxii; tum ex vita illorum in deserto, quod fuerint tales, ut non potuerint introduci in terram Canaanem; ita nihil minus quam Exercitus Jehovah.

7989. Nox custodiarum haec Jehovah, quod significet Domini praesentiam apud illos qui in vero & bono, & apud illos qui in malo & inde in mero falso, constat ex significatione noctis, quod sit status damnationis, de qua n: 7851; & ex significatione custodiarum Jehovah, quod sit praesentia Domini & inde tutatio; per praesentiam enim Domini illustrantur illi qui in bono & inde in vero, ac occaecantur illi qui in malo & inde falso; tum per praesentiam Domini educuntur illi e damnatione qui elevandi in coelum, nam detinentur a malo ac tenentur in bono, & hoc vi forti, a Domino; & per praesentiam Domini etiam inducuntur in damnationem, qui deijciendi in infernum, nam secundum gradum praesentiae Domini in malo sunt, n:

7926. 7643; inde nunc est, quod status ille ac tempus illud dicatur nox custodiarum Jehovæ. Præsentia Domini in sequentibus describitur per Columnam nubis interdiu & columnam ignis noctu, ad ducendum illos, Exod: xiiii: 21, & præsentia tam apud illos qui in bono & vero, quam apud illos qui in malo & falso, per quod columna illa interponeret se inter castra Israelis & inter castra Ægyptiorum, & quod cum Jehovah prospiceret inde ad castra Ægyptiorum, quod Ægyptii immerfi sint in mare Suph, Exod: xiv: 19. 20. 24. 25. 26. 27.

7990. Ad educendum illos e terra Ægypti, quod significet liberationem ex captivitate spirituali, constat ex significatione educere, quod sit liberare; & ex significatione terræ Ægypti, quod sit ubi infestati a malis, ita ubi fuerunt in captivitate spirituali, secundum illa quæ n: 6854. 6914. 7035. 7091. 7828. 7932. 7985, allata sunt. In captivitate spirituali dicuntur esse, qui quoad interiora tenentur a Domino in bono & vero, sed quoad exteriora ab inferno in malo & falso; unde pugna Externi hominis cum Interno: in hoc statu tenentur qui infestantur; & tunc Dominus per influxum per interiora pugnat pro illis contra affluxum mali & falsi ab infernis; tenentur tunc sicut captivi, nam per influxum a Domino volunt in bono & vero esse, sed per affluxum ab infernis videntur sibi non posse. Hæc pugna fit ob finem, ut Externus homo redigatur ad obedientiam Interni, & sic naturalia subordinentur spiritualibus.

7991. Hæc nox ista Jehovæ custodiarum, quod significet quod tunc detenti ab omni falso & malo, constat ex illis quæ mox supra n: 7989 de nocte custodiarum Jehovæ dicta sunt.

7992. Omnibus filiis Israelis ad generationes illorum, quod significet illos ab Ecclesia spirituali apud quos est bonum ex vero & verum ex bono, constat ex repræsentatione filiorum Israelis, quod sint qui ab Ecclesia spirituali, de qua sæpius; & ex significatione generationum, quod sint illa quæ fidei & charitatis, de qua n: 2020. 2584. 6239, ita apud quos bonum ex vero, & verum ex bono, qui enim ab Ecclesia spirituali sunt, per verum quod fidei introducuntur ad bonum quod charitatis, ac cum introducti sunt ex bono ducuntur ad vera: qui ex bono ad vera ducuntur, sunt qui constituunt Ecclesiam internam, qui autem per verum introducuntur ad bonum, sunt qui externam.

7993. Vers: 43 ad 49. *Et dixit Jehovah ad Moschen & Aharonem, hoc statutum Pæsch, omnis filius alienigenæ non comedet illud. Et omnis servus viri, emptio argenti, & circumcideris illum, tunc comedet illud. Inquilinus & mercenarius non comedet illud. In domo una comedetur, non educes e domo de carne foras; & os non frangetis in illo. Omnis cætus Israelis facient illud. Et cum peregrinatur tecum peregrinus, & faciat Pæsch Jehovæ, circumcidetur illi omnis masculus, & tunc accedet ad faciendum illud, & erit sicut indigena terræ: & omnis præputiatus non comedet illud. Lex una erit indigenæ & peregrino peregrinanti in medio vestrum. Et dixit Jehovah ad Moschen & Aharonem, significat informationem per Verum Divinum: hoc statutum Pæsch, significat*

significat leges ordinis illis qui a damnatione & infestationibus liberati : omnis filius alienigenæ non comedit illud, significat illos qui non in vero & bono quod ab illis separati : & omnis servus viri, significat hominem naturalem adhuc : emptio argenti, significat cui aliquid verum spirituale : & circumcideris illum, significat purificationem ab amoribus spurcis : tunc comedit illud, significat quod cum illis : inquilinus & mercenarius non comedit illud, significat qui ex sola indole naturali bonum faciunt, & qui propter lucrum, quod non cum illis : in domo una comedetur, significat confociationes bonorum convenientium, ut faciant unum bonum simul : non educes e domo de carne foras, significat quod bonum hoc non commiscebitur bono alterius : & os non frangetis in illo, significat scientificum verum quod etiam integrum erit : omnis cætus Israelis facient illud, significat quod ea lex ordinis omnibus qui in bono veri & in vero boni : & cum peregrinatur tecum peregrinus, significat illos qui in vero & bono Ecclesiæ instructi sunt, & receperunt illa : & faciat pæfâch Jehovæ, significat si velit una cum illis esse : circumcidetur illi omnis masculus, significat quod verum illius ab impuris amoribus detracendum sit : & tunc accedet ad faciendum illud, significat quod tunc cum illis erit : & erit sicut indigena terræ, significat quod receptus sicut ille qui in illo vero & bono, & purificatus ab amoribus spurcis : & omnis præputiatus non comedit illud, significat quod qui in amoribus sui & mundi, non una esse possit : lex una erit indigenæ & peregrino peregrinanti in medio vestrum, significat quod qui instructus recepit Ecclesiæ verum & bonum, & vivit secundum illa, erit sicut ille qui prius instructus intra Ecclesiam est, & præceptis fidei & charitatis conformem vitam vivit.

7994. Et dixit Jehovah ad Moschen & Aharonem, quod significet informationem per Verum Divinum, constat ex significatione dixit Jehovah, cum agitur de statutis Ecclesiæ, quod sit informatio seu instructio, de qua n : 7186. 7267. 7304. 7380. 7517. 7769. 7793. 7825 ; & ex representatione Moschis & Aharonis, quod sint Verum Divinum, Moscheh internum & Aharon externum, de qua n : 7009. 7010. 7089. 7382.

7995. Hoc statutum Pæfâch, quod significet leges ordinis illis qui a damnatione & infestationibus liberati, constat ex significatione statuti, quod sit id quod ex ordine, de qua sequitur ; & ex significatione pæfâch, quod sit præsentia Domini & liberatio a damnatione, de qua n : 7093 fin : 7867. Quod id quod ordinis est, quod per statutum significatur attinet, sciendum quod omnia statuta, quæ mandata sunt filiis Israelis, fuerint leges ordinis in forma externa, at illa quæ repræsentabant & significabant, erant leges ordinis in forma interna ; leges ordinis sunt vera quæ ex bono ; complexus omnium legum ordinis est Divinum Verum procedens a Divino Bono Domini ; inde patet, quod Ipsum Divinum Domini in cælo sit ordo, Divinum Bonum essentiale ordinis, ac Divinum Verum formale ejus.

7996. Omnis filius alienigenæ non comedit illud, quod significet illos qui non vero & bono, quod ab illis separati, constat ex significatione alienigenæ, quod sint qui extra Ecclesiam non agnoscetes aliquid veri & boni quæ fidei,

fidei, ut fuerunt gentes in terra Canaane, de qua n: 2049. 2115, ita qui, non in vero & bono; & ex significatione non comedere illud, quod fit non communicare & conjungi cum illis, ita separati ab illis: agitur in nunc sequentibus de illis qui simul comedent pascach, & qui non comedent; erat pascach cæna, quæ repræsentabant consociationes bonorum in cælo; in statutis quæ sequuntur, indicatur quinam consociari possent, & quinam non possent. In genere convivii, tam prandia quam cænæ antiquis temporibus intra Ecclesiam fiebant, ut consociarentur & conjungerentur quoad amorem, ac ut se mutuo instruerent in illis quæ amoris & fidei, ita in illis quæ cæli, videatur n: 3596. 3832. 5161; talia fuerunt illo tempore jucunda circa commensationes, & fuerunt finis propter quem prandia & cænæ; ita nutriebatur mens & quoque corpus unanimiter & correspondenter; inde illis sanitas ac vita longæva, ac inde illis intelligentia & sapientia, tum inde illis communicatio cum cælo, & quibusdam manifesta cum Angelis. At sicut omnia interna successu temporis evanescent, & abeunt in externa, ita quoque conviviorum & commensationum fines, qui hodie non sunt propter conjunctionem aliquam spiritualem, sed propter conjunctiones mundanas, nempe propter lucra, propter ambitus honorum, & propter voluptates, inde nutritio corporis, sed nulla mentis.

7997. Quod Cæna paschalis repræsentaverit consociationes angelorum in Cælis quoad bona & vera, videatur supra n: 7836. 7996, & quia illas repræsentabat, ordinatum est, ut non modo unaquævis domus per se tunc simul esset & comederet, sed etiam quod non alii consociarentur, quam qui repræsentarent conjunctionem amoris, qualis est societatum Cælestium, & sic quod reliqui separarentur; qui separarentur erant alienigenæ, nam per illos significabantur qui non in bono & vero Ecclesiæ, tum inquilini & mercenarii, quia per illos repræsentabantur qui ex sola indole naturali, & qui propter lucra facerent & venditarent bonum & verum; hi & illi non consociari possunt cum angelis in cælis, sed quum illis licet circumvagari, quod fit primo tempore adventus illorum in alteram vitam, antequam subeunt vastationes boni & veri, tunc cum ad aliquam societatem Angelicam veniunt, ac sentiunt sphaeram sanctitatis ex vero boni innocentiae, quod significatur per sanguinem Agni paschalis, n: 7846. 7877, non possunt appropinquare, sed ex timore & aversione confestim aufugiunt.

7998. Et omnis servus viri, quod significet hominem naturalem adhuc, constat ex significatione servi, quod fit naturale, de qua n: 3019. 3020. 3191. 3192. 3204. 3206. 3209. 5305, ita homo naturalis; quod homo naturalis dicatur servus, est quia factus est ad ministrandum Spirituali tum ad obediendum illi, sicut servus suo domino.

7999. Emtio Argenti, quod significet cui aliquid verum spirituale, constat a significatione emtionis, quod fit acquisitio & appropriatio, de qua n: 4397. 4487. 5374. 5397. 5406. 5410. 4426; & ex significatione Argenti, quod fit verum, de qua n: 1551. 2954. 5658, hic verum spirituale, quia servus qui emtus in sensu interno est naturalis homo, & ideo dominus

dominus qui emit est spiritualis. Cum hoc quomodo se habet, non sciri potest, nisi sciatur quomodo spirituale sibi emit, hoc est, acquirit & appropriat naturale; cum regeneratur homo, tunc primum dissident internum & externum illius, hoc est, spirituale & naturale, spirituale enim vult illa quæ cœli, naturale autem quæ mundi; sed spirituale influit tunc continue in naturale, & adducit illud ad consensum, hoc fit per verum, & quod spirituale in naturali sibi adducit; hoc dicitur emtum argento, hoc est, acquisitum & appropriatum per verum.

8000. Et circumcideris illum, quod significet purificationem ab amoribus spurcis, constat ex significatione circumcidi, quod sit purificatio ab amoribus sui & mundi, ita ab amoribus spurcis, de qua n: 2039. 2056. 2632. 3412. 3413. 4462. 7045.

8001. Tunc comedet illud, quod significet quod cum illis, constat ex significatione comedere, nempe agnum paschalem una cum reliquis, quod sit communicare & conjungi, de qua n: 2187. 5643; Cæna enim paschalis repræsentabat, ut supra n: 7836. 7841. 7996. 7997, dictum, Angelicas consociationes quoad bona & vera; & per statuta de alienigenis, servis, inquilinis, mercenariis, & peregrinis, de quibus hic agitur, in sensu interno indicatur, quinam consociari possent; & quinam non possent; inde est quod per comedere significetur esse cum illis seu consociari, & per non comedere, non esse cum illis, seu separari.

8002. Et inquilinus & mercenarius non comedet illud, quod significet qui ex sola indole naturali bonum faciunt, & qui propter lucrum, quod non cum illis, constat ex significatione inquilini, quod sint qui bonum faciunt ex sola indole naturali, de qua sequitur; ex significatione mercenarii, quod sint qui propter lucrum bonum faciunt, de qua etiam sequitur; & ex significatione non comedere illud, quod sit non esse cum illis, de qua mox supra n: 8001. Quod inquilinus sit, qui ex sola indole naturali bonum faciunt, est quia inquilini erant advenæ ex aliis populis, & incolæ, & cum Israelitis & Judæis in una domo habitabant; & cohabitare significat in bono simul esse; sed quia erant, ut dictum, ex populis extra Ecclesiam, bonum, quod significatur, non est bonum Ecclesiæ, sed est bonum non Ecclesiæ, hoc bonum vocatur bonum naturale, quia ex nativitate est hæreditario, tale etiam bonum aliquibus est ex invaletudine ac imbecillitate; hoc bonum intelligitur per bonum quod faciunt qui significantur per inquilinos. Hoc bonum prorsus differt a bono Ecclesiæ, nam per bonum Ecclesiæ formatur apud hominem conscientia, quæ est planum, in quod influunt angeli, & per quod datur cum illis consortium; at per bonum naturale non aliquod planum pro Angelis formari potest; qui in hoc bono sunt, faciunt bonum in tenebris ex cæco instinctu, non in luce veri ex influxu e cœlo; quapropter in altera vita abducuntur sicut paleæ a vento, a quocunque, tam a malo quam a bono, ac plus a malo qui novit adjungere ratiociniis aliquid affectionis & persuasionis, nec tunc abduci possunt ab Angelis, nam Angeli operantur per vera & bona fidei, ac influunt in planum, quod intus in homine ex veris & bonis fidei formatum est: ex his patet,

patet, quod qui ex sola indole naturali bonum faciunt, non possint consociari Angelis: de illis & de sorte illorum in altera vita, videatur n: 3470. 3471. 3518. 4988. 4992. 5032. 6208. 7197. Quod Inquilini sint, qui non in terra sua, nec in domo sua, sed in aliena, commorantur, constat apud Moschen "Terra vendetur præcise, Mea enim est terra, sed peregrini & inquilini vos Mecum" Levit: xxv: 23: apud Davidem "Audi preces meas, Jehovah, ad lachrymam meam ne taceas, quia peregrinus ego Tecum, inquilinus sicut omnes patres mei" Psalm: xxxix: 13: & in Libro Geneseos "Abraham dixit ad filios Chethi, peregrinus & inquilinus ego vobiscum, date mihi possessionem sepulchri" xxiii: 4; per peregrinum æque ac per inquilinum significatur advena & incola ex alia terra, sed per peregrinum significantur illi, qui in veris Ecclesiæ instruebantur & qui recipiebant illa, per inquilinos autem, qui in veris Ecclesiæ non instrui, quia illa non recipere volebant. Quod Mercenarios attinet, erant illi qui pro mercede laborabant, erant servi, sed non empti; quod illi dicti sint mercenarii, videatur Levit: xix: 13. Cap: xxv: 4. 5. 6. Deut: xxiv: 14. 15: quia Mercenarii erant qui pro mercede laborabant, per illos in sensu interno intelliguntur, qui bonum faciunt propter lucrum in mundo; & in sensu adhuc interiori qui bonum faciunt propter mercedem in altera vita, ita qui per opera mereri volunt. Qui bonum faciunt solum propter lucrum in mundo, illi nequaquam possunt consociari Angelis, nam finis propter quem est mundus, hoc est, opulentia & eminentia; non autem cælum, hoc est, beatitudo & felicitas animarum; finis est qui determinat actiones, & dat illis quale: de illis qui bonum faciunt modo propter lucrum ita Dominus apud Johannem "Ego sum Pastor bonus, pastor bonus animam suam ponit pro ovibus; Mercenarius vero & qui non pastor, cujus oves non sunt propriæ, videt lupum venientem, & deserit oves, fugitque, & lupus rapit illas, & dispergit oves, Mercenarius vero fugit, quia Mercenarius est" x: 11. 12. 13: & apud Jeremiam "Vitula pulcherrima Ægyptus, excidium a septentrione venit, Mercenarii illius sicut vituli saginarii, nam etiam illi converterunt se, fugerunt simul, non constiterunt, quia dies exitii illorum venit super illos" xlv: 20. 21. Quod Inquilini & Mercenarii non consociarentur quoad sancta cum illis qui ab Ecclesia, apud Moschen "Ullus alienus non comedet sanctum, Inquilinus sacerdotis & Mercenarius non comedet sanctum" Levit: xxii: 10: & quod ex filiis inquilinorum emerentur servi qui servirent in perpetuum, apud Eundem "Servum & ancillam ex Gentibus, quæ circum vos, emetis; & etiam de filiis inquilinorum peregrinantium cum vobis, de his emetis, & de familia illorum quæ vobiscum, licet pepererint in terra vestra, ut sint vobis in possessionem, inque hæreditatem transmittatis eos filiis vestris post vos, ad hæreditandum possessione, in æternum illis dominabimini" Levit: xxv: 44. 45. 46; per filios inquilinorum significantur scientifica, quæ ex solo naturali lumine; quod spiritua- lia vera illis dominabuntur, significatur per quod servi ex filiis inquilinorum emerentur possessione perpetua. Qui vero bonum faciunt propter mercedem in altera vita, qui etiam per Mercenarios significantur, differunt ab illis, de quibus

quibus nunc supra, quod pro fine habeant vitam & felicitatem in cœlo; sed quia finis ille determinat & convertit cultum Divinum illorum a Domino ad se, ac inde sibi solis bene volunt, at aliis modo quantum illi sibi; & tunc amor sui inest singulis, non autem amor proximi, ita non illis est genuina charitas: hi nec possunt consociari Angelis, nam Angeli prorsus averfantur & nomen & ideam mercedis seu remunerationis: quod bene faciendum absque fine mercedis, docet Dominus apud Lucam “*Amate inimicos vestros, & benefacite, atque mutuo date, nihil inde sperantes*, tunc erit merces vestra multa, & eritis filii Altissimi” VI: 32. ad 35. tum Cap: XIV: 12. 13. 14. De bonis meritoriis, qualia sunt videatur, n. 1110. 1111. 1774. 1835. 1877. 2027. 2273. 2340. 2373. 2400. 3816. 4007. fin. 4175. 4943. 6388. 6389. 6390. 6392. 6393. 6478. Quod a Domino toties dicatur, quod, qui bonum faciunt, mercedem in cœlo habituri sint, ut Matth: V: 11. 12. Cap: VI: 1. 2. 16. Cap: X: 41. 42. Cap: XX: 1. ad 17. Marc: XIV: 41. Luc: VI: 23. 35. Cap: XIV: 14. Johan: IV: 36, est quia homo antequam regeneratus est, non possit non cogitare de mercede; aliter vero cum regeneratus est, tunc indignatur si quis cogitat quod proximo benefaciat mercedis causa, nam jucundum & beatum sentit in benefaciendo, non autem in remuneratione; quod merces in sensu interno sit jucundum affectionis charitatis, videatur n. 3816. 3956. 6388. 6478.

8003. In domo una comedetur, quod significet consociationes bonorum convenientium ut faciant unum bonum, constat ex eo quod cœna paschalis representaverit consociationes angelicas in cœlo, & quod unaquævis domus filiorum Israelis societatem in particulari, videatur n. 7836. 7891. 7996. 7997. societates angelicæ sunt omnes inter se distinctæ secundum bona, & hoc in genere, in specie & in particulari, n. 3241. 4625; consociati sunt qui in simili bono: quod hi unum bonum faciant, est quia omne unum non ab uno, sed a pluribus, existit; a pluribus enim variis sed usque convenientibus fit forma, quæ quod unum faciat per harmoniam, in cœlo per harmoniam spirituales, quæ est bonorum amoris, videatur n. 3241. 3267. 3744. 3745. 3746. 3986. 4005. 4149. 5598. 7236. 7833. 7836: ex his patet, quod per in una domo comedetur, significantur consociationes bonorum convenientium ut faciant unum bonum simul, quod comedere nempe pæsch, sit consociari, seu esse cum illis, videatur supra n: 8001.

8004. Non educes e domo de carne foras, quod significet bonum hoc non commiscebitur bono alterius, constat ex significatione educere e domo foras, quod sit alteri dare ad comedendum, ita commiscere cum alio bono quam quod est suæ societatis; & ex significatione carnis, quod sit bonum, de qua n: 6968. 7850. Sunt enim societates in cœlo distinctæ secundum functiones omnium membrorum, viscerum & organorum in corpore, ut ad finem plurium Caputum ostensum est; functio cujusvis membri, visceris & organi per correspondentiam se refert ad peculiare bonum, ab altero distinctum; ex inde patet, quod bona multiplicia sint, & quod, ut ex illis distinctæ formæ existant, quæ simul sumtæ formam perfectissimam cœli constituent, nequa-

quam commiscenda sint, nam si commiscerentur periret distinctio: hoc significatur per quod non educerent e domo de carne foras.

8005. Et os non frangetis in illo, quod significet scientificum verum quod etiam integrum erit, constat ex significatione ossis, quod sit ultimum in quo terminantur interiora ut in sua basi, ut fulciuntur ne fiat divaricatio, tale ultimum in spiritualibus est scientificum, nam omnia vera & bona spiritualia defluunt secundum ordinem ad inferiora, & terminantur tandem in scientificis, ac ibi sistant se videnda homini: quod non frangetis, sit quod integrum erit, patet. Scientificum dicitur integrum, cum non nisi quam vera, quæ concordant cum suo bono, in se admittit, nam scientificum est commune receptaculum. Præterea scientifica se habent sicut ossa in homine, si ea non integra sunt, aut in suo ordine, ut cum luxata, aut cum distorta, forma corporis inde variatur, & secundum illam actiones. Scientifica vera sunt doctrinalia.

8006. Omnis coetus Israelis facient illud, quod significet quod ea lex ordinis omnibus qui in bono veri & in vero boni, constat ex significatione coetus Israelis, quod sint omnia vera & bona in uno complexo, n: 7830, ita qui in vero per quod bonum, & in bono per quod verum, n: 7956, proinde qui ab Ecclesia Spirituali. Quod omnes illi facerent pæsch, erat ut repræsentarent liberationem illorum qui ab Ecclesia Spirituali in inferiore terra usque ad adventum Domini detenti sunt, n: 6854. 6914. 7091 f. 7847. 7932; & per commensationem in una domo consociationes Angelicas in cælo, n: 7836. 7996. 7997, ita per quod totus coetus Israelis faceret, totum cælum. Illo tempore nullibi erat Ecclesia, sed modo representativum Ecclesiæ, ad quod assumpti sunt posterii Abrahami ex Jacobo; per repræsentativa Ecclesiæ dabatur communicatio cum cælo, ac per cælum cum Domino; inde erat quod genti illi injunctum esset omnia statuta & omnes leges stricte observare, imprimis statuta de Pæsch, usque adeo, ut qui mundus esset, & non faceret pæsch, excinderetur, Num. ix. 13.

8007. Et cum peregrinatur tecum peregrinus, quod significet illos qui in vero & bono Ecclesiæ instructi sunt, & receperunt illa, constat ex significatione peregrini, quod sint qui instruebantur, ac Ecclesiæ statuta & leges recipiebant, de qua n: 2025. 4444. 7908; cum peregrinatur tecum dicitur, quia per peregrinari significatur instrui & vivere, n: 1463. 3672; ita per peregrinos peregrinantes cum illis, significantur non modo qui in vero & bono Ecclesiæ instruebantur, & recipiebant illa, sed etiam qui vivebant secundum illa.

8008. Et faciat pæsch Jehovæ, quod significet si velit una cum illis esse, constat ex significatione facere pæsch Jehovæ, seu comedere illud, quod sit una cum illis esse, de qua n: 8001.

8009. Circumcidetur illi omnis masculus, quod significet quod verum illius ab impuris amoribus defæcandum sit, constat ex significatione circumcidi, quod sit purificari seu defæcari ab amoribus impuris, de qua n: 2039. 2056. 2632. 3412. 3413. 4462. 7045; & ex significatione masculi, quod sit verum fidei, de qua n: 749. 2046. 4005. 7838.

8010. Et accedet ad faciendum illud, significat quod tunc cum illis erit, ut supra n: 8008.

8011. Et erit sicut indigena terræ, quod significet quod acceptus sicut ille qui in illo vero & bono, & purificatus ab amoribus spurcis, constat ex significatione indigenæ terræ, quod sit qui natus intra Ecclesiam, ac in ejus vero & bono est, consequenter qui purificatus ab amoribus spurcis; indigena terræ dicitur, quia per terram significatur Ecclesia; quod terra in Verbo sit Ecclesia, videatur n: 566. 662. 1066. 1067. 1262. 1413. 1607. 1733. 1850. 2117. 2118. 2571. 2928. 3355. 4447. 4535. 5577; quod terra sit Ecclesia, est quia per terram in Verbo terra Canaan intelligitur, & per terram Canaan significatur Regnum Domini ac Ecclesia, n: 1413. 1437. 1585. 1607. 1866. 3038. 3481. 3705. 3686. 4116. 4240. 4447. 4454. 4516. 4517. 5136. 5757. 6516: per omnem terram, quæ nominatur in Verbo, ab angelis non intelligitur terra, sed gens quæ ibi, & cum gens, intelligitur quale gentis quoad spirituale ejus, hoc est, quoad id quod est Ecclesiæ: quod idea qualis gentis obveniat, cum nominatur terra, notum est, nam id sit etiam apud hominem, magis apud Angelos, qui spiritualiter de omni naturali cogitant.

8012. Et omnis præputiatus non comedet illud, quod significet quod qui in amoribus sui & mundi, non una esse possit, constat ex significatione præputiati seu incircumcisi, quod sit qui in amoribus sui & mundi est, de qua n: 2056. 3412. 3413. 7045; & ex significatione comedere illud, nempe pæfach, quod sit esse cum illis, de qua supra n: 8001.

8013. Lex una erit indigenæ & peregrino peregrinanti in medio vestrum, quod significet quod qui instructus recepit Ecclesiæ verum & bonum, & vivit secundum illa, erit sicut ille qui prius instructus intra Ecclesiam est, & præceptis fidei & charitatis, conformem vitam vivit, constat ex significatione lex una erit, quod sit simile jus, ita quod erit sicut alter; ex significatione indigenæ, quod sit qui natus intra Ecclesiam, ac in ejus vero & bono est, quoad doctrinam & quoad vitam, de qua mox supra n: 8011; & ex significatione peregrini peregrinantis in medio vestrum, quod sit qui instruitur in Ecclesiæ vero & bono, & recipit illa, & vivit secundum illa, de qua etiam supra n: 8007. Secundum præcepta fidei & charitatis, dicitur, ob differentiam; vita enim ante regenerationem est secundum præcepta fidei, ac post regenerationem est secundum præcepta charitatis; ante regenerationem nemo scit quid charitas ex affectione; sed solum ex doctrina, secundum hujus præcepta, quæ præcepta fidei vocantur, tunc vivitur, ac post regenerationem ex affectione scitur quid charitas, nam amat tunc proximum, & illi ex corde vult bonum, & tunc vivitur secundum legem inscriptam, nam agitur ex affectione charitatis; hic status prorsus differt a statu priori; qui in primo statu sunt, in obscuro sunt quoad vera & bona fidei, ac qui in hoc statu sunt, in claro sunt respective; hi vident vera & confirmant illa ex illustratione, illi autem non vident vera & confirmant illa ex illustratione, sed ex persuasionem de doctrinalibus Ecclesiæ quod vera sint; & quia non ex illustratione illa

vident, æque possunt confirmare falsa ac vera, & postquam confirmata sunt, vident illa prorsus sicut vera: ex his constare potest, quid intelligitur per vivere secundum præcepta fidei, & quid per vivere secundum præcepta charitatis. Quod peregrinos attinet, in Verbo aliquoties mandatum est, ut non aliqua distinctio fieret inter indigenam terræ & peregrinum peregrinantem cum illis, ex causa, quia gentes, a quibus peregrini, æque recipiuntur in cœlum, ac illi qui intra Ecclesiam sunt, postquam instructi receperunt vera fidei; de gentibus in altera vita, videatur. n: 932. 1032. 1059. 2049. 2284. 2589 ad 2604. 2861. 2863. 3263. 4190. 4197; inde mandatum est, quod sicut indigena ita peregrinus; ut apud Moschen “*Quod si peregrinatus fuerit vobiscum peregrinus, qui fecerit ignitum odoris quietationis Jehovæ, quemadmodum facitis sic faciet, quantum ad concionem, statutum unum vobis & peregrino peregrinanti, statutum æternitatis in generationes vestras; quales vos talis peregrinus coram Jehovah; lex una & iudicium unum erit vobis, & peregrino peregrinanti vobiscum*” Num: xv: 14. 15. 16. Apud Eundem “*Sicut indigena ex vobis, erit vobis peregrinus peregrinans vobiscum*” Levit: xix: 34. Apud Eundem “*Judicium unum erit vobis, quale peregrino tale indigena erit*” Levit: xxiv: 22. Apud Eundem “*Quando peregrinatus fuerit vobiscum peregrinus, faciet pæsch Jehovæ, juxta statutum Pæsch, & juxta statuta ejus sic faciet; statutum unum erit vobis, tam peregrino quam indigena*” Num: ix: 14.

8014. Vers: 50. 51: *Et fecerunt omnes filii Israelis, quemadmodum præcepit Jehovah Moschi & Abaroni, ita fecerunt. Et fuit in eodem die hoc, eduxit Jehovah filios Israelis e terra Ægypti, quoad exercitus illorum.* Et fecerunt omnes filii Israelis quemadmodum præcepit Jehovah Moschi & Aharoni, significat actum obedientiæ secundum verum Divinum: ita fecerunt, significat actum ex voluntate: & fuit in eodem die hoc, significat statum præsentiae Domini: eduxit Jehovah filios Israelis e terra Ægypti, significat quod Dominus liberaverit illos qui in bono veri & vero boni a damnatione: quoad exercitus illorum, significat illos distinctos secundum quale boni a vero.

8015. Et fecerunt omnes filii Israelis quemadmodum præcepit Jehovah Moschi & Aharoni, quod significet actum obedientiæ secundum Verum Divinum constat ex illis supra n: 7944, ubi similia.

8016. Ita fecerunt, quod significet actum ex voluntate, constat ex significatione facere, cum iterato dicitur, quod sit actus ex voluntate, ut supra n: 7945.

8017. Et fuit in eodem die hoc, quod significet statum præsentiae Domini, constat ex significatione diei, quod sit tempus & status, de qua n: 23. 487. 488. 493. 893. 2788. 3462. 3785. 4850. 7680; quod sit status præsentiae Domini, est quia dies Pæsch erat, & per pæsch significatur præsentia Domini, ac liberatio illorum qui ab Ecclesia spirituali a captivitate spirituali & a damnatione, n: 7867; quod tunc liberatio, significatur per sequentia in hoc Versu, quod nempe “*die illo Jehovah eduxerit filios Israelis e terra Ægypti quoad exercitus illorum;*” quod hoc fuerit crastino paschatis, constat apud

apud Moschen “Profecti sunt ex Ægypto quinto decimo die mensis primi, crastino paschatis, in oculis omnium Ægyptiorum, Ægyptiis tunc sepeli-entibus occisos primogenitos” Numer: xxxiii: 3. 4. Quod præsencia Domini liberet illos qui in bono sunt a damnatione, & inducat illos qui in malo sunt in damnationem videatur n: 7926. 7989.

8018. Eduxit Jehovah filios Israelis e terra Ægypti, quod significet quod Dominus liberaverit illos qui in bono veri & vero boni, a damnatione, constat a significatione educere, quod sit liberare; ex repræsentione filiorum Israelis, quod sint qui ab Ecclesia spirituali, seu quod idem, qui in bono veri & in vero boni, de qua supra n: 7956. 8006; & ex significatione terræ Ægypti, quod sit damnatio; quod terra Ægypti hic sit damnatio, est quia per statum Ægyptiorum nunc significatur damnatio, n: 7766. 7778; quod Dominus a damnatione liberaverit illos qui ab Ecclesia spirituali, hoc est, qui in bono veri & vero boni, videatur n: 6854. 6914. 7091 f. 7828, 7932. Liberatio illorum a Domino cum resurrexit, significatur per descensum Domini ad inferos: ac manifestata est per exsuscitationem mortuorum e monumentis, de qua apud Matthæum “Et monumenta aperta sunt, & multa corpora dormientium sanctorum suscitata sunt, & exeuntes e monumentis suis post resurrectionem Ipsius, ingressi sunt in sanctam urbem, ac apparuerunt multis” xxvii: 52. 53; egressio e monumentis, & ingressio in sanctam urbem, tum apparitio, exstiterunt in testificationem, quod a Domino liberati sint, qui eo usque detenti fuerunt in captivitate spirituali, ac quod introducti in cælum; cælum in sensu interno significatur per sanctam urbem; ideo dicitur sancta urbs, cum tamen non sancta sed prophana fuit, cum Ipsum Dominum, qui in omnibus Ecclesiæ illorum ritualibus fuit repræsentedatus, ac in Verbo apud illos descriptus, & sic qui Deus Ecclesiæ illorum fuerat, tam crudeliter tractaverunt. Simile per hoc significatur apud Danielelem “In tempore hoc eripietur populus tuus, omnis qui invenietur scriptus in libro: denique multi de dormientibus in pulvere terræ evigilabunt, hi ad vitam æternam, reliqui vero in opprobria, in ignominiam æternam” xii: 1. 2. Et quoque per hoc apud Ezechielem “Propheta & dic, sic dixit Dominus Jehovah, ecce Ego aperturus sepulchra vestra, & ascendere faciam vos e sepulchris vestris, popule mi, ac deducam vos super terram Israelis, ut cognoscatis; quod Ego Jehovah, cum aperuero sepulchra vestra, & ascendere fecero vos e sepulchris vestris, popule mi, & dederò spiritum meum in vobis, ut vivatis, & collocavero vos super terra vestra, ut cognoscatis quod Ego Jehovah loquutus sim, & fecerim, dictum Jehovah,” xxxvii: 12. 13. 14, per terram Israelis, seu per terram Canaanem intelligitur cælum, n: 8011; per hæc apud prophetam describitur nova creatio seu generatio hominis; & quoque vivificatio illorum, qui ab Ecclesia spirituali, a Domino.

8019. Quoad exercitus illorum, quod significet illos distinctos secundum qualem boni a vero, constat ex significatione exercituum, quod sint bona & vera, de qua supra n: 7988; quoad exercitus significat quod illi qui per filios Israelis

raelis repræsentantur, distincti essent secundum quale boni a vero: quod omnes in altera vita secundum bona distincti & conjuncti sint, videatur n: 7833. 3836. 8003. Secundum quale boni a vero dicitur, quia omne bonum suum quale habet a vero, & inde variatur, n: 3804. 4149. 5345. 5355. 6917.

8920. Ex statutis & legibus de esu agni paschalis, de quibus in hoc Capite, manifeste patet, quod arcana clœestia sint, quæ continentur & reconduntur in singulis, & quod absque cognitione ex sensu interno nihil sciatur quam mœre rituale in forma externa, ac nihil cœleste, minus Divinum; sicut, cur pecus paschalis esset Agnus vel hœdus; cur pecus mascula esset, & filius anni; cur mactaretur quarto decimo die mensis; cur sanguis inde spargeretur super postes & superliminare; cur comederetur assa igne, cum azymis super amaroribus; & non de illa crudum aut coctum in aquis; cur assaretur caput super cruribus & super medio ejus; cur nihil de illa relinqueretur ad mane, & cur relictum combureretur igne; cur azyma comederent septem diebus, & cur excinderetur comedens fermentatum; cur alienigena, inquilinus & mercenarius non comederent illud, sed servus viri emptio argenti, ac peregrinus, si circumciderentur; cur in una domo comederetur, nec educeretur de carne foras; cur os non frangeretur in illa: quid hæc & perplura alia involvunt, & cur mandata sunt, prorsus ignoraretur, nisi sciantur leges ordinis in spirituali mundo, quibus correspondent, & nisi ex sensu interno scilicet quid singula in illo mundo, hoc est, in cœlo, significant; & imprimis nisi credatur quod in omnibus insit spirituale; nisi inesset omnibus & singulis spirituale, Angeli cum ab homine legitur, qui apud hominem, parum & vix aliquid ex Verbo, comprehenderent, nam Angeli omnia, quæ in Verbo naturali modo descripta sunt, comprehendunt spiritualiter.

Continuatio de Spiritibus & Incolis Planetæ Jovis.

8021. **Q**UIDAM ex spiritibus Jovis, qui terrorem incutiant per adventum, de quibus prius, appulit ad sinistram meum latus sub ulna ac inde, loquebatur, sed loquela ejus erat stridens, voces nec erant admodum discretæ ac inter se separatæ, adeo ut diu expectare deberem, antequam colligerem sensum; & cum loquebatur, etiam interjiciebat aliquid terroris; dicebat, quod ita in sua tellure fiat, & quod illi, antequam angeli illorum adveniant, præmittantur ad hominem, ac eo modo præparent; monens ut etiam ego illos, cum veniunt, bene excipiam; sed respondere datum est,

est, quod hoc meum non sit, sed quod apud me excipiantur omnes sicut ipsi sunt.

8022. Postea venerunt Angeli illius telluris, & dabatur percipere ex loquela mecum, quod prorsus different ab Angelis nostræ telluris, loquela enim illorum non fiebat per voces, sed per ideas, quæ se per interiora mea undequaque diffundebant, & inde quoque influxum habebant in faciem, sic ut facies ad singula concurreret, incipiendo a labiis & pergendo versus circumferentiam undequaque; idæ, quæ loco vocum erant, discretæ erant, sed perparum; dicebant quod ita cum suis in tellure sua loquerentur, & quod ibi loquela quoque faciei sit, incipiens a labiis.

8023. Postea loquebantur mecum per ideas adhuc minus discretas, adeo ut vix aliquid interstitiale perciperetur, erat in mea perceptione sicut sensus vocum apud illos qui solum ad sensum abstracte a vocibus attendunt; hæc loquela mihi intelligibilior priori erat, & quoque erat plenior: influebat similiter ac prior in faciem, sed influxus erat secundum quale loquela magis continuus; verum non incepit ut prior a labiis, sed ab oculis. Dicebant, quod etiam ita loquantur cum suis in sua tellure, sed cum illis ibi, qui præ reliquis gaudent interiori sensu ac apperceptione.

8024. Postea loquebantur adhuc continuus, & plenius; & tunc facies non potuit conveniente motione concurrere; sed sentiebatur influxus in Cerebrum, & quod illud tunc similiter ageretur.

8025. Ultimo loquebantur ita, ut sermo solum caderet in intellectum interiorum, erat volubilitas ejus sicut aura tenuis; ipsam influxum percipiebam, sed non distincte singula: dicebant, quod etiam sint in sua tellure homines, cum quibus hæc loquela loquuntur, & quod sint illi qui post mortem immediate auferuntur in cælum.

8026. Loquela hæc genera se habebant sicut fluida, primum genus sicut aqua fluens, alterum sicut aqua tenuior, tertium sicut atmosphaera respective, & quartum sicut aura tenuis.

8027. Spiritus qui a latere sinistro erat, de quo supra, quandoque interloquebatur, imprimis monens ut cum Angelis suis modeste agerem; erant enim spiritus ex nostra tellure qui inferebant talia quæ displicerent; dicebat etiam quod non intellexerit quid angeli loquebantur, sed quod postea, quando admotus auri meæ sinistra; tunc quoque ei loquela erat non stridens ut prius, sed qualis est aliis spiritibus.

8028.

8028. Exinde constare potuit, quomodo se res habet secundum ordinem in cœlo, & inde in terrarum orbe, nempe cum venturi Angeli quod præmittatur spiritus, qui præparet viam, quodque is timorem incutiat, atque moneat, ut Angelos humaniter excipiant, & quod interloquatur, tum quod primum non intelligat quid Angeli loquantur, sed postea cum in meliorem statum redactus est, quod intelligat; verbo quod jugiter adsit, ac animum præparet, ac avertere indigna conetur. Circa hæc obveniebat mihi cogitatio de Johanne Baptista, quod secundum ordinem cœli esset, ut is præmitteretur & annuntiaret adventum Domini, ac præpararet viam, ut digne reciperetur, secundum illa apud Matthæum Cap: III: 3. Luc: I: 17. Cap: III: 4. Johan: I: 23.

8029. Ex illis quæ aliquoties prius memorata sunt de statu hominis post mortem, constat, quod pauci sint, qui, cum in alteram vitam veniunt, illico intrent cœlum, sed quod infra cœlum commorentur, aliquo tempore, ut illa quæ sunt amorum terrestrium & corporeorum, quæ secum e mundo tulerunt, abstergantur, & sic præparentur ut in societate cum angelis possint esse; similiter fit cum hominibus omnium tellurum, nempe quod post decessum sint primum infra cœlum inter spiritus, & postea, cum præparati, fiant angeli; datum est videre, cum spiritus illius telluris fiebant Angeli, apparuerunt Equi lucidi sicut ignei, a quibus, similiter ac Elias, auferebantur; Equi lucidi sicut ignei significant intellectum illustratum; quod equi in Verbo significant intellectualem, videatur n: 2760. 2761. 2762. 3217. 5321. 6125. 6534; & quod Equi ignei, & Currus ignei, qui auferebant Eliam, intellectum Verbi quoad ejus interiora, n: 2762.

8030. Cœlum hoc angelicum, ad quod auferuntur, est cœlum primum seu trium ultimum; hoc Cœlum apparet ad dextrum a tellure illorum, & prorsus separatum est a Cœlo primo seu ultimo Angelorum qui e nostra tellure: qui in illo cœlo sunt, apparent induti cæruleo punctato aureis stellulis; credunt enim eum colorem esse ipsissimum cœlestem; cum in mundo sunt, & contemplantur cœlum stelliferum, vocant illud domicilium Angelorum, inde etiam color cæruleus ab illis amatur.

8031. Spiritus illius telluris prorsus non volunt in consortio esse, cum spiritibus nostræ telluris, quia differunt animis & moribus; dicunt enim quod spiritus nostræ telluris sint astuti, ac ad machinanda mala prompti & ingeniosi, & quod parum sciant & cogitent de bono;

tum

tum quod non sicut illi agnoscant unicum Dominum. Præterea spiritus telluris Jovis multo sapientiores sunt spiritibus nostræ telluris, de quibus etiam dicunt, quod multa loquantur & parum cogitent, & sic quod non multa possint interius percipere, & ne quidem quid bonum; concludunt inde, quod homines nostræ telluris homines externi sint.

8032. *Continuatio de spiritibus & incolis planeta Jovis, ad finem Capituli sequentis.*

CAPUT DECIMUM TERTIUM.

Doctrina Charitatis.

8033. **Q**UID Charitas & quid Fides apud hominem, nunc dicendum. Charitas est affectio interna, quæ consistit in eo, quod ex corde velit proximo bonum facere, & quod id sit jucundum vitæ ejus; & hoc absque remuneratione.

8034. Fides autem est affectio interna, quæ consistit in eo, quod ex corde scire velit quid verum & quid bonum, & hoc non propter doctrinam ut finem, sed propter vitam: hæc affectio se conjungit cum affectione charitatis per id, quod facere velit secundum verum, ita ipsum Verum.

8035. Qui in genuina affectione charitatis & fidei sunt, credunt quod nihil boni ex se velint, & quod nihil veri ex se intelligant, sed quod voluntas boni & intellectus veri sit a Domino.

8036. Hoc nunc est charitas, & hoc est Fides; qui in illis sunt, in se habent Regnum Domini, & Cælum; ac in illis est Ecclesia; & sunt qui regenerati sunt a Domino, & ab Ipso acceperunt novam voluntatem & novum intellectum.

8037. Qui amorem sui aut amorem mundi pro fine habent, nequaquam possunt in charitate & fide esse; qui in illis amoribus sunt, ne quidem sciunt quid charitas & quid fides, & prorsus non comprehendunt, quod velle bonum proximo absque remuneratione sit cælum in homine, & quod illi affectioni insit tanta felicitas, quanta est angelorum quæ ineffabilis; nam credunt, si privantur gaudio ex gloria honorum ac opum, quod nihil gaudii amplius detur, cum tamen tunc primum inchoat gaudium cœleste, quod infinite transcendit.

CAPUT XIII.

1. **E**T loquutus est JEHOVAH ad Moschen, dicendo.
2. Sanctifica Mihi primogenitum, aperturam omnis uteri, in filiis Israelis, in homine & in bestia; Mihi illud.
3. Et dixit Moscheh ad populum, memento diei hujus, quo exivistis ex Ægypto, e domo servorum, quia in robore manus eduxit JEHOVAH vos exhinc: & non comedetur fermentatum.
4. Hodie vos exitis, in mense Abib.
5. Et erit cum introduxerit te JEHOVAH ad terram Cananæi, & Chittæi, & Emorræi, & Chiviæ, & Jebusæi, quam juravit patribus tuis ad dandum tibi, terram fluentem lacte & melle, & servies servitium hoc in mense hoc.
6. Septem diebus comedes azyma, & in die septimo festum JEHOVÆ.
7. Azyma comedetur septem diebus, & non videbitur tibi fermentatum, & non videbitur tibi fermentum in omni termino tuo.
8. Et indicabis filio tuo in die isto, dicendo, propter hoc fecit JEHOVAH mihi, in exire me ex Ægypto.
9. Et erit tibi in signum super manu tua, & in memoriale inter oculos tuos, propterea ut sit lex JEHOVÆ in ore tuo, quia manu robusta eduxit te JEHOVAH ex Ægypto.
10. Et custodies statutum hoc ad statum tempus, ab anno in annum.
11. Et erit cum introduxerit te JEHOVAH ad terram Cananæi, quemadmodum juravit tibi & patribus tuis, & dederit illam tibi.
12. Et transire facies omnem aperturam uteri, JEHOVÆ, & omnem aperturam fœtus bestię, qui erit tibi masculi, JEHOVÆ.
13. Et omnem aperturam asini redimes in pecude, & si non redimis, & decollabis illud; & omnem primogenitum hominis in filiis tuis redimes.
14. Et erit quod interroget te filius tuus cras, dicendo, quid hoc, & dicas ad illum, in robore manus eduxit nos JEHOVAH ex Ægypto, e domo servorum,

M m m 2

15. Et

15. Et erat quod induraverit Pharaon ad dimittendum vos, & interfecit JEHOVAH omne primogenitum in terra Ægypti, a primogenito hominis & usque ad primogenitum bestię, propterea ego sacrifico JEHOVÆ omnem aperturam uteri, masculos, & omnem primogenitum filiorum meorum redimo.

16. Et erit in signum super manu tua & ad frontalia inter oculos tuos, quia in robore manus eduxit nos JEHOVAH ex Ægypto.

17. Et fuit in dimittere Pharaon populum, & non duxit illos DEUS via terrę Philistęorum, quia propinqua illa, quia dixit DEUS, forte pœnitebit populum in videre illos bellum, & revertentur Ægyptum.

18. Et circumduxit DEUS populum via deserti mare Suph; & accincti ascenderunt filii Israelis e terra Ægypti.

19. Et accepit Moscheh ossa Josephi secum, quia adjurando adjuravit filios Israelis, dicendo, visitando visitabit DEUS vos, & ascendere facietis ossa mea exhinc vobiscum.

20. Et profecti e Succoth, & castrametati in Etham, in fine deserti.

21. Et JEHOVAH ibat ante illos interdiu in columna nubis, ad ducendum illos via, & noctu in columna ignis, ad illuminandum illos, ad eundem diu & noctu.

22. Non recedebat columna nubis interdiu, & columna ignis noctu, ante populum.

C O N T E N T A.

8038. **A**GITUR in hoc Capite in sensu interno de fide in Dominum, & de perpetua recordatione, quod ab Ipso liberati sint e damnatione: fides in Dominum significatur per sanctificationem primogenitorum; & perpetua recordatio liberationis a Domino, per celebrationem pœsach.

8039. In sequentibus hujus Capitis, & postea, agitur de ulteriore pręparatione illorum, qui ab Ecclesia spiritali, & ante adventum Domini in inferiore terra detenti sunt, antequam introduci possent in cælum; & quod propter illum finem, primo per mediam damnationem tuto transmitterentur, & dein quod subirent tentationes; jugiter præsente Domino: transmissio per mediam damnationem significatur per transitionem per mare Suph; tentationes, per vitam in deserto, ad quod ducebantur; ac præsencia Domini per columnam nubis interdiu, & ignis noctu.

SENSUS

S E N S U S I N T E R N U S

8040. Vers. 1. 2. **E***T loquutus Jehovah ad Moschen, dicendo. Sanctifica Mibi omne primogenitum, aperturam omnis uteri, in filiis Israelis, in homine & in bestia, Mibi illud.* Et loquutus est Jehovah ad Moschen, dicendo, significat informationem a Divino: sanctifica Mihi omne primogenitum, significat fidem, quod a Domino: aperturam omnis uteri, significat quæ ex charitate: in filiis Israelis, significat in Ecclesia spirituali: in homine & in bestia, significat bonum fidei interius & exterius: Mihi illud, significat quod Domini sit.

8041. Et loquutus est Jehovah ad Moschen, dicendo, quod significet informationem a Divino, constat ex significatione loqui & dicere, cum a Jehovah de observandis Ecclesiæ, quod sit informatio, de qua n: 7769. 7793. 7825; & quia a Jehovah, est informatio a Divino; & ex representatione Moschis, quod sit Verum Divinum, de qua n: 6771. 7014. 7382; inde per loquutus Jehovah ad Moschen, dicendo, significatur informatio a Divino per Divinum Verum.

8042. Sanctifica mihi omne primogenitum, quod significet fidem, quod a Domino, constat ex significatione sanctificare Jehovah seu Domino, quod sic addicare Ipsi, hoc est, confiteri & agnoscere quod ab Ipso; & ex significatione primogeniti, quod sit fides, de qua n: 352. 2435. 6344. 7035. cum dicitur fides, intelligitur omne verum quod Ecclesiæ spirituali, & quia intelligitur omne Verum Ecclesiæ, etiam intelligitur ipsa Ecclesia spiritualis, nam hujus Ecclesiæ essentiale est verum; est quidem bonum essentiale Ecclesiæ, & est actualiter Primogenitus, n: 2435. 3325. 4925. 4926. 4928. 4930; sed bonum, quod illis qui ab Ecclesia spirituali, in se est verum; cum enim agunt secundum Verum, quod doctrinæ illorum, tunc Verum appellatur bonum, transivit tunc ab intellectu in voluntatem, & a voluntate in actum, quod fit ex voluntate, hoc dicitur bonum: quod hoc bonum usque in se & sua essentia sit verum, est quia illis doctrinalia Ecclesiæ sunt Vera, & doctrinalia in Ecclesiis discrepant, proinde etiam Vera, & usque tamen, licet tam varia sunt, per velle illa & agere illa, fiunt bona, ut modo dictum est. Cum regeneratur homo, ducitur ille per fidem intellectu seu doctrina ad fidem voluntate seu vita, hoc est, per verum fidei ad bonum charitatis, cum homo in bono charitatis est, tunc regeneratus est; & tunc ex bono illo gignit vera, quæ vera boni vocantur; hæc vera sunt, quæ sunt ipsissima vera fidei, quæ per primogenita intelliguntur; se habent enim generationes seu natiuitates verorum a bono, sicut se habent generationes seu natiuitates filiorum ac filiarum

filiarum a parente, & postmodum nepotum & neptum, dein pronepotum & proneptum, & sic porro; prima seu immediata generatio aut nativitas, quæ est filiorum & filiarum, est quæ significantur per primogenitum, quocunque sint, non autem altera & tertia, nisi respective ad suos parentes: quod illa sanctificata sint Jehovæ seu Domino, est quia omnia vera & bona derivativa seu descendencia trahunt suam essentiam a primitivis. In hoc spirituale fundatur jus primogenitorum de quo in Verbo.

8043. Aperturam omnis uteri, quod significet quæ ex charitate, constat ex significatione aperturæ uteri, quod sit quod a regenerato immediate nascitur, ita quod a charitate, secundum illa quæ mox supra n: 8043, dicta sunt; nam qui e novo concipitur, venit quasi iterum in uterum, & qui e novo nascitur, exit quasi iterum ex utero; sed quod concipitur in utero, & nascitur ex utero, non est homo quatenus homo, sed est fides charitatis, hæc enim facit spirituale hominis, ita quasi ipsum hominem e novo, nam ejus vita tunc inde est; ex his constare potest, quid per aperturam uteri in sensu spirituali intelligitur; angeli, qui in solis ideis spiritualibus sunt, non aliud per illud intelligunt: quid uterus, tum quid esse in utero, & exire ex utero, videatur n: 3293 fin: 3294. 3967. 4904. 4918. 4931. 5052. 5054. 6433. Quia per uterum illa significantur, ideo Dominus in Verbo vocatur Formator ab Utero, hoc est, Regenerator, ut apud Esaiam “Sic dixit Jehovah, Factor tuus, & Formator tuus ab utero, adjuvat te; ne time, serve mi Jacob, & Jeschurun quem elegi; quia effundam aquam super sitientem, & rivulos super aridam; effundam spiritum meum super semen tuum, & benedictionem super natos tuos” XLIV: 2. 3. Dominus vocatur Factor & Formator ex utero, quia regenerat hominem, & ex naturali facit spiritalem; quia regeneratio fit per verum & bonum, ideo dicitur quod effundet aquam super sitientem, & spiritum super semen ejus; per aquam enim significatur Verum quod fidei, n: 2702. 3058. 3424. 4976. 5668. 7307, & per spiritum bonum quod charitatis; similiter ac per aquam & spiritum apud Johannem “Dixit Jesus ad Nicodemum, amen, amen, dico tibi, nisi quis generetur denuo, non potest videre Regnum Dei: dixit ad Ipsum Nicodemus, quomodo potest homo generari cum senex est, num potest in uterum matris suæ secundo venire, respondit Jesus, amen, amen, dico tibi, nisi quis generatus fuerit ex aqua & spiritu, non potest ingredi in Regnum Dei; quod natum est e carne caro est, sed quod generatum est ex spiritu, spiritus est: tune es magister in Israel, & hoc non nosti” III: 3. 4. 56. 10. Dominus dicitur formator ab utero etiam alibi apud Esaiam “Sic dixit Jehovah Redemptor tuus, & Formator tuus ab utero; Ego Jehovah faciens omnia, expandens cœlos solum, & extendens terram a Me Ipso” XLIV: 24, per cœlos & terram intelligitur in communi sensu Ecclesia Interna & Externa, n: 82. 1411. 1753. 1850. 3355. 4535, & in particulari Ecclesiæ internum & externum apud hominem qui regeneratus est; & per expandere & extendere significatur facere seu creare ex Divina potentia, n: 7673, inde Dominus ut Regenerator vocatur Factor & Creator, ac regeneratio vocatur nova creatio. Pariter apud Eundem “Attendite ad Me, domus Jacobi, & omnes reliquæ domus Israelis, portati a ventre

CAPUT DECIMUM TERTIUM. 463

ventre, *lati ab utero*" XLVI: 3. Et apud Davidem "Super Te, Domino Jehovih, *impositus sum ab utero*, e visceribus matris meæ, *Tu educor meus*, Tu laus mea jugiter" Psalm: LXXI: 6. Ex his nunc patet, quid per aperturam uteri, & consequenter quid per primogenitum in sensu interno significatur.

8044. In filiis Israelis, quod significet in Ecclesia spirituali, constat ex representatione filiorum Israelis, quod sint Ecclesia spiritualis, de qua n: 4286. 6426. 6637. 6862. 6868. 7035. 7062. 7198. 7201. 7215. 7223.

8045. In homine, & in bestia, significat bonum fidei interius & exterius, ut n: 4724. 7523.

8046. Mihi illud, quod significet quod Domini sit, constat ex eo quod Jehovah in Verbo sit Dominus, n: 1343. 1736. 2921. 3023. 3035. 5041. 5663. 6281. 6303. 6905. 6945. 6956, unde *Mibi illud est quod sit Domini*: quod omne bonum & omne verum, ita charitas & fides, sint a Domino, ac prorsus nihil ab homine, videatur n: 904 fin. 2411. 3142. 3147. 4151. 5482. 5649. 6193. 6325. 6466 ad 6495. 6613 ad 6626. 6982. 6985. 6996. 7004. 7055. 7056. 7058. 7270. 7343.

8247. Vers: 3 ad 10. *Et dixit Moscheh ad populum, memento diei hujus quo exivistis ab Aegypto, e domo servorum, quia in robore manus eduxit Jehovah vos exhinc: & non comedetur fermentatum. Hodie vos exitis, in mense Abib. Et erit, cum introduxerit te Jehovah ad terram Cananæi, & Chittæi, & Emorræi, & Chivæi, & Jebusæi, quam juravit patribus tuis ad dandum tibi, terram fluentem lacte & melle, & servies servitium hoc in mense hoc. Septem diebus comes azyma, & in die septimo festum Jehovah. Azyma comedetur septem diebus, & non videbitur tibi fermentatum, & non videbitur tibi fermentum in omni termino tuo. Et indicabis filio tuo indie isto, dicendo, propter hoc fecit Jehovah mibi, in exire me ex Aegypto. Et erit tibi in signum super manu tua, & in memoriale inter oculos tuos, propterea ut sit lex Jehovah in ore tuo, quia manu robusta eduxit te Jehovah ex Aegypto. Et custodies statutum hoc ad statum tempus, ab anno in annum.* Et dixit Moscheh ad populum, significat instructionem per Verum Divinum: memento diei hujus, quo exivistis ab Aegypto, e domo servorum, significat quod imprimis reminiscendum illius status, in quo fuerunt cum liberati e captivitate spirituali a Domino: quia in robore manus eduxit Jehovah vos exhinc, significat quod ex Divina potentia Domini liberati sint: & non comedetur fermentatum, significat quod non appropriabitur ullum falsificatum: hodie vos exitis, significat liberationem in æternum: in mense Abib, significat principium status novi: & erit cum introduxerit te Jehovah ad terram Cananæi, & Chittæi, & Emorræi, & Chivæi, & Jebusæi, significat in regionem Cœli occupatam ab illis qui in malo & falso quam juravit patribus tuis ad dandum tibi, significat quæ ex Divino promissa illis qui in bono & vero: terram fluentem lacte & melle, significat ubi lætitia & gaudium: & servies servitium hoc in mense hoc, significat cultum Domini perennem propter liberationem: septem diebus comes azyma, significat purificationem a falsis: & in die septimo festum Jehovah, significat sanctum cultum Domini: azyma comedetur septem diebus, signi-

significat quod omnino purificandi a falsis : & non videbitur tibi fermentatum, significat quod omnino non admittetur falsificatum : & non videbitur tibi fermentum, significat quod nec quicquam falsum : in omni termino tuo, significat quousque se extendit verum quod ex bono : & indicabis filio tuo in die isto, dicendo, significat interiorum perceptionem veri quæ conscientia : propter hoc fecit Jehovah mihi, in exire me ex Ægypto, significat quod a Domino liberati sint e captivitate spirituali & e damnatione : & erit tibi in signum super manu tua, significat quod erit in perpetuo voluntate : & in memoriale inter oculos tuos, significat quod perpetuo in intellectu : ut sit lex Jehovah in ore tuo, significat ut Divinum Verum in omni quod inde procedit : quia manu robusta eduxit te Jehovah ex Ægypto, significat quod ex potentia Divina liberati sint : & custodies statutum hoc ad statum tempus ab anno in annum, significat quod illa lex ordinis in illo statu jugiter.

8048. Et dixit Moscheh ad populum, quod significet instructionem per Verum Divinum, constat ex significatione dicere, cum per Verum Divinum de observandis in Ecclesia, quod sit instructio, de qua n : 7186. 7267. 7304. 7380. 7517 ; & ex repræsentatione Moschis, quod sit Verum Divinum, de qua supra n : 8041.

8049. Memento diei hujus quo exivistis ex Ægypto, e domo servorum, quod significet quod imprimis reminiscendum illius status in quo fuerunt cum liberati e captivitate spirituali a Domino, constat ex significatione memento, quod sit reminiscendum ; ex significatione diei, quod sit status, de qua n : 23. 487. 488. 493. 893. 2788. 3462. 3785. 4850. 5672. 5962. 7680 ; ex significatione exire, quod sit liberari, nam per exitum filiorum Israelis significatur liberatio illorum qui ab Ecclesia spirituali a Domino, de qua liberatione videatur n : 6854. 6914. 7091 fin : 7828. 7932. 8018 ; ex significatione Ægypti, & domus servorum, quod sit captivitas spiritualis, per Pharaonem enim & Ægyptios significati sunt qui in altera vita per falsa infestaverunt spirituales, n : 7097. 7107. 7110. 7126. 7142. 7220. 7228. 7317, inde per terram Ægypti significata est infestatio, n : 7278, infestatio per falsa nec aliud est quam captivitas spiritualis, nam cum infestantur, tenentur sicut captivi in falsis, a quibus liberari continue allaborant ; inde quoque in Verbo dicti sunt vincti in fovea, n : 6854 ; spiritualis illa captivitas est quæ etiam significatur per domum servorum, quod servitium sit impugnatio a falsis seu infestatio, videatur n : 7120. 7129.

8050. Quia in robore manus eduxit Jehovah vos exhinc, quod significet quod ex Divina potentia Domini liberati sint, constat ex significatione roboris manus, quod sit potentia, & cum dicitur de Jehovah, quod sit omnipotentia ; quod robur sit potentia, patet, quod manus etiam sit potentia, videatur n : 878. 3387. 4931 ad 4937. 5327. 5328. 5544. 6947. 7188. 7189. 7518. 7673 ; & ex significatione educere, quod sit liberare ; quod Jehovah sit Dominus, videatur supra n : 8046.

8051. Et non comedetur fermentatum, quod significet quod non appropriabitur ullum falsificatum, constat ex significatione comedere, quod sit appropriare,

CAPUT DECIMUM TERTIUM. 465

propriare, de qua n : 3168. 3513 fin : 3596. 4745 ; & ex significatione fermenti, quod sit falsum, de qua n : 2342. 7906, inde fermentatum est falsificatum. Quod appropriationem falsi & falsificati attinet, sciendum quod falsum & falsificatum non alicui approprietur sicut falsum & falsificatum qui in bono est, & inde vult in vero esse, sed illi qui in malo est, & inde non vult in vero esse ; quod ei qui in bono est & inde vult in vero esse, non approprietur falsum ut falsum, est quia cogitat bene de Deo, de Regno Dei, deque vita spirituali, & inde applicat falsum ut non contra hæc sit, sed ut aliquo modo concordet, ita lenit illud, & asperum ac durum ejus non venit in ideam : nisi hoc foret, vix aliquis salvari posset, nam falsa præ veris regnant : sed sciendum, quod qui in bono sunt ; etiam in amore veri sint, quare cum in altera vita instruuntur ab Angelis, rejiciunt falsa, & acceptant vera, & hoc secundum gradum amoris veri, quem in mundo habuerunt.

8052. Hodie vos exitis, quod significet liberationem in æternum, constat ex significatione hodie, quod sit æternum, de qua n : 2838. 3998. 4304. 6165. 6984 ; & ex significatione exire, quod sit liberari, ut supra n : 8049.

8053. In mense abib, quod significet principium status novi, constat ex significatione mensis, quod sit finis status prioris & principium sequentis, ita etiam status novus, de qua n : 3814 ; quod mensis Abib sit principium a quo omnes status sequentes, patet ab illis quæ de hoc mense dicitur in Cap : præced : nempe “ Mensis hic vobis caput mensium, primus hic vobis mensibus anni, Vers : 2, videatur n : 7827. 7828.

8054. Et erit cum introduxerit te Jehovah ad terram Cananæi & Chittæi, & Emorræi & Chivæi & Jebusæi, quod significet regionem Cœli occupatam ab illis qui in malo & falso, constat ex significatione terræ Cananæi, & Chittæi, & Emorræi, & Chivæi, & Jebusæi, quod sit Cœlum, hic regio Cœli occupata ab illis qui in malo & falso ; quod terra Canaan sit Regnum Domini in Cœlo, & in terra seu Ecclesia, videatur n : 1413. 1437. 1585. 1607. 1866. 3038. 3481. 3686. 3705. 4116. 4240. 4447. 4454. 4516. 4517. 5136. 5757. 6176 ; mala & falsa significantur per gentes hic nominatas, malum ex falso mali per Cananæum n : 4818 ; falsum ex quo malum per Chittæum, n : 2913 ; malum & inde falsum per Emorræum, n : 1857. 6306 ; idolatricum in quo aliquid boni per Chivæum, n : 6860, & idolatricum in quo aliquid veri, per Jebusæum, n : 6860 : quod regio Cœli, in quam venturi illi qui ab Ecclesia spirituali ante adventum Domini occupata fuerit a malis & falsis, videatur supra n : 6858. Quod hanc rem ulterius attinet, sciendum quod ante adventum Domini Cœlum non distinctum fuerit in tres coelos, nempe in intimum seu tertium, in medium seu secundum, ac in ultimum seu primum, sicut post adventum Domini, sed erat unum, Cœlum spirituale nondum erat, regio, ubi Cœlum spirituale futurum, occupata fuit ab illis qui in falso & malo, sed qui potuerunt teneri in aliquo vero & bono, per media externa, imprimis per ideas eminentiæ ac dignitatis, pariter ac sit in mundo, ibi qui in malo sunt & in falso, usque obligantur, ut vera quasi cogitent & loquantur, utque bona quasi velint & faciant, per media externa,

quæ sunt honores & lucra: causa quod regio illa cœli a talibus tunc occupata fuerit, erat quia deerant boni, & qui ab Ecclesia spirituali, nondum erant præparati, & tamen ubivis a spiritibus impletum esse debuit, ut esset continuum a Domino usque ad hominem, nam si discontinuum, periisset homo: sunt etiam hodie regiones cœli aliquæ a talibus occupatæ, at illi qui ibi vi forti detinentur a malis faciendis; immediate supra caput sunt qui per innocentiam fallunt & seducunt, sed supra illos sunt cœlestes ab Antiquissima Ecclesia, qui illos tenent in vinculis tali vi, ut nequaquam possint allicui malum inferre; post occipitium est quoque hodie regio, quæ fuerat cœli, occupata a malis; & quoque antrorsum versus sinistram: malorum etiam conatus continuus est invadendi loca ubi boni, & actualiter invadunt, ut primum a bonis non impleta sunt, conatum illum sapius appercipere datum est: regiones illæ occupantur, cum in mundo augentur mali, ac diminuuntur boni, nam tunc ad hominem accedunt spiritus mali, & ab illo recedunt spiritus boni, & quantum hi recedunt, tantum regiones proximæ ad hominem occupantur a malis, quum hoc fit in communi, incolæ regionum illarum permutantur: hoc fit cum Ecclesia prope suum finem est, nam tunc regnat malum & falsum: sed circa finem Ecclesiæ, dejiciuntur illi, & regiones occupatæ dantur bonis, qui interea ad cœlum præparati sunt: hoc intelligitur per hæc apud Johannem, "Factum est bellum in Cælo, Michael & Angeli ejus pugnarunt contra draconem, & draco pugnavit, ac Angeli ejus, sed non prævaluerunt, neque locus inventus est illorum amplius in cælo," xii: 7. 8. Hic status cœli repræsentatus est per terram Canaanem, quod gentes illam occupaverint, & per filios Israelis, quod illas inde ejecerint; per terram, enim Canaan significatur Regnum Domini, ita Cœlum & Ecclesia, ut ex locis supra citatis videri potest.

8055. Quam juravit patribus tuis, ad dandum tibi, quod *significet* quæ ex Divino promissa illis qui in bono & vero, constat ex significatione jurare, cum a Jehovah, quod sit confirmatio a Divino irrevocabilis, n: 2842, 3375; inde jurare ad dandum est promissio; & ex significatione patrum, quod sint qui in bono & vero; per patres enim, cum de Ecclesia agitur, significantur Antiqui, seu antiquæ Ecclesiæ, quæ in bono et vero, n: 6050. 6075. 6589. 6876. 6884. 7648.

8056. Terram fluentem lacte & melle, quod significet ubi lætitiæ & gaudium, constat ex significatione terræ fluentis lacte & melle, quod sit amœnum & jucundum, de qua n: 5620. 6857, ita lætitiæ & gaudium. Lætitiæ & gaudium dicitur quia in Verbo lætitiæ prædicatur de vero, & gaudium de bono, similiter amœnum & jucundum, etiam lac prædicatur de vero boni, & mel de bono veri.

8057. Et servies servitium hoc in mense hoc, quod significet cultum Domini perennem propter liberationem, constat ex significatione servitii, quod sit cultus, ut n: 7934; & ex significatione mensis, quod sit finis status prioris et principium novi; ac mensis abib, quod sit principium a quo omnes status sequentes, de qua n: 8053; inde quoque per mensem significatur perenne.

8058.

CAPUT DECIMUM TERTIUM. 467

8058. Septem diebus comedes azyma, quod significet purificationem a falsis constat ex significatione septem dierum, quod involvat sanctum, de qua n: 395. 433. 716. 881. 5265. 5268, & quod sit status plenus, n: 6568; & ex significatione comedere azyma, quod sit appropriatio veri, ac purificatio a falso, azymum enim est bonum purificatum a falso, & comedere est appropriatio, n: 368. 3513. 3596. 3832. 4745; quod azymum sit bonum purificatum a falso, est quia panis est bonum, & fermentum est falsum.

8059. Et in die septimo festum Jehovæ, quod significet sanctum cultum Domini, constat ex significatione diei septimi, quod sit status sanctus, quod dies sit status, videatur n: 23. 487. 488. 493. 893. 2788. 3462. 3785. 4850. 5672. 5962, & quod septem sint sanctum, n: 395. 433. 716. 881. 5265. 5268; & ex significatione festi Jehovæ, quod sit cultus Domini, quod festum sit cultus ex læto animo, videatur n: 7093; quodque Jehova sit Dominus n: 8046.

8060. Azyma comedetur septem diebus, quod significet quod omnino purificandi a falsis, constat ex significatione comedere azyma, quod sit appropriare bonum purificatum a falsis, ut mox supra n: 8058; hoc quia iterum dicitur, significat quod omnino hoc fiet; & ex significatione septem dierum, quod sit sanctum, & quoque status plenus, de qua supra n: 8058.

8061. Et non videbitur tibi fermentatum, quod significet quod omnino non admittetur falsificatum, nempe ut approprietur, secundum illa quæ supra n: 8351, explicata sunt; quod omnino hoc fiet, significatur per quod iterum dicatur.

8062. Et non videbitur tibi fermentum, quod significet quod nec quicquam falsum, constat ex significatione fermenti, quod sit falsum, de qua n: 7906; falsificatum quod significatur per fermentatum & falsum quod significatur per fermentum, differunt in eo, quod falsificatum sit verum applicatum ad confirmandum malum, & falsum est omne quod contra verum est.

8063. In omni termino tuo, quod significet quousque se extendit verum quod ex bono, constat ex significatione termini, quod sit extensio veri a bono, omne enim verum suam extensionem habet, quæ extensio quandoque manifestatur per sphaeram; & quia habet extensionem, habet suos terminos; sphaera extensionis veri est secundum quale & quantum boni; est enim bonum sicut flamma, ac verum sicut lux: sphaera extensionis in spiritali mundo est ad societates quæ circumcirca, quousque ibi se extendit sphaera, eo usque est communicatio, de hoc videatur n: 6598 ad 6613. Secundum sphaeram extensionis in cælo est cuius intelligentia & sapientia, & est felicitas, nempe secundum quantum & simul quale ejus. Ex his constare potest, quid per in omni termino in sensu spiritali significatur, hic quod in bono non aliquid falsum; falsa enim sunt extra sphaeram, nam excipiunt ubi vera desinunt, at si intrant sphaeram, tunc adpropriantur; quod non intrabunt, significatur per quod non videbitur tibi fermentatum aut fermentum in omni termino tuo.

8064. Et indicabis filio tuo in die isto, dicendo, quod significet interi-

N n n 2

orem

orem perceptionem, quæ conscientiæ, constat ex illis quæ 7935 explicata sunt, ubi similia.

8065. Propter hoc fecit Jehovah mihi in exire me ex Ægypto, quod significet quod a Domino liberati sint e captivitate spirituali & e damnatione, constat ex significatione exire, quod sit liberari; & ex significatione Ægypti, quod sit captivitas spiritualis, & damnatio, de quibus supra n: 8049.

8066. Et erit tibi in signum super manu tua, quod significet quod erit perpetuo in voluntate, constat ex significatione signi, quod sit perpetua recordatio, nam quod signo est & quod memoriali, hoc propter perpetuam reminiscentiam est; quod signum super manu esset, erat ut quoties moverent manum, seu facerent aliquid, ejus reminiscerentur, & quod ut memoriale inter oculos esset, erat ut quoties intuerentur aliquid, ejus reminiscerentur; & ex significatione manus, quod sit potentia, de qua n: 878. 3387. 4931 ad 4937. 5327. 5328. 5544. 6292. 6947. 7011. 7188. 7189. 7518. 7673, hic voluntas, quia omnis actio & potentia actionis, quæ sit per manum, procedit a voluntate.

8067. Et in memoriale inter oculos, quod significet quod perpetuo in intellectu, constat ex significatione memorialis, quod etiam sit perpetua recordatio; memoriale dicitur, quia hoc in Verbo prædicatur de intellectuali, at signum de voluntario; & ex significatione oculorum, quod sint intellectus, de qua n: 2701. 3820. 4403 ad 4421. 4523 ad 4534, inde per memoriale inter oculos, significatur quod perpetuo erit in intellectu, hoc est, in cogitatione. Quomodo intelligendum, quod perpetuo erit in intellectu & perpetuo in voluntate, paucis dicitur; quæ apud hominem per fidem & charitatem impressa sunt, seu quæ homo plane credit & amat, hæc perpetuo sunt in ejus cogitatione & voluntate, cogitat enim illa & vult illa tametsi in ideis & in negotiis de aliis rebus est, & autumat quod illa in mente tunc non adsint, ibi enim sunt inter alia, quæ constituunt quale mentis; quod ita sit, patet manifeste a sphaera spirituali, quæ circum spiritum seu angelum est, cum enim appropinquat, ex sphaera illa cognoscitur illico, qua fide & qua charitate est, ac plura quæ ei cordi sunt, tametsi ille de iis tunc nihil cogitat: sunt talia, quæ vitam mentis cujusvis constituunt, & se tenent perpetuo ibi: illustrari hæc possent a perpluribus apud hominem, sicut a reflexionibus variis, ab affectionibus, aque actionibus ab infantia impressis, & similibus, quæ jugiter adsunt & regunt, etiamsi nihil de eo manifeste cogitatur: ita se habet cum amore in proximum, cum amore in Deum, cum amore boni & veri, cum fide, qui in illis sunt, perpetuo volunt illa ac cogitant illa, nam insunt, & cum insunt, dicuntur universaliter regnantia, videatur, n: 6159: 6571. 7648.

8068. Ut sit lex Jehovah in ore tuo, quod significet ut Divinum Verum sit in omni quod inde procedit, constat ex significatione legis Jehovah, quod sit Divinum Verum, de qua n: 7462; & ex significatione esse in ore, quod sit in omni quod inde procedit, hoc est, ex intellectu & voluntate; in ore enim est in sermone, & in sermone inest utrumque mentis, tam ejus intellectuale quam voluntarium, intellectuale in sensu vocum & rerum, voluntarium

CAPUT DECIMUM TERTIUM. 469

tarium in affectione, quæ dat vitam sermoni.

8069. Quia manu robusta eduxit te Jehovah ex Ægypto, quod significet quod ex potentia Divina liberati sint, constat ex significatione manus robustæ Jehovah, quod sit Divina potentia Domini; & ex significatione educere, quod sit liberare, de quibus supra n: 8050.

8070. Et custodies statutum hoc ad statum tempus ab anno in annum, quod significet quod illa lex ordinis in illo statu jugiter, constat ex significatione statuti, quod sit lex ordinis, de qua n: 7884. 7995; ex significatione temporis, quod sit status, de qua n: 2625. 2788. 2837. 3254. 3356. 3404. 3827. 3938. 4814. 4882. 4901. 4916. 6110. 7381, inde ad statum tempus est in illo statu, & a significatione anni, quod sit integra periodus a principio ad finem, de qua n: 2906, ita ab anno ad annum, est jugiter.

8071. Vers: 11 ad 16. *Et erit cum introduxerit te Jehovah ad terram Cananæi, quemadmodum juravit tibi & patribus tuis, & dederit illam tibi. Et transire facies omnem aperturam uteri, Jehovah, & omnem aperturam fætus bestię, qui erit tibi masculi, Jehovah. Et omnem aperturam asini redimes in pecude, & si non redimis, & decollabis illud; & omnem primogenitum hominis in filiis tuis redimes. Et erit, quod interrogat te filius tuus cras, dicendo, quid hoc, & dicas ad illum, in robore manus eduxit nos Jehovah ex Ægypto e domo servorum. Et erat quod induraverit Pharao ad dimittendum nos, & interfecit Jehovah omne primogenitum in terra Ægypti, a primogenito hominis, & usque ad primogenitum bestię, propterea ego sacrifico Jehovah omnem aperturam uteri, masculos, & omnem primogenitum filiorum meorum redimo. Et erit in signum super manu tua, & ad frontalia inter oculos tuos, quia in robore manus eduxit nos Jehovah ex Ægypto. Et erit cum introduxerit te Jehovah ad terram Cananæi, significat regionem cœli occupatam ab illis qui in malo & falso: quemadmodum juravit tibi & patribus tuis, & dederit illam tibi, significat quæ ex Divino promissa illis qui in bono & vero: & transire facies omnem aperturam uteri Jehovah, significat fidem charitatis quæ regenerationis, quod Domini: & omnem aperturam fætus bestię, significat omnem charitatem quæ novæ generationis: qui erit tibi masculi, significat quæ veri fidei: Jehovah, significat quod Domini sit: & omnem aperturam asini redimes in pecude, significat quod fides mere naturalis non addicabitur Domino, sed verum innocentię quod inibi: & si non redimis, & decollabis illud, significat si non inibi bonum innocentię, quod separanda & ejicienda: & omnem primogenitum hominis in filiis tuis redimes, significat quod vera fidei non addicanda sint Domino, sed bona ejus: & erit quod interroget te filius tuus, significat perceptionem ex vero quod conscientię; cras, significat semper cum sit: quid hoc, significat inquisitionem cur ita: & dicas ad illum, significat responsum: in robore manus eduxit nos Jehovah ex Ægypto e domo servorum, significat quod ex Divina Domini potentia liberati sint e capivitate spirituali: & erat quod induraverit Pharao ad dimittendum nos, significat cum obstinarent se qui per falsa infestabant, ne liberarentur: & interfecit Jehovah omnem primogenitum in terra Ægypti, significat quod damnati omnes qui in fide separata a charitate:*

charitate : a primogenito hominis & usque ad primogenitum bestiae, significat falsum fidei separate interius & exterius : propterea ego sacrificio Jehovah omnem aperturam uteri masculos, significat quod ideo addicanda Domino fides charitatis, quae novae generationis : & omnem primogenitum filiorum meorum redimo, significat, quod vera fidei non addicanda sint Domino, sed bona ejus : & erit in signum super manu, significat quod erit perpetuo in voluntate : & ad frontalia inter oculos, significat quod perpetuo in intellectu : quia in robore manus eduxit nos Jehovah de Aegypto, significat quod ex Divina potentia Domini liberati sint.

8072. Et erit cum introduxerit te Jehovah ad terram Cananaei, quod significet regionem caeli occupatam ab illis qui in malo & falso, constat ab illis quae supra n : 8054 memorata sunt.

8073. Quemadmodum juravit tibi & patribus tuis, & dederit tibi, quod significet quae ex Divino promissa illis qui in bono & vero, constat ab illis supra n : 8055, ubi similia.

8074. Et transire facies omnem aperturam uteri Jehovah, quod significet fidem charitatis quae regenerationis, quod Domini, constat ex significatione transire facies, quod sit addicare, similiter ac sanctificare supra n : 8042, & sacrificare infra n : 8088 ; & ex significatione aperturæ uteri, quod sit fides ex charitate, quae est regenerati, de qua supra n : 8042. 8043 ; quod Jehovah sit Dominus, videatur n : 8046.

8075. Et omnem aperturam fætus bestiae, quod significet omnem charitatem quae novae generationis, constat ex significatione aperturæ uteri, quod sit fides ex charitate quae novae generationis, de qua n : 8043 ; & ex significatione fætus bestiae, quod sit affectio boni, de qua n : 45. 46. 142. 143. 246. 714. 715. 719. 776. 1823. 2179. 2180. 3218. 3519. 5198, ita bonum charitatis.

8076. Qui erit tibi masculi, quod significet quae veri fidei, constat ex significatione masculi, quod sit verum fidei, de qua n : 2046. 4005. 7838.

8077. Jehovah, quod significet quod Domini sit, nam per Jehovah in Verbo non alius intelligitur quam Dominus videatur n : 1343. 1736. 2921. 3023. 3035. 5041. 5663. 6303. 6281. 6905. 6945. 6956. Quae in binis his Versibus continentur, non ulterius explicantur, quia prius ad Vers : 2. hujus Capitis, n : 8042. 8043. 8044. 8045, explicata sunt.

8078. Et omnem aperturam asini redimes in pecude, quod significet quod fides mere naturalis non addicabitur Domino, sed verum innocentiae quod inibi, constat ex significatione aperturæ, quod sit quod primum nascitur a regenerato, seu primogenitum, ita fides ; quod primogenitum sit fides, hactenus ostensum est ; ex significatione asini, quod sit naturale, per asinum enim significatur scientificum, n : 5492. 5791 ; tum servitium, n : 5958. 6389, ita quoque naturale, nam scientifica sunt naturalis, ac naturale respective ad spirituale est servitium ; inde nunc per aperturam asini significatur fides mere naturalis, de qua sequitur ; ex significatione redimere, quod sit loco ejus aliud dare ; quod redimere id significet, patet a sensu pleno verborum, qui est horum "aperturam asini non transire facies Jehovah, sed redimes pro

CAPUT DECIMUM TERTIUM. 471

pro pecude: " quod transire facere Jehovah, fit addicare Domino, similiter ac sanctificare & sacrificare, videatur mox supra n: 8074, ita non transire facere sed redimere, est non addicare, sed loco ejus aliud dare: & ex significatione pecudis; quod sit verum innocentiae; quod pecus sit verum innocentiae, est quia per pecudem intelligitur agnus vel haedus, & per hos significatur innocentia, n: 3519. 3994. 7840, hic verum innocentiae, quia non agnus seu haedus sed pecus dicitur: ex his patet, quod per omnem aperturam asini redimes in pecude, significetur quod fides mere naturalis non addicanda sit Domino, sed verum innocentiae quod inibi. Fides mere naturalis est fides quae insinuat per viam externam, & non internam, sicut fides sensualis, quae est cum creditur quod ita sit, quia oculus vidit, & manus tetigit, haec fides est, de qua Dominus ad Thomam " Quia vidisti, Thoma, credidisti, beati qui non vident, & credunt " Johan: xx: 29; tum sicut fides miraculorum, quae est cum creditur quod ita sit, solum ex miraculis, de qua fide videatur n: 7290: ut & fides auctoritatis, quae est cum creditur quod ita sit, quia alius, cui fides habetur, dixerat: fides autem spiritualis, est quae insinuat per viam internam & simul externam, insinuatio per viam internam facit ut credatur, & tunc quod insinuat per viam externam facit ut confirmetur; spirituale fidei est affectio charitatis, & inde affectio veri propter usum bonum ac propter vitam; haec faciunt ut fides spiritualis sit: insinuatio fidei per viam internam, fit per lectionem Verbi, & tunc per illustrationem a Domino, quae datur secundum affectionis quale, hoc est, secundum finem sciendi verum. Ex his nunc constare potest, quid fides mere naturalis, & quod illa fides, quia non est spiritualis, non possit addicari Domino, hoc est, agnosci & credi quod sit a Domino, nam Dominus per affectionem veri & boni influit; quod fides sit affectio interna, videatur n: 8034. Verum innocentiae, quod potest inesse isti fidei, & acceptari a Domino, est quod creditur ita esse ex innocentia. Ex his nunc patet, quomodo intelligendum, quod fides mere naturalis non addicabitur Domino, sed verum innocentiae, quod inibi.

8079. Et si non redimis, & decollabis illud, quod significet si non inibi verum innocentiae, quod separanda & ejicienda, constat ex significatione non redimere, quod sit non addicare Domino, sed loco ejus aliud dare, ut nunc supra n: 8078; & ex significatione decollare, quod sit separare & ejicere; quod decollare id sit, est quia collum significat conjunctionem interiorum cum exterioribus, n: 3542. 3603. 3695. 3725. 5320. 5328. 5926. 6033, ita decollatio separationem & ejectionem, nempe fidei mere naturalis, si non inibi verum innocentiae.

8080. Et omnem primogenitum in filiis tuis redimes, quod significet quod vera fidei non addicanda sint Domino, sed bona ejus, constat ex significatione primogeniti, quod sit fides, de qua n: 352. 2435. 6344. 7035. 8042, ex significatione filiorum, quod sint vera, de qua n: 489. 491. 533. 1147. 2623. 3373; & ex significatione redimere, quod sit loco ejus aliud dare, ut supra n: 8077. 8078; quod sit quod non addicanda, sequitur ex sensu pleno; qui horum verborum est " Et omnem primogenitum hominis in filiis tuis

tuis *non transire facies*, hoc est, *non sacrificabis*, sed redimes;” non transire facere est non addicare, ut supra n: 8077. 8078: ex his patet, quod per omnem primogenitum hominis in filiis tuis redimes, significetur quod vera fidei non addicanda sint Domino, sed loco illorum aliud; quod hoc aliud sit bonum fidei constare potest ex eo, quod per primogenitum in genere significetur bonum fidei, ut supra n: 8042. 8043, at cum dicitur primogenitum hominis in filiis ejus, quod sit verum fidei; nam fidei est verum & est bonum. Quod fidei bonum seu charitas sit hoc aliud, quod pro veris fidei addicandum sit Domino, etiam constare potest ex eo, quod primogeniti filiorum Israelis non acceptati sint, sed loco illorum Levitæ, & hoc ob causam quia per Levi repræsentatum est bonum fidei seu charitas, n: 3875. 4497. 4502. 4503; quod Tribus Levi acceptata sit loco omnium primogenitorum, videatur n: 111: 12. 13. 40 ad fin: Cap: viii: 16. 17. 18: quod bonum fidei sit hoc aliud quod addicandum Domino, etiam constare potest ex eo, quod fides non sit fides absque charitate, n: 654. 724. 1162. 1176. 2231. 2340. 2349. 2419. 2839. 2982. 3146. 3325. 3849. 3865. 4368. 5351. 7039. 7082. 7083. 7084. 7342 fin: 7950; tum ex eo, quod bonum fidei actualiter primo loco sit, at verum fidei inodo apparet, n: 3539. 3548. 3556. 3563. 3570. 3576. 3603. 3701. 4925. 4926. 4928. 4930. 4977. 5351. 6256. 6269. 6272. 6273; ita quod charitas sit primogenitum, n: 3325. 3494. 4925. 4926. 4928. 4930. Quod Verum fidei in se spectatum absque bono ejus, non addicandum sit Domino, hoc est, dandum Ipsi, seu agnoscendum quod ab Ipso, est, quia omne verum fidei nullam in se vitam habet, priusquam sit bonum fidei; & verum fidei sit bonum fidei per velle illud, & facere illud, n: 7835, cum itaque sit bonum fidei, tunc agnoscitur a Domino quod sit Ipsius, nam Dominus dat fidem mediate per bonum ejus: omne etiam verum fidei apud hominem Ecclesiæ spiritualis sit bonum fidei, cum ille regeneratur; ac tunc primum sit Domini. Lex de redemptione primogenitorum hominis lata est ob finem, ne sacrificarent filios suos, quod in usum venit apud gentes, apud quos statuta Ecclesiæ Antiquæ, quæ Ecclesia repræsentativa fuit, remanserunt, sed temporis successu plane adulterata quod primogeniti sanctificandi essent Deo, ex statutis Ecclesiæ antiquæ fuit, sed per sanctificationem intelligere cæperunt sacificationem; ad simile faciendum inclinaverunt quoque posterii Jacobi, quapropter lex illa coram illis explicata est, & ne id fieret loco primogenitorum assumti sunt Levitæ, ut dictum est; lex illa explicata est secundum sensum ejus correspondentem in spiritali mundo, qui est quod vera fidei non sancta sint, ita nec sanctificanda seu addicanda, sed bona fidei: sanctificatio etiam dein ita intellecta fuit, quod darent seu sisterent primogenitum Jehovæ, & offerrent sacrificium pro illo, secundum hæc apud Lucam “Quum impleti sunt dies purificationis illorum, juxta legem Moschis, deduxerunt Jesum in Hierosolymam, ut sisterent Domino, quemadmodum scriptum est in Lege Domini, quod omnis masculus aperiens uterum, *Sanctum Domino* vocandus esset, & ut darent sacrificium” 11: 22. 23. 24.

CAPUT DECIMUM TERTIUM. 473

8081. Et erit quod interroget te filius tuus, quod significet perceptionem ex vero quod conscientiae, constat ex significatione interrogare, quod sit cognitio ex perceptione, de qua n: 5597. 5800. 6250; & ex significatione filii, quod sit verum, de qua n: 489. 491. 533. 1147. 2623. 3373; quod sit perceptio ex vero quod conscientiae, patet ex illis, quae n: 7935, explicata sunt, ubi similia. Ex vero quod conscientiae dicitur, quia conscientia illorum qui ab Ecclesia spirituali, est conscientia veri, nam comparatur ex doctrinalibus Ecclesiae, quae creduntur vera, sive vera sint sive non vera; sed tunc fiunt conscientiae, cum quoque fiunt non vitae.

8082. Cras, quod significet semper cum fit, constat ex significatione cras seu crastini diei, quod sit aeternum, de qua n: 3998, ita quoque perpetuum seu semper, hic semper cum fit.

8083. Quid hoc, quod significet inquisitionem cur ita; & dicas ad illum, quod significet responsum, constat absque explicatione.

8084. In robore manus eduxit nos Jehovah ex Aegypto, e domo servorum, quod significet quod ex Divina potentia Domini liberati sint e captivitate spirituali, constat ex illis supra n: 8049. 8050.

8085. Et erat quod induraverit Pharaon ad dimittendum nos, quod significet cum obstinarent se qui per falsa infestabant, ne liberarentur, constat ex significatione indurare se, quod sit se obstinare, de qua n: 7272. 7300. 7305; ex repraesentatione Pharaonis, quod sint qui infestant per falsa, de qua n: 7107. 7110. 7126. 7142. 7220. 7228. 7317; & ex significatione dimittere, quod sit liberare.

8086. Et interfecit Jehovah omnem primogenitum in terra Aegypti, quod significet quod damnati omnes qui in fide separata a charitate, constat ex significatione primogenitorum Aegypti, quod sint fides separata a charitate, de qua n: 7039. 7779; quod per mortem illorum significetur damnatio illorum qui in illa fide, & in vita mali, videatur n: 7766. 7778.

8087. A primogenito hominis & usque ad primogenitum bestiae, quod sit falsum fidei separata interius ex exterius, constat ex significatione primogeniti Aegypti, quod sit fides separata a charitate, ut nunc supra n: 8086; ita falsum fidei, nam qui fidem separant a charitate & doctrina & vita, non possunt aliter quam in falso esse, quia malum vitae continuo operatur, & persuadet sui conforme falsum; sique verum offertur, tunc per applicationem sinistram facit ut id se conformet, ita id falsificat; & ex significatione hominis & bestiae, quod sit interius & exterius, de qua n: 4724. 7573.

8088. Propterea ego sacrifico Jehovah omnem aperturam uteri masculos, quod significet quod ideo addicanda Domino fides charitatis quae novae generationis, constat ex significatione sacrificare Jehovah, quod sit addicare Domino; per sacrificare, simile hic significatur ac per sanctificare Vers: 2 huius Capituli, & per transire facere Vers: 12, quod sacrificare Jehovah sit addicare Domino, videatur n: 8042, & quoque per transire facere n: 8074; per addicare intelligitur sibi non vindicare, sed confiteri & agnoscere, quod sit a Domino; ex significatione aperturae uteri, quod sint quae fidei a charitate,

tate, de qua n: 8043; quod illa sint novæ generationis, videatur supra n: 8042; & ex significatione masculi, quod sit verum fidei, de qua n: 2046. 4005. 7838.

8089. Et omnem primogenitum filiorum meorum redimo, quod significet quod vera fidei non addicanda sint Domino, sed bona ejus, constat ex illis, quæ supra n: 8080 explicata sunt, ubi similia.

8090. Et erit in signum super manu tua, quod significet quod erit perpetuo in voluntate; & ad frontalia inter oculos, quod significet quod perpetuo in intellectu; quia in robore manus eduxit nos Jehovah de Ægypto, quod significet quod ex Divina potentia Domini liberati sint, constat ex illis quæ supra ad Versum 9 hujus Capitis explicata sunt, ubi similia verba, de quibus n: 8066. 8067. 8069.

8091. Vers: 17. 18. *Et fuit in dimittere Pharaon populum, & non duxit illos Deus via terræ Philistæorum, quia propinqua illa, quia dixit Deus, forte pœnitebit populum in videre illos bellum, & revertentur Ægyptum. Et circumduxit Deus populum via deserti, mare Suph; & accincti ascenderunt filii Israelis e terra Ægypti.* Et fuit in dimittere Pharaon populum significat cum illi qui infestarunt relinquerent illos qui ab Ecclesia spirituali: & non duxit illos Deus via terræ Philistæorum, significat quod a Divino provisum ne transirent ad verum fidei quod non ex bono: quia propinqua illa, significat quod primum obveniet: quia dixit Deus, significat Prævidentiam Divinam: forte pœnitebit populum in videre illos bellum, significat quod a vero declinabunt per oppugnationes: & revertatur Ægyptum, significat quod inde lapsus in falsa, quæ prorsus contra vera & bona fidei: & circumduxit Deus populum via deserti, significat quod ex auspicio Divino perducti ad confirmanda vera & bona fidei per tentationes: mare Suph, significat damnationem quam primum transirent: & accincti ascenderunt filii Israelis e terra Ægypti, significat quod ex statu infestationum exempti sint, & sic parati ad sustinendas tentationes.

8092. Et fuit in dimittere Pharaon populum, quod significet cum illi qui infestarunt relinquerent illos qui ab Ecclesia spirituali, constat ex significatione dimittere, quod sit relinquere; ex repræsentatione Pharaonis, quod sint qui per falsa infestarunt, de qua n: 7107. 7110. 7126. 7142. 7220. 7228. 7317; & ex significatione filiorum Israelis, qui hic sunt populus, quod sint qui ab Ecclesia spirituali, de qua supra n: 8044.

8093. Et non duxit illos Deus via terræ Philistæorum, quod significet quod a Divino provisum ne transirent ad verum fidei quod non ex bono, constat ex significatione non duxit illos Deus via, quod sit quod provisum a Divino ne transirent, per ducere enim, cum a Deo, significatur Providentia, & per viam significatur verum, n: 627. 2333, hic transire ad illud; & ex repræsentatione Philistæorum, quod sint qui in scientia cognitionum quæ fidei, & non in vita charitatis, de qua n: 1197. 1198. 3412. 3413, ita qui in vero fidei quod non ex bono; quod per Philistæos & terram illorum id significetur, constare potest a locis in Verbo, ubi nominantur, imprimis apud Jeremiam Cap: XLVII: 1 ad fin: ubi describuntur; tum apud Joëlem

Cap:

CAPUT DECIMUM TERTIUM. 475

Cap: IV: 5. 6. & quoque ab Historicis Verbi, ubi agitur de bellis inter filios Israelis & Philistæos, deque illorum subjugatione a Philistæis, & nunc horum a filiis Israelis; per Philistæos ibi repræsentantur illi qui in fide separata sunt, seu quibus scientia cognitionum fidei, est principale, non autem vita secundum illam, consequenter illi, qui docent & credunt solam fidem salvare. Opinio fide de sola seu separata, non est nova, seu solum hujus temporis, sed fuerat in antiquis Ecclesiis, & invaluit cum malo vitæ; describitur etiam in Verbo passim, sed per Nomina; primum per *Cainum*, quod occiderit fratrem suum Abelem, n: 337. 340. 1179, Cainus ibi in sensu interno repræsentativo est talis fides, & Abel est Charitas; describitur etiam per *Cbam*, cum maledictus a patre suo, n: 1062. 1063; postea per *Rubenem*, quod ascendet cubile patris sui, n: 3870. 4601; & per *Schimeonem* & *Levi*, quod occiderint Chamorem & viros Sechemi, ac ideo maledicti a patre suo, n: 3870. 6352: describitur etiam illa fides per *Agyptios*, ac per eorum primogenita quod occisa, n: 7766. 7778, & quod illi immerfi sint mari Suph; describitur etiam per *Philistæos*, n: 3412. 3413, & quoque per *Tyrum* & *Sidonem* passim apud Prophetas, apud quos per Philistæos significatur scientia cognitionum fidei, & per Tyrum & Sidonem ipsæ cognitiones interiores & exteriores; demum etiam per *Petrum*, cum ter abnegavit Dominum, n: 6000. 6073 fin: sed videantur quæ de hac fide prius ostensa sunt, n: 36. 379. 389. 916. 1017. 1076. 1077. 1162. 1176. 1798. 1799. 1834. 1844. 2049. 2116. 2228. 2231. 2261. 2340. 2349. 2364. 2383. 2385. 2401. 2435. 2982. 3146. 2342. 3325. 3412. 3413. 3416. 3427. 3773. 4663. 4672. 4673. 4683. 4721. 4730. 4766. 4783. 4925. 5351. 5826. 5820. 6269. 6272. 6273. 6348. 6353. 7039. 7097. 7127. 7317. 7502. 7545. 7623 ad 7627. 7724. 7779. 7790. 7950.

8094. Quia propinqua illa, quod significet quod primum obveniat, constat ex significatione propinquæ, cum dicitur de fide separata, quod sit quod primum obveniat. Quomodo intelligendum, quod opinio de fide separata seu sola primum obveniat, paucis dicetur; malum vitæ secum habet suum falsum, id falsum reconditum jacet apud hominem, qui in malo vitæ est, & ille quandoque nescit quod id apud illum sit; sed ut primum cogitat de Ecclesiæ veris, ac imprimis cum de salute, tunc falsum illud prodit & se manifestat, sique ipsum verum quoad commune suum non negare potest, tunc explicat illud ad favorem mali sui, ac sic falsificat: cum itaque cogitat de fide & charitate, quæ essentialia Ecclesiæ & salutis sunt, illico tunc obvenit fides, non autem charitas, quia hæc opposita est malo vitæ; inde quoque remover charitatem, & solam fidem eligit; ex his patet, quod fidei vera propinqua sint, non autem fidei bona, hoc est, quod illa primum obveniant non autem hoc. Ab erroneo & falso hoc principio dein consequuntur plura quæ falsa & erronea sunt; sicut quod bona opera nihil ad salutem faciant; quod vita non sequatur hominem post mortem; quod tunc salvetur homo ex sola misericordia per fidem, utcumque in mundo vixerat; quod scelestissimus salvetur per fidem in ultima vitæ suæ hora; quod mala abstergantur

momento; hæc & similia cogitantur & statuuntur ex principio illo, sunt inde in catenæ nexu; sed illa perciperentur prorsus aliter se habere, si charitas & vita sit principium.

8095. Quia dixit Deus, quod significet Prævidentiam Divinam, constat ex significatione dixit Deus, cum de futuris, quod sit Prævidentia Divina, ut quoque n: 5361. 6946.

8096. Forte pænitebit populum in videre illos bellum, quod significet quod a vero declinabunt per oppugnationes, constat ex significatione pænitere, quod sit declinare a vero, de qua sequitur; & ex significatione belli, quod sint pugnae spirituales, de qua n: 1664. 1788. 2686, ita oppugnationes. Quod pænitere sit declinare a vero, est quia per exitum filiorum Israelis ab Ægypto, perque moram illorum in deserto, & per introductionem in terram Canaanem, significatur quod ducerentur jugiter ad bonum, & sic ad Coelum; inde per pænitere & reverti ad Ægyptum, significatur abire a bono, ita declinare a vero; nam per Ægyptum seu Ægyptios significantur qui sunt in fide separata a charitate, & qui contra vera Ecclesiæ, n: 6692. 7039. 7097. 7317. 7766. 7926. Quod oppugnationes attinet ab illis qui in vero fidei quod non ex bono, qui significantur per Philistæos, sciendum, quod illi in altera vita infestent probos, & continuo oppugnent bonum fidei seu charitatem, nam principia quæ in mundo captarunt, in alteram vitam secum ferunt ac retinent, usque dum vastati sunt, hoc est, privati omni scientia cognitionum fidei, ac demissi in infernum: hodie sunt tales magno numero, & habitant ad dextrum antrorsum in plano sub planta; habitatio illorum est species urbis: cum illis inde loqui, pluries datum est, & audire rationia pro fide sola, quæ acuta sunt, & oppugnationes charitatis quæ contumaces. Hæc nunc sunt, quæ in sensu interno intelliguntur per quod non ducerentur via terræ Philistæorum, & quod tunc forte pæniteret illos, in videre illos bellum.

8097. Et revertatur Ægyptum, quod significet quod inde lapsus in falsa, quæ prorsus contra vera & bona fidei, constat ex significatione Ægypti, quod sit quod contra vera & bona fidei, n: 6692. 7039. 7097. 7317. 7366. 7926; quod illuc reverti, sit labi in falsa, patet:

8098. Et circumduxit Deus populum via deserti, quod significet quod ex auspicio Divino perducti ad confirmanda vera & bona fidei per tentationes, constat ex significatione duxit Deus, quod sit Providentia, ut supra n: 8092, seu, quod idem, auspiciū Divinum; & ex significatione viæ deserti, quod sit ad subeundas tentationes, ita ad confirmanda vera & bona fidei, nam per tentationes confirmantur: per desertum significatur ubi inhabitatum & incultum, de qua n: 2708, in spirituali sensu, ubi non bonum & verum, tum ubi verum nondum conjunctum bono, ita per desertum significatur status illorum apud quos conjunctio fiet, & quia conjunctio non fit nisi per tentationes, etiam hæc significantur, sed quando numerus quadraginta adjicitur, sive sint quadraginta anni, sive quadraginta menses, sive quadraginta dies; quadraginta enim significant tentationes, ac durationem illarum quamcunque n:

CAPUT DECIMUM TERTIUM. 477

730. 862. 2272. 2273; hæc significantur per filiorum Israelis peregrinationes in deserto quadraginta annis; tentationes etiam quas subiverunt, descriptæ sunt; quod ut illas subirent, & sic repræsentarent, in desertum ducti sint, patet ab his apud Moschen "Recordaberis omnis viæ, qua duxit te Jehovah Deus tuus, *bis quadraginta annis in deserto, ut affligeret te, ut tentaret te*, ut cognosceret quod in corde tuo. Cibavit te manna in deserto, quam non noverunt patres tui, ut affligeret te, *ut tentaret te*, ad benefaciendum tibi in posteritate tua" Deut: VIII: 2. 16. Quia per quadraginta significabantur tentationes & illarum durationes, ac per desertum status illorum qui subeunt illas, idcirco etiam Dominus, cum tentaretur, exivit in desertum, & ibi erat quadraginta diebus, Matth: IV: 1. 2. seq: Luc: IV: 1. 2. seq: Marc: I: 12. 13.

8099. Mare Suph, quod significet damnationem, quam primum transirent, constat ex significatione maris Suph, quod sit infernum ubi illi qui in fide separata a charitate, inque vita mali; & quia mare Suph est infernum, est quoque damnatio. Cum hoc, quod primum transirent damnationem, ita se habet; illi qui ab Ecclesia spirituali fuerunt, & usque ad adventum Domini detenti in terra inferiore, ac ibi infestati ab illis qui in fide separata a charitate fuerunt, de quibus in Capitibus quæ præcedunt actum est, cum inde liberati sunt, non immediate in coelum sunt sublati, sed prius in alterum statum purificationis, qui est tentationum, perducti sunt; nam vera & bona fidei nec confirmari nec conjungi possunt absque tentationibus, & antequam illa confirmata sunt & conjuncta, non elevari in coelum potuerunt; hæc repræsentata sunt per filios Israelis, quod non statim introducti sint in terram Canaanem, sed prius in desertum, ubi per quadraginta annos permanserunt, ac interea varias tentationes subiverunt, de quibus in Libris Moschis. Quod id attinet, quod primum per mare Suph, per quod significatur infernum illorum qui in fide separata ac vita mali, transiverunt, ita per mediam damnationem, sciendum quod infernum hoc sit antrorsum profunde sub infernis adulterorum, & extendat se satis late versus sinistrum; separatur ab infernis adulterorum per aquas quasi maris; ad dextrum ibi, sed altius, est ubi congregantur illi qui in fidei vero sed non in fidei bono sunt, qui per Philistæos significantur, de quibus mox supra n: 8098; terra autem inferior, ubi sunt qui infestantur, est sub planta pedis, paulisper antrorsum; qui ab infestationibus liberantur, illi non perducuntur versus dextrum, nam ibi sunt illi qui significantur per Philistæos, sed perducuntur ad sinistrum, per medium infernum, de quo dictum est, ac emergunt ad sinistrum, ubi quasi desertum: quod per hanc viam transeant illi qui ab infestationibus eximuntur, bis mihi videre datum est: cum transeunt, tutantur ita a Domino, ut ne hilum mali, minus aliquid damnationis illos attingat, circumcincti enim sunt columna angelorum, apud quos est Dominus præsens; hoc representatum est per transitum filiorum Israelis per mare Suph: hoc quoque intellectum est per hæc apud Esaiam "Expergiscere, expergiscere, indue robur, Brachium Jehovah, nonne Tu illud, quod *exsiccat mare, aquas abyssi magnæ*, quod posuit *profunditates maris* viam,

viam, ut transirent redempti” LI: 9. 10, Brachium Jehovæ est Dominus quoad Divinum Humanum; aquæ abyssi magnæ, & profunditates maris, sunt infernum ubi illi qui in fide separata a charitate ac in vita mali, aquæ sicut maris, sub quibus sunt, sunt falsa, nam falsa in altera vita apparent sicut densæ & obscuræ nubes, & quoque sicut inundationes aquarum, n: 739. 4423. 7307; redempti qui transirent, sunt qui a Domino liberati sunt. Apud Eundem “Jehovah recordatus est dierum antiquitatis, Moschis, populi Ipsi, ubi qui ascendere fecit eos e mari, cum pastore gregis sui, ubi qui posuit in medio illius spiritum sanctitatis suæ” LXIII: 11; in Prophetico hoc per Moschen intelligitur Dominus, Qui etiam est pastor gregis; per populum, quem ascendere fecit ex mari, illi qui liberati e damnatione. Apud Jeremiam “A voce casus eorum contremuit terra, clamorem, in mari Suph audita est vox illorum” XLIX: 21, mare Suph pro inferno, agitur enim ibi de Edomo ac ejus damnatione, & dicitur quod illius vox audita sit ex mari Suph, cum tamen illi non immerfi illi mari fuerunt sed Ægyptii, inde patet quod mare Suph significet infernum ac damnationem; per Edomum ibi significantur qui ex malo amoris sui rejiciunt vera doctrinæ, & amplectuntur falsa, n: 3322. Ex his nunc constare potest, quid per mare Suph in sensu interno repræsentativo significatur, & quid per transitum filiorum Israelis, ac per immersionem Ægyptiorum ibi, de quibus in Capite sequente.

8100. Et accincti ascenderunt filii Israelis e terra Ægypti, quod significet quod ex statu infestationum exempti sint, & sic parati ad sustinendas tentationes, constat ex significatione accincti ascendere, quod sit quod parati, hic ad sustinendas tentationes, quia ducti per mare Suph in desertum; quod desertum sit status, subeundi tentationes, videatur supra n: 8098; ex repræsentatione filiorum Israelis, quod sint qui ab Ecclesia spirituali, de qua sapius; & ex significatione terræ Ægypti, quod sit status infestationum, de qua n: 7278; ascendere inde, est eximi seu liberari: ex his patet, quod per accincti ascenderunt filii Israelis e terra Ægypti, sit quod ex statu infestationum exempti sint, & sic parati ad sustinendas tentationes. Quid discriminis sit inter tentationes & infestationes, videatur n: 7474.

8101. Vers: 19. *Et accepit Moscheb ossa Josephi secum, quia adjurando adjuravit filios Israelis, dicendo, visitando visitabit Deus vos, & ascendere facietis ossa mea exhinc vobiscum.* Et accepit Moscheb ossa Josephi secum, significat repræsentativum Ecclesiæ, quod illis: quia adjurando adjuravit filios Israelis, dicendo, significat obstrictionem: visitando visitabit Deus vos, significat cum id ultimum & primum Ecclesiæ venturum: & ascendere facietis ossa mea exhinc vobiscum, significat, ut supra, repræsentativum Ecclesiæ illis, non Ecclesia, quæ etiam est in interno.

8102. Hæc supersedentur ulterius explicare, quia prius ad Genes: Cap: 1, Vers: 24. 25, explicata sunt, ubi similia verba, videatur n: 6590. 6592.

Vers: 20. 21. 22. *Et profecti e Succoth, & castrametati in Etbam, in fine deserti. Et Jehovah ibat ante illos interdiu in columna nubis, ad ducendum illos via; & noctu in columna ignis, ad illuminandum illos, ad eundem diu* &

CAPUT DECIMUM TERTIUM. 479

Et noctu. Non recedebat columna nubis interdiu, & columna ignis noctu, ante populum. Et profecti e Succoth, & castrametati in Etham, significat statum secundum postquam liberati: in fine deserti, significat statum primum tentationum: & Jehovah ibat ante illos, significat continuam præsentiam Domini: interdiu in columna nubis, significat cum status illustrationis quod temperatus per obscurum veri: ad ducendum illos via, significat auspiciu Divinum: & noctu in columna ignis ad illuminandum illos, significat cum status obscuritatis, quod temperatus per illustrationem a bono: ad eundem diu & noctu, significat sic vitam in utroque statu: non recedebat columna nubis interdiu, & columna ignis noctu, ante populum, significat præsentiam Domini quod perpetua.

8103. Et profecti e Succoth, & castrametati in Etham, quod significet statum secundum postquam liberati, constat ex eo, quod profectiones & castrametationes filiorum Israelis, postquam exiverunt ab Ægypto, significant status spirituales illorum qui a Domino liberati sunt, de quibus supra; statuum mutationes significantur per itinera ab uno loco in alterum, & ibi stationes; hic status secundus per profectionem e Succoth ad Etham, quia status primus per profectionem a Raamses ad Succoth, n: 7972: etiam per profectiones in sensu interno Verbi significantur vitæ status ac instituta, n: 1293. 3335. 3606, & per castrametationes ordinationes veri & boni, quæ sunt vitæ, n: 4236.

8104. In fine deserti, quod significet statum primum tentationum, constat ex significatione deserti, quod sit status ad subeundas tentationes, de qua supra n: 8098; & quia inchoabatur ille status in fine deserti, ideo per finem deserti significat status primus.

8105. Et Jehovah ibat ante illos, quod significet continuam præsentiam Domini, constat absque explicatione; quod Jehovah sit Dominus, videatur supra n: 8046.

8106. Interdiu in columna nubis, quod significet cum status illustrationis quod temperatus per obscurum veri, constat ex significatione interdiu seu in die, quod sit in statu illustrationis, nam tempora diei, ut mane, meridies, vespera, & nox, correspondent illustrationibus quæ sunt intelligentiæ & sapientiæ in altera vita, n: 5672. 5962. 6110, inde dies est status illustrationis seu perceptionis claræ, & nox status non illustrationis seu perceptionis obscuræ, n: 7680; & ex significatione nubis, quod sit obscurum veri, ex causa, quia nubes aufert charitatem lucis e sole, & quoque temperat illam. In Verbo passim dicitur, quod Jehovah apparuerit in nube, & quod cinctus nube, tum quod sub pedibus Ipsius nubes, ibi per nubem intelligitur obscurum veri; in specie sensus literalis Verbi, nam hic sensus respective ad sensum internum, est obscurum veri, videatur Præfatio ad Genes: Cap: xviii, tum n: 4391. 5922. 6343. 6752; hoc per nubem significabatur, cum Dominus apparuit Petro, Jacobo, & Johanni in gloria, Luc: ix: 34; cum e monte Sinai populo, cumque Moschi quando intravit ad Ipsum ibi, Exod: xix: 9. Cap: xx: 18. Cap: xxiv: 15. 16. 17. 18. Cap: xxxiv, 5; ut & per hoc quod Dominus

Dominus toties dixit, quod Venturus in nubibus cœli, Matth: xxiv: 30. Cap: xxvi: 63. 64. Marc: xiii: 26. Cap: xiv: 61. 62. Luc: xxi: 27: sensus literalis Verbi vocatur nubes, quia sensus internus, qui vocatur gloria, non potest comprehendi ab homine, nisi regenerato, & tunc illustrato; sensus internus Verbi, seu Verum Divinum in sua gloria, si appareret coram homine non regenerato, foret sicut caligo, in qua prorsus nihil videret, & quoque ex qua cæcutiret, hoc est, nihil crederet. Ex his constare potest, quid significatur per nubem interdiu, quod nempe obscurum veri, ac ubi de Verbo agitur, sensus literalis. In columna nubis & ignis dicitur, quia per columnam significatur firmamentum, quod suffulcit, ut Jerem: i: 18. Psalm: lxxv: 4. Apoc: iiii: 12. Job: ix: 6, ac prædicatur de naturali, quia naturale est instar firmamenti aut baseos spirituali; desinit enim spirituale in naturali, & ibi quiescit; inde est quod pedes angeli descendentes e cœlo apparuerint sicut *columnæ ignis* Apoc: x: 1, nam per pedes significatur naturale, n: 2162. 3147. 3761. 3986. 4280. 4938 ad 4952. 5327. 5328.

8107. Ad ducendum illos via, quod significet auspiciu Divinum, constat ex significatione ducere via, cum de Jehovah, quod sit Providentia, & auspiciu Divinum, de qua n: 8093. 8098.

8108. Et noctu in columna ignis ad illuminandum illos, quod significet cum status obscuritatis quod temperatus per illustrationem a bono, constat a significatione noctis, quod sit status obscuritatis, de qua n: 1712. 6000; ex significatione ignis, quod sit bonum amoris, de qua n: 934. 4906. 5215. 6314. 6832. 6834. 6849. 7324. 7852; & ex significatione illuminare, quod sit illustratio. Quod Jehovah seu Dominus apparuerit seu præiverit in columna nubis interdiu, & in columna ignis noctu, erat quia per illa repræsentabatur status cœli, ibi enim sunt perpetuæ variationes & mutationes status, continuo enim perficiuntur Angeli, quod absque perpetuis statuum mutationibus nullatenus fieri potest; in genere variationes & mutationes illæ se habent sicut vices temporum in mundo, nempe sicut vices temporum anni, quæ sunt ver, æstas, autumnus, hyems, & iterum ver; ac sicut vices temporum diei, quæ sunt mane, meridies, vespera, nox, & iterum mane; cum ibi mane & meridies, est illustratio intellectus a Domino, sed tunc illustratio illa temperatur obscuro veri, sicut nube, cumque ibi vespera & nox, est illis obscuritas intellectus, sed hæc temperatur a Domino per bonum amoris, sicut per ignem qui illuminat: hæc sunt quæ repræsentata sunt per columnam nubis interdiu, & columnam ignis noctu apud filios Israelis in deserto.

8109. Ad eundem diu & noctu, quod significet vitam in utroque statu, constat ex significatione ire & proficisci, quod sit vivere, de qua n: 3335. 3690. 5882. 5493. 5606; & ex significatione diei, quod sit status illustrationis; & noctis, quod sit status obscuritatis, de quibus mox supra n: 8106. 8108, ita uterque status.

8110. Non recedebat columna nubis interdiu, & columna ignis noctu ante populum,

CAPUT DECIMUM TERTIUM. 481

ante populum, quod significet præsentiam Domini, quod perpetua, constat ex illis quæ nunc explicata sunt; apparuerunt enim ita coram populo Angeli, in quorum medio Dominus.

Continuatio de Spiritibus & Incolis Planetæ Jovis.

8111. **P**ER diutinam conversationem cum spiritibus Telluris Jovis, constabat quod probiores sint spiritibus plurium aliarum tellurum; allapsus eorum cum veniebant, commoratio, & influxus tunc, erat tam lenis & suavis, ut exprimi nequeat; probitas per lenitudinem & suavitatem in altera vita se manifestat: illæ distingui perclare potuerunt a lenitudine & suavitate spirituum bonorum nostræ telluris.

8112. Quando leve aliquod dissidium inter illos existit, apparet illis sicut tenuis radius candidus, qualis solet esse fulguris; vel fasciola, in qua stellæ coruscantes: hæc signa dissidii sunt; sed dissidium inter illos cito resarcitur: stellæ cum coruscant & simul errant, signum est non bonum, at stellæ coruscantes fixæ, signum bonum est.

8113. Præsentiam spirituum jovialium non modo cognoscere potui ex allapsus & influxus lenitudine & suavitate, sed etiam ex eo, quod influerent quam maxime in faciem, & illam disponderent ridentem & hilarem, & id continue dum aderant: dictum, quod ita disponderent facies incolarum telluris suæ, nam eis inspirare volunt tranquillitatem & jucunditatem cordis: tranquillitas & jucunditas illa, quæ ab illis mihi inspirabatur, implebat sensibilibus thoracem & cor; removebantur tunc cupiditates & sollicitudines de futuris, quæ intranquillum & injucundum inducunt, ac animum in motus varios excitant & agitant: inde constare mihi potuit, qualis vita incolarum telluris Jovis esset: dictum est ab illis mihi, quod nec timeant mortem, nisi paululum propter jacturam conjugis & liberorum; ex causa quia, pro certo sciunt quod mors corporis sit continuatio vitæ, ac quod postea feliciores fiant.

8114. Apperceptum quod illis esset status felicitatis adhuc in-

P p p

terioris,

terioris, & quod susceptibles recipiendi statum felicitatis adhuc magis interioris essent; hoc appercepitur, per quod interiora non clausa sint, sed aperta ad Dominum; quo enim apertiora sunt interiora, eo sunt susceptibilia recipiendi Divinum Bonum, ac Divinum felix. Aliter prorsus ac apud illos, qui non in ordine cœli vivunt; apud illos interiora clausa sunt, & exteriora aperta ad infernam; unde insistant contemptus aliorum, odia, vindicta, crudelitates, quæ illis jucunda sunt contra illos, qui se non colunt, aut cupiditatibus suis non favent.

8115. Spiritus telluris Jovis cum spiritibus nostræ telluris non simul esse possunt, quia prorsus alio genio sunt, & non amant jucundum tranquillitatis sicut illi; mirati sunt, cum audirent, quod qui ex nostra tellure angeli fiunt, prorsus alio corde sint, & vix aliquid simile status sui, cum fuerunt spiritus, retineant: ut scirent quod ita esset, ex cœlo, ab angelis e nostra tellure, veniebant chori, unus post alterum; (Chori sunt, quando plures simul unum cogitant, loquuntur, & agunt, in serie continua, celebratio Domini in cœlis per choros ut plurimum fit, de choris videatur n: 1648. 1649. 2595. 2596. 3350. 5182;) Chori illi tantopere oblectabant spiritus Joviales qui apud me, ut viderentur sibi quasi in cœlum rapti: glorificatio illa per choros perstabat per unam horam circiter: delicias illorum, quas inde capiebant, mecum communicatas, sentire dabatur: dicebant, quid id dicerent suis, qui alibi.

8116. Narrabant, quod in regione telluris ubi illi, magna multitudo hominum esset, quantam tellus posset nutrire; quodque fertilis esset, & omnibus abundaret; & quod incolæ ibi non plus cuperent, quam quantum ad necessitates vitæ; & quod inde multitudo hominum tam magna.

8117. Ulterius narrabant, quod distincti ibi sint in Gentes, familias, & domos, & quod omnes separatim cum suis habitent; quodque conversationes illorum sint maxime intra affinitates: tum quod nusquam aliquis alterius bona cupiat; & quod nec in animum veniat inde sibi aliquid vindicare, minus invadere & diripere, hoc ut facinus contra naturam humanam, ac horrendum, reputant: cum dicere vellem, quod in hac tellure sint bella, depredationes, ac neces, tunc avertébant se, & aversabantur audire.

8118. Quod Antiquissimi in hac tellure similiter habitaverint, mihi ab Angelis dictum est, nempe quod distincti in gentes, familias, & domos, & quod omnes contenti suis bonis fuerint; & quod ex bonis aliorum

CAPUT DECIMUM TERTIUM. 483

aliorum ditescere, ut & dominari, prorsus tunc ignotum fuerit; idcirco antiqua tempora, ac imprimis antiquissima Domino præ sequentibus accepta fuerunt; & quia talis status fuit, etiam tunc regnabat innocentia, & cum illa sapientia; quisque tunc bonum egit ex bono, & iustum fecit ex iusto; quid facere bonum & iustum propter honorem sui, aut propter lucrum, non sciebant; nec tunc loquebantur nisi verum, & hoc non ita ex vero quam ex bono, hoc est, non ex intellectuali separato, sed ex voluntario conjuncto: talia erant tempora antiqua, quapropter tunc potuerunt Angeli conversari cum hominibus, ac illorum mentes pene separatas a corporeis secum in cælum ducere, ac circumducere, & magnifica ibi & felicia monstrare, ut & felicia sua ac jucunda cum illis communicare: hæc tempora etiam scriptoribus antiquis fuerunt nota, & ab illis appellata aurea, & quoque Saturnina. Causa quod illa tempora talia essent, erat, ut dictum, quod vixerint distincti in gentes, ac gentes in familias, & familiæ in domos, ac unaquæque domus per se habitaret; quodque tunc non alicui in mentem venerit, hereditatem alterius invadere, ac inde opulentiam sibi & dominium acquirere; longe aberat tunc amor sui & amor mundi; quisque ex corde letus erat ex suo, & non minus ex bono alterius. Sed hæc scena mutata est, & in contrarium versa, succedente tempore, cum animum invasit cupiditas dominandi & possidendi aliorum bona; tunc genus humanum se tutandi causa congregavit in regna & imperia; & quia cessaverunt leges charitatis & conscientie, quæ inscriptæ cordibus fuerunt, leges ad compescendas violentias, ferre necessum fuit, in quibus honores & lucra erant præmia, ac privationes illorum, pænæ: cum ita status mutatus est, ipsum cælum se removit ab homine, & hoc magis & magis usque ad hæc secula, dum non amplius scitur, num cælum, proinde num infernum sit, imo negatur quod sint. Hæc dicta sunt, ut per paralelismum illustratur, qualis status illorum est qui in tellure Jovis, ac unde illorum probitas, & quoque sapientia, de qua plura in sequentibus.

8119. *Continuatio de spiritibus & Incolis Telluris Jovis ad finem Capitis sequentis.*

E X O D I

CAPUT DECIMUM QUARTUM.

Doctrina Charitatis.

8120. **C**REDITUR quod Charitas erga proximum fit dare pauperibus, opem ferre indigenti, ac bonum facere cuicunque; sed usque genuina charitas est, prudenter agere, & propter finem ut inde bonum; qui alicui pauperi aut indigenti malefico opem fert, is per illum malefacit proximo, nam per opem, quam fert, confirmat illum in malo, ac suppeditat ei copiam malefaciendi aliis: aliter qui suppetias fert bonis.

8121. Sed Charitas erga proximum multo latius se extendit, quam ad pauperes & indigentes: Charitas erga proximum est rectum facere in omni opere, ac debitum in omni officio: si iudex justum facit propter justum, charitatem erga proximum exercet; si punit fontem, & absolvit infontem, charitatem erga proximum exercet, nam sic consulit concivi, consulit patriæ, & quoque Regno Domini, per facere justum propter justum Regno Domini, per absolvere infontem concivi, & per punire fontem patriæ: Sacerdos qui docet verum, & ducit ad bonum, propter verum & bonum, is charitatem exercet: qui autem talia facit propter se & mundum, is charitatem non exercet, quia non amat proximum, sed semet.

8122. Similiter se habet cum omnibus reliquis, five in aliqua functione sint, five non sint; ut cum liberis erga parentes, & cum parentibus erga liberos; cum servis erga dominos, & cum dominis erga servos; cum subditis erga regem, & cum rege erga subditos: qui ex illis debitum facit ex debito, ac justum ex justo, is charitatem exercet.

8123. Quod illa Charitatis erga proximum sint, est quia unusquisque homo est proximus, sed diversimode, n: 6818; societas minor & major magis proximus, n: 6819. 6820; patria adhuc magis proximus, n: 6819. 6821; Ecclesia adhuc magis, n: 6819. 6822; Regnum Domini adhuc magis, n: 6819. 6823; & Dominus supra omnes, n: 6819. 6824;

CAPUT DECIMUM QUARTUM. 485

6824; in sensu universali Bonum quod procedit a Domino est proximus, n: 6706. 6711, consequenter etiam Justum & Rectum. Quapropter qui facit bonum quodcunque propter bonum, & justum propter justum, is amat proximum, & exercet charitatem, nam facit ex amore boni & amore justii, ac ita ex amore illorum in quibus bonum & justum sunt: at qui facit injustum propter lucrum quodcunque, is odit proximum.

8124. Qui in charitate erga proximum est ex affectione interna, in singulis ejus quæ cogitat & loquitur, ac quæ vult & agit, est charitas erga proximum; dici potest, quod homo seu angelus quoad interiora sua sit charitas cum bonum ei est proximus. Tam late se extendit Charitas erga proximum.

CAPUT XIV.

1. **E**T loquutus est JEHOVAH ad Moschen, dicendo.
2. **E** Loquere ad filios Israelis, & revertantur & castrametentur ante Pi-Chiroth, inter Migdal & inter mare, ante Baal-Zephon; e regione ejus castrametemini juxta mare.
3. Et dicet Pharaon de filiis Israelis, perplexi illi in terra, conclusit super illos desertum.
4. Et indurabo cor Pharaonis, & persequetur post illos, & glorificabor in Pharaone, & in omni exercitu illius; & scient Ægyptii quod Ego JEHOVAH: & fecerunt ita.
5. Et indicatum regi Ægypti, quod fugeret populus; & conversum est cor Pharaonis & fervorum illius contra populum, & dixerunt, quid hoc fecimus, quod dimiserimus Israel a serviendo nobis.
6. Et alligavit currum suum, & populum suum sumsit secum.
7. Et sumsit sexcentos currus electos, & omnes currus Ægypti: & tertiani duces super omnes illius.
8. Et induravit JEHOVAH cor Pharaonis Regis Ægypti, & persequutus post filios Israelis; & filii Israelis exeuntes manu excelsa.
9. Et persequuti Ægyptii post illos, & assequeuti illos castrametantes juxta mare, omnes equi curruum Pharaonis, & equites illius, & exercitus illius juxta Bi-Chiroth ante Baal-Zephon.
10. Et

10. Et Pharao appropinquavit, & sustulerunt filii Israelis oculos suos, & ecce Ægyptius proficiscens post illos; & timuerunt valde, & clamaverunt filii Israelis ad JEHOVAM.

11. Et dixerunt ad Moschen, numne nulla sepulchra in Ægypto, sumisti nos ad moriendum in deserto, quid hoc fecisti nobis, ad educendum nos ex Ægypto.

12. Nonne hoc verbum quod loquuti sumus ad te in Ægypto, dicendo, cessa a nobis, & serviamus Ægyptiis, quia bonum nobis servire Ægyptiis, præiūri nos in deserto.

13. Et dixit Moscheh ad populum, ne timeatis, consistite, & videte salutem JEHOVÆ, quam faciet vobis hodie, quia quos videtis Ægyptios hodie, non addetis videre illos amplius usque in sæculum.

14. JEHOVAH militabit pro vobis, & vos taceatis.

15. Et dixit JEHOVAH ad Moschen, quid clamas ad Me, loquere ad filios Israelis, & proficiscantur.

16. Et tu tolle baculum tuum, & extende manum tuam super mare, & diffinde illud, & veniant filii Israelis in medium maris in arido.

17. Et Ego, ecce Ego indurans cor Ægyptiorum, & venient post illos, & glorificabor in Pharaone, & in omni exercitu illius, in curribus illius, & in equitibus illius.

18. Et scient Ægyptii quod Ego JEHOVAH, in glorificari Me in Pharaone, in curribus illius, & in equitibus illius.

19. Et profectus Angelus DEI incedens ante castra Israelis, & ivit post illos, & profecta columna nubis ab ante illos, & stetit post illos.

20. Et venit inter castra Ægyptiorum & inter castra Israelis, & fuit nubes & tenebræ, & illuminabat noctem, & non appropinquavit hic ad hunc tota nocte.

21. Et extendit Moscheh manum suam super mare, & abire fecit JEHOVAH mare vento orientali forti tota nocte, & posuit mare ad siccum, & diffindebantur aquæ.

22. Et venerunt filii Israelis in medium mare in arido; & aquæ illis murus a dextra illorum & a sinistra illorum.

23. Et persequuti Ægyptii, & venerunt post illos omnes equi Pharaonis; currus illius, & equites illius ad medium maris.

24. Et fuit in custodia matutina, & prospexit JEHOVAH ad castra Ægyptiorum in columna ignis & nubis, & perturbavit castra Ægyptiorum.

25. Et

CAPUT DECIMUM QUARTUM. 487

25. Et dimovit rotam curruum illius, & duxit illam in gravitate & dixit Ægyptius, fugiam coram Israele, quia JEHOVAH militat pro illis in Ægyptios.

26. Et dixit JEHOVAH ad Moschen, extende manum tuam super mare, & revertantur aquæ super Ægyptios, super currus illius, & super equites illius.

27. Et extendit Moscheh manum suam super mare, & reversum est mare ad vergere mane, ad vim fluxus sui, & Ægyptii fugientes obviam ei, & excussit JEHOVAH Ægyptios in medium mare.

28. Et reversæ sunt aquæ, & obtexerunt currus & equites, ad omnem exercitum Pharaonis, venientes post illos in mare, non relictus est in illis usque ad unum.

29. Et filii Israelis iverunt in arido in medium maris, & aquæ illis murus a dextra illorum & a sinistra illorum.

30. Et salvavit JEHOVAH in die hoc Israel e manu Ægyptiorum, & vidit Israel Ægyptios mortuos super litore maris.

31. Et vidit Israel manum magnam quam fecit JEHOVAH in Ægyptiis, & timuerunt populus JEHOVAM, & crediderunt in JEHOVAM, & in Moschen servum Ipsi.

C O N T E N T A.

8125. **A**gitur in hoc Capite in sensu interno de prima Tentatione illorum qui ab Ecclesia spirituali, & de Traductione illorum per medium infernum, ac de Tutatione tunc a Domino: & quoque agitur de immersione illorum qui in fide separata a charitate in infernum, ubi falsa a malis. Illi qui ab Ecclesia spirituali repræsentantur per filios Israelis; qui in fide separata a charitate per Ægyptios; Tentatio prima describitur per murmurationem filiorum Israelis cum viderent exercitum Pharaonis; Infernum significatur per mare Suph, per quod tuto traducti filii Israelis, & in quod immerfi Ægyptii; falsa ex malis significantur per aquas quæ hos operuerunt.

S E N S U S I N T E R N U S.

8126. Vers: 1. 2. 3. 4. **E**t loquutus est Jehovah ad Moschen, dicendo. Loquere ad filios Israelis, & revertantur & castrametantur ante Pi-Chiroth, inter Migdal & inter mare, ante Baal-Zephon, e regione

e regione ejus castrametemini juxta mare. Et dicet Pharaon de filiis Israelis, perplexi illi in terra, conclusit super illos desertum. Et indurabo cor Pharaonis, & persequetur post illos, & glorificabor in Pharaone, & in omni exercitu illius, & scient Aegyptii, quod Ego Jehovah: & fecerunt ita. Et loquutus est Jehovah ad Moschen, dicendo, significat instructionem a Divino per Divinum Verum: loquere ad filios Israelis, significat influxum Veri Divini apud illos qui ab Ecclesia spirituali: & revertantur, significat quod nondum præparati: & castrametentur ante Pichiroth inter Migdal & inter mare ante Baal-Zephon, significat principium status ad subeundas tentationes: e regione ejus castrametemini juxta mare, significat quod inde tentationis influxus: & dicet Pharaon de filiis Israelis, significat cogitationem illorum qui in damnatione de statu illorum qui ab Ecclesia spirituali: perplexi illi in terra, significat quod in confuso sint quoad illa quæ sunt Ecclesiæ: conclusit super illos desertum, significat quod obscuritas illos occupaverit: & indurabo cor Pharaonis, significat quod obstinarent se adhuc qui in falsis a malo: & persequetur post illos, significat quod adhuc conarentur subjugare illos: & glorificabor, significat quod visuri effectum Divinum ex Divino Humano Domini in dissipatione falsi: in Pharaone & in omni exercitu illius, significat immersionem illorum qui in falsis ex malo in infernum, & obstipationem ibi a falsis sicut ab aquis: & scient Aegyptii quod Ego Jehovah, significat quod inde notum quod Dominus sit solus Deus: & fecerunt ita, significat obedientiam.

8127. Et loquutus est Jehovah ad Moschen, dicendo, quod significat instructionem a Divino per Divinum Verum, constat ex significatione loquutus est, & dixit Jehovah, cum de illis quæ fient & contingent, quod sit instructio a Divino, ut n: 7186. 7241. 7267. 7304. 7380. 7517; & ex repræsentatione Moschis, quod sit Dominus quoad Divinum Verum, de qua n: 6723. 6752. 6771. 6827. 7014. 7010. 7089. 7382; quod *per* Divinum Verum, est quia Moscheh, per quem Divinum Verum repræsentatur, loqueretur ad populum; Ipsum Divinum nec immediate instruit & loquitur cum hominibus, & ne quidem cum Angelis, sed mediate per Divinum Verum, n: 7765; hoc intelligitur per verba Domini apud Johannem "Deum nemo vidit unquam, Unigenitus Filius, Qui in sinu Patris, Ille exposuit" 1: 18. Cap: v: 37, per Unigenitum Filium intelligitur Dominus quoad Divinum Verum; ex Hoc etiam Dominus se vocat Filium Hominis, n: 2628. 2803. 2813. 3704; Dominus etiam, cum in mundo, fuit Divinum Verum; postea autem, cum glorificatus est, factus est etiam quoad Humanum, Divinum Bonum, & tunc ex Hoc processit Divinum Verum, quod est Spiritus Veritatis seu Spiritus Sanctus.

8128. Loquere ad filios Israelis, quod significet influxum Veri Divini apud illos qui ab Ecclesia spirituali, constat ex significatione loqui, quod sit influxus, de qua n: 2951. 5481. 5797. 7270; & ex repræsentatione filiorum Israelis, quod sint qui ab Ecclesia spirituali, de qua n: 6426. 6637. 6862. 6868. 7035. 7062. 7198. 7201. 7215. 7223; quod loqui sit influxus, est quia

CAPUT DECIMUM QUARTUM. 489

quia Moscheh in sensu interno repræsentativo est Divinum Verum, & Divinum Verum in perceptionem & cogitationem per influxum venit; cogitatio ex perceptione est loquela interna, cui loquela externa correspondet, quare in sensu interno illa intelligitur per hanc.

8129. Et revertantur, quod significet quod nondum præparati, constat ex significatione reverti, nempe a via terræ Philistæorum ad viam deserti ad mare Suph, quod sit quod nondum præparati, nempe ad introductionem in cœlum, quæ significatur per ingressum illorum in terram Canaanem. Quomodo hæc se habent, & quod reverti sit quod non præparati, constare potest ab illis quæ ad Vers: 18 Capitis præcedentis n: 8098. 8099, explicata & ostensa sunt, quod nempe non in cœlum possent introduci, priusquam subiverant tentationes, & Dominus per illas confirmaverat vera & bona, & conjunxerat illa; hoc per præparari hic intelligitur.

8130. Et castrametentur ante Pichiroth inter Migdal & inter mare ante Baal Zephon, quod significet principium status ad subeundas tentationes, constat ex significatione castrametari, quod sit ordinatio veri & boni, de qua n: 4236. 8103 fin: hic ad subeundas tentationes; ille status est qui significatur per loca illa ad quæ castrametarentur; quod ille status significetur, patet a sequentibus ex eo, quod Pharaon cum exercitu suo ibi castra sua dein posuerit, & quod ex illis conspectis filii Israelis in gravem anxietatem, per quam primus status tentationum significatur, pervenerint; videantur sequentia ad Vers. 9. 10. 11. 12.

8131. E regione ejus castrametemini juxta mare, quod significet quod inde tentationis influxus, constat ex significatione e regione ejus, quod sit juxta ut in conspectu, in sensu interno, ut inde influxus; ex significatione castrametari, quod sit ordinatio veri & boni ad subeundas tentationes, ut nunc supra n: 8130; & ex significatione maris Suph, quod sit infernum, ubi falsa ex malis, de qua n: 8099. Quomodo intelligendum, quod inde tentationis influxus, paucis dicitur; Tentationes apud hominem sunt pugnae spirituales inter malos spiritus & inter bonos, pugnae sunt ex illis & de illis quæ homo egerat & cogitaverat, quæ in ejus memoria, mali spiritus incusant & aggrediuntur, boni autem excusant & defendunt; pugnae illæ apparent sicut in homine, nam quæ ex spiritali mundo apud hominem influunt, fiuntur sicut non inde, sed in ipso, videatur n: 741. 751. 761. 1820. 3927. 4249. 4307. 4572. 5036. 6657. 6666: similiter se habet cum Spiritibus, cum subeunt tentationes: cum itaque subituri sunt tentationes, disponuntur apud illos interiora, hoc est, vera & bona, a Domino, in illum statum, ut per influxum immediatum ab Ipso, ac mediatum per Cœlum, resisti queant falsa & mala, quæ ab infernis, & sic ille qui est in tentatione tutari: homo cum tentatur etiam juxta infernum est, imprimis juxta hoc infernum, quod significatur per mare Suph, nam ibi sunt illi qui in scientia veri fuerunt, sed in vita mali, & inde in falsis ex malo; ex infernis per spiritus influunt illa quæ anxietatem inducunt homini in tentationibus: ex his constare potest, quid intelligitur

intelligitur per tentationis influxum ab inferno, qui significatur per quod e regione castrametarentur juxta mare Suph.

8132. Et dixit Pharaon de filiis Israelis, quod significet cogitationem illorum qui in damnatione de statu illorum qui ab Ecclesia spiritali, constat ex significatione dicere, quod sit cogitatio, de qua n: 7094. 7107. 7244. 7937; ex representatione Pharaonis, quod sint qui per falsa infestant, de qua n: 7107. 7110. 7126. 7142. 7220. 7228. 7317, hic qui in damnatione sunt, hoc est, in meris falsis ex malo, nam qui mere in his, in damnatione sunt; hic status per Pharaonem & Aegyptios significatur, postquam primogenita ibi occisa sunt, nam per primogenita occisa significatur damnatio, n: 7766. 7778; & ex representatione filiorum Israelis, quod sint qui ab Ecclesia spiritali, de qua mox supra n: 8128.

8133. Perplexi illi in terra, quod significet quod in confuso sint quoad illa quæ Ecclesiæ, constat ex significatione perplexum esse, quod sit esse implicatum, ita in confuso, de qua n: 2831; & ex significatione terræ, quod sint illa quæ Ecclesiæ; quod terra sit Ecclesia, videatur n: 8011.

8134. Concluserit super illos desertum, quod significet quod obscuritas illos occupaverit, constat ex significatione concludere super illos, cum dicitur de obscuritate, quæ significatur per desertum, quod sit totos occupare; & ex significatione deserti, quod sit obscurum fidei, de qua n: 7313.

8135. Et indurabo cor Pharaonis, quod significet quod obstinarent se adhuc qui in falsis a malo, constat a significatione indurare, quod sit obstinare se, de qua n: 7272. 7300. 7305; & ex representatione Pharaonis, quod sint qui in falsis a malo, seu quod idem, qui in damnatione, ut supra n: 8132: cor Pharaonis dicitur, quia per cor in genuino sensu significatur bonum amoris coelestis, n: 3313. 3635. 3883 ad 3896. 7542; inde in sensu opposito malum, hic malum illorum qui in scientia fidei & in vita mali fuerunt.

8136. Et persequetur post illos, quod significet quod adhuc conarentur subjungere illos, constat ex significatione persequi post illos, quod sit conare subjungere; intentio enim quod persequerentur erat ut redigerent in statum servitutis, & per servire, ubi de Aegyptiis, significatur intentio subjugandi, n: 6666. 6670. 6671.

8137. Et glorificabor, quod significet quod visuri effectum Divinum ex Divino Humano Domini in dissipatione falsi, constat ex significatione glorificari, cum de Jehovah seu Domino, quod sit effectus Divinus, hic ex Divino Humano Ipsi, quia Dominus per quod venit in mundum, & assumptum Humanum, & Hoc Divinum fecit, in inferna coniecit omnia mala & falsa, ac coelos redegit in ordinem, & quoque liberavit illos qui ab Ecclesia spiritali e damnatione, videatur n: 6854. 6914. 7091. 7828. 7932. 8018; hæc in genere significantur per glorificari, hic autem significatur quod illi qui infestaverunt probos, conicerentur in infernum, ac ibi circumfunderentur falsis sicut ab aquis maris, & hoc ut effectus Divinus ex sola presentia Domini. Ut sciatur, quomodo cum hoc se habet, ulterius explicabitur; sunt inferna

CAPUT DECIMUM QUARTUM. 491

ferna tot numero, quot sunt genera & species malorum; quodlibet infernum est separatim ab altero, sicut per nimbos, nubes, seu aquas; mala & falsa in altera vita apparent coram oculis spirituum sicut nimbis & nubes, & quoque sicut aquæ, falsa ex malis illorum qui ab Ecclesia spiritali fuerunt & vixerunt male, sicut aquæ, falsa autem ex malis illorum qui ab Ecclesia cœlesti sicut nimbis; talibus circumfusi apparent illi qui in infernis, ubivis cum differentia quoad quantum & quale, densum & tenue, caliginosum & obscurum, hoc secundum genus & speciem falsi ex malo; infernum ubi illi qui in fide separata a charitate & in vita mali vixerunt, est circumfusus sicut ab aquis maris; falsa mali quidem illis qui ibi sunt non apparent sicut aquæ, sed illis qui extra aspiciunt: supra illud mare, ubi illi, sunt inferna adulterorum; causa quod ibi supra sint, est quia adulteria in sensu interno sunt adulterationis boni & inde perversionis veri, ita mala ex quibus falsa contra vera & bona fidei, n: 2466. 2729. 3399, qualia falsa apud illos sunt qui in inferno infra, & vixerunt contra verum Ecclesiæ, ac bonum ejus prorsus nihili fecerunt, & quia hoc nihili fecerunt, etiam adulteraverunt & perverterunt omne id in Verbo, quod ibi de bono, hoc est, de charitate erga proximum & de amore in Deum, dicitur. Quod glorificationem in Pharaone & in exercitu illius attinet, est illa hic immersio in infernum illud, & circumfusio ab aquis sicut maris, ex sola præsentia Domini, ut supra dictum; mali enim præsentiam Domini, hoc est, præsentiam boni & veri quæ ab Illo, fugiunt, nam ad solum affluxum illorum horrent & cruciantur, & quoque ex præsentia illa circumfunduntur suis malis & falsis, nam tunc erumpunt ab illis; ac illa cingunt & interponuntur, ne Divinum influat & ex illo crucientur; hic effectus Divinus est, qui hic per glorificationem in Pharaone & in ejus exercitu significatur; quod ille effectus sit ex Divino Humano Domini, est, ut supra dictum, quia per id, quod Dominus in mundum venit, & assumit Humanum, & Hoc Divinum fecit, omnia falsa & mala in infernum conjecit, ac vera & bona in cœlis in ordinem redegit, & illos qui ab Ecclesia spiritali e damnatione liberavit.

8138. In Pharaone & in omni exercitu illius, quod significet immersionem illorum qui in falsis ex malo in infernum, & obstipationem ibi a falsis sicut ab aquis, constat ex illis quæ nunc supra n: 8137 memorata sunt, nempe quod per Pharaonem significantur illi qui in infernum conjecti sunt, & quoque per exercitum illius, per Pharaonem illi qui in falsis ex malo, & per exercitum illius ipsa falsa; quod exercitus sint vera ex bono, videatur n: 3448. 7236. 7988, & inde in opposito sensu falsa ex malo, n: 3448: obstipatio a falsis sicut ab aquis dicitur, quia falsa ex malo, qualia sunt illorum qui ab Ecclesia in fide separata ac in vita mali fuerunt, apparent ibi sicut aquæ, n: 8137; inde etiam est, quod inundationes aquarum significant vastationes veri, ac ibi aquæ falsa, n: 705. 739. 756. 6346. 7307. 6853.

8139. Et scient Ægyptii, quod Ego Jehovah, quod significet quod inde notum,

notum, quod Dominus sit solus Deus, constat ex illis quæ n: 7401. 7444. 7544. 7598. 7636, explicata sunt, ubi similia.

8140. Et fecerunt ita, quod significet obedientiam, constat absque explicatione.

8141. Vers: 5. 6. 7. 8. 9. Et indicatum regi Ægypti, quod fugeret populus, & conversum est cor Pharaonis & servorum illius contra populum, & dixerunt, quid hoc fecimus, quod dimiserimus Israel a serviendo nobis. Et alligavit currum suum, & populum suum sumsit secum. Et sumsit sexcentos currus electos, & omnes currus Ægypti, & tertiani duces super omnes illos. Et induxit Jehovah cor Pharaonis regis Ægypti, & persequutus post filios Israel, & filii Israel exeuntes manu excelsa. Et persequuti Ægyptii post illos, & assequuti illos castrametantes juxta mare; omnes equi currum Pharaonis, & equites illius, & exercitus illius, juxta Pi-Chiroth ante Baal-Zephon. Et indicatum regi Ægypti, quod fugeret populus, significat cogitationem illorum qui in meris falsis ex malo quod separarentur prorsus: & conversum est cor Pharaonis & servorum illius contra populum, significat mutationem status in malum penes illos qui in falsis ex malo: & dixerunt, quid hoc fecimus, significat increpationem: quod dimiserimus Israel a serviendo nobis, significat quod reliquerint & non subjugaverint: & alligavit currum suum, significat doctrinam falsi quæ fidei separatæ in genere: & populum suum sumsit secum, significat cum omnibus & singulis falsis: & sumsit sexcentos currus electos, significat omnia & singula doctrinalia falsi quæ fidei separatæ in suo ordine: & omnes currus Ægypti, significat etiam doctrinalia falsi servientia illis: & tertiani duces super omnes illius, significat sub communibus in ordinem redacta: & induxit Jehovah cor Pharaonis regis Ægypti, significat obstinationem ex falso quod ex malo: & persequuti post filios Israel, significat conatum subjugandi illos qui in fide conjuncta charitati: & filii Israel exeuntes manu excelsa, significat cum tamen exempti ab eorum subjugationis conatu ex potentia Divina: & persequuti Ægyptii post illos, significat effectum ex conatu subjugationis illorum qui in falsis a malo: & assequuti illos castrametantes juxta mare, significat communicationem circa regionem inferni ubi falsa ex malo: omnes equi currum Pharaonis, & equites illius, & exercitus illius, significat omnia quæ falsi ex intellectuali perverso: juxta Pichiroth ante Baal-Zephon, significat unde communicatio, & inde principium status subeundi tentationes.

8142. Et indicatum regi Ægypti quod fugeret populus, quod significet cogitationem illorum qui in meris falsis ex malo, quod separarentur prorsus, constat ex significatione indicari alicui, quod sit cogitare & reflectere, de qua n: 2862. 5508; ex repræsentatione Pharaonis, quod sint qui in falsis ex malo, de qua supra n: 8132. 8135, qui cum rex Ægypti nuncupatur, quod sint qui in meris falsis, n: 7220. 7228, nam per regem significantur vera, n: 1672. 2015. 2069. 4575. 4581. 4966. 5044. 6148, inde in opposito sensu falsa; & ex significatione fugere, quod sit separari.

8143. Et conversum est cor Pharaonis & servorum illius contra populum, quod significet mutationem status in malum penes illos qui in falsis a malo, constat

CAPUT DECIMUM QUARTUM. 493

constat ex significatione converti cor, quod sit mutatio status in malum; quod converti sit mutari, hic quoad animum, ita quoad statum patet, & quod cor sit malum, videatur supra n: 8135; ex repræsentatione Pharaonis, quod sint qui in falsis ex malo, de qua supra n: 8132; ex significatione servorum, quod sint qui inferioris sortis sunt & ministrant, & quia illi significantur omnes & singuli qui in falsis ex malo n: 7396; & ex repræsentatione filiorum Israelis, quod sint qui ab Ecclesia spirituali: inde patet, quod per conversum est cor Pharaonis & servorum illius contra populum, significetur mutatio status in malum penes omnes illos qui in falsis ex malo contra illos qui ab Ecclesia spirituali.

8144. Et dixerunt, quid hoc fecimus, quod significet increpationem nempe sui, constat absque explicatione.

8145. Quod dimiserimus Israellem a serviendo nobis, quod significet quod reliquerint & non subjugaverint, constat ex significatione dimittere, quod sit relinquere; & ex significatione a serviendo sibi, cum ab Ægyptiis de filiis Israelis, quod sit ab impugnando per falsa & infestando, de qua n: 7120. 7129, & per id a subjugando, n: 6666. 6670. 6671.

8146. Et alligavit currum suum, quod significet doctrinam falsi quæ fidei separatæ in genere, constat ex significatione currus, quod sit doctrina, de qua n: 2760. 5321. 5945, hic doctrina falsi, quæ fidei separatæ, quia currus Pharaonis, & per Pharaonem repræsentantur falsa quæ fidei separatæ; nam qui in fide separata a charitate, & simul in vita mali sunt, non possunt aliter quam in falsis esse, n: 8094. In nunc sequentibus agitur de collectione omnium falsitatum ex malo apud illos qui in fide separata a charitate & in vita mali fuerunt: actum est in præcedentibus de vastatione verorum fidei apud illos, & tandem de reductione ad illum statum, ut in meris falsis ex malo essent, ita in damnatione; in hoc Capite nunc agitur de dejectione illorum in infernum, nam dejectio in infernum sequitur damnationem: cum hoc statu, nempe cum statu dejectionis in infernum ita se habet; cum hoc fiet, colliguntur tunc in unum omnia falsa quæ illis, quod sit per aperitionem omnium infernorum cum quibus communicationem habuerunt, & infunduntur in illos; inde falsorum ex malo condensationes circum illos, quæ illis qui extra aspiciunt, apparent sicut aquæ, n: 8137. 8138, sunt exhalationes ex vita illorum, quum his circumfunduntur, tunc in inferno sunt: quod falsa ex malo in unum colligantur, & infundantur in illos, fit ob causam, ut circumstipentur talibus quæ vitæ illorum fuerant, ac in illis postea teneantur, genus mali & inde falsi tunc distinguit illos, & infernum illorum ab aliis infernis: quia agitur de collectione omnium falsorum ex malo, quæ illis, ideo toties in hoc Capite memorantur Pharaonis currus, ejus equi, equites, exercitus, & populus, nam per illa significantur omnia falsi quæ apud illos; ut in hoc Versu "Alligavit currum suum, & populum suum sumsit secum;" Versu 7mo "Sumsit sexcentos currus electos, & omnes currus Ægypti;" Versu 9 "Et persequuti Ægyptii post illos, omnes equi currum Pharaonis, & equites illius, & exercitus illius;" Versu 17 "Glorificabor in Pharaone, in omni exercitu illius, in curribus

curribus illius, & in equitibus illius;” Vers: 18, similiter; Vers: 23 “*Et persequuti Aegyptii, & venerunt post illos, omnes equi Pharaonis, currus illius, & equites illius;*” Vers: 25 “*Jehovah removit rotam curruum illorum;*” Vers: 26 “*Revertantur aquæ super Aegyptios, super currus illorum, & super equites illorum;*” Vers: 28 “*Reversæ sunt aquæ, & obtexerunt currus & equites, ad omnem exercitum Pharaonis:*” hæc toties repetita sunt, quia agitur de falsis ex malo, quod collecta & infusa in illos; per illa enim significantur omnia falsi ex malo, per Pharaonem & Aegyptios ipsi illi qui in falsis ex malo sunt; per currus doctrinalia falsi; per equos scientifica falsa ex intellectuali perverso; per equites, ratiocinia inde; per exercitum & populum ipsa falsa.

8147. Et populum suum sumsit secum, quod significet cum omnibus & singulis falsis, constat ex significatione populi, quod sint vera, & in opposito sensu falsa, de qua n: 1259. 1260. 3295. 3581, hic falsa ex malo, quæ repræsentantur per Pharaonem & Aegyptios. Cum dicitur Pharaon ac servi illius, aut Pharaon & populus illius, significantur omnes & singuli qui in illis falsa, tum omnia & singula falsa, n: 7396.

8148. Et sumsit sexcentos currus electos, quod significet omnia & singula doctrinalia falsi quæ fidei separatæ in suo ordine, constat ex significatione numeri sexcentorum; quod sint omnia & singula veri & boni fidei in uno complexu, ita in opposito sensu omnia & singula falsi & mali fidei separatæ a charitate; quod hæc per sexcenta significantur, constare potest ex illis quæ de numero sexcentorum millium, n: 7973, ostensa sunt; & ex significatione curruum, quod sint doctrinalia fidei, hic fidei separatæ, de qua mox supra n: 8146; per currus electos significantur doctrinalia illius fidei præcipua, ex quibus reliqua dependent; quæ ab illis dependent, seu illis serviunt, significantur per currus Aegypti, de quibus mox sequitur. Sciendum, quod hæc falsa, quæ hic per Pharaonem, exercitum, & populum illius, tum per currus, equos & equites illius significantur, sunt præcipue falsa illorum qui in fide persuasiva sunt, hoc est, qui persuadent sibi quod doctrinalia Ecclesiæ, in qua sunt, vera sint, & tamen in vita mali sunt; fides persuasiva datur cum malo vitæ, non autem fides salvifica, nam fides persuasiva est persuasio quod vera sint omnia quæ doctrinæ Ecclesiæ, non propter verum, nec propter vitam, ne quidem propter salutem, nam hanc vix credunt, sed propter lucrationes, hoc est, propter aucupandos honores & opes, & propter famam, illorum causa; ut talia lucrentur discunt doctrinalia, ita non ob finem ut serviant Ecclesiæ ac saluti animarum, sed ut sibi & suis; quare illis perinde est, si doctrinalia illa sint vera vel falsa, hoc non curant, minus inquirunt, nam in nulla affectione veri propter verum sunt; sed illa, qualiacunque sunt, confirmant, & cum confirmaverunt, persuadent sibi quod vera sint, non cogitantes quod confirmari queant æque falsa ac vera, n: 4741. 5033. 6865. 7012. 7680. 7950; inde fides persuasiva; quæ quia non pro fine habet ac intuetur proximum, & ejus bonum, ita nec Dominum, sed se & mundum, hoc est, honores & lucrum, conjungitur illa cum malo vitæ, non autem cum bono vitæ,

CAPUT DECIMUM QUARTUM. 495

vitæ, nam fides cum hoc conjuncta est salvifica; hæc fides datur a Domino, illa autem est ab ipso homine; illa manet in æternum, hæc dissipatur in altera vita; etiam dissipatur in mundo, si nihil per illam lucrantur; at quamdiu lucrantur, militant pro illa, sicut pro ipso cælo, cum tamen non pro illa sed pro se; nam illa quæ fidei sunt, hoc est, doctrinalia, sunt illis pro mediis ad finem, hoc est, ad eminentiam & opulentiam: qui in hac fide sunt in mundo, ægre possunt distingui ab illis qui in fide salvifica, nam loquuntur & prædicant ex ardore sicut Zeli pro doctrinali, sed est ardor ex igne amoris sui & mundi. Hi sunt, qui imprimis per Pharaonem & Ægyptios significantur, & qui in altera vita quoad finem illam vastantur, qua vastata, sunt illi in meris falsis ex malo; nam falsa tunc erumpunt ex malo; omne enim malum secum habet suum falsum, conjuncta enim sunt; & falsa illa apparent, cum relinquuntur malo vitæ suæ; malum tunc est quasi ignis, & falsa sunt sicut lumen inde. Hoc genus mali & inde falsi, prorsus differt a generibus aliorum malorum & inde falsorum, est detestabilius reliquis, quia est contra bona & vera fidei, & inde isti malo prophanatio inest; prophanatio est agnitio veri & boni, & usque vita contra illa, n: 593. 1008. 1010. 1059. 2051. 3398. 3898. 4289. 4601. 6960. 6963. 6971.

8149. Et omnes currus Ægypti, quod significet etiam doctrinalia falsi inservientia illis, constat ex significatione currum Pharaonis, quod sint doctrinalia falsi præcipua, a quibus reliqua dependent, inde per currus Ægypti significantur doctrinalia falsi, quæ illis inserviunt, de quibus nunc supra n: 8149; nam per regem & illius currus significantur principalia, at per populum seu per Ægyptios, & illorum currus, significantur secundaria. Doctrinalia Ecclesiæ apud illos qui in malo vitæ sunt, dicuntur doctrinalia falsi, tamen possunt esse quoad partem, minorem aut majorem, vera; causa est, quia vera apud illos qui in malo vitæ sunt, quantum ad illos, non sunt vera, per applicationem enim ad malum, quod vitæ, exuunt essentiam veri, & induunt naturam falsi, nam spectant ad malum, cui se conjungunt; malo conjungi vera nequeunt, nisi hæc falsificentur, quod fit per interpretationes sinistras, & sic perversiones; inde est, quod doctrinalia Ecclesiæ apud illos dicantur doctrinalia falsi, tamen vera fuerint; nam canon est, quod vera apud illos qui in malo vitæ sunt, falsificentur, ac falsa apud illos qui in bono vitæ sunt, verificentur; quod falsa apud hos verificentur, est quia applicantur ut concordent bono, sic ipsæ ruditates falsi abstergantur, videatur n: 8051.

8150. Et tertiani duces super omnes illius, quod significet sub communibus in ordinem redacta, constat ex significatione Tertianorum ducum, quod sint communia, sub quibus particularia; quod tertiani duces id significant, est quia tria, a quibus tertiani dicuntur, significant completum & integrum, n: 2788. 4495. 7715, ac duces præcipua, hæc simul cum illis sunt communia, nam sub communibus ordinantur omnia & singula quæ erunt in serie, ordinatio sub communibus facit, ut singula unum agant, utque in forma sint, & habeant quale simul: de communibus, quod sub illis particularia, & sub his singularia, videatur

deatur n: 920. 2384. 3739. 4325 f. 4329. 4345. 4383. 5208. 5339. 6115. 6146.

8151. Et induravit Jehovah cor Pharaonis, quod significet obstinationem ex falso quod ex malo, constat ex significatione indurare cor, quod sit se obstinare, de qua n: 7272. 7300. 7305. 7616: quod dicitur quod Jehovah induraverit cor illius, in sensu interno significat, quod ipsi qui in malo & falso induraverint se, ita ipsa mala & falsa, de qua te videatur n: 2447. 6073. 6992. 6997. 7533. 7643. 7877. 7926.

8152. Et persequutus post filios Israelis, quod significet conatum subjugandi illos qui in fide conjuncta charitati, constat ex significatione persequi, quod sit conatus subjugandi, ut n: 8136; & ex repræsentatione filiorum Israelis, quod sint qui ab Ecclesia spirituali, de qua sæpius; ita qui in fide conjuncta charitati, nam qui ab illa Ecclesia sunt, in illa fide tam quoad doctrinam quam quoad vitam sunt; bonum fidei seu charitas est essentielle, ita primo loco, illis qui ab Ecclesia genuina spirituali; at quibus fides, separata a bono ejus, tam quoad doctrinam quam quoad vitam, est verum fidei seu fides essentielle seu primo loco, hi non sunt ab Ecclesia illa, nam vita facit Ecclesiam, non autem doctrina, nisi quantum hæc fit vitæ: inde patet, quod Ecclesia Domini non sit hic aut ibi, sed quod sit ubivis, tam intra illa regna ubi Ecclesia, quam extra illa, ubi vivitur secundum præcepta charitatis: inde est, quod Ecclesia Domini sit per universum orbem sparsa, & tamen quod una sit; cum enim vita facit Ecclesiam, & non doctrina separata a vita, tunc Ecclesia una est, at cum doctrina facit Ecclesiam, tunc plures sunt.

8153. Et filii Israelis exeuntes manu excelsa, quod significet cum tamen exempti ab eorum subjugationis conatu potentia Divina, constat ex repræsentatione filiorum Israelis, quod sint qui ab Ecclesia spirituali, seu in fide conjuncta charitati, ut nunc supra n: 8152; ex significatione exire, quod sit liberari, seu eximi a conatu subjugationis illorum; qui conatus significatur per persequi, n: 8152; & ex significatione manus excelsæ, quod sit potentia Divina, per manum enim significatur potentia, n: 878. 3387. 4931 ad 4937. 5327. 5328. 5544. 6292. 6947. 7011. 7188. 7189. 7518. 7673. 8050. 8069, & per excelsum significatur Divinum; quod excelsum sit Divinum, est quia per illud intelligitur cælum ubi Divinum; inde in Verbo de Jehovah seu Domino dicitur, quod habiter in excelsis, & Ipse vocatur Altissimus; ut apud Esaiam "*Exaltatus* Jehovah, quia inhabitat *Excelsus*" xxxiii: Apud Eundem "*Sic dixit Altus & Excelsus*, habitans in æternum, & Cujus Nomen Sanctus, in sancto & *Alto* habito" lvii: 15. Apud Davidem "*Jehovah misit de Alto & eripuit me*" Psalm: xviii: 17: inde Jehovah vocatur *Altissimus*, Deut: xxxii: 18. Dan: iv: 14. 21. 31. Cap: vii: 18. 22. 25. Psalm: vii: 18. Psalm: ix 3. Psalm: xviii: 14. Psalm: xlvii: 5. Psalm: l: 14. Psalm: lvii: 3. Psalm: lxxxii: 6. Quia Altum significabat cælum, ac inibi Divinum, inde Cultus Divinus ab illis qui ab Ecclesia repræsentativa, instituebatur super montibus, ac super locis altis; ac ideo

CAPUT DECIMUM QUARTUM. 497

ideo quoque in Excelsis, quæ sibi etiam ædificabant, de quibus passim in Historicis & Prophetis Verbi, ut apud Ezechielem “Ædificasti tibi *Excelsum*, & fecisti tibi *Altum* in omni platea; super omni capite viæ ædificasti *Excelsum* tuum” xvi: 24. 25. 31. Quod Divinum significatum sit per altum, est quia per Cælum stelliferum significatum est Cælum Angelicum, & etiam creditum quod ibi esset; sed sapientiores illorum sciebant, quod Cælum non esset in alto, sed ubi bonum amoris, & hoc intus in homine, ubicunque is esset: quod alta sint interiora, seu bona quæ ibi, videatur n: 450. 1735. 2148. 4210. 4599.

8154. Et persequuti Ægyptii post illos, quod significet effectum ex conatu subjugationis illorum qui in falsis ex malo, constat ex significatione persequi, quod sit conatus subjugationis, ut supra n: 8152, hic effectus ab illo conatu, quia iterum dicitur; & ex significatione Ægyptiorum, quod sint qui in falsis a malo, de qua prius sape.

8155. Et assequuti illos castrametantes juxta mare, quod significet communicationem circa regionem inferni ubi falsa ex malis, constat ex significatione assequi quod sit communicatio; nam assequi seu attingere in spiritali sensu est influxus, per quem communicatio, hic falsorum ex malo illorum qui per Ægyptios significantur, cum illis qui per Israelem: quod communicatio ibi, constat a tentatione, quam primum ibi subiverunt, de qua in sequentibus; omnis tentatio existit per influxum ab infernis, ita per communicationem, n: 8131; ex significatione castrametari, quod sint ordinationes veri & boni a Domino ad subeundas tentationes, n: 8103. 8130. 8131; & ex significatione maris, hic maris Suph; quod sit infernum, ubi falsa ex malo illorum qui in fide separata a charitate, & in vita mali, n: 8090. 8137: 8148.

8156. Omnes equi curruum Pharaonis, & equites illius, & exercitus illius, quod significet omnia quæ falsi ex intellectuali perverso, constat ex significatione equorum, quod sint intellectuale, de qua n: 2761. 2762. 3217. 5321. 7024. 8029, hic intellectuale perversum, quale est illorum qui in molo, & inde in falso; ex significatione curruum, quod sint doctrinalia, de qua n: 2760. 5321. 5945. 8146; ex significatione equitum, quod sint illa quæ intellectus, de qua n: 6534, hic ratiocinia falsa ex intellectuali perverso; & ex significatione exercitus, quod sint falsa, de qua supra n: 8138: ex his patet, quod per equos curruum Pharaonis & equites illius & exercitum illius, significantur scientifica, ratiocinia, & falsa ex intellectuali perverso, ita omnia quæ falsi.

8157. Juxta Pi-chiroth ante Baal-Zephon, quod significet unde communicatio, & inde principium status subeundi tentationes, constat ex illis supra n: 8130.

8158. Vers: 10. 11. 12. 13. 14. *Et Pharao appropinquavit; & sustulerunt filii Israelis oculos suos, & ecce Ægyptius proficiscens post illos, & timuerunt valde, & clamaverunt filii Israelis ad Jehovam. Et dixerunt ad Moschen, numne nulla sepulchra in Ægypto, sumfisti nos ad moriendum in deserto; quid hoc*

fecisti nobis, ad educendum nos ex Ægypto. Nonne hoc verbum quod loquuti sumus ad te in Ægypto, dicendo, cessa a nobis, & serviamus Ægyptiis, quia bonum nobis servire Ægyptiis præ mori nos in deserto. Et dixit Moscheh ad populum, ne timeatis, consistite, & videte salutem Jehovæ, quam faciet vobis hodie; quia quos videtis Ægyptios hodie, non addetis videre illos amplius usque in sæculum. Jehovah militabit pro vobis; & vos taceatis. Et Pharaö appropinquavit, significat influxum falsi ex malo gravem inde: & sustulerunt filii Israelis oculos suos, significat intellectuale mentis & cogitationem: & ecce Ægyptius proficiscens post illos, significat ingravescentiam falsi continue crescentem: & timuerunt valde, significat horrescentiam: & clamaverunt filii Israelis ad Jehovah, significat supplicationem de ope: & dixerunt ad Moschen, significat tentationis summum cum desperatio: numne nulla sepulchra in Ægypto, sumisti nos ad moriendum in deserto, significat si damnatio quod æque fuerit si illa per falsa infestationum, vel si per statum tentationum in quo succumberent: quid hoc fecisti nobis, ad educendum nos ex Ægypto significat quod irritum esset quod ex infestationibus a falsis liberati sint: nonne hoc verbum quod loquuti sumus ad te in Ægypto, dicendo, significat quod tale quid cogitatum cum infestati a falsis: cessa a nobis, & serviamus Ægyptiis, significat quod non retraherentur quin se dedant: quia bonum nobis servire Ægyptiis præ mori in deserto, significat quod damnatio per falsi violentiam in statu infestationum præstaret damnatione quæ per succumbentiam in statu tentationum: & dixit Moscheh ad populum, significat elevationem e statu desperationis per Verum Divinum: ne timeatis, significat quod non desperandum: consistite & videte salutem Jehovæ, significat salvationem a Domino solo, ac nihil ab illis: quam faciet hodie, significat quæ in æternum: quia quos videtis Ægyptios hodie, non addetis videre illos amplius usque in sæculum, significat quod falsa quæ semel amoveantur erunt in æternum amota: Jehovah militabit pro vobis, significat quod Dominus solus tentationum pugnas sustineat: & vos taceatis, significat quod ex suis viribus prorsus nihil efficient.

8159. Et Pharaö appropinquavit, quod significet influxum falsi ex malo gravem inde, constat ex repræsentatione Pharaonis, quod sint qui in falsis ex malo, de qua n: 8132. 8135. 8146. 8148; & ex significatione appropinquare, quod sit influxus: in sensu interno agitur de prima tentatione illorum; qui liberati sunt, ac omnis tentatio fit per influxum ab infernis, spiritus enim qui inde sunt, excitant & depromunt omnia male acta & male cogitata quæ apud hominem, & per illa incusant eum & damnant, inde conscientia læditur, & mens in anxietatem venit; hæc fiunt per influxum ab infernis, imprimis ab hoc inferno, quod repræsentatur per mare Suph; ex his constare potest, quod per appropinquare in sensu spirituali, in quo de tentationibus agitur, significetur influxus. Quia in Versibus nunc sequentibus agitur de Tentatione prima illorum qui ab Ecclesia spirituali, sciendum quod prius tentationes subire nequiverint, quam postquam Dominus Humanum suum glorificavit, hoc est, Divinum fecit, & in Hoc apud illos præsens esset; si prius, tunc succubuissent, nam illi, qui ab Ecclesia spirituali, unice salvati sunt per Divinum

CAPUT DECIMUM QUARTUM. 499

vinum Humanum Domini: tentationes illorum qui ab Ecclesia spirituali, quas subituri postquam Dominus in mundum venit, & tunc ex Divino Humano potuit pro illis contra inferna pugnare, intelliguntur per hæc apud Malachiam. "Subito veniet ad Templum suum Dominus, Quem vos quæritis, & Angelus fæderis Quem vos desideratis, ecce venit dixit Jehovah Zebaoth: quis sustinet diem adventus Ipsi, & quis consistet cum appa-ruerit; *Ille enim sicut ignis conflatoris, & sicut smegma fullonum, sedebit constans & purgans argentum, & purificabit filios Levi, & defæcabit illos, sicut aurum & sicut argentum*; ut sint adherentes Jehovah mincham in iustitia; tunc suavis erit Jehovah minchah Jehudæ & Hierosolymæ, juxta dies æternitatis, & juxta annos priores" **III: 1. 2. 3. 4.** manifeste ibi de Domini adventu; filii Levi ibi sunt qui ab Ecclesia spirituali, nam per Levi significatur charitas seu bonum spirituale, **n: 3875. 4497. 4502. 4503.** ignis conflatoris est tentatio, per quam purificatio, quæ his intelligitur per purgare & defæcare illos sicut aurum & argentum; mincham quam adherent Jehovah, est fides & charitas; dies æternitatis & anni priores, sunt antiquæ Ecclesiæ, ac status cultus Domini tunc. Quod Tentationes attinet, illæ se habent, sicut supra **n: 8131.** dictum, quod inferna pugnent contra hominem, & Dominus pro homine; ad quodcunque falsum, quod inferna inferunt, est responsum a Divino; falsa, quæ ab infernis, injiciuntur & influunt in externum seu naturalem hominem, sed responsum a Divino influit in internum seu spirituale; hoc quod a Divino non ita ad perceptionem hominis pervenit, sicut illa, nec illud singulæ cogitationis movet, sed communia ejus, at ita, ut vix ad perceptionem aliter veniat, quam sicut spes, & inde consolatio, in qua tamen innumerabilia sunt, quæ homo nescit, sunt talia, quæ conveniunt affectioni seu amoris illius, imprimis affectioni seu amoris veri & boni, ex quibus illius conscientia. Hæc dicta sunt, ut sciatur quod per vitam filiorum Israelis in deserto describantur tentationes in sua serie, quas subiverunt illi qui ab Ecclesia spirituali Domini fuerunt, & liberati: quod Tentationes subiverint, erat ut alterius præpara-rentur ad cælum; nam per tentationes, ut per unica media, confirmantur bona & vera, & conjunguntur, & per illas charitas fit charitas fidei, & fides fit fides charitatis: quod tentationes subituri illi qui ab Ecclesia, intelligitur per hæc quæ Dominus dixit apud Matthæum "*Quisquis non suscipit crucem suam, & sequitur post Me, non est Me dignus*" **x: 38. 39.** Marc: **viii: 31** ad fin. Apud Eundem "*Dixit discipulis suis, si quis vult post Me venire, abneget se ipsum, tollat crucem suam, & sequatur Me*" **xvi: 24. 25.** Luc: **ix: 23. 24.** Apud Lucam "*Quisquis non portat crucem suam, venitque post Me, non potest esse meus discipulus*" **xiv: 27.** Apud Marcum "*Jesus ad divitem, veni, sequere Me, tollens crucem*" **x: 21.** Et apud Matthæum "*Ne existimate quod venerim ad mittendum pacem super terram, non veni mittere pacem, sed gladium*" **x: 34.** Sed sciendum, quod in tentationibus non homo pugnet, sed Dominus solus pro homine, tamen hoc apparet sicut ab homine, & cum Dominus pugnat pro homine, vincit homo in omnibus: hodie pauci in tentationes admittuntur, ex causa quia non in vita fidei sunt,

& inde non in conscientia veri, & qui non in conscientia veri ex bono vitæ, is succumbit, inde status ejus sequens pejor fit statu priori.

8160. Et sustulerunt filii Israelis oculos suos, quod significet intellectualem mentis & cogitationem, constat ex significatione oculorum, quod sint intellectualem mentis, de qua n: 2701. 3820. 4403 ad 4421. 4523 ad 4534; inde tollere oculos est intuitio, perceptio & cogitatio, n: 2789. 2829. 3198. 3202. 4083. 4086. 4339.

8161. Et ecce Ægyptius proficiscens post illos, quod significet ingravescentiam falsi continue crescentem, constat ex significatione Ægyptii, quod sint qui in falsis ex malo, ita quoque ipsum falsum ex malo, de qua n: 8132. 8135. 8146. 8148; & ex significatione proficisci post illos, quod sit influxus & communicatio propior; per appropinquavit Pharaon significatus est influxus falsi ex malo, n: 8159; inde per proficisci post illos significatur influxus adhuc propior, ita gravior; inde est quod significetur ingravescentia falsi continue crescens. In mox sequentibus describitur tentatio, quæ quia existit per influxum falsi ex malo ab infernis, ideo hunc describitur ejus appropinquatio, hoc est, ingravescentia crescens.

8162. Et timuerunt valde, quod significet horrescentiam, constat ex significatione timere, cum prædicatur de tentatione, quod sit horror seu horrescentia: quod timor sit horrescentia, est quia cum tentatio ingruit, ex falsis & malis conscientia percellitur, ita internus homo, nam conscientia est interni hominis, inde horror, qui est averfatio conjuncta timori pro morte spirituali; horror existit ex solo influxu falsi & mali apud illos qui conscientiam habent, nam conscientia est ex vero & bono fidei, ita ex illis quæ faciunt vitam spirituales; falsa & mala sunt destruentia illam vitam, ita conantia inferre mortem, hoc est, damnationem, inde horrescentia.

8163. Et clamaverunt filii Israelis ad Jehovam, quod significet supplicationem de ope, constat absque explicatione.

8164. Et dixerunt ad Moschen, quod significet tentationis summum & desperationem, constat ex illis quæ sequuntur, nam illa involvuntur in *dixerunt*; quod sequentia verba sint verba tentationis cum hæc ad summum venit, & cum desperatio, patet: desperatio dicitur, quia hæc plerumque est finis seu in fine tentationum spiritualium, n: 1787. 2694. 5279. 5280. 7147. 7155. 7166. Quia hodie pauci sunt, qui tentationes spirituales subeunt, & inde ignotum quomodo cum illis se habet, aliquid de illis ulterius licet dicere: sunt Tentationes spirituales & sunt Tentationes naturales; tentationes spirituales sunt Interni hominis, naturales autem sunt externi; tentationes spirituales quandoque existunt absque tentationibus naturalibus, quandoque cum illis, tentationes naturales sunt, cum homo patitur quoad corpus, quoad honores, quoad opes, verbo quoad vitam naturalem, ut fit in morbis, infortuniis, persecutionibus; punitionibus non ex justo, ac similibus; anxietates quæ tunc existunt, sunt quæ intelliguntur per tentationes naturales; sed hæc tentationes prorsus nihil faciunt ad vitam ejus spirituales, nec dici possunt tentationes sed dolores; existunt enim ex læsione vitæ naturalis, quæ est amoris sui

CAPUT DECIMUM QUARTUM. 501

fui & mundi; in his doloribus sunt quandoque scelerati, qui ex plus dolent & anguntur, quo plus se & mundum amant, & sic inde vitam habent. At tentationes spirituales sunt Interni hominis, & aggrediuntur ejus vitam spirituales; anxietates tunc non sunt propter aliquam jacturam vitæ naturalis, sed propter jacturam fidei & charitatis, & consequenter salutis; inducuntur hæc tentationes sæpe per tentationes naturales, nam cum homo in his est, nempe in morbo, dolore, jactura opum, aut honoris, & similibus, si tunc cogitatio venit de ope Domini, de Providentia Ipsius, de statu malorum quod gloriantur & exultent, cum boni patiuntur, ac varias dolores & varias jacturas subeunt, tunc est tentatio spiritualis conjuncta tentationi spirituali: talis fuit ultima Tentatio Domini, in Gethsemane, & cum crucem passus est, quæ fuit omnium atrocissima. Ex his patet, quid tentatio naturalis, & quid spiritualis. Datur quoque tertium genus, nempe anxietas melancholica, quæ ex statu infirmo corporis aut animi ut plurimum causam trahit; illi anxietati potest aliquid tentationes spirituales inesse, & potest nihil ejus inesse.

8165. Numne nulla sepulchra in Ægypto, sumisti nos ad moriendum in deserto, quod significet si damnatio, quod æque fuerit si illa per falsa infestantium, vel si per statum tentationum in quo succumberent, constat ex significatione sepulchrorum, quod sint damnatio, de qua n: 2916. 4832; ex significatione Ægypti, quod sint infestationes, de qua n: 7278, nam per Ægyptios & Pharaonem repræsentantur qui in altera vita per falsa infestant, n: 7097. 7107. 7110. 7126. 7142. 7317; ex significatione mori, quod etiam sit damnatio, de qua n: 5407. 6119. 7494; & ex significatione deserti, quod sit status subeundi tentationes, n: 8098; inde mori in deserto, est succumbere in tentatione, & inde damnari: ex his patet, quod per numne nulla sepulchra in Ægypto, sumisti nos ad moriendum in deserto, significetur si damnatio, quod æque fuerit si illa per falsa infestantium, ita in statu in quo prius fuerunt, vel si per tentationes in quibus succumberent, ita in statu in quem postea veniunt. Quod hæc verba sint verba desperationis, patet; penes illos qui in desperatione sunt, quæ est ultimum tentationis, etiam talia cogitantur, & tunc quasi in proclivi sunt, seu quasi in lapsu ad infernæ; verum cogitatio talis tunc nihil nocet, nec ab angelis attenditur, nam cuique homini est potentia limitata, cum tentatio usque ad limitem ultimum potentiae ejus venit, tunc homo non ultra sustinet, sed labitur; verum tunc, hoc est, cum in proclivi ad labendum est, elevatur is a Domino, & sic a desperatione liberatur; plerumque tunc perducitur in statum spei & inde consolationis clarum, & quoque in faustum. Dicitur damnatio per statum tentationum in quo succumberent, quia qui in tentationibus succumbunt, illi in damnationis statum veniunt; tentationes enim sunt propter finem ut confirmetur vera & bona, ac conjungantur, ut inde fides & charitas, sed hic finis obtrinetur quando homo in tentationibus vincit; at cum succumbit, tunc rejiciuntur vera & bona, & confirmantur falsa & mala; inde status damnationis illis.

8166. Quid hoc fecisti nobis ad educendum nos ex Ægypto, quod significet

ficet quod irritum esset quod ex infestationibus a falsis liberati sint, constat ex significatione quid hoc fecisti nobis, quod sit quod irritum esset; ex significatione educi, quod sit liberari; & ex significatione Ægypti, quod sit infestationes, de qua mox supra n: 8164.

8167. Nonne hoc verbum quod loquuti sumus ad te in Ægypto, dicendo, quod significet quod tale quid cogitatum cum infestati a falsis, constat ex significatione nonne hoc verbum quod loquuti, quod sit tale quod cogitatum, nam per hoc verbum significatur hæc res, ita tale quid; & per loqui, cogitare, quod loqui sit influxus & inde receptio, videatur n: 5797. 7270. 8128, ita quoque cogitatio, n: 2271. 2287. 2619; & ex significatione Ægypti, quod sit infestatio a falsis, ut supra n: 8164.

8168. Cessa a nobis & serviamus Ægyptiis, quod significet quod non retraherentur quin se dedant, constat a significatione cessare a nobis, quod sit, cum de infestationibus dicitur, non inhibere & non retrahere; & ex significatione servire Ægyptiis, quod sit se dare victos illis qui per falsa infestant, ita quin se dedant: quod cessare a nobis, cum in statu infestationum & quoque in statu tentationum dicitur de influxu Veri Divini, quod per Moschen repræsentatur, sit non inhibere & non retrahere, est quia binæ vires seu potentiae in illis agunt, una quæ ex falsis quæ injiciuntur ab infernis in externum hominem, altera quæ est ex veris quæ insinuantur a Domino in internum, n: 8163; hæc binæ vires agunt contra se mutuo, falsa, quæ injiciuntur ab infernis, vim & potentiam suam habent ab amore sui & mundi, qui in homine; at vera quæ insinuantur a Domino, vim & potentiam suam habent ab amore erga proximum & in Dominum; cum vincit homo, tunc prævalet semper vis & potentia interna, quia hæc est Divina; quæ nec admittit ut vis seu potentia a falsis ultra augeatur, quam ut repelli queat; cum itaque binæ hæc vires agunt, tunc vis interna quæ a Domino continue quasi retrahit hominem, & inhibet, ne falsa detrahant illum, & ille sic succumbat; nam commune est, quando binæ vires sibi oppositæ agunt, quod una trahat & altera retrahat; vires in spiritali mundo sunt affectiones quæ amorum, instrumentalia per quæ agunt sunt vera, ac in opposito sensu falsa.

8169. Quia bonum nobis servire Ægyptiis præ mori in deserto, quod significet quod damnatio per falsi violentiam in statu infestationum præstaret damnationi quæ per succumbentiam in statu tentationum, constat ex significatione bonum esse præ illo, quod sit quod præstaret; ex significatione servire Ægyptiis, quod sit succumbentia a falsis infestantium; per servire enim significatur subjugatio, n: 6666. 6670. 6671, ita succumbentia, hic a falsis infestantium; ex significatione mori, quod sit damnatio, ut supra n: 8164; & ex significatione deserti, quod sit status subeundi tentationes, de qua n: 8098; ex his patet, quod per bonum nobis servire Ægyptiis præ mori in deserto, significetur quod præstaret succumbere a falsis cum infestati, quam succumbere in tentationibus: quod præstet succumbentia in illo statu quam in hoc, etiam verum est, nam succumbere in tentationibus, est confirmari in falsis & malis contra vera & bona fidei; at succumbere in infestationum statu,

CAPUT DECIMUM QUARTUM. 503

statu, est confirmari in falsis & malis, sed non manifeste contra vera & bona fidei: inde patet, quod succumbentiae in tentationibus insit blasphematio veri & boni, & quandoque prophanatio; & damnatio omnium maxima & dirissima, est damnatio ex prophanatione.

8170. Et dixit Moscheh ad populum, quod significet elevationem e statu desperationis per Verum Divinum, constat ex illis quæ nunc sequuntur, quæ dixit Moscheh, quæ involvunt elevationem e statu desperationis: per Verum Divinum dicitur, quia omnis elevatio in statu tentationum fit per Verum Divinum; quod Verum Divinum in sensu interno repræsentativo intelligatur per Moschen, videatur n: 6752. 7010. 7014. 7089.

8171. Ne timeatis, quod significet quod non desperandum, constat ex significatione timere, quod sit horrescere, de qua supra n: 8162, hic desperare, nam timor spiritualis in tentationibus est primum horrescentia, ultimo est desperatio; timor spiritualis est timor pro damnatione.

8172. Consistite & videte salutem Jehovah, quod significet salvationem a Domino solo, & nihil ab illis, constat ex significatione consistere & videre, quod sit fidem habere; quod videre sit intelligere, agnoscere, & fidem habere, videatur n: 897. 2150. 2325. 2807. 3863. 3869. 4403 ad 4421. 5400; & ex significatione salutis Jehovah, quod sit salvatio a Domino; hic ubi de liberatione a tentationibus agitur, est salvatio a solo Domino, & nihil ab illis; quod Jehovah in Verbo sit Dominus, videatur n: 1343. 1736. 2921. 3023. 3035. 5041. 5663. 6281. 6303. 6905. 6945. 6956. Dicitur hic quod fidem habituri, quod Salvatio a Domino Solo, & nihil ab illis, quia hoc principale fidei est in tentationibus; qui credit, cum tentatur, quod resistere possit ex propriis viribus, is succumbit, causa est, quia in falso est, & quia inde sibi meritum tribuit, ac sic postulat salvari ex se, & tunc excludit influxum a Divino; at qui credit quod Dominus solus resistat in tentationibus, is vincit, nam in vero est, ac Domino tribuit meritum, & percipit se a Domino solo salvari; qui in fide charitatis est, ille Domino acceptum fert omne salvationis, & nihil sibi.

1173. Quam faciet hodie, quod significet quæ in æternum, constat ex significatione hodie, quod sit æternum, de qua n: 2838. 3998. 4304. 6165. 6984.

8174. Quia quos videtis Ægyptios, non addetis videre illos amplius usque in sæculum, quod significet quod falsa quæ semel amoveantur erunt in æternum amota, constat ex significatione Ægyptiorum, quod sint qui in falsis ex malo, de qua n: 8132. 8135. 8146. 8148, ita quoque ipsa falsa ex malo; & ex significatione non videre amplius, quod sit, cum de falsis dicitur, amoveri, nam falsa, quæ apud hominem, non ejiciuntur, sed amoveantur, detinetur homo a malis & inde falsis, ac tenetur in bono a Domino, n: 1581. 2256. 2269. 2406. 4564; & ex significatione in sæculum, quod sit in æternum.

8175. Jehovah militabit pro vobis, quod significet quod Dominus solus tentationum pugnas sustineat, constat ex significatione militare pro vobis, cum

cum de Jehovah in tentationibus, quod sit tentationum pugnas solus sistinere; quod Jehovah sit Dominus videatur mox supra n : 8172. Quod Dominus Solus sustineat pugnas tentationum & vincat, est quia solum Divinum potest vincere inferna; nisi Divinum ageret contra illa irruerunt sicut maximus oceanus, unum infernum post alterum, ad quibus resistendum homo prorsus nihil valet; & eo minus, cum homo quoad suum proprium non est nisi quam malum, ita infernum, a quo Dominus illum tunc extrahit, ac postea detinet, videatur quæ n : 1581. 1661. 1692. 6574.

8176. Et vos taceatis, quod significet quod ex suis viribus nihil efficient, constat ex significatione tacere, quod sit acquiescere, & quia de tentationibus agitur non cogitare aut credere, quod aliquid ex suis viribus efficient; de hac re videantur quæ supra n : 8172. 8175, dicta & ostensa sunt. Quod usque non ideo remittere debeant manus, & immediatum influxum expectare, sed quod pugnaturi sint sicut a se, sed usque agnitori & credituri, quod a Domino, videatur n : 1712. 1937. 1907. 2882. 2883. 2891.

8177. Vers: 15. 16. 17. 18. *Et dixit Jehovah ad Moschen, quid clamas ad Me, loquere ad filios Israelis, & proficiantur. Et tu tolle baculum tuum, & extende manum tuam super mare, & diffinde illud, & veniant filii Israelis in medium maris in arido. Et Ego, ecce Ego indurans cor Ægyptiorum, & venient post illos, & glorificabor in Pharaone, & in omni exercitu illius, in curribus illius, & in equitibus illius. Et scient Ægyptii, quod Ego Jehovah, in glorificari Me in Pharaone, in curribus illius, & in equitibus illius.* Et dixit Jehovah ad Moschen, significat exhortationem: quid clamas ad Me, significat quod intercessione non opus: loquere ad filios Israelis, significat influxum & perceptionem: & proficiantur, significat successivum continue usque dum præparati: & tu tolle baculum tuum, significat potentiam Divini Veri: extende manum tuam super mare, significat dominium potentie ubi infernum falsi ex malo: diffinde illud, significat dissipationem falsi inde: & venient filii Israelis in medium maris in arido, significat ut transeant illi qui ab Ecclesia spiritali tuto & absque influxu falsi: & Ego, ecce Ego indurans cor Ægyptiorum, significat obstinationem falsi ex malo: & venient post illos, significat conatum violentiam inferendi per influxum falsi a malo: & glorificabor in Pharaone, & in omni exercitu illius, & in curribus illius, & in equitibus illius, significat quod visuri effectum dissipationis falsi ac ratiociniorum, ex Divino Bono Divini Humani Domini: & scient Ægyptii, quod Ego Jehovah, significat ut notum sit quod Dominus solus Deus, & præter Ipsum non alius: in glorificari Me in Pharaone, in curribus illius, & in equitibus illius, significat, ut supra, ex eo quod visuri effectum dissipationis falsi, & doctrinalem ejus, & ratiociniorum, ex Solo Domino.

8178. Et dixit Jehovah ad Moschen, quod significet exhortationem, constat ex significatione dixit Jehovah, cum agitur de elevatione & liberatione a tentatione, quod sit exhortatio, ut n : 7033. 7090.

8179. Quid clamas ad Me, quod significet quod intercessione non opus, constat ex significatione clamare ad Jehovah, quod sit intercedere, nempe pro liberatione

CAPUT DECIMUM QUARTUM. 505

ratione a tentatione, inde quid clamas ad Me, est cur intercedis quum intercessione non opus ; quare sequitur, loquere ad filios Israelis, & proficiscantur, per quæ significatur, quod auxilium habebunt, sed quod usque tentatio continuabitur, usque dum præparati. Cum hoc, quod intercessione non opus, ita se habet ; qui in tentationibus sunt, solent remittere manus, & se unice ad preces, quas tunc ardentem fundunt, conferre ; non scientes, quod preces non efficiant, sed quod pugnandum contra falsa & mala, quæ ab infernis injiciuntur, pugna illa sit per vera fidei ; hæc juvant, quia confirmant bona & vera contra falsa & mala ; in pugnis tentationum etiam debet homo pugnare sicut a se, sed usque agnoscere & credere, quod sit a Domino, videatur supra n : 8176 ; si homo non pugnat sicut a se, non appropriatur ei bonum & verum quod influit per cælum a Domino ; at cum pugnat sicut a se, & usque credit quod a Domino, tunc illa appropriantur ei ; inde ei novum proprium, quod vocatur proprium cœleste, quod est nova voluntas. Præterea qui in tentationibus sunt, & non in vita alia activa, quam precum, illi non sciunt, quod, si tentationes intermitterentur, priusquam plenæ peractæ sunt, non ad cælum præparati sint, ita quod non salvari possint ; quamobrem etiam preces illorum, qui in tentationibus, parum audiuntur ; Dominus enim vult finem, qui est salvatio hominis, quem ipse novit, non autem homo, & Dominus pro precibus contra finem, qui est salvatio, non agit : qui in tentationibus vincit, is quoque in illo vero confirmatur ; qui autem non vincit, is quia non auditur, de Divina ope & potentia versat dubium, & quandoque tunc, quia remittit manum, quoad partem succumbit. Ex his constare potest, quid intelligitur per quod intercessione non opus, quod nempe non fidendum orationi ; nam in oratione ex Divino tunc semper cogitatur & creditur, quod Dominus Solus sciat, num conducatur vel non, quare orans auditionem submittit Domino, ac tunc juxta supplicat, ut Domini voluntas non sua fiat, secundum verba Domini in gravissima Ipsius tentatione in Gethsemane, Matth : xxvi : 39. 42. 44.

8180. Loquere ad filios Israelis, quod significet influxum & perceptionem, cum dicitur de Vero Divino, quod repræsentatur per Moschen, ad illos, qui ab Ecclesia spirituali, qui sunt filii Israelis, quod sit influxus, & inde perceptio, ut quoque n : 2951. 5481. 5797. 7270. 8128.

8181. Et proficiscantur, quod significet successivum continue usque dum præparati, constat ex significatione proficisci, quod sit successivum & continuum, de qua n : 4375. 4554. 4585. 5996 ; nam per id significatur, quod non clamandum, hoc est, supplicandum, sed quod iter continuandum ad mare Suph, & dein per illud ad desertum, ita per infernum, quod tuto pervadent, ad tentationes successive continuas, usque dum præparati ; quod per mare Suph significetur infernum, videatur n : 8099. 8137. 8148, & per desertum status subeundi tentationes, n : 8098.

8182. Et tu tolle baculum tuum, quod significet potentiam Divini Veri, constat ex significatione baculi, quod sit potentia, de qua n : 4013. 4015. 4876. 4936. 6947. 7011. 7026 ; & ex repræsentatione Moschis, ad quem
S f f
dicitur

dicatur quod tolleretur baculum, quod sit Divinum Verum, de qua prius sæpe.

8183. Extende manum tuam super mare, quod significet dominium potentiae ubi infernum falsi ex malo, constat ex significatione extendere manum, quod sit dominium potentiae, de qua n: 7673; & ex significatione maris, hic maris Suph, quod sit infernum in quo falsa ex malo illorum qui fuerunt ab Ecclesia, de qua n: 8099. 8137. 8148: de hoc inferno ulterius, ex Divina Domini Misericordia, ad finem Capitulorum ultimarum Exodi, ubi de Infernis ab experientia, dicitur.

8184. Dissinde illud, quod significet dissipationem falsi inde, constat ex significatione dissindere mare illud, quod sit dissipare falsa ex malo quae in illo inferno; falsa enim ibi apparent sicut aquae, secundum illa quae supra n: 8099. 8137. 8148, ostensa sunt; cum enim columna angelica, in qua Dominus est praesens, pervadit illud, tunc falsa recedunt, consequenter ibi aquae, quae sunt falsa, disparantur: inde patet, quod per dissindere mare, significetur dissipatio falsorum, quae inferni quod per mare Suph repraesentatur.

8185. Et veniant filii Israelis in medium maris in arido, quod significet ut transeant illi qui ab Ecclesia spirituali tuto & absque influxu falsi, constat ex significatione venire seu intrare per medium, quod sit transire; ex repraesentatione filiorum Israelis, quod sint qui ab Ecclesia spirituali, de qua sæpius; & ex significatione in arido, quod sit tuto & absque influxu falsi; per aquas enim illius maris significantur falsa ex malo, n: 8137. 8138, inde per aridum significatur absque falso; simile per aridum & arefacere significatur apud Davidem "Tu confregisti capita Leviathanis, Tu *fidisti fontem & fluvium*, Tu *arefecisti fluvios roboris*" Psalm: LXXIV: 14. 15; arefacere fluvios roboris, pro dissipare falsa potentiora. Apud Sachariam "Congregabo illos, quia redimam illos, *reducam illos e terra Aegypti*, & ex Assyria congregabo illos; & ad terram Gileadis & Libanum adducam illos; *transibit per mare angustiae*; sed *percutiet in mari fluctus*, & *arefaciet omnes profunditates fluminis*: & deicietur superbia Aschuris, & baculus Aegypti recedet; & potentes reddam illos in Jehovah" x: 8 ad fin: ibi agitur de illis qui fidunt sibi suaeque sapientiae in spiritualibus; ut & de dissipatione falsorum per tentationes; terra Aegypti pro scientificis; Assyria pro ratiociniis inde; transire mare Angustiae, pro tentationibus; percutere in mari fluctus, & arefacere profunditates fluminis, pro dissipare falsa inde; deicietur superbia Aschuris & baculus Aegypti recedet, pro quod non fident amplius suae sapientiae, sed sapientiae a Domino, quod significatur per potentes reddam illos in Jehovah. Pariter apud Esaiam "Dicens Hierosolymae, habitaberis, & urbibus Iudae, aedificabimini, & vastitates ejus erigam, dicens Abyssus, *exficcare*, & *fluvios tuos arefaciam*" XLIV: 26. 27, dicere abyssus exficcare, & fluvios ejus arefacere, pro dissipare mala & falsa. Ubi autem aquae significant vera, ibi arefactio significat statum non veri, seu absque vero; ut apud Esaiam "Effundam aquas super sitientem, & rivulos super aridam" xxxvii: 2; aquae & rivuli pro veris, arida pro ubi non verum. Apud Jeremiam "Gladie contra Chaldaeos,

CAPUT DECIMUM QUARTUM. 507

daos, & contra habitatores Babelis; Gladii contra equos ejus, & contra currus ejus, *siccitas super aquas ut exarescant*” L: 35. 37. 38, Chaldaei pro illis qui prophanant vera, & habitatores Babelis pro illis qui prophanant bona, n: 1182. 1283. 1295. 1304. 1306. 1307. 1308. 1321. 1322. 1326; gladius pro vero pugnante contra falsum, & pro falso pugnante contra verum, & inde pro vastatione, n: 2799. 4499. 6353. 7102; equi pro intellectuali, n: 2761. 2762. 3217. 5321. 6125. 6534; Currus pro doctrinalibus, n: 5321. 8146. 8148; siccitas super aquas ut exarescant, pro quod in veris nihil vitæ, ex falsificatione. Ubi autem Aridum seu Arefactio in Verbo dicitur de aliis rebus, sicut de Arboribus, de herbis, de Messè, de Ossibus, significatur contrarium quod per illa: ipsa terra etiam vocatur arida respective ad mare, & tunc arida prædicatur de bono, ac mare de vero.

8186. Et Ego, ecce Ego indurans cor Ægyptiorum, quod significet obstinationem falsi ex malo, constat ex significatione indurare cor, quod sit obstinatio, de qua n: 7272. 7300. 7305. 7616; ex repræsentatione Ægyptiorum, quod sint qui in falsis ex malo, de qua n: 8132. 8135. 8148: quod in Verbo dicatur, quod Jehovah induret cor, & quoque inducat malum, in sensu interno, ubi ipsum verum in suo nudo est, intelligatur, quod ipsi qui in falso & malo sunt indurent cor suum, & sibi inducant malum, videatur n: 2447. 6073. 6992. 6997. 7533. 7632. 7877. 7926.

8187. Et venient post illos, quod significet conatum violentiam inferendi per influxum falsi ex malo, constat ex significatione venire post illos, quod sit influxus falsi ex malo, tum conatus subjugandi, ita violentiam inferendi; nam per appropinquare significatur influxus n: 8159; per proficisci post illos, influxus & communicatio propior, n: 8161: & per persequi post illos, conatus subjugandi, n: 8136. 8152. 8154, inde per venire post illos significatur conatus violentiam inferendi per influxum falsi ex malo.

8188. Et glorificabor in Pharaone, & in omni exercitu illius, & in curribus illius, & in equitibus illius, quod significet quod visuri effectum dissipationis falsi & ratiociniorum, ex Divino Bono Divini Humani Domini, constat ex significatione glorificari in Pharaone & exercitu illius, quod sit immer-sio illorum qui in falso ex malo in infernum, & circumfusio ibi a falsis ut ab aquis, ex sola præsentia Divini Humani Domini, de qua supra n: 8137; ex repræsentatione Pharaonis, quod sint qui in falsis ex malo; ex significatione exercitus quod sint falsa, ex significatione currum illius quod sint doctrinalia falsi, & ex significatione equitum illius, quod sint ratiocinia falsa, de quibus supra n: 8146. 8148.

8189. Et scient Ægyptii quod Ego Jehovah, quod significet ut notum sit quod Dominus Solus Deus, & præter Ipsum non alius, constat ex illis quæ n: 7401. 7444. 7544. 7598. 7636, explicata sunt, ubi similia.

8190. In glorificari Me in Pharaone, in curribus illius, & in equitibus illius significat quod visuri effectum dissipationis falsi, & doctrinalium, & ratiociniorum falsi ex solo Domino, ut mox supra n: 8188.

8191. Verſ: 19. 20. 21. 22. *Et profectus Angelus Dei incedens ante caſtra Iſraelis, & ivit poſt illos, & profecta columna nubis ab ante illos, & ſtetit poſt illos. Et venit inter caſtra Ægyptiorum, & inter caſtra Iſraelis, & fuit nubes & tenebræ, & illuminabat noctem; & non appropinquavit hic ad illum tota nocte. Et extendit Moſcheh manum ſuam ſuper mare, & abire fecit Jehovah mare vento orientali forti tota nocte, & poſuit mare ad ſiccum, & diffindebantur aquæ. Et venerunt filii Iſraelis in medium mare in arido; & aquæ illis murus a dextra illorum & a ſiniſtra illorum. Et profectus Angelus Dei, ſignificat ordinationem a Divino Vero: incedens ante caſtra Iſraelis, ſignificat quæ circa vera & bona Eccleſiæ: & ivit poſt illos, ſignificat tutationem ne falſum mali in voluntarium influeret: & profecta columna nubis ab ante illos & ſtetit poſt illos, ſignificat præſentiam Domini tutantem voluntaria ſicut prius intellectuality: & venit inter caſtra Ægyptiorum & inter caſtra Iſraelis, ſignificat quod inter falſa mali ab una parte, & vera boni ab altera: & fuit nubes & tenebræ, ſignificat condensationem falſi ex malo ab una parte: & illuminabat noctem, ſignificat illuſtrationem veri ex bono ab altera: & non appropinquavit hic ad illum, ſignificat inde nullam communicationem: tota nocte, ſignificat in ſtatu obſcuro: & extendit Moſcheh manum ſuper mare, ſignificat dominium potentiae veri Divini ſuper infernum: & abire fecit Jehovah mare vento orientali forti, ſignificat medium diſſipationis falſi: tota nocte, ſignificat in ſtatu obſcuro: & poſuit mare ad ſiccum, ſignificat falſi diſſipationem: & diffindebantur aquæ, ſignificat ſeparationem a veris, & remotionem: & venerunt filii Iſraelis in medium mare in arido, ſignificat ingreſſum & tranſitum illorum qui ab Eccleſia ſpirituali, tuto per infernum, & abſque influxu falſi: & aquæ illis murus a dextra illorum & a ſiniſtra illorum, ſignificat quod a falſis detenti fuerint undequaue.*

8192. *Et profectus Angelus Dei, quod ſignificet ordinationem a Divino vero, conſtat a ſignificatione proficiſci, quod hic ſit ordinatio, quod proficiſci ſit ordinatio, eſt quia columna nubis, quæ fuit chorus angelicus, quæ prius inceſſit ante filios Iſraelis, nunc contulit ſe inter caſtra Ægyptiorum & inter caſtra Iſraelis, ac ſic tenebras induxit Ægyptiis, & illuminavit filios Iſraelis; hæc quia ita ordinata ſunt a Domino, per profectionem angeli Dei ſeu columnæ, ac per interpoſitionem: ideo per proficiſci hic ſignificatur ordinatio; ex ſignificatione Angeli Dei, quod ſit Divinum Verum, Deus pariter, nam in Verbo ubi de vero agitur, dicitur Deus, ubi autem de bono, Jehovah, n: 2586. 2769. 2807. 2822. 3921. 4402. 7010. 7268. 7873. Quod Angelos attinet, ſciendum quod Dominus per Angelos in Verbo intelligatur, n: 1925. 3039. 4085, quare Ipſe Dominus dicitur Angelus, n: 6280. 6831, inde Angeli ſignificant Divinum Verum, nam Divinum Verum procedens a Domino facit Cælum, conſequenter etiam Angelos qui conſtituunt cælum, nam quantum illi recipiunt Divinum Verum quod a Domino, tantum ſunt angeli; quod etiam ex eo conſtare poteſt, quod Angeli prorfus non velint, imo averſentur, quod illis aliquid veri & boni tribuatur, quia Domini eſt apud illos; inde etiam eſt, quod dicatur quod Dominus ſit omne in omnibus cæli, & quod*

CAPUT DECIMUM QUARTUM. 509

quod illi qui in cœlo dicantur esse in Domino; Angeli etiam, ex Divino Verbo quod recipiunt a Domino, in Verbo vocantur dii, n: 4295. 7268; & inde Deus in Lingua originali pluralis numeri est. Præterea sciendum, quod in Verbo dicatur Angelus, & tamen plures sunt qui intelliguntur, ut hic, ubi dicitur Angelus Dei, ac intelligitur columna quæ incessit ante filios Israelis, quæ ex pluribus Angelis constituebatur. In Verbo etiam nominantur Angeli nomine, sicut Michael, Raphael, & alii; qui non sciunt Verbi sensum internum, credunt quod Michael vel Raphael, unus angelus sit, qui supremus inter illos qui cum illo; sed per nomina illa in Verbo non significatur unus Angelus, sed ipsa functio Angelica, ita quoque Divinum Domini quoad illud functionis est.

8193. Incedens ante castra Israelis, quod significet quæ circa vera & bona Ecclesiæ, constat ex significatione castrorum, quod sint vera & bona; per castra enim significatur totus cœtus Israelis & per cœtum Israelis significantur omnia bona & vera in complexu, n: 7830. 7843; inde etiam castrametatio est ordinatio secundum vera & bona, n: 8103 fin. 8130. 8131. 8155; quod Israel sit Ecclesia spiritualis, sæpius ostensum est.

8194. Et ivit post illos, quod significet tutationem ne falsum mali in voluntarium influeret, constat ex significatione ire post filios Israelis, quod sit tutatio ne Ægyptii invaderent, in sensu interno ne falsa ex malo, quæ per Ægyptios significantur, influerent, n: 8132. 8135. 8148: quod sit ne in voluntarium, est quia in Maximo Homine, seu in Spirituali Mundo, voluntaria sistuntur a tergo seu post, & intellectualia a facie seu ante. Quod influxum attinet in voluntarium & in intellectuale hominis, sciendum quod a Domino quam maxime præcaveatur, ne infernales influant in voluntarium hominis, si enim in voluntarium ejus, postquam regeneratus est seu factus Ecclesia, actum foret cum illo, nam voluntarium ejus non est nisi quam malum: inde est, quod homo Ecclesiæ spiritualis regeneretur a Domino quoad partem intellectualem & quod in hac parte novum voluntarium formetur; quod prorsus a voluntario quod homini ex hæreditario est, separatur, de qua re videatur n: 863. 875. 927. 1023. 1043. 1044. 2256. 4328. 4493. 5113: ex his nunc constare potest, unde est quod per ivit post illos, significetur tutatio ne falsum mali in voluntarium influeret.

8195. Et profecta columna nubis ab ante illos & stetit post illos, quod significet præsentiam Domini tutantem voluntaria sicut prius intellectualia, constat ex significatione columnæ nubis, quod sit præsentia Domini, de qua n: 8110, erat chorus Angelicus in quo Dominus; ex significatione ab ante illos, quod sit intellectuale, & post illos quod sit voluntarium, de qua mox supra n: 8194; quod sit tutatio, patet.

8196. Et venit inter castra Ægyptiorum & inter castra Israelis, quod significet quod inter falsa mali ab una parte, & bona veri ab altera, constat ex significatione castrorum, quod sint bona & vera in complexu, de qua mox supra n: 8193, ita in opposito sensu mala & falsa etiam in complexu, inde castra Ægyptiorum sunt falsa mali, quia per Ægyptios significantur falsa ex malo,

malo, n: 8132. 8135. 8148, & castra Israelis sunt bona veri, quia per Israellem significantur vera quæ ex bono, n: 7956; quod venire intra illa, sit inhibere ne falsa ex malo influant, patet.

8197. Et fuit nubes & tenebræ, quod significet condensationem falsi ex malo ex una parte; & quod illuminabat noctem, significet illustrationem veri ex bono ex altera, constat ex significatione nubis & tenebrarum, quod sint condensatio falsi ex malo, quod nubes sit falsitas, videatur n: 1043. 1047. 8137. 8138; quod etiam tenebræ, n: 1839. 1860. 4418. 4531. 7688. 7711; ex significatione illuminare noctem, quod sit illustratio veri ex bono; quod columna ignis noctu, sit status obscuritatis veri temperatus per illustrationem a bono, videatur n: 8108. Cum hoc, quod columna induceret Ægyptiis tenebras, & illuminaret filios Israelis, ita se habet; præsentia Domini, quæ hic significatur per columnam, est ipsa lux cœlestis, cœlum inde suam lucem habet, quæ lux est millies illustrior luce meridiana mundi; sed eadem lux fit caligo apud malos, etiam si in ipsa luce sint; & sit caligo eo major, quo densius est falsum ex malo apud illos; causa est, quia Verum Divinum procedens a Domino apparet coram oculis Angelorum ut lux; sed illis qui in falsis ex malo sunt, non apparere potest ut lux, sed ut caligo, nam falsum oppositum est vero, & exstinguit verum; inde est quod columna, quæ erat præsentia Domini, induceret nubem & tenebras Ægyptiis, quia per Ægyptios significantur qui in falsis ex malo, & quod illuminaret noctem apud filios Israelis, quia per filios Israelis significantur qui in vero ex bono: quod Dominus appareat cuique secundum quale ejus, videatur n: 1861 fin: 6832.

8198. Et non appropinquavit hic ad illum, quod significet inde nullam communicationem, constat ex significatione appropinquare, quod sit influxus & communicatio, de qua n: 8159.

8199. Tota nocte, quod significet in statu obscuro, constat ex significatione noctis, quod sit status obscuritatis quoad verum & bonum fidei, de qua n: 1712. 6000; per noctem hic intelligitur id obscurum, quod sequitur immediate post tentationes, nam qui inde liberantur, primum in obscurum veniunt, antequam in clarum, falsa enim & mala injecta ab infernis aliquamdiu inhærent, & non nisi quam successive dissipantur.

8200. Et extendit Moscheh manum suam super mare, quod significet dominium potentiæ Veri Divini super infernum; constat ex significatione extendere manum, quod sit dominium potentiæ, de qua n: 7673. 8183; ex repræsentatione Moschis, quod sit Verum Divinum, de qua sæpius; & ex significatione maris, hic maris Suph, quod sit infernum, de qua n: 8099. 8137. 8138. Dominium potentiæ Veri Divini dicitur, quia omnis potentia Divina est per Verum quod a Domino procedit; hoc creavit omnia, secundum hoc apud Johannem "Omnia per Verbum facta sunt, & sine Ipso factum est nihil quod factum est" 1: 3, Verbum est Dominus quoad Divinum Verum; per Verum illud ordinantur omnia in cœlo & in inferno; inde omnis ordo etiam in terra; omnia miracula facta sunt per illud; in summa, Divinum Verum in se omnem potentiam habet, adeo ut sit ipsa potentia: sunt quidam

CAPUT DECIMUM QUARTUM. 511

quidam in altera vita, qui in vero sunt præ aliis, illi in tali potentia inde sunt, ut inferno absque ullo discrimine pervadere possint; illi qui in infernis ad præsentiam illorum hinc illinc aufugiunt: sunt etiam quidam, qui per Verum a Divino magice exercent potentiam; de his & de illis ad finem Capitulum, ubi de infernis, ex Divina Domini Misericordia, dicitur. Qui ab externis & a terrestribus intuentur rerum causas, non aliter possunt percipere, quam quod Verum a Divino sit modo cogitativum quid, nullius essentiae realis, sed est ipsissimum Essentiale, ex quo sunt omnes essentiae rerum in utroque mundo, nempe spirituali & naturali.

8201. Et abire fecit Jehovah mare vento orientali forti, quod significet medium dissipationis falsi, constat ex significatione abire facere, quod sit dissipare; ex significatione maris, quod sit falsum, per mare hic significantur aquae ejus, quæ quod sint falsa, videatur n: 8137. 8138; & ex significatione venti orientalis, quod sit medium destructionis, de qua n: 7679, hic destructionis falsi, ita dissipationis illius.

8202. Tota nocte, significat in statu obscuro, ut supra n: 8199.

8203. Et posuit mare ad siccum, quod significet falsi dissipationem, constat ex significatione maris, quod sit falsum, ut mox supra n: 8201; & ex significatione ponere ad siccum, quod sit dissipatio ejus; quod transire in siccum seu arido, cum de aquis maris illius remotis dicitur, sit tuto absque influxu falsi, videatur supra n: 8145,

8204. Et diffindebantur aquae, quod significet separationem a veris & remotionem, constat ex significatione diffindi aquae, quod sit dissipatio & disparatio falsi, de qua supra n: 8184, ita separatio a veris, ac remotio.

8205. Et venerunt filii Israelis in medium mare in arido, quod significet ingressum & transitum illorum qui ab Ecclesia spirituali tuto per infernum & absque influxu falsi, constat ex illis quæ supra n: 8185, explicata sunt, ubi similia verba.

8206. Et aquae illis murus a dextra illorum & a sinistra illorum, quod significet quod a falsis detenti fuerint undequaque, constat ex significatione aquarum, nempe illius maris, quod sint falsa ex malo, de qua n: 8137. 8138; ex significatione esse illis murus, quod sit detineri ab illis, de qua sequitur; & a significatione a dextra illorum & a sinistra illorum, quod sit undequaque. Quod esse illis murus, cum de aquis, per quas significantur falsa, dicitur, sit detineri a falsis, est quia ita cum homine se habet; is cum a Domino tenetur in bono & vero, tunc falsa & mala remonentur, ac remota circumstant sicut murus, ingredi enim in sphaeram ubi bonum & verum non possunt; causa est, quia in bono & vero Dominus est præsens, & præsencia Domini amovet undequaque malum & falsum, bonum enim & verum sunt prorsus opposita malo & falso, quare non simul possunt esse, quin unum destruat alterum; sed bonum cum vero, destruit, hoc est, removet malum cum falso, quia illud Divinum est, & inde omnem potentiam habet, hoc autem infernale ac ideo nihil potentiae habet, illud ab internis agit, hoc autem ab externis; cum
removetur

removetur mala cum falsis apud hominem, sicut murus, ut dictum est, circumstant, ac in perpetuo conatu irruendi sunt, sed irruere non possunt, quia præsentia Domini, quæ est in bono & vero, arcet: hæc sunt quæ significantur per quod aquæ illis essent sicut murus a sinistra & a dextra. Quod homo detineatur a malo & falso per quod teneatur in bono & vero a Domino, videatur n: 1581. 2406. 4564: sed a malo detineri, & in bono teneri, nemo potest, nisi per exercitium charitatis in mundo receperat illam facultatem; vita boni seu vita secundum vera fidei hoc facit, inde affectio seu amor boni; is, cui amor & affectio boni ex vita, potest in sphaera boni & veri esse, non autem ille qui per vitam induerat naturam mali.

8207. Vers: 23. 24. 25. *Et persequuti Ægyptii, & venerunt post illos omnes equi Pharaonis, currus illius, & equites illius, ad medium maris. Et fuit in custodia matutina, & prospexit Jehovah ad castra Ægyptiorum in columna ignis & nubis, & perturbavit castra Ægyptiorum. Et dimovit rotam curruum illius, & duxit illam in gravitate: & dixit Ægyptius, fugiam coram Israele, quia Jehovah militat pro illis in Ægyptios.* Et persequuti Ægyptii, significat conatum falsi a malo violentiam inferendi: & venerunt post illos, significat conatum influxus: omnes equi Pharaonis, currus illius, & equites illius, in medium maris, significat scientifica ex intellectuali perverso, doctrinalia falsi, & ratiocinia, quod impleant infernum: & fuit in custodia matutina, significat statum caliginis & interitus illorum qui in falso ex malo, & statum illustrationis & salvationis illorum qui in vero & bono: & prospexit Jehovah ad castra Ægyptiorum, significat extensionem inde influxus Divini versus illos qui per falsa violentiam inferre conabantur: in columna ignis & nubis, significat sic præsentiam boni & veri Divini ibi: & perturbavit castra Ægyptiorum, significat quod inde extensiones falsi & mali relaberentur super illos: & dimovit rotam curruum illius, significat potentiam inferendi falsa ablatam: & duxit illam in gravitate, significat renisum & impotentiam: & dixit Ægyptius, significat tunc cogitationem; fugiam coram Israele, significat separationem ab illis qui in bono veri & vero boni: quia Jehovah militat pro illis, in Ægyptios, significat quod Dominus solus sustineat pugnam contra falsa & mala.

8208. Et persequuti Ægyptii, quod significet conatum falsi a malo violentiam inferendi, constat ex significatione persequi, cum ab Ægyptiis, quod sit conatus subjugandi, de qua n: 8136. 8152. 8154, ita violentiam inferendi; & ex repræsentatione Ægyptiorum, quod sint qui in falsis ex malo, de qua n: 8132. 8135. 8146. 8148, ita quoque falsa ex malo.

8209. Et venerunt post illos, quod significet conatum influxus, constat ex significatione venire post aliquem, cum de illis qui in falsis ex malo, quod sit conatus inferendi violentiam per influxum falsi ex malo, de qua n: 8187; quod sit conatus, est quia infernales genii & spiritus inferre bonis malum nequeunt, sed usque perpetuo conantur; est sphaera quæ ab infernis exhalat, quæ vocari potest sphaera conatum, quæ est malefaciendi; hanc sphaeram etiam aliquoties percipere datum est; conatus ille est perpetuus, ac ut primum
aliquid

CAPUT DECIMUM QUARTUM. 513

aliquid copiae datur, erumpit inde effectus; sed illa sphaera inhihetur a sphaera conatum coeli quae a Domino, quae est benefaciendi, cui, quia a Divino, inest omnis potentia. Usque tamen inter conatus illos sibi e diametro oppositos tenetur aequilibrium, ob causam ut homo in libero sit, & sic in electione, utque reformari queat, nam in libero omnis reformatio, & absque libero nulla. Conatus spiritualis est idem ac voluntas; cum reformatur homo, tenetur ille in aequilibrio, hoc est, in libero, inter velle bonum & velle malum, & quantum tunc accedit ad velle bonum, tantum accedit ad coelum, & recedit ab inferno; & tantum novum voluntarium, quod tunc accipit a Domino, praevalet contra proprium voluntarium, quod accepit per haereditatem a parentibus & dein per actualem vitam; cum itaque homo tantum reformatus est, ut velit bonum, & afficiatur illo, tunc bonum removet malum, quia Dominus in bono est praesens, est enim bonum a Domino, ita est Ipse, imo est Ipse. Ex his constare potest, quomodo se habet cum conatu influxuum apud hominem.

8210. Omnes equi Pharaonis, currus illius, & equites illius, in medium maris, quod significet scientifica ex intellectuali perverso, doctrinalia falsi, & ratiocinia, quod implerent infernum, constat ex significatione equorum Pharaonis, quod sint scientifica ex intellectuali perverso; ex significatione currum Pharaonis, quod sint doctrinalia falsi, & ex significatione equitum Pharaonis, quod sint ratiocinia inde, de quibus omnibus supra n. 8146. 8148; & ex significatione in medium maris, quod sit implere infernum. Quod hic nunc iterum, memorentur haec tria, quae fuerunt exercitus Pharaonis, nempe equi, currus, & equites, est quia nunc adest ultimus status devastationis illorum qui ab Ecclesia fuerunt in fide separata a charitate & in vita mali, qui status est status conjectionis in infernum; & coniectio in infernum, est constipatio a falsis e malo; cum enim mali devastati sunt quoad omne verum & bonum, ac relictis suae vitae malo & inde falso, tunc aperiuntur inferna, cum quibus per mala vitae suae communicaverant, inde irruunt in illos omnia illa mala, quae sibi appropriaverunt, falsa quae ex malis exundant, constituunt tunc sphaeram circum illos, quae sphaera apparet sicut densa nubes, vel sicut aqua; cum hoc factum est, tunc in inferno sunt, nam tunc seclusi sunt ab omni communicatione cum coelo, & quoque tunc separati ab infernis aliis; hoc dicitur coniectio in infernum: haec causa est, quod nunc, cum intrarent in medium maris, memorentur equi, currus, & equites, nam, ut dictum est, mare Suph significat infernum, ac equi, currus & equites, omnia falsa & omnia falsi ex malo, quae nunc in illos immissa sunt, ut sic per omne quale falsi ex malo a reliquis infernis separentur; haec sunt, de quibus in Versibus nunc sequentibus 24. 25. 26. 27. 28, in specie agitur.

8211. Et fuit in custodia matutina, quod significet statum caliginis & interitus illorum qui in falso ex malo, & statum illustrationis & salvationis illorum qui in vero ex bono, constat ex significatione custodiae matutinae, quod sit status illustrationis & salvationis, & in opposito sensu status caliginis & interitus; causa quod custodia matutina id significet, est quia status fidei & amo-

ris in altera vita se habent sicut tempora diei in mundo, nempe sicut mane, meridies, vespera & nox, quare etiam hæc illis correspondent, n: 2788. 5672. 5962. 6110; variantur etiam status pæne similiter; variationum illorum finis & principium est mane, & in specie diluculum, nam tunc finitur nox, & incipit dies: in illo statu cui mane correspondet, incipiunt boni illustrari quoad illa quæ fidei sunt, & incallescere quoad illa quæ charitatis, ac vicissim, nam tunc mali incipiunt obumbrari a falsis, & frigesce a malis, consequenter mane his est status caliginis & interitus, & illis status illustrationis & salvationis. Ex his statibus in cælo, existunt status lucis & caloris, tum status caliginis & frigoris in terris, qui quovis anno alternantur, & quovis die; nam quicquid in mundo naturali existit, hoc ortum & causam ducit ex illis quæ existunt in mundo spirituali, quippe universa natura non est nisi quam theatrum repræsentativum Regni Domini, n: 3483. 4939. 5173. 5962, inde correspondentia; variationes lucis & umbræ, tum caloris & frigoris in terris, sunt quidem a Sole, nempe ab ejus altitudinum differentia, quovis anno & quovis die, ac in regionibus terræ; verum hæ causæ, quæ sunt proximæ & in mundo naturali, creatæ sunt secundum illa in mundo spirituali, ut per suas causas priores efficientes causarum posteriorum, quæ in mundo naturali existunt; nam nihil usquam in naturali, quod in ordine, datur, quod non ducit causam & ortum a spirituali, hoc est, per spirituale a Divino. Quia mane significat principium illustrationis & salvationis respective ad bonos, ac principium caliginis & interitus respective ad malos, ideo dicitur hic quod Jehovah in custodia matutina prospexerit ad castra Ægyptiorum, & perturbaverit illa, ac tunc dimoverit rotam curruum, & excusserit illos in medium maris; & vicissim, quod salvaverit filios Israelis: ex his nunc patere potest, quid in sensu spirituali significatur per hæc in Verbo, quæ sequuntur, apud Esaiam “*In die plantam tuam crescere facies, & mane semen tuum efflorescere*” xvii: 11. Apud Eundem “*Circa tempus vesperæ ecce terror, antequam mane, non est*” xvii: 14. Apud Eundem “*Jehovah esto brachium illorum singulis matutis, etiam salus nostra tempore angustia*” xxxiii: 2. Apud Ezechielem “*Sic dixit Dominus Jehovih, malum, unum malum ecce venit, finis venit, venit finis, venit mane super te habitator terræ, propinquus dies tumultus*” vii: 5. 6. 7. Apud Hofcheam “*Sic dixit vobis Bethel, propter malitiam malitiæ vestræ, in matuta exscindendo exscindetur rex Israelis*” x: 15. Apud Davidem “*Fac me audire sub matuta misericordiam tuam; libera me ab hostibus meis, Jehovah*” Psalm: cxi: 8. 9. Tum quod Dominus cum aurora ascenderet, salvaverit Lothum, & super Sodomam & Amorrhæam pluvie fecit sulphur & ignem” Genes: xix: 15 seq. Quia Mane significat statum illustrationis & salvationis bonorum, ac statum caliginis & interitus malorum, ideo etiam Mane significat tempus ultimi judicii, quando salvandi qui in bono, & perituri qui in malo; consequenter significat finem Ecclesiæ prioris, & principium Ecclesiæ novæ, quæ per ultimum judicium in Verbo significantur, n: 900. 931. 1733. 1850. 2117 ad 2133. 3353. 4057. 4535; hoc per mane significatur apud Danielem “*Dixit ad me, ulque ad vesperam, Mane, bis mille*

CAPUT DECIMUM QUARTUM. 515

mille trecenta, & tunc justificabitur sanctum" VIII: 14: & apud Zephaniam "Jehovah in matuta, in matuta judicium dabit in lucem, nec deerit; excindam gentes, & devastabuntur angeli eorum" III: 5. 6: tum apud Esaiam "Ad me clamans e Seir, Custos quid de nocte, custos quid de nocte, dixit custos, venit mane, etiamque nox, si queritis querite, redite, venite" XXI: 11. 12; in his locis mane pro adventu Domini, ac tunc illustratione & salvatione, ita de nova Ecclesia, nox pro statu hominis & Ecclesiae tunc quod in meris falsis ex malo. Custodia matutina dicitur, quia nox divisa fuit in custodias, quarum ultima noctis & prima diei fuit custodia matutina: custodes illi fuerunt super muris, speculantes num hostis veniret, & per clamorem annuntiantes quid viderent; per illos in sensu interno repraesentativo intelligitur Dominus, & per custodiam Ipsius praesentia continua & tutela, n: 7989; ut apud Davidem "Non dormitabit custos tuus, ecce non dormitabit neque dormiet Custos Israelis, Jehovah custos tuus; Jehovah umbra tua super manu dextra tua, interdiu sol non percutiet te, aut luna in nocte, Jehovah custodiet te ab omni malo, custodiet animam tuam" Psalm: cxxi: 3. 4. 5. 6: & quoque per Custodes intelliguntur Prophetæ & Sacerdotes, consequenter Verbum, apud Esaiam "Super muros tuos, Hierosolyma, constitui custodes, tota die, & tota nocte, non tacebunt, commemorantes Jehovah" LXII: 6: & apud Jeremiam "Dies est, clamabunt custodes in monte Ephraim, surgite ut ascendamus Zionem ad Jehovah Deum nostrum" xxxi: 6.

8212. Et prospexit Jehovah ad castra Aegyptiorum, quod significet extensionem inde influxus Divini versus illos qui per falsa violentiam inferre conabantur, constat ex significatione prospicere, cum praedicatur de Jehovah, quod sit extensio influxus Ipsius; quod enim Dominus prospiciat ad aliquem, sit influere, patet, nam tunc praesentem se sistit, & dat perceptionem boni & veri illis qui in vero ex bono ex Ipso sunt quod sit per influxum: inde est, cum Angeli inspiciunt in aliquem, quod infundant in illum affectionem quæ vitæ illorum est; & ex significatione castrorum Aegyptiorum, quod sint falsa ex malo, de qua n: 8193. 8196; & quia tunc illi qui in falsis ex malo erant persequabantur filios Israelis, significatur etiam conatus per falsa violentiam inferendi, n: 8208.

8213. In columna ignis & nubis, quod significet praesentiam boni & veri Divini ibi, constat ex significatione columnæ ignis & nubis, quod sit praesentia Domini, de qua n: 8110, consequenter boni & veri Divini, nam ubi Dominus ibi bonum & verum; quid in specie per columnam ignis & nubis significatur, videatur n: 8106. 8107 fin: 8108.

8214. Et perturbavit castra Aegyptiorum, quod significet quod inde extensiones falsi ex malo relaberentur super illos, constat ex significatione perturbare castra Aegyptiorum, quod sit relapsus falsorum ex malo super illos, quæ conabantur inferre illis qui in vero & bono; quod hæc per illa verba significantur, est quia praesentia Domini apud malos illum effectum sistit; mali enim, qui per injectiones falsi & mali violentiam inferre bonis volunt, se conjiciunt

in pœnam talionis, quæ est quod falsa & mala, quæ intendunt inferre, relabuntur in illos : pœna hæc, quæ pœna talionis vocatur, venit ex hac lege ordinis in cœlo " Omnia quæcunque volueritis ut faciant vobis homines, sic & vos facite illis ; hæc est Lex & Prophetæ " Matth : vii : 12 ; quapropter qui bonum faciunt ex bono seu ex corde, bonum recipiunt ab aliis, & quoque vicissim, qui malum faciunt ex malo seu ex corde, malum recipiunt ab aliis ; inde est, quod cuius bono adjuncta sit remuneratio ejus ; & cuius malo punitio ejus, n : 696. 967. 1857. 6559 : ex his nunc patet, quod per quod Jehovah perturbavit castra Ægyptiorum, significetur quod extensiones falsi ex malo relaberentur super illos, inde illis perturbatio : quod hoc existat apud malos per præsentiam Domini, videatur n : 7989.

8215. Et dimovit rotam currum illius, quod significet potentiam inferendi falsa ablatam, constat ex significatione dimovere, quod sit auferre ; ex significatione rotæ, quod sit potentia progrediendi, de qua sequitur ; ex significatione currum Pharaonis, quod sint doctrinalia falsi, de qua n : 8146. 8148, ita falsa. Quid rota in genuino sensu significat, constare potest ex significatione currus ; currus fuerunt duplicis generis, fuerunt per quos vehebantur merces, & fuerunt per quos pugnabant ; per currus, per quos vehebantur merces, significabantur doctrinalia veri, & in opposito sensu doctrinalia falsi ; per currus autem, per quos pugnabant, significabantur etiam doctrinalia in utroque sensu, sed pugnancia, ita ipsa vera, & ipsa falsa, instructa ad pugnas ; inde constare potest, quid intelligitur per rotam currus, quod nempe potentia progrediendi, hic inferendi falsa, & pugnandi contra vera ; hæc potentia quia est partis intellectualis hominis, inde per rotam quoque intellectualem quoad illa quæ sunt doctrinæ significatur. In altera vita apparent multoties currus onerati varii generis mercibus, & illi in dissimili forma & magnitudine ; per illos, cum apparent, significantur vera in suo complexu, seu doctrinalia quæ quasi receptaculis veri sunt, & per merces cognitiones varii usus ; hæc apparent, cum in cœlo apud angelos sermo est de doctrinis ; sermo enim illorum, quia non potest comprehendi ab illis quæ infra sunt, sistitur repræsentive, & quibusdam per currus, ut dictum est, in quibus omnia & singula sermonis in forma & ante oculos sistuntur, unde momento comprehendi & videri possunt contenta sermonis, quædam in currus forma, quædam in ejus contextura, quædam in ejus colere, quædam in ejus rotis, quædam in equis qui trahunt, quædam in mercibus quas currus vehit ; ex his repræsentativis est, quod currus in Verbo significant doctrinalia : inde potest aliquatenus videri, quod per currum rotam significetur potentia quæ intellectuali ; nam sicut currus motum suum & progressionem habet per rotas, ita vera quæ doctrinalium, progressionem per intellectualem : hoc quoque significatur per rotas apud Esaïam " Cujus tela acuta, & omnes arcus tensi, ungulæ equorum ejus sicut rupes reputantur, *rotæ ejus sicut procella* " v : 28, ibi de vastatore veri agitur, tela sunt falsa, & arcus doctrina falsi, n : 2686. 2709 ; ungulæ equorum sunt scientifica sensuality ex intellectuali perverso, n : 7729 ; rotæ sunt potentiæ pervertendi destruendique vera, sicut procella.

CAPUT DECIMUM QUARTUM. 517

procella. Apud Ezechielem "Vidi Animalia, cum ecce rota una in terra apud Animalia juxta quatuor facies ejus: *aspectus rotarum & opera illarum* sicut species Tharischisch, & similitudo eadem quatuor illis: insuper aspectu illarum & opera illarum, *quasi esset rota in medio rotæ*; super quatuor quadraturis illarum qua ibant ibant, non convertebant se cum ibant: apsidēs illarum, & altitudo illis, & timor illis: insuper *apsides illarum plenæ oculis circumcirca* quatuor illis: ita cum ibant animalia, *ibant rotæ apud illa; spiritus animalis in rotis*" i: 15 ad 21. tum Cap: x: 9 ad 14; per quatuor animalia, quæ fuerunt Cherubi, significatur Providentia Domini, n: 308, per rotas Divina Intelligentia, seu prævidentia, inde dicitur quod rotæ irent simul cum animalibus, & quod apsidēs illarum essent plenæ oculis, tum quod spiritus animalis in illis, hoc est, verum sapientiæ. Apud Danielelem "Videns fui, usque dum throni projecti sunt, & Antiquus dierum sedit, Vestis Ipsius sicut nix alba, crinis capitis illius sicut lana munda, thronus Ipsius flammæ ignis, *rotæ Ipsius ignis ardens*" vii: 9, Antiquus dierum est ibi Dominus quoad Divinum Bonum; throni projecti sunt falsa; Vestis Ipsius est verum Divinum in forma externa; crinis capitis est Bonum Divinum in forma externa: thronus Ipsius est cælum & Ecclesia; rotæ sunt quæ sapientiæ & intelligentiæ, ita vera Divina; ignis ardens sunt quæ amoris & charitatis. Sub decem Labris circa Templum Salomonis erant quoque *Rotæ aris, opus rotarum sicut opus rotæ currus, manus illarum, & terna illarum, & canibī illarum, & radii illarum, omnia fusile*" i Reg: vii: 30. 31. 32. 33, per labra illa seu bases significabantur receptacula veri, per quod purificatur & regeneratur homo; per rotas potentiæ intellectuales, per quas progressio.

8216. Et duxit illam in gravitate, quod significet renisum & impotentiam, constat ex significatione rotæ, quod sit potentia inferendi falsa, de qua mox supra n: 8215, inde ducere illam in gravitate est impeditio per renisum, & inde impotentia.

8217. Et dixit Ægyptius, quod significet cogitationem, nempe illorum qui in falsis ex malo, constat ex significatione dicere, cum malum ingruit, quod sit cogitatio, ut n: 7094. 7107. 7244. 7937; & ex significatione Ægyptii, quod sit qui in falsis ex malo, de qua n: 8132. 8135. 8146. 8148.

8218. Fugiam coram Israele, quod significet separationem ab illis qui in bono veri & vero boni, constat ex significatione fugere, quod sit separatio, de qua n: 4113. 4114. 4120; & ex repræsentatione Israelis, quod sint qui ab Ecclesia spirituali, seu quod idem, qui in bono veri & vero boni, de qua n: 7956.

8219. Quia Jehovah militat pro illis in Ægyptios, quod significet quod Dominus solus sustineat pugnam contra falsa & mala, constat ex illis quæ supra n: 8175, explicata sunt, ubi similia verba.

8220. Vers: 26. 27. 28. *Et dixit Jehovah ad Moschen, extende manum tuam super mare, & revertantur aquæ super Ægyptios, super currus illius, & super*

super equites illius. Et extendit Moscheh manum suam super mare, ad vergere mane, ad vim fluxus sui, & Ægyptii fugientes obviam ei, & excussit Jehovah Ægyptios in medium mare. Et reversæ sunt aquæ, & obtexerunt currus & equites, ad omnem exercitum Pharaonis, venientes post illos in mare, non relictus est in illis usque ad unum. Et dixit Jehovah ad Moschen, significat influxum: extende manum tuam super mare, significat dominium potentie Veri Divini super infernum: & revertantur aquæ super Ægyptios, significat quod falsa redundarent ad illos, & circumfunderent illos qui in falsis a malo sunt: super currus illius, super equites illius, significat doctrinalia falsi, ac ratio cinia ex intellectuali perverso: & extendit Moscheh manum suam super mare, significat, ut supra, dominium potentie Divinæ super infernum: & reversum est mare ad vergere mane, ad vim fluxus sui, significat redundationem falforum ex malo ad illos, ex præsentia Domini: & Ægyptii fugientes obviam ei, significat quod ipse se falsis ex malo immergerent: & excussit Jehovah Ægyptios in medium mare, significat quod sic ipsi coniecerint se in infernum, ubi falsa ex malo: & reversæ sunt aquæ, significat relapsum falforum in illos: & obtexerunt currus & equites & omnem exercitum Pharaonis, significat quod absconderent illos falsa sua: venientes post illos in mare, significat quod occuparent illos: non relictus est in illis usque ad unum, significat omnes & singulos.

8221. Et dixit Jehovah ad Moschen, quod significet influxum, constat ex significatione dixit Jehovah, cum de dominio potentie exercendo per Divinum Verum, quod representatur per Moschen, quod sit influxus, ut quoque n: 7291. 7381.

8222. Extende manum tuam super mare, quod significet dominium potentie Veri Divini super infernum, constat ex illis, quæ supra n: 8200, explicata sunt, ubi similia verba.

8223. Et revertantur aquæ super Ægyptios, quod significet quod falsa ex malo redundarent ad illos, & circumfunderent illos qui in falsis ex malo, constat ex significatione aquarum, quod sint falsa, de qua n: 6346. 7306. 8137. 8138; inde per revertantur aquæ, significatur redundatio seu relapsus falsi, hic quoque circumfusio, qui ab aquis maris Suph, quæ sunt falsa ex malo illorum qui ab Ecclesia in fide separata ac in vita mali fuerunt; & ex significatione Ægyptiorum, quod sint qui in falsis ex malo, de qua sæpius. Quomodo cum hoc se haber, quod falsa redundarent seu relaberentur ad illos, qui intendebant effundere ea super illos qui in vero & bono, qui per filios Israelis representantur, videatur supra n: 8214, quod nempe malum, quod intenditur aliis, relabatur super ipsos, & quod hoc oriatur ex Lege ordinis Divini, Ne alteri facias nisi quod vis ut alii faciant tibi, Matth: vii: 12; ex hac Lege, quæ in mundo spirituali constans & perpetua est, Leges talionis, quæ latæ sunt in Ecclesia representativa, originem duxerunt, nempe hæ apud Moschen "Si damnum contigerit, dabis animam pro anima, oculum pro oculo, dentem pro dente, manum pro manu, pedem pro pede, unctionem pro unctione, vulnus pro vulnere, plagam pro plaga" Exod: xxi: 23. 24. 25. Apud

Eundem

CAPUT DECIMUM QUARTUM. 519

Eundem "Si vir dederit defectum in proximo suo, quemadmodum fecit, sic fiet illi, fractura pro fractura, oculus pro oculo, dens pro dente; quemadmodum defectum dederit in homine, sic dabitur in ipso" Levit: xxiv: 19. 20. Apud Eundem "Si testis mendacium responderit contra fratrem suum, facietis illi quemadmodum cogitavit facere fratri suo" Deut: xix: 18. 19. ex his manifeste patet, quod hæc leges ex universali illa, quæ in mundo spirituali constans & perpetua est, quod nempe non facias aliis, nisi quemadmodum vis ut alii tibi faciant, originem ducant; sic liquet, quomodo intelligendum, quod falsa ex malo, quæ inferri aliis intenduntur, redundant seu relabuntur super ipsos. Sed cum illa Lex in altera vita se ita porro habet; simile seu talio, cum malum est, inferitur a malis, & nusquam a bonis, seu venit ab infernis, & nusquam a coelis; inferna enim seu mali qui ibi, in continua cupiditate sunt malum faciendi aliis, nam id ipsum est vitæ eorum jucundum, quare ut primum permittitur, malum faciunt, nec curant cui, sive malus sit sive bonus, sive socius sive hostis; & quia ex lege ordinis est, ut malum relabatur super ipsos qui malum intendunt, inde cum ex lege permittitur, irruunt; hoc faciunt mali qui in infernis, nunquam boni qui in coelis, hi enim in continuo desiderio bonum faciendi aliis sunt, nam id jucundum vitæ illorum est, quare ut primum datur copia, bonum faciunt, tam inimicis quam amicis; imo nec resistunt malo, nam leges ordinis defendunt & tutantur bonum & verum; inde est, quod Dominus dicat "Audivistis quod dictum sit, oculus pro oculo, & dentem pro dente; Ego vero dico vobis, non resistendum esse malo: audivistis quod dictum sit, amabis proximum tuum, & odio habebis inimicum tuum; Ego vero dico vobis, amate inimicos vestros, benedicite maledicentibus vobis, benefacite odio vos habentibus; ut sitis filii Patris vestri in coelis" Matth: v: 38. 39. 43. 44. 45. Sæpius in altera vita contingit, quod mali, cum inferre volunt malum bonis, graviter puniantur, & quod malum, quod aliis intendunt, relabatur super ipsos; hoc apparet tunc sicut vindicta ex bonis; sed non est vindicta, nec est a bonis, sed ex malis, quibus tunc ex lege ordinis datur copia; imo boni nec illis malum volunt, sed usque non possunt malum pænæ auferre, quia tunc in intentione boni tenentur, plane sicut iudex cum videt maleficum puniri, aut sicut pater cum suum filium a magistro; mali, qui puniunt, faciunt id ex cupiditate malum faciendi, boni autem ex affectione bonum faciendi: ex his constare potest, quid intelligitur per Domini verba de dilectione inimici apud Matthæum supra; & de Lex rationis, quæ non a Domino abrogata est, sed explicata, quod nempe qui in amore coelesti sunt, non jucundum in ratione seu vindicta habere debeant, sed in benefaciendo; & quod ipsa lex ordinis, quæ tutatur bonum, id ex se faciat, per malos.

8224. Super currus illius, & super equites illius, significat doctrinalia falsi, ac ratiocinia ex intellectuali perverso, constat ex significatione curruum Pharaonis, quod sint doctrinalia falsi, de qua n: 8146. 8148. 8215; & ex significatione equitum, quod sint ratiocinia ex intellectuali perverso, de qua n: 8146. 8148.

8225. Et extendit Moscheh manum suam super mare, significat dominium potentiae Divinae super infernum, ut supra n: 8200. 8222.

8226. Et reversum est mare ad vergere mane ad vim fluxus sui, quod significet redundationem falsorum ex malo ad illos ex praesentia Domini, constat ex significatione reverti, cum de falsis ex malo dicitur, quae significantur per aquas maris Suph, quod sit redundatio seu relapsus ad illos, de qua mox supra n: 8223; ex significatione maris, hic aquarum maris, quod sint falsa ex malo quae in inferno, de qua n: 6346. 7306. 8137; ex significatione vergere ad mane, quod sit praesentia Domini, de qua sequitur; & ex significatione ad vim fluxus sui, quod sit secundum statum communem & ordinem in inferno, nam in infernis est ordo aequae ac in coelis, in infernis enim est consociatio per mala, sicut in coelis per bona, sed consociatio in infernis est qualis est latronum. Quod vergere ad mane, sit praesentia Domini, constare potest ex illis, quae supra de Mane n: 8211, ostensa sunt, quod nempe Mane sit status caliginis & interitus malis, & status illustrationis & salvationis bonis, & hoc ex sola praesentia Domini, n: 7989. 8137. 8138. 8188; quodque ex praesentia Divini Humani Ipsius, n: 8159. Simile, quod hic de Aegyptiis, de Babele dicitur apud Jeremiam "Formator omnium Ille, imprimis baculi haereditatis Ipsius; Jehovah Zebaoth Nomen Ipsius; Malleus Tu Mihi, arma belli, & dispergam per Te gentes, & perdam per Te regna, & dispergam per Te *equum, & currum* illius, & dispergam per Te *currum & vectum in eo: retribuam* Babeli & omnibus habitatoribus Chaldaee, omne malum illorum, quod fecerunt in Zione coram oculis vestris" *LI: 19. 20. 21. 24*; per Babellem ibi significantur qui ab Ecclesia fuerunt ac bonum prophanarunt, & per Chaldaeam qui Verum; intellectuale illorum, ac inde doctrinalia & rationcinia, significantur hic quoque per Equum, Currum, & Vectum in illo; ac Vastatio per dispersionem illorum; Dominus quoad Divinum Humanum, ex Cujus praesentia dispersio illorum, intelligitur per haec verba, Formator omnium Ille, imprimis baculi haereditatis Ipsius, Jehovah Zebaoth Nomen Ipsius, Malleus Tu Mihi, arma belli, dispergam per Te gentes, & perdam per Te regna; gentes sunt mala, & regna falsa. Ex his quoque patet, quod mala, quae faciunt aliis, redundent seu relabantur super ipsos, dicitur enim quod retribuetur illis malum; & quoque alibi passim, quod in die visitationis sumetur ultio ac vindicabitur.

8227. Et Aegyptii fugientes obviam ei, quod significet quod ipsi se falsis ex malo immergerent, constat ex significatione fugere obviam mari, quod sit immergere semetipsos falsis ex malo, quae per aquas maris illius significantur, n: 8226. Hoc ita se habet, qui non interiora causarum novit, non aliter potest credere, quam quod mala quae malis eveniunt, sicut punitiones, vastationes, damnationes, ac denique conjectiones in infernum, sint ex Divino; ita enim prorsus apparet, nam talia existunt ex praesentia Divini, n: 8137. 8138. 8188; at usque nihil tale evenit illis ex Divino, sed ab ipsis; Divinum ac Ipsius praesentia unice pro fine habet tutelam ac salvationem bonorum, apud hos cum Divinum praesens est, ac tutatur illos contra malos, tunc mali exarde-

CAPUT DECIMUM QUARTUM. 521

ardescunt adhuc magis contra illos, & adhuc magis contra Ipsum Divinum, nam hoc maximo odio habent, qui odio habent bonum, odio maxime habent Divinum; inde irruunt, & quantum irruunt, tantum ex lege ordinis conjiciunt semet in punitiones, vastationes, damnationem, & tandem in infernum; ex his constare potest, quod Divinum, hoc est, Dominus, nihil nisi bonum faciat, ac nulli malum, sed quod ipsi qui in malo sunt se in talia conjiciant: hæc sunt quæ significantur per quod Ægyptii fugerint obviam mari, hoc est, quod ipse se falsis ex malo immerferint. Quod hanc rem concernit, ulterius aliquid dicetur; creditur etiam quod ex Divino mala, ex eo, quia Divinum permittit, & non aufert, & qui permittit & non aufert cum potest, apparet sicut quod velit, & sic quod in causa sit; sed Divinum permittit, quia non inhibere nec auferre potest; Divinum enim non vult nisi bonum, si itaque inhiberet & auferret mala, nempe punitionum, vastationum, persecutionum, tentationum, & similia, tunc vellet malum, nam tunc non illi possent emendari, ac tunc malum incrementum caperet, usque dum dominaretur super bonum: se habet hoc sicut cum Rege, qui absolvit fontes, is in causa est mali ab illis postea in regno, & quoque in causa quod licentia inde aliis, præter quod malus conformaretur in malo; quare Rex justus & bonus, tametsi auferre potest punitiones, usque non potest, nam sic non bonum sed malum facit; sciendum quod omnes punitiones, tum tentationes, in altera vita pro fine habeant bonum.

8228. Et excussit Jehovah Ægyptios in medium mare, quod significet quod sic ipsi conjecerint se in infernum, ubi falsa ex malo, constat ex significatione excutere in mare, quod sit conjicere in falsa ex malo, nam falsa illa per aquas istius maris significantur, n: 6346. 7306. 8137. 8138. Quod mala, quæ in Verbi sensu literæ tribuuntur Jehovah, hoc est, Domino, sint ab ipsis qui in malo sunt, & nihil a Domino, & quod Verbum in sensu suo interno ita intelligendum sit, videatur n: 2447. 6073. 6992. 6997. 7533. 7632. 7643. 7679. 7710. 7877. 7926. 8227.

8229. Et reversæ sunt aquæ, quod significet relapsum falforum in illos, constat ex illis quæ supra n: 8223. 8226, explicata sunt.

8230. Et obtexerunt currus & equites, & omnem exercitum Pharaonis, quod significet quod absconderent illos falsa sua, constat ex significatione obtegere, quod sit operire & sic abscondere; & ex significatione curruum & equitum Pharaonis, quod sint doctrinalia falsi, & ratiocinia, pugnancia contra vera & bona, in genere ipsa falsa ex malo; quod currus sint doctrinalia falsi, & equites ratiocinia ex intellectuali perverso, videatur n: 8146. 8148; & quod sint pugnancia contra vera & bona, n: 8215.

8231. Venientes post illos in mare, quod significet quod occuparent illos, constat ex significatione venire post illos, cum dicitur de aquis maris, per quas significantur falsa ex malo, quod sit occupare.

8232. Non relictus est in illis usque ad unum, quod significet omnes & singulos, constat absque explicatione. In hoc Versu actum est de immersione seu conjectione illorum, qui in falsis ex malo fuerunt, in infernum; sed quid immersio & conjectio in infernum, pauci sciunt, putant quod sit dejectio in

quendam locum, ubi diabolus cum sua turba, & quod hi crucient illos ibi; sed res non ita se habet; conjectio in infernum non aliud est quam constipatio a meris falsis quæ a malo, in quo fuerunt cum in mundo: quando ab illis ibi constipati sunt, tunc in inferno sunt: ipsa mala & falsa, in quibus tunc sunt, cruciant illos; sed cruciatus non venit inde, quod doleant ex eo quod malum egerint, sed ex eo quod non malum facere possint, est enim hoc jucundum vitæ illorum: cum enim ibi malum faciunt aliis, puniuntur & cruciantur ab illis, quibus id faciunt; imprimis sibi mutuo malum faciunt, ex cupiditate imperandi, ac ob illam causam subjugandi alios, quod fit, si alteri se subjugari non patiuntur, per mille punitionum ac cruciatuum modos; sed dominia ibi, quæ continue affectant, alternant vices, & sic qui puniverant & cruciaverant alios, ab aliis dein puniuntur & cruciantur; & hoc tamdiu, usque dum tandem ardor talis resedit, ex timore pænæ. Ex his nunc constare potest, unde infernum, & quid infernum. Ignis inferni nec aliud est quam concupiscentia quæ amoris sui, quæ inflammat & cruciat, n: 6314. 7324. 7575.

8233. Vers: 29. 30. 31. *Et filii Israelis iverunt in arido in medium maris, & aquæ illis murus, a dextra illorum & a sinistra illorum. Et salvavit Jehovah in die hoc Israelem e manu Ægyptiorum; & vidit Israel Ægyptios mortuos super litore maris. Et vidit Israel manum magnam, quam fecit Jehovah in Ægyptiis; & timuerunt populus Jehovah, & crediderunt in Jehovah, & in Moschen servum Ipsius.* Et filii Israelis iverunt in arido in medium maris, significat quod qui in bono veri & veri bono tuto absque infestatione transirent id infernum: & aquæ illis murus a dextra illorum & a sinistra illorum, significat quod a falsis detenti fuerint undequaque: & salvavit Jehovah in die hoc Israelem e manu Ægyptiorum, significat quod Dominus in hoc statu tutatus sit illos qui ab Ecclesia spirituali ab omni violentia ex falsis a malo: & vidit Israel Ægyptios mortuos in litore maris, significat aspectum damnatorum hinc inde disperforum: & vidit Israel manum magnam quam fecit Jehovah in Ægyptiis, significat agnitionem omnipotentiae Domini: & timuerunt populus Jehovah, significat adorationem: & crediderunt, significat fidem & fiduciam: in Jehovah & in Moschen servum Ipsius, significat Dominum quoad Divinum Bonum, & quoad Divinum Verum ab Ipso procedens & ministrans.

8234. Et filii Israelis iverunt in arido in medium maris, quod significet quod qui in bono veri & vero boni tuto absque infestatione transirent id infernum, constat ex illis, quæ supra n: 8185, explicata sunt, ubi similia verba. In bono veri & in vero boni dicitur, & intelligitur Ecclesia spiritualis; qui enim ab hac Ecclesia sunt, primum sunt in bono veri; deinde in vero boni; nam primum faciunt bonum, quia verum dicitur quod faciendum, proinde ex obedientia; postea autem faciunt bonum ex affectione; tunc verum ex bono vident, & quoque faciunt; exinde patet, quod antequam homo Ecclesiae spiritualis novam voluntatem accipit a Domino, hoc est, antequam regeneratus est, faciat verum ex obedientia, sed postquam regeneratus est, faciat

CAPUT DECIMUM QUARTUM. 523

faciat verum ex affectione, & tunc verum ei fit bonum quia voluntatis est; nam facere ex obedientia, est ex intellectuali, at facere ex affectione est ex voluntario: inde quoque est, quod illi qui faciunt verum ex obedientia, sint homines Ecclesiæ Externæ, sed qui faciunt ex affectione sint homines Ecclesiæ Internæ: ex his patet, quod illi qui ab Ecclesia spirituali intelligantur, cum dicitur qui in boni vero & vero boni.

8135. Et aquæ illis murus a dextra illorum & a sinistra illorum, quod significet quod a falsis detenti fuerint unde quaque, constat ex illis quæ supra n: 8206, explicata sunt, ubi similia verba.

8236. Et salvavit Jehovah in die hoc Israel e manu Ægyptiorum, quod significet quod Dominus in hoc statu tutatus sit illos qui ab Ecclesia spirituali ab omni violentia ex falsis a malo, constat ex significatione salvare, quod sit tutari; ex significatione in die hoc, quod sit in hoc statu, quod dies sit status videatur n: 23. 487. 488. 493. 893. 2788. 3462. 3785. 4850; ex repræsentatione Israelis, quod sint qui ab Ecclesia spirituali, de qua sæpius; ex repræsentatione Ægyptiorum, quod sint qui in falsis ex malo, de qua etiam sæpius; inde, quod salvare e manu illorum, sit tutari a violentia ab illis qui in falsis ex malo, patet.

8237. Et vidit Israel Ægyptios mortuos in litore maris, quod significet aspectum damnatorum hinc inde disperforum, constat ex significatione videre, quod sit aspicere seu aspectus; ex repræsentatione Ægyptiorum, quod sint qui in falsis a malo; ex significatione mortuorum, quod sint damnati, de qua n: 5407. 6119. 7494; & ex significatione in litore maris, quod sit circa extrema inferni, quod litora sint extrema, patet, & quod mare sit infernum, prius ostensum est: inde est, quod per videre illos mortuos in litore maris, significetur aspectus damnatorum hinc inde disperforum. Quia aspectus damnatorum dicitur, illustrandum est, quomodo cum hoc se habet: qui in infernis sunt, non apparent illis qui in alio inferno sunt, ne quidem illis qui in proximo seu vicinissimo, nam prorsus separati sunt, sed apparent illis qui in coelo, quoties id Domino beneplacet; Dominus enim regit inferna etiam per Angelos, quibus datur copia e loco ubi sunt videndi omnia quæ ibi existunt; hoc fit ex causa, ut ibi quoque ordo sit, & ne unus alteri violentiam inferat ultra quam permittitur: hoc munus Angelis datur, & per id dominium super inferna: inspicere in inferna, & videre ibi quæ fiunt, etiam aliquoties datur bonis spiritibus, nam ex ordine est, quod e superiori videri queant inferiora, non autem ab inferioribus superiora; ita ab illis qui in coelo sunt, videri possunt inferna, & isti qui ibi, non autem vicissim: inde est, quod ex bono videri queant mala, non autem ex malo bona, nam bonum superius est & malum inferius.

8238. Et vidit Israel manum magnam, quam fecit Jehovah in Ægyptiis, quod significet agnitionem omnipotentiae Domini, constat ex significatione videre, quod sit intelligere, agnoscere, & fidem habere, de qua n: 897. 2150. 2325. 2807. 3796. 3863. 3869. 4403 ad 4421. 5400 6805; ex significatione manus magnæ, fortis, robustæ, excelsæ, cum dicitur de Jehovah,

U u u 2

hoc

hoc est, Domino, quod sit omnipotentia, de qua n : 878. 7188. 7189. 7518. 8050. 8069. 8153 ; & ex repræsentatione Ægyptiorum, quod sint qui in damnatione, nunc qui in inferno.

8239. Et timuerunt populus Jehovam, quod significet adorationem, constat ex significatione timere Jehovam, quod sit cultus vel ex amore, vel ex fide, vel ex timore, de qua n : 2826, ita adoratio.

8240. Et crediderunt, quod significet fidem & fiduciam, constat ex significatione credere, quod sit fidem habere, & quoque fiduciam, nam qui fidem habet, is quoque fiduciam habet ; fiducia est amoris per fidem, consequenter fiducia in Jehovam, hoc est, in Dominum, non datur nisi apud illos qui in amore nempe in Dominum & erga proximum sunt, quia apud alios non est fides.

8241. In Jehovam & in Moschen servum Ipsi, quod significet Dominum quoad Divinum Bonum, & quoad Divinum Verum ab Ipso procedens & ministrans, constat ex eo, quod per Jehovam in Verbo intelligatur Dominus, videatur n : 1343. 1736. 2921. 3023. 3035. 5663. 6281. 6303. 6945. 6956, & quidem Dominus quoad Divinum Bonum, n : 2586. 2769. 2807. 2822. 4402. 6905 ; ex repræsentatione Moschis, quod sit Divinum Verum ab Ipso procedens, de qua n : 6752. 7014. 7010. 7089. 7382 : Dominus quoad Divinum Bonum & quoad Divinum Verum dicitur, quia Divinum Bonum est in Domino, ac Divinum Verum est a Domino ; se habet Divinum Bonum ad Divinum Verum, sicut ignis solis ad lucem quæ inde, lux non est in sole, sed ex sole ; & ex significatione servi, quod sit ministrans ; quod servus nominetur qui inservit, ita qui ministrat, videatur n : 7143 ; & quod ideo Dominus quoad Divinum Humanum, cum fuit in mundo, servus in Verbo dicatur, n : 3441 ; tunc enim ministravit, ut quoque Ipse dicit “ Quisquis voluerit inter vos magnus fieri, esse debet vester minister, & quisquis voluerit esse primus, esse debet vester servus : sicut *Filius Hominis non venit ut Ipsi ministretur, sed ut ministret* ” Matth : xx : 26. 27. 28. Luc : x : 44. 45.

Continuatio de Spiritibus & Incolis Telluris Jovis.

8242. **Q**UALI facie sunt Incolæ Telluris Jovis, etiam mihi ostensum est, non quod ipsi incolæ mihi visi sint, sed quod spiritus in simili facie in qua fuerunt cum in sua tellure : sed antequam id ostensum est, apparebat unus ex Angelis illorum

CAPUT DECIMUM QUARTUM. 525

illorum post nubem candidam, qui dabat veniam; & tunc binæ facies ostensæ sunt; erant sicut facies hominum nostræ telluris, candidæ, sed pulchriores; eluxit ex illis sincerum & modestum.

8243. Cum Spiritus Foviales apud me erant, apparebant mihi facies incolarum nostræ telluris solito minores; quod inde venit, quia ex spiritibus illis influebat idea quam habebant de suis faciebus, quod majores essent; credunt enim, cum vivunt homines in tellure sua, quod post obitum facies suæ majores futuræ sint, & quoad formam rotundæ; & quia hæc idea illis impressa est, inde quoque illa permanet, & cum fiunt spiritus, apparent sibi majori facie: quod credant facies suas majores futuras, est quia dicunt faciem non esse corpus, ex causa quia per illam loquuntur ac sistunt cogitata sua, & quia sic per illam mens quasi transparet; inde de facie habent ideam sicut de mente in forma; & quia sciunt, quod sapientiores futuri sint post vitam in mundo, inde mentis formam, seu faciem, ampliorem fieri credunt.

8244. Cum in mundo sunt, etiam credunt quod post obitum percepturi sint ignem, qui calefaciet faciem illorum; hoc inde ducunt, quia sapientiores illorum sciunt, quod ignis spiritali mundo sit amor, & quod ille ignis sit ignis vitæ, & quod ex hoc igne sit calor Angelis; etiam qui ex illis in amore cœlesti vixerunt, optato suo potiuntur, & percipiunt calefcere faciem suam sicut ex igne; & tunc interiora mentis illorum non calore sed amore incenduntur.

8245. Propter illam causam etiam faciem suam multum lavant & mundant, & quoque sollicitè conservant a solis æstu; habent indumentum factum ex libro seu cortice cærulecente, quo circumcingunt caput, & sic faciem contegunt: Corpus autem non multum curant.

8246. De faciebus hominum nostræ telluris dicebant, quod non pulchræ essent; ac mirati quod aliquorum facies essent verrucosæ & pustulatæ, tum aliter deformatæ, dicebant quod apud illos nusquam tales appareant: quædam facies usque arridebant, nempe quæ hilares & ridentes erant; & quæ circum labra paulum prominebant.

8247. Quod facies ridentes & hilares arriderent, erat quia in illorum tellure facies pene omnium tales sunt, & hoc ex causa, quia nulla illis sollicitudo est de futuris, nec mundana illis curæ sunt; nam hæc sunt, quæ inducunt triste & anxium animis, & inde faciebus; sique apud non bonos est hilaritas & risus in faciebus, est in cute ex-

terna

terna, non autem in fibris ab interno; aliter apud incolas Jovis Quod facies arriderent, quæ circum labra prominebant, erat causa, quia plurimum loquelæ illorum fit per faciem, & imprimis per regionem ejus circum labra; & quoque quia nusquam simulant, hoc est, aliter loquuntur quam cogitant; idcirco faciem suam non cogunt, sed libere emittunt: aliter apud illos, qui a pueritia didicerunt simulare; eorum facies inde contrahitur ab interiori, ne inde aliquid cogitationis eluceat; ab exteriori autem nec immititur, sed tenetur parata ad emittendum & ad contrahendum, prout calliditas suadet. Ex inspectis fibris circumcirca labra veritas potest constare, sunt enim fibrarum series ibi multiplices, complicatæ & consertæ, quæ non ad manducationem & ad loquelam per voces solum creatæ sunt, sed etiam ad exprimendas animi ideas.

8248. Ostensum quoque est, quomodo sistuntur cogitationes per faciem; affectiones quæ amoris manifestantur per vultus & eorum mutationes, & cogitationes in illis per variationes quoad formas interiorum; amplius describi nequeunt. Est quoque Incolis Telluris Jovis loquela vocum, sed non ita sonora sicut apud nos; adjuvat una loquela alteram, & loquelæ vocum insinuat vita per loquelam faciei.

8249. Informatus sum ab Angelis, quod omnium prima loquela in unaquavis Tellure fuerit loquela per faciem, & hoc ex binis ibi originibus, a Labris & ab Oculis: causa quod talis loquela fuerit prima, est quia facies formata est prorsus ad effigiandum illa quæ homo cogitat & quæ vult; inde etiam facies vocata est effigies & index animi; tum quia in antiquissimis seu primis temporibus sincerum fuit, n: 8118, & non aliud cogitavit homo, nec cogitare voluit, quam quod vellet ut eluceret ex facie: ita etiam potuerunt affectiones animi & ideæ cogitationis sisti ad virum, & plene; sic etiam apparebant ad ocalum, sicut in forma, & perplura simul; quæ loquela tantum ideo excellebat præ loquela vocum, quantum visus præ auditu, hoc est, sicut est videre campum, aut audire illum descriptum; addebant, quod talis loquela conveniret cum loquela angelorum, cum quibus homines illis temporibus etiam communicabant; etiam cum facies loquitur seu mens per faciem, est loquela angelica apud hominem in forma ultima naturali, ac est præsentia visus interni seu cogitationis unius in alterius, non autem cum os loquitur per voces. Quod Antiquissimi in hac Tellure similiter loquuti fuerint, videatur n: 607. 608. 1118. 1120. 7361. Quisque etiam potest scire, quod loquela vocum non

CAPUT DECIMUM QUARTUM. 527

non potuerit esse *Antiquissimis*, quia voces linguae non erant immediate infusae, sed inveniendae & applicandae rebus, quod non fieri nisi successu temporis potuit.

8250. *Quamdiu sincerum & rectum fuit apud hominem, tamdiu etiam talis loquela permansit, sed ut primum mens aliud cogitare cepit & aliud loqui, quod factum cum homo se amavit & non proximum, tunc loquela vocum incrementa cepit, silente vel etiam simul mentiente facie, inde interna faciei forma mutata est, contraxit se, induruit, & pene vita expers cepit fieri; at externa ex igne amoris sui inflammata sicut viva videri, at vitae expers quod subest, & interiorius pro plano est, non apparet coram oculis hominum, sed coram oculis angelorum, nam hi vident interiora: tales sunt facies illorum qui aliud cogitant & aliud loquuntur, simulatio enim, hypocrisis astus, & dolus, quae hodierna prudentia sunt, talia inducunt. Sed aliter se res habet in altera vita, ibi non licet aliter loqui & aliter cogitare; dissidentia etiam ibi luculenter percipitur in unaquavis voce, & in unoquavis vocis sono; & cum percipitur, ejicitur spiritus, in quo talis dissidentia, e consortio, & mulctatur; postea redigitur variis modis ad loquendum sicut cogitat, & ad cogitandum sicut vult, usque ut una ei mens sit, & non divisa; si bonus ut bonum velit, & verum ex bono cogitet & loquatur, & si malus, ut malum velit, & falsum ex malo cogitet & loquatur; bonus non prius in caelum elevatur, & malus nec prius in infernum conjicitur, & hoc ob finem, ut in inferno non sit nisi quam malum & falsum ibi sit mali; ac ut in caelo non sit nisi quam bonum, ac verum ibi sit boni.*

8251. *Continuatio de spiritibus & incolis telluris Jovis, ad finem Capitis sequentis.*

EXODI

E X O D I

CAPUT DECIMUM QUINTUM.

Doctrina Charitatis.

8252. **A**PUD hominem Ecclesiæ erit vita Pietatis & erit vita Charitatis; conjunctæ erunt: vita pietatis absque vita Charitatis ad nihil conducit, sed illa cum hac ad omnia.

8253. Vita pietatis est pie cogitare & pie loqui, multum vacare precibus, humiliter se tunc gerere, frequentare templa, & tunc prædicationes devote auscultare, & sæpe quotannis obire sacramentum cænæ, & similiter reliqua Cultus secundum Ecclesiæ statuta. Vita autem Charitatis est bene velle & bene facere proximo, in omni opere agere ex justo & æquo, & ex bono & vero, similiter in omni functione; verbo, vita charitatis consistit in usibus præstandis.

8254. Ipsissimus cultus Domini consistit in vita charitatis, non autem in vita pietatis absque illa; vita pietatis absque vita charitatis est sibi solum velle consulere, non proximo; at vita pietatis cum vita charitatis est sibi velle consulere propter proximum; illa vita est ex amore erga se, hæc autem ex amore erga proximum.

8255. Quod facere bonum sit colere Dominum, constat ex Domini Verbis apud Matthæum "*Omnis qui audit verba mea, & facit ea, comparabo viro prudenti; at omnis audiens verba mea & non faciens ea, comparabitur viro stulto*" VII: 24. 26.

8256. Homo etiam talis est, qualis ejus charitatis vita, non autem talis qualis ejus pietatis vita absque illa: inde charitatis vita manet hominem in æternum, non autem pietatis vita, nisi quantum hæc concordat cum illa: quod Charitatis vita maneat hominem in æternum, etiam constat a Domini verbis apud Matthæum "*Venturus est Filius hominis in gloria Patris sui cum Angelis suis; & tunc reddet unicuique secundum facta ejus*" XVI: 27: & apud Johannem "*Exibunt, qui bona fecerunt in resurrectionem vitæ, qui vero mala fecerunt in resurrectionem judicii*" V: 29; tum ex illis quæ apud Matthæum Cap: XV: 31 ad fin.

8257. Per Vitam, per quam principaliter colitur Dominus, intelligitur

CAPUT DECIMUM QUINTUM. 529

tur vita secundum præcepta Ipsius in Verbo, per hæc enim novit homo quid fides & quid Charitas; hæc vita est vita Christiana, & vocatur vita spiritualis: Vita autem secundum leges justii & honesti absque illa, est vita civilis & moralis; hæc vita facit ut homo sit civis mundi, illa autem ut sit civis cœli.

CAPUT XV.

1. **T**UNC cecinit Moscheh, & filii Israelis Canticum hoc JEHOVÆ, & dixerunt dicendo; Canticum JEHOVÆ, quia exaltando exaltavit, equum & equitem ejus projecit in mare.

2. Virtus mea, & Canticum JAH, & fuit mihi ad salutem; hic DEUS meus, & habitaculum constituam Illi, DEUS patris mei, & exaltabo Ipsum.

3. JEHOVAH vir belli, JEHOVAH nomen Ipsius.

4. Currus Pharaonis & exercitum illius projecit in mare; & electio ducum tertianorum submersi in mari Suph.

5. Abyssi obtexerunt illos, descenderunt in profunditates sicut lapis.

6. Dextra tua JEHOVAH magnificata in robore; dextra tua JEHOVAH confringis hostem.

7. Et in multitudine excellentiæ tuæ destruis insurgentes Tibi, emittis excandescentiam tuam, comedit illos sicut stipulam.

8. Et vento narium tuarum coacervatæ sunt aquæ, constiterunt sicut cumulus fluentia, congelatæ abyssi in corde maris.

9. Dixit hostis, persequar, assequar, dividam spoliū, implebitur illis anima mea, evacuabo gladium meum, expellet illos manus mea.

10. Spirasti vento tuo, contegit illos mare, profundum petierunt sicut plumbum in aquis ingentibus.

11. Quis sicut Tu in diis JEHOVAH, quis sicut Tu, magnificus in sanctitate, venerandus laudibus, faciens mirabile.

12. Extendisti dextram tuam, absorpsit illos terra.

13. Duxisti in Misericordia tua populum illum, redemisti, deduxisti virtute tua ad habitaculum sanctitatis tuæ.

X x x

14. Et

14. Aggesserunt populi, contremuerunt, dolor apprehendit habitantes Philisthæ.

15. Tunc confternati sunt duces Edom, potentes Moabi, apprehendit illos terror; colliquefacti omnes habitatores Canaanis.

16. Cecidit super illos formido & pavor, in magnitudine brachii tui excinduntur, sicut lapis, usque dum transibit populus tuus, JEHOVAH, usque dum transibit populus tuus, possedisti.

17. Introduces illos, plantabis illos in monte hereditatis tuæ, loco ad habitare Te, operatus es JEHOVAH, sanctuarium, DOMINE, præpararunt manus tuæ.

18. JEHOVAH regnabit in sæculum & æternitatem.

19. Quia venit equus Pharaonis in curru suo & in equitibus suis in mare, & reduxit JEHOVAH super illos aquas maris; & filii Israelis iverunt in arido per medium maris.

20. Et fuffit Mirjam Prophetissa soror Aharænis tympanum in manu sua, & exiverunt omnes mulieres post illam in tympanis & in choreis.

21. Et respondit illis Mirjam, cantate JEHOVÆ, quia exaltando exaltavit, equum & equitem ejus projecit in mare.

22. Et proficisci fecit Moyses Israel a mari Suph, & exiverunt ad desertum Schur, & iverunt tres dies in deserto, & non invenerunt aquas.

23. Et venerunt ad Marah, & non potuerunt bibere aquas præ amaritudine, quia amaræ illæ, propterea vocavit nomen ejus Marah.

24. Et murmuraverunt populus contra Moysen, dicendo, quid bibemus.

25. Et clamavit ad JEHOVAM, & monstravit illi JEHOVAH lignum, & projecit ad aquas, & dulces factæ aquæ: ibi posuit illi statutum & judicium, & ibi tentavit illum.

26. Et dixit, si audiendo audiveris vocem JEHOVÆ DEI tui, & rectum in oculis Ipsius feceris, & auscultaveris præceptis Ipsius, & custodiveris omnia statuta Ipsius, omnem morbum, quem posui in Ægyptios, non ponam super te, quia Ego JEHOVAH sanator tuus.

27. Et venerunt ad Elim, & ibi duodecim fontes aquarum, & septuaginta palmæ; & castrametati sunt juxta aquas.

C O N T E N T A.

8258. **I**N sensu interio hujus Capitis, celebratur Dominus, quod postquam Humanum suum glorificavit, malos qui infestabant

CAPUT DECIMUM QUINTUM. 531

bant bonos in altera vita, deiecerit in inferna; & bonos, qui infestati sunt, elevaverit in cœlum: hæc sunt, quæ in sensu interno continentur in Canticò Prophetico.

8259. Postea in sensu interno agitur de altera tentatione illorum qui ab Ecclesia spiritali, quæ describitur per murmurationem populi ad Marah, ubi aquæ amaræ; & dein de consolatione, quæ significatur per castremetationem ad Elim, ubi duodecim fontes & septuaginta palmarum.

SENSUS INTERNUS.

8260. Verſ: 1. 2. **T**UNC cecinit Moſcheh & filii Iſraelis Canticum hoc Jehovæ, & dixerunt dicendo, cantabo Jehovæ, quia exaltando exaltavit; equum & equitem ejus projecit in mare. Virtus mea, & Canticum Jah, & fuit mihi ad ſalutem; hic Deus meus, & habitaculum conſtituam Illi, Deus patris mei, & exaltabo Ipſum. Tunc cecinit Moſcheh & filii Iſraelis canticum hoc Jehovæ, ſignificat glorificationem Domini ab illis qui ab Eccleſia ſpiritali propter liberationem: & dixerunt dicendo, ſignificat ita ex influxu: cantabo Jehovæ, ſignificat quod Domino ſoli gloria: quia exaltando exaltavit, ſignificat quod manifeſtaverit Divinum ſuum in Humano: equum & equitem ejus projecit in mare, ſignificat in eo quod ex ſola præſentia Iplius falſa ex malo damnata ſint & conjeſta in infernum: virtus mea, ſignificat quod omne potentia ab Ipſo: & Canticum Jah, ſignificat quod omne fidei & inde gloria ſit ex Divino Vero quod ab Ipſo: & fuit mihi ad ſalutem, ſignificat quod inde ſalvatio: & habitaculum conſtituam Illi, ſignificat quod in bono, quod ab Ipſo, erit ut in cœlo ſuo: Deus patris mei, ſignificat quod non aliud Divinum fuerit in Eccleſiis Antiquis: & exaltabo Ipſum, ſignificat quod etiam nunc Ipſi cultus Divinus.

8261. Tunc cecinit Moſcheh & filii Iſraelis canticum hoc Jehovæ, quod ſignificet glorificationem Domini ab illis qui ab Eccleſia ſpiritali propter liberationem, conſtat ex ſignificatione canere canticum, quod ſit glorificatio, de qua ſequitur; quod ſit glorificatio Domini, eſt quia per Jehovam in Verbo intelligitur Dominus, n: 1343. 1736. 2921. 3003. 3035. 5041. 5663. 6280. 6281. 6905. 6945. 6956; & ex repræſentatione Moſchis & filiorum Iſraelis, quod ſint qui ab Eccleſia ſpiritali, Moſcheh enim una cum populo Eccleſiam illam repræſentat, Moſcheh Caput ejus, quia etiam Divinum Verum, & populus ſeu filii Iſraelis ipſam Eccleſiam; quod filii Iſraelis ſint qui

qui ab Ecclesia spirituali, videatur n: 6426. 6637. 6862. 7035. 7062. 7198. 7201. 7215. 7223; quod glorificatio Domini sit propter liberationem, patet ab illis quæ in Capite præcedenti ostensa sunt, quod nempe illi qui ab Ecclesia spirituali unice salvati sint per adventum Domini in mundum, & quod eo usque detenti fuerint in terra inferiore, & ibi infestati a spiritibus qui in falsis ex malo, & liberati a Domino postquam Humanum in Se Divinum fecit; quod illi qui ab Ecclesia spirituali unice salvati sint per adventum Domini in mundum, videatur n: 2661. 2716. 2833. 2834. 6372; & quod eo usque fuerint detenti in terra inferiore, ac liberati a Domino cum Humanum in Se Divinum fecit, n: 6854. 6914. 7035. 7091 fin: 7828. 7932. 8018. 8054. Quod canere canticum sit glorificare, ac ita canticum glorificatio, est quia Cantica in Ecclesia Antiqua & postea in Judaica, erant prophetica, & agebant de Domino, imprimis quod venturus in mundum, ac diabolicam turbam, tunc plus quam usquam grassantem, destructurus, & fideles ab impugnationibus illorum liberaturus; & quia canticorum prophetica in sensu interno talia continebant, inde per illa significatur glorificatio Domini, hoc est, Celebratio Ipsius ex lætitia cordis; lætitia cordis enim per cantum imprimis exprimitur, nam lætitia in cantu quasi ex se in sonorum erumpit: inde est, quod Jehovah, hoc est, Dominus, in canticis apelletur Heros, Vir belli, Deus exercituum, Victor, robur, propugnaculum, scutum solus; & diabolica turba, quæ destructa, hostis; qui percussus, adsorbtus, submersus, conjectus in infernum. Qui de sensu interno nihil noverunt, credebant etiam olim quod intelligerentur talia quæ in mundo erant, sicut hostes ibi, pugna, victoriæ, clades, submersiones, de quibus cantica in sensu externo agebant; sed qui sciebant quod omnia prophetica involverent cœlestia & Divina, & quod hæc repræsentarentur in illis, sciebant quod ageretur ibi de damnatione infidelium, & de salvatione fidelium, a Domino cum venturus in mundum; & tunc hi qui id sciebant, & id cogitabant, ac inde afficiebantur, internam lætitiā habebant, illi autem modo externam; Angeli etiam, qui apud homines, simul tunc in glorificatione Domini fuerunt; inde illis, qui canebant & qui audiebant cantica, ex sancto & beato, quæ ex coelo influebant, lætitia cœlestis, in qua sibi visi quasi sublati in cœlum: talem effectum habebant Cantica Ecclesiæ apud Antiquos, talem quoque effectum haberent hodie, nam Angeli spirituales imprimis afficiuntur Canticis, quæ de Domino, Ipse Regno, & de Ecclesia: quod Cantica Ecclesiæ illum effectum habuerint, erat non solum ex eo, quod lætitia cordis per illa facta sit activa, & ab interiori usque ad extremas corporis fibras eruperit, & has tremore læto & simul sancto commoverint; sed etiam quia glorificatio Domini in cœlis fit per choros, ac ita per concentus plurium; inde quoque loquela Angelica est harmonica, cadens in numeros; de choris videatur n: 2595. 2596. 3350. 5182. 8115; de loquela Angelica, quod cadat in numeros, n: 1648. 1649. 7191 fin: inde est, quod glorificationes Domini apud Antiquos, qui ab Ecclesia, fierent per Cantica, psalmos, instrumenta musica varii generis; nam gaudium, quod excessit omnia gaudia, habebant antiqui, qui ab Ecclesia, ex recordatione

CAPUT DECIMUM QUINTUM. 533

tionem adventus Domini, & salvationis generis humani per Ipsum. Quod Cantica prophetica glorificationem Domini in sensu interno continerent, constat ex Canticis in Verbo, ut apud Esaïam “Ego Jehovah vocavi Te in iustitia, & apprehendam manum tuam, Ego custodiam Te, & dabo Te in fœdus populo, in lucem gentium, ad aperiendum oculos cæcos, ad educendum e carcere vinctum, e domo claustræ sedentem tenebris: Cantate Jehovah Canticum novum, laudem Ipsius extremitas terræ; extollant vocem desertum & urbes ejus; Content habitatores petrae, ponant Jehovah gloriam; Jehovah sicut heros exibit, sicut vir bellorum, excitabit Zelum, super hostes suos invalescet” XLII: 6. 7. 8. 9, seqq: quod hic agatur de Domino quod venturus ad liberandum illos qui in Captivitate spirituali, patet; quare dicitur, Cantate Jehovah canticum novum, & content habitatores petrae: similiter apud Jeremiam “Dedi Te in fœdus populi, ad restituendum terram, ad dividendum hæreditates devastatas, ad dicendum vinctis, exite, illis qui in tenebris, revelamini: super viis pascunt, & in omnibus clivis pascuum illorum: Cantate Cali, & exulta terra, & personate montes cantu, quia consolatus Jehovah populum suum, & afflictorum suorum miserabitur” XLIX: 8. 9. 10. 13. seq: ibi etiam agitur de adventu Domini, & de liberatione vinctorum. Apud Davidem “Cantate Jehovah Canticum novum, benedicite Nomini Ipsius, enumerate in gentibus gloriam Ipsius: omnes dii populorum, vanitates; at Jehovah cœlos fecit, gloria & honor coram Ipso, robur & decor in sanctuario Ipsius; date Jehovah gloriam & robur, date Jehovah gloriam Nominis Ipsius; dicite inter gentes, Jehovah regnat, etiam orbis stabilitur, & non dimovetur; Jehovah venit, venit ad judicandum terram” Psalm: xcvi: 1 ad fin: Apud Eundem “Jehovah fecit ascendere me e fovea vastationis, e cæno luti; ac constituit super petra pedes meos; & dedit in os meum Canticum novum, laudem Deo nostro; videbunt multi & confident” Psalm: xl: 3. 4; ex his quoque constat, quod Canticum sit glorificatio Domini ob liberationem; Cantica enim involvebant lætitiâ cordis, & exaltationem Domini; lætitiâ cordis ob adventum Domini & salvationem tunc; & exaltationem ob victoriâ super hostes spirituales; lætitiâ cordis cum exaltatione Domini est quæ intelligitur per glorificationem. Quod lætitiâ cordis per cantica significaretur, patet apud Davidem “Confitemini Jehovah in cithara, in nablio decachordii, psallite Illi, cantate Ipsi canticum novum, reddite egregium pulsare cum clangore, quia colligit sicut cumulum aqua maris, dat in thesauris abyssos” Psalm: xxxiii: 2 ad 7. Apud Esaïam “Cessabit gaudium tympanorum, cessabit tumultus hilarium, cessabit gaudium citharæ, cum Cantu non bibent vinum” xxiv: 8. 9. Et apud Amos “Convertam festa vestra in luctum, & omnia cantica vestra in lamentum” viii: 10. Quod exaltatio Jehovah, hoc est, Domini, fieret per cantica, apud Davidem “Servus Jehovah David, qui loquutus est Jehovah verba Cantici hujus; Jehovah robur meum, Jehovah petra mea, & propugnaculum meum, & ereptor meus, Deus meus, rupes mea in qua confido, scutum meum, & cornu salutis meæ, refugium meum, laudatum invocabo Jehovah, tunc ab hostibus meis servabor” Psalm: xviii: 1. 2. 3. 4. seq: Apud

Apud Eundem "Jehovah robur meum, & scutum meum, unde *Cantico confitebor Ipsum*; Jehovah robur illis, & robur salutem Uncti Ipsius" Psalm: xxviii: 7. 8. Apud Eundem "Salus tua Deus in altum deducet me, *laudabo Nomen Dei Cantico, & magnum faciam Ipsum confessione*" Psalm: xlix: 30. 31. Quod de Domino agerent Cantica, etiam constat apud Johannem "Viginti quatuor seniores *cecinerunt Canticum novum*, dicentes, dignus es qui accipias librum, & aperias sigilla illius, quia occisus es, & redemisti Deo vos sanguine tuo" Apoc: v: 9. 10: & apud Eundem "Vidi Angelos septem, *qui canebant Canticum Moschis servi Dei, & Canticum Agni*, dicentes, magna & mirabilia opera tua, Domine, Deus Omnipotens; iustæ & veræ viæ tuæ, Rex sanctorum; quis non timeat Te Domine, & non *glorificet Nomen tuum*" Apoc: xv: 2. 3; Canticum Moschis & Agni, est Canticum quod in hoc Capite, vocatur Canticum Agni quia de glorificatione Domini ibi agitur.

8262. Et dixerunt dicendo, quod significet ita ex influxu, constat ex significatione dicere, cum agitur de glorificatione Domini per Canticum, quod sit influxus; quod dicere etiam sit influxus, videatur n: 5743. 6152. 6291. 7291. 7381. 8221.

8263. Cantabo Jehovah, quod significet quod Domino soli gloria, constat ex significatione cantare Jehovah, quod sit glorificare Dominum, de qua mox supra n: 8261, ita quod Ipsi gloria; quod Ipsi soli, est quia Dominus est Jehovah in Verbo, n: 8261, ita solus Deus. In Verbo passim dicitur, quod soli Deo erit gloria & honor; qui non scit interiora Verbi, credere potest quod Dominus velit & amet gloriam sicut homo in mundo, etiam ex causa quia Ipsi illa præ omnibus in universo competit; sed Dominus non gloriam vult propter se, sed propter hominem qui glorificat Illum; homo qui glorificat Illum, facit id ex sancta veneratione pro Ipso quod supremus sit, & ex humiliatione sui quod respective nihil sit, & quia sic in glorificatione Domini ab homine inest & sancta veneratio & humiliatio, homo tunc in statu est recipiendi influxum boni a Domino, ita quoque amorem in Ipsum, inde est quod Dominus velit glorificationem ab homine, videatur n: 4347. 4593. 5957; quod influxus boni a Domino sit in cor humile, n: 3994. 7478.

8264. Quia exaltando exaltavit, quod significet quod manifestaverit Divinum suum in Humano, constat ex significatione exaltare se, cum de Domino, quod sit manifestare Divinum in Humano; causa quod per exaltando exaltavit se id significetur, est quia Divinum est Altissimum seu Supremum, ac Dominus, cum in mundo fuit, Humanum in Se Divinum fecit, ac ita exaltando exaltavit; quod per Altum in Verbo significetur Divinum, videatur n: 8153: hic dicitur exaltando exaltavit, & per id significatur manifestatio Divini in Humano, quia in Cantico hoc agitur de Domino, quod, postquam Humanum suum Divinum fecit, malos conjecerit in inferna, & bonos elevaverit in cœlum, n: 8258, & hoc per solam præsentiam suam, n: 7989, nam malos conicere in inferna, & bonos elevare in cœlum, per solum præsentiam, est Divinum.

CAPUT DECIMUM QUINTUM. 535

8266. Equum & equitem projecit in mare, quod significet quod ex sola præsentia Ipsi falsæ ex malo damnata sint & coniecta in infernum, constat ex significatione equi, quod sint falsæ ex intellectu perverso, quod equus sit intellectuale, videatur n: 2761. 2762. 3217. 5324, & in opposito sensu intellectu perversum, quod quia est nullum intellectuale, significatur in hoc sensu falsum per equum, & per equum Pharaonis scientificum falsum, n: 6125. 8146. 8148; ex significatione equitis, quod sint ratiocinia inde, de qua n: 8146. 8148; & ex significatione projicere in mare, quod sit damnare & conijcere in infernum, quod mare, hic mare Suph, sit infernum, ubi falsæ ex malo illorum qui ab Ecclesia in fide separata & vita mali fuerunt, videatur n: 8099. 8137. 8148; inde est, quod dicantur falsæ ex malo; quod illa damnata sint & coniecta in infernum ex sola præsentia Domini, in Capite præced: ostensum est; mali enim nullatenus sufferre & sustinere possunt præsentiā Divinā, nam ex præsentiā Divina anguntur, cruciantur, & quasi exanimantur, sergerunt sicut qui in agone mortis sunt; causa est, quia Divino omnipotentiae inest, & destruit ac exstinguit quod oppositum est, ita falsum & malum; inde vita illorum qui in falso & malo a præsentiā Divina, laborat, & tunc in se infernum, secundum præsentiæ gradum, sentit; ne autem destruantur prorsus & crucientur illi qui in falsis & malis, obvelantur fuisset falsis & malis, sicut nimbi, qui talis naturæ sunt ut influxum Divini infringant, vel repellant vel suffocent, sicut solent nimbi terrestres aut nubes radios solis: hæc intelliguntur per verba apud Johannem “Dicent montibus & petris, ruite super nos, & abscondite nos a facie sedentis super throno, & ab ira Agni, quia venit dies magna iræ Ipsi, quis ergo poterit consistere” Apoc: vi: 16. 17, per montes & petras, quibus dicent ut ruarent super illos & absconderent illos, significantur mala & falsæ, per iram Agni significatur cruciatus, apparet enim sicut Divinum ex ira cruciaret, cum tamen sint ipsa falsæ & mala; similiter apud Esaiam Cap: 11: 10: apud Hoscheam, Cap: x: 8. apud Lucam Cap: xxiii: 30; quod ex sola præsentiā Domini damnatio, etiam significatur per sequentia hæc in hoc Cantico “Emittis exscandescentiā tuā, comedit illos sicut stipulam; & vento narium tuarum coacervatæ sunt aquæ, constiterunt sicut cumulus fluentia: spirasti vento tuo, contegit illos mare, profundum petierunt: extendisti dextram tuā, absorpsit illos terra” Vers: 7. 8. 12; similiter in per pluribus aliis locis in Verbo.

8266. Virtus mea, quod significet quod omne potentiae ab Ipso, constat ex significatione virtutis, quod sit vis & potentia; & quia dicitur virtus mea, & de Jehovah seu Domino: est quod omne potentiae sit ab Ipso.

8267. Et Canticum Jah, quod significet quod omne fidei & inde gloriæ sit ex Divino Vero quod ab Ipso, constat ex significatione Cantici, cum de Jehovah, quod sit glorificatio Domini, de qua supra n: 8261; at cum de homine, ut hic, quod sit gloria quæ ex fide, ita fides ex qua gloria, nam omne gloriæ, quæ homini, est ex fide in Dominum, quia fides quæ fides est

est a Domino, & sic Dominus in fide, proinde ipsa gloria: causa, quod gloria hominis sit ex fide, etiam est, quia Divinum Verum, ex quo & per quod fides, apparet coram oculis angelorum ut lux, tum sicut splendor & jubar lucis; hoc jubar lucis, una cum magnificis coeli quæ ex luce, appellatur gloria, quæ sic non aliud est quam Divinum Verum, ita fides. Quod Jah sit Divinum verum procedens a Divino Humano Domini, est quia Jah est ex Jehovah, & vocatur Jah, quia non est Esse, sed Existere ex Esse, Divinum enim Verum est Existere, Divinum autem Bonum est Esse, videatur n: 6880; inde etiam dicitur Canticum Jah, quia per Canticum significatur fides quæ est Divini Veri: per Jah quoque significatur Divinum Verum apud Davidem "*Cantate Deo, laudate Nomen Ipsius, extollite equitantem super nubibus, per Jah Nomen Ipsius, & exultate coram Ipso*" Psalm: LXVIII: 5, laudare & extollere Deum per Jah nomen Ipsius, est per Divinum Verum: etiam apud Eundem "*In angustia invocavi Jah, respondit mihi in latitudine Jah; Jehovah auxiliatus est mihi, robur meum & Canticum Jah: non moriar sed vivam, & annuntiabo opera Jah; intrabo per portas justitiæ, & confitebor Jah*" Psalm: CXVIII: ibi Jah est Dominus quoad Divinum Verum; similiter Jah in Hallelu-Jah, Ps: CV: 46. Ps: CVI: 1. 48. Ps: CXI: 1. Ps: CXII: 1. Ps: CXIII: 1. 9. Ps: CXV: 17. 18. Ps: CXVI: 19.

8268. Et fuit mihi in salutem, quod significet quod inde salvatio, constat absque explicatione.

8269. Et habitaculum constituam Illi, quod significet quod in bono, quod ab Ipso, erit ut in suo cælo, constat ex significatione habitaculi, cum de Jehovah seu Domino dicitur, quod sit bonum; quod habitaculum Domini sit bonum, est quia omne bonum est a Domino, ita bonum est Domini, adeo ut dici possit quod Dominus sit bonum, in hoc cum Dominus habitat, in suo Divino habitat, nec alibi habitare potest; secundum Domini verba apud Johannem "*Jesus dixit, si quis amaverit Me, verbum meum servat, & Pater meus amat illum, & ad illum veniemus, & mansionem apud illum faciemus*" XIV: 21, bonum ex Divino hic describitur per amare Dominum, & servare verbum illius, nam bonum est amoris; apud illum dicitur quod mansionem facerent, hoc est, in bono apud illum. Ut in suo cælo dicitur, quia cælum vocatur habitaculum Dei, ex eo quia bonum, quod a Domino, est ibi, & constituit cælum: Dominus etiam in unoquoque homine est ut in suo cælo, cum in bono ibi, nam cælum hominis est bonum, & homo per bonum est apud Angelos in cælo: inde nunc patet, quod per habitaculum constituam Illi, significetur quod in bono, quod ab Ipso, erit ut in suo cælo.

8270. Deus patris mei, quod significet quod non aliud Divinum fuerit in Ecclesiis Antiquis, constat ex significatione patris, quod sit Ecclesia Antiqua, de qua n: 6050. 6075. 7648. 8055, inde Deus patris est Divinum in Ecclesiis Antiquis; quod Divinum in illis Ecclesiis fuerit Dominus, videatur n: 6846. 6876. 6884; & quod non alius per Jehovah ab illis intellectus sit quam Dominus, n: 1343. 5663.

CAPUT DECIMUM QUINTUM. 537

8271. Et exaltabo Ipsum, quod significet quod etiam nunc Ipsi cultus Divinus, constat ex significatione exaltare, cum dicitur de homine quod exaltabit Jehovah, quod sit cultus, nam cultus Divinus consistit in exaltatione Domini respective ad se, quod sit secundum gradum humiliationis sui coram Domino; humiliatio est essentialis cultus Divini; cum homo in hoc essentiali est, tunc est in statu recipiendi a Domino verum quod fidei & bonum quod charitatis, consequenter in statu colendi Ipsum: si autem homo exaltat se coram Domino, tunc claudit interiora mentis suæ pro receptione boni & veri a Domino. Quid exaltare se, cum dicitur de Domino quod Ipse se exaltet, videatur supra n: 8264.

8272. Vers: 3. 4. 5. *Jehovah vir belli, Jehovah Nomen Ipsius. Currus Pharaonis & exercitum illius projecit in mare; & electio ducum tertianorum submersi in mari Suph. Abyssi obtexerunt illos, descenderunt in profunditates sicut lapis.* Jehovah vir belli, significat quod Dominus contra omnia mala & falsa, quæ ab infernis, tutetur: Jehovah nomen Ipsius, significat quod solus sit a Quo omnia: currus Pharaonis & exercitum illius projecit in mare, significat falsa ex malo in specie & in genere illorum qui ab Ecclesia, & ibi in vita mali, quod se ad præsentiam Ipsius conjecerint in inferna: & electio ducum tertianorum, significat omnia cum singulis: submersi in mari Suph, significat quod concluderint se falsis ex malo: abyssi obtexerunt illos, significat quod falsitates ex cupiditatibus operuerint illos: descenderunt in profunditates sicut lapis, significat quod ad inferiora lapsi sint sicut ex gravi.

8273. Jehovah vir belli, quod significet quod Dominus contra omnia mala & falsa, quæ ab infernis, tutetur, constat ex significatione viri belli, quod sit qui contra falsa & mala, hoc est, contra inferna, pugnat & vincit, hic qui hominem contra illa tutatur; nam, ut prius ostensum est, Dominus solus pugnat pro homine, & tutatur illum, cum impugnatur ab infernis, & hoc continue, imprimis in tentationibus, quæ sunt pugnae spirituales: Dominus vir belli appellatur ex eo primum, quod, cum in mundo fuit, solus, hoc est, ex se pugnaverit contra inferna, quæ tunc quoad plurem partem aperta fuerunt, & omnes, quotcunque in alteram vitam veniebant, aggrediebantur & subjungere conabantur: causa quod diabolica turba, hoc est, inferna tunc ita grassarentur, erat quia Divinum transiens per Cælum, quod ante adventum Domini Divinum Humanum fuit, non valuit contra mala & falsa, quæ tam immensum aucta fuerunt, idcirco Ipsi Divino placuit Humanum assumere, & hoc Divinum facere, & tunc simul per pugnas in se admissas turbam illam diabolicam in inferna conjicere, & ibi includere, ac subicere cœlis; & simul etiam ipsos cœlos in ordinem redigere; ex his pugnis Dominus primum vocatur *Vir belli*; & postea, quod, cum ita vicerat inferna, & Justitia factus, ex Divina potentia tutetur homines, & hoc continue, & imprimis in pugnis tentationum. Quod Dominus Solus & ex Se pugnaverit contra inferna, & vicerit illa, ita apud Eisaïam "*Reversum est retro judicium & justitia e longinquo stetit, nam impegit in platea veritas, & reſtitudo non potest advenire; dum veritas sublata est, & recedens a malo insanus: vidit Jehovah, & malum*

Y y y

fuit

fuit in oculis Ipsius, quod non Judicium & vidit quod non vir, & obstupuit quod non intercedens; ideo salutem prestitit Ipsi brachium suum, & Justitia Ipsius suscitavit Ipsum; unde induit justitiam sicut lorica, & galeam salutis super caput suum" LIX: 14. 15. 16. 17; describitur hic status illius temporis in utroque mundo, & quod Dominus ex se Solus rem lapsam restituerit. Pariter alibi apud Eundem "Quis hic qui venit ex Edom, conspersus vestes ex Bozra; Hic honorabilis in vestitu suo, incedens in multitudine roboris sui; Ego qui loquor in justitia, magnus ad salutem; torcular calcavi solus, & de populis non vir mecum, unde sparsa est victoria illorum super vestes meas; nam dies vindictæ in corde meo, & annus redemptorum meorum venerat: circumspexeram; sed non auxilians, & obstupui, sed non sufficiens, ideo salutem Mibi prestitit brachium meum" LXIII: 1. 2. 3. 4. 5: ex his constare potest, quod Dominus in mundo pugnaverit solus contra inferna, ac illa vicerit: cum pugnis & victoriis super inferna ita se habet; qui semel illa vincit, perpetuo illa vincit, nam per victoriam comparat sibi potentiam super illa, tantum enim in se confirmat & tantum sibi appropriat bonum quod amoris & verum quod fidei, contra quæ postea inferna nihil audent; Dominus, cum in mundo fuit, tentationum pugnas in Se ab omnibus infernis admisit, & per illas Humanum in Se Divinum fecit, & simul tunc sub obedientiam redegit inferna in perpetuum, videatur n: 1663. 1668. 1690. 1692. 1737. 1813. 1820. 2776. 2786. 2795. 2803. 2814. 2816. 4287; inde est, quod Solus Dominus super inferna potentiam habeat in æternum; & ex Divina potentia pro homine pugnet. Inde nunc est quod Dominus dicatur Vir belli, & quoque Heros, ut quoque apud Esaiam "Jehovah sicut Heros exhibit, sicut Vir bellorum excitabit Zelam, super hostes suos invalesecit" XLII: 13: & apud Davidem "Quis hic Rex gloriæ, Jehovah fortis & Heros, Jehovah Heros belli, quis hic Rex Gloriæ, Jehovah Zebaoth (Exercituum)" Psalm: XXIV: 8. 10. In Verbo ubi memoratur bellum, in sensu interno intelligitur bellum spirituale, quod contra falsa & mala, seu quod idem, quod contra diabolum, hoc est, inferna; n: 1664. 2686; de Bellis seu Pugnis Domini contra inferna agitur in sensu interno tam in Historicis Verbi quam in Prophetis; pariter de bellis, & pugnis Domini pro homine: apud Antiquos, apud quos Domini Ecclesia fuit, etiam fuit Verbum tam Historicum quam Propheticum, quod hodie non exstat; Verbum Historicum vocatum est *Liber Bellorum Jehovæ*, & Verbum Propheticum *Enuntiata*, hoc Verbum memoratur apud Moschen Numer: XXI: 14, & 27; quod per vocem illam ibi Vers: 27 significantur prophetica, patet ex significatione illius vocis Num: XXIII: 7. 18. Cap: XXIV: 3. 15; per *Bella Jehovæ* ibi intellecta fuerunt pugnae & victoriae Domini, cum fuit in mundo, contra inferna; & quoque pugnae & victoriae Ipsius perpetuæ postea pro homine, pro Ecclesia & pro Regno suo; nam inferna continue se efferre volunt, nihil enim aliud spirant quam dominatum, sed reprimuntur a Solo Domino, conatus illorum enitendi apparent sicut Ebullitiones, ac sicut Ejectiones dorsi ab homine; sed quoties hoc conantur, toties plures ibi profundius dejiuntur.

CAPUT DECIMUM QUINTUM. 139

8274. Jehovah Nomen Ipsius, quod significet quod solus sit a quo omnia, constat ex significatione Nominis Jehovah, quod sint omnia fidei & amoris, seu omnia veri & boni in complexu, per quæ Dominus colitur, de qua n: 2724. 3006. 6674, & quod in supremo sensu sit Divinum Humanum Domini, n: 2628. 6887, ex Quo omnia illa; inde & quoque ex eo, quod Jehovah sit ipsum Esse, ita esse omnium, patet, quod per Jehovah Nomen Ipsius, significetur quod Dominus solus sit a Quo omnia.

8275. Currus Pharaonis & exercitum illius projecit in mare, quod significet falsa ex malo in specie & in genere illorum qui ab Ecclesia & ibi in vita mali, quod se ad præsentiam Ipsius conjecerint in inferna, constat ex significatione currum, quod sint falsa, de qua n: 8146. 8148. 8215, hic falsa in specie, quia etiam dicitur exercitus, per quem significantur falsa in genere; quod exercitus sint falsa, videatur n: 3448. 8138. 8146. 8148; ex representatione Pharaonis & Aegyptiorum, quod sint qui ab Ecclesia in fide separata ac in vita mali, ac inde in meris falsis ex malo, de qua n: 7926. 8132. 8135. 8138. 8148; ex significatione maris, hic maris Suph, quod sit infernum, ubi ii qui in illis falsis, de qua n: 8099. 8137. 8148; inde, projecit in mare, est quod conjecit in infernum, in sensu interno quod seipsum ad solam præsentiam Domini illuc conjecerint, videatur n: 8266: ex his patet, quod per currus Pharaonis & exercitum illius projecit in mare, significetur quod falsa ex malo in specie & in genere illorum qui ab Ecclesia & ibi in vita mali, se ad præsentiam Domini conjecerint in mare.

8276. Et electio ducum tertianorum, quod significet omnia cum singulis, constat ex significatione ducum tertianorum, quod sint communia sub quibus particularia in serie, de qua n: 8150, ita omnia & singula; nam cum dicuntur communia, intelliguntur etiam particularia quæ sub illis & in illis, & quoque singularia quæ sub particularibus & in illis, nam commune absque illis non est aliquid, commune enim dicitur ab illis, quia est complexus plurium; inde est quod per ducum tertianos significantur omnia cum singulis: electio dicitur, & per eam significantur præcipua, nempe falsa, sub quibus reliqua sunt.

8277. Submersi in mari Suph, quod significet quod concluderint se falsis ex malo, constat ex significatione submergi, hic aquis maris Suph, quod sit includere se falsis ex malo, per aquas enim illius maris significantur falsa, n: 8137. 8138; & per submergi significatur includi; nam qui in infernis sunt, includuntur & circumdantur falsis, sicut aquis qui submerguntur; quod seipsum illis immergant seu includant, videatur n: 7927. 8227. 8228.

8278. Abyssus obtexerunt illos, quod significet quod falsitates ex cupiditatibus operuerint illos, constat ex significatione abyssorum, quod sint falsitates quæ ex cupiditatibus; per Abyssos in Verbo intelliguntur aquæ & aquarum copię in profundis, & per aquas in bono sensu significantur vera, & in opposito falsa, n: 739. 790. 2702. 3058. 3424. 4976. 5668, & per profunda significantur inferna; inde est quod abyssus sint falsitates ex cupiditatibus, tum quod sint inferna. Quod per Abyssos in Verbo intelligantur aquæ in profundis

fundis & aquarum copiae, constat apud Ezechielem “Aquae crescere fecerunt Cedrum, *Abyssus altam fecit illam*, ita ut fluviis suis iverit circum plantam tuam, & aquæductus emisit ad omnes arbores agri” xxxi: 4. Apud Davidem “Diffidit petras in deserto, & *bibere fecit abyssos magnas*, eduxit fluentia e petra, & descendere fecit aquas sicut fluentia” Psalm: xxviii: 15. 16. Apud Moschen “Terra bona, terra fluviorum aquae, fontium, & *abyssorum exeuntium e valle & e monte*” Deut: viii: 7, in his locis abyssi pro aquis in copia; & aquae in copia seu abyssi pro veris fidei in abundantia; bibere fecit abyssos magnas e petra, pro quod vera fidei absque defectu, nam Petra est fides a Domino, ita Dominus quoad fidem; abyssi exeuntes e valle & e monte, pro veris fidei ex amore; inde etiam inter benedictiones Josephi fuerunt *Benedictiones abyssi cubantis infra*” Genes: xlix: 25. Deut: xxxiii: 13. Quod Abyssi sint falsitates ex cupiditatibus, proinde etiam Inferna, constat apud Esaiam “Expergiscere juxta dies antiquitatis, generationes æternitatis; nonne Tu exsiccas mare, *aquas Abyssi magnæ*, & ponis *profunditates maris* in viam, ut transeant redempti” li: 9. 10. 11. Apud Fundem “Jehovah Qui discidit aquas coram illis, *Qui duxit illos per Abyssos*, sicut equus in deserto, non ostenderunt” lxiii: 13. 14. Apud Ezechielem “Sic dixit Dominus Jehovih, cum dederò te urbem desolatam, sicut urbes quæ non habitantur, *cum ascendere fecero contra te Abyssum*, & *obtulerint te aquæ multæ*” xxvi: 19. Apud Johannem “Vidi stellam e cælo lapsam in terram, cui data est *clavis putei Abyssi*, & *aperuit puteum Abyssi*” Apoc: ix: 1. 2. 11. Apud Eundem “Bestia quæ ascendit *ex Abyssu*, fecit bellum cum illis” Apoc: xi: 7. Porro apud Eundem “Bestia, quam vidisti, erat, & non est, & *ascensura est ex Abyssu*, & in perditionem abitura” Apoc: xvi: 8; in his locis Abyssi pro infernis, ita quoque pro falsitatibus a cupiditatibus, nam hæc sunt in infernis, & faciunt ea. Quia hæc significantur per Abyssos, etiam per illas significantur Tentationes, nam tentationes fiunt per injecta falsa & mala ab infernis; in hoc sensu apud Jonam “Circumdederunt me aquæ usque ad animam, *Abyssus circumcinxit me*” ii: 6: apud Davidem “*Abyssus ad abyssum clamans*, ad vocem Canticorum tuorum, omnes confractioes tuæ & fluctus tui super me transiverunt” Psalm: xlii: 8: apud Eundem “Qui ostendisti mihi angustias multas & malas; revertere & vivifica me, & *ex abyssis terræ fac reverti & ascendere me*” Psalm: lxxi: 28.

8279. Descenderunt in profunditates sicut lapis, quod significet quod ad inferiora lapsi sunt sicut ex gravi, constat ex significatione descendere, cum ad inferiora, sicut ex gravi, quod sit labi; ex significatione profunditatum, quod sint inferiora, ubi inferna, de qua sequitur; & ex significatione sicut lapis, quod sit sicut ex gravi; sicut lapis dicitur, quia per lapidem in genuino sensu significatur Verum, de qua n: 643. 1298. 3720. 3769. 3771. 3773. 3789. 3798. 6426, inde in opposito sensu falsum; falsum etiam ex malo talis naturæ est, ut versus inferiora delabatur, sicut grave in mundo; verum autem ex bono talis naturæ est, ut ad superiora ascendat sicut leve in mundo;

CAPUT DECIMUM QUINTUM. 541

mundo; inde est, quamdiu mali nondum devastati sunt quoad vera, quod sint in regione supra inferna, ast ut primum devastati sunt, hoc est, privati veris, est quasi alæ illis amputatæ forent, & tunc sicut pondera delabuntur, & quo falsa ex malo pejora sunt, eo profundius; inde est, quod per profunditates æque ac per abyssos significantur inferna; sed pro Profunditates Inferna respective ad mala, & per abyssos Inferna respective ad falsa quæ ex illis; ut apud Jeremiam “Fugite, averterunt se, *in profundum dimiserunt se ad habitandum*” XLIX: 8. 30: apud Davidem “Venerunt aquæ usque ad animam, submersus sum *in luto profunditatis*, nec consistens; veni in *profunditates aquarum*, & fluctus obruit me: eripe me e luto ne submergar, eripiar ab osoribus meis, & *e profunditatibus aquarum*, ne obruat me fluctus aquarum, *neque absorbeat me profunditas*, nec claudat super me fovea os suum” Psalm: LXIX: 2. 3. 15. 16. Apud Micham “Projiciet *in profunditatem maris* omnia peccata mea” VII: 19. Quod Profundum sit infernum respective ad malum, est quia oppositum est *Alto*, per quod significatur Cælum & quod prædicatur de bono, n: 8153: malum etiam correspondet Gravi in terra, quod ex pondere suo delabitur, ita quoque gravitati lapidis, cum per lapidem significatur falsum.

8280. Vers: 6. 7. 8. 9. 10. *Dextra tua Jehovah, magnificata in robore; dextra tua, Jehovah, confringis hostem. Et in multitudine excellentiæ tuæ destruis insurgentes Tibi; emittis exscandescentiam tuam, comedit illos sicut stipulam. Et vento narium tuarum coacervatæ sunt aquæ, constiterunt sicut cumulus fluentia, coagulatae abyssi in corde maris. Dixit hostis, persequar, assequar, dividam spoliū, implebitur illis anima mea, evacuabo gladium meum, expellet illos manus mea. Spirasti vento tuo, contexit illos mare, profundum petierunt, sicut plumbum in aquis ingentibus.* Dextra tua Jehovah magnificata in robore, significat omnipotentiam Domini ostensam: dextra tua Jehovah confringis hostem, significat omnipotentiae effectum in mala & inde falsa, quorum potentia annihilatur: & in multitudine excellentiæ tuæ destruis insurgentes Tibi, significat quod ex Divino opposita ut nihili rejiciantur: emittis exscandescentiam tuam, significat cupiditatum furorem & conatum violentiam inferendi apud malos: comedit illos sicut stipulam, significat inde devastationem & damnationem ex seipsis: & vento narium tuarum coacervatæ sunt aquæ, significat falsa in unum collecta per præsentiam cœli: constiterunt sicut cumulus fluentia, significat quod continue conantes malum ne hilum possent infestare: congelatæ abyssi in corde maris, significat quod meræ falsitates ex malo cupiditatum amoris sui nequicquam possint emergere: dixit hostis, significat cogitationem illorum qui in malis & inde falsis ante Domini adventum: persequar, significat infestationem: assequar, significat subjugationem: dividam spoliū, significat servitium: implebitur anima mea, significat jucundum: evacuabo gladium, significat pugnam falsi ex malo continuam: expellet illos manus mea, significat quod ex potentia destruetur cœlum: spirasti vento tuo, significat præsentiam Domini cum angelis: contexit illos mare, significat quod omne falsum quod illis obstipaverit: profundum petierunt sicut plumbum, significat

significat quod mala detraxerint illos ad inferiora, sicut gravia in mundo: in aquis ingentibus, significat circumfusionem a falforum immensa copia.

8281. Dextra tua Jehovah magnificata in robore, quod significet omnipotentiam Domini, quod ostensa, constat a significatione dextræ Jehovah, quod sit omnipotentia, de qua sequitur; & ex significatione magnificata robore, quod sit ostensa, nam Divina potentia per robur, quo magnificatur, ostenditur. Quod dextra Jehovah sit Omnipotentia, est quia per manum in Verbo significatur potentia, & sic per dextram eminens potentia; inde cum manus seu dextra dicitur de Jehovah, est Divina potentia, seu omnipotentia; quod manus & dextra sit potentia, videatur n: 878. 4931 ad 4937. 6292. 6947: 7188. 7189, 7518, & cum prædicatur de Jehovah, quod sit omnipotentia, n: 3387. 7518. 7673. 8050. 8069. 8153. Quod dextra Jehovah sit Divina potentia seu Omnipotentia, constat etiam a sequentibus his locis in Verbo; apud Matthæum "Jesús dixit, *ex nunc videbitis Filium Hominis sedentem a dextris potentie*, & venientem super nubibus cœli" xxvi: 64. Marc: xiv: 62: apud Lucam "Ex hoc nunc erit Filius Hominis sedens a dextris virtutis Dei" xxiii: 69: tum apud Davidem "Dictum Jehovah ad Dominium meum, *sede ad dextram meam*, usque dum posuero inimicos tuos scabellum pedum tuorum: Tu sacerdos in æternum, juxta modum Malki-Zedechi, *Dominus ad dextram tuam percussit in die iræ reges*" Psalm: cx: 1. 4. 5, Matth: xxii: 41. 42; qui non scit, quod dextra, cum dicitur de Jehovah, significat omnipotentiam, non potest aliam ideam ex his Domini verbis capere, quam quod Dominus sedebit ad dextram Patris sui, ac dominium habebit sicut is qui ad dextram regis in terra sedet; sed sensus internus instruit, quid in illis locis per sedere ad dextram intelligitur, quod nempe omnipotentia Divina; inde quoque dicitur sedere a dextris *potentie*, & a dextris *virtutis Dei*. Quod Dominus sit Cui omnipotentia, patet, nam de Domino dicitur, & per Dominum apud Davidem intelligitur Dominus quoad Divinum Verum, & quoque per Filium hominis apud Evangelistas; Divinum enim Verum est cui omnipotentia ex Divino Bono; quod Divino Vero sit omnipotentia, videatur n: 6948. 8200; in genere quod potentia sit Veri ex bono, n: 3091. 3563. 4931. 6344. 6413; & quod inde manus prædicetur de vero, n: 3091. 4931, & quod filius hominis sit Divinum Verum procedens a Domino, n: 2159. 2803. 2813. 3704. Potentia Divina seu Omnipotentia per dextram etiam in sequentibus locis significatur apud Davidem "Nunc novi quod salvet Jehovah Unctum suum, respondent Ipsi in Cœlo, *per virtutes salutis dextræ suæ*" Psalm: xx: 7. Apud Eundem "Jehovah respice e cœlis, & vide, & visita vitem hanc, & spurculum, quem plantavit *dextra tua*, super filium, confortaveras Tibi" Psalm: lxxx: 15. 16. Apud Eundem "Tibi *brachium* cum virtute, fortis est *manus tua*, exaltabitur *dextra tua*" Psalm: lxxxix: 14. Apud Eundem "Robur meum, & Canticum Jah, factus est mihi in salutem; vox jubili & salutis in tentoriis justorum, *dextra Jehovah fecit fortitudinem, dextra Jehovah exaltata, dextra Jehovah fecit fortitudinem*"

CAPUT DECIMUM QUINTUM. 543

fortitudinem” Psalm: cxviii: 14. 15. 16; in his locis dextra Jehovæ pro omnipotentia, & in supremo sensu pro Domino quoad Divinum Verum; hoc manifestius alibi apud Davidem “Sit *manus tua* Jehovah pro *viro dextræ tuæ*, pro filio hominis, confortasti Tibi” Psalm: lxxx: 18, vir dextræ Jehovæ & filius hominis pro Domino quoad Divinum Verum. Apud Eundem “Tu *manu tua* expulisti gentes, non gladio suo possederunt terram, & *brachium* illorum non servavit illos, sed *dextra tua*, & *brachium tuum*, & lux facierum tuarum” Psalm: xlv: 3. 4, lux facierum Jehovæ est Divinum Verum ex Divino Bono, ita quoque dextra & brachium: & apud Esaïam “Juravit Deus per *dextram suam*, & per *brachium roboris sui*” lxii: 8, hic quoque dextra Dei, & brachium roboris Ipsius pro Domino quoad Divinum Verum, Jehovah enim seu Dominus non per alium jurat quam per Se, n: 2842, ita per Divinum Verum, nam Hoc est Ipse, quia ab Ipso: inde est, quod in Verbo passim Dominus non modo dicatur dextra & Brachium Jehovæ, sed etiam robur, per quod confringit hostes, & quoque Malleus, ut apud Jeremiam Cap: li: 19. 20. 21 seq: Dominus etiam in mundum venit, & ibi Divinum Verum factus, ac postea Divinum Bonum, ex quo Divinum Verum, ut omnia mala & falsa includeret infernis, ac bona & vera colligeret in cœlos, ac ibi in Divinum ordinem illa disponderet. Ex his nunc constat, quod per dextram Jehovæ in Verbo significetur Omnipotentia, quæ Divino per Divinum Verum. Quod dextra sit eminens potentia trahit inde originem, quia illi, qui in Maximo Homine seu Cœlo, referunt humeros, brachia, & manus, sint qui potentes sunt ex Vero quod ex bono, hoc est, ex fide quæ ex amore, n: 4931 ad 4937. 7518.

8282. Dextra tua Jehovah confringis hostem, quod significet omnipotentia effectum in mala & inde falsa, quorum potentia annihilatur, constat ex significatione dextræ Jehovæ, quod sit omnipotentia Domini, de qua nunc supra n: 8181; ex significatione confringere, quod sit annihilare; & ex significatione hostis, quod sint mala & falsa, nam non aliud in sensu spirituali per hostes, inimicos & osiores in Verbo intelligitur: hostes, inimici, & osiores, vocantur, non quod Dominus illis hostis sit, aut odio habeat, sed quia illi osiores & hostes sunt contra Divinum; cum autem ipsi se devastant, inque damnationem & in infernum conjiciunt, apparet sicut id veniat ex Divino: apparentia illa seu fallacia se habet, sicut qui videt solem quotidie circum tellurem nostram facientem gyrum, & inde credit, quod motus ille sit solis, cum tamen est telluris: seque habet, sicut qui contra leges peccat, & propterea judicatur a rege vel iudice, & punitur, quod credat id ex rege vel iudice venire, cum tamen ab ipso qui facit contra leges: pariter sicut qui se in aquam vel in ignem, vel qui contra gladium extensum, vel contra turmam hostilem, conjicit, quod crediturus quod inde veniat ei perditio, cum tamen ab ipso: ita se habet cum illis qui in malo sunt, qui se contra Divinum effecerunt, & conjiciunt in medium ejus.

8283. Et in multitudine excellentiæ tuæ destruis insurgentes Tibi, quod significet quod ex Divino opposita ut nihili rejiciantur, constat ex significatione

tione multitudinis excellentiæ, quod sit Divinum quoad potentiam super illa, quæ se illi opponunt; ex significatione destruere, quod sit ut nihili rejicere; & ex significatione insurgentium, quod sint qui se opponunt, ita opposita.

8284. Emittis excandescentiam tuam, quod significet cupiditatum furorem & conatum violentiam inferendi apud malos, constat ex significatione excandescentiæ, cum tribuitur Jehovæ seu Domino, quod sit destructio & punitio conatum apud illos qui se opponunt Divino, & violentiam inferre volunt illis quos Divinum tutatur; quod id appareat sicut ira & excandescentiæ a Divino, & tamen quod sit apud illos, videatur n : 5798. 6073. 6997: quod non modo ira & excandescencia, sed etiam omnia mala quæ fiunt, tribuantur Divino, cum tamen sunt ab ipsis, n : 2447. 6073. 6992. 6997. 7533. 7632. 7643. 7679. 7643. 7710. 7877. 7926. 8223. 8227. 8228: quod sphæra conatum faciendi malum sit perpetua ab infernis, sed sphæra conatum faciendi bonum sit perpetua e cœlis, n : 8209.

8285. Comedet illos sicut stipulam, quod significet inde devastationem & damnationem ex seipsis, constat ex significatione comedere, quod sit consumere, & in spiritali sensu devastare & damnare, nam consumtio illorum qui in malo sunt, est devastatio & damnatio, tunc enim non in aliquo vero sunt, sed in meris falsis ex malo, inde in nulla vita spiritali amplius; sicut stipulam dicitur, quia significatur plenaria vastatio, hoc est, devastatio.

8286. Et vento narium tuarum coacervatæ sunt aquæ, quod significet falsa in unum collecta per præsentiam cœli, constat ex significatione venti narium, quod sit cœlum, de qua sequitur; ex significatione coacervari, quod sit in unum colligi; & ex significatione aquarum, quod sint falsa, de qua n : 7307. 8137. 8138; quod damnatio & conjectio in infernum sit collectio omnium falsorum ex malo, & obstipatio ab illis, videatur n : 8146. 8210. 8232; & quod hoc fiat ex sola præsentia Domini, n : 8266. Quod ventus narium Jehovæ seu Domini, sit cœlum, est quia per illum intelligitur spiraculum vitæ, ita vita Divina, quæ quia facit vitam cœli, per ventum narium Jehovæ significatur cœlum; inde quoque est, quod eadem vox in Lingua originali, significet & ventum & spiritum. Quod per Ventum Jehovæ seu spiraculum Ipsius, significetur vita quæ est cœli, & quæ est hominis qui in cœlo, hoc est, regenerati, constat apud Davidem "Per Verbum Jehovæ cœli facti sunt & per spiritum (ventum) oris Ipsius omnis exercitus illorum" Psalm: xxxiii : 6. Apud Eundem "Colligis spiritum illorum, exspirant, & ad pulverem suum relabuntur; emittis spiritum tuum (ventum,) creantur" Psalm: civ : 29. 30. Apud Ezechielem "Jehovah dixit ad me, num vivent ossa hæc; tum dixit, propheta super spiritu, propheta, -fili hominis, & dic ad ventum, sic dixit Dominus Jehovih, a quatuor ventis veni spiritus, & inspira in occisos hos, ut vivant, & venit in eos spiritus, & revixerunt" xxxvii : 3. 9. 10. Apud Johannem "Vidi quatuor angelos stantes super quatuor angulis terræ, retinentes quatuor ventos terræ, ut non flaret ventus super terram, neque super mare, neque super ullam arborem" Apoc: vii : 1; hic ventus pro vita cœli,

CAPUT DECIMUM QUINTUM. 545

coeli, hoc est, Divina; ut quoque apud Hiobum "*Spiritus Dei fecit me, & spiraculum Schaddai vivificavit me*" xxxiii: 4: quia ventus significabat vitam, ideo cum Dominus de regeneratione hominis docet, etiam dicit "*Spiritus* (seu ventus) *ubi vult, spirat, & vocem ejus audis, atque non scis, unde venit, aut quo abit, sic est omnis qui generatus est a spiritu*" Joh: iii: 8: & quia per ventum Jehovah aut spiraculum Ipsius, significata est vita a Divino, idcirco ubi agitur de nova vita Adami, dicitur, quod Jehovah *inspiraverit in nares illius spiraculum vitarum*, & factus homo in animam viventem" Gen: ii: 7; per nares dicitur, quia per illas respiratio, & per respirationem vita; ut apud Esaiam "Desistite ab homine, *in cujus naso spiritus*" ii: 22. Apud Jeremiam "*Spiritus Narium nostrarum*, Unctus Jehovah, captus est in foveis illorum, de quo dixeramus in umbra illius vivemus inter gentes" Thren: iv: 20, Unctus Jehovah pro Domino, spiritus narium nostrarum pro vita ab Ipso. Apud Hiobum "Quamdiu anima mea in me, & *ventus Dei in naso meo*" xxvii: 3. Quia nunc per ventum narium Jehovah significatur vita quæ a Domino, & sic in universali sensu cælum, & quia per præsentiam Domini, seu per præsentiam Cœli ubi Dominus, mala & falsa conjiciuntur in infernum n: 8266, ideo quoque ille effectus per ventum narium Jehovah significatur, ut apud Davidem "Apparuerunt alvei maris, revelata sunt fundamenta orbis, ob increpationem Jehovah, *a flatu spiritus nasi Ipsius*" Psalm: xviii: 9. 16. ii Sam: xxii: 16. Apud Esaiam "*Flatus Jehovah sicut ignis sulphuris accendit illum*" xxx: 33, Apud Eundem "Etiam non plantantur, etiam non conferuntur, etiam non radicitur in terra truncus illorum, & *etiam spirat in illos*, & exarescunt, ut procella sicut stipulam tollat illos" xl: 24; & apud Davidem "*Mittit ventum suum, & liquefacit illa, spirare facit ventum suum, fluunt aquæ*" Psalm: cxlvii: 17. 18; inde quoque est, quod *per nasum*, cum prædicatur de Jehovah seu Domino, etiam significetur excandescencia, ita punitio, vastatio & damnatio illorum, qui in malis & falsis, ut Num: xlv: 4. Deut: vii: 4. Judic: ii: 14. Esai: ix: 11. Jerem: iv: 5. Hosch: xiv: 5. Psalm: vi: 2. Psalm: lxxxvi: 15. Psalm: ciii: 8. Psalm: cxlv: 8, & per pluries alibi: tum per *flare naribus* seu *spirare* significatur irasci, Deut: iv: 21. Esai: xii: 1. Psalm: ii: 2. Psalm: iv: 21. Psalm: lx: 3. Psalm: lxxix: 5. Psalm: lxxxv: 6.

8287. Constiterunt sicut cumulus fluente, quod significet quod continue conantes malum ne hilum possent infestare, constat ex significatione consistere sicut cumulus, cum de falsis ex malo, quod sit continue conari malum, nam cum fluente sicut cumulus consistunt, imminet, & in nisu illabendi sunt, sed a vi fortiori retinentur; & ex significatione fluentorum, quod sint falsa ex malo, similiter ac aquæ, n: 7307. 8137. 8138, sed dicuntur fluente, ob influendi, hoc est, infestandi.

8288. Congelatæ abyssi in corde maris, quod significet quod meræ falsitates ex malo cupiditatum amoris sui nequicquam possent immergere, constat ex significatione congelatæ esse, cum de illis qui in infernis, quod sit non posse emergere; ex significatione abyssorum, quod sint falsitates ex cupiditatibus,

& quod sint inferna, de qua supra n: 8278. 8279; & ex significatione cordis maris, quod sit malum amoris sui & inde falsa; cor enim in genuino sensu significat bonum coeleste, quod est amoris in Dominum, de quo n: 3635. 3883 ad 3896. 7542, inde in opposito sensu malum amoris sui, nam hoc malum oppositum est bono amoris in Dominum, & malum amoris mundi oppositum est bono spirituali quod est amoris erga proximum; exinde patet, quod per congelatæ abyssi in corde maris, significantur mære falsitates ex malo cupiditatum amoris sui quod nequicquam possent emergere. Quod non possint emergere, dicitur, quia per abyssos & per cor maris, significantur inferna, ubi falsitates ex cupiditatibus, sive ubi falsa ex malo; inde, quia ibi a suis falsis a malo circumscripti sunt, non amplius possunt eniti, quia falsis ibi obstat Divinum Domini.

8289. Dixit hostis, quod significet cogitationem illorum qui in malis & inde falsis ante adventum Domini, constat ex significatione dixit, quod sit cogitatio, ut n: 3395. 7244. 7937; & ex significatione hostis, quod sint qui in malis & falsis, hostis enim in spirituali sensu non alii sunt, n: 8282. Quod cogitatio ab illis ante adventum Domini significetur, est quia turba infernalis tunc pæne libere grassabatur, ac infestabat & subjugare conabatur omnes ibi; cogitatio illorum tunc describitur in hoc Versu, per persequar, assequar, dividam spoliū, implebitur anima mea, evacuabo gladium, expellet illos manus meæ; sed hæc gloriatio illorum mutata est in lætamentum, cum Dominus venit in mundum, hoc describitur in Versu mox sequenti, per spirasti vento tuo, contexit illos mare, profundum petierunt sicut plumbum in aquis ingentibus; de mutatione status apud illos per adventum Domini, videtur n: 6854. 6914. 7091. 7828. 7932. 8018. 8054:

8290. Persequar, quod significet infestationem, constat ex significatione persequi, cum dicitur ab illis qui in malo de illis qui sunt in bono, quod sit infestare, & conari subjugare.

8291. Assequar, quod significet subjugationem, constat ex significatione assequi, cum dicitur ab illis qui in malo de illis qui in bono, quod sit subjugare.

8292. Dividam spoliū, quod significet servitium, constat ex significatione spoli, quod sint illi qui subjugati sunt, inde dividere spoliū est illos in servos redactos inter se distribuere, ita est servitium.

8293. Implebitur anima mea, quod sit jucundum, constat absque explicatione. Implebitur anima mea dicitur, quia ipsum jucundum illorum, qui in inferno sunt, est malum inferre aliis, apud quosdam ob nullum finem, solum propter jucundum; apud quosdam propter finem ut redigantur ad servitia, quæ crudeliter postea tractare volunt: quod tale jucundum in altera vita sit illis qui in malo vitæ sunt, vix aliqui possunt credere, & ne quidem ipsi, nam quamdiu in mundo sunt, coercentur a timoribus, qui sunt pænarum legis, tum jacturæ honorum, opum, famæ, & quoque vitæ, hi timores tunc faciunt ut abstineant malis in externis, ac inde putant quod non tales sint; sed cum reflexiones super jacturam vitæ, opum, honorum, famæ, illis adimuntur,

CAPUT DECIMUM QUINTUM. 547

tur, ut sit in altera vita, & relinquuntur suo malo, tunc jucundum malum faciendi, quod latuit in voluntate, & exseruit se quoties remove potuissent timores illos, se manifestat; id jucundum tunc facit vitam illorum, quæ vita est vita infernalis.

8294. Evacuabo gladium, quod significet pugnam falsi ex malo continuam; constat ex significatione gladii, quod sit verum pugnans contra falsum & malum, & in opposito sensu falsum pugnans contra verum & bonum, de qua n: 2799. 4499; & ex significatione evacuare seu denudare illum, quod sit pugna continua, usque dum hostis stratus est: pugna continua per evaginatum seu evacuatum gladium etiam significatur apud Moschen "Vos dispergam inter gentes, & *evacuabo post vos gladium*" Levit: xxvi: 33: apud Ezechielem "Omnem turmam ejus dispergam in omnem ventum, & *gladium evaginabo post illos*" xii: 14: apud Eundem "Sic dixit Jehovah, ecce Me contra te, *educam gladium meum e vagina ejus*, & excindam ex te justum & impium; *exibit gladius meus e vagina sua* contra omnem carnem, e meridie septentrionem; ut cognoscant omnis caro, quod ego Jehovah *eduxerim gladium e vagina ejus, nec reversurus sit amplius*" xxii: 8. 9. 10, hic evaginare seu evacuare gladium pro non cessare a pugnando, usque dum strati hostes; ita pro pugna continua: pugna continua contra mala & falsa etiam significatur *per gladium evaginatum principis exercitus Jehovah*, qui visus Joschue, cum venit in terram Canaanem" Josch: v: 13, quo significabatur quod pugnarent contra gentes ibi & destruerent illas; per gentes, quæ terram Canaanem tunc possederunt, significantur qui ante adventum Domini occuparunt regionem cœli, quæ postea dabatur illis qui e Regno Spirituali Domini, n: 6914. 8054.

8295. Expellet illos manus mea, quod significet quod ex potentia destruetur cœlum, constat ex significatione expellere, quod sit dejicere & sic destruere, & ex significatione manus, quod sit potentia, de qua n: 878. 4931 ad 4937. 6292, 6447. 7188. 7189. 7518; quod significetur cœlum, est quia dicitur quod expellet illos, ita a cœlo, nam mali, cum illis frænum laxatur, eo audaciæ & impudentiæ sunt, ut putent se posse ipsum cœlum destruere; sunt enim omnes qui in infernis in opposito contra cœlum, quia contra bonum & verum, & inde in continua cupiditate destruendi illud, & quantum illis permittitur, tantum id conantur, n: 8273 fin. Velle destruere cœlum, seu velle dijicere illos qui ibi, non sit per invasionem hostilem, sicut in terra, nam talis invasio, seu talis pugna, non datur in altera vita; sed id fit per destructionem veri quod fidei & boni quod amoris, nam verum fidei & bonum amoris sunt cœlum; in his consistunt pugnae & bella in altera vita, quæ quam dira & atrocia sint, ad finem Capitulæ ubi de Infernis, ex Divina Domini Misericordia, dicitur: bellum, de quo apud Johannem "Factum est *bellum* in cœlo, Michael & Angeli ejus *pugnaverunt* contra draconem, draco autem *pugnavit* & angeli ejus, sed non prævaluerunt" Apoc: xii: 7. 8, non aliter intelligendum est.

8296. Spirasti vento tuo, quod significet præsentiam Domini cum Angelis, constat ex illis, quæ supra n: 8286, explicata sunt.

8297. Contextit illos mare, quod significet quod omne falsum quod illis obstiparet, constat ex significatione contegere, quod sit obstipare; & ex significatione maris, hic aquarum maris Suph, quod sint falsa ex malis, & quod id mare sit infernum, de qua n: 8099. 8137. 8138. 8148; quod ibi obstipati sint falsis a malo, n: 8210. 8232.

8298. Profundum petierunt sicut plumbum, quod significet quod mala detraxerint illos ad inferiora sicut gravia in mundo, constat ex significatione profundi, quod sint inferiora & inferna quoad mala, de qua n: 8279, inde profundum petere, est detrahi a malis ad illa: quod mali a suis malis delabantur ad inferna, sicut gravia in mundo, videatur n: 8279: sicut plumbum dicitur, quia per plumbum significatur malum; supra autem dictum est, descenderunt in profunditates maris sicut lapis, Vers: 5, quia per lapidem ibi significatur falsum; utrumque grave est, tam falsum quam malum, & inde utrumque delabitur, sed usque est malum quod facit grave in spirituali sensu, & sic quod velut ex gravi delabitur, non autem falsum per se, sed ex malo quod in illo, nam falsum ex se nihil ponderis habet, sed ex malo habet ut delabatur. Sciendum, quod omnia metalla significant bonum aut verum, & in opposito sensu malum aut falsum; plumbum, quia reliquis metallis est ignobilius, significat malum quod infimum, quale est malum naturalis exterioris, in bono autem sensu significat bonum ejusdem gradus; ut apud Jeremiam "Omnes illi refractarii refractoriorum, obrectatores, *æs* & *ferrum*, omnes illi perditores; incaluit follis, *ab igne consumptum est plumbum*, frustra conflavit conflando, mali namque non avulsi sunt; *argentum reprobatum* vocabunt illos, quia reprobravit Jehovah eos" vi: 28. 29. 30: & apud Ezechielem "Fili hominis, facti Mihi sunt domus Israel in scoriam, omnes illi *æs* & *stannum* & *ferrum*, & *plumbum* in medio fornacis, *scoria argenti* facti sunt" xxii: 18.

8299. In aquis ingentibus, quod significet circumfusionem a falsorum immensa copia, constat ex significatione aquarum, quod sint falsa ex malo, de qua mox supra n: 8297; inde aquæ ingentes sunt falsa immensa copia; quod ab illis circumfusi sint seu circumstipati, videatur n: 8210. 8232.

8300. Vers: 11. 12. 13. *Quis sicut Tu in diis Jehovah, quis sicut Tu, magnificus in sanctitate, venerandus laudibus, faciens mirabile. Extendisti dextram tuam, & absorpsit illos terra. Duxisti in Misericordia tua populum illum, redemisti; deduxisti in virtute tua ad habitaculum sanctitatis tue.* Quis sicut Tu in diis Jehovah, significat quod omne verum boni a Divino Humano procedat: quis sicut Tu in sanctitate, significat ab Ipso omne sanctum: venerandus laudibus, significat quod Ipsi Soli gloria & gratiarum actio: faciens mirabile, significat quod ab Ipso omnia media per quæ potentia: extendisti dextram tuam, significat quod dominium potentiæ super omnia inde apperuit: absorpsit illos terra, significat quod ex sola præsentia illis damnatio ac infernum: duxisti

CAPUT DECIMUM QUINTUM. 549

duxisti in misericordia tua populum illum, significat Divinum influxum apud illos qui abstinerant a malis & sic receperant bonum: redemisti, significat quos liberavit ab inferno: deduxisti in virtute tua ad habitaculum sanctitatis tuæ, significat quod Divina Domini potentia elevaverit illos ad cœlum in Divinum ibi.

8301. Quis sicut Tu in diis Jehovah, quod significet quod omne verum boni a Divino Humano Domini procedat, constat ex significatione deorum, quod sint vera, de qua n: 4402. 7268. 7873. hic vera ex bono, quia comparatio fit cum Jehovah, dicitur enim, quis sicut Tu in diis Jehovah; quod Jehovah in Verbo sit Dominus, videatur n: 1343. 1736. 2921. 3023. 3035. 5041. 5663. 6280. 6281. 6303. 6905. 6945. 6956: quod Divinum Humanum per Jehovah hic intelligatur, est quia in hoc Cantico agitur de salvatione illorum qui ab Ecclesia spirituali, per adventum Domini in mundum, & tunc per Divinum Humanum Ipsius, videatur n: 2661. 2716. 2833. 2834. 6372. 6854. 6914. 7035. 7091 fin: 7828. 7932. 8018. 8054. Quod per illa verba significetur, quod omne verum boni a Divino Humano Domini procedat, est quia vera procedere possunt a quibuscunque, sed vera boni non nisi quam a Domino, consequenter ab illis qui in bono sunt a Domino: vera separata a bono etiam cogitant & loquuntur illi qui in fide persuasiva sunt, & usque in vita mali, & quoque plures alii intra Ecclesiam, sed illa vera non sunt boni, ita non procedunt a Domino, sed ab ipsis. Quod Vera ex bono procedant a Domino, constare potest ex eo, quod Dominus sit Ipsum Bonum, quia est Ipse Amor, ab Hoc procedit Verum, sicut lux a flamma solis; estque hoc Verum sicut lux tempore veris & æstatis, quæ calorem in sinu habet, & facit ut omnia telluris quasi vitam accipiant; at verum quod non ex bono, est sicut lux tempore hyemis, quando omnia telluris emoriuntur. Quod dii sint vera boni, est quia per deos in bono sensu intelliguntur Angeli, qui dii dicuntur, quia sunt substantiæ seu formæ recipientes veri in quo bonum a Domino. Angeli proinde vera boni quæ a Domino, etiam intelliguntur per deos in his locis; apud Davidem "Deus consistit in cœtu Dei in medio deorum" judicabit: Ego dixi, dii vos, & filii Altissimi omnes vos" Psalm: LXXXII: 1. 6, quod sint vera quæ procedunt a Domino quæ hic per deos intelliguntur, constat ex eo, quod primum dicatur cœtus Dei in singulari, & postea in medio deorum; quod Deus dicatur in Verbo, ubi agitur de Vero, videatur n: 2769. 2807. 2822. 3921. 4287. 4402. 7010; & quod Deus in supremo sensu sit Divinum verum procedens a Domino, n: 7268. Apud Eundem "Confitebor Tibi in toto corde meo, coram diis psallam Tibi" Psalm: CXXXVIII: 1. Apud Eundem "Non est sicut Tu inter deos, Domine" Psalm: LXXXVI: 8. Apud Eundem "Deus magnus est Jehovah, & Rex magnus super omnes deos" Psalm: xcvi: 3. Apud Eundem "Tu Jehovah super omnem terram, valde exaltatus es super omnes deos" Psalm: xcvi: 9. Apud Eundem "Ego novi quod magnus Jehovah, & Dominus noster pro omnibus diis" Psalm: cxxxv: 5; inde etiam Jehovah Dominus dominorum, & Deus

& *Deus deorum* dicitur, Deut: x: 17. Josch: xxi: 22. Psalm: cxxxvi: 2. Quod toties dicatur, quod Jehovah sit super omnes deos, & quod sit Deus deorum, erat quia illo tempore plures dii colebantur, & gentes distinguiebantur per deos quos colebant, & unaquævis gens credebat quod suus deus esset omnium supremus, & quia inde insidebat omnium mentibus pluralitas deorum, ac disceptabatur quisnam eorum major esset, ut satis constare potest ex Historicis Verbi pluribus in locis, & hæc opinio insidebat mentibus Judæorum præ aliis, ideo in Verbo toties dicitur, quod Jehovah omnibus diis major esset, & quod esset Rex & Deus deorum: quod opinio illa de pluribus diis insederit mentibus Judæorum præ aliis gentibus, constare satis potest a frequente apostasia illorum ad cultum aliorum deorum, de qua in Libris Historicis Verbi plures, ut Judic: 11: 10 ad 13. 17. 19. Cap: 111: 5. 6. 7. Cap: viii: 27. 33. Cap: x: 6. 10. 13. Cap: xviii: 14. 17. 18. 20. 25. 31. 1 Sam: vii: 3. 4. Cap: viii: 8. 1 Reg: xiv: 23. 24. Cap: xvi: 31. 32. 33. Cap: xviii: 20 seq: Cap: xxi: 26. Cap: xxii: 54. 1 Reg: xvi: 1. 10 seq: Cap: xvii: 7. 15. 16. 17. Cap: xxi: 3 ad 7. 21. Cap: xxiii: 4. 5. 7. 8. 10. 11. 12. 13: & alibi. Gens illa tali vefania fuit, ut Jehovah solum ore confiterentur, sed usque alios deos corde agnoscerent, quod manifeste constare potest ex eo, quod postquam viderunt tot miracula in Ægypto, tot quoque postea, mare coram illis divisum, & exercitum Pharaonis immersum, columnam nubis & ignis continue apparentem, mannam e cælo quotidie depluentem, & ipsam præsentiam Jehovah cum tanta majestate & tanto terrore super monte Sinai, & postquam ediderant confessionem quod Jehovah solus Deus, usque tamen post aliquot septimanas, modo quia retardabat Moscheh, deos fusiles, quod adorarent, sibi postulabant, quos etiam factos ab Aharone divino cultu prosequiebantur, per festum, per holocausta & sacrificia, & per choreas; inde constare potest, quod cordibus illorum inhæserit cultus plurium deorum: quod illa gens præ omni alia gente in universa tellure, talis fuerit, etiam constat apud Jeremiam “*Num mutavit Gens deos, Et populus meus permutavit gloriam suam cum eo quod non prodest; obstupecite cæli super hoc, Et corroborescite, trepidate valde: juxta numerum urbium suarum fuerunt dii Judæ,*” 11: 11. 12. 28: indoles etiam istius gentis talis est, ut præ omnibus aliis gentibus adorent externa, ita idola, & quod de internis prorsus nihil scire velint; sunt enim omnium gentium avarissimi, & avaritia, qualis illorum, quod ametur aurum & argentum propter aurum & argentum, & non propter aliquem usum, est affectio maxime terrestris, & mentem prorsus in corpus detrahit & ei immergit, & claudit interiora in tantum, ut prorsus non aliquid fidei & amoris e cælo intrare possit: inde patet, quantum errant, qui credunt, quod gens illa iterum eligeretur, seu quod Ecclesia Domini iterum ad illos, rejectis reliquis, iterum transibit; cum tamen ad fidem in Dominum prius convertes lapides quam illos: ad illos iterum Ecclesia transibit, creditur, quia in Prophetis Verbi multis in locis dicitur, quod reversuri sint; sed non sciunt, quod per Jehudam ibi, per Jacobum, & per Israellem, non illa gens intelligatur, sed illi apud quos Ecclesia.

CAPUT DECIMUM QUINTUM. 151

8302. Quis sicut Tu sanctitate, quod significet quod ab Ipso omne sanctum, constat a significatione quis sicut Tu sanctitate, quod sit quod nemo ita sanctus sit, in sensu autem interno, quod ab Ipso omne sanctum, quia est ipsa sanctitas: per Sanctum intelligitur Divinum Verum procedens a Domino, hoc sanctum dicitur, ac intelligitur quoque per Spiritum Sanctum, qui ideo dicitur Spiritus Veritatis, Joh: xiv: 16. 17. Cap: xv: 26. 27. Cap: xvi: 13; & missus a Domino Joh: xv: 26. 27; & quod a Domino accipiet quod annuntiabit, Joh: xvi: 15: quia sanctitas prædicatur de Divino Vero quod procedit a Domino, ideo Angeli, quia recipiunt illud, vocantur sancti. Matth: xxv: 31. Marc: viii: 38. Luc: ix: 26. & quoque Prophetæ, imprimis Verbum, quod est ipsum Verum Divinum: Dominus etiam ex Divino Vero quod Ipse quia ab Ipso, vocatur Sanctus Israelis, Sanctus Jacobi & Sanctum Dei.

8303. Venerandus laudibus, quod significet quod Ipsi Soli gloria & gratiarum actio, constat ex significatione venerandi laudibus, cum de Jehovah, quod sit quod celebrandus & colendus, ita quod Illi soli gloria & gratiarum actio.

8304. Faciens mirabile, quod significet quod ab Ipso omnia media per quæ potentia, constat ex significatione mirabilium & miraculorum, quod sint media potentia Divina, de qua n: 6910: quod mirabilia sint media potentia Divina, est quia per illa adducebantur ad credendum, quod Jehovah supremus Deorum esset, imo quod non Deus præter Ipsum, proinde quod solus colendus; & qui in hoc vero erant, deinde in vera cultus Ipsi introduci sunt, quæ sunt media potentia, nam omnis potentia in spiritali sensu inest veris quæ a Divino, n: 3091. 6344. 6413. 6948. 8200; potentia in spiritali sensu est fugare & a se ejicere infernalem turbam, quod unice fit per Vera: inde nunc est, quod per faciens mirabile, significetur quod a Domino omnia media, per quæ potentia: media potentia Divina per mirabilia etiam significantur apud Davidem "Cantate Jehovah, psallite Ipsi, meditamini in mirabilibus Ipsi omnibus, gloriamini in Nomine sanctitatis Ipsi; quærite Jehovah, & robur Ipsi, quærite facies Ipsi jugiter, memorati mirabilia Ipsi, prodigia Ipsi, & judicia oris Ipsi" Psalm: cv: 1 ad 5. Quod omnis potentia sit veris quæ fidei a Domino, patet a Domini verbis ad Petrum "Ego Tibi dico, Tu es Petrus, & super hanc petram ædificabo Ecclesiam meam, & portæ inferni non prævalebunt illi, & dabo tibi claves Regni coelorum" Matth: xvi: 18. 19, per Petrum ibi representatur fides, & per petram in Verbo significatur fides, & per clavem intelligitur potentia, videtur Præfatio ad Genes: Cap: xxi: tum n: 4738 fin: 6344 fin.

8305. Extendisti dextram tuam, quod significet quod dominium potentia super omnia inde apparuerit, constat ex significatione extendere, quod prædicetur de dominio potentia, & cum dicitur de Jehovah, de omnipotentia, de qua n: 7673; & ex significatione dextræ, quod sit potentia Divina, de qua supra n: 8281; quod sit quod inde apparuerit, nempe dominium potentia

tiae super omnia, constat ex nunc sequentibus "quod absorpserit illos terra," per quæ significatur quod ex sola præsentia Domini illis damnatio seu infernum.

8306. Absorbis illos terra, quod significet quod ex sola præsentia illis damnatio & infernum, constat ex significatione absorberi a terra, quod sit damnatio & infernum; nam per absorptionem illam significatur delapsus seu dejectio in infernum; infernum etiam est infra profunde, quia longissime a Sole coeli, qui est Dominus, ibi est Altissimum, remotiones abinde sunt secundum malorum & inde falsorum qualitates & quantitates, inde est quod Cælum appareat supra & infernum infra; apparet etiam, ubi illi qui in falsis a malo, proinde in damnatione, sicut terra deserti, quæ vocatur terra damnata sub illam deiciuntur, qui in infernum, n: 7418; quod hoc ex sola præsentia Domini, videatur n: 8266; inde nunc est, quod per absorpsit illos terra, significetur damnatio & infernum; ut patet apud Moschen "Moscheh dixit ad Concionem de Koracho, Dathane & Abiramo, si creationem creaverit Jehovah, & aperuerit terra os suum, & absorpserit illos, & omne quod illis, ut descendant vivi in infernum, cognoscetis quod irritaverint viri hi Jehovah: & disrupta est terra quæ sub illis, & aperuit terra os suum, & absorpsit illos, & descenderunt illi, & omnes qui illis, vivi in infernum" Num: xvi: 30. 31. 32. 33.

8307. Duxisti in Misericordia tua populum illum, quod significet Divinum influxum apud illos qui abstinerant a malis, & sic receperant bonum, constat ex significatione ducere in misericordia, quod sit recipere Divinum, & quia illi recipiunt Divinum qui abstinere a malis, significatur Divinus influxus apud illos. Cum Misericordia a Domino ita se habet; Misericordia Domini perpetua est apud unumquemvis hominem, nam Dominus omnes homines, quotcumque sunt, salvare vult; sed misericordia illa non potest influere priusquam mala remota sunt, mala enim & inde falsa obstant & inhibent; ut primum autem mala removentur, influit Misericordia, hoc est, bonum ex Misericordia a Domino, quod est charitas & fides: inde constare potest: quod Misericordia Domini sit universalis, hoc est, erga omnes, & quoque peculiaris erga illos qui abstinere a malis. Abstinerere a malis homo potest ex se, sed recipere bonum non potest ex se; quod homo abstinere a malis possit a se, est quia Dominus continue influit in voluntatem hominis cum conatu illo, & per id ponit in ejus libero desistere a malis, tum applicare se ad bonum, etiam Dominus dat ei facultatem intelligendi verum, sed quod non intelligat est quia non vult intelligere, & hoc propter malum quod vitæ, nam falsum defendit malum, & verum damnat illud; inde est quod homo donari bono spirituali a Domino non possit, ita non duci ex Misericordia, nisi desistat a malis.

8308. Redemisti, quod significet quos liberavit ab inferno, constat ex significatione redimere, quod sit liberare ex inferno, de qua n: 7205. 7445.

8309. Deduxisti in virtute tua ad habitaculum sanctitatis tuæ, quod significet

CAPUT DECIMUM QUINTUM. 553

sicet quod Divina Domini potentia elevaverit illos ad cœlum in Divinum ibi, constat ex significatione ducere in virtute, cum dicitur de elevatione in cœlum a Domino, quod sit elevare ex Divina potentia; quod virtus sit potentia, patet, & ex significatione habitaculi sanctitatis, quod sit cœlum ubi Divinum, sanctitas enim prædicatur de Divino Vero quod a Domino procedit, n: 8302, & Divinum hoc Verum facit Cœlum. Quod habitaculum Jehovæ seu Domini sit cœlum, & quoque bonum quia in bono est cœlum, constat ex his locis; apud Moschen "*Respice ex Habitaculo sanctitatis tuæ e cœlo, & benedic populo Israelis*" Deut: xxvi: 15. Apud Esaiam, "*Prospice e cœlo, & vide, ex Habitaculo sanctitatis & decoris tui*" Lxi: 15. Apud Davidem "*Si dederò somnum oculis meis, usque dum invenero locum Jehovæ, Habitacula fortis Jacobi: ecce audivimus de Ipso in Ephrata, invenimus ipsum in agris sylvæ, intrabimus in Habitacula Ipsius*" Psalm: cxxxii: 4. 5. 6. 7. Quod habitaculum Jehovæ, hoc est, Domini sit in bono, apud Zachariam "*Jubila & lætare filia Zionis, ecce Ego veniens ut habitem in medio tui, adhærebunt gentes multæ Jehovæ in die illo, & erunt Mihi in populum, habitabo namque in te*" ii: 14. 15: & apud Ezechielem "*Ponam sanctuarium meum in medio eorum in æternum, sic erit Habitaculum meum apud illos*" xxxvii: 26. 27, sanctuarium est ubi Divinum Verum in quo Divinum Bonum;

8310. Verf: 14. 15. 16. *Audiverunt populi, contremuerunt, dolor apprehendit habitatores Philisthææ. Tunc consternati sunt duces Edomi, potentes Moabi, apprehendit illos terror, colliquefacti omnes habitatores Canaanis. Cecidit super illos formido & pavor; in magnitudine brachii tui excinduntur sicut lapis, usque dum transibit populus tuus, Jehovab, usque dum transibit populus hic, possedisti.* Audiverunt populi, significat omnes qui in falso ex malo ubique: contremuerunt, significat terrorem: dolor apprehendit habitatores Philisthææ, significat desperationem amplificandi dominium apud illos qui in fide separata a bono: tunc consternati sunt duces Edomi, significat simile apud illos qui in vita mali ex amor sui: potentes Moabi, significat qui in vita falsi ex illo amore apprehendit illos terror, significat quod nihil ausi sint: colliquefacti omnes habitatores Canaanis, significat simile apud illos qui ab Ecclesia & adulteraverunt bona & falsificaverunt vera: cecidit super illos formido & terror, significat quod absque ulla spe dominationis: in magnitudine brachii tui, significat ex omnipotentia: excinduntur sicut lapis, significat delapsus sicut grave: usque dum transibit populus tuus, significat quod sic absque discrimine infestationis salvabuntur omnes qui in facultate recipiendi verum boni & bonum veri: usque dum transibit populus hic, significat quod sic salvabuntur qui in vero & bono ab Ecclesia: possedisti, significat qui sic facti sunt Domini.

8311. Audiverunt populi, quod significet omnes qui in falso ex malo ubique, constat ex significatione populorum, quod sint qui in veris ex bono, & in opposito sensu qui in falsis ex malo, de qua n: 1259. 1260. 3295. 3581. 4619; in falsis ex malo dicitur, ut distinguantur ab illis qui in falsis sunt &

tamen in bono; in falsis & simul in bono sunt intra Ecclesiam, qui in hæresibus & in vita boni, & extra Ecclesiam omnes, qui in bono; sed falsa apud hos non damnant, nisi talia falsa sint, quæ contra bonum sunt, ac ipsam vitam boni destituunt; falsa autem quæ non sunt contra bonum, in se quidem falsa sunt, sed respectu ad bonum vitæ, contra quod non sunt, qualitatem falsi pene exuunt, quod fit per applicationem ad bonum; falsa enim talia applicari ad bonum possunt, & applicari ad malum, si ad bonum, mitia fiunt, at si ad malum, dura fiunt; nam falsa æque ad bonum applicare possunt, sicut vera ad malum, nam vera quæcunque per applicationes ad malum falsificantur: sit pro exemplo, quod sola fides salvet, hoc in se falsum est, imprimis apud malos, qui sic excludunt bonum charitatis, sicut quod profusus nihil ad salutem conferat; at hoc falsum mitescit apud illos qui in bono vitæ sunt, nam applicant id ad bonum, dicendo, quod sola fides salvet, sed quod non sit fides nisi una cum fructu suo, consequenter nisi ubi bonum; ita in reliquis. In nunc sequentibus agitur de omnibus qui in falsis a malo, & in malo a falsis fuerunt, & in infernum coniecti sunt cum Dominus in mundum venit; sunt enim per plura genera mali, & inde quoque falsi, nam unumquodvis genus mali habet suum falsum sibi adjunctum, falsum enim producit a malo, & est malum in forma, planè sicut est intellectuale apud hominem forma voluntatis ejus, nam voluntas per intellectualem exserit se in luce, & effigiat & format, & sistit se per imagines, & has per ideas, & has iterum per voces: hæc dicta sunt, ut sciatur quod plura genera mali sint & inde falsi; illa primum descripta sunt per Ægyptios, nunc seu in his Versibus per habitatores Philisthææ, per duces Edomi, per potentes Moabi, & per habitatores Canaanis, de quibus dicitur, quod consternatio & terror illos occupaverit, quia audiverunt quod in infernum coniecti sint qui in fide separata a charitate & in vita mali, qui significati sunt per Ægyptios, & quod illi similiter in infernum deijciendi sint, propterea ut illi qui in vero & bono tuti & inviolati possent transire & ad cælum perducere; ultimum hoc significatur per verba Versuum sequentium 16 & 17, hæc "Cecidit super illos formido & pavor, in magnitudine brachii tui excinduntur sicut lapis, usque dum transibit populus tuus Jehovah, usque dum transibit populus hic, possedisti: introduces illos, & plantabis illos in monte hæreditatis tuæ loco ad habitare Te."

8312. Contremuerunt, quod significet terrorem; constat absque explanatione.

8313. Dolor apprehendit habitatores Philisthææ, quod significet desperationem amplificandi dominium apud illos qui in fide separata a bono, constat a significatione doloris, quod sit desperatio, propter id quod dominium amplificare amplius non possent, de qua sequitur; & ex significatione habitatorum Philisthææ, quod sint qui in sola fide separata a bono charitatis, de qua n: 1197. 1198. 3412. 3413. 8093. 8096. 8099; distinguuntur ab Ægyptiis in eo, quod excludant bona charitatis, credendo quod homo absque illis salvetur per fidem; ex hoc principali doctrinæ illorum nascuntur plures errores,

CAPUT DECIMUM QUINTUM. 559

sicut quod Salvatio sit Misericordiæ utcunque homo vixerat; quod per fidem omnia peccata & mala abluantur; & quod sic incēdat homo justificatus, tum quod salvatio fieri possit momento, etiam per fiduciam fidei in ultima mortis hora, consequenter quod non affectio amoris cœlestis faciat cœlum apud hominem; hi sunt Philisthæi, & vocati sunt præputiati, ex malis amoris sui & mundi, in quibus vita illorum. Quod dolor hic sit desperatio, est quia intelligitur summus dolor, qualis est parturientium; vox illa in lingua originali etiam significat dolorem talem; desperatio seu summum doloris in Verbo etiam describitur per dolorem parturiētis, ut apud Davidem “Reges se congregarunt, terror arripuit illos, *dolor sicut parturientis*” Psalm: XLVIII: 5. 7. Apud Jeremiam “Habituans in Libano, nidum habens in cædris, quantum gratiæ invenies, cum venerint tibi dolores, *dolor sicut parturientis*” xxii: 23. Apud Eundem “Audivit rex Babelis famam illorum, inde remissæ factæ sunt manus ejus, *Angustia apprehendit illum, dolor sicut parturientis*” l: 43. Apud Esaiam “Propinquus dies Jehovæ, sicut devastatio a Schaddai, propterea omnes manus remittuntur, & omne cor hominis liquefcit, & perterriti sunt, *tormina & dolores apprehendunt, sicut pariens parturiunt*” xliii: 6. 7. 8. Apud Jeremiam “Ecce populus veniens e terra septentrionis, & gens magna excitabitur e lateribus terræ, arcum & hastamprehendunt, crudelis ille nec miserantur, vox eorum sicut mare resonat, & super equis equitant, paratus ut vir ad bellum, contra te filia Zionis, audivimus famam ejus, remissæ sunt manus nostræ, *angustia prehendit nos, dolor sicut parturientis*” vii: 22. 23. 24, agitur hic de vastatione veri apud illos qui in malo; populus e terra septentrionis pro illis qui in falsis a malo; gens magna e lateribus terræ pro illis qui in malis prorsus oppositis bono; arcum & hastamprehendunt, pro quod pugnent ex doctrinali falso; vox ejus sicut mare resonat, pro ratiocinatione inde; super equis equitant pro argumentatione sicut ex intellectu: paratus vir ad bellum pro cupiditate impugnandi verum; filia Zionis pro Ecclesia ubi bonum; angustia prehendit pro dolore quod vera infestarentur; dolor sicut parturientis pro desperatione quod bonum læderetur; inde patet quod per dolorem hic significetur desperatio propter læsionem boni. Quod dolor apprehendit habitatores Philisthææ, sit desperatio seu nulla spes amplificandi dominium, est quia Philisthæi, hoc est, illi qui salvationem ex sola fide absque bonis charitatis, statuunt, in altera vita jugiter affectant dominium, pugnando contra alios, & hoc quamdiu nondum devastati quoad scientiam cognitionum fidei sunt; unusquisque enim in altera vita retinet principia suæ fidei quæ habuerat in vita corporis, nec alii mutant illa in vera, quam qui in bono vitæ fuerunt, nam bonum desiderat verum, & recipit illud libenter, quia homogeneous est; sed qui in malo vitæ fuerunt non mutant, sunt quasi duri, & quoque rejiciunt vera, & quoque sunt in obscuro, ut ne quidem possint videre illa, vident solum confirmativa principiorum suorum, & ne hilum quæ contra illa sunt; tales usque credunt se intelligentissimos omnium esse, sed nihil sciunt nisi quam ratiocinari ex principio capto; quare sunt illi quimaxime impugnant charitatem, consequenter qui dominari volunt;

volunt; nam qui in charitate sunt, humiles sunt, & sicut infimi volunt omnibus servire; at qui in fide absque charitate, sunt elati, & volunt ut sicut supremi ab omnibus serviantur; quare etiam cœlum ponunt in gloria dominationis, & putant, quia intelligentiores se credunt omnibus aliis, quod futuri archangeli, & sic quod plures alii illis servituri; & quoque secundum verba apud Danielem “Quod intelligentes splendebunt sicut splendor expansi, & justificantes multos sicut stellæ in sæculum & æternitatem” xii: 3, sed pro splendore illis sunt tenebræ.

8314. Tunc consternati sunt duces Edomi, quod significet simile apud illos qui in vita mali ex amore sui, constat ex significatione ducum, quod sint præcipui, ita omnes & singuli, de qua sequitur; & ex repræsentatione Edomi, quod sint qui ex malo amoris sui arripiunt falsa & rejiciunt vera, in sensu a persona abstracto, quod sit malum amoris sui cui adjungitur falsum & rejicitur verum; ita quoque qui in vita mali ex illo amore sunt, nempe ex amore sui. Quod duces attinet, significantur per illos præcipui, in sensu a persona abstracto, præcipua, ita omnia & singula, nam cum duces nominantur, significantur communia sub quibus reliqua, seu præcipua, sicut duces tertiani, n: 8150. 8276, & prædicantur de bono, ac in opposito sensu de malo; per principes autem significantur etiam communia sub quibus reliqua, seu primaria, n: 1482. 2089. 5044, sed prædicantur de vero: sciendum, quod in Verbo sint voces, quæ ad classem spiritualium pertinent, & quæ ad classem cœlestium, hoc est, quæ exprimunt talia quæ sunt veri seu fidei, & quæ talia quæ sunt boni seu amoris; etiam sunt voces quæ prædicantur de utrisque; qui hæc novit, is potest ex prima intuitione seu lectione Verbi, imprimis in Lingua ejus originali, scire ubinam in sensu interno agitur de talibus quæ sunt veri, aut de talibus quæ sunt boni: ita se habet cum significatione principum & ducum; principes significant primaria, & prædicantur de fidei veris, at duces significant præcipua, & prædicantur de amoris bono, in opposito sensu principes de fidei falsis, & duces de amoris malis: inde est, quod qui in Edomo regnarunt, dicti sint Duces, ut patet a Genes: Cap: xxxvi: Vers: 15. 16. 17. 18. 19. 21. 29. 30. 40. 41. 42. 43, causa est quia per Edomum significatum est bonum amoris cœlestis, & in opposito sensu malum amoris sui; at apud filios Ismaelis, qui reliquis præfuerunt, non dicti sunt duces, sed principes, Genes: xxv: 16, quia per Ismaelem significati sunt qui in vero, n: 3263. 3268. 4747: ex illa causa etiam principes dicebantur qui præerant in Israele, Num: vii: 2. 10. 18. 24. 30. 16. 42. 48. 54, nam per Israelem repræsentabantur qui in vero & bono fidei, at qui præerant Jehudæ dicebantur duces, quia per Jehudam repræsentabantur qui in bono amoris, ut apud Sachariam “Sit sicut *dux in Jebudab*” ix: 7: & apud Eundem “*Dicent duces Jebudæ* in corde suo, confirmabo mihi habitatores Hierosolymæ in Jehovah Zebaoth Deo illorum; in die illo ponam *duces Jebudæ* sicut fornacem ignis in lignis” xii: 5. 6.

8315. Potentes Moabi, quod significet qui in vita falsi ex illo amore, constat ex significatione potentium, quod sint regnantia & prævalentia; &
ex

CAPUT DECIMUM QUINTUM. 557

ex repræsentatione Moabi, quod sint qui in bono naturali sunt, & facile se seduci patiuntur, de qua n: 2468, ita qui in vita falsi inde sunt, nam qui in bono naturali sunt, & non in bono ex vero fidei, ita non in bono spiritali, illi se abduci patiuntur ad credendum falsa quælibetunque, ita ad videndum secundum illa; abducuntur a veris ad falsa imprimis per illa quæ favent amoribus illorum; hi sunt, qui per Moabum intelliguntur; quod illi qui in bono naturali & non in bono spiritali nequaquam per aliquem influxum e cœlo duci queant, videatur n: 3470. 3471. 3518. 4988. 4992. 5032. 6208. 7198. 8002. Vox, per quam exprimuntur potentes in Lingua originali, prædicatur de illis qui in vero sunt ex bono, & in opposito sensu qui in falso sunt ex malo; in hoc sensu est vox illa apud Ezechielem Cap: xxxi: 11. 11 Reg: xxiv: 15.

8316. Apprehendit illos terror, quod significet quod nihil ausi sint, constat ex significatione apprehendi terrore, quod sit nihil audere, nam apud illos qui in terrore sunt, frigescit sanguis, ruit in venas, desinit circulatio, inde flaccescunt nervi & cadunt vires, sic ut nihil ausint.

8317. Colliquefacti omnes habitatores Canaanis, quod significet simile apud illos qui ab Ecclesia, & adulteraverunt bona, & falsificaverunt vera, constat ex significatione habitatorum Canaanis, quod sint qui ab Ecclesia, & quod sint qui ibi bona adulteraverunt & vera falsificaverunt: quod per habitatores Canaanis significantur qui ab Ecclesia, est quia Ecclesia Domini fuerat in terra Canaane ab Antiquissimis temporibus, videatur n: 3686. 4447. 4454. 4516. 4517. 5136. 6516; quod etiam significantur qui adulteraverunt bona & falsificarunt vera, est quia per gentes ibi, quas filii Israelis expulsuri erant, repræsentantur mala & quoque falsa fidei, videatur n: 8054, hoc quia illæ prius ab Ecclesia fuerunt.

8318. Cecidit super illos formido & pavor, quod significet quod absque ulla spe dominationis, constat ex significatione formidinis & pavoris, cum dicitur de illis qui in amore sui & inde falsis & malis, qui significantur per duces Edomi & potentes Moabi, quod sit quod absque spe dominationis; qui enim in malo amoris sui sunt, continue cupiunt dominari, at cum cadit super illos terror pro hoste victore, tunc cadit spes dominandi. Sciendum, quod mala sint ex duplici origine, nempe ex amore sui & ex amore mundi; qui in malis ex amore sui sunt, illi se solos amant, & omnes reliquos contemnunt, præter illos qui unum faciunt cum ipsis, quos cum amant non illos amant sed se, quia vident se in illis; mala ex hac origine sunt omnium pessima, nam non solum omnes alios præ se contemnunt, sed etiam vituperiis prosequuntur, & ex levi causa odio habent, & tunc perniciem illorum spirant; fitque sic vindicta & crudelitas jucundum vitæ illorum; qui in malo illius amoris sunt, in inferno sunt profunde secundum amoris illius quale & quantum. Qui autem in malo ex amore mundi sunt, illi etiam proximum nauci habent, & illum æstimant solum ex opulentia, ita opes non autem ipsum; illi cupiunt omnia possidere quæ proximi sunt, cum in hac cupiditate sunt, tunc absque omni charitate & misericordia sunt; privare enim proximum

mum suis bonis est jucundum vitæ illorum, imprimis illorum qui fordide avari sunt, qui nempe amant aurum & argentum propter aurum & argentum, non autem propter aliquem usum ex illis : illi apud quas malum hujus amoris dominatur, etiam in infernis sunt, sed non in tam profundis ut illi qui in malo amoris sui sunt. Præter binas has origines mali, etiam datur tertia, quæ est malum facere ex principiis falsæ religionis ; sed hoc malum audit malum apud illos qui in amore sui & mundi sunt, non autem apud illos qui in amore erga proximum & in Deum suum sunt ; nam finis est bonum, & finis qualificat reliqua, videatur n : 8311.

8319. In magnitudine brachii sui, quod significet ex omnipotentia, constat ex significatione brachii, quod sit potentia, de qua n : 878. 4931. ad 4937 ; & cum dicitur de Divino, quod sit omnipotentia.

8320. Excidentur sicut lapis, quod significet delapsus sicut grave, constat ex illis quæ supra n : 8279 ; 8298, explicata sunt.

8321. Usque dum transibit populus tuus, quod significet quod sic absque discrimine infestationis salvabuntur omnes qui in facultate recipiendi verum boni & bonum veri, constat ex significatione transire, quod sit absque discrimine infestationis salvari, nam cum injecti inferno & remoti sunt illi qui in falsis a malo, qui infestaverunt, tunc non sunt qui obstant, injiciendo falsa & mala, & sic inhibent a receptione boni & veri a Domino ; hæc sunt quæ hic per transire significantur ; nam quamdiu mali non coniecti fuerunt in infernum, vix aliqui potuerunt transire, hoc est, salvari, nam tunc mali continue excitabant mala & falsa apud illos qui in alteram vitam veniebant, & sic retrahebant a bono & vero : ut itaque illi qui in bono & vero a talibus liberarentur, Dominus in mundum venit, & cum in mundo fuit, tunc per continuas tentationes in Se admissas, & per continuas in illis victorias, subjugavit omnes tales, & dein per præsentiam suam fecit, ut conjicerentur in infernum, ubi obsessi a suis malis & falsis in æternum vincti tenerentur. Per populum hic intelliguntur qui in facultate recipiendi verum boni & bonum veri sunt, nam populus in genere significat illos qui in vero & bono fidei, n : 1259. 1260. 3295. 3581. 4619, hic significat Israelem, hoc est, illos qui ab Ecclesia spirituali, seu quod idem, qui in vero boni & in bono veri, n : 7956. 8234. In facultate recipiendi verum boni & bonum veri dicitur, quia non alii in facultate illa sunt, quam qui vitam charitatis vixerunt ; hæc vita dat facultatem illam : quammaxime errant, qui credunt, quod fides absque charitate hoc quale possit dare, nam fides absque charitate est dura & resistens, & rejicit omnem influxum a Domino, sed charitas cum fide est cedens & mollis, & recipit influxum ; inde est, quod charitas det illam facultatem, non autem fides absque charitate ; & quia charitas dat illam facultatem, etiam illa est quæ salvat, nam qui salvantur, non salvantur per charitatem a se, sed per charitatem a Domino, consequenter per facultatem recipiendi illam.

8322. Usque dum transibit populus hic, quod significet quod sic salvabuntur qui in vero & bono ab Ecclesia, constat ex illis quæ nunc supra explicata sunt, 8323.

CAPUT DECIMUM QUINTUM. 559

8323. Possedisti, quod significet qui sic facti sunt Domini, constat ex significatione possidere, quod sit esse illius, hic quia agitur de illis qui in verò & bono sunt, ad quos salvandos Dominus in mundum venit, sunt illi qui significantur, quod sint Domini; illi vocantur alibi redempti, ut apud Elaiam "Nonne Tu illud quod exsiccavit mare, aquas abyssi magnæ, quod posuit profunditates maris viam, ut transirent Redempti, sic redempti Jehovæ revertantur" LI: IO. II.

8324. Vers: 17. 18. 19. Introduces illos, plantabis illos in monte hereditatis tuæ, loco ad habitare Te, operatus es Jehovah, sanctuarium, Domine, præpararunt manus tuæ. Jehovah regnabit in sæculum & æternitatem. Quia venit equus Pharaonis in curru suo & in equitibus suis in mare, & reduxit Jehovah super illos aquas maris; & filii Israelis iverunt in arido per medium maris. Introduces illos, significat elevationem: & plantabis illos, significat regenerationem continue: in monte hereditatis tuæ, significat cælum ubi bonum charitatis: loco ad habitare Te, significat ubi Dominus: operatus es Jehovah, significat quod a Domino solo: sanctuarium, Domine, præpararunt manus tuæ, significat cælum ubi illi qui in vero fidei a Domino: Jehovah regnabit in sæculum & æternitatem, significat quod Dominus solus sit Dominus cœli & terræ: quia venit equus Pharaonis in curru suo, & in equitibus suis, significat omnia falsa ex intellectuali perverso apud illos qui in fide separata & vita mali: in mare, significat damnationem: & reduxit Jehovah super illos aquas maris, significat quod falsa ex malis, quæ intenderunt bonis, relapsa sint super illos, ex præsentia Domini apud illos qui in bono: & filii Israelis iverunt in arido per medium maris, significat quod illi qui in bono veri & vero boni tuto transiverint inferni illius regionem.

8325. Introduces illos, quod significet elevationem, constat ex significatione introducere, cum ad cælum, quod sit elevatio; elevatio dicitur, quia cælum coram visu spirituum externo est in alto, ac coram visu interno, qualis est angelorum, est cælum in interno; omne enim internum in altera vita sistitur repræsentative sicut supra, & externum sicut infra, inde cælum apparet supra & infernum infra, n: 2148. 3084. 4599. 5146; sunt enim status veri & boni, & in opposito sensu status falsi & mali, qui per altitudines & profunditates, verbo qui per distantias & loca in altera vita repræsentantur, videatur n: 2625. 2837. 3356. 3387. 4321. 4882. 5606. 7381. Solum ex hac experientia concludi potest, quam ægre possit naturalis homo capere spiritualia, consequenter illa quæ cœli sunt; quis illorum potest comprehendere quod spatia & tempora non dentur in cœlo, sed pro illis status, nempe status boni seu status esse per spatia, ac status veri seu status existere per tempora; mere naturalis homo annon credet, quod prorsus inane ac nihil sit, ubi non tempus ac spatium; inde patet, si naturalis homo apud se concludit, quod nihil credendum sit nisi quod capit, quod tunc in enormes errores se conjiciat; sicut se habet cum spatiis & temporibus, ita etiam se habet in multis aliis; sicut pro exemplo, naturalis homo non potest non in phantasticum de Divino labi, cum cogitat ex tempore, quid Divinum fecerat ante creationem mundi, hoc

hoc est, quid egerat ab æterno eousque; nec potest extricari e nodo isto, priusquam ideæ temporis & spatii removentur; Angeli cum de æterno hoc cogitant, nusquam de illo cogitant ex tempore, sed ex statu: in altera vita apparent binæ statuæ partim carneæ, & partim lapideæ, locatæ in termino universi creati antè versus sinistrum, dicitur, de illis quod deglutiant illos qui cogitant de Divino quid ab æterno fecerat, antequam creavit mundum; deglutitio repræsentat, quod homo, quia non cogitare potest nisi ex spatio & tempore, non possit se inde extricare ex se, sed ex Divino, quod fit vel per cogitationis illius dissipationem, vel per remotionem idearum temporis.

8326. Et plantabis illos, quod significet regenerationem continue, constat ex significatione plantare, quod sit regenerare, nam regeneratio se habet sicut plantatio; arbor enim cum plantatur, crescit in ramos, folia & fructus, & ex seminibus fructuum crescit in novas arbores, & sic porro; similiter se habet cum regeneratione apud hominem, quare etiam homo in Verbo comparatur arbori, & regeneratus homo horto aut paradiso; vera fidei apud illum comparantur foliis, & bona charitatis fructibus, semina a quibus novæ arbores veris quæ ex bono, seu quod idem, fidei quæ ex charitate. Regeneratio continue dicitur, quia regeneratio apud hominem inchoat, sed nusquam desinit, perficitur continue non modo cum vivit in mundo, sed etiam in altera vita in æternum; & tamen nusquam ad aliquam talem perfectionem pervenire potest, ut possit cum Divino comparari.

8327. In monte hæreditatis tuæ, quod significet cælum ubi bonum charitatis, constat ex significatione montis hæreditatis, quod sit cælum, nam per montem significatur bonum amoris, n: 795. 796. 2772. 4210. 6435, & per hæreditatem vita alterius, hic Domini, ita vita boni & veri quæ a Domino, nam qui in hac vita sunt, hæredes Regni ac filii vocantur, n: 2658. 2851. 3672. 7211; quia hæc significantur per montem hæreditatis, etiam significatur cælum; nam cælum est cælum ex bono amoris, & est hæreditas illis qui sunt Domini.

8328. Loco ad habitare Te, quod significet ubi Dominus, constat ex significatione loci, quod sit status, de qua mox supra n: 8325, hic status boni ex Divino, quia intelligitur cælum; & ex significatione habitaculi Jehovah, seu habitare Te, quod sit ubi Dominus; quod habitare prædicetur de bono, videatur n: 2712. 3613, & quod habitaculum Jehovah sit bonum, & inde cælum, n: 8268. 8309; quod Dominus sit Jehovah in Verbo, videatur supra n: 8261. A Domino pluries dicitur *Pater qui in calis*, & tunc intelligitur Divinum in cælo, ita Bonum ex quo cælum, Divinum in Se spectatum est supra cælos, sed Divinum in cælis est Bonum quod in Vero quod procedit a Divino, hoc intelligitur per Patrem in cælis; apud Matthæum "Ut sitis filii *Patris qui in calis*; ut sitis perfecti, sicut *Pater vester qui in calis* perfectus est" v: 45. 48. Cap: vi: 1. *Pater noster qui in calis*, sanctificetur Nomen tuum." vi: 9. Faciens voluntatem *Patris qui in calis*" vii: 21, & præterea Matth: Cap: x: 32. 33. Cap: xvi: 17. Cap: xviii: 3.

CAPUT DECIMUM QUINTUM. 561

XVIII: 10. 14. 19. Divinum quod in cœlis est Bonum quod in Divino Vero quod procedit a Domino, at Divinum supra cœlos est Ipsum Divinum Bonum: per locum habitare Te, significatur cœlum, ubi Divinum Verum procedens a Domino, nam hoc facit cœlum. Quomodo se habet, cum Divino Vero quod procedit a Domino, quod sit in cœlo bonum, illustrari potest per comparisonem cum sole, & cum luce quæ a sole; in sole est ignis, sed a sole procedit lux, hæc lux in se habet calorem, ex quo germinantur horti, & fiunt sicut paradisi; ipse ignis solis non transit ad tellurem, nam ille exureret & consumeret omnia, sed lux in qua calor ab igne solis; lux illa in spirituali sensu est Divinum Verum, calor est bonum in Vero ex Divino Bono, & paradiscus inde est cœlum.

8329. Operatus es Jehovah, quod significet quod a Domino solo, constat ex significatione operari, cum de regeneratione & de cœlo, quod sit a Domino solo, nam omne regenerationis, & omne cœli est a Domino.

8330. Sanctuarium, Domine, præpararunt manus tuæ, quod significet cœlum ubi illi qui in vero fidei a Domino, constat ex significatione Sanctuarii, quod sit cœlum ubi verum fidei, de qua sequitur; & ex significatione præpararunt manus tuæ, quod sit quod a Domino: quod de Sanctuario dicatur, quod præpararunt manus, est quia manus prædicantur de Vero, & significat potentiam; quod manus prædicentur de vero, videatur n: 3091. 8283; & quod sint potentia, n: 878. 3387. 4931 ad 4937. 5327. 5328. 6292. 6947. 7011. 7188. 7189. 7518. 7673. 8050. 8069. 8153. 8281: similiter ac sanctuarium, quod hoc prædicetur de Vero, n. 8302; voces autem quæ præcedunt, ut locus ad habitare Te, & operatus es Jehovah, prædicantur de bono, quia referuntur ad montem hæreditatis, per quem significatur cœlum in quo bonum charitatis, n: 8327; quod voces sint quæ in Verbo prædicantur de bono, & voces quæ prædicantur de Vero. videatur n: 8314. Quid cœlum in quo bonum charitatis, quod per montem hæreditatis significatur, & quid cœlum in quo verum fidei, quod est sanctuarium, paucis dicetur; Cœlum in quo bonum Charitatis, est in quo interiores, qui a Regno spirituali Domini sunt, & cœlum in quo verum fidei, est in quo sunt exteriores qui ab illo Regno; qui interiores sunt, illi in ipsa charitate sunt, & inde in fide; qui autem exteriores, sunt qui in fide sed nondum in charitate; hi bonum faciunt ex obedientia, illi autem ex affectione; ex his patet, quid per cœlum in quo bonum charitatis, & per cœlum in quo verum fidei, intelligitur. Quod Sanctuarium attinet, est illud in sensu supremo Verum fidei quod a Domino, & inde in sensu repræsentativo est Regnum spirituale Domini, tum Ecclesia spiritualis, & inde homo regeneratus qui est Ecclesia; estque sic in sensu ab illis abstracto, Verum fidei, ita ipsa fides, quid sanctum videatur supra n: 8302: inde nunc est, quod cœlum a Vero fidei quod a Domino dicatur Sanctuarium; ut apud Davidem "Respondeat tibi Jehovah, in die angustiarum, *mittat auxilium tibi e Sanctuario*, & ex Sione sustentet te" Psalm: xx: 2. 3, sanctuarium ibi pro cœlo ubi verum fidei, Zion pro cœlo: ubi bonum amoris. Apud Eundem "Viderunt gressus tuos, Deus,

gressus Dei mei, Regis mei in *Sanctuario*; formidabilis Deus "e sanctuariis Deus Israelis" Psalm: lxxviii: 25. 36, sanctuarium pro coelo ubi verum fidei, inde Deus dicitur & non Jehovah, tum quoque Rex, quia Deus dicitur ubi agitur de vero, ac Jehovah ubi de bono, n: 2586. 2769. 2807. 3822. 3921 fin: 4402. 7010. 7268; & quia Rex est Verum, n: 1672. 1728. 2015. 2069. 3009. 4575. 4581. 4966. 5044. 5068. 6148. Apud Eundem "Laudabit Jah, quia prospexit ex alto *Sanctuarii sui*, Jehovah *e caelis* ad terram respexit, ad audiendum gemitum vincti, ad aperiendum filiis mortis" Psalm: cii: 19. 20. 21, sanctuarium hic quoque pro coelo quoad Verum fidei. Apud Eundem "Laudate Deum in *Sanctuario Ipsi*us, laudate Ipsum in expanso roboris Ipsi" Psalm: cl: 1, laudare in sanctuario pro a Vero fidei quod a Domino, laudare in expanso roboris, pro ex bono charitatis quod a Domino.

8331. Jehovah regnabit in saeculum & aeternitatem, quod significet quod Dominus solus sit Dominus coeli & terrae, constat ex eo, quod de Jehovah, hoc est, de Domino dici possit quod regnabit in saeculum & aeternitatem, de angelis quod quidem regnaturi, sed ex Domino, ita usque est solus Dominus per illos. Apud Antiquos, qui ab Ecclesia, solenne fuit dicere, *Deus regnat*, tum *Deus regnabit in aeternum*, per quod significabatur, quod cum Ecclesia bene sit quia ibi tunc bonum & verum a Divino, in genere per illud significabatur quod Jehovah solus Deus; & qui instructi de adventu Domini, quod Dominus sit solus Dominus coeli & terrae: quia in Ecclesia apud antiquos solenne fuit dicere, *regnabit Deus*, ideo apud Davidem aliquot psalmi inscribuntur per *Jehovah regnabit*, ut Psalm: xciii: 1. Psalm: xcvi: 1. Psalm: xcix: 1: & apud Eundem "*Regnabit Jehovah in aeternum, Deus tuus Zion*, in generationem & generationem, Alleluja" Psalm: cxlvi: 10. Apud Esaiam "Quam jucundi sunt super montibus pedes evangelizantis, dicentis Zioni, *regnabit Deus tuus*" lxi: 7, ibi de Domino. Apud Johannem "*Facta sunt regna mundi Domini nostri*, & Christi Ipsi, & *regnabit in saecula saeculorum*" Apoc: xi: 15: & apud Eundem "Audiivi vocem dicentis Alleluja, *quia regnat Dominus Deus*" Apoc: xix: 6; ex his etiam patet, quod verba illa fuerint verba gaudii, inde exclamatio Alleluja, & inde dicitur, quam jucundi sunt pedes evangelizantis, dicentis, regnat Deus tuus. Quod Dominus sit Dominus coeli & terrae, constat apud Matthaeum "Jesus dixit ad discipulos, data est Mihi omnis potestas in coelo & in terra" xxviii: 18.

8332. Quia venit equus Pharaonis in curru suo & in equitibus suis, quod significet omnia falsa ex intellectuali perverso apud illos qui in fide separata & vita mali, constat ex significatione equi Pharaonis, tum currus ejus, & equitum ejus, quod sint omnia falsa ex intellectuali perverso, de qua n: 8146. 8148; & ex representatione Pharaonis & Aegyptiorum, quod sint qui in fide separata a charitate & in vita mali, de qua n: 7926. 8148.

8333. In mare, quod significet damnationem, constat ex significatione maris Suph, quod sit infernum, de qua n: 8099. 8137. 8138; hic damnatio, quia

CAPUT DECIMUM QUINTUM. 588

quia dicitur quod venerint in mare, & dein quod reduxerit Jehovah super illos aquas maris, per quæ significatur quod delapsi in infernum; nam in damnationem veniunt, antequam in infernum.

8334. Et reduxit Jehovah super illos aquas maris, quod significet quod falsa ex malis, quæ intenderunt bonis, relapsa sint super illos, ex præsentia Domini apud illos qui in bono, constat ex significatione reduxit Jehovah super illos aquas maris, quod sit quod falsa mali quæ intenderunt bonis super illos relapsa sint: quod falsa ex malis colligantur in unum, & infundantur in illos qui in malo sunt, & quod ab illis circumstipentur, videatur n: 8146. Quod falsa ex malo quæ intendunt aliis relabantur super ipsos ex lege ordinis, n: 8214. 8223. 8226; quod obstipatio a falsis mali sit coniectio in infernum, n: 8210. 8232: & quod hoc fiat ex sola præsentia Domini apud bonos, cum illos tutatur, ac cælo & cæli gaudio donat, n: 8137 fin: 8266.

8335. Et filii Israelis iverunt in arido per medium maris, quod significet quod illi qui in bono veri & vero boni tuto transiverint inferni illius regionem, constat ex illis quæ n: 8099 & 8185, explicata sunt.

8336. Vers: 20. 21. *Et sumsit Mirjam prophetissa soror Aharonis tympanum in manu sua; & exiverunt omnes mulieres post illam in tympanis & choreis. Et respondit illis Mirjam. Cantate Jehovah, quia exaltando exaltavit; equum & equitem ejus projecit in mare.* Et sumsit Mirjam prophetissa soror Aharonis tympanum in manu sua, significat glorificationem Domini ex bono fidei: & exiverunt omnes mulieres post illam, significat omnia bona veri: in tympanis & in choreis, significat celebrationem ex gaudio & lætitia: & respondit illis Mirjam, significat reciprocum: cantate Jehovah, significat quod Domino soli gloria: quia exaltavit exaltando, significat quod manifestaverit Divinum suum in Humano: equum & equitem ejus projecit in mare, significat ex eo quod ex sola præsentia Ipsius falsa fidei & mala vitæ se conjecerint in infernum.

8337. Et sumsit Mirjam prophetissa soror Aharonis tympanum in manu sua, quod significet glorificationem Domini ex bono fidei, constat ex representatione Mirjam, quod sit bonum fidei, Moscheh enim representat Verum fidei quod immediate a Domino procedit, ita verum internum, Aharon autem verum fidei quod mediate a Domino procedit, ita verum externum, n: 7009. 7089. 7302, inde Mirjam est bonum fidei quod mediate a Domino procedit, viri enim cum representant verum, mulieres illorum representant bonum, n: 6014; quia Mirjam cum mulieribus bonum externum representat, ideo additur soror Aharonis, & non dicitur soror Moscheh, bonum etiam & verum se habent sicut soror & frater, n: 3160; at sciendum, quod mulieres representant bonum & viri verum cum agitur de Ecclesia spirituali, at mulieres representant verum ac viri bonum ubi agitur de Ecclesia cœlesti, n: 4823; ex significatione prophetissæ, quod sit docens, de qua n: 254. 7269, hic collaudans dominum, seu quod idem, glorificans Ipsum ex bono fidei, quia cantavit Jehovah, prout Moscheh & viri ex Israele, quod cantare sit glo-

rificare, videatur n : 8261. 8263. 8267 ; & ex significatione sumere tympanum in manu, quod sit glorificare ex bono fidei, tympanum enim prædicatur de bono spirituali, seu quod idem, de bono fidei, n : 4138. Olim in cultu Divino adhibebantur plura genera instrumentorum musicorum, sed cum multa distinctione ; in genere per Inflatoria exprimebantur affectiones boni, & per Chordacea affectiones veri, & hoc ex correspondentia sonori cujusvis cum affectionibus : notum est, quod per quædam genera instrumentorum musicorum exprimantur hæ affectiones naturales, per quædam illæ, & cum harmonium conveniens conspirat, quod actualiter illas affectiones emoveant ; qui gnari Musices sunt, hæc sciunt, & quoque convenienter illa in usum mittunt ; causa hujus rei existit ab ipsa natura sonori, & ejus convenientia cum affectionibus : hoc homo didicerat primum non ex scientia & arte, sed ex auditu & ejus exquisito sensu : inde liquet quod id non veniat ex origine in naturali mundo, sed ex origine in spirituali, & tunc ex correspondentia rerum quæ ex ordine fluunt in naturali mundo cum rebus in mundo spirituali ; sonorum harmonicum & ejus varietates correspondent statibus gaudii & lætitiæ in spirituali, & status gaudii & lætitiæ ibi existunt ab affectionibus, quæ in illo mundo sunt affectiones boni & veri : inde nunc constare potest, quod instrumenta musica respondeant jucundis & amænis affectionum spiritualium & cœlestium, & quod quædam instrumenta his, quædam illis affectionibus, videatur quæ de his prius n : 418. 419. 420. 4138, dicta & ostensa sunt. Quod tympanum in specie attinet, correspondet illud bono spirituali, hoc est, bono veri ; causa est quia tympanum non est instrumentum chordaceum, nec est inflatorium, sed quia est coriaceum, est chordaceum quasi continuum, & quoque quia sonorum ejus est gravius & altius sonoro chordaceorum ; hoc quoque constare potest ex Verbo, ubi tympanum nominatur, ut apud Esaiam “ *Cessabit gaudium tympanorum, cessabit tumultus hilarium, cessabit gaudium citharæ* ” xxiv : 8, gaudium tympanorum pro jucundis affectionum boni fidei ; gaudium citharæ pro jucundo affectionis veri fidei. Apud Jeremiam “ *Denuo ædificabo te, ut ædificata sis, virgo Israelis, denuo adornabis tympana tua, & exhibis in choream ludentium* ” xxxi : 4, adornare tympana pro glorificare Deum ex bono spirituali, agitur enim de Ecclesia spirituali, quæ est virgo Israelis. Similiter apud Sachariam “ *In Eden, horto Dei fuisti : opus tympanorum tuorum & fistularum tuarum in te, in die quo creata es, præparata sunt* ” xxviii : 13, ibi de Tyro, per quam significantur cognitiones boni & veri, & per tympana & fistulas illarum affectiones & harum gaudia. Apud Davidem “ *Viderunt gressus tuos, Deus, gressus Dei mei in sanctuario : præcesserunt cantantes post pulsantes in medio virginum tympanizantium* ” Psalm : lxxviii : 25. 26. Apud Eundem “ *Acclamate Deo Jacobi, extollite cantum, & date tympanum, citharam jucundam cum nablio* ” Psalm : lxxxiii : 2. 3. Apud Eundem “ *Cantate Jehovæ Canticum novum, laudent Nomen Ipsius in chorea, cum tympano & cithara psallent Ipsi* ” Psalm : cxlix : 1. 3, ibi laudare cum tympano pro glorificare ex jucundo affectionis boni fidei, & laudare cum cithara pro amæno affectionis veri fidei. Apud Eundem “ *Lau-*
date

CAPUT DECIMUM QUINTUM. 595

date Deum cum tympano & chorea, laudate Ipsum cum fidibus & organo, laudate Ipsum cum cymbalis soni, laudate Ipsum cum cymbalis clangoris” Psalm: cl: 3. 4. 5. laudare cum tympano & chorea pro ex bono & vero fidei; ex fidibus & organo, pro ex veris & inde bono. Quia instrumenta quælibet correspondentia significabant jucunda & amæna affectionem spirituum & cœlestium, inde etiam psalmis pluribus Davidis inscriptum, ac indicatum quomodo psallerentur; prout super Neginoth, super Nechiloth, super Octava, Schigajon, Gitthith, Muthlabbean, Scheminith, Schuschannin, Machalath.

8338. Et exiverunt omnes mulieres post illam, quod significet omnia bona veri, constat ex significatione mulierum, quod sint affectiones boni, cum viri sunt affectiones veri, de qua nunc supra n: 8337.

8339. In tympanis & choreis, quod significet celebrationem ex gaudio & lætitia, constat ex significatione tympani, quod prædicetur de affectione boni spiritualis, seu de bono veri, & quod significet ejus jucundum seu gaudium, de qua mox supra n: 8337; & ex significatione choreæ, quod prædicetur de affectione veri spiritualis, & quod significet ejus amœnum seu lætitiā, de qua sequitur. Antiquis temporibus testificata fuit lætitia cordis non modo per instrumenta musica & per cantus, sed etiam per choreas; gaudia enim cordis seu interiora in corpore erumpebant in varios actus, ut in cantus & quoque in choreas: quia antiquis temporibus lætitiæ, quæ reliquis præcelluerunt, fuerunt lætitiæ spirituales, hoc est, ex affectionibus amorum spiritualium, quæ fuerunt boni & veri, ideo quoque tunc licuit cantibus & harmoniis musicis adungere choreas, & sic quoque his modis testificari gaudium: inde est, quod choreæ in Verbo memorentur, & per illas significantur lætitiæ affectionum veri seu fidei ex bono seu charitate; ut apud Jeremiam “Denuo adornabis tympana tua, & exibis in choreas ludentium. Fiet anima illorum sicut hortus irriguus, & non addent dolere amplius, tunc lætabitur virgo in chorea, & adolescentes & senes simul” xxxi: 4. 12. 13. Apud Eundem “Cessabit gaudium cordis nostri, conversa est in luctum chorea nostra” Thren: v: 15. Apud Davidem “Convertisti luctum meum in choream mihi” Psalm: xxx: 12. Apud Eundem “Laudent Nomen Ipsius in chorea, cum tympano & cithara psallent Ipsum” Psalm: cxlix: 3. Psalm: cl: 4: quod etiam Gentiles in cultu suo divino luserint & egerint choreas, constat in Exod: Cap: xxxii: 6. 19. Gaudium & lætitia dicitur, quia gaudium in Verbo prædicatur de bono & lætitia de vero; inde in verbo pluries dicitur gaudium & lætitia, utrumque simul; ut apud Esaiam “Ecce gaudium & lætitia occidere bovem” xxii: 13. Apud Eundem “Gaudium & lætitia assequuntur, & fugient tristitia & gemitus” xxxv: 10. Apud Eundem “Gaudium & lætitia inveniatur in Zione, confessio & vox cantus” li: 3. 11. Apud Jeremiam “Vox gaudii & vox lætitiæ, & vox sponsi & vox sponsæ” xxiii: 11. Apud Sachariam “Jejunium decimi erit domui Jehudæ in gaudium & lætitiā” viii: 19. Apud Davidem “Audire facies me gaudium & lætitiā” Psalm: li: 10: in his locis quia gaudium prædicatur

catur de bono & lætitia de vero, utrumque dicitur, alioquin fuisset una vox satis; talis est loquutio sancta, quæ in Verbo, ex causa ut in singulis ibi sit conjugium cœleste, hoc est, boni & veri, n: 683. 793. 801. 2173. 2516. 2712. 4138 fin: 5138. 5502. 7945.

8340. Et respondit illis Mirjam, quod significet reciprocum, constat ex significatione respondere, cum agitur de gloriificatione Domini per canticum, quod sit reciprocum: apud Antiquos in cultu sacro etiam solenne fuit cantare per choros, ut nempe unus aut aliqui essent qui responderent, per quæ representabatur reciprocum, & responsum, quale est Ecclesiæ e cœlo, & cœli a Domino: tale significatur apud Hoscheam "Ego respondebo, & cantabo Ipsi" xiv: 9; & apud Moschen "Tunc cecinit Israel canticum hoc, ascende fons, responde super eo" Num: xxi: 17.

8341. Cantate Jehovæ, quod significet quod Domino soli gloria, constat ex illis quæ supra n: 8263 explicata sunt, ubi eadem verba.

8342. Quia exaltando exaltavit, quod significet quod manifestaverit Divinum suum in Humano, constat ex illis supra n: 8264, ubi eadem verba.

8343. Equum & equitem ejus projecit in mare, quod significet quod ex sola præsentia Iplius falsa fidei & mala vitæ se conjecerint in infernum, constat ex significatione equi & equitis, quod sint falsa ex malo, de qua n: 8146. 8148; & ex significatione projicere in mare, quod sit in infernum, de qua n: 8099. 8137. 8138; quod factum sit ex sola præsentia Domini, videatur n: 8137 fin: 8266. Dicitur quod falsa & mala se conjecerint in infernum, ex causa quia ipsa falsa sunt & mala, quæ conjiciuntur in infernum, quæ trahunt secum illos quibus adhærent; sunt enim homines, per malum vitæ, formæ falsorum ex malo, quare quum ipsa mala cum falsis deiciuntur, etiam formæ, quibus adhærent, una detrahuntur; falsa enim & mala sunt exhalationes ab infernis, & influunt apud illos, qui per mala vitæ fecerunt interiora sua formas receptionis; quod omne cogitationis & voluntatis influat, bonum e cœlo, malum autem ex inferno, videatur n: 2886. 2887. 2888. 4151. 4249. 5846. 6189. 6213. 6191. 6193. 6203. 6206. 6324. 6325. 7147. 7343; inde nunc est, quod dicatur, quod falsa fidei & mala vitæ se conjecerint in infernum: idcirco Angeli, cum de infernis cogitant & loquuntur, de falsis & malis abstracte ab illis qui ibi cogitant & loquuntur; nam Angeli remonent semper ideas personæ, & manent in ideis rerum, n: 5225. 5287. 5434.

8344. Vers: 22. 23. 24. 25. 26. *Et proficisci fecit Moscheb Israellem a mari Supb, & exiverunt ad desertum Schur, & iverunt tres dies in deserto, & non invenerunt aquas. Et venerunt ad Marab, & non potuerunt bibere aquas præ amaritudine, quia amara illa, propterea vocavit nomen ejus Marab. Et murmuraverunt populus contra Moschen, dicendo, quid bibemus. Et clamavit ad Jehovam, & monstravit illi Jehovab lignum, & projecit ad aquas, & dulces factæ aquæ: ibi posuit illum scutum & judicium, & ibi tentavit illum. Et dixit, si audiendo audiveris vocem Jehovæ Dei tui, & rectum in oculis Iplius feceris, &*
ausculta-

CAPUT DECIMUM QUINTUM. 167

auscultaveris praeceptis Ipsi, Et custodiveris omnia statuta Ipsi, omnem morbum, quem posui in Aegyptiis, non ponam super te, quia Ego Jehovah sanator tuus. Et proficisci fecit Moscheh Israellem a mari Suph, significat successivum secundum ordinem Veri Divini, postquam transiverunt regionem inferni: & exiverunt ad desertum Schur, significat statum tentationis in quem dein perducti: & iverunt tres dies in deserto, & non invenerunt aquas, significat quod vera deficerent, & tandem plane: & venerunt ad Marah, significat statum tentationis: & non potuerunt bibere aquas, prae amaritudine, quia amarae illae, significat quod vera illis apparerent injucunda, quia absque affectione boni: propterea vocavit nomen Marah, significat statum & quale illius tentationis: & murmuraverunt populus contra Moschen, significat indolentiam ex tentationis acerbitate: dicendo, quid bibemus, significat quod non sustineant vera, quia injucunda ex nulla illorum affectione: & clamavit ad Jehovah, significat supplicationem ad dominum ex indolentia: & monstravit illi Jehovah lignum, significat quod Dominus bonum inspiraverit: & projecit in aquas, significat quo affectit vera: & dulces factae aquae, significat quod inde vera jucunda facta: ibi posuit illi statutum & iudicium, significat verum ordinis tunc revelatum: & ibi tentavit illum, significat quoad tentationes in genere: & dixit, significat instructionem: si audiendo audieris vocem Jehovah Dei tui, significat fidem praeceptorum Domini: & rectum in oculis Ipsi feceris, significat vitam secundum illa: & auscultaveris praeceptis Ipsi, significat obedientiam & vitam secundum bona fidei quae sunt interiora Ecclesiae: & custodiveris omnia statuta Ipsi, significat vitam secundum vera fidei, quae sunt exteriora Ecclesiae: omnem morbum, quem posui in Aegyptiis, non ponam super te, significat quod destinandi a malis quae illis qui in fide separata & in vita mali: quia Ego Jehovah sanator tuus, significat quod Dominus solus praeservet a malis.

8345. Et proficisci fecit Moscheh Israellem a mari Suph, quod significet successivum secundum ordinem Veri Divini, postquam transiverunt regionem inferni, constat ex significatione proficisci, quod sit successivum & continuum quoad vitam & ejus ordinem, de qua n: 4375. 4554. 4585. 5996. 8182; ex representatione Moschis, quod sit Verum Divinum, de qua n: 7010. 7014. 7382; inde proficisci fecit Moscheh, significat successivum secundum ordinem veri Divini; ex representatione Israelis, quod sint qui ab Ecclesia spirituali in terra inferiore detenti fuerunt ad adventum Domini, & tunc liberati, de qua n: 6854. 6514. 6854. 7828. 7932. 8018. 8321; & ex significatione maris Suph, quod sit infernum, ubi illi qui ab Ecclesia in fide separata a charitate, & in vita mali, de qua n: 8099. 8137. 8148; quod illi, cum liberati, perducti fuerint per infernum, quod significatur per mare Suph, videatur n: 8099.

8346. Et exiverunt ad desertum Schur, quod significet statum tentationis in quem dein perducti, constat ex significatione exire, quod sit perducere; & ex significatione deserti Schur, quod sit status tentationis; quod desertum sit status subeundi tentationem, videatur n: 6828. 8098, & quod Schur sine scientifica

scientifica Ecclesiae quæ nondum vitam sunt adeptæ, h: 1928, ita talia quæ vitam adeptura sunt per tentationes, nam vita spiritualis acquiritur per tentationes, quæ sunt pugnae spirituales seu pugnae contra mala & falsa, ac per victorias in pugnis: quod qui ab Ecclesia spirituali post adventum Domini in mundum subiverint tentationes, & quod prius non potuerint, videatur n: 8159.

8347. Et iverunt tres dies in deserto, & non invenerunt aquas, quod significet quod vera deficerent, & tandem plane, constat ex significatione trium dierum, quod sit plenum, de qua n: 2788. 4495. 7715; ex significatione deserti, quod sit status subeundi tentationes, de qua mox supra n: 8346; ex significatione aquarum, quod sint vera fidei, de qua n: 2702. 3058. 3424. 4976. 5668; inde non invenire aquas, est quod vera deficerent; quod plane deficerent, significatur per ire tres dies: in deserto dicitur, quia ibi tentati sunt, ut sequitur.

8348. Et venerunt ad Marah, quod significet statum tentationis, constat ex eo, quod ibi tentati sint; quod etiam in sequentibus dicitur his verbis "Ibi posuit illi statutum & iudicium, & ibi tentavit illum." Vers: 25.

8349. Et non potuerunt bibere aquas præ amaritudine, quia amaræ illæ, quod significet quod vera illis apparerent injucunda, quia absque affectione boni, constat ex significatione bibere aquas, quod sit recipere vera, & applicare illa sub bono, de qua n: 3069. 5709; ex significatione aquarum, quod sint vera, de qua mox supra n: 8347; & ex significatione amari, quod sit injucundum, de qua n: 7854; inde patet, quod per non potuerunt bibere aquas præ amaritudine, quia amaræ illæ, significetur quod vera illis apparerent injucunda; quod sit quia absque affectione boni, est quoniam omne jucundum veri existit a bono; quod affectio veri originem suam ducat a bono, est quia bonum amat verum & verum bonum, sunt enim bina illa sicut conjunctio conjuncta: notum est, quod unusquisque velit instrui in illis quæ amat & pro fine habe; qui amat bonum, hoc est, qui vult ex corde colere Deum, & benefacere proximo, is amat instrui in illis quæ ducunt ad illa, proinde in Veris; ex quibus constare potest, quod omnis affectio veri sit ex bono: sunt quidem qui male vivunt, & tamen volunt instrui in veris, sed non est affectio veri apud illos, sed solum affectio confirmandi doctrinalia Ecclesiae, propter sui gloriam, hoc est, famam, honores, lucrum; affectio veri genuina est velle scire quid verum propter vitam in mundo, & propter vitam æternam: hi in tentationum veniunt, quando illis vera incipiunt deficere, & magis quando vera quæ sciunt apparent injucunda; tentatio illa originem ducit ex eo, quod intercepta sit communicatio cum bono; hæc communicatio intercipitur, ut primum homo venit in suum proprium, nam sic illabitur in malum amoris sui aut mundi, illo statu emergit, vera fiunt jucunda: hoc intelligitur in sequentibus per quod aquæ amaræ sanatæ sint per lignum illis injectum, nam per lignum significatur bonum.

8350. Propterea vocavit nomen Marah, quod significet statum & quale illius

CAPUT DECIMUM QUINTUM. 569

illius tentationis, constat ex eo, quod nomina quæ induntur rebus, de quibus in Verbo, comprehendant quale & statum rei, de qua agitur, n: 2643. 3422. 4298. 4442; hic itaque Marah significat quale & statum tentationis, de qua in his Versibus agitur; Marah etiam significat amarum.

8351. Et murmuraverunt populus contra Moschen, quod significet indolentiam ex tentationis acerbitate, constat ex significatione murmurare, quod sit querimonia, qualis in tentationibus, ita indolentia ex tentationis acerbitate. Tentationes, quæ subiverunt illi qui ab Ecclesia spirituali Domini, postquam liberati ab infestationibus, tum quoque tentationes quas subituri qui ab illa Ecclesia, describuntur per murmuraciones filiorum Israelis in deserto; & quia tentationes spirituales communiter perducuntur ad desperationem, n: 1787. 2694. 5279. 5280. 7147. 7166. 8165, ideo per murmurare significatur querimonia ex indolentia in tentationibus, ut Exod: xvi: 2. 3. Cap: xvii: 3. Num: xiv: 27. 29. 36. Cap: xvi: 11: contra Moschen dicitur, quia contra Divinum, nam per Moschen repræsentatur Divinum Verum, n: 6723. 6752. 6771. 6827. 7010. 7014. 7089. 7382. Quod tentationes attinet, quas subiverunt qui ab Ecclesia spirituali, & quas subituri qui ab illa Ecclesia, sciendum quod fides nusquam implantari queat illis qui ab Ecclesia spirituali, quam per tentationes, ita nec charitas; nam in tentationibus est homo in pugna contra falsum & malum; hæc, nempe falsum & malum, influunt in externum hominem ab infernis, bonum autem & verum influunt per internum a Domino; ita ex pugna interni hominis cum externo, quæ vocatur tentatio; & quantum tunc homo externus redigitur ad obedientiam sub interno, tantum implantatur fides & charitas; est enim externum seu naturale hominis receptaculum veri & boni ab interno; si receptaculum non est accommodatum, non recipit aliquid quod influit ab interiori, sed id vel rejicit, vel exstinguit, vel suffocat, unde nulla regeneratio: inde est, quod tentatio erit, ut regeneratur homo, quod fit per implantationem fidei & charitatis, & sic per formationem novæ voluntatis & novi intellectus; quare etiam Ecclesia Domini dicitur pugnans: videantur quæ de his prius, n: 3928. 4249. 4341. 4572. 5356. 6574. 6611. 6657. 7090 fin: 7122. 8159. 8168. 8179. 8273, dicta & ostensa sunt.

8352. Dicendo, quid bibemus, quod significet quod non sustineant vera quia injucunda ex nulla illorum affectione, constat ex significatione bibere, quod sit instrui in veris, ac illa recipere, tum quoque illis affici, & inde sibi illa appropriare, de qua n: 3069. 3168. 3772. 4017. 4018; hic illa non sustinere, ex causa quia injucunda propter nullam affectionem boni, quæ significantur per quod aquæ amaræ essent, secundum illa quæ supra n: 8349, explicata sunt. Tentatio hæc in eo consistit, quod querantur & indoleant quod vera, quæ prius illis jucunda fuerunt, & quæ sic fecerunt vitam spiritualement seu vitam cœli illorum, nunc illis appareant injucunda, usque adeo ut vix possint illa sustinere. Mere naturalis homo crederet, quod tale nihil doloris posset causari, cogitat enim quid mihi cum veris, sive jucunda sive injucunda

sint, si injucunda, rejiciantur; at spiritualis homo prorsus aliter sentit; jucundum vitæ illius est instrui in veris & illustrari in talibus quæ animæ ejus sunt, ita quæ vitæ spiritualis, quare cum illa deficiunt, laborat & patitur vita illa, inde dolor & anxietas; causa est, quod affectio boni jugiter influat per internum hominem a Domino, & excitet in externo convenientia, quæ prius causata sunt jucundum affectionis veri, quæ cum impugnantur a malis amoris sui & mundi, quæ prius etiam ut jucunda perceperat, inde conflictio jucunditatum seu affectionum, ex qua anxietas, & ex hoc indolentia & querimonia. Paucis dicetur, quomodo cum tentatione, quæ existit per deficientiam veri, se habet, nutritio vitæ spiritualis est bonum & verum, sicut nutritio vitæ naturalis est cibus & potus; si deficit bonum est sicut deficit cibus, & si deficit verum est sicut deficit potus; indolentia inde se habet sicut indolentia ex fame & siti: comparatio hæc est ex correspondentia, cibus enim correspondet bono, & potus vero, & quia correspondentia est, etiam cibus & potus nutriunt corpus melius & convenientius, cum homo ad cænam aut prandium simul est in jucundo loquelæ cum aliis de talibus quæ amat, quam cum solus absque consortio ad mensam sedet; cum homo in hoc statu est, tunc apud illum vasa recipientia cibi constricta sunt, at cum in illo statu est, tunc eadem aperta sunt; talia facit correspondentia cibi spiritualis & cibi naturalis: dicitur jucundum loquelæ cum aliis de talibus quæ amat, quia omne id se refert ad bonum & verum, non enim datur aliquid in mundo, quod non ad utrumque hoc se refert, ad bonum apud hominem se refert id quod amat, & ad verum quod instruit de bono, & sic cum illo se conjungit.

8353. Et clamavit ad Jehovah, quod significet supplicationem ad Dominum ex indolentia, constat ex significatione clamare, quod sit imploratio, de qua n: 6801, & quoque lamentatio interior, n: 7782, inde etiam est supplicatio ex indolentia: quod Jehovah in Verbo sit Dominus, videatur n: 8261.

8354. Et monstravit illi Jehovah lignum, quod significet quod Dominus bonum inspiraverit, constat ex significatione monstrare, cum a Jehovah, hoc est, Domino, quod sit dare perceptionem, quod quia sit per influxum, est inspirare; & ex significationi ligni, quod sit bonum, de qua n: 643. 2784. 2812. 3720.

8355. Et projecit in aquas, quod significet quo affecit vera, constat ex significatione projicere lignum in aquas, cum lignum est bonum & aquæ sunt vera, quod sit bono afficere vera; quod lignum sit bonum, videatur mox supra n: 8354, & quod aquæ sint vera, n: 2702. 3058. 3424. 4976. 5668. 8349.

8356. Et dulces factæ aquæ, quod significet quod inde vera jucunda facta, constat ex significatione dulcis, quod sit jucundum, nam dulce in spirituali sensu est dulce vitæ, quod unum est cum jucundo; & ex significatione aquarum, quod sint vera, de qua mox supra n: 8355. Cum hoc ita se habet; quod homo afficiatur vero est ex bono, nam bonum & verum conjuncta sunt
sicut

CAPUT DECIMUM QUINTUM. §71

sicut conjugio, proinde amat unum alterum sicut conjux conjugem, inde quoque conjunctio boni & veri comparatur in Verbo conjugio, ac vera & bona quæ inde nascuntur vocantur filii & filiae: ex his constare potest, quod jucundum affectionis veri non aliunde causam ducat quam a bono; hoc etiam ab experientia patet, qui enim in bono vitæ sunt, hoc est, qui amant Deum & proximum, illi etiam amant vera fidei; inde est, quod quamdiu bonum influit & recipitur, tamdiu verum appareat jucundum; sed ut primum bonum non influit, hoc est, ut primum malum prædominari & influxum boni arcere incipit, illico pro vero sentitur injucundum; nam verum & malum se mutuo rejiciunt & aversantur. Ex his nunc constare potest, cur justum ut in aquas amaras projiceretur lignum, tum cur aquæ illæ ex injecto ligno dulces factæ sunt: hæc nequaquam a Divino mandata fuissent, nisi talia significavissent, nam Divinum potuit absque ligno medio aquas illas dulces reddere.

8357. Ibi posuit illi statutum & judicium, quod significet verum ordinis tunc revelatum, constat ex significatione statuti, quod sit verum Ecclesiæ externum; & ex significatione judicii, quod sit verum Ecclesiæ internum; inde ponere alicui statutum & judicium, est ordinare secundum vera, consequenter revelare illa; quod statutum sit verum ordinis externum, est quia omne externum Ecclesiæ dictum fuit statutum, & omne verum ordinis internum dictum fuit judicium.

8358. Et ibi tentavit illum, quod significet quoad tentationes in genere, constat ex illis quæ præcedunt, & quæ sequuntur; in illis quæ præcedunt, actum est de tentatione prima in deserto; in illis quæ sequuntur agitur de instructione quomodo vivent, ut in tentationibus non succumbant.

8359. Et dixit, quod significet instructionem, constat ex significatione dicere, cum a Jehovah de vero ordinis quoad tentationis, quod sit instructio, ut quoque n: 6879. 6881. 6889. 6891. 7186. 7287. 7304. 7380. 7517. 8127.

8360. Si audiendo audiveris vocem Jehovah Dei tui, quod significet fidem præceptorum Domini, constat ex significatione audire, quod sit apperceptio & fides, de qua n: 3921. 5017. 7216; & ex significatione vocis Jehovah, quod sit enuntiatio ex verbo, ita præceptum Domini, de qua n: 6971.

8361. Et rectum in oculis illius feceris, quod significet vitam secundum illa, constat ex significatione rectum facere, quod sit vivere secundum dictamen veri; & ex significatione in oculis Jehovah, quod sit coram Domino, ita secundum præcepta Ipsius, nam Dominus est in præceptis suis cum vivitur secundum illa; is quoque dicitur in oculis Domini esse, qui in fide in Ipsum est. Quod vocem audire attinet, significat ille proprie obedientiam, n: 2542. 3869. 5017; sed cum quoque dicitur facere, ut hic, tunc audire significat fidem, & fatere vitam; ut constare potest a Domini verbis; apud Matthæum "*Omnis qui audit mea verba, & facit ea, comparabo viro prudenti, at omnis audiens verba mea, sed non faciens ea, comparabitur viro stulto*" VII:

24. 26. Apud Lucam "Omnis qui venit ad Me, & audit sermones meos facitque eos, monstrabo vobis cui similis est" vi: 47. Apud Eundem "Semen quod in terra bona, hi sunt qui in corde simplici & bono audiunt verbum, retinent, & fructum faciunt in patientia" viii: 15. Apud Eundem "Jesús dixit, Mater mea & fratres mei hi sunt, qui audiunt verbum Dei & faciunt illud" viii: 23; in his locis audire significat percipere, intelligere & fidem habere, & facere significat vivere secundum illa: at ubi audire dicitur, & non simul facere, tunc audire significat fidem voluntate & actu, ita obedientiam; causa est, quia quod auditur hoc transit in visum internum qui intellectu is, & ibi excipitur a voluntate, & transit sicut per circulum in actum; inde voci audire inest ex natura significatio obedientiæ, prout audire aut auscultare alicui, videatur n: 4652 ad 4660.

8362. Et auscultaveris præceptis Ipsius, quod significet obedientiam & vitam secundum bona fidei, quæ sunt interiora Ecclesiæ, constat ex significatione auscultare, quod sit obedientia & vita; & ex significatione præceptorum, quod sint vera Verbi interna, de qua n: 3382, ita vera fidei quæ sunt interiora Ecclesiæ; hæc vocantur bona fidei; nam sunt voluntates.

8363. Et custodiveris omnia statuta Ipsius, quod significet vitam secundum vera fidei, quæ sunt exteriora Ecclesiæ, constat ex significatione custodire, quod etiam sit vivere; & ex significatione statutorum, quod sint vera Verbi externa, de qua n: 3382. 8357, ita vera fidei quæ sunt exteriora Ecclesiæ. Pluribus in locis in Verbo nominantur statuta & præcepta, & cum unum cum altero dicitur, tunc statutum significat externum Ecclesiæ, & præceptum internum illius.

8364. Omnem morbum quem posui in Ægyptios, non ponam super te, quod significet quod detinendi a malis quæ illis qui in fide separata & in vita mali, constat ex significatione morbi, quod sit malum, de qua sequitur; ex repræsentatione Ægyptiorum, quod sint qui in fide separata & in vita mali, de qua n: 7097. 7317. 7926. 8148; & ex significatione non ponere super te, cum dicitur de morbo, per quem significatur malum, quod sit quod detinendi a malo, nam Jehovah, hoc est, Dominus, non aufert malum, sed detinet hominem ab illo, & tenet in bono, n: 929. 1581. 2256. 2406. 4564. 8206; inde est, quod per non ponere morbum super illos, significetur quod detinendi a malis. Quod morbus sit malum, est quia in sensu interno significantur talia quæ afficiunt vitam spiritualem; morbi, qui illam afficiunt, sunt mala, & vocantur cupiditates & concupiscentiæ: vitam spirituales facit fides & charitas, illa vita ægrotat cum falsum est loco veri quod fidei, & malum loco boni quod charitatis, hæc enim perducant illam vitam ad mortem, quæ vocatur mors spiritualis, & est damnatio, sicut morbi perducunt vitam naturalem ad suam mortem; inde est, quod per morbum in sensu interno significetur malum, & per morbos Ægyptiorum mala in quæ illi qui in fide separata & in vita mali, se conjecerunt, per quod infestaverint probos; quæ mala in præcedentibus ubi de plagis in Ægypto actum est. Mala intelliguntur

CAPUT DECIMUM QUINTUM. 573

tur per morbos etiam alibi in Verbo, ut apud Moschen “ Si custodiveris *præcepta & statuta, & judicia*, quæ Ego præcipiens tibi hodie, *removebit* Jehovah a te *omnem morbum, & omnes languores Ægypti malos*, quos nosti, *non ponet super te*, sed dabit eos super olores tuos ” Deut : vii : 11. 15. Apud Eundem “ Si non obediveris voci Jehovah Dei tui, custodiendo ad faciendum *omnia præcepta Ipsius & statuta Ipsius*, mittet Jehovah in te maledictionem, conturbationem, & increpationem, in omni missione manus tuæ, quam facies, usque dum perdaris ; propter malitiam operum tuorum, quibus deseruisti Me, *adherere faciet* Jehovah tibi *pestem*, donec consumserit te desuper terra ; *percutiet te* Jehovah *tabe, & feбри calida, & feбри ardente, & feбри æstuante, & siccitate, & uredine, & aurigine*, quæ persequentur te, usque dum *pereas* : *percutiet te* Jehovah *ulcere Ægypti, & hæmorrhoidibus, & scabie, & prurigine*, ut non possis sanari : *percutiet te* Jehovah *furore, & cecitate, & stupore cordis* : *fies insanus* ab aspectu oculorum tuorum : *percutiet te* Jehovah *ulcere malo, super genibus, & super femoribus*, a quibus non possis sanari, a vola pedis usque ad verticem tuum : *rejiciet in te omnem languorem Ægypti*, etiam *omnem morbum & omnem plagam*, quæ non scripta in Libro Legis hujus : *dabit tibi* Jehovah *cor trepidans, consumptionem oculorum, & dolorem animæ* ” Deut : xxviii : 15. 20. 21. 22. 27. 28. 34. 35. 60. 61. 65 ; per omnes morbos hic nominatos significantur morbi spirituales, quæ sunt mala destruentia vitam voluntatis boni, & falsa destruentia vitam intellectus veri, verbo destruentia vitam spiritualem quæ est fidei & charitatis ; morbi naturales etiam talibus correspondent, nam omnis morbus in Genere humano est inde, quia ex peccato, n : 5712. 5726 ; unusquisque etiam morbus correspondet suo malo ; causa est, quia omne vitæ hominis est ex spirituali mundo ; quare si vita ejus spiritualis ægrotat, etiam derivatur inde malum in vitam naturalem, quod ibi fit morbus ; videantur quæ de Correspondentia morborum cum malis ab experientia n : 5711 ad 5727. Similia per morbos significantur alibi, ut apud Moschen “ Coletis Jehovah Deum vestrum, ut benedicat pani tuo & aquis tuis, & *amoveam morbum e medio tui* ” Exod : xxiii : 25. Apud Eundem “ Si *statuta mea* reprobaveritis, sique *judicia mea* fastidiverit anima vestra ut non faciatis *omnia præcepta mea*, dum irritum feceritis fædus meum, mandabo super vobis *terrori, cum tabe, & cum ardente feбри, quæ consumtura oculos, & cruciatura animam* ” Levit : xxvi : 15. 16 ; tales pro decrefcentia veri & incrementia falsi ; ardens febris pro cupiditate mali. Porro apud Esaiam “ Quare addetis recessionem, *totum caput in morbum, & totum cor languidum*, a vola pedis usque ad caput non in eo integritas, *vulnus, & cicatrix, & plaga recens*, non expressa, & non obligata, & non emollita olea ” i : 6, quod hic per morbum, vulnus, cicatricem, & plagam, intelligantur peccata, neminem latet. Similiter apud Ezechielem “ Væ pastoribus Israelis, *oves infirmas* non confirmastis, *ægrotum non sanastis*, & *fractam non obligastis* ” xxxiv. 4. Apud Davidem “ Iniquitates meæ transiverunt caput meum, *computruerunt, contabuerunt vulnera mea*, propter stultitiam meam, *nam intestina mea repleta sunt ardore*, *nec integritas in carne mea* ” Psalm : xxxviii : 5. 6. 7. Quia

Quia per morbos significantur vitia & mala vitæ spiritualis, idcirco per morborum varia genera significantur etiam varia genera vitiorum & malorum illius vitæ; quod per pestem significetur vastatio boni & veri, videatur n: 7102. 7505; & quod per lepram, prophanatio veri, n: 6963. Quod in genere per morbos significantur peccata, constare etiam potest apud Esaiam "*Vir dolorum, & notus morbi*; unde quasi occultatio facierum ab Ipso, contemtus, ut non reputaverimus Ipsum: veruntamen *morbos nostros ille tulit, & dolores nostros portavit, & per vulnera Ipsi*us sanitas data nobis" LIII: 3. 4. 5, ubi de Domino. Quia morbi representabant iniqua & mala vitæ spiritualis, idcirco per morbos, quos Dominus sanavit, significat liberatio a variis generibus mali & falsi, quæ Ecclesiam & Humanum Genus infestabant, & quæ mortem spirituales inductura essent; miracula enim Divina a miraculis aliis distinguuntur per id, quod illa involvant & spectent status Ecclesiæ & Regni coelestis; propterea miracula Domini imprimis fuerunt sanationes morborum; hæc intelliguntur per Domini verba ad discipulos a Johanne missos "*Annuntiate Johanni, quæ auditis & videtis, cæci vident, & claudi ambulant, leprosi mandantur, & surdi audiunt, mortui resurgunt, & pauperes audiunt evangelium*" Matth: XI: 4. 5: inde est, quod toties dicatur, quod Dominus *omnem morbum & languorem sanaverit*" Matth: IV: 23. Cap: IX: 35. Cap: XIV: 14. 35. 36. Luc: IV: 40. Cap: V: 15. Cap: VI: 17. Cap: VII: 21. Marc: I: 32. 33. 34. Cap: III: 10.

8365. Quia Ego Jehovah sanator tuus, quod significet quod Dominus solus præservet a malis, constat ex significatione sanare, quod sit mederi & quoque præservare a malis, nam cum morbi significant mala, sanare significat medelam & prævationem ab illis; ut quoque pluries in Verbo, ut apud Moschen "*Ego occido & vivifico, percutio & sano*" Deut: XXXIII: 39. Apud Jeremiam "*Sana me Jehovah, ut saner, serva me ut server*" XVII: 14. Apud Eundem "*Ascendere faciam sanitatem tibi, & a plagis tuis sanabo te*" XXX: 17. Apud Davidem "*Totum cubile ejus vertisti in morbo ejus; ego dixi, Jehovah, miserere mei, sana animam meam quia peccavi tibi*" Psalm: XLI: 4. 5; præter multis aliis in locis, ut Esai: VI: 10. Cap: LIII: 5. Cap: LVII: 18. 19. Jerem: III: 22. Cap: XVII: 14. Hosch: VI: 1. Cap: VII: 1. Cap: XI: 3. Cap: XIV: 5. Zachar: XI: 16. Psalm: XXX: 2, & alibi; & quia sanare id significabat, etiam Dominus se vocat Medicum "*Non opus habent valentes Medico, sed male habentes; non veni vocare justos sed peccatores ad pœnitentiam*" Matth: IX: 12. 13. Marc: II: 17. Luc: V: 31. 32.

8366. Vers: 27. *Et venerunt ad Elim, & ibi duodecim fontes aquarum, & septuaginta palmæ: & castrametati sunt ibi juxta aquas.* Et venerunt ad Elim, significat statum illustrationis & affectionis, ita consolationis post tentationem: & ibi duodecim fontes aquarum, significat quod illis ibi vera in omni copia: & septuaginta palmæ, significat veri bona similiter: & castrametati sunt ibi juxta aquas, significat quod post tentationem ordinata vera fidei per bonum amoris.

CAPUT DECIMUM QUINTUM. 575

8367. Et venerunt ad Elim, quod significet statum illustrationis & affectionis, ita consolationis post tentationem, constat ex significatione Elim, quod involvat & significet statum & quale rei, de qua agitur, sicut omnia alia loca, ad quæ venerunt filii Israelis, videatur n: 2643. 3422. 4298. 4442, hi statum post tentationem, nempe statum illustrationis & affectionis, ita consolationis; nam post omnem tentationem spirituales venit illustratio & affectio, ita amænum & jucundum, amænum ex illustratione per verum, & jucundum ex affectione boni; quod succedat consolatio post tentationes, videatur n: 4572. 5246. 5628. 6829; causa est, quia per tentationes implantantur vera & bona, & conjunguntur; inde homo quod spiritum suum interius in cœlum introducit, adque societates cœlestes cum quibus prius fuerat; cum tentatio finita est, aperitur communicatio cum cœlo, quæ prius quoad partem clausa fuit, inde illustratio & affectio, proinde amænum & jucundum; nam angeli tunc, cum quibus datur communicatio, influunt per verum & per bonum Illustratio per verum & inde amænum, significatur per duodecim fontes aquarum, nam fontes significant vera, affectio veri ex bono & inde jucundum, significatur per septuaginta palmas, de quibus sequitur.

8368. Et ibi duodecim fontes aquarum, quod significet quod illis ibi vera in omni copia, constat ex significatione duodecim, quod sint omnia in complexu, de qua n: 2089. 2129 f. 2130 f. 3272. 3858. 3913. 7973, ita omnis copia; & ex significatione fontium, quod sint vera fidei, de qua n: 2702. 3096. 3424. 4861; inde patet, quod per duodecim fontes aquarum significantur vera in omni copia: ex quibus sequitur, quod per illa verba etiam significetur illustratio ac inde amænum, nam cui vera sunt in omni copia, ei quoque est illustratio, & cui illustratio, si desiderat verum ex affectione, illi est amænum.

8369. Et septuaginta palmæ, quod significet veri bona similiter, nempe in omni copia, constat ex significatione septuaginta, quod sint omnia in complexu, similiter ac duodecim, de qua n: 7973; & ex significatione palmarum, quod sint bona spiritualis Ecclesiæ, quæ sunt bona veri; & quia per palmas bona significantur, etiam per illas significatur affectio boni, & inde jucundum, nam ex affectione boni est omne jucundum: quia id per palmas significabatur, ideo etiam palmæ adhibebantur in festivitibus sanctis, ut in festo tabernaculorum, secundum hæc apud Moschen “ Accipietis vobis in die primo fructum arboris honoris, *spathas palmarum*, & rami arboris densæ, & salices torrentis; & *latemini coram Jehovah* Deo vestro septem diebus” Levit: xxiii: 40, per fructum arboris honoris significatur bonum cœleste; per palmas bonum spirituale seu bonum veri; per rami arboris densæ verum scientificum; & per salices torrentis vera infima naturalis; ita per quatuor illa significantur omnia bona & vera in suo ordine. Quod palmæ festivitatem sanctam quæ ex bono, significaverint, constat quoque ex his apud Johannem “ Multa turba, quæ venerat ad festum, cum audirent, quod veniret Jesus in Hierosolymam, *sumserunt termites palmarum*, & iverunt obviam Ipsi, & clamaverunt, Olanna, benedictus qui venit in Nomine Domini, Rex

Rex Israelis" xii: 12. 13: & apud Eundem in Apocalypsi "Vidi, cum ecce turba multa, stantes coram throno, & coram Agno, induti stolas albas, & *palmae in manibus illorum*" vii: 9. Apud Joelem "Vitis exaruit, & ficus languet, malus punica, *etiamque palma, exaruit omne gaudium de filiis hominis*" i: 12. Apud Davidem "*Iustus sicut palma florebit*, sicut cedrus in Libano crescit" Psalm: xcii: 13, hic palma pro bono, & cedrus pro vero. Quia palma significat bonum, etiam significat sapientiam, nam sapientia est boni; illam significabant palmae, quae una cum cherubis & floribus sculptae fuerunt super parietibus Templi; Templum enim significabat Ipsum Dominum, & in sensu repraesentativo coelum, n: 2777. 3720, Cherubi, palmae & flores super parietibus significabant Providentiam, Sapientiam, & Intelligentiam, quae a Domino, ita omnia quae coeli sunt: quod illa parietibus Templi insculpta sint, constat in Libro i Regum "Salomo omnes parietes Domus in circuitu *sculpsit aperturis sculpturarum Cheruborum & Palmarum, & aperturis florum*; & super binas fores ex lignis olei, *sculpsit sculpturas Cheruborum, & Palmarum, & aperturas florum*, & obduxit auro, ita ut diduceret *super Cherubos & super palmas aurum*" vi: 29. 32; per sculpturas illas repraesentatus est status Coeli, per Cherubos Providentia Domini, ita quod ab Ipso omnia; quod Cherubi sint Providentia, videatur n: 308, per Palmas sapientia, quae est boni a Domino, & per Flores intelligentia quae est Veri ab Ipso; per aurum, quo obducebantur Cherubi & palmae, significabatur bonum amoris, quod in coelis est universaliter regnans, quod aurum sit bonum amoris, videatur n: 113. 1551. 1552. 5658: ideo quoque, ubi de Novo Templo, per quod significatur coelum Domini, agitur apud Ezechielem, dicitur, quod *Cherubi & palmae essent super parietibus ubique*" xli: 17. 18. 20. 25. 26.

8370. Et castrametati sunt ibi juxta aquas, quod significet quod post tentationem ordinata vera fidei per bonum amoris, constat ex significatione castrametari, quod sit ordinatio veri & boni, de qua n: 8103 fin: 8130. 8131. 8155; & ex significatione aquarum, quod sint vera fidei, de qua n: 2702. 3058. 3474. 4976. 5668; quod per castrametati ibi juxta aquas, significetur quod ordinata sint vera fidei per bonum amoris, est quia per castra significantur vera & bona, n: 8193. 8196, & per castrametari ordinatio illorum, & per juxta aquas, secundum vera quae a Divino: per bonum amoris dicitur, quia omnis ordinatio verorum fit per bonum amoris, est enim bonum sub quo & secundum quod vera se applicant, & faciunt cum bono sicut unum corpus; ad imaginem hominis, in quo sunt, dicitur, quia imago spiritus hominis, qui est ipse homo, nam est internus homo, est prorsus secundum ordinationem verorum a bono apud illum; inde est, cum angeli sistuntur praesentes, quod sphaera boni amoris ex illis exundet, & afficiat praesentes, & vera fidei elucescant ex faciebus illorum; in spiritali mundo talia apparent & percipiuntur manifeste. Dicitur, quod ordinatio illa fiat post tentationem, quoniam bona & vera implantantur homini per tentationes, sed non ordinantur

CAPUT DECIMUM QUINTUM. 577

tur quam postea ; status enim tentationis est turbulentus, at status post tentationem est tranquillus ; in tranquillo fit ordinatio ; idcirco etiam post tentationes succedit amœnum ex illustratione a vero, & jucundum ex affectione boni, de qua re mox supra n° : 4367.

Continuatio De Spiritibus & Incolis Telluris Jovis.

8371. **P**ORRO a Spiritibus, qui ex illa Tellure, informati sum de variis, quæ apud Incolas ibi, ut de illorum gressu, de cibis, & domiciliis, & similibus. Quod Gressum illorum concernit, non ambulant erecti, sicut incolæ hujus telluris & plurium aliarum, nec repunt more animalium, sed cum gradiuntur, adjuvant se palmis, & alternis vicibus se ad dimidium super pedes elevant, & quoque in gradiendo quovis tertio passu facie spectant ad latus & post se, & tunc etiam paulum inspectunt corpus, quod fit repente ; nam apud illos indecorum est, ab aliis spectare quam a facie.

8372. Cum ita ambulant, semper tenent faciem antrorsum, & sic ante se spectant, nusquam deorsum seu ad terram ; spectare deorsum, vocant damnatum ; vilissimi apud illos hoc faciunt ; qui si non adsuescunt spectare antrorsum, e societate illorum exterminantur.

8373. Cum autem sedent, apparent sicut homines nostræ Telluris quoad superiorem partem corporis erecti, sed sedent decussatim quoad pedes : sollicite cavent, non modo cum ambulant, sed etiam cum sedent, ne spectentur a tergo, sed a facie ; libenter etiam volunt, ut facies suæ videantur, quia inde mens eorum apparet ; nam nusquam alienam a mente faciem ostendunt, quod nec possunt ; præsentem sciunt etiam manifeste inde, quo animo erga se sunt, quod nec abscondunt ; imprimis num apparens amicum ex sincero sit, vel num ex simulato.

8374. Hæc mihi ostensa sunt ab eorum spiritibus, & confirmata ab eorum Angelis : inde quoque eorum spiritus videntur non sicut alii erectim ambulare, sed pæne sicut natatores in aquis progressum adjuvare manibus, ac per vices circumspicere.

8375. Qui in Zonis illorum calidis vivunt, nudi vadunt, usque tamen cum velamine circum lumbos ; nec erubescunt nuditatem ; nam

mentes illorum castæ sunt, nec amant nisi conjuges, & adulteria abhorrent. Maxime mirati sunt, quod Spiritus nostræ telluris, cum viderent illos ita ambulantes, & quoque nudos, illos subsannarent, & quoque cogitarent lascivæ; & quod prorsus nihil attenderint ad vitam illorum cœlestem, sed modo ad talia: dicebant, quod hoc signum sit, quod corporea & terrestria præ cœlestibus illis curæ sint, & quod indecentia occupent mentes. Dicitur est illis, quod nuditas non pudori sit nec scandalo illis qui in castitate & statu innocentie vivunt, sed quod illis qui in lascivia & impudicitia.

8376. Quando incolæ telluris illius cubant in lecto, convertunt faciem suam antrorsum, seu in conclave, non autem retrorsum, seu ad parietem: hoc mihi spiritus illorum narrabant, & dicebant causam, quod credant se faciem sic ad Dominum vertere, si autem retrorsum, quod illam averterent: tale mihi aliquoties obvenerat, cum essem in lecto, sed unde id, non prius sciveram.

8377. Delectant se diu comedendo, non ita ex jucundo cibi, quam ex jucundo sermonis tunc: dum ad mensam sedent, non sedent super sellis aut scammis, aut elevatis toris gramineis, nec super herba, verum super foliis cujusdam arboris; non dicere volebant cujus arboris folia essent, sed cum plures ex conjectura nominarem, affirmabant tandem cum dicerem folia ficus.

8378. Insuper dicebant, quod non præpararent cibum secundum gustum, sed imprimis secundum usum; addebant, quod cibus utilis illis sapidus sit. De hac re inter spiritus sermo factus est, & dictum quod hoc conveniat homini, nam sic ei cordi est, quod mens sana sit in corpore sano; aliter ac apud illos, apud quos Gustus imperat, inde corpus egrotat, ad minimum intus languet, consequenter etiam mens, nam hæc se gerit secundum statum partium recipientium, quæ sunt corporis, sicut visus secundum statum oculi, inde insaniam quod in luxurie & voluptate ponatur omne vitæ jucundum, ac ut vocant, summum bonum; inde etiam obesitas in talibus quæ cogitationis & judicii sunt, & solertia in talibus quæ sunt corporis & mundi; ex hoc fit similitudo hominis cum animali bruto, cum quo etiam tales non incongrue se comparant.

8379. Habitacula illorum etiam mihi ostensa sunt; sunt humilia, ex ligno, sed intus circuminducta libro seu cortice albe cæruleo, & circumcirca ac supra punctata sicut stellulis, ad imaginem cœli, nam volunt intus inducere domibus suis instar cœli aspectabilis cum suis

suis sideribus, causa est, quia ibi credunt domicilia Angelorum esse. Præterea etiam Tentoria habent, superne rotundata, ac protensa in longum, etiam intus punctate stellulis in plano caruleo; in illa se conferunt interdum, ne ab aestu solis lædantur facies illorum, nam faciem maxime conservant, quoniam illam non considerant ut corpus: illorum multa cura est, tentoria hæc sua formare & mundare: in illis etiam comedunt.

8380. *Parum curant mundana, nam familiæ inter se vivunt, nec plus ambiunt quam ut nutriantur & habitent: quod supra est, quia non ad necessitates, inde nec ad utilitates referunt: cura illorum maxima est educatio infantum, quos tenerrime amant.*

8381. *Spiritus Foviales cum viderent equos hujus telluris, apparebant equi mihi solito minores, tametsi erant satis robusti & alti; hoc fuit ex idea spirituum illius telluris de equis ibi; dicebant, quod etiam apud illos essent similes, at multo majores, sed quod sint feri seu in sylvis, & quod cum visuntur terrificent illos, tametsi nihil nocent; addebant quod pro illis sit timor insitus seu naturalis: inde dabatur ansa cogitandi de causa illius timoris; Equus enim representat in spiritali mundo intellectuale formatum ex scientificis, n: 2761. 2762. 2763. 6534, & quia timent excolere intellectuale per scientias, inde influxus timoris: quod scientifica, quæ eruditionis humane sunt, non curent, videbitur in sequentibus.*

8382. *Spiritus Foviales aliquoties habebant emissarios seu subjecta apud me, communicationis causa, & hoc satis diu; inde dabatur scire qua indole essent, & quod prorsus different a spiritibus nostræ telluris; cum apud me erant, sæpe infestabantur a spiritibus nostræ telluris, sed non id curabant, modo hoc narrabant societati spirituum suorum, a quibus emissi sunt; & cum narrabant, paulum a me recedebant.*

8383. *Quondam etiam permittebatur spiritibus malis nostræ Telluris agere per artes suas malas, & infestare spiritus Foviales, qui apud me, hi illos admodum diu sustinebant, sed tandem fassi sunt quod non possent amplius, & quod crederent peiores non dari, nam pervertebant illorum imaginationem, & quoque cogitationem ita, ut sibi viderentur quasi ligati, & non nisi quam ope Divina inde extricandi. Cum legerem in Verbo aliquid de Passione Salvatoris nostri, tunc Spiritus quidam Europæi inferebant dira scandala, animo seducendi spiritus Foviales; inquirebatur quinam essent, & quid in*

mundo fuerant, & compertum, quod quidam illorum fuerint prædicatores, non dissimiles illis, qui se & societate Domini seu Jesuitas vocant, & quod tunc per prædicationes de Passione Domini commovere potuerunt vulgus ad lacrymas; dicebatur illis causa, quod in mundo aliter cogitarent, & aliter loquerentur, ita alia corde gererent, & aliud ore ferrent, & quod nunc non ita fraudulenter illis liceat loqui; nam cum fiunt spiritus, adiguntur ad loquendum prorsus sicut cogitant. Obstupuerunt Spiritus Fovis, maxime, quod tale dissidium interiorum & exteriorum apud hominem dari posset nempe prorsus aliter loqui & aliter cogitare; quod sibi impossibile esset.

8384. Spiritus Fovis allapsam habent suavem, & sermonem prudentem, pensitant quid dicunt: hoc trahunt a vita sua in mundo; nam ibi si contra ordinem aliquid agunt aut loquuntur, ab aliis per varios modos ad respiscendum rediguntur, & qui refractarii sunt, per castigationem.

8385. Observarunt, quod cogitarem, quod talia vulgare vellem in nostra Tellure; hoc non volebant, quia illis vetitum est vulgare, quod illis a spiritibus illorum dicitur: mirabantur quod talia vulgari possent, solum per scripta; at tunc informabantur de typis, tum de Verbo, & quoque de Doctrinalibus Ecclesie in nostra Tellure; & dictum, quod Verbum ac Doctrinalia ita essent vulgata, & sic discantur.

8386. Continuatio de Spiritibus & Incolis Telluris Fovis ad finem Capitis sequentis.

F I N I S

PARTIS SEPTIMÆ.

